

CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU DIN ANUL 2012

Praznicul Nașterii Domnului

Povețe pentru poporul sfințit. Îndemn la pocăință pentru neamul român.

Slava Mea cea de sus, cea din Tatăl, vine pe pământ și se face cuvânt și mângâiere prin cuvânt și dă putere de sus celor ce iubesc cerul pe pământ și cred în cele din cer și în cei din cer, așteptând ei pe Domnul de izbăvire a lor în toată vremea, căci Eu am lucrat și lucrez până la sfârșitul timpului și sunt cu cei credincioși Mie și le dau lor. Amin.

Pace ție, popor crescut de Duhul Sfânt Mângâietorul și Povățuitorul tău! Sunt Domnul Iisus Hristos și Mă așez cu tine la masă de praznic sfânt, praznicul zilei amintirii nașterii Mele între oameni pe pământ acum două mii de ani. Petrec cu tine zile de mângâiere pentru Mine și pentru tine și ne facem mângâiere pentru tot cerul, pentru toate puterile cerești, care lucrează cu Mine sus și jos, împlinind ele voia Mea și lucrarea Mea. Cei de sus Îmi privesc petrecerea Mea cu tine și Îmi cântă imn de slavă, iar Eu rostesc pe pământ pace peste tine și petrec cu tine sărbătoare de naștere, popor iubit de Dumnezeu, căci Domnul te iubește.

Nu Mă pot iubi cei ce nu au credință așa cum i-am învățat Eu să aibă, iar cine Mă iubește după plăcerea Mea sunt cei ce se uită mereu în învățătura Mea și se păstrează Mie prin ea și se unesc pentru ea și se aduc Mie unii pe alții cu inimi curate în iubire, că mare minune este în om inima curată, care păstrează în ea învățătura Mea și puterea ei, fapta ei cu inima și cu pasul, că nu mai are omul de unde să-L ia pe Dumnezeu decât din venirea Mea cuvânt pe pământ ca să Mă dau omului mereu și ca să-i amintesc de Mine și să-l îmbiu spre putere de credință nefățarnică, fiindcă altfel nu este adevăr între om și Mine.

Sărbătoarea nașterii Mele e dulce în cer, e slavă dulce, iar Eu Mă mângâi în mijlocul ei, căci am durere, iar durerea așteaptă mângâiere. Mama Mea Fecioara aduce înaintea cerului și a pământului ziua ei și a Mea de acum două mii de ani când îngerii vesteau pe pământ venirea Mea, nașterea Mea, prunc mic, adăpostit într-o iesle caldă, unde Eu am găsit iubire și primire pentru venirea Mea atunci, și a fost așa nașterea Mea ca să fie ea de pildă și de răspuns peste timp că atât de puțin Mă primește omul să fiu cu el și să stau cu el, să fiu primit în casa lui și în viața lui, că Dumnezeu stă și așteaptă îndelung la inima fiecărei om și la fapta fiecărei inimi care nu se îndură să-I dea Domnului din ea sau să ia de la Domnul pentru ea, căci dorul Meu cel pentru om este sfințenia lui și raiul cel ceresc, iar inima și ochii lui sunt departe de voia Mea cea pentru el.

Plin de dor după om am venit pe pământ acum două mii de ani, și nu Mi s-a mai alinat dorul, căci nimeni nu M-a cunoscut atunci, decât cei cărora Tatăl le-a încredințat taina venirii Mele, a nașterii Mele prunc din mamă Fecioară ca să

cresc apoi până la vârsta bărbatului desăvârșit și să plătesc răscumpărarea omului și să Mă fac Mântuitor celor ce au pierit și pier și să le dau mâna, că milă Îmi este de om, din ziua zidirii lui și până azi.

Mă doare că nu pot să fiu cu oamenii așa cum sunt cu cei din cer! Mă doare în cer și doare în cer durerea Mea de pe pământ și n-am cu cine s-o împart. Mare este pe pământ înaintea Mea cel care plânge cu Mine și are durere pentru Mine că nu sunt iubit de oameni pe pământ! Îmi fac casă cu cei ce plâng cu Mine pe pământ, și sunt tot mai puțini cei ce mai plâng cu Mine. E tot mai străin Domnul pe pământ. Mă mângâi că Mă cunosc animalele și păsările și toată facerea lui Dumnezeu, care are în firea ei pe Făcătorul ei, și toate îl judecă pe om pentru semeția lui de a nu-L iubi pe Dumnezeu. Mă mângâi cu îngerii și cu sfinții și Mă mângâi cu tine că pot să-ți grăiesc, o, poporul Meu, o, fiule care ai cu tine venirea Mea și voia Mea. O, ai grijă de Mine, că nu mai am altă mângâiere dintre oameni! Ai grijă să fii cu Mine, ai grijă să Mă ai și să Mă ții aproape și să-ți dau cerul de ocrotire și să semeni cu cei din cer, care te ocrotesc din partea Mea, fiule de azi, fiu credincios pentru venirea Mea cea de azi! Nașterea Mea pe pământ să fie cu tine mereu, iar cuvântul gurii Mele să te țină întru Mine născut mereu, popor al nașterii de sus! Bucuriile de pe pământ să nu te atragă, iar Duhul Meu să-ți dea din cer și să ne sprijinim unii pe alții prin taina inimii curate între tine și Mine, păstrată prin credința cea din învățătura Mea născută peste tine.

Aduc ție rugămintele dulci, poporul Meu, să stai nedespărțit de tot ce Eu am lăsat acum două mii de ani și de tot ce îți deslușesc azi, ca să te poți păstra Mie neîmpărțit, ca să pot avea în voi și între voi un singur gând, la fel în toți pentru Mine și pentru învățătura Mea, măi fiilor, că Mă doare de la voi dacă nu împliniți așa toți. O, stați cu Scripturile deschise mult, stați cu Mine pe masă și la masă și îmbrăcați-vă cu cerul cel nevăzut, căci nevăzutele lui Dumnezeu trebuie să vă fie vouă veșmânt și acoperământ așa cum sunt pentru cei din cer.

Iubiți umilința, fiilor! Iubiți cumințenia în toate, ca fii ai nașterii de sus, căci pe pământ lucrează semeția și moartea cea de la ea peste tot, iar în voi să lucreze umilința și nașterea cea de sus, ca să se vadă la voi despărțirea între cele două lumi și să fiți voi împărăția Mea, fiilor. Amintiți-vă mereu de nașterea Mea, de umilința Mea, de creșterea Mea, de lucrarea Mea, de purtarea Mea, de iubirea Mea și de venirea Mea atunci și acum, ca să pot veni mereu la voi și ca să stau cu voi pe pământ mereu precum cu cei din cer stau, că voi aveți nevoie de mângâiere și de putere de sus, fiilor, căci Îmi trebuie Mie putere în voi mereu, măi fiilor. Lucrarea rugăciunii sfinte s-o creșteți mare între voi, iar Eu s-o cercetez mereu pe ea cu Duhul Meu, cu ochiul Meu, și cereți să vină cerul pe pământ peste tot și să-L ocrotească pe Dumnezeu peste tot, căci oa-

menii necredincioși dau să Mă alunge de peste tot și să fie numai ei cu voia lor, căci voia Mea nu seamănă cu voia lor și nu le place lor așa pentru voia lor.

Fiilor, fiilor, e întuneric mare pe pământ! Fiilor, fiilor, aprindeți mult iubirea Mea în voi și între voi, nașterea Mea în voi și a voastră în Mine, și unii de la alții să lucrați puteri sfinte pentru Dumnezeu și pentru voi, iar inimile să vă fie vii ca Dumnezeu. Strigați mereu în duhul adevărului: Vino, Doamne! Nedespărțiți să fiți de strigarea aceasta. Feriți-vă mult de inimă rece în voi, ferți-vă de nemulțumire și dați loc iubirii să vă crească și să vă aibă pentru ea. Căutați numai cu ascultarea de tot ce vă dau să faceți și să fiți, căci ascultarea vă îmbracă de jur-împrejur în scutul Meu și vă înfășoară în taină cu cerul și vă ține comoară Mie, mângâiere Mie, iar Eu vă arăt cerului mărturie a Mea.

Mama Mea Fecioara ia în duhul ei tot ce Eu grăiesc vouă în ziua aceasta și vă aduce și ea același dar. De la nașterea Mea cea de acum două mii de ani și până la voi s-a făcut un cer mare de sfinți, s-a lărgit cerul cu multul și vă stă în ajutor mulțime de sfinți luptători pentru Mine și pentru voi. Nu vă fie teamă! Fiți fii ai mângâierii precum Eu sunt. Duhul pocăinței și al umilinței vă dă pe voi mereu cerului, iar cerul se dă vouă pe aceeași cale, și altă cale să nu cunoașteți voi. Cuvânt de naștere de sus este tot ceea ce vă dau, și în el vă învălui ori de câte ori cobor cu el la voi, fiilor.

Rămân cu voi acum cu sărbătoare de trei zile, Eu și mama Mea Fecioara și toți îngerii slavei coborârii Mele la voi. Tot cerul e cu privirea și cu iubirea spre Mine și spre voi. Ca la Betleem acum două mii de ani, așa cântă îngerii deasupra voastră, însoțindu-vă cu cântarea de praznic de naștere. Eu vă dau puteri pentru Mine, vă îmbrac cu putere împotriva întunericului de pe pământ, vă cuprind în duhul mângâierii ca să învățați iubirea lui mereu, iar voi dați unul altuia iubirea Mea așa cum și-o dau cei din cer. Nu vă temeți, fiilor, de întunericul de pe pământ! Fiți cumiți! Voi aveți lumină, căci Eu vă dau. Nedespărțirea dintre Mine și voi vă aduce vouă ceruri de îngeri în slujire, iar voi să semănați cu cerul, fiilor. Cântați toți cântări de naștere și slăviți praznicul nașterii Mele și pe Măicuța Mea cea feciorelnică, cea plină de Mine pe pământ și în cer.

O, pace ție cu Mine și cu poporul Meu, mama Mea și ocrotitoarea pământului alegerii Mele! Pace în cer pentru Noi, pace și aici, unde coborâm pe pământ și binecuvântăm și veghem!

O, pace ție, țara Mea în care-Mi am venirea! Pace ție și naștere de sus îți hărăzesc, neam român, și te îndemn spre pocăință ca să te scap de suferință! Sunt mijlocitorul tău la Tatăl pentru mântuirea ta, pentru ocrotirea ta, pentru credința ta cea dreaptă și pentru învierea ta. Numai mâna Mea și minunile ei te poate scoate din întunericul care te cuprinde din jur și de la mijloc. Numai mâna Mea te poate păstra de partea Mea acum când totul pe pământ se desparte de Dumnezeu. Nimeni nu-și închipuie lucrarea cea ascunsă sub numele lui Dumnezeu și care dă să cuprindă tot și peste tot. Eu însă te sortesc cu ocrotirea Mea și a mamei Mele Fecioara și te voi ridica prin minuni deasupra întunericului de pe pământ, că pentru tine strigă la Dumnezeu toți sfinții, căci ei te știu de la Tatăl țara Mea de venire acum, la sfârșit de timp. Duhul rugăciunii ți-l dăruiesc și darul nașterii de sus ți-l hărăzesc. Strigă-Mă să vin, că altă scăpare nu mai este de pe pământ pentru cei ce se aleg pentru adevăr. „O, vino, Doamne!”, așa să Mă strigi, și să fii cuminte în strigarea ta, căci știu Eu ce să fac dacă Mă strigi să vin Eu în ajutorul tău. O, pace ție și naștere de sus ție, țara Mea,

Ierusalimul Meu cel de azi, la care Eu acum vin! Amin.

Mă întorc în tine, popor al cuvântului Meu, și stau cu zile de praznic de naștere în mijlocul tău și unii altora ne dăruim. Învățați de la Mine cum să vă dăruiti Mie, fiilor. Faceți aceasta așa cum fac Eu vouă. Râul Meu de cuvânt se revărsă mereu peste voi. Așa și slava Mea de la voi și ruga voastră spre Mine, așa să fie, tot ca râul, precum cuvântul Meu este peste voi, fiilor.

Se gătește mama Mea Fecioara cu daruri de cuvânt ca să vă dea. E glas de vânt cuvântător în văzduh. Suflă vântul cu glas puternic, suflă cu plâns în glasul lui vântul. El suflă din partea Mea, fiilor, el suflă cu Mine, dar voi aveți călduț în casă și sărbătoare de naștere a Mea și a voastră aveți și stăm la masă și petrecem ca în cer.

Suflă glas de vânt cu putere și împrăștie fulguți de nea și binecuvintează praznicul nașterii Mele și apoi se va liniști, iar cuvântul Meu se naște între voi și vă naște de sus și vă crește de sus și vă ocrotește de sus, fiilor. O, aduceți-vă Mie iesle caldă și încălziți-Mi venirea Mea la voi!

Duhul mângâierii să rămână între voi mereu ca și duhul rugăciunilor sfinte, fiilor. Eu sunt cu voi tot timpul. Cerul Îmi este scaun de domnie, iar pământul Meu de la voi este așternutul Meu cu voi și sunt cu voi tot timpul, o, fiilor. Amin, amin, amin.

25 decembrie 2011/7 ianuarie 2012

Soborul Maicii Domnului

Învățătură pentru taina nașterii, creșterii, a ascultării și a mărturisirii lui Dumnezeu. Păcatul omului a adus căderea îngerilor. Învățătură pentru frică de Dumnezeu în om. Pământul român, țara venirii Domnului. Rugăciunea Maicii Domnului pentru ocrotirea României.

Cuvânt de naștere de sus așez în carte și în ziua aceasta, ca să ia cei ce Mă caută la acest izvor, căci Eu, Domnul, voiesc să-l păstoresc mult pe om. Nașterea Mea din Fecioară M-a adus oamenilor pe pământ, iar Eu am crescut sub dulcele duh al ascultării și M-a făcut Tatăl Meu dulce păstor de suflete și am iubit aceasta, căci M-am născut pe pământ între oameni ca să le fiu lor Păstor și dulce Păstor. Am început pe pământ cu nașterea, și mare este taina aceasta pentru cei ce iubesc pe Dumnezeu și se dau Lui, și am mers apoi cu creșterea și cu dulcea ascultare cea pentru creștere, și, iarăși, mare este și aceasta a doua taină și lucrare a ei, iar apoi am păstorit, mergând din loc în loc, după ce mai întâi Mi-a descoperit Tatăl să-Mi aleg pe cei doisprezece ucenici ca să merg alături cu ei, și încă șaptezeci de ucenici care să meargă înaintea Noastră și să vestească între oameni vestea împărăției cerurilor, venirea Mea cu ea, și M-am desăvârșit cu ea pe pământ, că Mă așezam în oameni cu ea, în inimile celor ce aveau cuvântul Meu cel plin de Duhul Sfânt, și învățam pe oameni să se boteze în numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt, și s-a vestit atunci prin păstorirea Mea numele lui Dumnezeu: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, iar Eu eram Cuvântul și am unit începutul și sfârșitul, căci la început tot Eu eram Cuvântul, și Dumnezeu era Cuvântul, precum este scris. O, tot așa lucrez și acum, la sfârșit de timp, și nu e grea taina lucrării lui Dumnezeu ca să fie ea înțeleasă cu tot firul ei, dar s-au întâlnit pe pământ după nașterea Mea cele două puteri, puterea lui Dumnezeu și puterea lui satana, cel întâi între cetele îngerești și care s-a făcut Mie potrivit pe când omul cel zidit de mâna Mea și așezat în rai s-a împotrivit să asculte pe Făcătorul lui, pe Dumnezeu, și a tras sub neascultarea lui slujirea cetei cea dintâi a

îngerilor lui Dumnezeu, iar neascultarea și orânduiala clătinată de la locul ei a adus potrivit Mie pe îngerul cel întâi între cetele îngerești, pe căpetenia aceasta, și s-a făcut acesta prin neascultare satană, potrivit s-a făcut, și apoi s-a răzbunat și s-a făcut puterea cea potrivnică lui Dumnezeu, iar omul a rămas cu acest păcat săvârșit împotriva îngerilor lui Dumnezeu, din pricina neascultării lui cea din rai. Atunci puterile cerești au văzut și s-au temut, iar Eu, Domnul, Fiul Tatălui Savaot, am văzut pe satana ca fulgerul căzând din cer și am rostit peste cetele îngerești prin glasul îngerului Meu Mihail și am zis: „Să stăm bine și cu frică și cu luare-aminte!”, și s-a făcut liniște puterilor cerești și au așezat în pace lucrarea lor pe mai departe spre slujire lui Dumnezeu și facerii a toate, slujire mare cum nu se suie la mintea omului, căci dacă n-ar fi puterile cerești și lucrarea lor, n-ar mai sta nimic la loc sortit de Dumnezeu prin facerea cerului și a pământului, pe care Domnul le-a așezat să fie, și prin cuvânt le-a așezat și sunt.

O, poporul Meu, petrec cu tine cuvânt de naștere de sus pentru mintea omului și-i spun lui că dacă n-ar fi puterile cerești și lucrarea lor cea de la Dumnezeu așezată pentru facerea toată, n-ar mai fi nimic, și ar fi iar întuneric și adânc și ape, ca mai înainte de facerea cea care este. O, poporul Meu, tot așa trebuie să stea și omul, măi fiule cu care azi grăiește Domnul pe pământ! Ar fi să stea omul cu frică și cu luare-aminte, și nu cum stă el pe pământ, slujit fiind și ocrotit de puterile cerești, pe care prea puțin le cunoaște, prea puțin le cheamă, prea puțin știe despre ele și despre lucrarea lor, căci mâncarea minții omului este îngâmfarea. Uită omul că este Dumnezeu Cel peste toate atunci când se îngâmfă el față în față cu Dumnezeu, și uită omul de Mine așa cum a uitat Adam în rai, de a făcut ca el și n-a mai făcut ca Dumnezeu.

Omul nu stă sub cărma lui Dumnezeu, nu mai stă încă de la începutul lui în rai și nu mai știe să stea sub veghea Făcătorului cerului și al pământului, precum toate stau prin facerea lor. Eu însă am stat și stau sub veghea Tatălui, căci sunt născut, nu sunt făcut, și sunt de o Ființă cu Tatăl, din Care M-am născut mai înainte de toți vecii, și prin Care toate s-au făcut.

Vin pe pământ cuvânt ca să-l învăț pe om taina nașterii, căci omul este fructul păcatului din el lucrător și de aceea lucrarea lui este îngâmfarea, și are de slujitor al ei pe îngerii cei căzuți din cer și care se luptă în om de atunci și până azi împotriva lui și împotriva lui Dumnezeu, iar omul nu-Mi poate da Mie împărăție în el, decât cu război mare împotriva lui Lucifer, care și-a pus stăpânirea în om și nu se lasă cu ușorul biruit, căci este în război cu Dumnezeu această putere căzută din cer.

O, poporul Meu, așez masă de cuvânt și pun pe ea învățătură pentru frică de Dumnezeu în om. Dacă omul nu stă îmbrățișat cu frica de Dumnezeu, dacă el nu ascultă să vegheze cu frică zilele lui și nu cu nepăsare sau după mintea lui, Eu, Domnul, nu pot să-i fiu lui Păstor din cer, căci nu Mă poate omul cunoaște dacă nu-și pune lui stavilă și frica de Dumnezeu în inima lui și bine să stea el apoi.

O, cât de greu Îmi săvârșesc Eu peste om lucrarea venirii Mele de la Tatăl pe pământ acum! Îl găsesc mare în el pe om, iar povața Mea, cu care-i ies înainte, îl neliniștește de la petrecerea lui așa cum s-a deprins el să-și treacă viața. Vai de omul care nu cunoaște viața, care nu știe de unde vine această cunoaștere, care nu știe dulceața ascultării, care nu știe de ce și de cine să asculte, vai unui astfel de om! O, păi dacă omul nu învață, de unde să știe? Omul își face singur cu mintea lui o știință despre Dumnezeu și se apucă apoi să-L creadă pe Domnul slujitor cererilor și dorințelor și duhului lui și atât, iar

altceva despre măreția lui Dumnezeu nu poate să aibă în el, căci Domnul este Dumnezeu înfricoșător, și nu vrea să știe omul aceasta. Nu sunt deștepți oamenii deștepți, ci sunt încurcați cu totul și în toate și nu-L pot desluși pe Dumnezeu cu mintea lor. Eu pe ucenicii Mei i-am învățat cu de-amănuntul ce trebuie să știe ei despre Dumnezeu, și numai apoi au știut ei, iar după ce le-am dovedit lor desăvârșirea Mea de Dumnezeu adevărat, venit din cer pe pământ prin naștere din mamă Fecioară, au lăsat ei credința lor și au scris-o și au întocmit-o cuvânt cu cuvânt, de la începutul facerii cerului și a pământului și până la viața veacului ce va să fie, ca să știe oamenii ce este și ce face Dumnezeu, și te rog, popor iubit și mult povățuit de cer, te rog, fiule, oprește-te pe această carte de credință și deschide-o bine și adâncește-ți în ea ființa, ca să-L poți vedea pe Dumnezeu și să-L spui oamenilor așa cum El a lăsat peste ucenici știință despre El, iar împărăția Lui e fără de sfârșit. Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt Se slăvește peste tine mai mult decât peste proorocii cei din toate timpurile, o, popor hrănit din cer, iar tu adâncește-te în cartea credinței și învață-i pe cei ce vin la izvor, învață-i frica de Dumnezeu, și cu ea să înceapă ei fiecare zi de lucru cu duhul și cu trupul și cu credința lor, căci lumină din lumină pun și tot pun pe masa Mea cu tine, ca să fie lumină pe pământ și s-o dai să fie, căci curând, curând, această lumină va folosi peste tot, că altfel de lumini nu vor mai fi pe nicăieri. Se sting luminile toate, se sting științele, se sting ambițiile, se sting planurile oamenilor și se sting oamenii care calcă peste Dumnezeu cu pașii lor, și va fi întuneric mare și tot mai mare de nu-și va mai vedea omul mâna, și va străbate prin tot întunericul până la strălucirea Mea cea din mijlocul tău și va lua din ea și va vedea omul pe Dumnezeu în lumina aceasta, în cuvântul acesta, și semne și minuni va săvârși ea pe pământ, căci Eu, Domnul, am avut grijă să pregătesc acest loc și să lucrez din vârful lui așa cum stă scris că se va lucra pentru sfârșit de timp, căci cele două puteri lucrează una împotriva celeilalte și se vede bine lupta aceasta, dar Eu, Făcătorul cerului și al pământului, al văzutei și al nevăzutei, voi fi pe veci, și sunt Cel ce biruiesc împreună cu cei ce biruiesc cu Mine. Amin.

O, mamă Fecioară, mama Mea, Eu sunt Calea, Adevărul și Viața, Eu sunt, mamă, dar și tu ești calea Mea din cer pe pământ ca să pot Eu să vin și să Mă fac cale a omului ca să se întoarcă omul pe ea la Tatăl, o, mamă, și așa s-a împlinit acum două mii de ani. Cuvânt de naștere am de așezat pe masa Mea de praznic. E ziua Noastră de praznic, mamă, și Ne slăvim în mijlocul poporului venirii Mele acum pe pământ cuvânt, că am de pregătit întoarcerea Mea așa precum M-am și suit la cer după ce Mi-am săvârșit lucrarea pentru care Tatăl M-a trimis, și tu Mi-ai fost atunci cale și naștere, mamă. Bindecuvântată să-ți fie acum intrarea ta la poporul Meu, iar cartea cuvântului Meu Ne este cale ca să intrăm, mamă. Amin.

— **O**, Tu ești Calea, Tu ești ușa, Fiule Emanuel, copilul meu Cel în Betleem venit de la Tatăl și născut prin trupul meu cel fecioresc. Tu ești ușa, și ai intrat în trupul meu fără să-Ți trebuiască intrare, decât voia mea ai cerut ca să intri și ca să crești Prunc pentru născut și ca să ieși apoi, și s-a numit aceasta nașterea Ta, căci ai stat în pântecul meu cel atât de încăpător atunci pentru nașterea Ta Prunc mic, Mieluț mic, căci pentru ca să fii Mieluț Te-ai născut. Tu ești ușa, și ai intrat în pântecul meu prin inimioara mea cea plină de credință, și tot așa ai și ieșit și Te-ai arătat și Te-ai desăvârșit Dumnezeu adevărat. Ai folosit carnea și sângele meu numai ca să-i arăți omului că l-ai făcut pe el după chipul și

asemănarea Ta, căci ai crescut după ce Te-ai născut și Te-ai arătat oamenilor după măsura cu care l-ai zidit pe Adam la început. Te-ai folosit de trupul și sângele meu ca să Te naști din trup omenesc și să poți veni pe calea aceasta pe care omul a ales-o, dar nu eu Te-am născut, ci Tu Te-ai născut din trupul meu când ai luat ființă din ființa mea. Eu n-am născut așa cum naște femeia pe pământ, ci doar Te-am găzduit în pântecul meu cu lucrarea Ta de naștere, și ai fost Unul Născut din Tatăl și din trupul meu apoi, căci numai Tu Te-ai născut așa, și n-ai stricat nimic din trupul meu, iar eu am rămas așa cum eram și până ca Tu să sălășluiești în mine pentru nașterea Ta.

Nu se poate aduce grai despre taina nașterii Tale între oameni și între copii, Fiule Doamne, căci Tu ai fost Dumnezeu adevărat și până să Te arăți Prunc născut, și Tu ești fără de început și fără de sfârșit, și nu este pe pământ cineva cu care să putem grai Noi, cei din cer, despre această taină, și de aceea nu este înțelepciunea cea sfântă în om pentru taina aceasta, iar ucenicii Tăi au spus apoi și au mărturisit despre Tine că Tu pentru oameni Te-ai coborât din cer și Te-ai întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara și Te-ai făcut Om. O, ce fericire ar fi pe Noi să se poată grai între pământ și cer tot adâncul cel de la Dumnezeu al tainei nașterii Tale! Tu Însuși Te-ai făcut Om, Tu, Cel născut din Tatăl mai înainte de vecii, născut și nu făcut, de o Ființă cu Tatăl fiind, și prin Care toate s-au făcut din câte apoi s-au făcut. Tot așa și acum faci, iarăși le faci pe toate, nedespărțit de Tatăl în această facere, care va rămâne, și cine între oameni este să poată face facerea care va fi și care va rămâne?

Să se facă mici oamenii toți înaintea Ta, Dumnezeule adevărat! Vrând-nevrând ei sunt mici de tot înaintea Ta, chiar dacă ei nu vor să vadă că așa sunt. Eu sunt martor mare pentru Tine, iar taina mea vine din vecii, precum Tu vii. Îi învăț pe oameni să se facă mici, că vine Dumnezeu la ei și nu încape de ei, că se simt mari.

Nu sunt mari oamenii, iar după aceea nu mai sunt, și unde să mai fie vorba de mărirea omului? Eu sunt martor mare pentru mărirea Ta, Doamne. Eu sunt calea pe care Tu ai stat și ai venit și Te-ai arătat Dumnezeu și Om pe pământ ca să Te faci cale omului și să mergi înaintea lui și să vadă el calea. Nu Te poate omul da din calea lui. Minte ta de om crede că poate, dar frica de Dumnezeu va veni pe pământ curând, curând și tot omul o va lua în el, căci slava Ta va acoperi popoarele, precum este scris că va veni Stăpânul, iar din acest munte de cuvânt va ieși râul vieții atât cât de mult ai strâns Tu în el ca să-l reverși peste pământ, căci cu toți oamenii ai grăit în acest râu de cuvânt, și Te-ai scris în cartea lui cu grăirea Ta, și ea va mărturisi cât ai lucrat, cât l-ai strigat pe om, dar mai întâi trebuie să coboare peste oameni frica de Dumnezeu și trebuie să grăiască îngerul care va striga în lung și în lat, din cer și până pe pământ: „*Temeți-vă de Dumnezeu și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul!*”, și apoi Tu Te vei arăta în slava Ta cea înfricoșătoare pentru mulți, iar pentru cei ce Te iubesc ascultându-Te, Îți vei arăta fața Ta cea sfântă, dulce și sfântă, Doamne, și vei fi Dumnezeul lor. Amin.

Te slăvesc cu praznic de cuvânt de naștere, o, Fiule al meu și Dumnezeule al meu! Chem neamul român să intre sub ocrotirea mea de mamă cerească. Stau de veghe peste tot hotarul de jur-împrejur peste țara venirii Tale acum, în care Tu strălucești prin cuvânt.

Voi, oameni de pe pământ, care știți și care nu știți de taina Fiului meu Iisus Hristos și de țara Lui de venire iarăși de la Tatăl pe pământ între oameni cuvânt! Să știți și să auziți ca

să știți că vatra aceasta și patria aceasta a ei este pământul strălucirii Fiului lui Dumnezeu pentru sfârșit de timp, pentru a doua Sa venire de la Tatăl la oameni pe pământ. Nimeni nu poate strivi această taină și lucrarea ei toată, la care Domnul lucrează acum spre descoperirea ei și la care privesc cu nesaț proorocii cei de demult. Sărut tot timpul acest pământ peste tot pe unde mai găsesc pe el locușor curat de sărutat, și binecuvintez cu Domnul ființa lui și înălțimea lui cea cerească și care trece peste înălțimi, precum este scris. Amin.

Iar tu, popor martor lângă râul de cuvânt al Fiului meu Iisus Hristos, Care vine la tine cuvânt ca să Se împartă în părți, tu să stai de veghe mereu pentru venirea Lui cea de azi, căci slujirea ta este din cer, precum a mea a fost atunci pentru venirea Domnului atunci pe pământ. Tu ești ucenic din ucenic, căci trâmbița lui Dumnezeu, Verginica, a fost altoiul din care Domnul Și-a prăsit acum, la sfârșit de timp, vie nouă și ucenici din ucenici, așa cum El a lucrat și acum două mii de ani, înnoindu-le pe toate ale Lui și făcându-Și biserică nouă între oameni, și prin ea făcându-Și cărări și alegându-Și pentru El ucenici, popor de ucenici mărturisitori pentru El. Glasul Lui de peste tine să te ocrotească mereu prin puterea cuvântului Său, iar tu să-L ocrotești pe El ca să-L ai și ca să-L ascuți.

Feriți-vă inima și mintea ca să nu vă despărțiți de Dumnezeu, fiilor, dar feriți-vă de rău și de minte multă de pe pământ, ca nu cumva să Se despartă Dumnezeu de voi, o, fii născuți din Dumnezeu prin cuvântul Său cel de azi. Amin.

O, ce mult aș mai grai, popor al Domnului, și de toate ți-aș grai, dar e mică măsura omenească, iar Noi, cei din cer, știm aceasta și miluim cu milă. O, popor plin de cuvânt din cer pe masa ta, umblă de mână cu înțelepciunea cea de la început, fiule, că tu nu trebuie să fii ca oamenii de pe pământ, căci ești hrănit de cer. Minte și inima ta nu sunt ale tale, nu uita! Mereu, mereu să cauți să semeni cu cei din cer, căci cerul te slujește în mare taină acum, ca să-Și poată Domnul săvârși lucrarea Sa cea de azi. Tu să fii ceresc pe pământ! Tu să fii cerul Fiului meu Iisus Hristos, căci Domnul este din cer, nu de pe pământ, și împărăția Lui la fel, iar ea este cu tine și ești împărăția Lui în mijlocul oamenilor, și ținută în mare taină de ochii lor.

Cuvânt din cer grăiesc acum și spun mărturisind: cei ce pleacă din această lucrare de cuvânt, pleacă din cer și cad din cer pe pământ ca Adam când a căzut prin neascultarea lui de Dumnezeu în rai, și, iarăși, cine vine de pe pământ ca să stea cu această lucrare de cuvânt, vine în taina cerului, nu oriunde vine, și trebuie să se facă cerul lui Dumnezeu cel ce vine, și apoi templu pentru Dumnezeu, locaș al împărăției Lui cu toată fața ei cea nevăzută, ca și a îngerilor care nu se văd, dar cât de multe ceruri și țări de îngeri sunt, nu poate mintea omului cunoaște taina aceasta, iar eu sunt martor mare pentru cele tainice ale lui? Dumnezeu, precum martor mare sunt pentru taina nașterii Domnului între oameni pe pământ acum două mii de ani. Amin.

Sfințește-te mult, popor al Fiului meu, și sfințește-ți mintea și credința! Sfințește-le mereu pe acestea și stropește-le mult cu harul cel de sus coborât peste tine prin cuvânt, și tot trupul tău va fi sfânt și de trebuință Domnului, precum eu l-am fost Lui. Amin.

Înconjoară-i, Doamne, cu sfinții Tăi îngeri, cu ceruri de îngeri! Hotărăște hotarele pentru țara venirii Tale și întărește îngeri la hotare și scoate din aceste hotare puterea cea rea a lucrării lui antichrist, cel ascuns sub numele lui Dumnezeu! Păzește trupul și duhul bisericii neamului român și înnoiește-o

prin cuvânt și botează-o pe ea în râul cuvântului Tău cel de sus și fă-o mireasă curată, Doamne, căci duhul ei și mireasa ei strigă spre Tine: Vino, Doamne! O, pace Ție în mijlocul poporului Tău din neamul român, Fiul meu Emanuel, născut în peștera din Betleem acum două mii de ani, Dumnezeu adevărat, sălășluit de la Tatăl în pânțele mele cel fecioresc, prin care Te-ai născut Prunc pe pământ ca să fii cu oamenii și să fii! Amin.

— **E**u sunt Cel ce sunt, mamă scumpă a Mea. Am trecut pentru venirea Mea prin pânțele tău cel fecioresc și am luat trup de copil și am crescut atât cât sunt, și sunt Cel ce sunt, Om adevărat și Dumnezeu adevărat. Dulce ți-a fost graiul și mare ți-a fost cuvântul cel de naștere de sus a omului, mamă. Așez puterile cerești toate pentru tot lucrul Meu peste neamul român, și tot omul care se va apleca să se facă după adevăr creștin al lui Iisus Hristos, se va numi român. Amin.

Nimeni nu-l poate face creștin pe om decât Hristos, iar cel potrivit lui Hristos nu va putea să lucreze aceasta, căci Eu, Domnul, am slujitori sfinți în cer și pe pământ, cu care lucrez în chip sfânt, căci Eu sunt sfânt și cu sfinții lucrez și călătoresc.

O, cât cuvânt am în grai, dar Eu am măsura lui Dumnezeu și lucrez după măsura omului, și stau acum din cuvânt și odihnesc povara, căci sunt Cel plin de milă, și încă zi de naștere voi așeza în carte, că praznic de trei zile este așezat să fie prin biserică pentru nașterea Mea.

Pace ție, popor purtător de Dumnezeu și de sarcinile Mele cu tine! O, învață-te cu ele cu tot dulcele inimii tale și prețuiește-Mi truda, că mult te voi iubi pentru ucenicia ta cu Mine acum când am de lucrat mare pregătire și tainică ea acum pentru arătarea Mea celor credincioși și celor necredincioși, căci trebuie să Mă vadă și cei care M-au împuns și Mă împung mereu, trebuie, precum este scris.

Mă slăvesc în mijlocul tău cu sărbătoarea de naștere, iar tu Îmi ești peștera Mea de venire, ești taina Mea pe pământ și te țin în taină acoperit, căci așa este scris, iar mâine va fi altfel, va fi ca Dumnezeu, o, popor iubit de Dumnezeu și mult lucrător cu Mine pentru venirea Mea cea de azi. Amin, amin, amin.

26 decembrie 2011/8 ianuarie 2012

Sărbătoarea sfântului întâi mucenic și arhidiacon Ștefan

Stăpânitorul lumii a fost judecat ori de câte ori au fost judecați sfinții. Învățătură pentru umilință: cei sfințiți să nu-și măsoare singuri iubirea. Povește pentru poporul sfințit.

Deschid cerul și stau cu el deschis și îl apropii aproape și Ne așezăm la masă de cuvânt, Eu și sfinții Mei cu tine la masă aici, pe pământ, că Mă port cu cerul deschis aproape de tine, măi poporul Meu micuț de pe pământ, iar ochii celor din cer cuprind frumusețea Mea cu tine și au ca patrie pe cele nevăzute ale facerii lui Dumnezeu, și cu care Mă port după tine, și frumoasă este priveliștea aceasta, frumoasă foarte, și acolo unde sunt Eu este și ea, și mulți sfinți iubiți ai Mei au văzut frumusețea aceasta când Eu am slobozit-o pe ea în ochii lor când și când.

Stau cu cerul deschis lângă tine, popor al venirii Mele, și te port în el și te unesc cu sfinții la masa Mea de nuntă cu tine, și sunt fericiți sfinții când vin ei cu Mine la tine, căci scris este: «*Fericiți cei chemați la cina nunții Mielului! Să ne bucurăm și să-I dăm Lui mărire, că a venit nunta Mielului, și*

mireasa Lui s-a pregătit și i s-a dat ei să se înveșmânte cu în curat, prea alb, căci inul este viața cea dreaptă a sfinților», precum este scris.

Sunt Domnul Iisus Hristos, sunt Cuvântul lui Dumnezeu, așa cum Îmi este în Scripturi scris numele Meu cel de la sfârșit de timp, după lucrarea pe care o lucrez Eu acum, la sfârșit. Cu sărbătoare de naștere stau la masă cu tine, poporul Meu, și grăiesc cu tine pe pământ și Mă scriu în cartea Mea de azi cu grăirea Mea cu tine. Slava Mea Mă însoțește, și se naște slavă din slavă, că minunată este priveliștea cerească, înconjurându-Mă ea în mersul Meu acum!

Sunt Domnul dreptății și mângâi pe cei ce cred în Mine și Mă iubesc așa, dar din gura Mea iese sabie ascuțită ca să lovesc pe păgâni cu ea, căci ei nu Mă iubesc, din pricina bucuriei vieții lor cea fără Dumnezeu, numai că Eu păstoresc cu toiaș de fier neamurile și stric bucuria lor cea păgânească, și din gura Mea iese sabie, care este Cuvântul lui Dumnezeu pentru cei necredincioși, și stau pe tron alb și fug dinaintea feței Mele cerul și pământul și se arată slava Mea curând, curând, cer nou și pământ nou, precum este scris că se va face. Amin.

Petrec în tine cu sfinții, popor al venirii Mele. Între ei este în sărbătoarea lui în ziua aceasta de sărbătoare de naștere sfântul apostol Ștefan, care a văzut cerul deschis și pe Mine pe tron și slava Mea înconjurându-Mă, căci mărturia sfinților Mei este duhul proorociei, precum este scris. O, cum să nu proorocescă cei ce aud și văd de la Dumnezeu? Cine poate închide gura și ochii celor ce aud și văd? Nici pietrele care îl striveau, aruncate fiind spre el dinspre ucigași, nici ele n-au putut închide gura apostolului Meu cel mărturisitor, și care a judecat după dreptate ca și Dumnezeu peste cei necredincioși, și nu sunt graiuri, nici cuvinte ale căror glasuri să nu se audă, ba, din contra, în tot pământul a ajuns vestirea lor, și până la marginile lumii cuvintele lor, căci s-au scris și sunt, și până azi mărturisesc ele și nu pot fi pitite, că Eu dau sfinților Mei tronuri de dreptate și de judecată pentru dreptate și nu poate fărâdelegea să se ascundă de judecata ei, căci sfinții au judecat-o pe ea în însuși trupul lor, în sufletul, în duhul și în inima lor, în care a locuit în largime împărăția lui Dumnezeu pe pământ, și au haină de împărat, de fii de împărat sfinții Mei.

Dau glas apostolului Ștefan, că este el în sărbătoarea lui între sfinți, iar stăpânitorul lumii a fost judecat pe pământ ori de câte ori au fost judecați cei sfinți ai Mei, căci s-au atins de lumina ochilor Mei, de sfinții Mei s-au atins cei ce i-au judecat pe ei pe pământ împotriva dreptății lui Dumnezeu, iar plata celor ucigași este plânsul și scrâșnirea dinților, acolo unde ei își strâng agoniseală prin faptele lor, dar Eu rămân cu sfinții Mei, și vor împărăți ei cu Mine ca fii de împărat, și împărăția Mea cu ei este fără de sfârșit. Amin.

— **S**tau cu sărbătoarea zilei mele în slava venirii Tale, Doamne, că Tu cu sfinții Te porți și vii, așa cum ai lucrat și pe pământ, însoțit de apostolii Tăi cei sfinți. M-am bucurat de slava vederilor cerești în viața mea de apostol al Tău, iar când am fost trimis la cer de cei invidioși și semeți cu credința, așa cum ei dădeau să facă dovada când m-au ucis sub zgomot de pietre aruncate peste mine, eu atunci am mărturisit cerul cel deschis deasupra mea, și pe Tine pe tron în cer de-a dreapta Tatălui, căci privirea cerească a fost martor din cer asupra celor ce au făcut faptă ucigașă, de care nu s-au mai putut ei dezvinovați. O, așa stai Tu cu cerul deschis deasupra sfinților Tăi pe pământ, și stai Judecător drept pentru ei, deschizând cerul și primindu-i pe ei, așa cum mi-ai făcut mie primirea și mi-ai deschis să intru și să

mă înfățișez tronului Tău de lângă Tatăl, căci Te-am mărturisit că ești cu cerul deschis pentru mine, iar ucigașii mei s-au supărat mult atunci și m-au scos din trup și m-au trimis la Tine, și Te-am rugat atunci, Te-am rugat să le ierți necredința și răutatea cea de la necredință, căci ei mi-au dăruit atunci cerul, Doamne, iar Tu ai venit cu cerul deschis înaintea mea, ca să-mi faci primirea lângă Tine în cer.

Nu poate să Te doboare nici un potrivnic, și nici pe sfinții Tăi, Doamne. O, câtă învățătură de cer trebuie peste pământ peste cei credincioși, Doamne! Vase ale Duhului Sfânt să se dea ei să fie, căci Duhul Sfânt Învățătorul pune în ei învățătură deslușitoare și credință cu dovadă vie pentru ea.

Mă las mărturisitor din cer în mijlocul poporului cuvântului Tău, Doamne. Aceeași mărturie am de mărturisit din cer, ca și cea pe pământ atunci. Cei tari la cerbice, învățându-și-o ei neconținut, veșnic stau și vor sta potrivnici Duhului Sfânt, din pricina duhului lor, prin care se simt în largul lor pe pământ, curățind ei mereu în jurul lor și lovind pe toți dreptii Tăi, luând ei din mâna celor uciși răsplata lor cea rea. O, cum să aibă căldură în el omul cu sânge rece în el? Cum să cunoască iubirea cei plini de ură? De la duhul îngâmfwării se înființează în om ura, precum din duhul credinței se naște iubirea și valuri de iubire apoi, iar ea îmbrățișează lumea înconjurând-o, iubind și iertând, dar pământul din om nu poate face aceasta.

O, cât duh de umilință trebuie în cei sfinți ca să fie ei locașuri cerești ale iubirii, Doamne! Trebuie multă învățătură peste cei sfinți de pe pământ. Ei nu trebuie să-și socotească singuri iubirea și să și-o măsoare singuri atribuindu-și răspuns loruși cum că au iubirea în ei, ci trebuie să se arate ea singură prin dovada ei, iar umilința să acopere în ea pe toate cele din cer în cei sfinți de pe pământ, că nu pe pământ se plătește slava celor cerești în cei sfinți, ci numai în umilință, numai în cer, numai apoi, Doamne. Sfinții cei mari se îmbrăcau pe deasupra în priveliștea nevredniciei, sub care ei își tănuiau comoara lor cea din cer, ca nu cumva să și-o piardă ei sau să le fie prădată ea. Mulțime de urmași au răsărit mereu pe urma sfinților Tăi, și prin care Tu mărturisești despre ei apoi.

O, nu-i este omului de folos să se însoare, Doamne, nu-i este nici pe pământ, nici în cer de folos. Îl părăsesc copiii pe cel născător de copii și rămâne singurel în neputințele lui cel ce se însoară și își ridică urmași trupești, care-l părăsesc rând pe rând, dând să-l ducă mai curând la mormânt. Îi cresc copiii, iar el este dat mai în spatele casei, în cea mai scundă și mai micuță cămăruță, ca să-i stea copiii în casă, iar când și ei cresc și se duc spre bătrânețe, tot la fel pătesc și ei de la fiii lor, și sunt lăsați singuri în suferință, plângându-și durerea inimii și lipsa dragostei cea de la fii, și nu-i este de nici un folos omului să se însoare, căci bucuria lui cea de o clipă este prea trecătoare și se apropie iute răsplata, cu durere și cu jale purtată, dar cei ce se dau Ție pentru sfințenia Ta în ei, vase de Duh Sfânt făcându-se ei, nasc aceștia fii pentru Tine, nu pentru ei, nasc ucenici Ție, Doamne, și Ți-i cresc Ție și îi umplu de Duhul Sfânt, Care izvorăște din cei sfinți, și sunt iubiți de urmașii lor sfinții și sunt mult prețuiți și mângâiați și căutați, ca niște odoare de preț, și se luptă ucenicii lor pentru ei, pentru binele lor, pentru liniștea lor, pentru viața lor ca să-i aibă cu ei, ca să nu rămână fără ei pe pământ, și mult rod aduc Ție pe pământ sfinții Tăi și mult își agonisesc la Tine ei, iar Tu le dai lor mângâierea Ta însutit, pentru că ei Te-au mângâiat.

O, nu-i este de folos omului să se însoare, Doamne, ci este de folos să se facă sfânt și să aducă rod sfânt, urmași sfinți lui Dumnezeu și urmași din urmași, prin care cerul să stea pe

pământ între oameni, luminând în cei sfinți ai lui.

Îl povățuiesc pe poporul cuvântului Tău, Doamne, și îi spun lui așa: O, faceți-vă unii altora ucenici și iubiți să fiți ucenici ca să fiți frumoși, ca să fiți rodul cel care rămâne rodind. Eu am fost mereu ascultător Duhului Sfânt și am stat sub îndrumarea apostolilor lui Hristos, prin Care mi s-a dat lucrarea cea de ucenic s-o lucrez. Duhul Sfânt era lucrarea mea, și cu El cârmuiam treburile bisericii cât timp am trăit în această slujire. O, nu vă despărțiți de lucrarea și de rodirea Duhului Sfânt în voi și între voi când aveți de diriguit treburile bisericii, nevoile frățești! Fiți nedespărțiți de Dumnezeu Duhul Sfânt, și veți fi ucenici, fii ai Tatălui și ai Fiului și ai Duhului Sfânt Botezătorul, Domnul de viață Făcătorul, Purcezătorul din Tatăl, și împreună cu Tatăl și cu Fiul închinat și slăvit de ucenici și înalt grăitor din proorocii Săi, iar prin biserica cea cu sobor mărturisiți-vă păcatele în botezul Duhului Sfânt și avându-vă viața în Hristos, Mirele sfinților. Stați cu cerul deschis în mijlocul vostru și închideți lumii fereastra spre voi, căci lumea este pământ. Bindecuvântați pe Domnul, în toată vremea bindecuvântați-L pe El, căci El vă mărturisește celor din cer și lumii că sunteți poporul Lui pe pământ, locul odihnei Lui și al venirii Lui cea de acum. Faceți-vă ucenici unul pentru altul! Intrați unul sub mâna celuilalt pentru duhul iubirii și al supunerii, care vă înalță până sus la cer, că aveți nevoie de supunere, de care nici Fiul lui Dumnezeu n-a fost scutit, nici în cer și nici pe pământ. Fiți însă lucrători, ascultători lucrători și mult înțelepți pentru lucrare ascultătoare care slujește biserica lui Hristos. Fiți ca în cer pe pământ, nu uitați! Aceasta vă doresc eu în zile de praznic de naștere, când Domnul Iisus Hristos petrece cu voi Mire și mireasă la masă de nuntă, și de mult cuvânt pe masă. Amin.

Și acum, bindecuvintează, Doamne, darul meu cel pentru poporul Tău! Amin.

— **D**arul tău este pus acum pe masa Mea cu poporul Meu, o, ucenic mare al Meu, că mare cuvânt de Duh Sfânt ai mărturisit tu din dreptul lui Dumnezeu peste cei ce au luat via Domnului ca să fie a lor via Lui. Nu sunt slujitorii Mei cei ce fură vie ca să aibă ei via Mea, ci sunt furi și tâlhari, așa cum Eu i-am numit și așa cum ei sunt, căci furul nu știe decât să prade ca să aibă el, nu ca să dea la săracii Mei, la fiii bisericii, cărora le ia bir ca la străini, nu ca la fii, și le ia și pielea ca să aibă numai el veșmânt, căci sunt lacomi de slavă cei furi și sunt furi.

O, poporul Meu, păstrează-te mereu pus deoparte, căci Eu te-am agonisit ca să te am Mie, fiule. Stai mereu în așteptarea Mea ca să-ți aduc din cer, ca să ai hrană caldă și căldura Mea s-o ai cu tine, fiule, că tu nu trebuie să răcești, nu trebuie să te răcești, căci numai cei ce se răcesc, numai aceia răcesc și se îmbolnăvesc, și le trebuie doctorii apoi și leacuri amare pentru vindecare.

Îți dau îmbrățișare de naștere, că am petrecut cu tine masă cerească de trei zile, poporul Meu. Tatăl Se bucură de statul Meu cu tine, iar cerul și pământul fug dinaintea Mea și stau cu Mine și cu tine cer nou și pământ nou când Eu petrec cu tine în sărbători de veac nou.

Pace ție, poporule ucenic, și dorul ne leagă până la sărbătoarea care vine, căci una după alta urmează sărbătorile, iar Eu stau cu tine și cu cerul deschis lângă tine în sărbători.

Pace ție, popor ucenic! Unii altora dați-vă ucenici, ca să aveți lucrare de ucenic și plată de ucenic apoi, căci Eu sunt cu biruința Mea cea de la sfârșit și sunt cu voi biruitor pentru toți cei care au trudit, și pentru voi apoi, care trudiți acum un ceas

cu Mine, un ceas, fiilor, până ce trâmbița veșniciei va suna odihna Mea și a sfinților Mei. Amin, amin, amin.

27 decembrie 2011/9 ianuarie 2012

Praznicul tăierii împrejur cea după trup a Domnului și sărbătoarea sfântului ierarh Vasile cel Mare

Despre Samuel și credința preotului Eli. Biserica lumii nu are și nu primește duhul proorociei. Îndemn la pocăință pentru slujitorii bisericii lumii.

Cuvântul Meu din zilele acestea este mărturia Mea, este duhul proorociei, duh care nu trebuie să lipsească de pe pământ, căci Eu am spus că voi fi până la sfârșitul timpului cu cei ce sunt ai Mei și prin ei din unii în alții ca să-i cârmuiesc pe ei prin valurile vremii, ca să-i ocrotesc, ca să-i povățuiesc, ca să le dau din gura Mea cuvânt, căci Eu sunt Cel ce sunt, și n-am grăit peste pământ numai acum două mii de ani când am venit din Tatăl și M-am făcut Om prin naștere din mamă Fecioară, și iată, sunt Cel ce grăiește din cer, sunt Cuvântul lui Dumnezeu și vin cu oștiri cerești după Mine, căci Eu așa călătoresc.

Sunt Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot și sunt Cuvântul Lui până la sfârșit așa cum am fost la început, și grăiesc pe pământ din Tatăl, și nu sunt înger, ci sunt Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, și Tatăl Savaot Mă trimite. Mă așez cuvânt în carte în grădinița Mea de cuvânt din mijlocul neamului român și Mă scriu cu sărbătoarea Mea cea de azi, și lângă ea cu cea a arhierelui Meu Vasile, cel care a mustrat pe împărat când acesta a dat să umble la cărarea omului spre Dumnezeu prin erezia ivită atunci din mijlocul bisericii, vrând ea de la mijloc să răstoarne dreptarul cel plin de grijă pentru soarta mântuirii credincioșilor Mei, și mari sunt sfinții Mei cei veghetori pentru casa lui Dumnezeu, mari sunt și în cer ca și pe pământ, căci ei au fost veghetori după Duhul lui Dumnezeu, nu după duhul lor peste casa Mea, și duhul descoperirilor cerești era cu ei.

Mă așez cu tine la masă, popor al cuvântului Meu. Cu tine petrec zile de petrecere cerească a cerului pe pământ, că n-am unde să Mă mai duc, căci peste tot e omul, dar tu să fii copil primitor de Dumnezeu așa cum a fost proorocul Samuel când era copil și când Eu, Domnul, am așezat peste el Duhul Meu, duhul proorociei, iar el a lucrat cu acest dreptar lucrător din Mine și a avut grijă de cărarea Mea peste oameni apoi și peste împărați, că n-a fost vreme ca Eu să lipsesc de pe pământ, și am fost în cei credincioși și plini de harul Meu pentru credința lor, pentru supunerea lor Mie, în dar așezate acestea de Mine în ei. O, ce bine Mi-ar fi Mie și ce bine le-ar fi fost și le-ar fi și celor ce stau mari peste turma de oameni dacă M-ar cunoaște ei cu tine cuvânt peste ei așa cum M-a cunoscut preotul lângă care l-am așezat pe Samuel cel mic ca să stau cu el la mijloc pentru duhul proorociei! Nu este, n-a fost și nu este nici-când și nicăieri biserică a Mea decât când Eu încap în ea cu duhul proorociei, așa cum a fost ea în vremea ucenicilor Mei cu care am umblat acum două mii de ani și cu care a rămas apoi Duhul Meu, duhul proorociei, căci erau prooroci în mijlocul ei, precum Eu am așezat prin biserică Mea ca să fiu Eu cu ea până la sfârșitul timpului, precum am promis.

O, măi poporul Meu, n-aveam cum să mai rodesc lăstar din butucul de vie, căci s-a uscat de tot și n-am mai găsit în el viață. Am pus în lucru duhul proorociei, râvna Mea, și am luat-o de la început cu lucrarea Mea și am sădit viță nouă, căci sunt Cel ce am zidit cerul și pământul și omul și biserică Mea.

Nu trebuie să-l întreb pe om când vin ca să lucrez pe pământ după ce omul strică pe cele ale Mele zidite, ci trebuie să ascult de Tatăl ca să vin și să lucrez, căci ascultarea de Dumnezeu este lucrarea Mea, și nu de oameni ascultare.

O, e gălăgie mare pe pământ pentru calea cu Dumnezeu a omului și nu este duhul proorociei în biserică și nu este credință pentru aceasta. M-au părăsit toți peste tot și nu Mă mai cunosc prin duhul cel lucrător din cer, care s-a stins de pe pământ din pricina duhului necredinței, a duhului omului flămând după putere peste pământ. Vin și găsesc necredință și îngâmfare în om, iar glasul Scripturilor nu mai este luat în seamă, căci omul s-a așezat Dumnezeu în locul Meu și a căzut din Dumnezeu când el s-a voit așa, și a căzut ca Lucifer, care s-a voit mai mare ca Dumnezeu și care M-a schimbat cu omul, de și-a pierdut strălucirea lui cea de la Mine și s-a făcut satană, potrivit lui Dumnezeu apoi.

Pe toate dă să le mai aibă omul, dar credință nu, iar bisericii îi trebuie credință și umilință și pocăință și primire, căci unde este credință și viață Mie închinată, vin Eu și bat și intru și aduc lumină în toate, aduc duhul proorociei și al descoperirii cea din cer și pot aceasta prin credința și prin smerenia omului, iar altfel nu pot fi cu omul ca să-i dau lui.

Suflă Duhul Sfânt peste pământ și nu găsește loc de așezat, căci El lucrează mereu astăzi ca să vestească pe om cum să lucreze pentru fiecare stare și lucrare, dar casa în care Eu trebuia să lucrez pe pământ cu oamenii s-a făcut peșteră de tâlhari și nu știu oamenii unde se duc când se duc la locul unde știu ei că e casa lui Dumnezeu. Cine să le spună lor ce înseamnă Dumnezeu cu oamenii? Numai cei ce stau pe masa lor cu cartea credinței deschisă, numai aceia mai știu să Mă cunoască și să Mă lase să lucrez și să cârmuiesc prin furtuni și să nu piară ei din pricina îngâmfării și a tăierii Mele de la ei, din pricina necredinței lor în puterea și în lucrarea Duhului Sfânt, Care vine la timp pe pământ, pentru că este Veghetorul.

O, cine să-i spună turmei pribege că se stinge numele Meu de pe pământ ca să rămână numele omului cel îngâmfat în dreptul lui Dumnezeu și al casei lui Dumnezeu, al turmei pribege și fără de păstor peste ea? Lupii sunt lupi, nu sunt păstori, iar Păstorul Eu sunt, dar lupii M-au dat în lături și s-au arătat ei și atât. Vin cu sfinții cei mari și le arăt peste tot ce este pe pământ sub nume de biserică, le arăt ce a făcut antichrist și ce face încă pentru ca să stârpească numele Meu de peste oameni și să fie el Dumnezeu în locul Meu și să tragă spre el turma. O, nu mai poate omul îndrepta nimic din cele dărmate, și iată-Mă cum vin, și noi le facem pe toate, căci Eu sunt începutul și sfârșitul a toate, și încep un lucru nou, și el a dat muguri, dar trebuie să rostesc mereu peste satana cuvânt ca să știe el că Eu sunt Dumnezeu și nu el, iar el este potrivit lui Meu, al puterii cea de nebiruit între cer și pământ.

O, e zi de praznic sfânt în amintirea Mea. La opt zile după nașterea Mea M-am supus legii tăierii împrejur cea după trup ca să rămână peste timp că Dumnezeu S-a făcut Om și S-a arătat oamenilor plin de har și de adevăr. Duhul proorociei M-a vestit atunci că voi fi spre căderea și spre ridicarea multora din Israel și ca semn de tăgadă, și așa a fost, și așa este și azi. Nu știu oamenii care s-au pus slujitori peste oameni în numele Meu, nu știu aceștia ce înseamnă Dumnezeu așa cum a știut de la Duhul Sfânt bătrânul Simeon când M-a văzut Prunc și M-a primit și a rostit proorocia lui cea pentru Mine. Aud mulțime de slujitori de biserici, aud ei vuietul acestui râu de cuvânt și nu știu ce este el, și zic ei că sunt veghetori, că sunt deștepți și cunoscători ca să Mă dea afară de la ei, cum că nu

este Duhul Sfânt glasul Meu cel de azi prin acest cuvânt. Acest cuvânt este Duhul Adevărului și nimeni nu Mă cunoaște. Eu însă îi cunosc pe toți cei care Mă tăgăduiesc, și este ca semn de tăgadă acest cuvânt, care se naște din Dumnezeu și din care trebuie să se nască din nou toată suflarea, toată facerea iarăși, și voi da la o parte omul și voi împlini așa, și mulți vor crede și se vor boteza în acest cuvânt în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și-și vor afla mântuirea, așa cum Eu am grăit acum două mii de ani că voi lucra. Amin.

Am în coborârea Mea pe cel binecredincios, pe arhiereul Meu cel plin de Duhul Adevărului, pe Vasile cel Mare în cuvânt pentru Dumnezeu înaintea mai-marilor de pe pământ în vremea sa. Vin sfinții cu Mine pe pământ cuvânt, că nu mai e pe pământ Duhul Adevărului, ci e duhul omului și atât, dar vin Eu, Domnul, și duhul proorociei este mărturia Mea și lucrez cu el din cer și de pe pământ și umblu cu el la cele stricate de om și strivite cu totul, și pe care Eu le făcusem ca să fie. Lucrez cu sfinții Mei, cu martorii Mei cei credincioși, cu cei din cer, că pe pământ am numai dușmani, numai lupi, și stau cu sfinții și cu cei credincioși ai Mei azi pe pământ și lucrez în duhul adevărului peste toată minciuna de pe pământ, și am grădiniță de cuvânt și Mă fac carte în ea și Mă împart cu ea spre știre ca să știe toți că Duhul Sfânt suflă acum peste pământ, căci Tatăl și Fiul Îl trimite pe El la oameni spre luminarea lor.

O, arhiereule mare între cei drepti, slujitori ai Mei în cer, te așez în carte cu Mine cuvânt ca să se mire mulți, iar cine se miră rămâne cu mirarea și atât, dar cei credincioși sunt martorii Mei și ai Duhului Sfânt, Care a grăit și grăiește prin prooroci și este El până la sfârșitul timpului și zidește biserica Mea, împărăția Mea, patria Mea cea pentru sfinți. Amin.

— **O**, e vremea să lucrezi Tu, Doamne Păstor, și să păstorești e vremea, căci oamenii au stricat calea spre Tine pentru cei credincioși și au dat-o la o parte. Nu trebuie să mai întrebăm pe nimeni dacă ei cred sau nu, ci trebuie să lucrăm din cer, Doamne. Pe pământ s-a amestecat totul, că e la capăt de drum antichrist și se uită în Scripturi ca să-și împlinescă după ele lucrarea sa și îngâmfarea sa cât mai este vremea lui. A fost mult până a pătat totul, până a păcălit el în dreapta și în stânga cu puterea lui, cu fața lui vopsită, cu care s-a suit sus de tot de dragul stăpânirii peste tot pământul, și nu s-a găsit până acum nici un David ca să-l răpună pe acest uriaș, care batjocorește fața lui Dumnezeu și scaunul slavei Lui cea de sus.

Le-ai spus acum două mii de ani la ucenici să nu numească ei pe nimeni tată pe pământ, că numai Unul este Tată: Cel din ceruri, Doamne, și le-ai mai spus să nu cugete între ei ca să fie vreunul dintre ei mai mare peste ei, ci să slujească unul altuia în iubire, unul mai mic decât celălalt arătându-se, unul mai mult slujitor decât celălalt în slujirea cea pentru frați. Iată acum câtă nebulie pe pământ! Era scris în Scripturi că va veni peste oameni acest negru întuneric, pe care necredința l-a făcut, iar noi, sfinții Tăi, am proorocit mulți dintre noi vremea aceasta neagră că va veni și că va strica și va călca în picioare toată via Ta. Era scris că vei veni și că vei găsi necredință, și iată împlinirea, Doamne.

Voi, cei care v-ați pus mari peste oameni sub nume de păstori de la Dumnezeu, cine v-a pus pe voi păstori? Duhul proorociei, duhul descoperirii trebuie să pună păstori peste biserica Mielului lui Dumnezeu. O, de ce ați dat deoparte glasul Duhului Sfânt și duhul descoperirii cea de la Dumnezeu? Ați făcut aceasta ca să domniți voi, iar Lucifer trăiește în voi. O, ce veți răspunde că v-ați făcut furi? Priviți în viața noastră, a

slujitorilor de demult ai Domnului și rușinați-vă voi, păstori plătiți, păstori năimiți ca să vindeți turma pe slava cea pentru voi de la ea. O, unde vă veți băga apoi ca să nu vă găsească Domnul și să vă ceară răspuns pentru că l-ați răpit via și ați dat-o trecătorilor și păgânilor ca s-o calce ei de tot? O, după ce ați călcat voi peste sfinți și peste părinți, prin care Domnul și-a întărit pe mărturia lor casa Sa și veghea Sa peste turmă, acum voi v-ați dat duhului Babilonului, v-ați dat amestecării, și nu este nici unul între voi să rostească mustrare vouă spre pocăință pentru strivirea voii Domnului, Căruia l-ați luat din mână cârma. Eu am mustrat în față pe împărat când el s-a dat de partea rătăcitorilor credinței și ai răstălmăcirii adevărului, și nu m-am lăsat ca voi sub mâna vrăjmașă lui Dumnezeu de teama sceptrului stăpânirii cea de pe pământ. Vă va cere Domnul răspuns, să știți aceasta! V-ați pus unii pe alții păstori de turme și n-ați mai voit să auziți de la Duhul Sfânt, Care descoperă de la Dumnezeu voia lui Dumnezeu! Ați acoperit adevărul, și veți da răspuns înaintea lui Dumnezeu. Acum nu vă este teamă, dar vine pe pământ frica de Dumnezeu și veți îngheța de frică. O, pocăiți-vă! Părinții din cer vă cer răspuns pentru cele stricate de voi și date la o parte pentru ca să vă îmbrățișați cu cei păgâni și să vă jucați cu mântuirea oamenilor, închinându-vă în numele lor omului dornic de putere, dornic să-L răstoarne pe Dumnezeu și să stea el în templul lui Dumnezeu drept Dumnezeu, precum este scris că va face omul fărădelegii la sfârșit de timp. O, la ce vă folosește aceasta vouă? Treziți-vă și ascultați de la Domnul, Care strigă în lung și în lat, cerându-vă să dați putregaiul în lături, că vine ziua să vă înspăimântați mai rău ca Iuda, care pleca dintre ucenici și se ducea mereu la Caiafa. Mereu, mereu el nu voia să știe ceilalți ucenici de cărările lui lăturalnice, dar Domnul avea mereu vederea după el și l-a răbdat așa, ca să se îplinească cu el Scriptura vânzării Domnului, căci Iuda a umblat după ai lui prin lume, și făcea aceasta pe ascuns, până în ziua când și-a dat pe față cu cine a umblat el, căci după ce a luat din cina Domnului cu ucenicii, a luat puterea lui satana în el și l-a vândut pe Domnul, căci mânca din două părți și nu i-au spus lui nimic cei ce l-au cumpărat pe Domnul de la el, nu i-au spus lui ce vor face cu Domnul Cel vândut de el, ci numai apoi a văzut Iuda ce a ieșit din umbletul lui lăturalnic, și a spus el apoi: «Am vândut sânge nevinovat», dar era prea târziu când a văzut, și a căzut peste el frică mare, disperarea cea mare.

Iată, nu aveți pe Domnul în voi și nu v-ați dat seama ce lucrare vă alegeți când v-ați ales să fiți slujitori în dreptul lui Dumnezeu, iar eu, arhiereul Vasile, martor al Domnului de pe pământ și până în cer, vă spun vouă că zadarnic vă hrăniți cu necredința. Este Dumnezeu și veți vedea că este și vă va cuprinde frică mare și nu vă veți putea ascunde de ea, căci va veni din cer și va cădea peste voi fără de veste frica de Dumnezeu, căci ați trădat pe Domnul. Trebuia să lăsați loc și la un semn de întrebare, că iată, este Dumnezeu și vine cu suită de sfinți pe pământ cuvânt și-și cercetează via, căci ceasul bate venirea Lui, și El vine cuvântând și cercetând. Amin.

O, mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta cea mică, pe poporul cuvântului Tău cel din neamul român, căci oamenii au călcat peste legea Ta, iar Tu vii și cercetezi și lucrezi și o iei de la început și le faci pe toate noi, iarăși le faci, căci s-au stricat.

Ridică-te, popor credincios, și ceartă-l pe satana în numele Domnului Iisus Hristos, ca să-și piardă puterea și să se supună, că eu am proorocit peste el cuvânt de certare, care trebuie să se îplinească până la capăt, dar rostește tu aici peste

pământ certare pentru satana și pentru toți slujitorii lui, căci ei mi-au ascuns cartea mea și proorocia mea cea lăsată împotriva lui satana, dar la tine zilnic să se rostească ea spre pomenire și să poruncească ea în numele Duhului Sfânt stricarea lucrării lui satana de pe pământ și din oameni și din toate cuiburile și ascunzișurile ei. Amin.

Voi, slujitori ai altarului Domnului în mijlocul acestui popor cules de Domnul pentru slava Sa cea de acum, aduceți Domnului rugăciuni pentru biruința Lui și certare peste satana în fiecare zi, că la voi este tot timpul masă cu bucate curate pe ea, post de mâncăruri lumești, că Domnul v-a cerut vouă să vă hrăniți cu hrană călugărească mereu și să fiți mereu pregătiți, zi de zi cu post și cu rugăciune, și ați iubit așa și ați împlinit așa la cuvântul Domnului, căci soiul diavolilor care mișună din cer și până pe pământ acum nu au teamă decât de cei credincioși, în post și în rugăciune petrecând ei ziua și noaptea pentru venirea Domnului și pentru biruința Lui cea de la sfârșit de timp, cea de acum. V-a cerut Domnul să vă hrăniți cu hrană călugărească mereu, iar voi ați iubit așa și împliniți așa la cuvântul Domnului și sunteți ascultători Lui. V-a scos Domnul din lume, ați ieșit din ea ca să fiți poporul Lui cel deoparte pus pentru slava Lui. Fiți cu inimă mare! E Domnul cu voi întru venirea Sa, în toată slava Sa cea plină de cuvânt! Dați-I Lui putere să vină și să zidească, să vină și să fie pe pământ Domnul! Amin.

Cetate cerească să ai cu ei, Doamne, pe pământ, că dorul nostru arde în cer după Scripturile Tale așezate pe pământ până la cea din urmă Scriptură a împlinirilor Tale toate. O, dă-le lor biruința cu Tine! Îngerii și sfinții să fie locuitori cu ei, și prin ei peste pământ lucrători, iar cei ce nu iubesc pe Dumnezeu, să fie anatema, precum este scris, căci Domnul vine. Amin.

Vă dau din bucuria Mea cu voi în mijlocul poporului cuvântului Meu, o, sfinți iubitori ai Mei. Vremea este cu duhul întunericului peste ea, dar Noi avem casă pe pământ și Ne facem lumină în ea și Ne împărțim și zidim biserica, așa cum sfinții Mei au zidit-o pe ea prin viața lor, prin mărturia lor și prin duhul proorociei. Amin.

Pace ție, poporul Meu! Gătește-Mi, fiule, praznic de Bobotează acum și te întărește în Duhul Meu, pentru că Eu, Domnul, Mă întăresc în tine pentru ca să lucrăm slavă multă și înțelepciune peste cei ce vin și se strâng lângă Mine și lângă tine la praznic de Bobotează curând. Trimit lor îngeri călători împreună cu ei spre izvorul Meu de cuvânt și de apă împlutnică prin cuvânt de Bobotează peste ea. Le ies înainte cu slava Mea și le dau din ea ca să Mă cunoască și să stea credincioși. Îi voi întări întru Mine, că n-au de unde să mai afle pășune curată, că e numai otravă, e numai lepădarea de credință, și s-a vestit prin Scripturi că va fi aceasta, dar pentru cei aleși ai Mei se vor scurta aceste vremuri tulburi, căci așa am grăit Eu, așa am făgăduit Eu.

Binecuvântată să fie truda ta pentru gătirea praznicului Bobotezei, poporul Meu! Eu și sfinții Mei îți stăm în ajutor, iar tu să fii și să stai în duhul umilinței și al prunciei cea pentru Mine, ca să fii purtat pe brațe, fiule, căci brațele Mele sunt cu tine. Fii credincios, fii mult credincios, căci Eu îți făgăduiesc, și așa împlinesc. Amin, amin, amin.

1/14 ianuarie 2012

Praznicul Bobotezei

Copacul vieții, copacul cerului, plin cu roade. Biserica lumii, fecioară neînțeleaptă. Lucrarea iubirii statornice.

O găsește Domnul credință pe pământ pentru venirea Sa cuvânt de Duh Sfânt, acum, la sfârșit de timp.

«Când va veni Fiul Omului va mai găsi credință pe pământ?», așa M-am întrebat Eu, Domnul, acum două mii de ani, și Îmi dau răspuns tot Eu, Îmi răspund Eu, acum, când vin, după ce a trecut acest timp între venirea Mea cea de atunci și cea de acum.

O, pace vouă, fii credincioși venirii Mele de acum! Am pus credință în voi pentru venirea Fiului Omului, și pe calea ei vin, așa cum venea Domnul la Avraam, prin care Și-a început binecuvântarea Sa peste el și peste cei de după el credincioși ca și el, căci lucrarea Domnului este binecuvântarea.

O, pace vouă, fii trudiți pentru praznicul venirii Mele pe pământ cuvânt! Mă aplec și vă mângâi inimioarele și trupurile trude, fiilor. Cobor în carte până să vină zorile zilei Bobotezei și pregătim întâmpinarea poporului credincios cuvântului venirii Mele acum la voi pentru ca să-l dați voi celor ce cred ca și voi. Vă găsesc veghind, fiilor, pe fiecare pe unde trudiți în miez de noapte. Porțile pentru intrarea Mea sunt deschise, sunt la veghe, și frumoasă este lucrarea Mea cu voi, iar cei din cer privesc la voi uimiți.

Lucrăm tot ce este de pregătit, și lucrăm cuvântul Meu, fiilor veghetori, și îl așezăm în carte, și apoi pe masa de praznic spre hrana și spre bucuria celor ce se strâng la izvorul apei de Bobotează, și toți se pregătesc acum de drum, iar Eu, Domnul, privesc cu cei din cer la bucuria lor pentru venirea lor la izvor. Le grăiesc lor de bucuria Mea de la ei, că Eu sunt fără de bucurii, iar ei Îmi dăruiesc bucuria lor cu lărgime de inimă și cu dor ori de câte ori vin ei spre izvor. Le amintesc lor de Avraam cel credincios și de bucuria lui când Domnul cobora în calea lui și grația cu el pe cele din cer venite spre lucrare pe pământ. Câtă bucurie avea Dumnezeu că era cunoscut de Avraam! Să stea cu mintea în loc o clipă cel ce citește din Scripturi venirea lui Dumnezeu la Avraam pe pământ, căci avea iubire mare acest om. L-am uns tainic prin îngeri și am grăit cu el apoi, și el M-a auzit, și inima lui s-a umplut de foc sfânt pentru Domnul, iar apoi a trimis Domnul pe preotul Melchisedec și l-a uns pe Avraam cu untdelemn și l-a hrănit cu pâine și cu vin din partea Domnului, și a fost Avraam răsplătit pentru iubirea lui cea plină de credință pentru Dumnezeu, cea neprihănită, și a locuit el întru Mine apoi cu iubirea lui și a lucrat prin ea lui Dumnezeu pe pământ.

Îmi las în carte cuvântul întâmpinării Mele pentru cei ce vin în zi de praznic de Bobotează la izvorul Meu de cuvânt și de apă sfințită prin cuvântul Duhului Sfânt, o, fii de la izvor. Îngerii Mei sunt pregătiți pentru însoțirea lor înspre izvor, iar Eu și cu voi le facem întâmpinarea.

Pace vouă, celor ce veniți! Duhul Meu vă cuprinde în cuvânt. Fiți credincioși ca Avraam, căruia i-am ieșit în cale prin slugile Mele, și el M-a cunoscut și a grăit cu Dumnezeu, și a grăit Dumnezeu cu el cuvântul Său. Această lucrare de cuvânt este copacul vieții, copacul cerului, plin de roade bune de mâncat, căci nu numai cu pâine am spus că trebuie să se hrănească omul cel credincios, ci mai ales din cer să aibă hrana sa, căci când ucenicii Mei Mi-au spus să stau să mănânc pe când petreceam cu ei din loc în loc pentru vestirea Evangheliei Mele acum două mii de ani, le-am spus lor că Eu am de mâncat altă mâncare, că am de pus pe masă lucrarea Tatălui, hrana Tatălui, Care M-a trimis, cuvântul Tatălui pentru hrana multora prin Mine, Cel trimis de El.

Pace vouă, celor ce veniți! Cei din cer și cei de pe pământ ai Mei lucrează pentru Mine și pentru voi praznic de Bobotează. Vă botez în cuvântul Meu cel plin de Duhul Sfânt. Vă înfășor în duhul învățaturii cea de sus, vă bucur grăindu-vă

vouă, vă privesc cu cerul tot înăuntru și în afara voastră. Vă măsoară cerul ființa și priveliștea ei, vă înveșmântează în puterea cea de sus ca să puteți fi voia Mea, căci aceasta este bucuria pe care puteți să Mi-o dăruiați pe deplin și s-o pot Eu arăta Tatălui că o am de la voi, și așa vă dau Eu putere să vă faceți fii ai lui Dumnezeu, fii ai Tatălui Meu. Dacă vreți și dacă Mă iubiți pe deplin cu duhul și cu fapta vieții voastre, călcați pe urmele ucenicilor Mei cei de azi, cu care Eu, Domnul, vă întâmpin la izvor. Călcați pe urmele lor precum ei calcă pe urmele Mele! Aș voi să fac din loc în loc oaze de iubire de Dumnezeu și de împlinire ca și aici, ca să fie binecuvântat pământul din loc în loc prin lucrarea Mea cea deplină în cei credincioși venirii Mele de acum. Cu lumea grăiesc altfel, că ea Mă răstignește cumplit pe cruce ca să nu-i dau ei nici un ajutor din cer, ca să nu-i stau în cale, ci pe cruce să-Mi fie locul, dar cu cei credincioși grăiesc dulce și Mi-i fac dulci Mie și Mă mângâi cu ei în crucea Mea cea de azi, în povara cea grea a fărâdelegii lumii, căci lumea stă peste pământ în fărâdelegi, iar pământul este facerea Mea. Vine pe pământ frica de Dumnezeu așa cum a venit în vremea lui Avraam peste regele Gherarei, căruia i-a grăit Dumnezeu că va muri dacă ia pe femeia lui Avraam la el, și i-a spus Domnul să meargă la Avraam și să-i spună să se roage pentru el, căci acela este prooroc, și se va depărta de la el apoi pedeapsa de la Domnul pentru fapta făcută asupra lui Avraam. Vine pe pământ frica de Dumnezeu pentru toți cei ce nedreptătesc lucrările Mele cu cei credincioși Mie în vremea aceasta, și se va împlini curând Scriptura care spune despre îngerul care zboară prin mijlocul cerului binevestind Evanghelia veșnică celor ce locuiesc pe pământ și la tot neamul și seminția și limba și poporul și strigând cu glas puternic: *«Temeți-vă de Dumnezeu și dați Lui mărire, că a venit ceasul judecării Lui și va cădea Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul patimei și al desfrâului ei! O, ieșiți din ea, poporul Meu de peste tot al Meu, ca să nu vă împărtășiți din păcatele ei și să nu luați din bătăile ei, că într-o singură zi vor veni bătăile peste ea, căci puternic este Domnul, Judecătorul ei!»*, precum este scris. Peste cei credincioși ai Mei însă va veni învierea și-i voi scoate pe ei din întunericul de pe pământ așa cum l-am scos pe Lazăr din mormânt pentru credința lui Maria, sora lui cea plină de iubire pentru Mine și plină de credință în Mine prin iubirea ei.

O, trebuie iubire pentru ca să fie credință, căci iubirea le poate pe toate, iar fără ea nu vine Domnul cu slava Sa pentru cei credincioși, că iată, biserica Mea, ortodoxia, n-a vegheat cu candela aprinsă și a rămas fără untdelemn pentru întâmpinarea Mirelui, căci cei ce vând n-au untdelemn bun pentru venirea Mea, n-au credință, și n-a avut ea de unde să ia și să aibă, căci îi trebuia iubire și înțelepciune pentru iubire, dar n-a avut, și Eu nu mai sunt demult cu ea, că dacă eram cu ea, învia, nu murea, dar ea a murit, a murit fără lumânare, căci n-a crezut în Mine că sunt Lumina lumii, ci a crezut ea în cei străini ei, și aceia i-au pătat rochița, i-au pătat veșmântul, și apoi ea a murit ca și dușmanii ei, după ce au înșelat-o ei pe ea. Eu am spus: *«Cel ce crede în Mine nu va muri niciodată!»*, așa am spus, și iată, cel ce nu crede moare mereu și moare de tot apoi.

Voi, cei scumpi pentru credința voastră cea plină de iubire și de dor pentru venirea Mea cuvânt peste pământ acum, o, botezați-vă în acest cuvânt! Zi de Bobotează să aveți peste voi ori de câte ori vă spălați viața și fața în acest râu de cuvânt. E mare frumusețe cerească aici acum. Sunt aici cu voi la izvor, sunt cu îngerii Mei și cu botezătorul Meu Ioan și sunt cu sfinții Mei toți. Îngerul apelor are însoțitori suite de îngeri și cântă

cântare de Bobotează în văzduhul de aici, iar șoapta văzduhului de îngeri umple cerurile toate.

Iordanul cuvântului lui Dumnezeu este acest râu de cuvânt. Să se boteze în el toți cei care pot crede că Eu vin acum cuvânt pe pământ ca să botez în el pe mulți și să fie ei vii apoi, căci Eu am venit din Galileea la Iordan către Ioan, care Mă binevestea că vin cu împărăția Mea peste cei credincioși, și am fost botezat de Ioan, și el Mi-a zis: *«Eu am trebuință să fiu botezat de Tine, iar Tu vii la mine?»*. M-a botezat Ioan, iar când am ieșit din apă s-au deschis cerurile și S-a coborât Duhul Sfânt asupra Mea ca porumbelul, și glasul Tatălui a zis: *«El este Fiul Meu Cel iubit, întru Care am binevoit!»*.

I-am arătat la Iordan omului pilda supunerii Mele și l-am învățat așa toată lucrarea pe care el trebuie s-o aducă în numele Meu înaintea Mea. Tot cuvântul care iese de la Dumnezeu îl cunosc numai cei ce fac voia lui Dumnezeu, și îl cunosc până la sfârșit, nu numai un timp. Sunt mulți care se aprind puțină vreme și apoi se usucă dragostea lor, căci cei ce nu sunt până la sfârșit cu Mine, aceia au dragostea slabă și sunt fără vlagă în ei pentru ea, căci au inima aplecată spre cele ale lor și slăbesc cu iubirea și nu stau ei ai Mei așa cum stau Eu cu ai Mei până la sfârșit, precum le-am făgăduit lor.

O, vine vremea iubirii cea fără de sfârșit, veacul ce va să fie, veacul iubirii, căci Domnul este iubire și este fără de început și fără de sfârșit. Mă doare de cel ce nu poate până la sfârșit și tot mai mult cu iubirea lui cea pentru Mine. E mare lucrarea iubirii, nu e o nimica toată cum crede omul care simte în el iubirea că-l hrănește. Iubirea trebuie hrănită ca să fie, ca să nu piară ea, iar altfel nu rămâne ea în om, căci omul este împărțit. Ea are nevoie de multă curățenie, de hrană curată, de pâine curată, de bucate curate, de vin curat, de învățătură curată și sfântă, hrană pentru cei cu duhul umilit, precum Avraam era mereu înaintea lui Dumnezeu.

Vă rog, o, vă rog cu suspin adânc, pe voi, cei ce veniți cu dor la izvorul Meu de Bobotează prin cuvânt, fiți ca Avraam cel credincios! Învățați de la el lucrarea credinței care nu se îndoiește, căci Domnul Se descoperă cu mare taină, numai să fie credință între om și Mine. Mă descopăr și celor care nu Mă iubesc cu viața lor, dar ca să-i înspăimânt Mă descopăr lor, nu ca să le dau lor așa cum le dau celor credincioși și sfinți cu viața lor cea pentru Mine în ei. O, câtă deosebire era între Maria și Marta, surorile lui Lazăr cel înviat! Iubirea din Maria o făcea pe ea să uite de tot și de toate și să creadă numai în Mine, Cel ce pot totul la credința omului iubitor de Dumnezeu, iar jertfiera lui Marta o împărăștia pe ea în griji, căci avea griji, care îi ocupau ființa, și din pricina cărora ea avea credința mai mică, mai omenească, mai veche, că nu putea trece ea mai departe pentru cele ce erau în ochii ei și nici nu avea ea atâta iubire ca Maria, căci iubirea crede mult, crede mereu, crede totul, crede sfânt și crede ca Dumnezeu.

Voi, cei ce vă strângeți lângă izvorul Meu de cuvânt, vă ies mereu înainte și vă întâmpin cu îngerii și vă hrănesc din gura Mea când veniți să ne bucurăm aici, unde-Mi am Eu coborârea Mea. V-am trimis carte că vă voi ieși înainte cu slava Mea ca să vă dau și ca să Mă cunoașteți tot mai desăvârșit și să stați credincioși, că n-aveți, fiilor, de unde să mai aflați pășune curată, hrană mereu, că e numai otravă și credință lepădată apoi, și este scris în Scripturi această vreme rea, pe care Eu, Domnul, trebuie s-o scurtez pentru cei credincioși, așa cum am făgăduit. Fiți înțelepți, căci Eu după ce am fost botezat M-a purtat satana prin duhul ispitirii ca să Mă împingă să fac ca el, să zic ca el, și l-am biruit mereu prin voia Tatălui în Mine și

prin ascultarea de Tatăl, Căruia Eu Îi închin toată lucrarea Mea. O, fiți înțelepți, ca să luați de la Mine pildă și ca să puteți și voi birui așa cum Eu am biruit toată ispitirea care lucra spre Mine ca să încerce calea Mea. Nici voi nu sunteți lipsiți de ispitiri dacă Eu n-am fost, dar Mă aveți pe Mine dreptar pentru biruință asupra diavolului, numai să iubiți voi să călcați pe urmele Mele, fiilor, căci altfel nu aveți putere în lupta lui satana spre voi. O, atâtea suflete au băut din acest izvor de Duh Sfânt mai bine de jumătate de veac, de când cuvântul Meu se varsă peste pământ prin acest izvor, și puțini au fost să nu se lase ispitiți și trași iarăși din lucrarea veghii sfinte, și au pățit aceeași ca și cele cinci fecioare neînțelepte, care n-au vegheat până la venirea Mea și pentru ea și pentru iubirea Mea cu ele.

Luați din Duhul Meu! Când luați din duhul vostru sunteți slabi și vă ispitește slăbiciunea voastră, dar când luați din Duhul Meu, se fac tari pentru Mine și cei care vă văd îmbrăcați în Duhul Meu, și măcar nu vă mai încurcă ei mersul vostru cel sfânt. O, fiți sfinți, că Eu sunt sfânt! Aceasta este viața cea cerută pentru cei ce Mă iubesc așa, și nici să moară nu mai pot ei, căci sunt ca îngerii. Fiți înțelepți cu multul când vă grăiesc, căci îngerii cântă mereu. Cântați și voi ca ei, mereu cântați, căci cei ce nu cântă nu sunt ca îngerii. E mare taină să cântați ca îngerii, nu e o nimica toată această taină, căci îngerii sunt slava Mea și se umilesc mult, ca să nu se ardă lângă focul slavei Mele cea vestită de ei, căci ei umplu cerul și pământul și spun cântând și vestind: «*Sfânt, Sfânt, Sfânt, este Domnul Dumnezeu Savaot; plin este cerul și pământul de mărirea Lui!*».

Iată ce vă spun: mărturisirea este pentru cei ce văd, pentru cei ce aud și văd, așa cum îngerii aud și văd și mărturisesc, așa cum Avraam a văzut și a auzit și a mărturisit, și așa cum Eu, Domnul, l-am văzut pe el și l-am auzit și l-am mărturisit credincios Mie și neprihănit prin credința lui, căci nu s-a îndoit nici cât de puțin de întâlnirile Mele cu el, de grăierea Mea cu el, după ce Eu am socotit să lucrez peste el. Numai cei ce aud și numai cei ce văd de la Dumnezeu, numai aceia pot mărturisi, iar altfel omul mărturisește de la el. Eu, Domnul, mărturisesc de la Tatăl și nu fac voia Mea sau gândul Meu sau cuvântul Meu, ci fac voia Tatălui Meu, Care este în ceruri, iar mărturia Mea este duhul proorociei, este duhul mărturiei. Amin.

V-am spus acestea vouă ca să le știți de la Mine, că trebuia să vi le spun și să le știți pentru duhul umilinței din voi, fiilor, iar cel ce are urechi de auzit, să audă de la Dumnezeu. Amin. Eu voi sta cu voi în cuvânt iarăși, că am pe botezătorul Meu Ioan cu acest praznic de Bobotează, și vă spune el acum așa:

— **I**n Iordan l-am botezat pe Domnul și l-am auzit grăindu-mi să mă aplec și să-l botez cu apă, și l-am văzut, și l-am auzit apoi pe Tatăl mărturisindu-l pe El din ceruri, zicând: «*Acesta este Fiul Meu Cel iubit, întru Care am binevoit. Ascultați-L pe El!*». Aceasta este mărturisirea mea cea de la Iordan, și ceea ce am văzut și am auzit, aceea am mărturisit. Amin.

— **O**, Botezătorule al Meu, masă de cuvânt de praznic sfânt. Avem de lucrat în ziua aceasta și în cea de după aceasta, ziua cea pentru tine, pentru sărbătorirea ta lângă Mine cu praznic de Bobotează, căci suntem cântați de îngerii cei mărturisitori, care umplu cerul și pământul de mărirea lui Dumnezeu.

Rostesc cuvânt de Duh Sfânt peste ape și pun peste ele prin mâna și prin cuvântul celor unși pentru slava Mea cea de acum, și spun:

Se binecuvintează și se sfințește apa de Bobotează și cei ce se binecuvintează și se sfințesc prin ea în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh! Amin. Din ape în ape să se reverse pentru cei credincioși Boboteaza aceasta și binecuvântarea ei, aici rostită acum, iar peste cei necredincioși să lucreze ea înviere și trezire și iubire, și credință apoi prin iubire. Amin.

Pace vouă, fii ai poporului Meu de la izvor, că Mi-ați așezat masă de Bobotează și poposesec cu voi și cu poporul care vine ca să ia!

O, pace vouă, celor ce veniți venind! Veniți, fiilor, ca să petrecem cerește aici și să ne vadă Tatăl, și El întru Mine binevoiește, și apoi Eu întru voi, dacă veți fi voi asemenea Mie ca să auziți și să vedeți și să mărturisiți. O, v-aș grăi vouă despre purtarea voastră înaintea Mea. Vă trebuie mai multă râvnă, mai multă împlinire ca să fiți după chipul și asemănarea Mea și să pot Eu mult în voi și pentru voi împotriva satanei, care vă ispitește pe voi din pricina Mea că Mă iubiți. El ispitește pe Dumnezeu și pe cei ce-L iubesc pe Dumnezeu. Voi însă să nu ispitiți, ci să fiți credincioși ca Avraam, că frumoasă este cartea lui cu Mine, și am putut să așez prin el pe pământ pe Dumnezeu și mărturisirea cea pentru Dumnezeu, și am binecuvântat în el pe toți cei de după el fii ai credinței cea fără de prihană în lucrarea ei, cea fără de ispitire pentru adevărarea ei.

Vă cuprind în cuvânt, și așa vă înfățișez Tatălui, căci îngerii umplu văzduhul de cântare pentru slava Mea cea de aici. Amin.

O, Tatăl Meu, preaslăvește pe Fiul Tău, Tată! Amin.

— **A**ceasta fac Eu, Tatăl, o, Fiul Meu iubit. Peste toată sărbătoarea Ta de azi, Eu stau cu cerul deschis pentru intrarea și ieșirea sfinților și a îngerilor slavei zilei de Bobotează a Ta, și spun peste cei adunați și peste cei ce vor mărturisi acest cuvânt: Tu ești Fiul Meu Cel iubit, Unul Născut din Mine mai înainte de vecii și ești Lumină din Lumină și Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat și ești de o Ființă cu Mine, Fiule scump al Meu, și întru Tine Eu, Tatăl, binevoiesc, și aceasta este mărturisirea Mea cea despre Tine, Cel ce ești, Cel ce ai fost și Cel ce vii, căci așa este scris, și în Tine se împlinesc toate cele ce sunt scrise să fie, iar Eu, Tatăl, Te mângâi și-Ți mângâi bucuria Ta între cei credincioși ai Tăi, căci ei sunt cei ce Ne mângâie pe Noi pe pământ, o, Fiule scump, Fiul Meu iubit Emanuel, și botezat pe pământ de Ioan în râul Iordan acum două mii de ani, o, Fiul Meu iubit. Amin, amin, amin.

6/19 ianuarie 2012

Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfântului Ioan Botezătorul

Cer nou și pământ nou se întocmesc prin cuvânt. Botezul cu Duhul Sfânt și cu foc. Strigare spre pocăință către cei care păcătuiesc. Cel credincios va fi ocrotit ca Avraam.

Cartea Mea din zilele acestea se face cale a Mea peste pământ cuvânt, căci Eu, Domnul Iisus Hristos, Mă așez în ea cu îngerii și cu sfinții, cuvântând ei de lângă Mine celor ce cred în Mine și celor ce nu cred, iar cei ce nu cred când citesc în ea zic că e o făcătură omenească ea și zic așa pentru ca să nu creadă și pentru ca să-și poată ei purta pașii și mintea cum vor ei pe pământ, dar când glasul conștiinței îi neliniștește, atunci ei se întreabă: O, ce vom face dacă este Dumnezeu și dacă este El acest cuvânt?

Mă așez iarăși cu masă de cuvânt în mijlocul tău, poporul Meu. Ești mic, ești puțin, dar ești credincios venirii Mele

și are cerul casă și masă cu tine pe pământ. Mă așez în cartea venirii Mele cu sfinții și cu îngerii, iar tu înveți carte din cer pe pământ, căci Eu M-am dus la Tatăl ca să vin, și iată, tu Mă aștepti să vin, și Eu vin, și acolo unde ești tu sunt și Eu. Mi-am pregătit locaș aici cu tine pe pământ, și acolo unde sunt Eu ești și tu, poporul Meu cel credincios. O, cât bine dau să fac cu tine pe pământ peste oameni, că milă Mi-e de ei! Pământul este facerea Mea, este al Meu pământul, iar omul stă nepăsător pe pământ de Făcătorul cerului și al pământului. Bunătatea Mea îi dă omului putere pentru pocăință, dar trebuie să fac ceva ca să Mă cunoască deslușit omul că sunt Făcătorul cerului și al pământului, și apoi să-i dau lui statornicie, și acestea vin din cer peste om, și tot pe neașteptate vin, căci Eu, Domnul, fi-va să-Mi arăt biruința cea de la sfârșit de timp curând, curând.

Ioan, Botezătorul Meu, a fost îngerul care a mers înaintea Mea pe calea arătării Mele la Iordan, iar cine citește în Scripturi înțelege această împlinire atunci. Mare și sfânt ucenic Mi-a fost el Mie, căci cel ce este mărturisitor despre Mine, pregătindu-Mi cale între oameni, acela Îmi este ucenic. Duhul proorociei l-a călăuzit pe el pe pământ în toată vremea, iar aceasta de la Tatăl a avut peste el așezat, și striga el cu glas chemător peste poporul Israel: «*Pocățiți-vă, că s-a apropiat la voi împărăția cerurilor!*». Numai cei ce se pocăiesc de relele lor multe, numai aceia primeau așezată în ei această împărăție, pe Împăratul ei, Iisus Hristos, Care vine să-Și adune popor nuntaș, căci El este Mire.

E masa de nuntă a Mirelui Hristos această masă de cuvânt. Venirea Mea cea de azi așa este, și numai cel ce dă din calea lui Scripturile cele de atunci, numai acela nu pricepe împlinirea aceasta. Cuvântul lui Dumnezeu este numele Meu acum. Cine pricepe această împlinire? Numai cel ce citește ca să înțeleagă împlinirea acestei Scripturi, numai acela pricepe venirea Mea pe pământ sub numele Meu cel de la sfârșit de timp: Cuvântul lui Dumnezeu. Cu oști din cer vin când vin cuvânt în carte, iar vederea aceasta cerească se face cuvânt, ca să poată purta omul slava Mea lângă el, căci slava venirii Mele este cuvântul, așa cum și la început a fost când toate s-au făcut prin cuvânt.

Cer nou și pământ nou pregătesc spre vedere, și slujesc aceasta prin cuvânt rostit, și apoi împlinesc la vedere. Nu este nicăieri pe pământ loc de școală unde să poată omul merge ca să iasă el înțelept al Scripturilor așezate pe pământ de la Duhul Sfânt. Învățătorul care-i dă omului pricepere ca să știe este cuvântul Meu, cuvântul acesta și cartea lui cea de azi, cartea care deslușește Scripturile în toată pătrunzimea lor. Mare sfială să purtați în voi când vă așezați față în față cu cartea cuvântului Meu de azi, o, fii ai acestui cuvânt, și voi, oameni care vă uitați în ea ca să vedeți ce este așezat în ea sau ce se mai așează spre citire! E cerul coborât și învăluit în taina cuvântului, care se face sul de carte pe pământ, precum este scris. Cine a priceput acum două mii de ani taina botezului Meu în Iordan? Totul a fost învăluit în taina și în credința îngerului Meu mergător înainte la Iordan, Ioan Botezătorul. Când oamenii care-L dau pe Domnul deoparte de pe pământ ca să fie ei mari se ridică să domnească, își curăță ei calea de cei tainici ai Domnului dintre ei, iar pentru această lucrare rea sunt îndemnați de înseși păcatele lor, de care ei stau nedespărțiți, căci altfel ei nu pot. Când păcatul se face viață înșelătoare în om, nu mai poate omul să stea fără păcat. O, și e numai păcat pe pământ, ca pe vremea cea de dinainte de potop pe când striga Dumnezeu cu Noe la oameni să lepede păcatul și să nu pregătească ei potop peste ei prin păcatele lor, căci aceasta aduce pe pământ păcatul

săvârșit de om.

Îngerul Meu cel vestitor la Iordan, Ioan Botezătorul, vestit prin Scripturi să vină înaintea Mea pe calea arătării Mele, acesta Îmi este ucenic și este mare între cei din cer. Cu praznic de Bobotează îl așez pe el în cartea Mea mărturisitor, că am carte, am casă pe pământ, în care Eu cu sfinții vin. Amin.

— «*Vine Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi!*». Această Scriptură vestesc eu,

Botezătorul Tău la Iordan, Mielușule al Tatălui, Care ridici pe umerii Tăi păcatele lumii, și ai ridicat apoi crucea și ai dus-o, și Te-a dus ea sus pe Golgota, având ea greutatea tuturor păcatelor neamului omenesc, o, Doamne. Când Tu vii în cartea Ta cuvânt cu sărbătoarea unui sfânt, atunci cete cerești vin cu Tine și cu el, căci Tu așa călătorești și sărbătorești și prăznuiești. La praznicul de Bobotează a Ta sunt cu Tine aici și cu mulțime de îngeri și de sfinți mărturisitori și botezători multora pe pământ cât au stat. Eu Te mărturisesc botezat de mâna mea în apa Iordanului acum două mii de ani când am spus, văzându-Te venind: «*Iată Mielul lui Dumnezeu Care ridică păcatele lumii!*», și Ți-am proorocit atunci suirea Ta pe cruce, Doamne, ca să mori pentru lume, căci Tatăl pentru aceasta Te-a trimis atunci pe pământ. Pentru lumea cea scaldată în păcat trebuia să moară Dumnezeu, Dumnezeul milei, căci ea n-a vrut și nu vrea să moară pentru El, așa cum sfinții au voit pentru numele Lui.

Puțini știu că noi am lucrat mult împreună, Doamne, în pustie până la arătarea Ta și a mea la Iordan. Ai fost atâta de smerit în cuvânt și la înfățișare înaintea mea! A trebuit să-L întreb pe Tatăl, Care m-a trimis să botez cu apă, iar Tatăl mi-a spus: «*Peste Care vei vedea Duhul coborându-Se și rămânând deasupra Lui, Acesta este Cel ce botează cu Duhul Sfânt*», și Tatăl era în Tine, Doamne, iar eu am văzut și am mărturisit că Tu ești Fiul lui Dumnezeu, ca să audă aceasta ucenicii mei și să meargă după El, după Tine, Doamne.

Trebuia să Te arăți la Iordan, Doamne Mieluș. De aceea am venit eu, cel ce botezam cu apă, și le-am tâlmăcit despre Tine iudeilor, ca să rămână mărturia mea despre Tine între ei, și toți m-au cunoscut atunci prooroc mare, dar cei plini de pofta păcatului se temeau, așa cum și de Tine s-au temut după ce ne-am arătat ca să ne începem lucrarea propovăduirii pe când aveam noi treizeci de ani.

O, numai de tainele cele cerești din Scripturi, numai de ele ar fi să se îngrijească oamenii pe pământ. Nu le este dat să creadă, nu este aceasta a tuturor, Doamne. Numai cei scriși în cartea vieții Mielului, numai aceia sunt poporul Tău cel credincios, pe care mereu Ți l-ai ales dintre oameni ca să lucrezi în mijlocul lui tainele Scripturilor Tale, vestite din vreme prin prooroci, și apoi împlinirea lor pe pământ și cartea împlinirilor scrise, cuvânt scris și mărturisitor prin cartea lui.

Am stat azi cu mare dor și cu cerească iubire în sărbătoare de Bobotează lângă Tine cu fiii poporului Tău cel de azi. Am stat așa cum am stat la Iordan, aproape Ție. Și acum eu Te mărturisesc:

Iisus Hristos, Mielul lui Dumnezeu, este Cel ce botează cu Duhul Sfânt, și de aceea Tatăl a trimis în chipul porumbelului pe Duhul Sfânt deasupra creștetului Său în ziua de Bobotează a Domnului în Iordan acum două mii de ani. Eu cu apă am botezat, iar El cu Duhul Sfânt și cu foc. Foc este cuvântul Lui peste cei ce nu primesc cuvântul în numele Duhului Sfânt al adevărului. Duhul Sfânt este pentru cei credincioși, iar focul este pentru cei necredincioși, care veșnic mânie pe Domnul prin necredința lor cea rătăcitoare între oameni, ca pe vremea

regelui Irod atunci, ca pe vremea arhiereului Caiafa atunci, și căroră le-a venit greu că a venit Domnul pe pământ și S-a arătat, căci aceștia se scaldau în păcat, iar Domnul este fără de păcat, și tot așa îi curăță pe cei ai Lui, ca să fie ei ai Lui apoi, fără de păcat, dar pentru aceasta trebuie credință și trebuie pocăință, iar eu așa am strigat către iudei: «Pocăiți-vă, că s-a apropiat împărăția cerurilor!».

O, tot așa strig și acum, Doamne Mieluț. Suntem cu praznic de Bobotează între cei mai mici ai Tăi la sfârșit de timp, și din mijlocul slavei Tale strig spre duh de pocăință pe cei ce stau în păcat, căci necredința vine de la păcat, și este ea haina care acoperă păcatul, ca nu cumva să se teamă păcătoșii de ispășirea păcatului lor, de botezul cel cu foc peste ei.

N-au oamenii putere să fugă de păcat, Doamne. E mai puternic decât ei păcatul, căci l-a scos din rai pe om păcatul. Noi însă suntem din partea Tatălui și ne rugăm Lui de duh de pocăință peste oameni, de inimă nouă în ei, de schimbare de la Tatăl în ei, căci ei nu pot.

Binecuvintez pe poporul Tău. Înconjoară-l pe el cu sfinții Tăi îngeri, Doamne! Zi și noapte să slujim noi, cei din cer, lângă toate puterile cerești pentru slava Ta cu poporul Tău cel azi credincios pe pământ!

Pace ție de la Domnul și de la toți sfinții Lui, popor al venirii Domnului pe pământ cuvânt! El are lopata în mână și are grijă de grâu, iar cu pleava face foc mare și va curăți pământul de păcat. Pace ție! Cântă-I Domnului cântarea venirii Lui la tine! El te acoperă în mantia Sa și te ocrotește ca pe Avraam în vremea aceea, căci te-ai lăsat adunat de El, o, popor pușor, ca să te ocrotească El sub mantia Lui.

Și acum, Domnul Cel mărturisit de mine la Iordan acum două mii de ani este Cel ce sfârșește în cartea Sa cuvântul de Bobotează, și au stat cu El sfinții Lui aici la izvor, și popor credincios a venit la izvor și s-a așezat înaintea Lui, și prin glasul Domnului Duhul Sfânt a fost peste el. Amin.

— **E**u, Domnul Iisus Hristos, binecuvintez intrarea și ieșirea sfinților Mei și a îngerilor Mei. Eu, Domnul, Mielul lui Dumnezeu, binecuvintez intrarea și ieșirea poporului adunat la izvor, cu praznic de Bobotează fiind el întâmpinat și hrănit, iar îngerii Mei îl vor însoți pe calea lui înapoi. Cu Duhul Sfânt botez Eu, cu învățătura Lui botez, căci așa a mărturisit Ioan botezul cel de la Mine lângă botezul lui cel cu apă. Când cei trei îngeri ai Treimii dumnezeiești au venit sub stejar la Avraam, i-au botezat ei cu Duhul Sfânt pe cei credincioși, iar pe cei păcătoși i-au botezat cu foc, iar Avraam avea un popor mititel, și cu el a biruit Domnul pe toți dușmanii lui și pe toți regii lor, că mare a fost binecuvântarea Mea de peste el! Stăpânirea Tatălui Meu este facerea Lui toată, cerul și pământul, nu este a omului ea, iar omul să se supună așa cum s-au supus lui Avraam regii dușmanilor lui. Văzutele și nevăzutele sunt slava lui Dumnezeu și vin ele spre mărturisirea Făcătorului lor, iar altfel nu va fi. Amin.

Pace ție, Israele român, fiu al lui Avraam, părinte al celor credincioși! Făgăduința Mea de peste el e mare, și am în cer mulțime mare de popoare, mulțime mare de sfinți din toată seminția și limba și poporul și neamul de pe pământ, mulțime mare de popor sfânt, cât stelele cerului de mult, și acest popor este poporul făgăduinței Mele făcută lui Avraam cel credincios, omul lui Dumnezeu pe pământ atunci, Avraam. Acest popor din cer este azi ocrotitor ție, celui mai mic al făgăduinței cea de atunci făcută lui Avraam, dar voiesc să citești bine și să înțelegi ca Dumnezeu, o, poporul Meu, popor al înțelepciunii cea de sus pe pământ, căci Eu stau în mijlocul tău cu Duhul

Sfânt Povățuitorul și Botezătorul celor credincioși, stau mereu cu tine, o, fiule mic, o, popor micuț, întru care Domnul binevoiește acum pe pământ. Amin, amin, amin.

7/20 ianuarie 2012

Duminica vameșului și a fariseului

Întristarea inimii după Dumnezeu îl curăță pe om de păcat. Învățătură pentru ființa Domnului în om. Oamenii au nevoie de pilde de urmat.

Coborârea Mea cuvânt pe pământ se aude venind și se așează în carte și se împarte apoi, și este măreață venirea Mea cea de acum, și îngerii Mei o slujesc pe ea, iar tu, poporul Meu, Îmi ești sălășluire, Îmi ești adăpost și Îmi ești mărturisitor.

Sunt Domnul Iisus Hristos și Mă vestesc cuvânt peste pământ și grăirea Mea de azi e atât de dulce, cât nu se așteaptă omul de dulce! Am grăit cu tărie de cuvânt prin prooroci și Eu Însumi apoi acum două mii de ani, ca să se înfierize păcatul și să-l eliberez de el pe om prin credința lui în venirea Mea cu învierea celor păcătoși, dar întotdeauna cei plini de sine și iubitori de păcat s-au răscolat ca niște stăpâni, ca niște drepti, și au dat pe Domnul și pe prooroci și pe sfinți la pedeapsă și la vină, căci diavolul știe că Eu i-am zis omului să stăpânească peste pământ și peste cele de pe pământ, dar se face că uită că am zis să-L iubească omul pe Dumnezeu cu toată ființa sa și să nu ia în deșert numele Domnului, iar dacă omul n-a ascultat așa, s-a făcut vrăjmașul Meu apoi.

O, poporul Meu, îi place omului să se creadă al Meu pe pământ, dar dacă el nu se face Mie plăcut, zadarnic nădăduiește el că este al lui Dumnezeu. Aduce jertfă omul în numele Domnului și face mult bine și se împarte cât îi place lui, dar dacă el nu se face plăcutul Meu, iubitul Meu prin iubirea Mea din el, nici jertfa lui nu este plăcută Mie. O, trebuie să se umilească mult omul prin lucrarea jertfei. E de ajuns să nu se facă plăcut celor din jur cu firea lui, cu aluatul ei cel omenesc, și, gata, jertfa lui nu este plăcută lui Dumnezeu. O, cât de dureros am strigat prin profeti către cei îngâmfați ai lui Israel, care se răzvrăteau mereu împotriva Domnului și al căror cap era bolnav, la fel și inima! Strigam la ei cu tărie de cuvânt și le spuneam: «M-am săturat de arderile de tot ale voastre și nu am plăcere de la ele. Cine vi le cere pe acestea? O, nu-Mi mai aduceți jertfe deșarte! Urgisesc tămâierile voastre și adunările la praznice și nu pot să mai îndur fărădelegea aceasta și au ajuns Mie povară acestea. Ajunge! Îmi întorc privirea în lături când ridicăți spre Mine mâinile. Când înmulțiți rugăciunile nu vreau să le mai ascult, că aveți sânge pe mâini. Spălați-vă și curățiți-vă! Sfârșiți cu răul înaintea Mea și căutați cu dreptatea și cu mila spre cel sărman și apăsător, ca să vă curăți de păcate și să vă bucurați de bunătățile Mele, iar dacă nu veți vrea, veți fi tăiați, căci gura Mea grăiește așa».

O, fiilor, dacă omul nu se face plăcut lui Dumnezeu, nici jertfa lui nu-I este Domnului plăcută, și trebuie umilință mare în om, măi fiilor. Am arătat în vremea aceea învățătură multă peste mulți și am spus despre un fariseu și despre un vameș, care se rugau într-o zi în templu, fiecare în felul lui. Fariseul a adus Domnului mulțumire pentru faptele lui cele bune, care în mintea lui îl ridicau deasupra vameșului, și spunea el aceasta înaintea lui Dumnezeu, iar vameșul a adus Domnului pocăință pentru păcatele lui și jale cu inima pentru cerere de milă asupra lui, și iată jertfă plăcută Mie: umilința inimii omului, care-și osândește păcatul său.

O, poporul Meu, e dulce grăirea Mea de azi cu omul, e

dulce cât nu se așteaptă omul să audă din gura Mea, dar acum este vremea iubirii dintre Mine și om, dintre Mire și mireasă, și tot așa dau să grăiesc și cu omul și să-l îmbiu spre pocăință și spre umilință și spre iubire de Dumnezeu apoi. Se mângâie omul cu cele ce zice el că face în numele Meu și înaintea Mea și a oamenilor, dar nu aceasta îl eliberează pe el de păcatele lui, ci numai întristarea inimii după Dumnezeu, numai umilința și pocăința mereu, numai acestea îl fac pe om plăcutul Meu, și apoi îl fac sfânt. Sfinții Mei nu se mai gândeau la nimic pe pământ, decât la păcatele lor și la Dumnezeu ca să-i ierte pe ei, și apoi la înțelepciunea cea de sus, care venea cu har peste ei prin gândirea lor la Dumnezeu. A fost un sfânt pe pământ care avea în chilie o iconă a celor din cer și a luat-o pe ea și a așezat-o în fereastra cea mică a chiliei ca să nu mai vadă el pe cele de afară și să-și încânte și să-și bucure ochii și inima, ci numai pe Domnul să-L vadă cu ochii și cu inima lui, și așa își lucra el la mântuirea lui de păcat și așa își odihnea pacea inimii și nu altfel.

O, trebuie trudă multă pentru ființa lui Dumnezeu înăuntrul inimii și a vieții omului. Trebuie stăruință pentru aceasta, trebuie cât nu gândește omul de mult aceasta. Trupul ostenește tot mai mult când are prea puțin pe Domnul în el, căci Domnul este Dumnezeul puterilor, iar omul trebuie să-și facă în el putere numai prin multul stat al Domnului în el. Se cunoaște pe dinafară cât Îl iubește omul pe Dumnezeu, iar cele ce intră în om îl dovedesc pe el cât își caută în el sălaş Domnului.

Te-am învățat, popor al venirii Mele de azi, și tot așa l-am învățat și pe om, să se oprească de la cele ce nu-l sfințesc pe el și am spus: oprește-te, omule, de la mâncatul de carne și de cele ce ies din carne! Oprește-te, omule, de la mâncatul de pește ca să poți fi curat de păcat, căci apele s-au întinat cu toate păcatele de pe pământ și peștele se scaldă în păcatele de fiecare zi ale omului și în carnea omului și se atinge de om cele din ape și-i iau puterea de sfințenie și-i iau lui voința și-i iau păsarea de suflet și rămâne numai trup omul, căci ceea ce mănâncă, aceea este omul. I-am spus omului să se uite la Mine, și așa să fie și el la înfățișare, căci trebuie să semene cu Mine omul, nu cu lumea cea despărțită de Dumnezeu. O, i-am spus omului să lepede cu totul desfrânarea în trupul lui și pofta cea păcătoasă a lui și a inimii lui, și l-am învățat să sfințească așa pământul cu călcătura lui, că e plin pământul de pașii omului păcătos, care arde pe unde merge, și plânge pământul la Mine și-Mi spune de greutatea de pe el, care dă să-l afunde în jos. I-am spus omului să nu se mai însoare, să nu se mai mărite, că face aceasta pentru păcatul trupului său, nu pentru Dumnezeu, nu pentru mântuirea lui. I-am spus omului să fie curat și să se pregătească pentru Cel curat, pentru Domnul în el, pentru cele sfinte, care se dau celor sfinți.

O, i-am arătat omului toată calea lui spre întoarcerea la Mine, și i-am arătat în vremea aceasta mai mult decât oricând să nu iubească pe nimeni pe pământ ca și pe Dumnezeu, căci Domnul nu poate să fie iubit cu jumătăți de măsură. O, îi place omului să se creadă al Meu pe pământ, dar dacă el nu se face plăcutul Meu, iar Eu plăcutul lui, zadarnic îi place lui să se creadă al Meu. Nu are omul îndrumător, nu are oglindă în care să vadă chipul pe care trebuie să-l poarte. E nevoie de oameni iubitori de Dumnezeu cu mare umilință în ei, cu mare grijă să nu se creadă ca fariseul din parabolă, care s-a crezut plăcutul Meu. O, e nevoie de oameni sfinți cu viața și cu înfățișarea, ca să vadă oamenii și să se ia după cineva văzut, care-L împarte pe Dumnezeu la cei neputincioși cu credința și cu fapta. E nevoie de slujitori sfinți ca Dumnezeu, care să-L împartă celor

sfinți pe Domnul, și nu celor ce stau în păcat, și cu multă cumințenie și taină să lucreze ei aceasta, că pe pământ toate cărările duc la moarte, duc la deșertăciunea vieții și la păcat, iar cei ce vor să-și scape viața spre Domnul au nevoie de călăuzitori smeriți cu inima și cu fapta și cu bucuria inimii, căci mântuirea e lucrare cu mare stăruință până la sfârșitul a toate, pentru ca toate apoi să se facă noi, cer nou și pământ nou așteptând toate, căci făgăduința a fost făcută, iar Dumnezeu a fost mereu adevărat prin jurământ și prin făgăduință, precum este scris. Amin.

O, fiilor, toate câte sunt și se lucrează de om pe pământ, nasc în Mine învățatură peste om. Așa am lucrat în toate vremile omului și am dat să-l trezesc la învățat și să-l ajut și să-l așez pe calea lui cu Mine. Fericit cel ce M-a primit și M-a ales când i-am bătut în poartă, când am venit să-i dau! Nu mai dă omul de Mine pe pământ! Vin din cer la el și bat la poarta lui să-Mi deschidă și ca să stau cu el în casa lui în vremea aceasta grea pentru cel ce voiește să aibă viața lui întru Mine. Să-Mi dea omul primire și hrană și iubire să-Mi dea!

Iată, e vreme cu ger și cu neaua cea multă a iernii și n-au păsărelele hrană, fiilor. Faceți acoperișuri mici și puneți sub ele hrană ca să se adune păsărelele la mânuța voastră cea dăruitoare pentru viața lor. Cum le primiți pe ele așa Mă primiți pe Mine, fiilor. Așa vin și Eu la voi, cum vin ele în zbor spre streășinile căsuțelor voastre ca să caute la voi iubire și milă și hrană fiindcă sunteți ai Mei, și să mulțumească lui Dumnezeu pentru purtare de grijă spre ele, iar Eu trebuie să vă învăț aceasta și să faceți voi așa. Sunt păsărele care nu pleacă nici iarna și stau și atunci pe lângă voi, așa cum Eu stau mereu cu voi și nu plec. E pildă adâncă aceasta ce vă spun Eu acum, și mare mulțumire aduc cerului păsărelele pentru toată grija voastră de ele. Aveți grijă de ele pe pământ, fiilor, iar Eu am grijă de voi în cer și vă aduc pe pământ grija Mea de voi. Bucuria aceasta să vă fie împletită cu multă umilință și mereu umilință, fiilor, căci cei ce fac fapte bune pe pământ se bucură de ele, se laudă cu ele înaintea Mea și așteaptă plată de la Mine, așa cum fariseul s-a lăudat ce face și ce este el înaintea Mea față în față cu cel nevrednic, cu vameșul cel ce-și zdrobea pieptul cu umilință și cu pocăință, cerând mila Mea peste el.

O, fiilor, mult cuvânt am și mult aș deșerta peste voi, că voiesc să luați de la Mine, dar voiesc să ia oamenii învățatura Mea de pe masa Mea cu voi, grăierea Mea cea dulce, atât de dulce, cât nu se așteaptă omul de dulce. Voiesc să-l înduioșez pe om, că n-are omul în inimă duioșie. Ridică omul mâna împotriva altui om, și n-are omul duioșie dacă face așa. Se răzbună om pe om, se sapă unul pe altul, se iau la întrecere unul cu altul în rele și în bune, și n-are omul duioșie dacă face așa. Duhul duios îl umple pe om de iubire și de milă și de răbdare; el nu lasă omul să se răzbune, căci umilința din om nu cunoaște aceasta, nu poate face răzbunare, ci rabdă iubind și umilindu-se spre vină, ca să nu pună vina peste semenii. Așa este Duhul lui Dumnezeu, și numai binecuvântare împarte el, numai iubire pentru ură, numai iertare pentru vină și pentru lovituri, numai bunătate pentru cei ce dușmănesc, numai răbdare sfântă în toate, măi fiilor.

O, fiilor, cuvintele voastre să vă fie de mângâiere unii altora, atât de dulci să vă fie ele, că mulți pe pământ folosesc cuvintele ca săbii, și aceia sunt lipsiți de înțelepciunea iubirii. Vă povățuiesc și de jos, numai să pricepeți voi trecerea Mea spre voi ori de câte ori se naște în Mine învățatură peste voi din ceea ce văd ca să lucrez apoi, căci Eu de aceea stau cu voi, ca să vă veghez și ca să lucrez peste voi facerea cea de la Mine,

fiilor. Voiesc să învețe toți cei ce iau de la voi învățătura Mea vouă și lor, voiesc să învețe toți peste ei lucrarea de nou Ierusalim și intrarea Mea la ei pe calea aceasta. E vremea venirii Mele cuvânt pe pământ pentru cei credincioși, care Mă împart, ca să rămână scrisă și auzită pe pământ venirea Mea pentru pregătirea celor ce cred ca Avraam în întoarcerea Mea cea de azi de la Tatăl la om ca să-i scap pe mulți de amestecarea cea de pe pământ. Amin.

Am stat cu voi în cuvânt, că am adăpostire la voi, fiilor. O, aveți grijă de păsărelele cerului când vin ele la voi după îngrijire în vreme de lipsă de hrană când neaua a acoperit pământul, și, în sfârșit, aveți grijă de venirea Mea la voi când Eu vin să vă îngrijesc pe voi, când vin din cer ca păsările cerului în zbor, când Eu vin la voi să vă aduc hrană cerească vouă, o, fiilor. Amin, amin, amin.

23 ianuarie/5 februarie 2012

Duminica fiului risipitor și sărbătoarea sfinților trei ierarhi: Vasilie, Grigorie și Ioan

Scriptura făgăduinței Duhului Sfânt. Biserica lui Hristos are în mijlocul ei duhul proorociei. Slujitorii bisericii lumii nu sunt oile Domnului. Cearta pentru întâietate la cârma țării aduce clătinare peste neamul român. Povește pentru neamul român. Strigare către slujitorii bisericii lumii.

In cuvântul Meu cel de azi, așezat de graiul gurii Mele în grădinița cuvântului Meu cel din vremea aceasta, voiesc să Mă fac Povățuitor celor ce iau din venirea Mea cea de acum, din învățătura Mea cea de azi, cu care azi Îmi desăvârșesc glasul Evangheliei Mele celei de acum două mii de ani, prin care M-am arătat și M-am vestit peste pământ Dumnezeu venit de la Dumnezeu, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Fiul Tatălui Savaot, născut din Tatăl mai înainte de toți vecii, și apoi din mamă Fecioară pe pământ între oameni ca să lucrez apoi lucrarea Tatălui pe pământ și să-i pregătesc omului întoarcerea lui la Dumnezeu, de unde el a căzut încă de la început. Eu sunt calea, Eu, Domnul Iisus Hristos, așa cum Mi-a fost numele Meu acum două mii de ani, și așa cum Îmi este el față în față cu cei credincioși venirii Mele de atunci, după care Eu am rămas cu toți cei care Mă iubesc, păzind ei poruncile Mele și mângâindu-i pe ei cu Duhul Sfânt Mângâietorul, pe Care L-am trimis lor când M-am întors în Tatăl, după ce am stat cu oamenii treizeci și trei de ani pe pământ.

Duhul Sfânt Mângâietorul, iată-L lucrând, așa cum am promis că-L voi da de mângâiere celor ce Mă iubesc! Cine sunt cei ce Mă iubesc? Cei ce păzesc poruncile Mele sunt cei ce Mă iubesc, și aceia au de la Tatăl pe Mângâietorul, căci așa am spus: «*De Mă iubiți, păziți poruncile Mele și Eu voi ruga pe Tatăl și alt Mângâietor vă va da, pe Duhul Sfânt Mângâietorul, Care din al Meu va lua și toate vă va învăța El pe voi și vă va vesti vouă*». O, așa fel de lucrare are El, iar unde El nu lucrează așa zadarnic se laudă omul că-L are pe El sau că lucrează în numele Lui. Ceată de prooroci avea în mijlocul ei biserica Mea cea de la început după ce Eu, Domnul, am plecat de pe pământ la Tatăl și am lăsat în mijlocul ei pe Duhul Sfânt Mângâietorul, Care lucrează prin prooroci și vestea de la Dumnezeu, căci fără prooroci în mijlocul ei nu are biserica știre despre cele mereu astăzi de la Dumnezeu coborâte între oameni.

Nu poate omul socoti după minte sau după vreme sau după predanii lucrarea Duhului Sfânt, căci Dumnezeu poate oricând să ridice din pietre fii ai lui Avraam când timpul cere aceasta spre slava lui Dumnezeu și spre pregătirea lucrului Său

pe pământ. Pe Noe îl numeau toți nebun, dar Dumnezeu a lucrat prin el lucrarea Sa. Pe Moise îl socoteau în fel și chip egiptenii, dar Dumnezeu a lucrat prin el lucrarea Sa. Pe prooroci îi oropseau cei la care erau trimiși de Dumnezeu, dar Domnul a lucrat prin ei lucrarea Sa și Și-a deșertat prin ei vestirea Sa. Când am venit Eu pe pământ născut ca să desăvârșesc atât de mareț lucrarea Tatălui atunci, n-a putut să Mă cunoască și să Mă primească poporul Israel, dar Tatăl a săvârșit prin Mine lucrarea Sa și M-a arătat pe pământ între oameni Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, de o Ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut, și de atunci Tatăl a lăsat la rugăciunea Mea Lui pe Duhul Sfânt Mângâietorul peste pământ cu cei credincioși, și Care din Dumnezeu ia și lucrează și vestește și împlinește așa. Iată, așa am învățat Eu pe cei credincioși în vremea când pe pământ lucrau în numele Meu și cu puterea cuvântului Meu cei trei arhierii iubiți ai Mei: Vasilie, Grigorie și Ioan, atât de prigoniiți ei atunci de cei ce voiau să stea pe scaunul lui Dumnezeu în numele lui Dumnezeu așa cum erau ei nepregătiți cu viața și cu fapta pentru această mărime, căci Eu M-am arătat umilit când am stat cu oamenii pe pământ și aveam cuvânt tare împotriva păcatului și a fățarniciei omului, și așa au stat și acești trei urmași ai Mei, pe lucrarea cărora s-a întărit apoi pe temelie ei biserica Mea, care mereu, mereu a fost cea prigonită, așa cum Eu am fost. Nu Mă va găsi omul decât cu cei prigoniiți pentru numele Meu, pentru fața Mea în ei, în cei umiliți cu inima și blânzi cu răbdarea și cu iubirea și cu durerea, dar tari cu credința și cu zidirea Mea în oameni, credință făcătoare de Dumnezeu în om.

O, popor al cuvântului Meu, am intrat în carte cuvânt, că e sărbătoare din cer cu tine și cu sfinții în coborârea Mea la tine. Pomenim în ziua aceasta pilda fiului risipitor și pe cei trei mari ziditori de Dumnezeu în oameni, arhierii cu rangul după alegerea Mea peste ei în vremea lor. Cuvântul Meu e plin de dor, și dorul Meu se face cuvânt, și el este dorul Meu. Mi-e dor să grăiesc peste pământ în Duhul Sfânt Mângâietorul. N-are cine să Mă creadă din cei ce s-au făcut mari pe ei înșiși și stau pe scaune de biserică și de înțelepciune peste oameni. Eu însă plâng de dor în cer și pe pământ cuvânt de dor. Cine te nesocotește pe tine, poporul Meu de azi, acela Mă nesocotește pe Mine, căci Eu grăiesc în mijlocul tău și Mă așez peste pământ cuvânt. Pentru cuvântul Meu din mijlocul tău tu ești vorbit de rău în numele Meu în fel și chip de către cei ce-și zic dreptmăritori de biserică a Mea și care se dau păzitori ai celor sfinte, ale Domnului, dar nu sunt mulți aceștia care te vorbesc de rău, ci sunt mulți între ei care iau de la Mine în inima lor, căutând sămânța aceasta semănată de Mine în vremea aceasta a Mea pe pământ cu tine. Iată, nu încap între ei cu duhul proorociei, cu venirea Mea cuvânt la ei, și aceasta-i dovedește pe ei că nu sunt ai Mei, căci scris este: «*Cel ce este de la Dumnezeu ascultă cuvântul lui Dumnezeu și îl cunoaște și îl lucrează pe el*», dar iată, ei nu sunt dintre oile Mele și dintre păstorii Mei, nu sunt, căci oile Mele ascultă glasul Meu și îl cunosc, iar păstorii Îmi deschid când vin să cercetez turma, dar aceștia nu sunt dintre ai Mei, ci sunt dintre cei necredincioși, așa cum erau cei din vremea arhierilor Mei Vasilie, Grigorie și Ioan, care stând pe scaune de biserică îi prigoneau pe acești slujitori plini de Duhul Sfânt în ei și lucrând ei cu dor pentru soarta turmei credincioase pe pământ atunci, necăutând ei slavă de la oameni și stat înalt peste oameni.

Ca fiii risipitori, care risipesc averea, așa sunt cei ce stau pe scaune de biserică și nu-Mi îngrijesc turma, ci Mi-o risipesc prin nepăsarea lor de ea, și numai pe ei se întăresc pe scaune

peste turmă și n-au milă de ea și n-o păstoresc pe ea și vor doar mărire, folosindu-se de numele Meu și de haină de biserică pentru slava lor și atât, iar Eu pribegesc prigonit, căci fața Mea este cu cei umiliți, cu cei ce păzesc poruncile Mele, iubindu-Mă ei așa și luând din cer pentru hrana lor și pentru viața lor.

O, popor al cuvântului Meu, am văzut durere în țara ta și a Mea. Neamul român este cercetat acum cu încercare, cu vreme grea, cu neînțelegere la cârma lui. Cearta pentru întâietate la cârmă aduce peste acest neam încercare și clătinare, iar Eu, Domnul, privesc la răutatea cea din fiii minciunii, care cu minciună dau să-i încante pe cei neștiutori de adevărul care este și să împartă în părți acest neam. Am stat de veghe cu tine, tată, și am adus în mijlocul tău îndemn de rugăciune aparte iar și iar pentru țara ta și a Mea, căci locul de cârmuire a fost iar încercat de cei iubitori de mărire în acest neam, de fiii minciunii, dar Eu am biruit iar, căci te-am așezat lângă Mine rugător spre Tatăl pentru biruința Mea cu cei ce vor binele și pacea acestui neam. Voi căuta să-i dau jos de peste tot de pe locurile lor pe toți cei care scurmă după voia lor pe acest plai ca să se îngrașe ei cu multul de slavă de la oameni. Pe cei care s-au luptat cu răutate și cu minciună și cu urâțul graiului lor să pună mâna pe cârma neamului român, Eu, Domnul, i-am dat în lături, și așa voi face cu toți cei care vor ei de la ei dorire și putere să se suie și să cârmuiască, făcându-se pentru aceasta frații unii cu alții prin minciună pentru biruința cea pentru ei, dar nu va fi ca ei, căci răutatea este de la diavol, iar răbdarea și iubirea și durerea sunt de la Dumnezeu și sunt tari acestea împotriva răului prin cei ce iubesc acest neam, slujind ei cu credincioșie lui.

Îți mulțumesc pentru veghea ta lângă Mine, fiule poporul Meu, căci noi avem de lucrat de la Dumnezeu peste neamul român, iar duhul rugăciunii stăruitoare poate mult. Iată, slujitorii bisericii neamului român n-au milă de acest neam, nu plâng în vreme de zbcium și de vifor, și se îngrijesc ei de statul lor înalt peste turmă și atât, și numai tribut cer turmei, ca să-și facă ei stat înalt.

O, neam român, o, tată, câtă durere ajunge de la tine la Mine! Îți cer bani și iar bani mereu slujitorii de biserică, iar tu lor le dai, forțat fiind de ei, și nu-ți dai ție când le dai lor așa cum ei dau să te facă să crezi, dar când e să pui mână de la mână ca să ieși din datoriile care apasă țara, tu te răzvrățești atunci, căci așa te învață să faci cei ce te mint pe tine ca să joci în voia lor cea plină de dor de mărire unii peste alții cei ce vor să fie cârmaci. O, cum de nu te uiți ca să vezi bine pe cei ce-ți vor binele, și pe cei ce-ți vor voința ta pentru ei, pentru propășirea lor și atât? Voi lucra Eu din cer cu toți sfinții și-i voi scoate de pe locurile pe care ei stau și-și vor deschide ochii ca să vadă cu ei ceea ce este de văzut bine și voi birui Eu cu dreptatea Mea, căci neamul român este neamul Meu cel de azi și voi întări Eu la cârma lui pe cei ce iubesc acest neam, pe cei ce ostenesc pentru el la veghe pentru viața lui, pe cei ce iubesc dreptatea. Cei ce se zbat să pună mâna pe cârmă, aceia sunt cei ce vor să risipească, strângând doar pentru ei, dar cei ce cârmuiesc cu lepădare de sine, aceia nu risipesc nimic, ci chivernisesc peste tot și păzesc de dușmani și de datorii grele de purtat, și acolo să dai tu să ajuți frate cu frate, o, neam român, și nu să îngrași pe păstorii de biserică, pe cei care stau peste tine pentru slava lor și care-ți cer mereu să le dai ca să intri în rai, așa cum ei te învață când dai, și caută, tată, să vezi ce faci pentru paza ta, pentru țara ta, pentru ceea ce o apasă pe ea dinăuntru și din afară, că nu e bine să faci datorii la străini pentru tine cei ce stau la cârma ta ca să-ți dea, căci cei ce-ți dau

împrumut îți iau apoi pielea ca să le dai îndoit înapoi, și iată unde trebuie să pui tu ajutor, dar cine să-ți deschidă ochii și mintea să vezi și să înțelegi? O, plătește-ți datoriile casei frate cu frate, neam român, și nu mai da la preoți banii tăi, căci preoții n-au milă de lipsurile și de datoriile tale, iar ei n-ar fi să-ți ia dacă s-au făcut ție slujitori pentru sufletul tău, dar iată, ei îți iau mereu bănuțul tău și-ți promit că te duci în rai dacă le dai, dar când ești apăsător de datorii la străini ei nu te îndeamnă să rabzi frumos, să te povățuiască la bine și la răbdare și la frăție când este de trecut un greu, căci n-au casă de bani aparte cei ce cârmuiesc pentru tine, ci au ce este și atât, iar tu să nu le ceri mai mult, ci să ajuți și acolo, ca să nu intri sub robie dacă rămâi dator. O, cine te mai învață așa pentru veghea ta și pentru trezia ta în vreme de cumpănă? Iată, te învață cei ce te cârmuiesc acum, iar tu nu pricepi, și apleci urechea la cei ce te mint. Te răzvrătesc cei ce nu te iubesc, neam român, iar răzvrătirea lor care bate sus, spre locul cârmei de peste tine, aduce peste tine vremea rea, mânie de la Dumnezeu pentru neveghea ta, cheamă spre tine încercări și ispite, căci lucrarea diavolului este răutatea cea plină de răzvrătire și de minciună a celor ce vor să pună mâna cu forța lor pe cârma acestui neam.

Eu, Domnul, te trezesc spre veghe și spre știre de la Mine cum să-ți fie veghea și lucrarea, iar tu auzi-Mă și deschide-Mi și ia din Duhul Meu, o, țara Mea cea de azi, și fii înțeleaptă în vreme de greu, și iubirea Mea să te călăuzească pe tine, neam român, căci Eu sunt în mijlocul tău cuvânt de iubire, cuvânt de veghe, tată, peste tine, peste vatra ta, peste viața ta. Amin.

Am cu Mine în coborârea de azi pe arhierii Mei, pe treimea de arhierii ziditori de Dumnezeu în oameni. Slujitorii de biserică nu trebuie să zidească locașuri de biserică pentru oameni, ci trebuie să zidească oameni, căci adevărații închinători ai Mei nu sunt cei ce se adună în locașuri înalte și pline de slava celor ce slujesc în ele peste oameni, ci sunt cei care se închină în Duhul Adevărului în orice loc de sub cer, căci Eu pe aceia îi aud și le aduc împlinirea rugăciunilor lor când ei îmi cer. Las acum duhul acestor arhierii lângă cuvântul Meu cel învățător, căci duhul apostoliei și al proorociei este duhul care cârmuiește și zidește biserica Mea, și în clipa lucrului lui primește el de la Tatăl cuvânt lucrător.

O, binecuvântată este intrarea sfinților Mei și cuvântul lor cel acum rostit de ei! Amin.

— **A** cum se naște ceea ce noi grăim acum din Duhul Tău, o, Doamne mare al celor ce măreț Te-au iubit și Te-au urmat pe pământ! Duhul Sfânt Mângâietorul este mereu astăzi, mereu acum, și nu cei ce învață în școli sunt mari și au de grăit învățătura lor, ci acei care primesc de la Duhul Sfânt Mângâietorul lucrarea care trebuie lucrată când se ivește de lucrat peste pământ și peste om în duhul dreptății a toate, necăutând la fața omului, fie el împărat sau argat.

Din cer, dintre sfinții slujitori grăim noi acum în numele Tău peste pământ. Sfinții sunt vii și slujesc neîncetat, iar Tu binecuvintezi intrarea lor la slujbele de pe pământ când slujitorii Tăi liturghisesc Ție și Îți aduc ale Tale dintru ale Tale și când le dai lor pe cele sfinte ale Tale, care sunt pentru sfinți. Atunci noi, toți sfinții, ne împărtășim cu trupul și sângele Tău odată cu cei ce slujesc cele sfinte pe pământ, și tainic ne amestecăm și ne contopim, cerul și pământul laolaltă la masă, la cina Ta, Doamne.

O, s-au amestecat cu amestecătură mare cei ce s-au așezat slujitori de biserică și sunt greșiți mult înaintea Ta.

Strigăm la ei dintre cei cerești: Duhul să nu-l stingă ei! Duhul proorociei să-l primească ei spre îndreptarea lor, căci vai lor dacă vor face ca ei!

E rătăcire mare peste biserica neamului român. Mai bine de șaptezeci de ani au trecut de când ea a greșit prin capii ei și nu dă să se pocăiască de păcatul ei, ba stăruie încă în el. După ce s-a învoit ea cu dușmanul care a cumpărat-o de a clătinat de la locul lor sărbătorile sfinților așa cum au fost ele așezate de părinții cei sfinți, și nu de oameni de știință, iată, iar dă acum să se lase cumpărată ea și înghițită de tot. Se mai miră slujitorii de biserică de ce stai Tu cu lucrarea Ta de cuvânt și cu poporul ei la mijloc în vremea aceasta pe vatra acestui neam. Iată, Tu nu poți lăsa să piară seminția Ta, biserica Ta, ortodoxia ei, și ai tras deoparte un petecuț din ea și ai pus la însămânțat această sămânță și o uzi mereu și-i dai din cer, Doamne. Ai întins mâna cea miloasă de ea acum douăzeci de ani când ai ieșit deasupra cu lucrarea cuvântului Tău, cu duhul proorociei peste biserica acestui neam, dar ea s-a tras în lături și a lovit și a hulit și nu Te-a cunoscut în cuvântul Tău de Păstor, în duhul proorociei, care are de cârmuit biserica, așa cum era ea la început, cu ceată de prooroci în mijlocul ei, precum scrie în Scripturile ucenicilor Tăi cei de atunci. Noi le amintim slujitorilor de biserică să nu uite de părinții cei sfinți, să nu uite nici de noi, căci neobosiți am vegheat să nu se strice sămânța ortodoxiei și să rămână curată această sămânță. Este în neamul român biserică cu sobor, care păstrează mersul sfinților și se luptă să nu se amestece ea cu cei eretici, cu cei desprinși, dar privim și la ei, căci și ei au lovit în lumina cuvântului Tău cel de azi și au acest păcat în mijlocul lor, căci nici ei n-au cunoscut glasul Tău de Păstor și duhul proorociei peste cei abătuți și răbdarea Ta cea multă peste fiii risipitori de slavă cerească și care mai bine de șaptezeci de ani s-au lăsat duși spre amestecarea care se voiește acum peste tot și dă să prindă sub ea turma neamului român prin arhieriei ei, iar ea nu știe ce dă să vină peste ea. O, nu-i lăsa să greșescă încă o dată mai rău decât greșeau lor cea din urmă când au răsturnat prin neveghe datina sfinților părinți și sărbătorile sfinte ale lor! Antichrist dă să mute de la locul ei acum, de la semnul ei dă să mute și sărbătoarea Învierii Tale, dar Tu ridică-Te cu sfinții din cer și veghează, că pe pământ nu mai este veghe, Doamne! O, întărește și îngrădește pe poporul cuvântului Tău, că el este calea Ta și a sfinților Tăi peste pământ!

Lăsăm sărbătoarea de azi să se așeze pe masa poporului cuvântului Tău și vom striga noi apoi la cei ce stau pe scaune de biserică și le vom aminti lor de Tine și de sfinții Tăi, Doamne, căci noi aceeași suntem ieri și azi, așa cum și Tu, Același ești, și tot așa și lucrezi.

Binecuvântăm arhiereste pe poporul Tău cel mic, care s-a făcut cale a Ta peste pământ, că ai făcut din ei credință înaintea Ta, Doamne.

O, pace vouă de la Domnul și de la noi, treimea de arhieriei veghetori peste voi din partea Domnului și peste lucrarea Lui cea de azi, cu care El umblă azi peste pământ! Amin.

— **O**, pace vouă, vă spun și Eu, Domnul, arhieriei mari cu lucrarea în vremea voastră pe pământ! V-am făcut temelie întărită bisericii Mele, căci voi ați așezat-o bine pe ea pe temelia ei atunci. Nu mai am azi cu cine s-o întăresc pe temelia ei. Dorul de slavă al lor, al celor ce s-au așezat unii pe alții arhieriei în numele Meu peste biserică și încă se mai așează ca să se întărească ei și numărul lor și mai mult și ca să nu mai pot Eu să pot, o, aceasta este piedica pe care singuri și-o pun ca să nu mai poată nici ei merge și ca să-i prindă în mreaja lor străinii, fiii risipitori, cei

desprinși, care s-au smuls cu multul la număr și au plecat în lume ca să se cheltuiască și ca să calce peste averea Mea luată de ei, să calce peste numele Meu, care și l-au scris peste ei ca să se facă ei stăpâni peste lume, băgând frica în oameni că ei sunt toată puterea pe pământ, și în cer apoi. Eu însă am pusă deoparte slava Mea și o păstrez pe ea pentru ziua ei și o voi arăta pe ea cu cei blânzi și smeriți cu inima, cu cei credincioși venirii Mele celei de atunci și celei de acum cuvânt peste pământ, ca să fac cu cuvântul cerul cel nou și pământul cel nou pentru cei credincioși, care vor dăinui, pentru cei ce Mă iubesc așteptându-Mi întoarcerea și slava Mea cu ei și biruința Mea asupra vrăjmașului Meu antichrist, căci Eu sunt Mielul lui Dumnezeu și sunt scris în Scripturi să fiu biruitor la sfârșit de timp pe pământ, și iată, așa sunt și așa împlinesc, și nimeni nu pricepe taina Mea cea plină de biruință, nimeni decât Eu, și cei ce voiește Tatăl să le descopere lor. Amin, amin, amin.

*

Si acum intrăm în carte, o, sfinți iubiți ai Mei, căci voi ați fost iubiți de Tatăl și de Mine, că mult M-ați mângâiat cu lucrarea voastră cea plină de dor de biruință pentru Mine, că nu voiau cei din vremea voastră să Mă poarte așa cum trebuie să fie Domnul purtat de om, iar voi ați luptat cu inimă mare să rămâneți curați în credință și în iubire, și v-ați încununat ca și Mine, prin suferință apoi. Duhul Sfânt Mângâietorul a lucrat pentru voi și v-a scris în istorie marea voastră iubire de Dumnezeu și de oameni, iar biserica v-a primit de atunci și până acum de învățatori mari peste ea, și ați rămas la cârma ei cu învățătura voastră, cu lupta și cu faptele credinței voastre, după Evanghelia Mea și a ucenicilor Mei apoi, căci Eu peste ei și prin ei apoi am așezat pe pământ biserica Mea și mădularele ei purtătoare de daruri, de la Duhul Sfânt Mângâietorul coborâte peste fiii credinței.

Nu mai am acum biruitori de partea turmei ca s-o păstreze pe ea în Duhul Meu. Nu mai am luptători cu inimă mare și cu viață la fel, ca să țină piept duhului rătăcitor și cotropitor peste biserică. Ascultarea de Dumnezeu și de sfinți n-a mai rămas lucrătoare prin cei ce s-au dus spre neascultare, și au tras aceștia turma de sub învățătura cea din părinți. Pilda fiilor lui Recab și ascultarea lor de strămoșul lor nu s-a prins de fiii bisericii, ci s-au tras ei de sub ascultare și au stricat tot alu-atul, iar Eu am răbdat plângând în cer cu sfinții. Am luat atunci îndemn la răbdare, și au trecut aproape șaptezeci de ani, și am luat apoi o mână de inimi și le-am deosebit pentru credință tare și am întocmit peste ei început nou de biserică, pe temelia ei cea dintâi așezată și pusă la lucru de mâna Mea, de cuvântul Meu, care lucrează în vremea aceasta reparare a celor dărâmate de la locul lor. V-am avut pe voi din cer lucrători și v-am așezat de temelie a lucrului Meu cel de azi, a bisericii Mele înnoite prin cuvânt, că nu mai aveam cum să înnod firul și mersul, nu mai aveam, din pricina abaterii bisericii ortodoxe de la sfinți și de la părinți, de la care ea n-a mai luat și n-a mai dat ascultare lor, și s-a învoit cu dușmanul și s-a lăsat înșelată.

V-am coborât pe voi din cer și am binecuvântat cu voi lucrarea Mea cea de azi, începută în anul 1955 pe vatra neamului român, iar după încă jumătate de vreme cât a trecut de la răsturnarea de pe temelia ei a bisericii, Eu, Domnul, iar v-am așezat spre binecuvântare peste poporul cuvântului Meu cules de Mine prin cuvânt, și am întărit pe piatra ei cea dintâi biserică slujitoare și stăruitoare înaintea Mea pentru ca să vină de la Mine îndreptarea celor stricate, iar voi ați fost slugile Mele din

cer venite cu Mine și lucrătoare cu Mine pentru înnoirea a toate, ca să fie totul nou, așa cum la începutul bisericii Mele a fost.

Voi ați întărit pe temelia ei biserica Mea în vremea voastră și ați îngrădit-o cu cuvânt rostit, apărând de dușmani învățătura cea peste ea lucrată de apostolii Mei cei dintâi și de urmașii lor apoi și de sfinții cei strălucitori cu credința și cu viața și cu vederea Duhului, prin care Eu am păstrat pe făgașul ei credința bisericii. Plâng cu voi în cer acum, că departe s-a lăsat de Noi turma creștină și cei ce s-au pus peste ea slujitori în numele Meu. Duhul Sfânt Mângâietorul suflă din gura Mea cuvânt peste pământ acum și zidește biserica Mea și începutul ei iarăși, căci s-au pătat de tot și încă se mai pătează slujitorii care stau pe scaune de biserică și crește neascultarea lor de Dumnezeu și de sfinți. Toți mănâncă și beau după cum e vremea, toți dezleagă acestea după vreme, zic ei, și-Mi risipesc comoara după cum le este placul, iar răbdarea și bunătatea Mea nu i-au dus spre pocăință.

Scriem aceasta în cartea Mea cu voi, cu sfinții Mei, cu care Mă scriu în ea, căci venirea Mea de azi e cu voi, o, sfinți iubiți ai Mei. Cu sfinții vin, cu sfinții plâng și aștept înnoirea a toate și aștept primăvara când totul dă muguri, iar Duhul Sfânt Mângâietorul Se face cuvânt din gura Mea și Se așează pe pământ lucrând și împlinind, și vremea este grea și este cu necredință și cu lepădare de credință, și în taină lucrăm și împlinim, spre descoperirea slavei Mele cu cei credincioși apoi, cu cei ce Mă primesc să vin și pe toate să le înnoiesc, o, sfinți iubiți ai Mei. Amin.

— **T**u, Doamne, ești Făcătorul a toate, iar noi, sfinții Tăi, am fost și suntem slujitorii Tăi și a toate câte Tu faci și așezi. Tu, Doamne, ești Izbăvitorul celor scriși în cartea vieții și pe rând îi atragi la Tine prin vreme și pui peste ei lucrările Tale mărețe, așa cum ai pus peste ucenicii Tăi, așa cum ai pus peste noi în vremea noastră, așa cum ai pus acum cu noi peste înnoitul Tău început de acum, la care ne ai martori și lucrători. Când nimeni nu mai lucrează ca Tine pe pământ, vii Tu cu sfinții slavei Tale și lucrezi cu ei, căci sfinții Tăi sunt vii și mult lucrători cu Tine pe pământ în toată vremea, Doamne.

Le dăm semnal din cer celor răbdați de mila Ta pe pământ pentru neascultarea lor de Tine și de sfinți și de părinți. Îi întrebăm de Tine și de noi, de temelia pe care ei s-au așezat să stea. Îi întrebăm de Duhul Sfânt Mângâietorul, Care lucrează prin descoperiri și prin dreptatea Ta și prin alegerea Ta, o, Doamne. Îi întrebăm de harurile lucrătoare la vedere și de duhul proorociei în mijlocul bisericii prin mădularele ei multe la număr. Unde sunt acestea și lucrările lor?

Voi, cei care stăpâniți peste oameni în nume de slujitori de biserică, unde sunt între voi cu lucrările lor acestea toate despre care acum noi vă întrebăm? Noi, cei ce stăm la temelia duhului bisericii lui Hristos vă întrebăm acestea. O, v-ați înstrăinat și nu aduceți roade în viță, iar mlădița care nu aduce roade în viță se taie și se aruncă în foc ca lăstarii sălbatici. Așezați-vă în genunchi cu post, cu rugăciune și cu pocăință plină de durere și cereți lui Hristos Domnul să vă vindece ochii și mintea, inima și credința și să vă dea darul credinței sfinte ca să vă întoarceți la slujirea adevărului. Intrați înăuntru și rugați-vă, dar nu ieșiți afară să vă rugați, că afară așteaptă flămând de voi balaurul cu șapte capete ca să vă biruiască de tot. Folosiți vremea pentru pocăință, că sunteți în greșală față de Domnul și de sfinți de mai bine de șaptezeci de ani. Hristos este Același, El nu Se schimbă după vreme, și nici voi nu-L puteți schimba. Schimbați-vă voi după El dacă voiți viața!

O, nu-i nimic dacă voi vă îndoiiți în coborârea pe pământ acum a cuvântului Domnului și al sfinților Săi, dar dacă voi puteți să grăiți celor din cer să se roage pentru voi și pentru turmă, așa cum este datina rugăciunii bisericești, noi, cei din cer, să nu putem să grăim vouă? Sunteți voi mai mult și mai mari și mai adevărați, iar noi nu suntem sau nu putem, dacă voi spuneți că nu grăiește Domnul acest cuvânt și sfinții Lui lângă el? O, cum îi cinstiți voi pe sfinți dacă nu-i urmați? Cum vă rugați către ei pentru mijlocire dacă nu-i ascultați așa cum ei au învățat să fie lucrarea bisericii? O, nu dați de pe temelia lor datinile, ci puneți la loc ceea ce s-a clătinat, că nu vă va fi bine dacă nu veți face așa. Noi am dus luptă mare pentru păstrarea curățeniei bisericii și a învățăturii ei, iar voi, iată, vă amestecați și amestecați pe Domnul cu cei desprinși. O, nu așa au lucrat ucenicii Domnului și nici noi n-am lucrat așa, ci am biruit pentru adevăr și pentru curat în casa Domnului. O, veniți-vă în fire și deschideți bine ochii pe sfințele Scripturi și pe descoperirile sfinților, venite de la Duhul Sfânt Mângâietorul, căci noi, treimea de arhierii sărbătoriți azi vă dăm de știre că vă va cere Domnul curând răspuns pentru turmă dacă v-ați așezat peste ea în numele Lui. O, întoarceți-vă cu fața la Duhul bisericii de la Hristos început și puneți pe temelia ei cea dintâi lucrarea de biserică, iar de nu veți vrea, nu vă va fi bine, că antichrist e roșu peste tot și vă ia ochii și vă ia voința ca să lucrați ca el în toate, și vor veni peste voi păreri de rău că n-ați crezut, că n-ați ascultat, că nu v-ați umilit, că n-ați răspuns la strigătul Domnului spre voi. Și acum vom privi peste voi și tainic vom veghea, că Domnul are sămânță curată pusă la însămânțat și va rămâne Domnul cu cei ce cred în El așa cum cere El. Amin.

Binecuvintează, Doamne, intrarea și ieșirea sfinților Tăi, căci cartea Ta ne este cale și Tu ești cartea și Tu ești calea. Slavă Ție în cer și pe pământ pentru cărarea Ta cea de azi ca să vii și ca să-Ți crești un popor pentru slava Ta, pentru ziua mărturiilor, o, Doamne. Amin.

— **S**lava Mea și a voastră, o, sfinți iubiți ai Mei, venim cu ea la poporul Meu cel credincios azi pe vatra neamului român, hrănit de Mine prin cuvânt ca să-l am pe el al Meu. Cu slava Mea, cu ea Ne facem venirea și loc și cuvânt ca să grăim peste pământ. Plângem, dar Ne și bucurăm; răbdăm, dar și lucrăm; așteptăm, dar și biruim, și tainică Îmi este lucrarea Mea și a sfinților Mei lucrători ai veacului odihnei Mele, iar cei ce Mă iubesc așa cum iubesc Eu, aceia vor fi cu Mine în rai, în Tatăl, în lucrarea Mea cea de biruință, în bucuria celor ce M-au bucurat, și pe care Eu îi slujesc, cum și ei Mie Îmi dau slujirea lor. Amin, amin, amin.

30 ianuarie/12 februarie 2012

Praznicul Întâmpinării Domnului

„Rămâneți în iubirea Mea!” Iubirea Domnului va fi găsită de toți cei fără de mângâiere.

Ezi de praznic sfânt în cer și pe pământ, iar Eu, Domnul, am intrare în cartea Mea cuvânt, căci orice preot, orice arhieru are cuvânt de grăit bisericii, are cuvânt de învățătură în zile de slujire sfântă cu adunare bisericească înaintea lui și toți așteaptă cuvântul lui, și mai ales al celui cu putere în cuvânt.

O, poporul Meu, să stai, fiule, întru întâmpinarea cuvântului Meu, că mulți se uită să vadă și să audă ce grăiesc Eu, Domnul Iisus Hristos, în zile de sărbătoare în mijlocul tău. Cuvântul Meu e dulce, e mare și e mângâios, e povățuitor și dăruitor de putere pentru sufletele care merg pe calea împlinirii lui.

Cuvântul gurii Mele are în el mântuire și mângâiere și când muștră neorânduiala cea de pe pământ, numai să înțeleagă omul dragostea Mea din el, căci dragoste pentru om este cuvântul Meu. Să se apropie mult de el cei ce aud de la Mine, că mult grăiesc Eu peste pământ în zilele acestea, și toți cei din locuința morților se răcoresc auzind glasul lui Dumnezeu când grăiește în cer și pe pământ pentru toți cei ce aud și pentru toți cei ce nu aud. Firea toată stă înaintea Mea și se umple de slavă întâmpinându-Mi glasul. Minune mare este venirea Mea cuvânt peste pământ în vremea aceasta și este mângâiere mare ea pentru toate câte sunt, văzute și nevăzute ale facerii lui Dumnezeu.

Zi de facere este fiecare zi de coborâre a Mea cuvânt pe pământ și tot cerul ascultă cuvântarea Mea în zile de cuvânt al Meu rostit în mijlocul tău, o, poporul Meu. Masa Mea cu tine se împarte spre bucuria multora, tată, între cei ce Mă întâmpină pentru mângâierea lor, pentru mântuirea lor. Mai are minte cel ce gustă din această mângâiere și putere de viață și se duce apoi de la masa aceasta în lături și în voile lui? Cei ce nu stau în cer după ce cunosc și mănâncă dulceața acestui cuvânt, aceia nu mai au minte. Numai cei ce au minte când dau de acest cuvânt Îl cunosc pe Dumnezeu în el și rămân în Dumnezeu apoi, și rămân în iubirea Mea și în cuvântul Meu.

Le-am spus la ucenicii Mei acum două mii de ani: *«Rămâneți în iubirea Mea!»*. Mare este miezul acestui cuvânt lăsat de Mine peste ei atunci! O, mare este taina Mea cu tine, popor al cuvântului Meu cel de azi, mare este iubirea Mea cu tine, tată! Locul pe care Eu stau cu tine pe pământ așezat este locul iubirii Mele, este iubirea Mea. Tu ești iubirea Mea, iar cel ce vine la tine și te vede și te privește și te înțelege și te crede, acela rămâne în tine, tată, rămâne în iubirea Mea și stă cu tine sau vine și pleacă și iar vine spre locul iubirii Mele cu tine ca să ia din el pentru el și ca să-i aducă iubirea lui, că mare și nedeslușită de mintea omului este taina și vederea acestui loc, care este iubirea Mea, locul despre care cei ce aud de el și îl află văzut zic cu sfială sfântă: *„acolo este Domnul”*, așa cum preotul Ietro i-a spus lui Moise despre locul în care Dumnezeu era și grăia și Se slăvea cu slavă văzută pe muntele slavei și apoi mult văzută prin lucrarea credinței lui Moise, care s-a suit pe munte la Domnul și a grăit Domnul cu el, și el cu Domnul.

Această zi e praznic de întâmpinare. Când Eu, Domnul, eram Prunc de patruzeci de zile M-a dus mama Mea Fecioara să Ne înfățișăm la templu după legea curățirii. Întru totul venirea Mea pe pământ Om s-a supus legii, căci Tatăl M-a trimis așa și M-a învățat să fiu supus. Am stat în mijlocul lui Israel, căci prin el am venit, că avea el strămoșii la temelia lucrării Mele așezați, de pe când Eu, Domnul, am ieșit în calea lui Avraam ca să descopăr lui pe Dumnezeu, ca să Mă descopăr peste el cuvânt și să știe el cum este Dumnezeu întru lucrarea Sa peste om. Am numit apoi în vremea aceea pe cei trei din unul în altul credincioși glasului Meu de peste ei atunci: Avraam, Isaac și Iacov, iar pe Iacov l-am numit Israel. În mijlocul urmașilor lor cei după trup am venit Eu acum două mii de ani Prunc născut din mamă Fecioară ca să cresc și să Mă arăt oamenilor venit de la Dumnezeu la ei. Am stat în mijlocul lui Israel atunci și Mi-am arătat toată lucrarea pentru care venisem de la Tatăl prin nașterea Mea din Fecioară, dar în mijlocul lui Eu n-am găsit primire, n-am găsit întâmpinare așa cum un prunc născut în casa părinților lui este întâmpinat la nașterea lui și iubit de neamul lui, dar Eu Mi-am făcut atunci lucrarea pentru care venisem, și s-au descoperit atunci gândurile multora, spre ridicarea sau spre coborârea multora din Israel prin venirea Mea cea de atunci, când M-a cunoscut drep-

tul Simeon și M-a întâmpinat el și a rostit el atunci proorocia cea despre Mine că voi fi ca semn de tăgadă spre ridicarea și coborârea multora din Israel și că voi fi spre mântuirea neamurilor și spre slava lui Israel cel binecredincios, slava fiilor lui Avraam cel credincios, după făgăduința promisă de Mine lui, dar poporul Israel cel după trup nu M-a întâmpinat atunci, iar dacă el ar fi fost urmaș al lui Avraam M-ar fi cunoscut și M-ar fi întâmpinat.

O, popor al cuvântului Meu, am stat cu tine, tată, în mijlocul bisericii și Mi-am arătat fața cea dinăuntru prin viața ta cu Mine, pentru care venisem la tine cuvânt ca să ți-o dau și ca să te așezi întru întâmpinarea Mea și să Mă întâmpini tu și să grăiesc cu tine cuvântul Meu cel de azi și să audă biserica glasul Meu cu tine, tată, dar în mijlocul ei Eu n-am găsit primire și întâmpinare pentru venirea Mea cu masă de cuvânt de Duh Sfânt, dar Eu Mi-am făcut și Îmi fac lucrarea pentru care vin, și s-au descoperit acum gândurile preoților și ale arhierilor, spre ridicarea sau spre coborârea multora dintre ei prin venirea Mea cuvânt la ei, și din mijlocul tău grăit și împărțit lor. Nimic pe pământ nu este mai necunoscut de om ca și Dumnezeu, Cel ce Se slăvește în fapte. N-are omul minte pentru iubirea de Dumnezeu în el. Eu sunt îndurerat că n-am cui să-i grăiesc între cei ce s-au făcut slujitorii bisericii și nu le pot spune lor așa cum le-am spus ucenicilor Mei: *«Rămâneți în iubirea Mea!»*. O, cui să le spun dintre ei acest mare cuvânt când ei au minte pentru altceva și nu pentru iubirea Mea, care se învață de la Mine și se dăruiește în dar ca să fie ea în om, și nu poate să și-o facă singur omul ca s-o arate apoi și să rămână el în ea? Gura Mea trebuie să-i spună omului aceasta după ce el învață să iubească pe Dumnezeu și pe Fiul Său Iisus Hristos, iar dacă omul nu crede când Eu îi spun acum că nu are și nu rămâne el în iubirea Mea cum se crede el că o are și că ea este, îi spun Eu că nu are dreptate, fiindcă celor ce Mă iubeau atunci ucenici ai Mei și cei de pe lângă ei Eu le-am promis lor pe Duhul Sfânt Mângâietorul și mult lucrătorul și dăruitorul de daruri celor ce Mă iubesc, și le-am spus: *«În numele Meu în limbi noi veți grăi și veți lucra semne și minuni, haruri din haruri veți împărți, iar cel ce crede și se va boteza, acela se va mântui»*. Acestea sunt semnele doveditoare și lucrătoare prin cei ce Mă iubesc și căroră am spus acum două mii de ani: *«De Mă iubiți, păziți poruncile Mele și alt Mângâietor voi trimite vouă, și vă este de folos să Mă duc la Tatăl, ca să vă trimit de la El pe Duhul Sfânt Mângâietorul. Rămâneți în iubirea Mea!»*.

O, poporul Meu, numai cei ce rămân în iubirea Mea după ce o primesc pe ea în dar de la Mine, numai aceia sunt cei ce Mă întâmpină în venirea Mea de azi cuvânt la tine, tată, cu Duhul Sfânt Mângâietorul, promis de Mine că-L trimit de la Tatăl celor ce rămân în iubirea Mea când ea iese în calea lor să se dea lor. Am găsit la tine credință, fiule poporul Meu, și te-am așezat, tată, întru întâmpinarea Mea, și vin la tine cuvânt de Duh Sfânt, spre semne și minuni lucrătoare și mult prea tainice ele ca să se vadă cu ochii trupului omului sau cu mintea lui cea mică și îndreptată spre pământ. Te am unealtă lucrătoare cu Mine peste cele ce tainic le lucrez și le așez pe pământ spre lucrare, chiar și peste cei ce habar nu au ce fac ei când Eu săvârșesc cu ei și peste ei pe cele ce le am de lucrat și de înfăptuit și de așezat pentru orice stare și vreme, și fac aceasta la rugăciunea ta când Eu te așez înaintea Mea ca să-Mi ceri, și Eu să împlinesc așa, iar tu să nu uiți să-Mi mulțumești de fiecare dată când Eu îți spun să ceri cu rugăciunea la Mine pe cele ce le am de lucrat, iar Eu să te ascult și să împlinesc așa, că mare este taina lucrării lui Dumnezeu cu omul, căci Eu, Domnul

Făcătorul, pentru om am făcut cerul și pământul și lumea.

Dumnezeu este mai înainte de vecii, la fel și îngerii Lui, dar El a voit să-l facă pe om, să-i dea trup și să-i facă apoi o lume măreață, o facere dulce și slăvită, ruptă din slava Lui, și a făcut Dumnezeu cerul și pământul și toate cu El însoțitoare, soarele și luna și stelele apoi, păsările și animalele și peștii, florile și pomii, și apoi pe om, dându-i trup din lut și din apă, cu mâna Lui plămădindu-i trupul, și apoi a suflat Dumnezeu peste el duh de viață și a intrat în el viață, sânge și suflare au intrat, înțelepciune și mișcare, Dumnezeu cu Duhul Său în omul cel zidit de mâna Lui pe pământ, și mare este taina lui Dumnezeu cu omul pe care l-a făcut ca să-și arate Domnul iubirea Lui cea multă și mare, care era și este în vecii, căci altfel nu și-ar fi dat El iubirea ca să se vadă cât este. S-a arătat apoi cât de puțină iubire pentru El are omul cel zidit de El, cât de puțin îl întâmpină omul pe Domnul cu toate câte Domnul face pentru el în toată vremea. De șapte mii de ani stau față în față cu nerecunoștința omului înaintea Mea. Păcatul nerecunoștinței omului față de Dumnezeu, Care pe toate le face și le crește și le dă spre viața oamenilor, e mare acest păcat, și se desfrânează în fel și chip oamenii după voia lor pe pământ înaintea lui Dumnezeu, că nu le place de Domnul, și le place de ei și atât, căci legea Domnului este alta decât cea pe care ei o iubesc împotriva lui Dumnezeu în ei. Clipă de clipă se înfățișează înaintea scaunului Meu mulțimi și iar mulțimi de suflete de oameni care trec cu trupul și nu-i pot slobozi pe ei de sub neascultarea lor de Dumnezeu pe pământ. Îmi arăt mila Mea de ei acum, în vremea ta cu Mine, poporul Meu, că te-am așezat pe tine să faci strigare pentru tot neamul omenesc care a trecut și care este și care vine și trece, ca să gădesc, cumva, milă cu strigare lucrătoare înaintea Mea pentru ei, dar știu oamenii, vor ei să înțeleagă ce taină ascunde Domnul în mijlocul tău pentru ei?

Iubirea Mea cu tine se dă oamenilor, o, popor al cuvântului iubirii Mele peste pământ în zilele acestea, și va fi ea găsită de toți cei fără de mângâiere, căci mângâierea cea trecătoare se duce de tot de la om, și-Mi voi arăta atunci câtă iubire am avut și am dat pentru om ca să ia din ea, prin cuvântul Meu cel din mijlocul tău semănat peste pământ ca să ia oamenii din el viață și mângâiere lor. Numai când mintea omului nu va mai trage spre pământ după viață și după mângâiere, o, numai atunci va privi omul în sus, la locul de unde vine la tine cuvântul Meu cel de azi, și va găsi omul la tine bogăția Mea și slava ei și se va apleca el să ia și să cunoască și să-și întoarcă inima la Mine, Domnul și Mângâietorul omului.

O, stai întru întâmpinarea venirii Mele cuvânt peste pământ, poporul Meu, căci statul tău așa va da rod, fiule, și iată cât cuvânt dătător de viață rodesc Eu în tine în vremea aceasta când omul nu caută, ci, din contra, fuge de Dumnezeu tot mai mult! Eu, Domnul, rămân cu tine, rămân în tine, rămân în iubirea ta, în credința ta cea lucrătoare cu Mine, iar tu rămâi cu Mine, rămâi în iubirea Mea, și toți să rămână în ea din câți te-au cunoscut al Meu și din câți te vor cunoaște de acum.

Rămâi în iubirea Mea, o, poporul Meu, că Eu cu ea sunt în mijlocul tău cuvânt și prin el fac cerul cel nou și pământul cel nou și chem sub acoperământul Meu cu tine, sub vița și sub smochinul Meu pe omul înnoit la minte prin taina acestui cuvânt de viață făcător în om. Rămâi întru Mine, întru iubirea Mea, căci Eu iubirea ta sunt, și așa să rămân, și așa să rămâi, în iubirea Mea să rămâi, și iubirea Mea să rămâi tu, o, poporul Meu cel de azi al Meu. Amin, amin, amin.

2/15 februarie 2012

Duminica Înfricoșatei Judecăți

Scaunul judecății: Cartea Cuvântului lui Dumnezeu. Strigare către turma bisericii să se pregătească pentru venirea Domnului cu judecata.

Cartea cuvântului Meu din zilele acestea stă deschisă, și Eu intru cuvânt în ea cu zi de pomenire a venirii Mele cea de-a doua ca să stau pe scaunul slavei și să despart neamurile toate de-a dreapta Mea și de-a stânga, oi și capre, pe oi să le chem să vină spre moștenirea împărăției lor ca binecuvântate ale Tatălui Meu, iar pe capre să le trimit de la Mine la locul hărăzit lor, și vor merge aceștia la pedeapsă, iar dreptii la viață veșnică, precum este scris, iar Eu, Domnul Iisus Hristos, stau acum cuvânt cu ziua aceasta de pomenire bisericească, după cum este datina cea descoperită sfinților și părinților bisericii Mele și care au pregătit pentru urmașii Mei și ai lor vreme de post de patruzeci de zile până la praznicul Învierii Mele, și frumos au așezat părinții la locul lor și cu tâlcul lor pe rând duminicile și pomenirea lucrărilor Mele până la pomenirea Învierii Mele, căci Duhul Sfânt Mângâietorul le-a deslușit sfinților Mei cum să lase la urmași pomenirea Mea și cum să păstreze ei neamul creștin în matca sa, păzindu-l pe el de-a dreapta Mea ca neam binecuvântat, ca oi ale Tatălui Meu, fiind Eu Păstorul lor Cel de la Tatăl.

Este scris în datini să nu mai mănânce carne neamul creștin până la praznicul Învierii Mele, iar după încă o săptămână să se oprească de la lapte, brânză și ouă. Iubirea părinților sfinți cea de la Mine a fost mare foarte atunci, și în toate vremile când Eu am avut sfinți în biserică, dar iubirea turmei a fost mai mică și atunci și apoi și acum, căci acum cei ce stau pe scaun de păstori nu mai iubesc dreptarul cel din părinți, căci iubirea a fost și este numai a sfinților, numai a celor ce se sfințesc pentru Mine cu viață înaltă, cu post și cu rugăciune mereu, dând de la ei mâncatul și băutul și luând ei de hrană lor mâncare ca în rai, așa cum i-a fost de Dumnezeu împărțit în rai de hrană omului cel zidit de mâna Mea din pământ, și apoi dăruit cu duh de viață, din gura Mea peste el suflat.

Mă scriu în carte cu putere de cuvânt, căci acum două mii de ani, cu două zile înainte de prinderea Mea ca să fiu luat din grădina rugăciunii Mele cea din urmă, grădina Ghetsimani, ca să fiu dus lui Caiafa, cel adunat cu tot sinedriul ca să găsească ei martori mincinoși pentru ca să Mă dea la moarte, Eu mai întâi le-am spus la ucenici că peste două zile va fi Paștile și voi fi dus spre răstignire, dar le-am spus mai înainte de aceasta că Fiul Omului va veni iarăși întru mărirea Sa și toți sfinții îngeri cu El și va ședea pe jețul slavei Sale și se vor aduna înaintea Lui toate neamurile și-i va despărți pe unii de alții precum desparte ciobanul pe oi dintre capre și va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele de-a stânga, și va duce oile la viață veșnică, iar caprele la pedeapsă veșnică. O, aceasta ce le-am spus Eu atunci, învățându-i toate pe ei, iată, se petrece în vremea aceasta, căci cartea aceasta, scrisă pe pământ cu glasul Meu cel de azi în ea, stă ca scaun de judecată și Mă scriu în ea de mai bine de cincizeci de ani și grăiesc prin ea cu neamurile pământului și le spun lor de venirea și Evanghelia Mea cea de atunci, și de venirea și cuvântul Meu cel de acum, venire despre care am grăit Eu ucenicilor Mei că ea va fi și se va împlini, așa cum Eu am grăit atunci.

O, cât de greu Mi-am întocmit Eu Mie biserică atunci prin ucenicii Mei, și apoi după ei prin urmașii lor ca să fie ea și să stea înaintea Mea pentru slava Mea! Neamul omenesc iubește carnea și ca mâncare și ca simțire și ca iubire, și greu îmi pot Eu ridica biserică sfântă înaintea Mea și multă la număr,

dintre fiii lumii culeasă Mie, iar părinții cei sfinți ai bisericii au căutat, cumva, să mai dezbare pe cei credincioși de mâncatul de carne, și al celor ieșite din carne, ca să simtă omul dulceața apropierei de Dumnezeu, de Cel sfânt, că mult aștept Eu pe om să fie el după chipul și asemănarea Mea, și Mi-am ridicat în vremea aceasta pe poporul cuvântului Meu cel de acum și vin la el mereu cuvânt și îl învăț sfințenia mereu, și i-am cerut, și el Mă ascultă să mănânce așa cum i-am spus omului în rai, și să nu mai mănânce carne i-am spus, și nici pe cele ieșite din carne să nu le mai ia el spre hrana lui, căci Eu vin cu toți sfinții și îngerii la el pe pământ și grăim cu el și stăm la masă cu el, și el știe că nici dacă mănâncă nu are câștig și nici dacă nu mănâncă nu are pagubă, și nu toți cei ce cred în Mine dintre oameni au această cunoștință, și greu Îmi este să-l fac pe om să iubească pentru el ziua venirii Mele cu scaunul de judecată pentru fiecare om, căci dacă ar iubi omul venirea Mea sau venirea lui la Mine n-ar mai mânca el carne în veac și n-ar mai mânca nici cele ieșite din carne, ci ar alege el de hrană lui pe cele ce le-am spus Eu omului în rai să-i fie lui spre hrană.

O, nimeni nu știe de ce dau Eu să găsesc și să iubesc viața cea călugărească la cei ce o aleg pe ea de viață lor. Această viață, după adevărul ei trăită, este o viață fără de carne și fără cele ce ies din carne pentru hrana celui călugărit, căci așa viața îl călugărește pe om, și nu slujba și haina călugăriei, care se fac apoi judecată grea pentru cel ce se duce spre călugărie. Mulți sfinți au ales viața cea cu adevărat trăită, post de mâncare și multă rugăciune a inimii și a minții lor, și i-a umbrit pe ei darul Duhului Sfânt și a dat lor Domnul duhul descoperirii spre așezarea celor de la El coborâte pe pământ pentru cei ce iubesc pe Dumnezeu. O, mult am tânjit să am în vremea aceasta un popor postitor de carne și de cele ieșite din carne, ca să pot ridica cu el sarcina venirii Mele și Evanghelia împlinirii învierii morților, care aud în zilele acestea glasul Fiului lui Dumnezeu, cuvântul Meu cel de azi, izvorât din gura Mea în mijlocul poporului Meu cel așezat de Mine acum întru întâmpinarea Mea cuvânt, căci vin cuvânt la el pe pământ în zilele acestea.

O, am luat din mânuța ta și din gurița ta de slujitor al Meu pomenirea cea pentru chemarea la viață a celor adormiți de până acum, o, popor lucrător Mie și împlinitor Evangheliei Mele acum, la sfârșit de timp! Le-am făcut chemarea la masa ta cu Mine pentru ei, la masa Mea cu tine, fiule, și multă și tot mai multă ușurare și mers le dăm lor spre înviere prin cele ce le iau Eu, Domnul, din mijlocul tău lucrare pentru ei, căci tu pentru învierea morților ai fost așezat înaintea Mea ca să lucrezi și să stai lucrând și să nu mai stai în lume fără rod Mie așa cum toți cei ce mai cred în Mine stau și nu știu cum să-și zidească în ei viață de creștin. O, cine să le spună lor ca să știe ei cum să le fie viața, ca să aibă ei viață de creștin după cum le place să aibă acest nume?

Mulți se uită în cuvântul Meu cu tine, chiar și cei ce au stat cu tine ani în șir și au iubit ca și tine pe Dumnezeu. Chiar și din aceștia zic că Eu n-am cuvânt nou pus în carte și că nimic nu e nou în el, și nu se mai uită ei apoi în cuvântul Meu și nu-l mai pun la ureche ca să-l audă, așa cum Eu trimit acum peste pământ glasul cuvântului Meu ca să se audă el. Eu însă le spun la cei ce judecă așa cu inima lor și cu mintea lor, le spun că Dumnezeu este mereu astăzi, mereu acum, mereu Același ieri și azi și mâine, și este ca hrană pe masa celor ce se hrănesc cu Dumnezeu, căci și pâinea este mereu pâine cu același gust, dar o ia omul și o mănâncă în fiecare zi ca să nu moară de lipsa pâinii; la fel și despre apă am aceasta să le spun la cei nepă-

sători de venirea Mea în acest cuvânt. O, câtă îngâmfare îi doboară în ei pe aceștia, și pe ea o primesc în ei, dar hrana cuvântului Meu cel mereu proaspăt nu o mai iau ei de putere a lor din partea Mea, căci hrana aceasta este mai mult decât aerul pentru cei ce trăiesc prin ea înaintea Mea, iar cei ce iubesc pe Dumnezeu sunt cei ce ascultă de la Dumnezeu și trăiesc în El, precum este scris.

O, nu tot așa este duhul celor adormiți cu trupul și care așteaptă, așa cum aștepta bogatul cel nemilostiv pe Lazăr cel din sânul lui Avraam să se aplece să-i pună pe buze cu degetul un strop de apă asupra vâpăii pe care o suferea și o suferă el în locul cel rău pe care și l-a agonisit de pe pământ, precum Eu am descoperit aceasta acum două mii de ani prin glasul Evangheliei Mele de atunci, și iată, iau acum răcorire multă din izvorul Meu cel de acum toți cei adormiți și pomeniți aici, lângă izvorul la care ei se strâng după ce sunt strigați, căci sunt strigați aici toți cei care s-au născut până acum pe pământ și au trecut cu trupul, unii spre viață veșnică, și alții spre durere.

O, răcoriți-vă, voi, acum din izvorul Meu de cuvânt, lângă care sunteți strigați acum ca să răspundeți! Toți cei ce ați trecut la Mine prin viață sfântă bucurați-vă și rugați-vă la Tatăl cu Mine și cu poporul Meu cel de azi lucrător cu noi pentru cei ce sunt în durere după trecerea lor! Iar voi, cei din durere, răcoriți-vă și primiți slava Mea cu cei ce lucrează vouă din partea Mea, din cer și de pe pământ ușurarea voastră, căci Eu, Domnul, nu voiesc moartea și durerea păcătoșului, ci voiesc mântuire, căci sunt Cel plin de milă. Am popor cu lepădare de sine cu privire la hrana cea de toate zilele și l-am pus pe el postitor înaintea Mea pentru voi și pentru Mine, Cel ce lucrez în zilele acestea izbăvirea multora, și cu el Îmi lucrez împlinirea Scripturilor cele de apoi, cu el Îmi lucrez venirea Mea cuvânt pe pământ acum ca să-Mi așez scaunul slavei Mele pentru ziua când voi sta cu toți sfinții îngeri ca să dau fiecăruia după cum este fapta sa, și mare va fi bucuria celor ce M-au cercetat și M-au miluit și M-au mângâiat atunci când celor mai mici ai Mei au făcut ei acestea în numele Meu!

O, ce bine i-ar fi omului să se oprească o clipă în fața Scripturii care a vestit prin gura Mea acum două mii de ani venirea Mea cea de acum, că iat-o cum se împlinește ea acum! Se citește în ziua aceasta în biserici cuvântul Meu cel atunci grăit așa, dar cine să-i însuflețească pe oameni să ia bine aminte la ziua venirii Mele când voi alege la dreapta oile din capre? O, cine se poate odihni liniștit la gândul că el ar semăna cu oaia din pildă și să stea fără de grijă pentru ziua Mea de slavă atunci?

O, deschideți-vă inima și nu mintea, voi, care auziți în biserici Evanghelia pomenirii zilei venirii Mele cu înfricoșata judecată peste toate neamurile, care se vor aduna în ziua aceea înaintea jețului Meu! Toți cei ce sunteți sănătoși sau bolnavi, cercetați sau necercetați, toți cei ce sunteți mari sau mici pe pământ, domni sau argați, deschideți-vă inima și urechea ca să auziți și să vă ajungă la inimă apoi! Fiți veghetori față de ziua aceea! Spălați-vă și primeniți-vă pentru ea și stați așa apoi întru așteptarea ei, căci ea vine negreșit și vine mereu spre pregătirea ei! Orice păcat să-l dați de la voi și să luați pe voi cămășuța cea plăcută Mie, ca să vă pot așeza la masa Mea, îmbrăcați și nu goi, ca nu cumva să fiți ridicați de la masă și să fiți dați celor cercetători de haina cea de nuntă ai celor chemați și aleși și credincioși. O, veniți-vă în fire pentru ziua Mea de slavă! Nu vă aplecați urechea spre cei ce vă învață că nu este Dumnezeu și că nu vine El! Aceia vor ei să fie dumnezei și de aceea vă învață să credeți așa și să ziceți și voi așa. Luați-vă după cuvântul Meu, că vine Dumnezeu la voi pe calea lui și vă face

trezirea întru întâmpinarea Lui, iar voi să nu ziceți că vă întârzii de la ale voastre sau că Eu întârzii spre voi, ci să credeți că sunt milos și că vă aștept gătirea și hăinuța de pe voi după cum cere masa Mea de nuntă viața voastră și hăinuța ei.

Scriu sfârșit acum cuvântului Meu din ziua aceasta și îl pecetluiesc pe el cu numele Meu: Domnul Iisus Hristos.

Dacă cel ce vede acest cuvânt pecetluit cu numele Meu îl micșorează pe el cum că nu are nimic nou în el, unul ca acela este împotriva Mea și a lui. Eu însă pecetluiesc cuvântul Meu pentru cei credincioși și pentru cei necredincioși, pentru cei ce îl iubesc și se hrănesc cu el, și pentru cei ce se uită peste el ca să-și spună gândul lor asupra glasului cuvântului Meu cel mereu acum, cel mereu astăzi. Acest cuvânt sunt Eu, Domnul Iisus Hristos, întru venirea Mea cu toți sfinții îngeri și stând pe jețul slavei Mele înaintea neamurilor toate ca să despart pe unii de alții precum desparte ciobanul oile de capre, și voi pune oile de-a dreapta Mea, iar caprele de-a stânga și voi da fiecăruia după faptă, și vor merge oile spre împărăția gătită lor de Tatăl Meu de la întemeierea lumii, iar caprele spre osânda pe care și-au lucrat-o lor. Amin.

O, pace ție, poporul Meu care Mă sprijinești să vin cu slava Mea și să stau cu ea înaintea neamurilor toate! Eu, Domnul Iisus Hristos, pecetluiesc cu numele Meu cuvântul Meu și cartea Mea, în care Mă așez spre mărturie, căci mărturia Mea este duhul proorociei, duhul cu care Eu stau în mijlocul tău și Mă dau ție spre viața ta, spre mântuirea ta și a multora care vor crede și-și vor spăla cămășuța în acest râu de cuvânt, râul cu apă multă, care Mă poartă spre tine cum M-a purtat pe mare spre cei încercați de furtună în mijlocul ei ca să le aduc lor izbăvirea Mea, căci Eu sunt Izbăvitorul, Eu sunt Cel ce sunt și Cel ce vin cu slavă, și slava Mea este cu tine, o, poporul Meu cel de azi al Meu. Amin, amin, amin.

6/19 februarie 2012

Duminica izgonirii lui Adam din rai

Iubirea împărțită nu-l lasă pe om cu inima curată. Credința nu este de ajunsă fără dragoste. Adam mărturisește din cer ortodoxia bisericii prin părinții cei sfinți.

Mă fac cuvânt în cer și pe pământ și Mă așez în carte scrisă și Mă dau cu povața Mea, cu binecuvântarea Mea celor ce caută la Mine să le dau, căci Eu, Domnul Iisus Hristos, vin pe pământ cuvânt, vin și tot vin și tot Mă dau, ca să se prindă de om voința de a se da el lui Dumnezeu din toată inima și sufletul și cugetul lui, căci iubirea împărțită nu-l lasă pe om cu inima curată, iar diavolul îl atrage spre multe pe om și face aceasta cu omul de șapte mii de ani, dar Eu, Domnul, tot de atunci lucrez și tot lucrez ca să-i aduc înapoi omului ceea ce a pierdut fiindcă n-a ascultat în rai pe Făcătorul său și s-a împărțit și n-a mai fost întreg în iubire și n-a mai rămas cu inima curată omul cel zidit de Dumnezeu, și care n-a mai stat în rai dacă n-a ascultat. Mi-a fost atunci milă de el, și Mi-a fost milă de Mine, dar am stat față în față cu legea raiului și am plâns față în față cu ea de mila omului și de mila Mea în ziua când omul a ieșit din rai. De mila lui M-am făcut cuvânt pe pământ acum, la sfârșit de timp, și de dorul lui cobor după el ca să-l fac să Mă audă și să Mă creadă, și numai apoi să-Mi aducă el Mie pe cele ale credinței lui și apoi ale dragostei lui, că fără dragoste nu-i de-ajunsă credința, așa cum nici în rai nu a fost altfel cu omul. Grăia cu Mine în rai omul, și Eu grăiam lui, dar neascultarea lui a fost nedragoste și Mi-a risipit statul Meu în el, și iată câtă învățătură trebuie să ia omul pentru

viață în el, aici și pe vecii apoi.

O, popor al cuvântului Meu cel de azi, te cuprind în cuvânt de binecuvântare pentru putere sfântă, că iată, a venit vremea postului de bucate și de toate cele stricătoare de suflet și de trup pentru tot omul care iubește să fie al lui Dumnezeu pe pământ. Praznicul Învierii Mele are așezat de sfinți și de părinți șapte săptămâni de pregătire sfântă a sufletului și a trupului omului credincios, iar cel ce iubește pe Domnul așa face și nu altfel, iar ascultarea trebuie să-și găsească sălaș în om și lucrare apoi, că fără Mine cade omul, cade mereu, iar cu Mine se ridică din căderea lui cea de șapte mii de ani și se spală și se gătește el pentru împărăția cerurilor.

Cuprind în binecuvântare puterea sufletului și a trupului tău și te țin în ea pentru legea cea sfântă a postului care începe acum pentru întâmpinarea sărbătorii Învierii Mele, o, poporul Meu. Ai grijă, tată, să te păstrezi întru Mine mereu și să păstrezi în tine chipul Meu și să te dai cu Mine în jurul tău mereu în toată vremea aceasta, și fiecare din voi să lucrați așa, fiilor, căci dragostea are ascultare, iar ascultarea dovedește dragostea cea pentru ea, și așa Mă pot Eu bucura de la omul care trăiește Mie și nu lui.

O, nu poate omul să fie și ca el și să fie și ca Dumnezeu, căci dragostea Mea cea de la om are întregime când ea se dă Mie de la el. Nu poate omul să se dea Mie când face altfel, căci Adam a făcut altfel și a dat raiul pe neascultare și pe voia cea liberă în el și a suferit el apoi pentru toată despărțirea lui de Dumnezeu. Am venit pe pământ acum două mii de ani ca să Mă fac om, și am împlinit așa, și s-au ridicat Mie apoi urmași sfinți cu inima și cu credința și cu viața prin dragostea lor de Mine, și în care Eu, Domnul, am turnat pe Duhul Sfânt ca în vase curățite și pregătite Lui, și au luat sfinții pe pământ apoi înțelepciunea pusă de Mine în ei ca să aibă urmașii lor și să Se înmulțească Domnul în ei, și măreață este istoria Mea cu ei și a lor cu Mine înaintea oamenilor și a împăraților! Iubire închinătoare s-a făcut ființa Mea în ei. Îi am acum în cer înaintea tronului Meu închinându-se și lucrând cu Mine peste pământ și așteptând biruința cea mare când Eu Mă voi slăvi cu ziua dreptății a toate peste pământ, o, și cum pot să le dea închinare și rugăciune acestor mijlocitori, cum pot aceasta cei care îi pomenesc pe ei pentru mijlocire dacă predaniile cele prin ei lăsate pe pământ se calcă și se pun altele în locul lor? O, prin dreptatea lor cea față de Mine Eu am pus numele ortodoxiei apoi, după ce s-a ales la dreapta și la stânga turma cea creștină până atunci, iar celei din dreapta i-am spus ortodoxie în numele credinței cea plină de dreptate pentru Mine a sfinților luptători pentru păstrarea a toată așezarea bisericii Mele, cârmuită de Duhul Sfânt coborât în sfinți când s-a scris pe pământ cartea credinței și toată istoria și luptele celor credincioși din neam în neam apoi.

O, câtă jertfă, câtă răbdare a trebuit în toată vremea pentru ca să rămână viața la cârma celor ce au iubit și iubesc cu inima curată pe Dumnezeu pe pământ! Au trecut mai bine de cinci mii de ani de la facerea omului până ce Mi-am făcut loc și credință în oameni ca să vin și să-Mi mărturisesc venirea și să-Mi ridic ucenici mărturisitori și mulți sfinți apoi din unii în alții, prin care să fac cale cu lumină pe ea pentru om ca să se întoarcă omul la Mine dacă voiește! O, cine să-i spună lui să se întoarcă? Nu mai am sfinți acum pe pământ, ci numai furi de cele sfinte s-au așezat între Mine și om. Nu mai vrea nimeni să se facă sfânt lui Dumnezeu ca să pot Eu să-lășlui în el cu fața Mea, iar cârma cea de la sfinți este dată în lături și nu știe omul cum să meargă, și încotro să meargă și nu se uită el în sus, la Dumnezeu și la sfinți, și se uită după cei îmbrăcați în haină de

preot și care nu dau viață omului, ci îi iau viața și puterea și nu mai are omul putere pentru Dumnezeu. O, cine să-i spună omului ce să facă și cum să meargă el ca să afle drumul cel bun și raiul ascultării, căci Eu, Domnul, doresc după om zi și noapte și plâng după el zdrobit de dor și nu Mă aude omul și plâng neauzit de el și plâng!

— **C**u duh adânc îndurerat și înlăcrimat pentru durerea Ta cea de la mine îmi las lângă Tine duhul și cuvântul meu, o, Făcătorul meu, și le spun oamenilor, ca un martor al Tău, că drumul spre rai nu este altul decât sfinții Tăi, care Te-au mărturisit cu Duh Sfânt și cu sânge înaintea domnilor și a împăraților și a înțelepților pământului după ce Tu ai venit pe pământ și Te-ai făcut temelie bisericii Tale.

Acum șapte mii de ani eu m-am strivit de tot în fapta neascultării mele de Tine, iar după ce s-au dezmoșit de sub lovitura aceasta trupul și duhul meu, au început durerile mele toate, în mine și în urmașii mei până azi. Îi strig eu pe oameni și mărturisesc lor durerea Ta și a mea. Durerea Ta sunt eu, durere de șapte mii de ani, și vreau să n-o mai ai, dar trebuie să repare omul cel de la sfârșit stricăciunea mea din el și să Te ia pe Tine înăuntrul lui cu toată slava Ta, care trebuia să sălășluiască în mine la începutul meu dacă Te-aș fi ascultat, o, Doamne! Locul Tău din om este sfințenia lui cu trupul, cu duhul și cu sufletul, cu toată ființa lui, o, Doamne, căci plata păcatului este pahar amar, neostoit acest amar, și de care tot omul se teme.

Au așezat sfinții și părinții bisericii în duminica aceasta ziua când eu am ieșit din rai, izgonit fiind de neascultarea mea de Tine, Doamne. O, e greu de omul care-și alege carnea, voia lui și cuvântul lui împotriva cuvântului Tău, Cuvinte Doamne, dar iată cât vii Tu de mult și de slăvit acum pe pământ cuvânt! O, slavă venirii Tale, Doamne! O, atât de mult iubești pe cei pierduți de Tine ca să-i faci cumva să Te audă și să se întorcă! Să nu se mire nimeni de graiul meu, de glasul meu cel mărturisitor de lângă Tine! Eu voia Ta o fac acum și spun tuturor celor ce cred și celor ce nu cred că Tu ești Calea, Adevărul și Viața și că ai lăsat cărarea Ta sfinților Tăi închinători Ție pe pământ la începutul bisericii Tale și apoi, iar ortodoxia bisericii nu înseamnă altceva decât părinții cei sfinți, prin care Tu ai așezat pe făgaș mersul și lucrul turmei creștine prin vreme.

Luați din mărturisirea mea de lângă Domnul, Făcătorul meu, voi, fii ai oamenilor, căci oamenii sunt urmașii mei, iar sfinții sunt urmașii lui Hristos! Luați de la mine și credeți așa cum cred eu când Domnul mă face să văd acum mântuirea pe care a gătit-o El celor ce cred în El mergând pe calea Lui! Întăriți-vă viața pe mărturisirea sfinților și a părinților sfinți și a proorocilor, cărora li s-a descoperit și li se descoperă voia Domnului peste biserica Lui! O, dați mâna celui căzut din rai acum șapte mii de ani și așezați în voi tronul Domnului și faceți-vă slujitori duhului vieții în voi! Eu plâng și privesc spre rai și aștept cu dor să vă întorceți ca să mă întorc și eu. Tot cerul vă așteaptă pe voi, cei din urmă copii ai lui Adam, iar eu mai mult vă aștept.

O, ajută-i, Doamne, pe oameni, să se facă fii ai lui Dumnezeu după adevăr, ca să vină ei înaintea mea cu cheia, cu pacea pe care eu am pierdut-o în ziua când nu Te-am ascultat în rai din pricina dorului meu de mărire, Doamne! O, iartă-mă! Pe toți cei ce sunt pe pământ și pot să strige spre Tine, îi aștept să-Ți spună Ție să mă ierți. O, iartă-mă! Sunt șapte mii de ani de suferință a Ta și a mea pentru neascultarea mea. Șterge-mi de pe suflet rana vinei mele! Ea umbrește fericirea între cer și

pământ. Iubirea Ta e multă și mare. Ea să topească toată vina mea, răsfrântă ea în mulți din neam în neam. O, strânge-ne sub iertarea Ta pe noi, cei ce am greșit Ție de la mine și până la cel din urmă greșit, și fă bucurie sfinților Tăi prin iertarea noastră, o, Doamne, că venirea Ta e mare în zilele acestea, și ea împlinește Evanghelia Ta prin care ai promis că-Ți vor auzi glasul Tău cel de azi toți cei care au fost, și dintre care vor învia mulți, spre ușurarea lor. O, iartă-mă, dar iartă-i pe toți, că Tu ești Dumnezeu, Tu ești din vecii Fiul Tatălui Savaot și ești Făcătorul meu și cu mare iubire m-ai zidit din pământ și mi-ai dat din gura Ta suflare de viață, iar eu am greșit apoi, am greșit Ție și Te-am îndurerat adânc, o, Făcătorul meu! Mă uit în timp și plâng ca un om, iar pe Tine Te văd plângând, o, Dumnezeuul meu, și plângi ca Dumnezeu. O, câtă durere Ți-am făcut! Mă doare că Te-am îndurerat. Iartă-mă, Făcătorul meu, pe mine, cel pomenit acum cu ziua când am pierdut pacea mea, odihna mea și a Ta, Iisuse Doamne, Fiule Dumnezeu, mila cea de la sfârșit de timp a celor ce-și așteaptă izbăvirea, răbdând îndurerați după ea. Amin.

— **O**, pace ție de la Dumnezeu Fiul, pace ție, celui zdrobit de răbdare și de așteptare! Eu, Domnul, Făcătorul tău, îți alin acum duhul. Sunt în lucru mult pentru izbăvirea cea de la Mine a celor ce Mă strigă. Pic cu pic am lucrat și încă lucrez, că nu de altceva M-a trimis Tatăl pe pământ, și apoi pe Duhul Sfânt, vestitorul cel de la Mine prin sfinți și prin duhul proorociei. Eu, Domnul, sunt vița, iar Tatăl Meu este Lucrătorul, și va da Tatăl izbăvirea prin Mine și bucuria lor la toți cei ce Mă strigă din durere, și le voi da lor. Amin.

O, poporul Meu cel de azi, așez în mijlocul tău cuvântul Meu mereu și iau răcoare multă și mângâiere iau sfinții și cei care Mă așteaptă să-i izbăvesc de apăsare. Bindecuvintez Eu, Domnul, puterea ta cea mică lângă Mine, că așa stă puterea Mea lângă a ta, și vom putea prin duhul umilinței, iar răul va cădea, căci Eu sunt blând și smerit cu inima și mare sunt prin acestea. Omul nu este ca Mine, blând și smerit cu inima, și de aceea nu are putere așa cum am Eu, dar tu să fii mic în mâna Mea, ca să pot Eu prin tine pe cele ale Mele prin puterea Mea, căci Eu sunt Cel ce pot.

O, poporul Meu, să fii blând și smerit cu inima așa cum sunt Eu. Aceasta să înveți ca să știi, și ca să lucrezi apoi, căci duhul iubirii te învață mult. Bindecuvântare las peste tine pentru timpul postului cel de până la praznicul Învierii Mele. Zi și noapte să te asemeni Mie și să Mă ții în tine cu duhul mărturisirii, căci cuvântul Meu este hrană tare și întărește în om trăirea și viața, fiule. Eu, Domnul, te îmbrățișez și te cuprind în duhul puterii sfinte. Eu, Domnul, te călăuzesc și te bindecuvintez în Duhul Sfânt, iar Tatăl să-ți dea cunună de fiu al Său și duh de ascultare de fiu, și vom cânta în zi de Paști cântarea cea pentru Mine, cântarea învierii: Hristos a înviat!

Eu, Domnul, rămân cu tine, iar tu să-Mi dai voia Mea înăuntrul tău și fața Mea pe fața ta, Eu în tine și tu în Mine, căci fața Mea voiesc să strălucească pe fața ta, o, poporul Meu. Amin, amin, amin.

13/26 februarie 2012

Duminica întâi a Postului Mare, a dreptei credințe

Jertfa Domnului pentru răscumpărarea omului. Cuvânt către România. Învățătură pentru păstrarea credinței. Grăirea Domnului cu Biserica de Stil Vechi din România.

Acest râu de cuvânt este iubirea lui Dumnezeu, Care vine pe pământ după om ca să-i spună lui

adevărul și ca să i-l arate, că pe pământ s-a astupat calea care duce la drumul vieții, ca să nu mai aibă omul căutare după salvarea lui, dar Eu, Domnul Iisus Hristos, Cuvântul Tatălui Savaot ca și la începutul facerii a toate, sunt trimis de Tatăl să Mă fac și la sfârșit cuvânt și iarăși să fac toate prin cuvânt, căci cele așezate ca să fie trăite de cei credincioși se clatină tot mai mult de la locul lor, și trebuie să lucreze Dumnezeu dacă omul strică, dacă el nu zidește pe temelia cea cunoscută, și iată, vine Domnul, că este scris să vină. Amin.

O, vine Domnul și grăiește peste pământ, iar cel ce aude din gura Mea că vin, acela să-Mi spună: „*Vino, Doamne!*” și să-Mi deschidă să vin, să intru și să lucrez, că e vremea să lucrez Eu, Domnul, căci omul care s-a așezat peste tot în locul Meu pe scaun de biserică dă să dea deoparte pic cu pic așezarea cea sfântă din părinți. O, nu este frică de Dumnezeu în oameni. Chiar dacă vine peste ei plată după faptă nu se îngrijorează oamenii, nu se tem. Eu însă nu pot să las pământul fără Dumnezeu pe el, fără Cuvântul lui Dumnezeu mereu astăzi, Care grăiește ca în toate vremile peste îndărătnicia omului. E vremea la sfârșit, nu e la început, și chiar dacă s-a depărtat atât de mult sfârșitul de început din pricina depărtării de Dumnezeu a omului, Eu, Domnul, vin, și prin cuvânt rostit întăresc pe temelia lor pe cele așezate la începutul Meu cu omul acum două mii de ani, că mulți M-au aflat atunci și apoi și mulți M-au cunoscut cine sunt și de unde am venit și mulți M-au iubit de atunci și până azi, și pentru ei Eu vin acum cuvânt pe pământ, că mulți M-au iubit după adevăr și mulți Mă iubesc și azi tot așa, și vin să-i păstoresc pe ei, vin să le fiu Păstor și să-i țin de-a dreapta Mea, că Mă mângâie în durerea Mea iubirea lor.

O, vin de la Tatăl cuvânt pe pământ ca să învăț omul ce înseamnă post, ce înseamnă biserică, ce înseamnă mântuire și să știe el de la Mine apoi acestea. Când am venit acum două mii de ani mulți M-au aflat și M-au cunoscut și M-au prețuit și M-au iubit, căci Eu pentru ei am venit, nu pentru cei ce și-au văzut pe mai departe de ale lor când Îmi auzeau glasul și când vedeau faptele Mele cele mai presus de fire și care Mă dovedeau de unde vin și cine sunt întru venirea Mea cea de la Tatăl la om. Am zidit pe pământ prin credința lui Avraam, am zidit un popor al cărui părinți au fost Avraam, Isaac și Iacov, iar pe Iacov l-am numit Israel. Am lucrat apoi în mijlocul acestei seminții multă binecuvântare, mult cuvânt din cer prin duhul proorociei, așa cum lucrez acum pe pământ cuvântul Meu în mijlocul unui popor credincios Mie prin învățătura cea din părinți. Mi-am anunțat venirea tot timpul și am spus mereu poporului Israel că voi veni și că voi lucra și că Mă voi slăvi și că voi face ceruri noi și pământ nou, și am tot pregătit acest popor și l-am tot povățuit și Mi-am tot pregătit firul venirii Mele, și binecuvântare pe acest fir am rostit, și M-am descoperit că voi lucra în mijlocul acestui popor când voi veni. Nu pentru altceva am deosebit pe acest popor Israel dintre celelalte neamuri de pe pământ, o, nu de altceva, ci numai pentru că Eu trebuia să vin pe pământ după cinci mii de ani de la facerea omului și de la căderea lui din Dumnezeu apoi, căci Eu n-am zidit omul ca să moară, ca să cadă, ci l-am zidit ca pe o casă a Mea și am tânjit să Mă odihnesc în el apoi. O, cum să-și fi arătat Dumnezeu fața iubirii Lui, Ființa Lui cea din iubire plămădită dacă n-ar fi zidit El omul ca să-i dea iubirea Lui toată și ca să Se facă cunoscut Dumnezeu? Atunci El S-a hotărât să facă cerul și pământul și toate câte sunt, și apoi pe om, ca să așeze în el și peste el iubirea Lui și să-L mărturisească omul pe Dumnezeu iubire a sa și izvor de iubire. O, pentru aceasta a zidit Dumnezeu un popor al Său între neamurile

de pe pământ pe vremea lui Avraam, Isaac și Iacov și neamul lor apoi. Cu multă măiestrie l-am scos pe Avraam din pământul său și l-am așezat în pământ nou și am coborât peste el glasul Meu și am rostit binecuvântarea Mea peste el și peste seminția Mea cea binecuvântată prin el. Am lucrat treaptă cu treaptă apoi calea venirii Mele în mijlocul poporului Israel, și prin cuvânt rostit prin prooroci am tocmii venirea Mea pe pământ, coborârea Mea în trup de Fecioară ca să Mă nasc din ea copil al Tatălui și al ei și să cresc în mijlocul lui Israel, cel numit de Mine poporul Meu, și să-Mi dovedesc obârșia și dumnezeirea Mea în mijlocul lui, și toate neamurile pământului știu de atunci și până azi că Israel Mi-a fost popor și că nu M-a primit când am venit și că s-a sculat împotriva Mea prin cei mari de peste el și M-au scos de la ei, M-a scos afară Israel din casa sa, căci s-a vrut el stăpân peste pământ.

O, nu M-a primit Israel nici când M-am născut, nici când am înviat. De la naștere și până la moartea Mea pe cruce și până la învierea Mea apoi nu M-a primit Israel, ci M-a condamnat la cruce acest popor. Născusem însă de sus prin cuvântul Meu pe câțiva din mijlocul lui, pe care Mi i-am făcut ucenici ai iubirii Mele pentru om, și cu ei M-am purtat din loc în loc, făcându-Mi cale cu minunile cele mai presus de fire peste cei neputincioși ai lui Israel, până în ziua când M-am lăsat prins și dus de căpeteniile lui pe muntele Golgota ca să fiu bătut în cuie pe cruce și să stau trei zile în mormânt împrumutat și să Mă scol apoi biruitor dintre cei morți, după ce M-am dus în locuința lor și M-am arătat cine sunt, căci eram Cel făgăduit lui Israel ca să vin Mântuitor și Salvator al omului, și Mi-am făcut atunci lucrarea pentru care am venit. Mi-am ridicat sfinți în urma Mea, și din unul în altul s-a înmulțit apoi neamul sfinților Mei și am păstrat din ei din vreme în vreme neamul creștinesc și turma lui cea credincioasă Mie, dar în toată vremea păstorii năimiți au pătruns în turmă și s-au făcut stăpâni pe ea în locul Meu și mereu Mi-au tot clătinat ei de la locul lor pe cele așezate de Mine prin sfinți o dată pentru totdeauna, iar cei binecredincioși ai turmei Mele, păstori și oi, au pățit ca și Mine, au fost scoși afară și dați crucii, și iată, maimarii de peste neamul creștinesc au făcut și fac și ei ceea ce a făcut cu Mine poporul Israel, ca să domnească ei în locul Meu, iar Duhul Sfânt să tacă sau să nu fie luat în seamă, ca să zică numai ei în numele Duhului Sfânt așa cum vor ei.

O, pe pământ s-a astupat și se tot astupă calea care duce la duhul vieții și la ascultarea de el pentru ca să aibă omul viață și din belșug să aibă, dar vin Eu, Domnul, cu râul Meu de cuvânt, cu iubirea lui Dumnezeu, care vine pe pământ ca să-i spună omului adevărul, căci cele așezate de sfinți ca să fie făptuite și trăite de cei credincioși Mie sunt clătinate tot mai mult de la locul lor și trebuie să lucreze Dumnezeu dacă omul strică, dacă el nu zidește pe temelia cea bine așezată și bine cunoscută, și iată, vine Domnul, că este scris să vină. Amin.

Stă așezată de sfinți și de părinți în duminica aceasta, cea dintâi a Postului Mare, pomenirea dreptei credințe, duminica ortodoxiei. O, cum să nu grăiesc Eu, Domnul, cuvântarea Mea peste ziua aceasta de pomenire din părinți lăsată? Sub lucrarea și sub venirea Duhului Sfânt peste ei, așa au lucrat din partea Mea sfinții și părinții, și au lucrat ei cu post și cu rugăciune vie înaintea Domnului, care de care mai mult și mai întreg au lucrat, ca să aibă neamul creștinesc dreptar peste el, dar mulți lupi îmbrăcați în piele de oaie s-au strecurat în toate vremile înăuntrul bisericii Mele și au pus mâna pe toiag și au păstorit ei, și fața lor se vedea apoi, căci se ridicau și risipeau și stricau, dar sfinții luptau mereu din partea Mea și ridicau

sfinți și le dădeau lor biruința chiar și atunci când erau jertfiți pe altarul dreptei credințe, căci prin prigoane reci ei luptau și biruiau cu Mine și păstrau credința și neamul cel de după ei, care se întărea și mai mult prin minunile și descoperirile sfinților lucrători cu Mine, chiar și după ce aceștia erau jertfiți pe altar, și erau ei biruitori ca florile de ghiocei, care după ce se luptă cu zăpada și gheața care să nu-i lase să scoată căpșorul în sus când ei dau să înflorească vestitori ai primăverii, ei așteaptă iar și iar sub neaua groasă și sub gheață și biruiesc și sparg crusta cu căpșorul lor credincios primăverii și ies înfloriți deasupra după multă luptă când ei dau să iasă și să se arate.

O, neam ortodox, ia de la Mine cuvânt de veghe și învață-te să-ți păstrezi tărâmul și taina și datinile tale! Scoală-te la veghe, că toate dau să se strice de tot din pricina păstorilor plătiți care stau peste tine, dar tu privește în sus la sfinți și la părinți și nu te lăsa mic sub mâna celor ce te înstrăinează de mântuirea ta, căci fața vopsită nu e față de păstor. Păstorii tăi sunt sfinții și toți cei ce se sfințesc pentru Mine și pentru tine, iar tu trebuie să iei bine seama ce faci, căci Eu te ajut să știi și să poți, și vin cuvânt la tine și te povățuiesc să știi. Jumătate din zilele săptămânii să le dai pentru sufletul tău și să mănânci bucate de post după asfințitul soarelui, care-ți călăuzește vremea zilelor și a nopților ca să știi tu măsura timpul, căci dacă nu va întrece credința ta pe cea a fariseilor și a cărturarilor, care postesc de două ori pe săptămână, așa cum se laudă ei și care zic că fac fapte mari, nu vei avea nici tu în mijlocul tău împărăția cerurilor, împărăția sfinților, care s-au jertfit pe altar pentru credința ta prin ei.

O, se suie la Mine durere care ustură, că pe mulți îi vede cerul că postesc mult, dar cu trupul și cu duhul umblă goi, umblă descoperiți înaintea cerului și a oamenilor, umblă după modă și își ațâță unii altora simțurile spre păcat, de care ei nu postesc. O, trebuie post plăcut Mie de la cei ce dau să postească de bucate, că nu mâncarea sau nemâncarea îl va pune pe om înaintea Mea, ci viața sfântă a lui îl face pe el să fie moștean al cerului pe pământ. Trebuie hrană sfântă pentru suflet în vreme de post. Trebuie citiți sfinții care au cârmuit bine biserica. Trebuie lucru mai puțin cu mâna și mult cu veghea cea pentru post și pentru rugăciune de iertare a păcatelor, căci omul este rob păcatului.

O, neam creștin, o, neam ortodox, să mănânci cu sfială bucatele de pe masă în vreme de post și în toată vremea, și nu cu bucurie să mănânci, căci trupul stă împotriva duhului prin bucurii trupești, care se suie la suflet, și este omul deprins să se bucure mâncând și gătindu-și să mănânce. Eu când M-am supus postului cel de patruzeci de zile și patruzeci de nopți, după voia Tatălui Meu, am fost în tot acest timp ispitit și încercat de satana, dar Eu rămâneam în toată vremea ispitirii blând și smerit, așa cum se cuvina în zile de post, dar omul postitor nu știe îndeajuns ce este cu adevărat postul. David era împărat și se așeza la mare veghe când postea, și zicea: *«Pentru cuvintele Tale, Doamne, eu am păzit căi aspre, ca să nu grăiască gura mea lucruri omenești»*. Zilele de post sunt pentru cei credincioși după adevăr, dar blândețea și smerenia inimii trebuie să fie hrana sufletului postitor de cele trupești și omenești și mult hrănitor de cele cerești, și multă povață îi trebuie omului postitor ca să-i fie lui de folos jertfa cea pentru mântuirea lui, și au sfinții învățatură dată de Mine lor pentru neamul ortodox, pentru cel după adevăr creștin, că nu mai este biserică a Mea pe pământ decât ortodoxia cea trăită pe unde mai este ea trăită, cea bine păstrată sub Duhul lui Dumnezeu și bine păzită de duhul omenească, căci altfel se strică neamul, se strică aluatul

și nu mai este bun. Minciuna e mare doamnă pe pământ și au oamenii îngâmfați prin ea, au îndrăzneala să pună învățatura lor cea strâmbă la îndemâna norodului ca să-l ducă spre minciună, și iată de ce trebuia să vină Domnul pe pământ cuvânt! Nimănui să nu-i mai fie de mirare venirea Mea cuvânt pe pământ acum, căci Eu sunt Lumina lumii și trebuie să lucrez peste întuneric și să se vadă calea și s-o cunoască oamenii, căci s-a astupat calea care duce pe om spre Dumnezeu, s-a astupat cu minciuna căreia i se zice adevăr. Eu însă vin și fac lumină și Îmi am locașul în soare și sunt ca un Mire Care iese din camera Sa, precum este scris, și soarele se bucură ca un uriaș care aleargă drumul lui, și de la marginile cerului este ieșirea lui, și oprirea lui până la marginile cerului, și nu este cine să se ascundă de căldura lui, și toată firea se bucură și tresaltă de venirea Mea cu lumină peste pământ, cu râul Meu de cuvânt, care povățuiește pe om. Amin.

O, popor ortodox, ia aminte la glasul Meu, care-ți grăiește în vreme de neveghe a ta pentru credința ta, pentru biserica ta! Adu-ți aminte de voievodul român Mircea cel Bătrân, care nu s-a aplecat sultanului turcesc când acesta a venit să-i ceară lui Mircea îngenuncherea. Răspunde-i și tu dușmanului antichrist când vine la tine să te despoaie de cămășuță și să-ți dea el cămașă roșie spre batjocura ta așa cum Mi-au dat Mie mai-marii poporului Israel când M-au dus spre batjocură și spre răstignire ca să nu mai fiu; o, răspunde-i și tu dușmanului mântuirii tale, răspunde-i ca voievodul Mircea și ai grijă să știi să răspunzi în fața celor ce vin să te îngenuncheze și scoală-te și uită-te în sus la sfinți și la părinți și întreabă-i pe ei, ca să nu greșești pentru credință, căci credința este însoțită de sfințenie, și numai sfinții au credința bine așezată în ei și descoperiri de la Domnul pentru calea ei. O, păstrează-ți credința, păzește-ți averea, popor ortodox, și nu te teme de cel îmbrăcat pe deasupra cu haina credinței! Tu veghează cu sfinții, care s-au făcut ție cunoscuți prin faptele lor sfinte, că n-are cine te ajuta decât Domnul și sfinții Lui în greaua încercare de azi a credinței tale, popor ortodox! Îți dau de știre cu durere că tu ești sub robie, și de multă vreme ești așa. Îți fac cunoscut că răbdarea Mea este multă și mare pentru învierea ta, pentru izbăvirea ta de sub robie, numai să iei tu acum povața Mea peste tine. Ridică-te ca un voievod, popor ortodox, și scutură de pe tine robia și amenințarea dușmanului antichrist, care te înfășoară acum în haina lui cea roșie când Eu te cer cu cămășuță albă să stai înaintea Mea, că ea este haina slavei, nu cum te învață dușmanul Meu și al tău, antichrist, de te-a făcut să-ți îmbraci în roșu căsuța și trupul și toată orânduiala ta ca să te asemeni cu el la port și la credință apoi, căci credința lui este necredința în Mine și lepădarea de Dumnezeu a lui și a ta. O, nu căuta să te înveți să zici și tu ca dușmanul care a rățacit de pe cale și care rățacește zicând: *«Eu sunt al lui Petru, eu al lui Pavel, eu al lui Apolo»*. O, nu așa. Să nu zici și tu: Eu sunt al lui Ioan, eu al lui Vasilie, eu al lui Grigorie, sau al altui sfânt, sau, mai mult, al celor ce n-au fost sfinți, ci să zici: *„Eu sunt al părinților cei sfinți, care mă dau lui Dumnezeu prin învățatura lor cea sfântă”*, că dacă nu vei asculta așa, te vei pierde îți zic, te va pierde dinaintea Mea dușmanul antichrist, care a pătruns în casa ta cu orânduiala sa cu totul și prin toate, căci tu n-ai vegheat să nu ți se spargă casa, și ea ți-a fost spartă, că antichrist nu vrea ca tu să fii mireasa Mea acum, la sfârșit de timp, iar Eu vin la tine Mire, nu altfel vin, și te găsec logodită cu dușmanul Meu, care te-a robit ca să fii a lui. O, lasă-Mă să te răscumpăr, că de aceea vin la tine în zilele acestea, popor ortodox! Caută, popor iubit, să nu faci și tu ca poporul Israel

acum două mii de ani când Eu am venit de la Tatăl la el, iar el M-a alungat!

I-aș ruga cu multă aplecare pe cei ce au rămas în neamul român biserica a dreptei credințe, pe celălalt sobor de arhieriei ai acestui neam, și pentru care ca să fie el acum, s-au dat jertfă dureroasă mulți sfinți ai ortodoxiei când s-au clătinat de la locul lor serbările sfinților și când tu ai căzut sub robia dușmanului, care te-a înșelat atunci ca să te lezezi de sfinți și de predaniile lor peste biserica din neam în neam; i-aș ruga pe aceștia să înțeleagă ca și Mine că tu ești sub robie, popor român ortodox, și că Eu rabd îndelung pentru tine așa cum răbdam pentru Israel când cădea sub robie pentru neascultarea lui de Dumnezeu și de prooroci și de văzători, pentru călcarea legii strămoșești. I-aș ruga să stea ei în umilință și în mare iubire și răbdare, cu duh blând și smerit înăuntrul lor, cu nădejdea că Eu, Domnul, vin pe pământ cuvânt ca să lucrez repararea celor ce s-au dărâmat de la locul lor din lipsa de veghe sfântă a slujitorilor de biserică atunci când acestea s-au clătinat. Le amintesc lor că Eu, Domnul, am spus acum două mii de ani celor ce se bizuiau că sunt fii ai lui Avraam, neînțelegându-Mă ei că Eu sunt mai mare ca Avraam, mai înainte de el, iar Eu le-am spus lor când am văzut că ei sunt cei ce nu Mă primesc și dau să Mă omoare dintre ei, și le-am spus că Dumnezeu poate și din pietre să ridice fii ai lui Avraam. Iată, pot, așa cum am spus atunci că pot, ca un Dumnezeu, căci am venit pe pământ de la Tatăl cuvânt și Mi-am dat deoparte un popor mititel la număr și la stare și l-am binecuvântat cu binecuvântare nouă și stau în mijlocul lui cuvânt și înnoiesc toate prin cuvânt, precum este scris, și am ungeră curată și nouă peste el, și cu sfinții din cer lucrez acestea peste el și rabd în mijlocul lui cu el până la ziua biruinței, când voi răzbate să-Mi răscumpăr înapoi biserica și s-o numesc ortodoxie, mireasa Mea, care M-a înșelat cu atâția iubiți și n-o mai am a Mea pe ea acum, și lucrez de pe margini și strig la ea să-i dau de veste că am venit s-o dezrobesc și să-i dau veșmântul ei cel dintâi dacă se va întoarce la Mine, dacă va voi ea cu Mine, iar dacă nu va voi, voi da slava Mea celor ce Mă iubesc după adevăr și îi voi înmulți pe ei ca stelele cerului, precum este scris despre fiii lui Avraam, părintele credinței neprihănite înaintea Mea, căci el nu s-a îndoit de Mine când M-am descoperit lui dintre toți cei din vremea lui și am grăit lui din cer și am pus peste el făgăduința Mea pentru neam mare din el ridicat între pământ și cer înaintea Mea, neamul sfinților, neamul dreptei credințe. Amin.

Fac aplecare bisericii slujitoare de partea ortodoxiei cea din părinți în mijlocul neamului român și spun acestor slujitori dăruiei credinței strămoșești prin jertfă și prin credință statornică înaintea Mea, le spun lor că Eu, Domnul, sunt venit cuvânt peste pământ pe vatra neamului român și de mult lucrez prin scule pregătite de Mine ca să biruiesc pentru dezrobirea bisericii, căci în anul dărâmării sărbătorilor sfinților, Eu am ridicat o nădejde mare, o mlădiță nouă și am îngrijit de ea până ce am putut lucra prin ea înștiințare mare și trâmbitare sfântă a Mea și a sfinților din cer peste pământ și peste biserică și am spus în tot acest răstimp că biserica Mea cea dreaptă și curată în credință este cea care se jertfește pentru credință și cea care veghează apoi împotriva dușmanilor ei, și nu este biserica Mea cea care doar mănâncă și bea și se împodobește în numele credinței, dând ea drumul la ușă de câte ori bate cineva să intre dintre cei străini de sfințenia ei cea din părinți. O, adevărata biserică este cea care suferă ca Stăpânul ei batjocură, defăimare, prigoană și biruință prin acestea, căci Eu așa am biruit și sunt Biruitorul morții și al iadului și sunt Mântuitorul celor

dreptcredincioși, și trebuie răbdare și duh blând și smerit trebuie în cei ce rabdă îndelung ca și Mine pentru salvarea bisericii Mele, robită acum de cei străini de Mine și de ea.

O, neam român, veghează și caută să vezi ce să faci ca să fii iarăși Mie biserica după dreapta credință, că biserica ta și slujitorii ei sunt sub robie și sunt uniți cu dușmanii Mei și ai ei. Îți dau putere să te trezești și să veghezi și să te uiți bine spre cer și să te întrebi cu sfinții ce să faci ca să nu piară viața ta. Întoarce-te la starea cea dintâi a bisericii Mele, întoarce-te la serbările sfinților și la mersul cel bine așezat al bisericii, că nu e bună calea pe care tu ai apucat, amestecând pe Domnul cu cei de neam străin, căci sfinții te-au povățuit sfânt, și trebuie ascultare! Au așezat părinții și sfinții în duminica întâi a Postului Mare pomenirea dreptei credințe și nu știu fiii bisericii ce înseamnă dreapta credință. Ortodoxia înseamnă sfinții părinți, aceasta spun Eu, Domnul, în zi de duminică a pomenirii dreptei credințe, și rabd cu durere trezirea ta la veghe, o, turmă a neamului român! Întoarce-te la locul de unde ai căzut în rătăcire, întoarce-te pe calea istoriei sfinților și caută să-ți vezi greșeala și scoală-te și te scutură de ea și așează-ți calea așa cum cere datina creștinească, și nu cum vrei tu sau mai-marii de peste tine, uniți cu antichrist împotriva Mea și a ta, căci așa tu nu poți fi a Mea, iar Eu voiesc să-Mi fii mireasă acum, la sfârșit de timp, cu întreg trupul tău sub crucea dreptei credințe, că vin pe vatra ta, neam român, și Mă fac în lung și în lat cuvânt peste pământ din mijlocul tău și chem sub această viță nouă neamurile spre lumina Mea, spre învățătura Mea, care mântuiește. Amin.

O, pace ție, neam român! Întoarce-te să-Mi fii biserică, să-Mi fii iar mireasă! Ascultă-Mi glasul, deschide Domnului tău, Care a grăit cu tine cuvântul Său în zi de pomenire pentru credință! Înviază după adevăr întru dreaptă credință, după dorul Meu, o, biserică a neamului român, și lasă-te mireasă Mie apoi și lasă-te povățuită din cer, căci această minune peste tine numai Eu, o, numai Eu o mai pot săvârși pentru viața ta, dacă tu vei deschide ca să crezi, ca să Mă primești și ca să te mântuiești din robie, la cuvântul Meu cel de peste tine acum. Amin, amin, amin.

20 februarie/4 martie 2012

Duminica a treia a Postului Mare, a sfintei Cruci

Slava Domnului față în față cu cei care citesc cuvântul. Grăirea Domnului cu neamul român. Păstorul Cel cu crucea a suferit pentru neamul omenesc. Îndemn la pocăință. Neamestecul cu cei plecați din poporul cuvântului.

Mă vestesc la porți ca să intru cuvânt în cartea Mea de azi și Mi se face primirea. Sunt Arhierul Cel Mare, capul bisericii Mele, și Slujitor împreună cu biserica sunt înaintea Tatălui Savaot, și Tatăl Meu lucrează, și Eu lucrez. Mai mult decât arhieriei și decât preoții bisericii, mai mult se cade să lucrăm Noi, cei din cer, peste biserică, iar altfel biserica nu este a Noastră, a Tatălui și a Mea, și este ea altceva când nu are de Stăpân peste ea pe Dumnezeu și de Călăuzitor al ei mereu pe Fiul lui Dumnezeu.

Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, sunt Dumnezeu Fiul, Domnul Iisus Hristos, Arhierul Cel Mare al bisericii Mele după rânduiala Tatălui Meu Savaot. Cine este cel ce Mă întreabă cine sunt Eu, Cel ce grăiesc peste biserică? Eu sunt Cel ce sunt îi răspund, dar dacă și Eu îl întreb pe el cine este, el poate să-Mi răspundă după adevăr? Poate omul să slujească la doi stăpâni, l-aș întreba pe el? Ce Mi-ar răspunde cel ce l-aș

întreba cine este el? O, dacă Mi-ar fi Mie slujitor ar avea unul ca acela ce să-Mi răspundă, dar dacă își slujește sieși slujitor în dreptul lui Dumnezeu, nu are răspuns, se rușinează să dea răspuns, se rușinează de Mine și de oameni, iar Eu am spus acum două mii de ani: «*Cine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele în neamul acesta preacurvar și păcătos, și Fiul Omului Se va rușina de el când va veni întru mărirea Tatălui Său cu sfinții îngeri*». Eu cu îngerii vin când vin să grăiesc peste biserică, căci sunt purtat de îngeri, iar îngerii sunt cei ce Mă acoperă, sunt norul cel de deasupra trupului Meu cel înviat dintre morți acum două mii de ani, și frumoasă este slava Mea cea acoperită de cetele îngerești când Eu vin și grăiesc cuvântul Meu în mijlocul poporului Meu cel credincios venirii Mele de azi cuvânt pe pământ la el, căci cu aceeași slavă stau înaintea lui și când cobor în carte, și când ies spre el cuvânt din carte rostit, și mereu sunt, odată cu auzirea sau cu citirea cuvântului de către cei ce îl aud sau îl citesc, mereu cu aceeași slavă stau față în față cu cei ce au părtașie cu Mine prin acest cuvânt ieșit din gura Mea, și Dumnezeu așa lucrează, căci este adevărat Domnul și același este mereu și întreg lucrează în toată vremea și peste tot pe unde împarte El cuvântul Său. Amin.

O, neam român, cobor în mijlocul tău cuvânt, cobor pe vatra ta cu slava cuvântului Meu de atâta timp, dar și tu faci ca Israel, care M-a avut în mijlocul lui treizeci și trei de ani prin nașterea și copilăria și creșterea Mea și prin propovăduire apoi și prin durerea lepădării lui de Mine în toată această vreme, și apoi el M-a lepădat de tot și M-a dat crucii ca pe cel mai mare rău al lor, dar în mijlocul tău, popor român, Eu sunt de peste cincizeci de ani cuvânt de Duh Sfânt și călăuzesc un popor, pe care l-am făcut credincios Mie și împărtitor de cuvântul lui Dumnezeu în vremea aceasta, căci Eu sunt Cel ce sunt, Alfa și Omega sunt, Cel dintâi și Cel de pe urmă, începutul și sfârșitul, precum este scris că am lucrat și că voi lucra, și aceasta este lucrarea Mea, precum este scris să fie ea și să fiu Eu, și fii cu luare-aminte, popor român, cum sunt Eu în lucrarea Mea în mijlocul tău, pe vatra ta, căci din nou îți spun: Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, începutul și sfârșitul, Alfa și Omega sunt. Nu numai la început, nu numai Cel dintâi, ci și la sfârșit sunt, și Cel de pe urmă sunt, precum este scris. Cu ce ies Eu din cartea aceasta a numelui Meu și a lucrării Mele, care M-a vestit că așa sunt și că așa lucrez? Dacă sunt Alfa, sunt și Omega. Dacă sunt începutul, sunt și sfârșitul. Dacă sunt Cel dintâi, sunt și Cel de pe urmă și lucrez la sfârșit ca și la început. Sunt Cel dintâi, căci din Tatăl purced mai înainte de toți vecii, și sunt Cel de pe urmă, căci închei lucrarea Tatălui cu cuvântul Meu ca și la început cuvânt, căci Dumnezeu lucrează prin cuvânt așa cum toată facerea a făcut-o. Fac facere nouă, căci așa este scris, iar omul nu poate face aceasta ce este scris. Dacă am făcut la început prin cuvânt facerea, tot așa lucrez și la sfârșit, iarăși facere, și nu se pricepe omul pentru cele ce Dumnezeu trebuie să le facă, iar omul trebuie să facă numai ce i-am spus Eu să facă dacă voiește el să fie al Meu aici și pe vecii apoi, dar să-și aducă el aminte ce i-am spus Eu acum două mii de ani când am venit de la Tatăl și la Tatăl M-am dus iar, și i-am spus atunci să semene cu Mine cel ce Mă voiește al său, și i-am spus: «*Oricine voiește să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze, căci cine va voi să-și mântuiască sufletul, îl va pierde, iar cine va pierde sufletul său pentru Mine și pentru Evanghelia Mea, acela îl va mântui, căci ce-i folosește omului să câștige lumea întreagă dacă-și va pierde sufletul lui?*». O, fericit cel ce pătrunde puterea acestui cuvânt rostit de gura Mea peste om acum două mii de ani, căci

acela nu-și pierde vremea sa și plata sa! O, fericit poporul care s-a ales cu Mine din mijlocul tău, neam român, ca să-Mi scriu Eu în zilele acestea în mijlocul lui cartea venirii Mele cuvânt pe pământ acum, la sfârșit de timp! Eu sunt începutul și sfârșitul, iar dacă am grăit acum două mii de ani, grăiesc și la sfârșit, grăiesc și acum, căci pot aceasta, ca un Dumnezeu adevărat ce sunt. Amin.

Iată, stau în mijlocul bisericii Mele în neamul român cu zi de pomenire a sfintei Cruci, a drumului și a mersului omului cu crucea așa cum am mers Eu spre înviere acum două mii de ani când Mi-am dus crucea pe care am fost răstignit pentru ca să înviez apoi dintre cei morți. Am mers în mijlocul lui Israel treizeci și trei de ani cu pasul Meu dumnezeiesc, iar la sfârșitul Meu cel de atunci am mers cu crucea și am mers spre înviere și i-am arătat omului drumul spre înviere și i-am spus să-și ia și el crucea și așa să-Mi urmeze dacă voiește să vină după Mine cu mersul lui, cu viața lui dată Mie și nu luiși oprită ea. Eu sunt Păstorul Cel cu crucea, nu Cel cu haine cu fir și cu mitră bătută cu pietre scumpe așa cum se poartă înaintea norodului arhieriei lumii spre slava lor pe pământ și nicidecum spre slava Mea, căci Mie Mi-au înțepat spinii fruntea și am umplut cununa de spini de sângele frunții Mele dumnezeiești și încununată cu spini de poporul iudeu, și apoi am vopsit crucea răstignirii Mele cu sângele Meu cel revărsat pe ea din rănile răstignirii, din mâini și din picioare și din coastă, căci în coastă M-a împuns ostașul care M-a ajutat să-Mi dau Duhul pe deplin, că venisem de la Tatăl pentru răscumpărarea omului care a greșit prin femeie, căci femeia a fost luată din bărbat, din coasta bărbatului, și i-a făcut rău bărbatului ei apoi, iar Eu trebuia să vindec această rană atunci făcută și să umplu la loc, căci trebuia să vindec tot trupul omului, și bărbatul, și femeia, căci femeia a fost luată din bărbat, și Eu Mi-am dat duhul și pentru bărbat și pentru femeie și M-am aruncat după ei în iad prin moartea Mea pe cruce, prin drumul crucii Mele, pe care M-am lăsat răstignit, și cu crucea purtată L-am urmat pe Tatăl întru ascultarea Mea, și apoi am înviat ca să-i plătesc omului învierea, și M-am așezat în Tatăl apoi și sunt de-a dreapta Lui și sunt lucrarea Lui între cer și pământ, sunt Cuvântul Lui și mâna Lui, care este în lucru prin trupul și prin Duhul Meu Cel lucrător din Tatăl pentru om. Amin.

Au așezat sfinții și părinții sărbătoare pentru cruce, pentru drumul spre înviere a omului care postește de bucate patruzeci de zile până la praznicul de înviere a Mea și a lui, dacă și el voiește, și mângâi acum, mângâi cu slava cuvântului Meu pe cei ce postesc de bucate în vremea celor șapte săptămâni de post, iar cei ce postesc așa cum se cuvine, așa cum am lăsat Eu, Domnul, prin sfinți și prin părinții cei îmbunătățiți ai bisericii și lucrători de la Duhul Sfânt peste ea, acelora le dau acum, la mijloc de cale, mângâierea Mea cea prin cuvânt și le spun ca și acum două mii de ani: «*Cine va pierde sufletul său pentru Mine și pentru Evanghelia Mea, acela îl va mântui*».

O, ce păcat, ce păcat mare fac în vremea aceasta vânzătorii de carne și de băuturi și de mâncări oprite pentru vremea în care scrie post peste ea! Nu sunt preoți și arhierii cu durere pentru Mine și pentru oameni ca să le spună tuturor cu mărirea de cuvânt că nu este voie în țară ortodoxă să se calce cu neorânduială peste vremea postului. Este scris în Scripturi că neam preacurvar și păcătos este neamul care calcă peste datinile sfinte venite din părinți, și iată, se rușinează de Evanghelia Mea cei ce stau în numele Meu peste biserică și nu le spun ei creștinilor să propășească cu zile de post înaintea Mea pentru mântuirea lor. O, păi cum să le spună dacă nici ei nu postesc și

mănâncă pe furiș de cei ce nu-i văd pe ei făcând aceasta? Aceștia sunt necredincioși, și nici dacă ar învia cineva dintre morți n-ar crede și n-ar împlini ei cuvântul lui Dumnezeu și al sfinților lui Dumnezeu, căci a înviat Lazăr, și am înviat Eu, Domnul, și tot n-a crezut Israel, care azi dă să-Mi facă altă zdrobire și dă să conducă lumea spre lepădarea de Dumnezeu, ca să fie el dumnezeu peste pământ și numai el, și numai banul, căci banul este blestemul creștetului lui, fiindcă pe bani a vândut pe Fiul lui Dumnezeu când S-a coborât din cer la el ca să Se lase răstignit de el, de poporul la care a venit ca să-i fie Mântuitor.

O, trimite Tatăl izbăvitori peste oameni și nu pricep oamenii dragostea Tatălui pentru ei. Când a scos Domnul din robie pe Israel, n-a trimis înaintea lui izbăvitor pe Moise? O, așa lucrează Dumnezeu în toate vremile și trimite izbăvire celor robiți, și nu întreabă pe nimeni de pe pământ și de peste oameni când El lucrează, și nici pe mai-marii bisericii nu-i întreabă, căci Eu, Domnul, sunt mai mare decât ei și sunt izbăvitorul lor dacă și ei Mă vor așa cum Eu lucrez, căci Duhul Sfânt coboară spre lucrare când voiește El, nu când vrea omul cel pământesc, nu când crede el aceasta. Eu pe leproși i-am curățat de suferința lor cu cuvântul Meu mai înainte de a-i trimite pe ei să se arate preoților și să-i vadă aceștia vindecați și să se întrebe cine i-a vindecat pe ei? Dar la care preoți știau aceștia să se ducă? Preoții Mă certau, Mă prigoneau de peste tot că-i vindec pe cei neputincioși și că fac prea multe minuni și că-i micșorez pe ei înaintea mulțimilor robite de ei, și au spus că trebuie să fiu răstignit ca nu cumva să piară seminția lor, neamul lor tot, dar de ce le-a fost frică de aceea n-au scăpat, căci neamul lor a pierit dinaintea Mea chiar pentru că M-a prigunit din mijlocul lui, și este el acum cel rătăcit și cel ce rătăcește pe mulți.

O, popor al cuvântului Meu, o, fiilor, nici unul din voi să nu stați cu gurița uscată de cuvânt din cer rostit peste voi și de laudă pentru cei din cer! De la unul la altul să lucreze cuvântul Meu cel rostit între voi. De la unul la altul să vă dați mângâierea Mea, căci cei credincioși trebuie să se hrănească mult unii pe alții cu raiul, cu hrana raiului, cu sfinții, cu îngerii și cu toate puterile cerești, iar când Eu, Domnul, îi spun omului ce să facă pe pământ între om și om, așa trebuie să împlinescă, fiindcă Eu sunt Dumnezeu din Dumnezeu și nu trebuie auzit și luat în deșert apoi cuvântul lui Dumnezeu, și trebuie împlinit cu frică, iar frica de Dumnezeu este cu cei ce împlinesc așa cum cere Dumnezeu și așa cum Domnul așteaptă de la om, de la cel mic spre Cel mare, Care are grijă să-l învețe pe om să se facă dumnezeu prin har și prin ascultare cu har, căci harul înseamnă lepădare de sine cu umilință și cu pocăință și cu multă lucrare și minune de lucrare prin acestea, cu mult dor de Dumnezeu în om, că fără dor de Dumnezeu nimeni, o, nimeni nu-L poate iubi pe Dumnezeu pe pământ, nimeni nu poate tânji cu inima după El fără încetare, după viață fără de moarte, iar viața Eu sunt. Eu sunt Calea, Adevărul și Viața, de care cei mândri nu au parte, căci aceștia iau din mintea lor chiar și cele pentru Dumnezeu de la ei, și nu iau ei de la Dumnezeu dacă fac așa, că nu așa înseamnă să aibă omul har, căci harul înseamnă aplecare, așa cum mama Mea Fecioara a avut mereu și a lucrat har mereu, mereu, și a lucrat ca Dumnezeu pe pământ și L-a născut pe Fiul lui Dumnezeu Om pe pământ, și pe om l-a făcut dumnezeu prin har, prin lucrarea ei cea plină de har pentru Dumnezeu și pentru om.

O, nu la toți le este dat să creadă până la sfârșit această venire a Mea pe pământ acum, și spun aceasta pentru cei ce s-au tras în lături după ce au gustat și s-au înfruptat cu venirea

Mea cea de azi, cu izbăvirea cea pentru mulți din cei ce se smeresc pentru ea, căci unii au stat o vreme și s-au dat apoi în lături, și prin aceasta Mi-au făcut ocară și s-au dus, căci au judecat după mintea și după vederea lor, iar cel ce judecă, acela pe sine însuși se judecă și cade în judecată, cade prin această semeție a sa, și iată, parte din ei au călcat peste multe apoi din cele ce îplineau lângă Mine, lângă izvorul Meu de cuvânt, din care ei s-au hrănit multă vreme până ce s-au tras în lături, căci nu le-a fost lor dat să creadă până la sfârșit, și au pus crucea jos și n-au mai luat-o iar. Cel ce stă până la sfârșit este cel ce nu se smintește de nimic și de nimeni, este cel ce nu se dă înțelept și apoi nemulțumit prin semeția lui precum s-a dat Adam în rai, căci cel ce se semețește se dă deștept, și prin aceasta se dă drept și judecă pe cei din jur, și iată, așa cad din Dumnezeu și din credință cei ce se semețesc pe calea crucii, pe calea Evangheliei Mele cu omul.

O, cel ce nu postește de sinele lui, acela zadarnic postește de bucate în vreme de post, căci semeția este cu omul cel fără de statornicie pe calea lui cu Mine, și iată cuvânt cu înțelepciune în el, căci Adam a fost ispitit și a fost biruit prin ispitire pentru că n-a postit, pentru că n-a ascultat să postească de sinele lui, iar Eu, Domnul Iisus Hristos, am fost ispitit ca un om de către satana patruzeci de zile și n-am fost biruit de el, pentru că am postit, pentru că M-am aplecat Tatălui și vremii încercării trimisă de El, și am stat cu umilință înaintea Tatălui și înaintea lui satana în același timp, și nu știa satana că Tatăl este în Mine, și Eu în Tatăl sunt, și de aceea biruința a fost a Mea prin umilința Mea cea înaintea Tatălui și prin bărbăția Mea cea pentru El față în față cu satana cel ispititor.

O, poporul Meu, o, fiule al cuvântului Meu cel de ieri și cel de azi, te-am privit și te-am ales al Meu dintre cei mulți pentru că te-am văzut credincios cuvântului venirii Mele celei de acum două mii de ani, și te-am luat la sân acum, la sfârșit de timp, și-ți dau venirea Mea cea de acum, căci am venit la tine și M-am descoperit ție cu venirea Mea și ai crezut că Eu sunt. O, ia înțelepciune din cer, fiule, ia de la Mine ca să fii priceput, că iată ce înțelepciune îți dau pentru dragostea Mea, pentru dragostea ta în Mine, și iată ce-ți spun! O, fiule, cum te porți cu aproapele tău așa te porți și cu Dumnezeu, căci firea este fire ori ca a lui Dumnezeu, ori ca a omului, și aceasta n-au priceput mulți veniți și trecuți prin această lucrare de cuvânt și care n-au știut să înțeleagă așa dragostea lor cea pentru Dumnezeu, și acestora nu le-a fost dat să creadă până la sfârșit pentru cununa lor cea de la Mine prin această măreață venire a Mea la cei ce Mă primesc acum și până la sfârșitul grăirii Mele peste om pe pământ în zilele acestea de apoi. Le spun iarăși și iarăși tuturor celor care au crezut și care vor crede de acum înainte că Eu, Domnul, grăiesc pe pământ în mijlocul unui popor micuț și credincios venirii Mele de azi în cuvânt, și le spun lor așa:

O, nu huliți lucrarea aceasta de cuvânt, și nici pe cei ce o poartă și o împart peste pământ, că e vai de cei ce se lovesc în această lumină, și s-a văzut acest vai peste mulți! Cei ce hulesc și lovesc și defăimă, aceia umblă apoi pe întuneric și cad pe mâna oamenilor lumii și se despart de duhul mângâierii, de Duhul Meu, Care grăiește unui popor credincios, iar dacă ei vor să le fie bine după ce-și fac ei singuri rău prin despărțirea lor de trupul acestui popor credincios, să se curețe ei de păcatul vorbirii de rău și al defăimării și al judecării și să se împace cu Mine prin pocăință spre iertarea lor apoi, iar dacă Eu văd la ei că au inima curată prin pocăință adevărată și întreagă, îi voi izbăvi pe ei de întunericul lor și le voi da înapoi lumina, numai

să poată ei să iubească cu umilință calea, adevărul și viața lor, adică pe Domnul, pe Mine, Cel dintâi și Cel de pe urmă, Cel ce sunt și lucrez iarăși ca și la început, căci sunt începutul și sfârșitul și sunt și voi fi, și toți cei ce cred așa se vor mântui și vor fi. Amin.

Să ia această învățătură de viață vie toți creștinii ortodocși, după numele credinței în care ei sunt scriși că sunt, dar ca să fie ei, trebuie să înțeleagă că nu toți cei ce zic „Doamne, Doamne!” vor intra într-o împărăție cerurilor, ci numai cei ce se poartă cu aproapele Meu și al lor ca și cu Dumnezeu, căci cei ce mărturisesc că sunt în credința cea dreaptă, le spun lor că așa cum se poartă cu cei din jurul lor, așa se poartă și cu Dumnezeu, așa și nu altfel au sau nu pe Dumnezeu de Domn și de Stăpân al lor, ca niște fii care ascultă sau nu de Cel ce poate să-i izbăvească și să-i răscumpere pe ei din păcat.

E mare învățătura Mea cea de azi, e multă și mare, și ea va cere răspuns mare celor ce aud înțelepciunea Mea, cea cu care Eu azi cârmuiesc peste pământ, peste cei ce vor și peste cei ce nu vor să cârmuiesc Eu, dar Eu cârmuiesc și tainic lucrez și împlinesc și tai pe la mijloc și trec peste tot și aleg la dreapta Mea și la stânga, și voi da fiecăruia după cum este fapta sa, căci așa este scris. Amin.

Am stat în mijlocul tău în ziua aceasta de duminică a sărbătorii sfintei Cruci a răstignirii și a învierii, o, poporul Meu care ascuți de la Dumnezeu cuvântul Său cel mereu astăzi! Eu sunt același ieri și azi și sunt mereu astăzi, căci așa trebuie să fiu și să lucrez, precum și sunt, precum și lucrez, și am grăit peste tine în ziua aceasta cuvânt arhieresc, cuvântul Meu peste biserică, așa cum orice arhieriu trebuie să lucreze peste biserică sa. Eu sunt Cel ce sunt, și nu sunt la fel cu arhierii de pe pământ, ci sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, precum este scris că sunt, precum scrie în Scripturi de Cel ce este, de Mine, Domnul Iisus Hristos, Arhieriu Cel Mare, Fiul Tatălui Savaot, iar tu, poporul Meu cel de azi al cuvântului Meu cel de azi, paște, fiule, din partea Mea, paște oile Mele, și le paște cu cuvântul Meu cel de peste tine, dându-l pe el de hrană lor, oilor Mele. Ele sunt cele ce ascultă de glasul Meu și merg după Mine oriunde merg Eu, oriunde le spun Eu să meargă și să lucreze Mie, căci Eu le sunt Păstor, și scris am lăsat: «*Eu sunt Păstorul Cel bun, Care-și pune viața pentru oile Sale, Care intră pe ușă în staulul oilor și nu sare pe aiurea ca păstorii cei furi și cei tâlhari de oi, iar Cel ce intră pe ușă este Păstorul oilor și Lui portarii îi deschid, și oile ascultă glasul Lui, și El le cheamă pe nume și la pășune le mână, și când pe ale Sale toate afară le scoate în fruntea lor merge, și oile merg după El, căci știu glasul Lui, și după un străin ele nu vor merge, ci vor fugi de la el, pentru că nu cunosc glasul străinilor*», și fericiți sunt cei ce pricep aceasta și cuvântul Meu care se dovedește peste ei, căci împlinirea lui peste ei îi vedește pe ei ai Mei, oile Mele, care ascultă de cuvântul Meu, de glasul Meu de Păstor al lor. Amin, amin, amin.

O, păziți-vă, fiilor, păziți-vă bine sufletul și să nu aveți nici un fel de amestec cu cei desprinși dintre voi, căci voi sunteți mici, iar întunericul în care s-au lăsat ei este mare și este din lume și vine de la neumilița duhului lor, iar neumilița din ei este duhul lumii, duhul care-l desparte pe om de Dumnezeu când el nici nu pricepe aceasta, și se lasă omul spre pofta minții lui, spre șoapta minții lui, care-l duce pe el spre pofta trupului și a ochilor și duc acestea spre trufie pe om și spre fapta ei în om, și care este întunericul din om, după care el se călăuzește pe sine. Dar voi păziți-vă viața, fiilor, căci Eu bine vă păzesc

pe voi și vă învăț bine să vă păziți, ca și Eu să pot să vă ocrotesc și să vă am ai Mei până la sfârșit pe voi. Amin.

5/18 martie 2012

Sărbătoarea sfinților patruzeci de mucenici din iezorul Sevastei

Cele văzute acoperă slava lui Dumnezeu. Duhul mărturisirii pentru Dumnezeu este cel mai frumos prinos adus Lui. Îndemn la vorbire duhovnicească între frați.

Să fie Domnul pe pământ cuvânt! Să fie Domnul cu voi cuvânt pe pământ în sărbători, fiilor! Sunt plin de dor după om, și Mă fac cuvânt de dor pe pământ. S-a învățat fără Dumnezeu omul, dar Eu, Domnul, nu pot să Mă liniștesc și să nu caut după om când el rătăcește fără Mine pe calea vremelniceii lui pe pământ. Sunt tot o trudă mereu, mereu să pot fi cu omul, să-i dau credință, să-i dau căldură în inimă după Dumnezeu și să fiu în el înțelepciune și vedere pentru cele nevăzute ale facerii lui Dumnezeu, căci cine se uită peste toate ale facerii văzute trebuie să înțeleagă și să-și ajute credința că Dumnezeu este în toate și că-și are slava Sa acoperită în taină, tănuțită în cele văzute, și că minunată este facerea Lui cea văzută, cea făcută ca să acopere ea slava lui Dumnezeu și să-i fie omului dor de Dumnezeu Fă- cătorul a toate atunci când el vede pe cele ce se văd, și să aibă credință și să arate că are și să nu stea omul fără căutare după Dumnezeu, fără iubire pentru El, fără dor de El, și, în sfârșit, fără duhul mărturisirii cea pentru Dumnezeu, căci sfinții care au fost pe pământ M-au mărturisit, pentru că M-au iubit cu credință și nu s-au despărțit de Mine pentru trupul lor când cei necredincioși îi îndemneau să se mintă pe sine și să se plece dumnezeilor care nu sunt nimic, ci au rămas ei dorind după Mine cu credință, iar Eu i-am întărit pe ei în duhul mărturisirii lor cea pentru Dumnezeu, și așa a fost Domnul prin vreme pe pământ, mărturisit de cei credincioși Dumnezeu al lor, Stăpân al lor și Mângâietor lor.

O, fericite omului care se mângâie cu Dumnezeu și de la Dumnezeu este mângâiat, că acela cunoaște mângâierea, dar și mai fericit este cel ce mângâie pe Dumnezeu, Cel plin de milă pentru ranele Mele cele de la om. Râvna cea pentru Mine a proorocului Ilie a fost mila lui de Dumnezeu. Credința și jertfa celor ce M-au ales și M-au mărturisit prin jertfă împotriva dumnezeilor mincinoși au fost mila lor de Dumnezeu. Cel mai sfânt și mai plăcut prinos adus Domnului este duhul mărturisirii cea pentru Dumnezeu a omului în fața minciunii care se vrea Dumnezeu și care alungă pe Domnul de pe pământ și dintre oameni.

O, poporul Meu, o, fii ai cuvântului Meu cel de ieri și cel de azi, vai celui ce i se apleacă uitându-se în cuvântul Meu cel de azi pe pământ pentru toți cei care au în ei duhul mângâierii cea pentru Dumnezeu! Vai celui semeț în mintea lui goală de har și care dă să spună că nu este Dumnezeu în acest cuvânt de dor al Meu după om! De dorul omului grăiesc Eu cuvântul Meu peste pământ. De șapte mii de ani cuvântul Meu peste om se naște din căutarea Mea după el și din durerea Mea de la depărtarea lui de Mine. O, dacă n-ar fi fost prin vreme mărturisitori pentru Mine înaintea celor ce alegeau dumnezei ai minciunii cea împotriva Mea și necredința în Mine, cum aș mai fi fost Eu, Domnul, măreț pe pământ prin cei ce Mă iubeau și Mă alegeau și Mă mângâiau așa, arătând ei necredincioșilor pe Dumnezeul Cel adevărat, pe Cel ce Se slăvește prin făpturi? Eu credință trebuie să-l ajut pe om să aibă, și Mă slăvesc prin cei credincioși ca să vadă necredincioșii și să se rușineze de

necredința lor și să se căiască de ea dacă vor, iar dacă nu vor, ei se împietresc și mai mult spre ocară lor apoi, căci lui Faraon i-am arătat multa Mea slavă și putere prin credința și cuvântul lui Moise, mărturisorul Meu, și știa Faraon că Eu sunt Dumnezeu Cel puternic și Cel adevărat prin Moise, Făcătorul de semne mari și de minuni nemaiauzite până atunci, și credea aceasta Faraon, dar nu s-a putut lăsa mic înaintea Mea acest om, căci se voia mare, și de aceea nu M-au ales pe Mine cei mari la stat pe pământ, că le este rușine la aceștia să se facă mici, să se lase biruiți de adevăr, și iată, au fost prin vreme mulți care s-au luptat împotriva lui Dumnezeu pentru mărirea lor, dar și mai mulți au fost cei care au mărturisit pe Domnul și L-au făcut arătat cu mărirea Lui prin credința lor cea fără de tăgadă înaintea celor necredincioși.

O, ferice omului care se mângâie cu Dumnezeu și care este mângâiat de Dumnezeu, dar și mai fericit este acela care mângâie pe Dumnezeu în rana Lui cea de la om! Toți cei necredincioși, toți cei care Mă tăgăduiesc sunt rana Mea și se mângâie ea în durerea ei când cei credincioși Mă mângâie cu mărturisirea lor cea plină de credință și de iubire pentru Dumnezeu, pentru adevăratul Dumnezeu. O, e mare depărtarea de Dumnezeu a omului.

E mare minciuna celor ce zic că-L iubesc pe Dumnezeu și cred în El, în vreme ce ei slujesc trupului lor și plăcerilor lui și omului, și minții lor, care se mărește pe sine în ei, făcându-i pe ei să se laude chiar și cu Dumnezeu și uitând ei că Eu am spus că nimeni nu poate sluji la doi stăpâni. E plin pământul de slujitori cu haină de biserică pe ei, și de oameni care se învârt pe lângă ei în numele lui Dumnezeu, dar toți aceștia nu-Mi slujesc Mie și nu Mă pot ei mărturisi. Eu când M-am născut pe pământ din mamă Fecioară am fugit de mărirea cea omească, am fugit de oameni și M-am ascuns de omul cel cu stare și cu slavă pe pământ. N-am găsit umilință și plăcut Mie pe nici un loc al omului, ci M-am aciuat pentru venirea Mea în lume în loc umil de tot, și necuvântătoarele M-au încălzit cu suflarea lor și Mi-au fost martori umilinței Mele dumnezeiești, cu care am coborât între oameni pe pământ.

Iată, nu este iubire pentru Dumnezeu în oameni. Cel ce se iubește pe sine fuge de cel cu duhul umilit, fuge de cel cu lepădare de sine ca să-L iubească pe Domnul așa. Fuge cel semeț de cel umilit, și iată, în biserică slujitorii care stau peste ea nu-i iubesc pe cei sfinți ai bisericii în vremea lor, ci dau să-i tragă în lături, să-i dea de partea numelui celor răi și dau să le pună nume rău, și așa au lucrat ei mereu, cu toți sfinții Mei din toate vremile, dar vine vremea sfinților Mei și a răscumpărării trupului lor mucenicesc și mărturisor, vine vremea iubitorilor de Dumnezeu după adevăr și vor fi rușinați mult cei ce au dat să se așeze înaintea oamenilor drept slujitori bisericii, căci biserică sunt sfinții, iar cei ce s-au pus slujitori peste biserică nu vor să știe acest adevăr, nu vor să știe cine este biserică Mea.

S-a umplut cupa răbdării Mele și cupa minciunii celor ce zic că-L iubesc pe Dumnezeu, dar nu-L iubesc, ci mint, căci ei vor să facă ei, și nu Dumnezeu să facă. Le spun Eu, Domnul, la toți aceștia că Eu sunt Cel blând și smerit cu inima și că împărăția Mea nu este din lumea aceasta a lor și nici din capul lor, și este ea cu cei umiliți, cu cei plini de lepădare de sine pentru slava Mea, și este cu cei fără de slavă, și a căror slavă numai Eu sunt, numai Eu, Cel plin de umilință ca un Dumnezeu, fiindcă umilința este numai de la Mine în om, numai Eu sunt acest bun, care-l ține veșnic pe om ca și pe Dumnezeu, și este asemenea Mie cel plin de umilință cu duhul și cu viața lui Mie dată. Amin.

Slăvesc între cei cerești și în duh de biserică pe pământ pe cei patruzeci de sfinți, care au mărturisit cu prețul vieții lor nelepădarea lor de Dumnezeu înaintea slujitorilor dumnezeilor mincinoși din vremea lor, și care au fost chinuiți pentru numele Meu, spre fericirea lor cea de veci și spre partea lor cu Dumnezeu. Toți cei ce-și zic creștini pe pământ, să înalțe rugăciuni către sfinții care nu s-au lepădat de Dumnezeu înaintea necredincioșilor și a mai-marilor de pe pământ, care de teamă că-și pierd mărireaucid pe cei sfinți, dar pe ei înșiși seucid cei ce zic căucid pe sfinți, căci pe cei sfinți îi așteaptă cununa veșniciei după ce sunt chinuiți și lepădați de cei necredincioși. Toți cei ce-și zic creștini, toți să stăruiască cu închinare și să zică din inimă curată: O, sfinților mărturisorii pentru Dumnezeul Cel adevărat, rugați-vă Lui pentru noi ca să nu ne piară credința, și ca să ne crească ea, că e puțină și dă să se stingă, dar voi, din cer, pregătiți-ne noi puteri pentru Domnul, spre mângâierea Lui cea de la noi, așa cum voi L-ați mângâiat pe El, mărturisorul-L înaintea celor ce nu L-au voit și nu-L vor pe El cu oamenii pe pământ! Amin.

Toți cei ce stăruiesc pe pământ cu strigare către sfinți atunci când la nevoie cer ajutor la cei din cer, aceia să ia aminte că este viață veșnică și că sfinții sunt în veșnicie cu Mine; să ia aminte că cei ce se roagă de pe pământ spre cer către sfinți ca să le dea lor ajutor din cer, aceia mărturisesc veșnicia cea cu Dumnezeu a sfinților, dar numai o așa credință nu este de folos, ci folosește mult urmarea pildei vieții celor ce au trăit pentru Dumnezeu pe pământ, și apoi în cer pentru oameni, pentru cei ce se ostenesc și ei spre țara sfinților Mei, spre veacul cel veșnic al sfinților, care vin cu Mine întru venirea Mea, precum a spus proorocul Enoh, cel ce a umblat cu Mine în tot cerul de sfinți și de îngeri și de slăvi cerești în vremea trupului lui pe pământ, și apoi Eu, Domnul, l-am luat și l-am pus pe el în fericirea Mea, iar fericirea Mea sunt sfinții și îngerii și toate oștirile și puterile cerești, cu care Eu Mă port de șapte mii de ani după om între cer și pământ, între cele ce se văd și cele ce nu se văd, iar în cele ce nu se văd Eu Îmi am scaunul domniei Mele, scaun de heruvimi și însoțire de sfinți. Amin.

— O, Te slăvim noi, cei patruzeci de mărturisorii pentru Tine, Doamne, în ziua noastră de sobor între sfinți. Slavă Ție între sfinții Tăi și cu ei în coborârea Ta pe pământ acum, la sfârșit de timp, așa cum proorocul Enoh Te-a mărturisit că vei veni! Slava Ta sunt sfinții Tăi și îngerii Tăi, iar slava lor ești Tu. Să nu se lepede nimeni de Tine pe pământ, că altă slavă nu mai este în afară de slava Ta, și veșnică este slava Ta, Doamne. O, să nu caute nimeni slava sa, căci trece odată cu omul toată slava pe care el și-o face și și-o dobândește prin sine ca să aibă el slavă. Noi slava Ta am ales când a fost să alegem, iar în ziua aceea Tu ai dat-o nouă între sfinții Tăi, între cei cerești, Doamne. O, slavă Ție că ne-ai dat să Te mărturisim acum, în ziua noastră de sobor între sfinți în mijlocul poporului Tău mărturisor cuvântului Tău cel de azi, pe care el îl dă în lung și în lat peste pământ pentru duhul mărturisirii!

O, ce mare este slava Ta cu poporul Tău de azi! Ce mult cuvânt, ce grai slăvit, Doamne! Se încălzesc sfinții la acest foc, pe care Tu în zilele acestea îl arunci pe pământ ca să aprinzi cu el pământul și să-l cureți de păcatul omului de pe el. Slavă Ție de mila Ta de om, Doamne!

Apropiați-vă de darul milei Domnului pentru voi, o, fii ai oamenilor! Vine Domnul cuvânt pe pământ, plin de dor după voi. S-a învățat fără Dumnezeu omul, dar vine Domnul să-l învețe pe om dorul Lui, și să vi-l dea și vouă. Luați de la Dom-

nul și să înviați de dor!

Vine Domnul cuvânt pe pământ. Vai celor ce nu iau aminte la glasul de tunet al cuvântului Său cel lin și duios după om, și fericire celor ce deschid Lui și-I dau adăpost acum, la venirea Lui cea de acum! Amin.

— **O**, sfinți iubiți ai Mei, e aproape bucuria, cea deplină a Mea și a voastră, căci bucuria Mea sunteți voi, cerul de sfinți, locuința celor ce M-au iubit pentru slava Mea cu ei, iar Eu, Domnul, voi birui, voi fi Cel biruitor, căci scris este în Scripturi că biruința va fi a Mea, a Fiului lui Dumnezeu, însoțit în toate și peste tot de sfinții Săi. Amin.

O, poporul Meu cel cu mult cuvânt al Meu în mijlocul tău, o, fiule, să fie Domnul pe pământ cuvânt! Să fie Domnul cu voi cuvânt pe pământ în sărbători, fiilor! Mă fac cuvânt de dor peste pământ. Vai celor ce li se apleacă uitându-se în cuvântul Meu cel de azi cu voi pe pământ pentru toți cei care au în ei duhul mângâierii cea pentru Mine, Cel durut de la om! De dorul omului grăiesc Eu peste pământ cuvântul Meu cel de azi, iar tu, poporul Meu, dă-Mi putere să vin și să grăiesc, că vreau să fac mult bine celor ce aud glasul Meu cu tine și vreau să-i îmbogățesc pe ei cu har, iar harul îi va ajuta și-i va învăța pe ei credința și viața, iar Eu, Domnul, voi avea bucurie de la ei și mângâiere de la ei, și milă apoi voi avea pentru ei. Amin.

Pace ție, poporul Meu, străjerul Meu înaintea Mea când vin cuvânt pe pământ! Să fii cuvântul Meu cel împlinit, fiule, ai grijă, așa să fii! Poartă-l pe buze între frate și frate, și altfel să nu mai poți, să nu mai vrei. Auzi tu ce-ți spun? Auzi tu ce-ți cer? O, așa să faci și cei ce iau de la tine glasul cuvântului Meu, ca nu cumva să le fie lor în zadar popasul Meu cu ei, ci spre mântuirea lor să le fie lor, și spre mângâierea Mea de la ei apoi. Amin, amin, amin.

9/22 martie 2012

*Duminica a patra a Postului Mare, a sfântului cuvios
Ioan Scărarul*

Iubirea de Dumnezeu este ascultarea de El. Grăirea Domnului cu satana. Grăirea din cer a sfântului Ioan Scărarul. Scara desăvârșirii prin supunere.

In zi de duminică, cu Duhul Meu și cu cuvântul Meu te însoțesc și te călăuzesc părintește, o, poporul Meu. Dacă te am al Meu, născut de sus prin acest cuvânt, și dacă ți-am dat să ai și să dai pe Dumnezeu de pe masa ta la cei ce nu stau cu Mine la masă, o, dacă ți-am dat să ai și să poți prin puterea Mea, cum să nu stau Eu în mijlocul tău și să am părtaşie cu tine și să Mă mângâi că te am și că pot să-ți grăiesc? Cuvântul Meu trebuie mereu să fie cu tine și să te țină treaz, el trebuie să zidească mereu în tine veghea, iubirea și credința pe calea Mea cu tine. O, nu trebuie să te neliniștească pe tine cuvântul Meu nici când te muștră, nici când te învață, nici când arată el întunericul de pe pământ, nici când vestește el pe cele de la Mine pentru tine, ci trebuie el să te vegheze și să te facă ascultător de Dumnezeu, căci cum Mi-ai putea tu arăta porunca iubirii de Dumnezeu dacă n-ar fi să Mă ascuți în toate câte-ți cer prin statul tău cu Mine?

O, nimeni nu-Mi poate arăta altfel iubirea pe care am așezat-o peste om ca s-o lucreze el, dacă n-ar fi să asculte omul de Dumnezeu așa cum cere Dumnezeu. Este scris în Scripturi că Eu, Domnul, Îmi găsesc plăcerea în cei ce sunt gata cu frică și cu cutremur față de tot ce cuvintez Eu peste ei, iar aceasta înseamnă ascultare de Dumnezeu. Cine poate să-L iubească pe

Domnul mai mult și mai frumos și mai întreg decât cel ce ascultă de El? Numai cei ce-L iubesc pe El și nu pe ei înșiși, o, numai aceia se lasă iubirii de Dumnezeu prin toată ascultarea lor de El.

O, poporul Meu, ai grijă de iubire, fiule! Când tu Mi-o dai Mie toată câtă îți dau Eu să ai, atunci ești desăvârșit în iubire, iar dacă și ție ți-ai da din ea n-ai mai avea-o nici tu, nici Eu întregă pe ea de la tine. Eu am întregă iubirea Mea ție, căci când tu iubești pe Dumnezeu în tot întregul iubirii de El, nu-L ai tu pe El în tot întregul Lui? Ce-ar fi să-ți mai dau mai mult de atât iubire dacă tu împlinești iubirea ta de Mine în tot întregul ei? N-am mai avea unul altuia ce să ne dăm, am fi cu întregul dăruiri unul altuia, iar această desăvârșire nu mai are nevoie de mai mult, și ar fi din destul să fie ea pe pământ cu omul și să cuprindă omul în ea pe aproapele său și să-l facă pe el asemenea lui în iubire și în desăvârșirea ei în ei și între ei apoi, ca să fie întru Mine și el, și să fie și el cel ce Mă iubește pe Mine desăvârșit, neoprint pentru sine din aceasta.

O, iată de ce Mi-e Mie dor de om și de ce mult Mi-e dor! Nu-Mi dă omul iubire, nu sunt Eu iubirea lui, iar cine nu Mă are pe Mine iubire a sa, acela nu are iubire decât pentru el însuși și Îmi cere și Mie să-i dau tot lui, și nimeni nu-și poate strânge așa ca să aibă în cer și să fie sus întâmpinat de agoniseala lui strânsă cu Dumnezeu pe pământ. O, cine nu strânge cu Mine, acela-și lucrează risipirea și nu rămâne cu nimic din tot ce face el și din tot ce este el, iar cine strânge cu Mine, acela iubește pe Dumnezeu și se dă aproapelui său cu ființa cea din el, cu Dumnezeu, cu iubirea din el, că Dumnezeu este iubire, iar cel ce are pe Domnul în el, acela este și el iubire și este ca Dumnezeu. Amin.

În zi de duminică Duhul Meu și cuvântul Meu te însoțește cu iubirea lui și-ți aduce el călăuzire, o, poporul Meu, și tot o iubire, tot un foc este el, precum Eu sunt. Foc mistuitor este Dumnezeu, precum este scris, și frumoși sunt cei în care are viață acest foc! Foc este și cuvântul Meu de peste tine, foc mistuitor este el dacă el iese din Mine. O, cum să tragă cei mulți la tine când oamenii fug de foc și de apă când acestea dau să vină spre ei pe neașteptate? Fug oamenii de mistuire după Dumnezeu și fug de curățire și fug de spălare de rău, căci răul și păcatul lui li se par dulci la oameni, li se par acestea viața lor și puterea ei și mângâierea ei. Se tem de Dumnezeu oamenii și fug de El, și își zic că le este greu cu viața ca a Lui. Cei ce mai vin după ajutor spre Mine umblând prin biserici și cu duh de cerere la Mine pentru ca să le dau, aceia nu vin spre Mine că Mă iubesc, și vin ca să le dau, iar dacă ei văd sau știu că nu le pot Eu da ceea ce ei doresc pentru ei și pentru pământ, se duc aceștia apoi la vrăjitori și la vrăjitoare ca să le dea lor, în timp ce aceștia cer din avutul lor și nu le dau degeaba ceea ce ei cer. O, cine n-are pe Dumnezeu de viață și de iubire a lui, acela este lipsit de toate și se duce să-și facă rost de ajutor în nevoile și în doririle lui, se duce spre slugile lui satana ca să-i dea satana din vistieriile lui, și vine satana și-Mi dă de știre cum se duc oamenii după el și-și dau lui sufletul ca să le dea satana în schimb pe cele cerute de ei și să le folosească ei spre mai marea rătăcire a lor, dar cei ce se duc la satana după ajutor în slăbiciunile lor, aceia sunt cei ce mărturisesc pe satana și nu știu ei cât adevăr dovedesc ei că este Dumnezeu, că este față în față cu satana, potrivnicul lui, de Care el se teme și se luptă cu teamă împotriva Lui, dar când satana este ajutat de armată mare de oameni prinde curaj, dar Eu, Domnul, îi spun lui acum că pierde și el și pierd și cei ce se duc spre el după ajutor, căci mintea lor este împătimită și sunt împătimiți după ei înșiși cei

care cer lui satana ajutor pentru iubirea de sine a lor și pentru mărirea pe care și-o vor ei pe pământ. O, măi satana, măi, de câte ori crezi că ai câștigat ceva împotriva Mea tu ești cel ce pierzi, căci omul care vine la tine să-l sprijini tu în lucrul semeției lui, acela nu dăinuiește, dar dăinuiește prostia lui, care-l trage pe el ca și pe tine în focul pe care tu singur ți-l pregătești și tot pui pe el și îl înteești, și tu nu știi ce faci și ce-ți face ție omul care bate la ușa ta ca să-i dai. O, ce să-i dai tu? Îi dai ce ai, iar tu ești tatăl minciunii, și tot ce faci tu împotriva Mea și a omului nu faci altceva decât că-ți mărești vâlvătaia în care chinul tău îți va arăta pe veci ceea ce ți-ai agonisit, căci nu câștigi nimic decât chinul tău prin tot ceea ce tu lucrezi cu omul care-ți cere ție ca să-i dai. O, de-ai face tu ca vrăjitorul căruia i-am spus lui prin înger să nu facă rău cu cuvântul lui de blestem, ci să facă binecuvântare cu gura lui, și a ascultat de Dumnezeu acest slujitor al tău, căci s-a supus înaintea puterii Mele cu care i-am tăiat calea ca să-l supun pe el.

O, măi poporul Meu, e zi de duminică și dau să Mă odihnesc lucrând peste viața ta cu Mine, fiule, că e vreme de post, și mai este încă, iar Eu, Domnul, trebuie să te întăresc ca să poți frumos să lucrezi cu post acum înaintea Mea pentru ca să ajuți planului Meu cu cerul și cu pământul și cu omul și împotriva lui satana, care nu se lasă de relele lui decât când fiii cerului lucrează cu Mine, și pe care Eu, Domnul, i-am învățat și îi învăț mereu să ceară cu post și cu rugăciune alungarea din om și de pe pământ a lui satana, potrivnicul Meu.

Pomenim în duh de duminică, în duh de biserică, pe cuviosul și mult ascultătorul de sfinți și de părinți și de Dumnezeu, pe Ioan, cel ce a arătat neamului cel credincios urcarea spre Dumnezeu a omului, și a fost el numit apoi scărarul, Ioan Scărarul. O, cât de frumos a stat el în duhul ascultării și cât de măreț s-a arătat prin supunerea lui! Mare este Dumnezeu întru sfinții Lui și mari sunt ei întru El în cuvânt și în faptă, iar Eu, Domnul, Mă mângâi cu ei și Mă mângâi de la ei pe pământ și în cer. Amin.

— **I**n zi de duminică sunt cu Tine, Doamne, în cuvânt în cer și pe pământ, căci sfinții și părinții m-au pus de pildă peste biserică, pe mine, cel ce am iubit supunerea, ascultarea cea cu supunere, și iubirea de Tine mi-a fost ea, nu de cei cărora mă supuneam eu cu toată ascultarea mea de ei. Aveam nevoie să ascult, și de aceea ascultam. Aveam nevoie să fiu fiu și să am părinți din partea Ta și să fiu, și aveam minte pentru această dorire a mea, iar duhul minții mele erai Tu, Cel ce m-ai iubit și m-ai primit fiu al Tău pe muntele Sinai, acolo unde eu Ți-am slujit Ție pe pământ. Am fost supus și celor ce erau peste mine mai-mari ai mei, și tot așa am fost și celor ce erau sub stăpânirea mea apoi prin rânduiala cea de obște, căci m-ai adus prin ascultarea mea la treapta de părinte duhovnicesc pentru fiii care trebuia să crească Ție, și le-am arătat și la aceștia lepădarea de sine a mea și aplecarea mea înaintea lor, și așa i-am povățuit eu pe ei spre mine cu ascultare și cu iubire și spre lepădarea de sine a lor apoi. Viața mea sihastră m-a ajutat pentru duhul liniștii, în care am stat să scriu pentru urmași urcarea spre Tine a vieții omului, și m-au numit sfinții bisericii Ioan Scărarul. Le-am lăsat urmașilor scara pe care eu am călătorit spre Tine, Doamne, și îi aștept pe ei, pe mulți, îi aștept să vină și să poată veni. Cu post și cu rugăciune și cu vreme pentru acestea, așa să călătorească spre cer cei care folosesc scara pe care am zidit-o eu cu cuvântul meu cel plin de dor după venirea omului spre Tine din zbuciumul lumesc, iar eu Îți mulțumesc Ție pentru toți cei care vor asculta de tot cuvântul pe care eu l-am lăsat pe pământ

scris pentru cei călători spre Tine așa cum eu am călătorit, și am lăsat pe pământ scrisă această cale.

O, slavă Ție pentru că zidești sfinți dintre oameni în calea oamenilor ca să vadă ei calea sfinților și să meargă pe ea! Slavă Ție, Bunule Păstor, căci duhul sfinților Tăi lucrători este duh din Duhul Tău de Păstor milos pentru cei ce se lasă păstoriți de El spre cer pe pământ! Amin.

— **S**lava Mea cu voi pe pământ, o, sfinți iubitori ai Mei, Mi-a fost ea hrănită de iubirea voastră cea întreagă Mie de la voi, căci v-ați dat Mie cu ascultare, iar supunerea voastră v-a învățat ascultarea. Cine vrea să învețe scara aceasta, ascultarea cea pentru creștere, acela să-și zidească supunere deplină de la el spre cei de care dorește să asculte, căci nimeni nu poate asculta dacă nu-și supune ființa pentru lucrarea ascultării și pentru ascultare cu iubire. Cel ce nu ascultă, unuia ca acela trebuie ca să i se arate ca să știe și ca să asculte apoi, căci acest sfânt, Ioan Scărarul, a căzut odată sub clevetirea celor ce stăteau cu sufletul sub mâna lui îngrijitoare pentru ei, iar el n-a mai săvârșit multă vreme ceea ce ei ziceau că nu este bun la el, și și-a oprit mâna lui cea tare de peste ei, așa încât el le-a arătat lor supunere și ascultare prin aceasta, și s-au înspăimântat ei apoi văzând peste ei paguba cea mare de la lipsa de învățătură și de veghe peste ei a învățătorului lor, și s-au căit ei și s-au îndreptat apoi și au părăsit mintea lor, care i-a adus pe ei la cărtire asupra maimarelui lor pentru sufletele lor, pentru călăuzirea lor.

O, poporul Meu, supunerea înseamnă iubire, iar fără iubire omul își arată îndărătnicia și cuvântul gurii lui și al miștii lui, sau negrăirea, care tot așa este, duh îndărătnic. O, mare este darul învățurii sfinte, iar acest dar să-l iubești mai mult decât orice dar, căci mai mare dar ca iubirea de Dumnezeu, care se lucrează prin supunerea cea pentru ascultare, nu poate omul să aibă, iar tu să fii plin de acest dar, căci Eu sunt întreg în mijlocul tău, dar întreg, dar desăvârșit prin întregul lui, așa cum și pe tine te voiesc să fii, dar mereu din partea ta întreg Mie dat, ca să fiu Eu plin de dar de la tine, și să semănăm unii cu alții prin ceea ce ne dăruim și primim, căci tu ești cel plin de toate darurile Mele ca să ai și ca să dai la cei ce nu au, și ca să-Mi dai Mie să am de la tine pe calea Mea cu tine între oameni pe pământ, o, fiule poporul Meu, de care Eu Mă sprijin acum cu venirea Mea iarăși de la Tatăl pe pământ după om. Amin, amin, amin.

12/25 martie 2012

*Duminica a cincea a Postului Mare, a sfintei cuvioase
Maria Egipteanca*

Chemarea oamenilor la trezirea din păcat și la pocăință. Femeia este cursă pentru om. Dojana cea cu povață îl păzește pe om de rău.

Grăiește Dumnezeu peste pământ, că e vreme de veghe pentru suflet, e vreme cu post și cu pocăință pentru cei ce iubesc viața cea din cer a sufletului lor, căci viața este din cer, și este de învățat mult ca să știe fiii oamenilor ce să facă, iar învățătura vieții vine tot din cer, nu de pe pământ vine ea, căci pe pământ sunt numai curse și-și prind oamenii sufletul în ele și nu sunt între ei învățători destoinici ca să-i învețe, ca să-i ajute, ca să-i înțeleptească pe ei pentru viața sufletelor lor. Vin Eu, Domnul, vin Eu pe pământ cuvânt, vin, că este scris să vin, iar Tatăl Meu Savaot Îmi dă oștirile cerești ca să Mă însoțească și să slujească Mie în slujba Mea cea pentru om.

Eu sunt Fiul Tatălui Savaot. Domnul oștirilor este El, iar Eu sunt Fiul Său, Unul Născut din El mai înainte de vecii și

stau lângă El, și El lângă Mine stă, și Tatăl Meu până acum lucrează, și Eu lucrez, căci sunt asemenea Lui și de o ființă cu El sunt, și cu El le fac pe toate și noi le facem pe toate, iarăși le facem, precum este scris să lucrăm. Amin.

În zi de duminică, a cincea duminică a Postului Mare, Eu, Domnul Iisus Hristos, Arhiereul Cel Mare, slujesc biserica Mea și împreună slujitor sunt cu ea când ea ale Mele dintru ale Mele aduce Domnului ei, și iată, grăiesc peste ea cuvânt de învățătură, cuvânt de veghe și de înțelepciune apoi pentru veghe. A dat Domnul dar lucrător peste pământ, și cu mare milă lucrează El prin acest dar, căci sunt sloboziți câte unii din locuința morților să vină să grăiască la cei de pe pământ, la cei aleși de Dumnezeu pentru acest dar, ca să mai ușureze cumva duhul cel greu al celor ce au trecut cu trupul și care suferă așteptând ușurare suferinței lor, iar pe pământ se vestește de către vestitor și se lucrează apoi pentru sufletele neajutorate și care nu și-au agonisit în patria vieții avut lor care să-i aștepte pe ei în locașul mângâierii, în sânul lui Avraam, căruia Domnul i-a fâgăduit seminție multă cât stelele cerului pe pământ, și în cer apoi.

O, dar mai are Domnul daruri împărțite oamenilor pentru ajutor sufletelor lor, și prin sfinții cerului împarte El daruri oamenilor, căci Duhul Domnului a mânat cândva un preot slujitor și sfânt pentru cele sfinte, și călătorind el prin inima pustiei a dat de un trup cu suflet în el, sleit de suferință și de lacrimi și de post îndelung, după ce mulți ani a slujit desfrâului și voi de sine pe pământ, până când Duhul Cel de sus a dat acestui sufletel darul pocăinței și al temerii de Dumnezeu și al învierii duhului, și s-a dus apoi acest sufletel purtat de trup, s-a dus în inima cea mai adâncă a pustiei și a rămas acolo în sfințenie până la despărțirea sufletului de trup, când ceata sfinților cuvioși l-a luat și l-a așezat în ceata lor. Pe acest sufletel îl am Eu, Domnul, acum, în zi de duminică în lucru cu Mine pe pământ peste fiii oamenilor spre înțeleptirea lor, care vine din cer și care nu se găsește pe pământ. Au așezat sfinții și părinții bisericii pomenirea sfintei cuvioase Maria Egipteanca în zi de duminică a cincea a Postului Mare ca să ia biserica învățătură mare, și duhul cumințeniei firii să ia apoi din darurile cele de sus slobozite ca să lucreze peste pământ. O, ferice celor ce au parte de prima înviere, căci asupra lor moartea cea de-a doua nu mai poate, și poate numai învierea peste ei și cu ei, și așa i s-a făcut parte Mariei Egipteanca, cea pomenită azi și scrisă spre știre cu toată viața ei, cu toată spovedania ei mai înainte de suirea ei la cei din cer, după o lungă vreme de lacrimi vărsate șuvoi din ochii ei de la darul pocăinței, cel lucrător în ea după trezirea ei din păcat. Duhul ei grăiește acum de lângă Mine cuvânt de dor și de mulțumire cu dor, lăsând în mijlocul poporului cuvântului Meu cel de azi povăț de împărțit fiilor oamenilor și peste toată biserica cea veghetoare de suflet pe pământ, că e vreme de veghe și de pocăință, și acestea două împreună lucrătoare cu putere de înviere peste om, peste duhul lui, peste sufletul lui și peste trupul lui apoi. Amin.

— **C**u lacrimi, Doamne, între cei din cer îmi las cuvântul meu cel învățător și povățuitor în mijlocul poporului Tău, unde Tu îți ai casă de venire și primire și îngrijire ai, o, Doamne, iar acest micuț popor al Tău să prețuiască mult acest dar și să hrănească mult venirea Ta la el și cuvântul Tău peste el și peste tot pământul împărțit apoi de aici, de unde se face râu de cuvânt glasul gurii Tale pentru învierea multora, Bunule și Milosule Mântuitor al celor ce știu și al celor ce nu știu îndeajuns lucrarea cea pentru viață, căci viața nu se sfârșește, ci se mută în locuința ei cea de-a

doua, cea de veci, o, Doamne bun. O, slavă Ție și oștirilor cerești slavă, căci eu acum, mult păcătoasă pe pământ cum am fost, am pășit cu duhul meu lângă Tine să grăiesc în ziua aceasta pentru pocăința oamenilor!

Să ia aminte dreptii și păcătoșii, să ia aminte și să audă și să creadă și să învețe și să știe apoi că viața nu se sfârșește niciodată așa cum mulți dau să se mintă, că mulți vorbesc despre iad cu multă ușurință și spun despre chinurile din el și își aleg cu gura lor unde le-ar place să petreacă după ce-și vor lăsa trupul, iar aceștia mult rătăcesc, necitind Scripturile în care scrie despre văpaia cea din iad, și vai celor ce nu sunt atinși de această văpaie încă din trup ca să lucreze ei un picuț de timp împotriva ei și ca să scape de văpaia cea de veci!

O, nu toți au parte de darul care vine din cer ca să trezească pe oameni la pocăință mai înainte de trecerea lor. Mă aplec cu milă mare spre sufletele oamenilor și le spun lor că slăbiciunile sunt mari în oameni din pricina iubirii de sine a lor și a lipsei de Dumnezeu din ei și de învățători insuflați din cer, și care să împartă peste oameni viață din cer și înviere lor încă din vremea purtării trupului lor cel din părinți luat. Sunt dintre cei ce înțeleg și primesc și pot, și sunt dintre cei ce nu primesc și nu se grăbesc spre salvarea lor, din pricina slăbiciunii trupului lor sau din pricina semeției lor. Să ia aminte aceștia la regii de peste oameni și să se înțeleptească ei din pilde, căci regele Irod n-a putut birui și omori ispita cea de la femeie când Ioan proorocul și botezătorul Domnului a voit să-i dea lui duh de trezire și de înviere din păcat, ca nu cumva să ia Israelul pildă rea de la rege și să stăruiască Israel în păcat și în pierzare de suflet, dar regele a făcut jurământ femeii și n-a știut să se păzească de rostire de jurământ rău, și a pierit regele Irod prin păcatul său, prin femeie a pierit Irod.

O, să ia aminte oamenii la regele Darius, căruia i-a spus Zorobabel păcatul, și l-a sărutat regele pe el și i-a fâgăduit lui ascultare, căci i-a plăcut regelui de înțelepciunea lui cea din cer și de adevărul pe care i l-a spus Zorobabel, acest om al slujirii cea din cer pentru Israel, și care a spus adevărul cel despre femeie și a spus așa celor ce erau din suita regelui: «*O, bărbaților, nedrept este vinul, nedrept este împăratul, nedrepte sunt femeile, toți fiii oamenilor sunt nedrepti, toate lucrurile lor, și nu este într-însele adevăr, și tot și toate pier din pricina nedreptății lor, ci numai adevărul este tare și rămâne în veac și are putere în vecii vecilor, și el nu caută la fața oamenilor și nu părtinește, ci face și zice ceea ce este drept, și el este tăria, împărăția și puterea și slava tuturor veacurilor. O, bărbaților, mare este împăratul și tare este vinul, dar cine stăpânește peste oameni și peste împărați? Oare nu femeile? Căci eu l-am văzut pe împărat și pe țitoarea lui de-a dreapta lui luând coroana de pe capul lui și punând-o pe capul ei, iar cu mâna ei cea stângă palmuia pe împăratul, care privea cu gura căscată la ea și râdea cu ea, iar dacă ea se supăra el o lua cu binișorul ca s-o împace cu el, și cum să nu fie tari femeile de vreme ce pot și fac astfel?» O, și l-a sărutat pe Zorobabel regele Darius și i-a fâgăduit că-i va da lui tot ce-i va cere, și a primit el de la rege fâgăduința pentru zidirea Ierusalimului, cel ars de Edom și pustiit de caldeii.*

O, fii ai oamenilor, iată, sunt regi și sunt oameni care primesc și care nu primesc adevărul cel despre ei și despre femeile care domnesc peste ei. Eu însă vă spun că femeia aduce oamenilor și ei înseși moarte sufletului și suferință trupului, iar tăria ei stă în duhul ispitirii cea prin trupul ei stărnit în om. Dar iată, vremea s-a scurtat și vine Domnul pe pământ cuvânt și trebuie să audă din cer oamenii și să știe să se ferească de

desfrânare și să se oprească de la acest păcat, care suflă cu putere în zilele acestea peste tot și peste toți mai mult decât oricând peste pământ, din pricina duhului de femeie din oameni și din femei. Să ia aminte regii și stăpânii de pe pământ la duhul cel ceresc, care suflă grăind, și să se oprească toți de la păcatul pustiirii pământului! O, să ia aminte și mai vărtos arhieriei și preoții și să înceapă ei mai întâi să se curețe de păcatul desfrânării din ei și să curețe apoi pământul și pe om de păcatul acesta, că e pustiire mare pe pământ de la acest păcat, care, iată-l, se vrea împărat peste pământ și peste cer.

Mi-a trimis mie Domnul milă mare și duh de pocăință, după o viață trăită în păcat și nesătulă de el, și m-am dat apoi nevoiței cu trupul și lacrimilor izvor și am luptat pentru casa mea cea de sus ca să n-o pierd, ca să mai am vreme s-o dobândesc pe ea de casă a mea pe vecii, și ca să nu trăiesc în iad pe veci pentru păcatele mele grele până ce Domnul m-a scos din ele prin mila Lui de om, pentru care El a plătit cu rușinoasă moarte pe cruce, cu sângele Lui cel curățitor și plin de înviere pentru cei ce-L află pe Domnul Mântuitor al lor.

Luauți aminte, împărați și oameni puternici, arhieriei și preoți, bogați și săraci, robi și slobozi, credincioși și necredincioși, nu luați în răs viața cea de veci! Eu cât am fost în pustie după ce am părăsit veacul lumii și am slujit luptei împotriva păcatului m-au luat îngerii lui Dumnezeu și mi-au arătat chinurile iadului și am plâns apoi toată vremea trupului meu câtă am mai avut, și-mi spunea Maica Domnului Iisus Hristos că oamenii vorbesc prea ușor între ei despre locurile din iad, care nu sunt așa cum grăiesc ei despre ele, ci sunt de groază, iar dacă pe oameni îi doboară o durere mică a trupului lor și merg cu ea la doctor după alinare, o, unde s-ar mai putea duce ei din iad când ajung în dureri, unde ar mai găsi ei alinare muncilor celor de nesuportat?

O, iubiți învierea, fii ai oamenilor, și iubiți sfințenia, căci eu am plâns aproape douăzeci de ani după ea ca să mi-o dea Domnul pe ea peste viața mea, cea chinuită și robită de păcat atâta vreme pe pământ între oameni, și prin care mulți oameni mari și mici au murit ca și mine prin păcatul meu cel cu moarte în el, căci păcatul este boldul morții, precum este scris.

O, Doamne milos pentru cei pierduți în păcat, miluiește-i pe oameni ca și pe mine! Te rog pentru ei! Din ceata cuvânturilor Tăi am grăit eu lor în ziua aceasta, și multă vreme am trudit plângând pe pământ și suspinând după cei din cer ca să mă ajute și să mă răscumpere din păcat cu rugăciunile lor și să-mi facă parte cu ei în cer, iar ei m-au ajutat, ca și oștirile îngerești, pe care Tu mi le-ai dat de slujire trudei mele spre Tine și spre cei din cer, spre țara sfinților Tăi, Bunule Salvator, de la Tatăl Savaot trimis pe pământ pentru mântuirea noastră, pentru mila Sa de om.

Iar acum eu Te rog dintre sfinți, Te rog pentru poporul cuvântului Tău cel de azi, ai grijă de el cu sfinții Tăi și cu îngerii Tăi și cu mereu învățătura Ta peste el! Înviază în el în fiecare zi cu Duhul Tău Cel Sfânt, o, Doamne, și Care să-i păzească pe ei ai Tăi, ai duhului sfințeniei, căci Tu ești sfânt, și le dai lor să-Ți semene Ție, că ai putere, Doamne, iar fiii oamenilor nu iubesc puterea Ta ca să-i ajuți și pe ei cu iubirea Ta, cu mila Ta să-i ajuți spre țara sfinților Tăi. Ajută-i însă și pe ei, cum și pe mine m-ai ajutat și ai descoperit mie calea pocăinței, calea mea spre Tine, Doamne bun al celor ce se apleacă cu pocăință pentru ea, pentru calea Ta cu ei apoi, spre țara sfinților Tăi și spre odihna lor între sfinți. Amin.

— **E**u, Domnul, am ascultat înfiorat cu Tatăl Savaot și cu tot cerul de sfinți duhul și

cuvântul Mariei Egipteanca, cea care a înviat din păcat prin mila cea din cer ieșită în calea ei. Eu, Domnul, am privit grăirea ei peste împărați și peste mai-marii pământului, peste robi și peste slobozi, peste bogați și peste săraci, peste arhieriei și peste preoți și peste slujitorii lor, și dau duh cu putere graiului ei ca să se prindă el de cei spre care este trimis.

Eu, Domnul, slobozesc daruri miloase din cer pe pământ peste cei ce rătăcesc în păcat și se îndulcesc cu duhul amăgirii spre pedeapsa lor, iar Eu voiesc să-i înțeleptesc pe ei cu puterea cea de sus, și am împărțitor de darurile cele de sus pe poporul cuvântului Meu, în mijlocul căruia Eu vin cuvânt din cer pe pământ și-Mi vestesc împărăția, căci sunt Împăratul împăraților și Domnul domnilor, și numele Meu se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu. Amin.

O, pace ție, popor al cuvântului Meu, sluga Mea pe care Mă sprijin în zilele acestea de venire a Mea cuvânt pe pământ! Să stai, fiule, cu porțile deschise pentru Domnul. Să stai Mie slujitor pentru venirea Mea pe pământ, și-ți vor mulțumi sfinții toți, și-ți vor mulțumi ție cei din iad, care iau din mânuța ta tot mereu slobozire lor și rugăciune miloasă pentru sufletele lor înaintea Mea.

O, ai grijă de Mine, poporul Meu, ai grijă de această rugămintea a Mea! Stai sub povață, stai sub călăuză, fiule, stai sub iubire, măi fiule purtat! Iubește povața, iubește dojana cea cu povață și stai sub paza lor, iar altfel de pace să nu iubești, să nu dorești, căci fiii oamenilor pierd mereu viața din ei că n-au peste ei călăuzitori cu milă pentru pașii vieții lor. Tu însă ai, și învăță-te să ai și să nu-ți lipsească acest dar, căci spre viața ta cu Mine Eu ți-am dat daruri aproape de tine ca să te sprijini cu ele, măi poporul Meu, căci altfel omul moare, mor împărați și oameni, mor de lipsa celor din cer peste ei și lângă ei coborâte, căci din cer dau Eu lângă tine pază tare peste viața ta și mereu pază peste ea, iar tu să iubești ocrotirea Mea de peste tine, și bucurie mare să-ți faci ea, și-Mi vei mulțumi cu mare iubire și cu mare duioșie când vei vedea cât bun ți-am dat să ai tu pe pământ, și tot atâta să și împarți celor ce caută la tine pe Dumnezeu, Povățuitorul oamenilor credincioși și duioși după El peste viața lor, o, poporul Meu, lucrător cu Mine în via Tatălui Meu Savaot, acum, la sfârșit de timp, la venirea Mea cea de acum. Amin, amin, amin.

18 martie/1 aprilie 2012

Praznicul Bunevestiri

Maica Domnului, pildă de biserică a Domnului. Îndemn la curățire de păcate. Dragostea de Dumnezeu este bucurie și har. Grăirea lui Lazăr cel înviat.

In duh de biserică, în zi de praznic împărătesc, Eu, Domnul Iisus Hristos, Arhierul Tatălui peste biserică, slujitor împreună cu ea pentru cele spre Dumnezeu, grăiesc cuvântul Meu cel sfânt peste ea și hrănesc duhul ei și fapta ei cea pentru Dumnezeu, că e mare lucrare și mare minune să poată omul cu Dumnezeu așa cum așteaptă Domnul de la om, iar pentru această împlinire dinspre om spre Dumnezeu trebuie mereu și mereu învățătură, mereu îndemn spre viață, mereu hrană pentru viața cea cu Dumnezeu, căci viața omului este pândită zi și noapte de satana ca s-o surpe pe ea din om, ca s-o murdărească și ca s-o slăbească prin păcat, iar Eu, Domnul, văd, și păstoresc cu cuvântul Meu pe cei ce se aleg cu Mine și le veghez viața și mersul și le dau din Duhul Meu lor.

O, nu e mult cuvântul Meu peste cei ce Mă aleg ca să le fiu Păstor, ci trebuie mereu să păstoresc cu el pe cei ce Mă aleg,

iar ei să dea în părți hrana Mea, care se împarte și nu se împuținează, căci Eu sunt fără de început și fără de sfârșit, ca și cuvântul Meu.

În zi de praznic împărătesc las cuvânt cu povață în el peste duhul și fapta bisericii Mele, și să ia din hrana aceasta cei ce vor să fie biserică a Mea când ei se numesc pe sine așa, adunându-se după datină pentru rugăciune cu slujire înaintea altarelor. O, e mare lucrare să am Eu, Domnul, biserică pe pământ cu slujirea ei spre Mine! Nu știu cei ce se adună în locașuri de biserică, nu știu aceștia ce va să zică biserică. O, dacă ar vrea ei să știe, ar ști și nu le-ar fi în zadar predaniile și datinile sfinte, ci le-ar fi de folos pentru mântuirea lor, căci nu se poate omul să slujească la doi stăpâni așa cum cred toți oamenii care bat calea ca să meargă la biserică după cum e moda aceasta, iar când să vină vreo veste din cer peste ei, o, n-au ei habar pentru tainicele lucrări ale Domnului peste biserică, pentru mântuitoarea lucrare de sus peste ea. Biserică înseamnă mama Mea Fecioara, care sluja pentru Dumnezeu cu iubirea ei, cu supunerea ei, iar vestea cea din cer a îngerului a deslușit ei voia Domnului peste ea și s-a împlinit însământarea Mea în pântecele ei cel fecioresc ca să Mă nasc apoi după nouă luni prunc supus și să cresc supus și să lucrez supus pe pământ, și să ascult din cer voia Tatălui cu Mine și să fac voia Lui.

Să audă toți oamenii ceea ce grăiesc Eu în duh de biserică și deslușesc! Cine voiește să știe ce înseamnă biserică, să privească cu nesaț la inima și la viața și la supunerea mamei Mele Fecioara, biserică a lui Dumnezeu fiind ea și primind ea din cer lucru de împlinit prin supunere și prin credință, iar altfel nimeni nu poate sluji Domnului sub nume de biserică a Sa.

A venit îngerul bunevestiri la Fecioara cea aleasă pentru nașterea Mea și s-a luminat cu lumină mare încăperea, și inima Fecioarei a tresărit la vestea îngerului, și apoi ea s-a supus și s-a împlinit taina bunevestiri, și n-a coborât zadarnic această veste din cer pe pământ, ci s-a împlinit cuvântul lui Dumnezeu în ziua aceea așa cum el s-a vestit spre lucrarea lui atunci și apoi, pentru toată împlinirea lui. Așa sunt cei ce ascultă de Dumnezeu și de la Dumnezeu apoi, ca mama Mea Fecioara sunt, iar altfel omul nu poate să fie biserică a Mea, nu poate el să bea și paharul Domnului și paharul demonului și să nu fie el furat de la Dumnezeu apoi, căci Iuda ucenicul dacă a băut paharul demonului prin ascunderea lui de Dumnezeu și de frații lui ucenici, când a venit și el și a băut paharul Domnului a fost învederat, a intrat satana în el și l-a tras apoi spre cele ce lucra el în ascuns, căci l-a avut la mână satana cu cele ascunse în el, și iată, nu poate omul să bea din două părți și să nu fie trădător prin aceasta.

O, iubirea de Dumnezeu trebuie hrănită în om ca să fie ea, dar în cel cu duhul semeției în el nu dă ea rod, căci iubirea nu poate cu amestecătura și iese și se duce la locul ei de purcedere și nu poate ea în omul nedăruiț numai ei.

O, popor al cuvântului Meu, trebuie, fiule, să te învăț mereu, căci învățătura Mea de pe masa ta Eu o dau în părți spre povață peste mulți. O, ai grijă, fiule, să fie în tine hrană pentru iubirea de Dumnezeu și s-o hrănești pe ea între frate și frate, căci și Eu am mereu această grijă și mereu vin cuvânt la tine și mereu Mă dau ca să Mă ai Învățător și să Mă ia oamenii și să înțeleagă ei voia Mea, căci cele ce se văd sunt trecătoare, iar cele ce nu se văd sunt veșnice, și e de despicat bine rostul acesta. Cele ce se văd sunt trecătoare, și e bine că se văd, că se pot șterge cele ce sunt rele, ca să treacă relele și să nu rămână ele pentru plata cea rea a omului în cele veșnice, iar cele ce nu se văd sunt veșnice, ca și faptele rele ale omului, care nu se

pot vedea din om de către alt om tămăduitor pentru om, și care rămân veșnic neșterse, ca și plata lor.

O, nu se bucură de izbăvirea de păcat și de cele ascunse din el, ci se mânie pe Mine omul când îi arăt că văd și că știu păcatul lui și când dau să-l izbăvesc de întunericul lui și să-l ajut să iubească el lumina și faptele ei și roadele ei apoi. Trebuie hrănită dragostea de Dumnezeu, care-l ajută pe om numai spre Dumnezeu, numai spre mărturisirea lui Dumnezeu cu faptele lui, văzute din cer și de pe pământ sau tănuite în Dumnezeu prin smerenia omului iubitor de Dumnezeu și pedepsitor de păcat.

Iubirea de Dumnezeu o hrănesc Eu în om prin cuvântul venirii Mele de azi, căci s-a răcit pe pământ iubirea de Dumnezeu, iar la acest semn Eu numaidecât vin, așa cum este scris că voi veni la acest semn, și vin să întăresc iubirea de Dumnezeu în om. Amin.

Îmi zice mincinosul cel ce vede că tac față de păcatul lui sau al fratelui lui, și Îmi zice mincinosul și cel ce Mă aude grăind acest cuvânt al venirii Mele pentru ca să hrănesc în om credința și dragostea și apoi nădejdea, spre pocăința lui. O, dacă Eu nu-i spun omului faptele lui ascunse nu înseamnă că le iubesc sau că nu face rău omul prin aceasta sau că Eu nu văd și nu știu, ci înseamnă că tac și rabd îndurerat, ca nu cumva să Mi-l fac și mai mare dușman pe cel neascultător, și care nu se teme de dreptatea dintre Mine și el, iar cine se uită la cel ce păcătuiește ca să facă și el păcatul, va fi și mai greu pedepsit decât cel de la care zice că ia el pildă rea, căci mulți au văzut păcatele celor de lângă ei, dar nu le-au făcut și ei, ci s-au înțeleptit și au vegheat peste ei, iar Eu, Domnul, nu Eu nu-l iert pe om, ci plata păcatului nu-l iartă pe el.

Grăiesc cuvânt cu putere în el, ca să ia învățătura Mea cei ce știu masa Mea cu poporul Meu în mijlocul neamului român, și unde Eu pun ca să fie împărțit, căci duhul bisericii aceasta face: cercetează și lucrează și împarte cuvântul învățării peste tot pe unde întunericul din om îl ține pe om sub păcatul cel ascuns în om și care-l pedepsește pe om apoi.

Luați aminte, voi, cei credincioși, și voi, cei necredincioși, și învățați de la Dumnezeu să vă feriți de păcat, căci plata păcatului nu vă ferește pe voi! O, intrați sub veghe, veniți la lumină și luați lumină și dezvățați-vă de faptele întunericului din voi! Când omul se vrea singur pentru faptele lui cele din el păcătoase, îl ia diavolul în primire ca să facă ascundere omul, și uită de înger și de Dumnezeu unul ca acela. Când se alege doi, tot rău este, că e tot alegere și e tot cursă diavolească pentru cel neputincios care stă fără veghe, dar când sunt frați împreună trei și cinci și zece și mulți viețuind și dăruind unii altora jertfa lor cea cu iubire în ea, atunci binecuvântarea Domnului lucrează mult, și unii pe alții se veghează frații spre Domnul, dacă pentru aceasta se unesc ei laolaltă frați. Rugăciunea cu postul de bucate lângă ea, acestea slăbesc puterea lui satana și a îngerilor lui, care mișună cu putere peste tot în văzduh și în om și între om și om, și iată povață pentru post, căci trebuie post de toate cele rele din om, nu numai de bucate, căci omul greșeste mult prin minte, prin vorbire, prin inimă, nu prin mâncări și atât când e vreme de post. Cei postitori, curioși și sihaștri, dădeau să se ferească de păcat în vremea cea cu post de bucate și dădeau și pe alții să-i ferească de păcatul din ei, și se duceau spre schivnicie în vreme cu post, căci ei știau că plata păcatului este grea, și luptau ei apoi cu toate puterile sufletului lor împotriva puterii trupului, care cere pentru el, și mulți din ei biruiau și dobândeau har peste har, și har vestit apoi, lucrând el spre vindecarea multora din cei ce căutau pe

Dumnezeu, dar cei ce stau laolaltă în numele Meu pentru dragostea Mea în mijlocul lor, aceia se biruiesc unii pe alții împotriva celor dinăuntru ale lor și se ajută unii pe alții pentru statul lor împreună în numele Meu și pentru cele de folos sufletelor lor.

Se sfârșește peste opt zile vremea Postului Mare și mulți din cei postitori de bucate au păcătuit cu gura spre vorbiri deșarte și spre folos diavolului și au păcătuit cu răutatea, cu încordarea de suflet și cu neveghea pentru iubirea de Dumnezeu, căci dacă omul nu postește pentru dragostea de Dumnezeu și postește pentru ca să-i dea lui Domnul prin zile de post izbândă în multe ale lui, o, un așa om nu are în el dragostea lui Dumnezeu, ci are nevoie de ajutor pentru el, și Domnul îi dă dacă el cere, dar dacă și el nu dă Domnului ceea ce așteaptă Domnul de la om, iubire din toată inima și sufletul și duhul lui, atunci zadarnic este postul omului, și se cunoaște că n-are în el dragostea lui Dumnezeu și se cunoaște că nu are har, ci are dragoste numai pentru el un așa om.

O, poporul Meu cel plin de cuvântul Meu învățator peste tine, adună-te acum, fiule, sub rânduiala cea bisericească din mijlocul tău și îngenunchează cu multă umilință înaintea Mea pentru duh cu căință de tot ceea ce ai greșit tu ca un om în vremea aceasta cu post, căci tu ai sarcini mari și multe pentru purtarea lucrării Mele, iar grijile acestea îți mai învățosează când și când pacea inimii, sau neveghea ta deplină te-a mai adus la greșeli cu lucrul sau cu cuvântul sau cu gândul, și curăță-te frate pe frate și să fie primire de la unul la altul pentru căință, fiilor, căci frații adevărați ai Mei veghează unii peste alții, nu peste ei înșiși mai întâi, și trebuie primire cu supunere, fiilor, așa cum mama Mea Fecioara s-a supus îngerului vestitor și a ascultat ea voia celui vestitor peste ea de la Dumnezeu și pentru Dumnezeu. Ea este pildă de biserică a lui Dumnezeu, ea este cea plină de har din pricina iubirii ei de Dumnezeu și a supunerii ei depline înaintea Ziditorului ei. Amin.

— **E**u sunt aceea, Fiule Ziditor, căci Tatăl Ziditorul Ți-a spus Ție să Te așezi în pântecele meu și să Te naști Om, iar eu Ți-am fost biserică și Te-am adăpostit în pântecele meu cel fecioresc până ce ai ieșit și Te-ai arătat oamenilor plin de har și de adevăr, de la nașterea Ta și până la suirea Ta iarăși la Tatăl Savaot.

M-am făcut pildă de biserică a Ta, o, Fiule al lui Dumnezeu, și ai fost Arhiereul bisericii mele. Te-am purtat în inimioară cu toată dragostea mea pentru Tine, și Te-am purtat în pântece apoi prin supunerea mea Ție la vestirea îngerului care Te-a vestit pe Tine mie că Te vei naște din pântecele meu și Te vei arăta lui Israel. O, Te-am purtat iarăși apoi în inimioară pe pământ, până în cer lângă Tine, Fiule scump al meu. Ai făcut din mine pildă de biserică a Ta pe pământ, Doamne. Îi rog pe cei credincioși și pe cei necredincioși, îi rog să se lase spre dragoste de Tine și să și-o hrănească mult, ca să aibă și ei bucuria mea și harul cel de la ea. Dragostea de Tine este bucurie, și apoi este har. Cei ce vor să guste fericirea și tânjesc după ea pe pământ, iat-o, aceasta este și așa este ea și în Tine este izvorul ei, din care ei pot bea și se pot bucura cu bucuria cea deplină, căci altfel de bucurii sunt trecătoare și îi trec pe oameni. Numai bucuria cea veșnică ajută-i pe oameni s-o caute și s-o aibă, Bunule Învățător al lor, dar fă-i pe ei să caute învățătura Ta și s-o pună la inimă și să ia din ea viață spre viața lor.

E zi de praznic împărătesc, a mea și a Ta zi de praznic, și este ziua îngerului vestitor peste mine de la Dumnezeu. Le dăruim oamenilor bucuria mântuirii acestei zile și folos de la ea lor, iar eu mă supun bucuriei Tale în mijlocul poporului cu-

vântului Tău, că Tu ești Arhiereul bisericii Tale, Doamne, și Tu ai întocmit-o pe ea acum ca s-o ai acum, când se surpă numele și viața bisericii pe pământ, căci satana a biruit peste cei fără de dragoste de Dumnezeu în slujirea cea după datină pentru taina de biserică, iar mângâierea noastră este de la cei zidiți de Tine acum biserică a Ta înaintea Ta, și prin care Tu Te ridici Salvator pentru mulți. Fericțiți cei curați cu inima, fericțiți mult, și mulți din ei vor primi plata pentru aceasta când se vor alege la dreapta și la stânga toate și toți, după cum este scris, și după harul pocăinței, pe care Tu îl reverși cu multul acum, când vii pe pământ cuvânt și har plin de cuvânt, o, Fiule milos pentru om și mult răbdând Tu cu sfinții pentru scăparea multora în zilele ce vin. Amin.

— **D**a, mamă, așa voiesc să fie, să scape spre salvare mulți, și trebuie să vadă ei și să creadă ei, că iată, Eu vin cu ea înaintea lor mai înainte de furtuna cea întetită mult, căci acum furtuna e tăcută și ia de peste tot din calea ei pe cei ce au stat sub nume de biserică pe scaune și pe ridicături ca să stăpânească peste oameni în numele Meu, iar turma Ne este risipită și flămândă de tot, mamă. Eu, Domnul, suflu peste ea, iar fluierul cuvântului Meu dă s-o trezească și s-o cheme la pășune, căci sunt Păstor cu milă și cu bogăție de pășune plină de duh dătător de viață, și dau din ea la cei ce vin la masa Mea. Amin.

O, poporul Meu cel plin de cuvântul Meu pe masa ta, am stat cu zi de praznic împărătesc în sărbătoare cu tine în ziua aceasta. Îți hrănesc, fiule, dragostea de Dumnezeu. De ea ai tu nevoie cel mai întâi, iar toate celelalte slujirii ei vin după ea ca lucrare a ei. Acest har să-l aveți toți, măi fiilor. Hrăniți-vă unii pe alții cu dragostea de Dumnezeu, și cu multă umilință să vă dăruiți unii altora acest har ceresc. Iubiți postul și rugăciunea, care izvorăsc din dragostea de Dumnezeu din voi și dintre voi, și din care izvorăște dragostea de Dumnezeu. Acestea sunt semnele după care Eu, Domnul, îi cunosc pe ai Mei, și prin care ai Mei Mă cunosc. Amin.

Pace ție, poporul Meu, și iată cine voiește să grăiască ție în ziua aceasta, de lângă Mine să-ți grăiască și să se bucure întru venirea Mea cu sfinții la tine. Ia aminte, și împărtășește-te de duhul învierii, o, poporul Meu! Amin.

— **I**nvieria mea, Doamne, Te-a arătat pe Tine lui Israel Dumnezeu mare. Am stat patru zile cu trupul despărțit de suflet în mormânt, iar Tu ai venit în Betania și m-ai strigat afară. Eu Te-am ascultat și am înviat, o, și s-au stărnit împotriva Ta apoi toți fățarnicii lui Israel și s-au ațâțat unii pe alții cei ce-și ocroteau mărirea lor și s-au temut cu teamă mare și s-au sfătuit în sobor arhieriei și preoții să Te dea crucii și morții, Doamne, căci venise vremea să Te lași în mâna lor, spre judecata lor și a stăpânitorului acestei lumi, prin mijlocirea faptelor lor ucigătoare asupra Ta, Dumnezeule mare. Învieria mea la cuvântul Tău, aceasta a făcut să se ațâțe duhul celor ce se temeau de Tine atunci, iar azi, în ziua sâmbetei celei de dinaintea intrării Tale mărețe pe mântul asinei în Ierusalim, azi este și serbarea zilei învierii mele și am dorit bucuria să grăiesc pe calea venirii Tale în mijlocul poporului cuvântului Tău, că voiesc să-i spun lui să pătrundă în adânc taina învierii mele, care a lucrat odată cu taina mântuirii cea de la Tine peste oameni, Doamne. Întâi le-ai promis oamenilor învierea prin învierea mea, că m-ai iubit, fiindcă și eu Te-am iubit, și apoi Tu Te-ai dus spre jertfă pentru neamul omenesc depărtat de Tine prin păcat. A doua zi Te-a primit tot Ierusalimul cu cântări de slavă ca pe un Împărat, căci toți au aflat de minunea învierii mele, iar apoi Ți s-a pregătit crucea, Doamne, și toți mai-marii

au pornit împotriva Ta pe cei ce Ți-au cântat osana în ziua de Florii. O, iată taina dragostei de Dumnezeu! Unii înviază pentru credința lor în Tine, iar alții mor pentru nedragostea lor de Tine, Doamne. Nu mai este dragoste de Dumnezeu, nu mai este pe nicăieri, iar taina de biserică este batjocorită de cei ce slujesc în nume de biserică peste oameni pe pământ, iar dacă dragostea nu mai este, e semnul să vie. Și de ce să vie? Să vie să întărești dragostea, căci ea nu mai este. O, vino, Doamne, pe pământ și întărește dragostea de Dumnezeu în oameni, căci la acest semn este scris ca să vie! Îl rog pe poporul cuvântului Tău să-și îmbogățească înțelepciunea tainei învierii, și mă bucur azi între sfinți în cer că am putut eu acum să fiu în venirea Ta la el și să grăiesc în mijlocul lui cuvântul meu de bucurie pentru venirea Ta cuvânt pe pământ.

O, bucură-te, popor iubit de Dumnezeu, dar iubindu-L mult pe El, așa să te bucuri, și altă bucurie să nu ai, ci să-ți fie de ajuns iubirea cea pentru El și hrană să-ți fie ea! Fie numele Domnului binecuvântat de noi și de voi, cerul și pământul în iubire de Dumnezeu unindu-ne la masă de cuvânt! Slavă Ție, Doamne, că mare este slava Ta în cer și pe pământ, și se vor bucura de ea cei ce au crezut și cei ce Te-au iubit, crezând în slava Ta și stând sub ea, crezând. Amin.

— O, Lazăre, copil înviat de Dumnezeu dintre cei morți mai înainte de crucea Mea și de învierea Mea prin ea, vom cânta peste opt zile cântarea Domnului tău Cel înviat: „*Hristos a înviat!*”. M-am lăsat spre jertfă deplină după învierea ta, iar a treia zi după răstignirea Mea pe cruce am înviat. „*Hristos a înviat!*” vom cânta curând noi cu poporul cuvântului Meu. Amin.

Pace ție, poporul Meu! Am stat cu înțelepciunea Mea la masa Mea cu tine și ți-am dat ca să ai și ca să dai. Pace ție! Și voi sta iarăși cu tine în cuvânt cu praznic de Florii și iarăși îți voi da și iarăși vei împărți cuvântul Meu la praznicele Mele cu tine, căci tu ești sluga Mea, pe care Eu Mă sprijin cu venirea Mea cea de acum, o, poporul Meu cel de acum al Meu. Amin, amin, amin.

25 martie/7 aprilie 2012

*Duminica a șasea a Postului Mare, a Floriilor,
praznicul Intrării Domnului în Ierusalim*

Învățătură pentru taina iubirii de Dumnezeu. Domnul va da pe față pe antichrist.

Durerea Mea și lacrima Mea cea de la om Mi se alină mult când Eu cobor în carte cuvântul Meu cel din zilele acestea de apoi, și prin care Eu grăiesc în mijlocul celor ce Mă primesc cu el și-Mi dau adăpost cu ei și-Mi trâmbițază apoi cuvântul în lung și în lat, și fac ei fericire Duhului Meu dumnezeiesc când nimeni pe pământ nu mai este să-Mi mângâie rana Duhului Meu, rană multă, rană de la om. Tatăl Meu Savaot Se alină și El mult, că poartă El durere pentru Mine dacă Eu port durere, și plânge Tatăl Meu așa cum plânge părintele când își știe copilul său îndurerat și plâns.

De două mii de ani Mă plânge Tatăl, ca și atunci când Mă vedea disprețuit de toți pe pământ și Om al durerii. Suspină Tatăl de mila Mea, căci sunt sub sarcină pentru om. Cu mare iubire l-am făcut Noi pe om, dar omul nu Ne-a iubit. Nu este rană mai grea ca aceea de la cel pe care-l iubești, iar el nu te iubește. Cel ce iubește are iubirea de viață și de lucrare, și nu se poate să nu-l doară pe el de la cei ce nu-l iubesc. De la începutul său omul a făcut păcatul ne iubirii de Dumnezeu, Zi-

ditorul său. Nu poate omul să asculte de cel pe care nu-l iubește, iar rana iubirii rămâne peste ea și doare ea de la cel ce nu iubește.

O, poporul Meu, ai grijă, fiule, de iubire ca să poți să ascuți. Neascultarea vine de la ne iubire, și nu știu oamenii de ce nu-L ascultă ei pe Dumnezeu. Nu-L ascultă pentru că nu-L iubesc, iar cei ce nu iubesc fac rana aceasta Celui ce iubește.

O, ca să poată omul dovedi ascultare cu viața lui el trebuie să iubească mult și nu puțin pe cel de care ascultă, pe cel de la care ia el viața și pază pentru viață. Cuvântul este viață, în el este viață, și viața este lumina oamenilor, iar lumina luminează întunericul, care n-o cuprinde pe ea. Cine are peste el cuvânt de care să asculte, acela ascultă și are viață și are lumină, iar lumina luminează în întuneric și nu se pierde ea, căci întunericul n-o cuprinde, n-o biruiește pe ea. Cine bagă lumina la întuneric n-o strică pe ea, ci ea luminează, căci așa este lucrarea ei, iar cei ce iubesc trebuie să umble în lumină, iubire și lumină, și apoi ascultare pentru această taină, pentru iubire.

O, mare dar are peste el cel ce are darul ascultării! Cel ce ascultă are iubire, și iată, pentru ascultare trebuie iubire. Am venit iubire pe pământ și n-am putut să Mă arăt oamenilor decât prin cei ce iubeau și aveau iubire. Cu ceilalți n-am putut să Mă adăpostesc, căci fiecare trage la cei cu care se aseamănă. Am venit să împart viața oamenilor, dar tot celor ce aveau am împărțit viață. Nu e nimeni mai plin de viață ca și cel care ascultă, fie fiu, fie rob, fie stăpân. Sunt stăpâni pe pământ care ascultă de supușii lor, căci au în ei iubirea, iar ea trage cu ascultarea, cu patul de odihnă al iubirii.

Am iubit pe Maria și pe Marta și pe Lazăr, căci ei Mă ascultau, fiindcă Mă iubeau. Boala lui Lazăr și moartea lui și învierea lui la cuvântul Meu, au slujit acestea jertfei Mele pe cruce pentru poporul Israel, care nu M-a primit și nu M-a ascultat ca să Mă primească și ca să Mă iubească. Se apropiase praznicul Paștelui iudeilor, și tot norodul adunat la Ierusalim voia să Mă vadă dacă a auzit de minunea învierii lui Lazăr, iar mai-marii preoților au făcut sfat ca să Mă omoare și să-l omoare și pe Lazăr, din a cărui pricină mulți se aplecau și credeau în Mine. A doua zi norod mult venit la praznic, auzind că Eu vin la Ierusalim, au stat în calea Mea cu stâlpi de finic și-Mi strigau cântându-Mi ca unui împărat: «*Osana! Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului, Împăratul lui Israel!*». Am împlinit atunci Scriptura și am stat pe un asin tânăr și așa M-am arătat celor ce-Mi cântau, iar ucenicii Mei au priceput atunci și și-au adus aminte că acestea erau scrise pentru Mine și că pe acestea Mi le-au făcut cei ce M-au primit, căci era scris: «*Nu te teme, fiica Sionului, Împăratul tău vine șezând pe mânzul asinei!*». A urmat apoi trădarea lui Iuda și prinderea Mea și crucea, și a urmat apoi învierea Mea, dar toate acestea nu înainte să-Mi întăresc ucenicii, învățându-i pe ei iubirea cea mai mare și dându-le lor făgăduința Duhului Sfânt Mângâietorul, și răbdarea învățându-i pe ei, ca să poată ei îndura întristarea care avea să-i cuprindă, dar le-am spus lor că iarăși Mă vor vedea și se va bucura inima lor, și bucuria lor nimeni nu o va lua de la ei, iar apoi, rugându-Mă Tatălui pentru Mine și pentru ucenicii Mei și pentru toți cei ce vor crede în Mine, M-am lăsat spre jertfire, dar a treia zi M-am ridicat, am înviat și M-am arătat înviat ucenicilor Mei.

O, în toată durerea Mea Eu Mi-am păstrat fericirea de la cei ce Mă iubeau și Mă mângâiau cu credința lor, cu iubirea lor, cu ascultarea lor. Așa și azi Mă mângâi, cu cei ce Mă iubesc Mă mângâi și sunt fericit de la iubirea lor de Dumnezeu, iubirea cea mai mare, cea care poate totul, așa cum Eu, Domnul,

am arătat-o și am putut prin ea și am biruit prin ea, și cu ea am judecat pe stăpânitorul acestei lumi, care nu a avut și nu are nimic în Mine, și i-am arătat lui atunci că nu are și că a fost judecat pentru aceasta.

Sunt pline de iubirea cea mai mare cuvintele Mele în mijlocul poporului cuvântului Meu în zile de sărbătoare când Eu, Domnul, Mă las cuvânt slujitor pe masa lui cu Mine pe pământ. Taina raiului am așezat-o Eu între Mine și poporul cuvântului Meu. Nici în rai n-am putut grăi cu omul atât de mult cât grăiesc acum oamenilor, trecând cu glasul cuvântului Meu prin văzduhul grădiniței Mele de cuvânt, așa cum treceam spre Moise pe munte când îi dădeam lui grăirea Mea, iar el o așeza pe ea peste Israel.

Intru la tine, poporul Meu, așa cum intram în Betania în casa celor trei frați, care Mă iubeau mult. Iubirea cea mai mare să fie între Mine și tine, așa voiesc Eu. Taina ei rămâne în cer, dar Eu vin cu cerul la tine și cu cele din cer vin, și nu este loc mai fericit pentru Mine în cer sau pe pământ ca și locul tău cu Mine. Pentru Mine, fiule, să stai tu în acest loc binecuvântat și să porți tu în inimioară înaintea Mea iubirea cea mai mare. Vorbește despre ea frate cu frate și caută să-i afli toată adâncimea tainei ei și a lucrării ei, și aceasta prin mult cuvânt, așa cum Eu mult cuvânt grăiesc ție și-ți mângâi cu el duhul și pacea și-ți dau pacea cu el.

Intru la tine, poporul Meu, așa cum intram în Betania la cei trei frați, care Mă iubeau, și intru la tine cuvânt biruitor, intru ca un Împărat, așa cum am intrat în Ierusalim pe mânăzul cel tânăr. Așa intru Eu la tine călare pe cal alb, pe îngerul Meu cel purtător de biruință pentru cuvântul Meu peste pământ, și te învăluiesc mereu în taina venirii Mele la tine, și Mă învăluie ea pe Mine în ea, și taină dulce pentru cei din cer este slava Mea cu care vin la tine cuvânt, vin și binecuvintez intrarea Mea la tine și intrarea sfinților Mei cu Mine, și Mi-e calea binecuvântată de Tatăl și de tot cerul de sfinți și de îngeri, și îți împărtășesc Eu ție din slava Mea cea nevăzută a venirii Mele la tine cuvânt pe pământ, și cuvântul Meu are viață întru el, iar viața este lumina oamenilor, și lumina luminează întunericul, care n-o cuprinde pe ea.

O, Mi-e tare drag și dor să-ți împărtășesc măreția slavei Mele cu tine și multa ei lucrare, poporul Meu! Sunt pe pământ uzine mari, care prelucrează și fac fel de fel de lucrări fără să stea ziua sau noaptea din lucrul facerii lor, și lucrează fără încetare și fac. O, așa este slava Mea cea lucrătoare și mult lucrătoare în cer, și între cer și pământ, și pe pământ și pentru pământ lucrând ea și nestând din lucru. E plin de cuvântul Meu cerul tot și toată lucrarea lui cea pentru Dumnezeu și pentru oameni, și totul lucrează după cuvântul Meu. Așa voiesc Eu să fac să fie și pe pământ, dar pe pământ este locuitor neamul omenesc, care nu are iubire de Dumnezeu, iar cel ce nu iubește nu ascultă, nu poate să asculte.

O, ai grijă pentru ascultare, ai grijă de iubire, măi poporul Meu! Iubește mult pe cel de care ascuți, ca să poți asculta, măi fiule! Unde nu este ascultare nu este iubire. Unde nu este frumosul în tot și în toate nu este ascultare, iar unde nu este ascultare nu este ordine ca în cer, ci este totul ca pe pământ.

Să ia duh de viață din cuvântul Meu de pe masa ta toți cei care se uită după el când vine el la tine pe pământ, o, poporul Meu, iar tu să stai înaintea Mea pentru venirea Mea și să fii muntele Meu, în care Eu Mă slăvesc și pe care petrec cu sfinții Mei slăvindu-Mă în ei, iar ei în Mine având slava lor.

Duhul Meu este fericit când grăiesc cuvânt peste

pământ, și e plin de iubirea cea mai mare cuvântul Meu. Voiesc să Mă întâlnesc cu iubirea omului, voiesc prin cuvântul Meu cel cuprins în iubirea Mea, și pe care el o cuprinde în el și o coboară pe pământ.

Pace ție, poporul Meu! Am grăit cuvântul Meu cel de praznic de Florii, căci sunt Arhiepiscopul tău, iar tu ești biserica Mea. Peste șase zile cuvântul Meu va cuprinde în el praznicul Învierii Mele și Mă voi da cu el celor ce Mă așteaptă să-l cobor pe el pe pământ la ei, căci cuvântul Meu îi învață cu putere pe oameni, nu cum îi învață pe ei fariseii și cărturarii lor, preoții și arhierii lor, și se va ține după Mine norod mare în zilele ce vin, căci pe nicăieri nu va mai găsi omul intrarea la Domnul, căci toate ușile spre Mine se închid de mâna omului antichrist și a slujitorilor lui, căci antichrist a păcălit cu fața lui vopsită tot neamul omenesc, dar acestui înșelător îi voi smulge Eu masca și va fi văzut și va fi descoperit, și vor curge spre izvorul Meu atunci cei ce vor fi izbăviți, și vor găsi mângâierea lor.

Pace ție, poporul Meu! În săptămâna aceasta este pregătire pentru praznicul Învierii Mele și este amintirea durerilor Mele înspre Golgota și apoi patima Mea pe cruce. O, păstrează-te în sfiala cea sfântă, ca să trăiești cu Mine și cu toți sfinții amintirea Mea cea de atunci, viața Mea și durerea ei cea din săptămâna patimilor Mele, și ne vom întâlni apoi cu slava învierii Mele și vom cânta „*Hristos a înviat!*” și ne vom aminti învierea și vom pătrunde tot mai adânc în ea, în taina învierii. Ca și cei trei copii din Betania cu casa lor, așa slujești tu azi Domnului tău pentru mântuirea multora din cei ce vor crede venirea Mea la tine, o, popor slujitor, și mulți se vor uni cu tine în zilele ce vin pentru taina Mea cea din mijlocul tău, taina învierii omului, iar Eu te pregătesc pe tine mult pentru această întâlnire a Mea cu mulți, care Mă vor urma spre izvorul Meu de cuvânt, aici, unde Eu am pășune multă pentru cei ce vor veni să-i păstoresc, să-i înviez mai întâi, și apoi să-i păstoresc pe ei. Amin, amin, amin.

26 martie/8 aprilie 2012

Praznicul Învierii Domnului

Fiii lumii petrec lumește ziua învierii Domnului. Grăirea Domnului cu neamul român.

Pace ție, popor al cuvântului Meu cel de azi! Pace vouă, măi fiilor! Așa a fost cuvântul Meu cel de mângâiere peste ucenicii Mei după ce Eu am înviat, și le-am deslușit apoi că Eu sunt. I-am întărit pe ei și înainte de durerea lor cea pentru Mine, și i-am întărit și după ce M-au privit și M-au văzut înviat. Cu o săptămână înainte i-am întărit pe ei în taina învierii prin învierea lui Lazăr, iar apoi Eu Însumi M-am arătat lor înviat din răstignire, și bucuria lor nimeni n-a luat-o de la ei. Le-am spus lor: «*Pace vouă!*», căci era mare rana inimilor lor, și le-am dat apoi de lucru pentru învierea multora, și a lucrat de atunci mult peste pământ și peste oameni învierea Mea și taina învierii, iar această nădejde mângâie mult.

O, pace vouă, măi fiilor! Hristos a înviat! Acesta era cuvântul care trecea din gură în gură după ce Eu am sfărâmat puterea morții și am înviat. «*Hristos a înviat!*» se vesteau unii pe alții ucenicii Mei și toți cei ce au fost cuprinși în taina venirii Mele pe pământ ca să Mă nasc Om și să cresc și să ajung la vârsta de Mântuitor pentru mulți, ca să pățimesc și să înviez a treia zi dintre morți.

Vă mângâi cu cuvântul Meu așa cum pot, vă mângâi dulce, și vă mângâi cu Duhul Meu, măi fiilor. Peste fiii lumii n-am cum să cobor mângâierea Mea și pace peste ei, căci ei

nu știu să trăiască adânc fiorul durerilor Mele de pe Golgota, ci știu să-și pregătească multe bunătăți pe masă și să se strângă apoi prin biserici și să vorbească înăuntru și pe afară pe toate ale lor și să petreacă lumește ziua Domnului, ziua învierii Mele. «*Pace vouă!*» le spun celor ce trăiesc durerea, și apoi le dau lor mângâierea și pacea, așa cum le-am dat ucenicilor Mei strânși mănunchi și plini de durere pentru ispita cea venită peste ei după ce satana a intrat în Iuda ca să Mă vândă spre răstignirea Mea și să rămână fără Mine ucenicii Mei apoi. Nădejdea lor s-a ivit lucrătoare apoi, iar credința le-a fost fără de margini, și au fost ei apoi peste pământ mărturisorii Mei, ai Celui înviat a treia zi din mormânt, și mulți dintre ei au mărturisit pe Dumnezeu ca și Învățătorul lor Cel răstignit și înviat, căci Eu sunt învierea și tainic stau cu ea în cei ce cred în cuvintele Mele toate, căci toate se împlinesc ca în cer, fiindcă în cer ele sunt împlinite, și se arată apoi pe pământ lucrarea lor, de pe pământ și până în cer lucrând ea.

Acum o săptămână v-am spus vouă, fiilor, despre amintirea durerilor Mele și v-am îndemnat pe voi la sfială sfântă ca să trăiți cu Mine și cu toți sfinții amintirea Mea cea de atunci, viața Mea și durerile ei din săptămâna patimilor Mele și pătrunderea apoi tot mai adânc în taina învierii, ca să ne întâlnim apoi cu slava învierii și să ne amintim învierea și să pătrundem tot mai adânc în ea, și ți-am spus, poporul Meu, că Eu te pregătesc mult pentru această întâlnire a Mea cu mulți, pentru venirea Mea după ei, de la Tatăl iarăși venirea Mea la oamenii care Mă vor urma spre izvorul Meu de cuvânt, aici, unde Eu te am pe tine popor al Meu și pășune curată am pentru cei ce vin ca să-i păstoresc, să-i înviez și să-i păstoresc și să-i învăț pe ei biruința asupra diavolului așa cum Eu am biruit.

Acum suntem în zi de praznic de înviere și de slujire sfântă și de cântarea cea duioasă: „*Hristos a înviat!*”, și cine pe pământ mai petrece cu Mine durerea și bucuria, ispita și biruința cea asupra ei, sărbătorile Domnului și slava lor așa cum Eu, Domnul, și cu cei din cer venim la tine și aducem aici lui Dumnezeu Duhul vieții și cuvântul Lui și pacea Lui cea de sus?

O, ce să le dau Eu oamenilor în zile numite de Dumnezeu sărbători cerești, când ei își iau singuri ceea ce le place lor să facă și să aibă? Cântă lumea toată „*Hristos a înviat!*” și crede ce cântă, dar durerea Mea cea de până în înviere nu știe omul s-o pătrundă ca pentru Dumnezeu. Ce sărbătoare, ce biruință poate fi mai mare ca aceea pe care o simte cel ce străbate dureri și iese la capătul lor? Poporul Israel după ce a ieșit din robia Egiptului și din lupta cea pentru aceasta a sărbătorit Paștele și a cântat Domnului cântarea cea de biruință, și a avut bucuria biruinței și a credinței și a cântat acest popor atunci, și numai așa sunt adevăratele sărbători, dar după ce Israel a uitat durerea, a uitat pe Domnul și nu L-a mai ascultat pe Cel ce cu mână tare i-a dat lui izbândă în biruință.

Slujbele bisericii sunt bucurie în biruințe și slavă pentru Domnul și pentru sfinții biruitori ca și El, iar cei ce merg la biserică din pricina modei de a merge nu înțeleg aceștia ce înseamnă și de ce se adună cei ce știu de ce se adună. O, e mare și e adâncă taina învierii, și trebuie pătrunsă ea ca s-o poată omul căuta și înțelege apoi. Eu, Domnul, n-am nici o bucurie de la cei ce se strâng după modă în biserici ca să cânte cântarea biruinței, căci dacă ei nu pătrund cu credința și cu simțirea și cu trăirea și cu fapta apoi tainele acestea, cum ar putea ei face bucurii lui Dumnezeu?

O, neam român, ce dar mare, ce har mare am coborât Eu, Domnul, în mijlocul tău ca să fac din tine sărbătoare și țară de praznic sfânt peste popoarele de pe pământ, și toți în tine

își văd de ale lor, o, țara Mea cea de azi pentru a doua Mea venire cuvânt de la Tatăl pe pământ pentru om! Petrec în mijlocul tău cu ucenicii cuvântului Meu cel de azi praznic de înviere și cuvânt de slavă și cuvânt de chemare la slava Mea. O, ce dar mare ai în mijlocul tău, iar tu nu auzi șoapta Mea și nu iei de la Dumnezeu ca să ai și ca să poți în numele Lui pe cele de la El peste tine și peste pământ! Am din tine o mână de ucenici și lucrez cu ei pentru slava Mea și pentru iubirea Mea de tine, căci te am de la Tatăl sortită să-Mi fii casă de primire acum, la sfârșit de timp, când Eu vin pe pământ cuvânt și Mă fac Învățător peste om. O, Mă uit peste tot în mijlocul tău și văd numai dor de slavă omenească în fiii tăi și duhul minciunii, cu care ei se răstoarnă unii pe alții și se ceartă pentru întâietate, pentru scaunul celor ce stau peste tine din partea lor, nu din partea Mea și a ta, căci tu, popor român, ești dus cu vorba, fiule, dar nu poate omul să-ți facă ție bine, o, țara Mea cea dată Mie de Tatăl când M-am născut Prunc pe pământ și ca să te am acum casă de venire a Mea, când Tatăl Mă trimite să fiu iar pe pământ cu oamenii și să grăiesc lor. Eu, Domnul Cel înviat din răstignire, îți amintesc ție că nu știi să-ți mai aduci aminte frumos de răstignirea Mea, de răstignirea ta, de durerea ta și de biruința cea de la Mine peste tine apoi în toată vremea când ispita te-a încercat, iar Eu voiesc să te înviez în Duhul Meu și să fiu viu în tine și să știi tu să cânti cântarea învierii și să rămâi în taina ei, popor român. O, cum să fac să poți să-Mi deschizi și să Mă auzi și să Mă cunoști și să Mă crezi și să Mă primești să-ți fiu oaspete cu oștirile cerești pe vatra ta, precum și sunt, precum și lucrez în mijlocul poporului Meu cel luat din tine și așezat de Mine înaintea Mea pentru soarta ta din cer cu Mine pe pământ?

Hristos a înviat, neam român! Eu sunt Cel ce sunt. Sunt Fiul lui Dumnezeu Savaot și am Betanie binecuvântată de Dumnezeu în mijlocul tău și poposesc în ea cu oștirile cerești și-ți las carte scrisă pe vatra ta vorbirea Mea cu tine. E zi de praznic de înviere. Hristos a înviat, o, popor român! Ai grijă, fiule, să iubești adevărul și nu minciuna. Ai grijă, popor iubit, să iubești pe Dumnezeu și nu pe satana! O, ai grijă de credință, căci totul este cu puțință celui cu credință, dar credința s-o iei de la Mine și nu de la om, căci omul este mincinos și te trage de la Mine la el. Eu, Domnul, te pecetluiesc acum cu slava învierii Mele și-ți dau ție salut de praznic sfânt: Hristos a înviat! Amin.

Iar tu, popor al cuvântului Meu, rămâi slujitorul Meu, căci Eu te întăresc pe această piatră de slujire și-ți port de grijă cu mână tare împotriva duhului rău când el se încearcă peste tine, iar tu ai grijă de armele cele de-a dreapta și cele de-a stânga să-ți fie treze și mergi cu Domnul pe cale, căci îndemnul Meu în mijlocul tău te arată pe tine mereu, mereu pe pământ și în cer popor al Meu. Amin.

O, pace vouă, fiilor! Hristos a înviat, vă spun Eu, Domnul, vouă în zi de praznic de înviere! Duhul Meu vă mângâie pe voi cu cuvânt scris și cu cuvânt tainic, iar voi să-Mi dați mângâiere, fiilor. Toate oștirile cerești tânjesc spre voi și stau cu Mine lângă voi în zile de praznice pentru Dumnezeu și pentru sfinții Săi. Voi fiți cumiți, căci grija Mea pentru voi e veșnic trează și vă aduce vouă purtarea de grijă și mângâierea și puterea cea pentru Mine, și toate se vor lucra după cum Tatăl are cu voi lucrarea Sa pe pământ, fiilor. Amin.

Mă aplec Tatălui Savaot și Îi mulțumesc Lui că a dat El putere coborârii Mele cu praznic de înviere în mijlocul poporului Meu, căci Eu nu fac voia Mea, ci voia Lui o fac și cuvântul Lui îl grăiesc, și ca un Fiu supus am totul de la El. Ferice celor

ce sunt fii ai lui Dumnezeu pe pământ, căci aceia sunt cei ce ascultă de Dumnezeu și au de la El tot lucrul lor de lucrat, și aceia sunt cei ce știu și trăiesc taina cea pentru fiii lui Dumnezeu și se fac ei bucurie mare pentru Tatăl, iar Tatăl Mă dă pe Mine lor Cuvânt al Său și venim la ei și facem locaș la ei și cinăm cu ei și Ne arătăm lor, după cum toată taina cea ascunsă în Dumnezeu lucrează ea spre desăvârșirea fiilor lui Dumnezeu, și spre desăvârșirea Domnului cu ei între oameni pe pământ. Amin, amin, amin.

2/15 aprilie 2012

Sărbătoarea Izvorul tămăduirii

Numai credința în Dumnezeu îi dă putere omului. Iubirea nu caută ale sale, ci ale celor iubiți de ea. Pilda celui care L-a purtat pe Domnul pe umăr.

Izvorul Meu de cuvânt aduce pe pământ mângâiere și chemarea la mângâiere, chemarea la Dumnezeu, mângâierea celor ce caută după El cu credință în toate câte El face și așează între cer și pământ, între El și om, căci omul trebuie să creadă în Dumnezeu, și apoi să creadă Dumnezeu în om și să Se odihnească în el, în iubirea cea din el pentru Dumnezeu.

Se adună în ziua aceasta de dar de tămăduiri, se adună popor la izvorul Meu de cuvânt, iar Eu, Domnul, aduc lui salutul praznicului învierii Mele: Hristos a înviat!

Eu Însumi vă dau acest salut sfânt, care a adus multă mângâiere acum două mii de ani la mulți îndurerăți, și mai ales peste cei zdrobiți cu inima pe urma Mea când M-au luat maimarii poporului Israel și M-au dat spre patimă sângeroasă și spre cruce apoi, dar învierea Mea cea de a treia zi a adus peste cei îndurerăți praznicul învierii și al vindecării durerii sufletelor lor, iar Eu am zis peste ei: „*Pace vouă!*”, vestea liniștii lor și bucuria arătării Mele înviat dintre morți înaintea lor.

„*Hristos a înviat!*” îți spun Eu, Domnul, în zi de sărbătoare tămăduitoare, o, popor adunat la izvor!

„*Hristos a înviat!*” le spun și la toți cei care caută după cuvântul Meu în zilele lui, căci el merge și se vestește și Mă dă cu mersul lui celor ce se mângâie de la el, celor ce Mă mângâie pe Mine cu credința lor în venirea Mea de azi cuvânt pe pământ, cu iubirea lor, cu care ei Mă caută, iar Eu le ies în cale și Mă dau lor.

Peste tot străbate și se împarte cuvântul gurii Mele. Nu e nimeni să poată spune că nu Mă găsește cu unduirea cuvântului Meu, care grăiește oamenilor de pe pământ în zilele acestea. O, vindecare de nepăsare de Dumnezeu le dăruiesc la toți cei care nu caută după Dumnezeu ca să Se descopere lor Domnul. Ajutor pentru credință trimit celor ce nu au putere să creadă, căci cei ce nu cred în Mine, Fiul lui Dumnezeu, aceia sunt cei ce nu au putere. Numai credința în Mine îi dă omului preț și putere, iar cel necredincios este ca un mort, este fără viață, căci viața omului Eu sunt, și viață am venit să dau tuturor și să trăiască în Mine oamenii, iar Eu în ei să trăiesc și să Mă dau lor și tămăduire să le dau.

O, mamă Fecioară, te am lângă Mine tămăduitoare, mamă, că e zi de dar de tămăduiri și de minuni tămăduitoare, așa cum vine din părinți ziua aceasta a ta și minunile ei pentru cei tămăduiți de durerile lor. Noi, cei din cer, am coborât în toate vremile putere de credință și de căutare după Dumnezeu a oamenilor mari și mici și Ne-am dat lor cu iubire și cu tămăduire, mamă. Așa și azi Ne purtăm după om și dăm să-l ajutăm să se aplece și să guste din bunurile cerești, cu care stăm înaintea lui,

mamă. Lumea celor din cer e dulce, e veșnicia celor ce au iubit pe Dumnezeu pe pământ, și e plină de milă pentru cei ce pribegesc dându-și sau nu seama și căutându-și mereu binele lor, dar ei nu știu unde este el ca să știe unde să-l caute.

E dureroasă pe pământ viața celor ce nu caută după Dumnezeu, mamă! Sunt mulți care caută după Mine ca să le fie lor bine, dar cei ce Ne iubesc sunt altfel, o, mamă. Sunt mulți care se bucură de Noi și de la Noi, dar cei care Ne bucură pe Noi sunt altfel, mamă. O, câtă nevoie de tămăduiri de dureri avem și Noi, dar câți pe pământ se gândesc la Noi pentru Noi, mamă? Eu, Domnul, aș vrea să-l smulg pe om din ale lui și să-l așez pe el întru ale Mele și să Mă sprijin cu el în toate câte am de lucrat pe pământ, dar greu mai găsesc om pe care să-l în-deletnicesc cu cele cerești și să-l vindec de cele trecătoare, care nu sunt de folos! Are omul grijă de ziua lui de mâine, și e păcat mare acest păcat în om, și aduce peste el dureri acest păcat, și un așa om nu știe să se dea lui Dumnezeu și să-I placă Domnului de el. Voiesc să-i tămăduiesc de păcat pe oameni, mamă. Le ies în cale și le dau învățătură de vindecare, iar tu ai zi de duh de mângâiere și sărbătoare ție în ziua aceasta. O, fă-te izvor peste oameni și dă-le lor din el, ca să Ne cunoască ei iubirea, mamă. Amin.

Iubirea Ta și a mea și a celor din cer este mângâierea celor ce nu au iubire, Fiule scump al meu, și trebuie să-i învățăm pe ei s-o dorească pe ea și s-o aibă apoi, căci iubirea este cea care nu caută ale sale, ci ale celor iubiți de ea, iar ea se îngrijește pentru ei.

Învieria Ta dintre cei morți a treia zi după răstignirea Ta pe cruce, a venit ea după multe dureri, ca și mângâierea Noastră după ce atâta Ne-a durut atunci odată cu durerile cele de la disprețuirea Ta din partea poporului iudeu, până ce el a văzut ce păcat a făcut, lepădându-Te de la el, o, Fiule înviat. Cel ce se îngrijește de sine Te dă deoparte pe Tine și zice că poate el pentru el, dar după ce își vede neputința îl doare atunci păcatul lui, dar trebuie tămăduit omul de grija lui de sine și trebuie învățat apoi să aibă grijă de Tine, Fiule Doamne, căci Tu ești Cel ce poți pentru el, și nu el este cel ce poate să-și poarte de grijă. Venim cu tămăduiri de suflet, căci sufletele trebuiesc vindecate de nepăsarea de Dumnezeu, de la Care fiecare om își are sufletul. Venim cu învățătură tămăduitoare peste cei ce Ne ascultă glasul tămăduitor, căci izvor de cuvânt ceresc se revarsă peste oameni în zilele acestea, ca să ia ei din cer și să învețe ei voia Domnului peste ei, voia Ta, Fiule Doamne, precum în cer, așa și pe pământ.

Din mijlocul poporului cuvântului lui Dumnezeu izvo-răsc eu, mama lui Hristos, cuvânt tămăduitor peste cei spre care el curge. Mai întâi poposesc cu duhul mângâierii în tine, popor al Fiului meu Cuvântul pe vatra neamului român! Trece Domnul prin tine cu oștirile de sfinți și Se dă apoi fiilor oamenilor. Mângâieri cerești îți dăruiesc ție, celui ce te-ai făcut Domnului mângâiere. Cel ce se iubește pe sine și se îngrijește pentru sine nu poate unul ca acela să se facă lui Dumnezeu mângâiere. Cel ce se duce în spate pe sine însuși, acela stă sub greu și se îngrijește de sine, căci altfel el nu știe, dar cel ce duce pe Domnul, acela se face purtător de Dumnezeu și se face iubire ca și Dumnezeu și se tămăduiește de sine și din loc în loc se poartă cu Domnul Dumnezeu lui, căci este viața lui Domnul, și ce tămăduiri sau strânsuri îi mai trebuie celui ce are de viață pe Domnul? Ca unul fără de grijă pentru el, are grijă de Domnul cel purtător de Dumnezeu, iar cu ascultarea lui ia de la Domnul tot lucrul lui și este cel viu ca și Domnul lui, căci noi, cei ce L-am însoțit pe Domnul în vremea Lui pe

pământ, n-am mai avut grijă de noi, ci numai de El și numai pentru El, că n-aveam altceva de viață în afară de El după ce Tatăl ni L-a dăruit nouă pe El de viață și de grijă.

Cea mai mare tămăduire de care are nevoie omul este tămăduirea de sine și de grija de sine, iar altfel nu poate omul să-L iubească pe Domnul, Care trebuie cu întregul iubit. Din toată inima și duhul și sufletul lui trebuie să-L iubească omul pe Domnul, iar lui să nu-i rămână ceva din acestea, ci să-i rămână Domnul, și purtător de Dumnezeu să fie el, și aceasta îi este și plata, iar plata este din cer, și încă de pe pământ este ea peste om.

Eu, mama Fiului lui Dumnezeu, am fost ucenic al Lui și L-am purtat pe El, iar El m-a purtat pe mine în voile Lui, și așa sunt purtătorii de Dumnezeu, și așa îi poartă Dumnezeu pe ei, și Domnul așteaptă după om și Se poartă după el cu slujitorii Lui și poartă grijă de cel îngrijit de Dumnezeu și îl învață pe el fără-de-grija și îl învață ascultarea cea pentru fii.

O, e vremea Domnului peste pământ, iarăși e vremea Lui, și nu pricep oamenii fața Domnului peste ei! Vine Domnul cu vindecarea de sine a omului așa cum a venit acum două mii de ani peste cei ce L-au răstignit și L-au aflat pe El înviat apoi, și s-au vindecat de sine mulți apoi și i-a durut pe ei pentru Dumnezeu, și i-a durut pe ei păcatul necunoștinței de Dumnezeu, și apoi s-au făcut mărturisitori. Cei vindecați de Domnul se vindecă de ei înșiși și se fac mărturisitori lui Dumnezeu și se fac ei după chipul și asemănarea Lui, și fericiți sunt cei ce vin la El și știu să vină și să rămână, căci omul trebuie să vină la Dumnezeu și să rămână al lui Dumnezeu apoi și să vegheze pentru El până la sfârșit, iar viața lui s-o dea în slujba Celui ce dă viață. Amin.

O, popor iubit, te-ai adunat la izvor. Ia din viața lui, învață învățătura lui și tămăduiește-te cu ea de orice greu deal tău și poartă-L pe Domnul, Care este ușor! A fost odată un om care a trecut peste râu pe un copil micuț pe umerii lui, iar în cursul trecerii râului s-a făcut tot mai greu și tot mai greu trupul copilului, de era să-l lase fără pic de puteri pe cel care-l purta peste râu, iar pe celălalt mal a primit răspuns de sus că a purtat pe umeri peste râu pe Cel ce pe toate le poartă pe umerii Lui, și s-a făcut apoi purtător de Dumnezeu omul acela și s-a scris el cu sfinții lui Dumnezeu apoi.

O, nu este bucurie mai mare ca a slujitorilor lui Dumnezeu! Ei prin dureri gustă bucurii, ei prin lacrimi gustă mângâierea, ei trăiesc și simt că trăiesc, și se bucură pentru Cel ce dă viață la vii și la morți, căci viața trăită are preț la Dumnezeu și se împarte din cel ce o poartă pe ea și se face de folos. Amin.

Le-am dat, Fiule Doamne, le-am dat lor deslușiri cerești care să-i mângâie pe ei și din care să ia mulți. Așa izvor de vindecări să coboare peste oameni, Fiule scump al meu, Fiule înviat, iar eu, ca un ucenic desăvârșit al Tău, le-am dat lor! Amin.

— **B**inecuvântată să-ți fie iubirea ta cu duh iubitor de oameni în ea, mamă! Stăm la masă cu poporul adunat la izvor și Ne dăm lui, mamă, iar el să ia și să aibă!

O, popor împărțitor de Dumnezeu la izvor, să-i învățăm mereu pe cei ce vin, să-i învățăm să mângâie ei pe Dumnezeu așa cum Domnul îi mângâie pe ei! Peste zece zile vine de peste tot popor credincios la izvor, iar tu gătește-le popasul, fiule, căci tu pentru Mine lucrezi. Binecuvântată să-ți fie truda ta cea pentru Mine, Domnul tău Cel înviat! Eu port de grijă pentru tot ce trebuie să lucrezi și să ai și să pregătești. O, pace ție, fiule! Hristos a înviat! Eu pace am adus și mângâiere am

împărțit atunci și apoi și acum.

Trimit oștirile cerești în calea celor ce se vor purta spre izvorul Meu de cuvânt, iar ei să le facă primirea pentru mersul pe cale împreună, și așa să petreacă pe cale, cu oștirile cerești călătorind și petrecând, iar aici, la izvor, ne vom împărți unii altora mângâiere și cuvânt de mângâiere și cu mărturisire în el pentru Domnul. Binecuvintez Eu, Domnul Cel înviat, călătoria celor ce se vor purta spre izvor, și mângâiere pe cale le voi da din Duhul Meu din ei, duhul credinței lor în Mine, care le dă lor de la Mine.

Pace ție, poporul Meu! Pace vouă, măi fiilor! Mângâiere vouă, fiilor! Hristos a înviat! Prin învierea Mea Eu am împărțit mângâiere, iar prin venirea Mea la voi cuvânt tot așa lucrez, și împart viață celor ce iau de viață a lor viața Mea.

Rămân cu voi, fiilor. Grăiesc cu voi, lucrez cu voi, împart cu voi și Mă dau vouă de sus și de jos ca să purtați și ca să aveți și ca să lucrați. O, fiți mari cu iubirea! Eu sunt Cel ce v-o hrănesc pe ea ca s-o împărțim pe ea, căci ea este Dumnezeu, o, fiilor. Amin, amin, amin.

7/20 aprilie 2012

Duminica a doua după Paști, a sfântului apostol Toma

Învățătură pentru cinstirea duminicii. Sfântul apostol Toma grăiește din cer slujitorilor bisericii lumii.

In zi de duminică, a doua duminică după învierea Mea cea din ziua duminicii, întăresc numele zilei Domnului și a odihnei Lui. Eu, Domnul Iisus Hristos, Domnul Cel înviat, întăresc prin cuvânt și spun: ziua întâi a facerii este ziua cea mai mare, și nu s-au grăbit prea mult mințile oamenilor de pe pământ, care nu țin ziua cea mai mare între zile, nu s-au grăbit aceștia să priceapă ce mare este ziua aceasta și ce mult înseamnă ea între Dumnezeu și om, între om și Dumnezeu. Le spun în ziua aceasta de adeverire a învierii Mele înaintea ucenicului Toma când el M-a privit înviat și M-a pipăit spre adeverirea tainei învierii Mele, le spun celor ce rămân pentru ziua sâmbetei ca zi a Domnului și le spun lor că sâmbăta Eu nu M-am odihnit după ce ei M-au răstignit, ci am lucrat în locuința morților lumina zilei duminicii, a zilei luminii, căci lumină mare am intrat Eu, Domnul, în iad și am tras afară pe cei ce așteptau izbăvirea în toată vremea celor cinci mii de ani și jumătate de după zilele facerii, în care și omul a fost zidit. Am înviat apoi cu slavă mare și am stat patruzeci de zile, din loc în loc arătându-Mă înviat și lucrător de mari minuni, iar apoi Mi-am tras pe munte pe cei credincioși, ca martori ai învierii Mele și ai înălțării Mele apoi la Tatăl, puțini câți erau atunci din toți oamenii de pe pământ, și M-am suit de la ei și M-am așezat de-a dreapta Tatălui, la locul unde Tatăl Mă are așezat dintru vecii, și am lăsat peste ucenici pe Duhul Sfânt, făgăduit lor și Care a venit la ei după înălțarea Mea la Tatăl și a rămas cu ei și a adus lor pe Dumnezeu cu ei, așa cum Eu le-am făgăduit lor că voi fi cu ei până la sfârșitul timpului.

În a doua zi de duminică după duminica învierii Mele și a celor ce așteptau în iad pe Izbăvitorul Cel promis lui Adam cel întâi zidit, am intrat din nou în mijlocul ucenicilor Mei, închiși cum stăteau de teama celor ce îi căutau pe ei, și am zis lor: «*Pace vouă!*», că aveau nevoie de liniște multă aceste inimi zdrobite și pline de încordare. Am văzut între ei în ziua aceea pe ucenicul Toma, care lipsise din mijlocul lor în duminica învierii când prima dată M-am arătat lor înviat. Ca niște oameni lipiți de cele de pe pământ, ei și după învierea Mea își mai vedeau de ale lor. Eu însă Mă purtam după ei și Mă arătam

lor ca să-și înțeleagă ei alegerea și să lase de la ei celelalte în-deletniciri pe pământ, căci îi tocmise Dumnezeu pentru El, iar ei încă mai puteau și altfel. A venit însă Duhul Sfânt și S-a dat lor și au putut ei apoi numai pentru Mine, numai cu mersul Meu, iar Eu am avut lucrul cel mult de lucrat prin ei și așezat să fie pe pământ, ca să am Eu casă cu omul pe pământ, să-l am biserică pe om și să am trup din fii credincioși întocmit, făcându-Mă Eu un trup cu ei prin trupul și sângele Meu unit cu ei în însuși trupul lor, ca să fim una și să fie ei fii ai Tatălui precum Eu sunt, și mare a fost această iubire a Tatălui ca să-i numească pe cei credincioși Mie fii ai lui Dumnezeu!

Slabă de tot este mintea celor ce au rămas cu cele vechi și n-au priceput ei de la Dumnezeu măreția zilei de duminică, și pe care Eu, Domnul, am pecetluit-o ca odihnă a Mea după marea Mea biruință asupra iadului în vremea cât a fost între ceasul răstignirii Mele și cel al învierii Mele din ziua întâi a săptămânii, din duminica în care Eu am înviat biruitor, căci am biruit moartea și iadul și am dat oamenilor de știre ziua Mea pentru sârbătoarea odihnei, ziua învierii Mele, altă zi de odihnă pentru cei credincioși. Numai cei ce n-au primit pe Hristos, numai aceia au rămas cei îndărătnici, că n-aveau ei cum să schimbe ziua cea pentru Domnul, de vreme ce au dat pe Domnul la moarte, neprimindu-L pe El de la Tatăl trimis lor.

O, popor al cuvântului Meu, vin în mijlocul tău, fiule, vin cuvânt, așa cum intram la ucenicii Mei cei de acum două mii de ani și le grăiam lor după învierea Mea. Grăiesc cu tine pe cale, așa cum am grăit cu cei ce Mă doreau pe drumul lor spre Emaus. Mă adevăresc ție Dumnezeu mare și înviat, așa cum M-am arătat lui Toma și l-am încredințat că Eu sunt. O, ferice tuturor celor ce au crezut și cred mărturisirea cea de atunci pentru Mine a ucenicilor Mei, aleși Mie de Tatăl ca să fie martori venirii Mele de atunci și s-o vestească pe ea până la margini, împreună cu praznicul Învierii Mele în ziua întâi a săptămânii, ziua duminicii! O, așa te am și pe tine martor acum pentru venirea Mea iarăși pe pământ de la Tatăl trimis, iar tu mărturisești și împarți cuvântul gurii Mele, și fericiți sunt și aleși de Tatăl sunt cei ce cred pe Dumnezeu Cel împărțit de tine lor când El vine și Se vestește în lung și în lat cu venirea Lui cea de după șapte mii de ani de la facerea lumii, și vine ca să facă iar lumea, vine, și nașterea din nou a lumii o lucrează El acum, cer nou și pământ nou așează El prin facerea Lui cea de acum, cu cuvântul gurii Lui lucrând.

O, pace ție, popor mărturisitor al venirii Mele a doua oară de la Tatăl cuvânt pe pământ! Cu cuvântul a făcut Domnul cerul și pământul la început și tot cu cuvântul lucrează El taina cea de cer nou și de pământ nou și de Ierusalim nou pentru această taină. Iubire mare să ai, popor iubit de Dumnezeu, căci Domnul ți-a descoperit ție tot lucrul Său pentru nașterea cea din nou a lumii, iar tu, cel născut de sus prin acest cuvânt al gurii Mele, ajută-Mi lucrul Meu cel dat Mie de la Tatăl și stai de-a dreapta Mea până ce vom birui pe cel din urmă vrăjmaș, și apoi va fi cerul cel nou și pământul cel nou și poporul Meu cel mărturisitor, prin care Eu voi împărți marea bucurie pentru toți sfinții care Mi-au așteptat întreaga biruință a Mea. Amin.

— **D**ar eu, Domnul meu și Dumnezeul meu, sunt așezat de sfinți și de părinți și pomenit ca martor mare al învierii Tale, că m-ai văzut cu toți ceilalți ucenici în duminica a doua de după învierea Ta și iarăși ai intrat, și mi-ai dat și mie atât de mareț duhul mărturisirii cea pentru Tine și pentru învierea Ta. Cine a mai putut spune ca și mine atâta de deplin apoi vestea cea dulce: „*Hristos a înviat!*”? O, ai înviat cu trupul, Doamne. Așa se vor scula trupurile celor

ce sunt acum în așteptare, și se va adevăra atunci proorocia cea pentru învierea trupurilor, cea pentru răscumpărarea lor prin învierea Ta, căci ai trecut prin moarte ca și omul ca să aduci apoi puterea învierii pentru toți, și nu este minte ca să simtă această mare taină, atât de acoperită pentru cei ce nu iubesc viața, căci viața Tu ești, și nu Te iubesc cei ce nu trăiesc după cuvântul Tău, o, Doamne înviat!

Voiesc să le spun cuvânt mare la toți cei care se numesc acum că sunt slujitori de biserică, și le spun lor așa:

O, deschideți inimile voastre chinuite de mințile voastre și înțelegeți pe Domnul și tainele Lui și lucrările Lui! E gata să vă cadă împărăția și să se surpe ea, căci v-ați folosit voi de ea, și nu Domnul, Căruia ziceți că slujiți! O, nu vă faceți vise, după ce atât de mult ați rătăcit de la Domnul! Ați făcut voile voastre și ați pus pe Domnul spre rușine, călcând peste voile Lui și peste așezarea cea de la sfinți, și ați slujit pentru plăceri, bizuindu-vă pe Domnul și pe numele Lui, sub care v-ați așezat. Să știți că împărăția voastră va păși ca împărăția regelui Solomon, căci el tot ca voi a făcut după ce Domnul l-a așezat ca să stea, iar el s-a unit cu Faraon cel de neam păgân și slujitor al idolilor și a stricat seminția și curățenia neamului lui Dumnezeu, și i s-a prăbușit apoi regatul, căci i s-a frânt și s-a zdrobit, căci Solomon n-a ascultat de legea cea pentru poporul lui Dumnezeu. O, așa veți păși și voi, care v-ați amestecat cu păgânii și ați pătat legea cea sfântă și ați făcut ca voi și ați umplut de neascultare de Dumnezeu și de sfinți toată casa, toată țara alegerii Domnului, iar Domnul așteaptă pe pământul român ivirea tainei celei mari, cerul cel nou și pământul cel nou, nașterea din nou a lumii, și n-ați vegheat cu El și n-ați ascultat și n-ați vegheat, și casa vă este pustie de Dumnezeu, și nu pricepeți cu mintea, căci mintea voastră joacă pe placul lui satan-antichristul, care se luptă cu Dumnezeu, și care va fi biruit de Domnul, dimpreună cu toți slujitorii lui cei împotriva lui Dumnezeu.

O, cum de n-ați vrut voi să nu intrați voi sub robie, sau să ieșiți din ea? Iată, n-ați voit, și v-ați lepădat de Dumnezeu și de sfinți, și turma voastră va înțelege în curând aceasta, și veți fi rușinați mult.

O, fiți credincioși! Mai puteți încă să faceți împăcare cu Dumnezeu. Căutați cu duhul pocăinței, căci iadul este groaznic. Fugiți de satana! Este Dumnezeu! Hristos a înviat! Urmați-I numai Lui! Dați-vă de partea Lui și rușinați-l pe satana, al cărui joc îl faceți voi cu sau fără știre, căci urmele lui sunt peste voi peste tot și vă ține robi întunericului lui și duhului minciunii. Sculați-vă și credeți cuvântului care strigă din cer la voi! Domnul este cuvântul cel de la sfârșit ca și la început. Amin, amin zic vouă, e Domnul cuvânt pe pământ în vremea voastră pe vatra neamului român, și va fi El biruitor prin fiii cei credincioși venirii Lui cea de acum în mijlocul acestui neam, ales Lui pentru cea de-a doua venire a Fiului lui Dumnezeu la oameni pe pământ.

„*Hristos a înviat!*” mărturisesc eu, apostolul Toma, cel ce am pipăit ranele răstignirii Lui în ziua a opta de după ziua duminicii învierii Lui. Amin.

O, slavă învierii Tale, Doamne, că am putut eu, martorul Tău pentru trupul Tău cel înviat, am putut să grăiesc cuvânt de veghe peste cei ce domnesc în numele Tău peste oameni și stau ei departe de venirea Ta cea de acum, căci sunt robiți de satana-antichristul, dușmanul Tău și al lor! O, pătrunde Tu în mijlocul lor cu strălucirea Ta, căci Tu poți să-i luminezi pe ei! Amin.

— **O**ucenicul Meu cel mare cu mărturisirea învierii Mele, iată, așa pățesc cei ce nu veghează, și cad ei în mreaja omului potrivit lui Dumnezeu și nu mai pot scăpa de el decât prin Mine, dacă Mă cheamă să-i dezrobesc, dar duhul îngâmfării i-a orbit pe ei și n-am pe unde să pătrund la ei ca să le aduc izbăvirea, căci cuvântul Meu este neîmplinit între ei, iar venirea Mea cea de azi cuvânt n-o lasă pe ea cu putere peste ei, căci Eu prin acest cuvânt pot peste satana dacă n-ar fi ei de partea lui satana, dar Mă va asculta satana, care se va supune, și voi aduce Eu Tatălui tot lucrul Meu întocmit, că am pe vatra neamului român popor credincios și ascultător și am putere prin credința lui. Amin.

Pace ție, poporul Meu! Hristos a înviat, fiule! Eu, Domnul, te întăresc în putere ca să-Mi pregătești zi de praznic ca să vin cu ucenicii și cu ucenițele Mele la masă cu tine, căci strâng cu cuvântul popor de peste tot la izvor și petrec cu înviere la masă cu el în mijlocul grădinilor Mele alese Mie, și peste care tu lucrezi și veghezi. Îți întăresc trupul și duhul și sufletul și cuvântul ca să ne dăm cu praznic sfânt celor ce vin din depărtări la izvor, la praznicul mironosițelor învierii Mele și al ucenicilor mărturisitori. Oștiri cerești îi vor însoți, ca și pe Mine când vin la tine cuvânt. Îmi sunt așa de dragi cei credincioși cuvântului Meu de azi, că iată, trimit tot cerul în întâmpinarea lor și pe cale cu ei spre izvor când ei vin spre bucuria Mea cu ei aici.

Pace vouă, fiilor! Cereți Mie tot ce este să fie și să folosească zilei întâlnirii ucenicilor și ucenițelor învierii Mele cu poporul care vine și se strânge la izvor, și va fi scrisă această zi și tot cuvântul ei de sărbătoare cerească pe pământ cu cei credincioși.

Hristos a înviat, și toată bucuria învierii Mele să coboare peste tine și peste cei ce vor veni la izvor, o, poporul Meu, căci sprijin Îmi ești și al Meu ești tu, căci Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău și te-am ales pe tine al Meu! Amin, amin, amin.

9/22 aprilie 2012

Duminica a treia după Paști, a mironosițelor

Îndemnul din cer al mironosițelor pentru sporirea credinței. Frica de Dumnezeu este înger ocrotitor.

Oștirile cerești se poartă pe cale cu cei ce vin la izvorul Meu de cuvânt și se adună la masa praznicului venirii Mele celei de-a doua pe pământ ca să-Mi pregătesc un popor pentru slava Mea cea de la sfârșit de timp, slavă în care îl cuprind pe el, slava cuvântului Meu, hrană cu care le ies în cale la toți cei ce Mă doresc și Mă cred și Mă iau din acest cuvânt spre viața lor.

Sunt Domnul Iisus Hristos, Domnul Cel înviat dintre morți în zilele lui Pilat din Pont, după ce poporul iudeu Mi-a dat moarte pe cruce acum două mii de ani. Sunt Domnul și Învățătorul ucenicilor și al ucenițelor Mele din vremea aceea. Ca și acum, Mi-am făcut ucenici și atunci. Ca și atunci, Mi-am făcut ucenici și acum și călătoresc cu ei în amintirile Mele cele de atunci și le aduc pe ele aici, la izvorul Meu de cuvânt cu tot cu martorii Mei cei de atunci, căci Dumnezeu este mereu astăzi și unește începutul și sfârșitul, întâlnindu-le în duh de sărbătoare, cele din cer cu cele de pe pământ, căci altfel de sărbători nu sunt cu Dumnezeu, ci sunt fără Dumnezeu și sunt fără sfinți și nu se scrie sus la Dumnezeu și nu coboară pe pământ pe Domnul și pe sfinții Săi în sărbătoare pe pământ cu oamenii, cerul și pământul sărbătorind laolaltă acolo unde Domnul vine și Se slăvește cu slava Sa cea de sus.

Mă aplec cu salutul învierii Mele în fața celor ce se strâng laolaltă cu oaspeții cerești, cu care Eu, Domnul, cobor aici, în ziua aceasta, la izvorul Meu de cuvânt. Hristos a înviat, vă spun Eu vouă, celor adunați pentru Mine ca să-Mi ascultați cuvântul!

Hristos a înviat, vă spun vouă oaspeții cerești, care Mă însoțesc, ucenicii și ucenițele Mele, martori ai învierii Mele a treia zi din mormântul pecetluit de poporul care M-a răstignit după ce Mi-a sortit moarte pe cruce!

Hristos a înviat, vă spun vouă duhurile celor ce au înviat odată cu Mine și au mărturisit în Ierusalim eliberarea lor din locuința morților și biruința Mea în iad, sfărâmand încuietorile lui și salvând pe strămoși!

Hristos a înviat, strigă cei adormiți, căroră li se strigă numele la pomenirea cea de azi pentru ei!

O, Hristos a înviat, poporul Meu de la izvor! Ai făcut masă de praznic pentru cei din cer. M-ai ascultat și Mi-ai gătit întâlnirea cu popor adunat la izvor, fiind Eu însoțit de cei din cer. O, pace ție pentru ascultarea ta de Dumnezeu! Fericți cei ce au văzut și au crezut prin toate câte Eu am fost și am împlinit acum două mii de ani în mijlocul poporului Israel, dar fericți și iar fericți sunt cei ce cred astăzi în slava cuvântului Meu, cu care Tatăl Mă trimite pe pământ ca să Mă audă viii și morții, căci a venit acest ceas!

O, era altfel ajutată în oameni credința în Mine acum două mii de ani cât am stat între ei pe pământ și după aceea pe vremea aceea, căci după ce am înviat și M-am așezat de-a dreapta Tatălui, unde-Mi este locul din vecii, le-am spus ucenicilor Mei: *«Mergeți în toată lumea și vestiți Evanghelia Mea, iar celor ce vor crede le vor urma semne mari. În numele Meu demoni vor izgoni, în limbi noi vor grăi, băuturi de moarte de vor bea nu-i va vătăma, pe bolnavi de-și vor pune mâinile îi vor face sănătoși»*, și iată, aceia erau cei credincioși și cei ce ajutau credința multora din cei ce n-au văzut pe cele ale Evangheliei Mele de atunci.

Mare am făcut Eu să fie mărturisirea Evangheliei Mele prin gura ucenicilor și a ucenițelor Mele, care au mărturisit învierea Mea! Dis-de-diminează în ziua întâi a săptămânii li s-a vestit mironosițelor Mele prin îngeri învierea Mea, căci îngerul a stătut în mormântul din care am înviat și le-a spus lor vestea: *«Hristos a înviat!»*, și le-a spus să-i vestească pe ucenici, și apoi M-am arătat lor, pe rând M-am arătat lor și le-am spus: *«Pace vouă!»*, și i-am trimis apoi în toată lumea cu vestea cea mare, și prin ea să creadă mulți și să-i numesc pe ei mai fericți decât pe cei ce au văzut și au crezut.

O, intrați în slava cuvântului Meu cel de azi, voi, cei care ați văzut și ați crezut acum două mii de ani în Mine, Iisus Hristos Cel înviat! Pace vouă! Intrați în cartea Mea cea de azi pentru duhul mărturiei. Eu, Domnul, binecuvintez acum intrarea sfinților Mei. Amin.

— **I**ntre cer și pământ este calea Ta cu noi, o, Doamne înviat. Între cer și pământ e mare slava Ta cu noi, o, Doamne. O, fericite celor ce Te primesc cu sfinții Tăi în venirea Ta cea de azi, o, Doamne! Venirea Ta se mărturisește prin cuvânt și se slăvește prin multa Ta grăire împărțită oamenilor, iar vestea aceasta trece peste tot și se aude glasul Tău peste pământ. În cer e numai o așteptare. Toți îngerii și toți sfinții sunt cu privirea după Tine când vii cuvânt pe pământ în zilele acestea. Toate oștirile cerești sunt în slava Ta, în venirea Ta cea de azi, și le dai lor marea bucurie că vine Domnul pe pământ cuvânt cu zecile de mii de sfinți ai Săi. O, cum să facem, Doamne, să așezăm această măreață bucurie în

inimile oamenilor pe pământ? O, când vor mărturisi ei ca și cei din cer ca să spună și ei: „*Vine Domnul cu sfinții Săi*”?

Suntem în zi de măreață sărbătoare cu Tine, aici, la izvorul Tău de cuvânt. Junul Tău popor de azi Îți așează popas cu sfinții Tăi, o, Doamne, și fericiți sunt ei pentru credința lor. O, să nu intre între ei dintre cei ce se îndoiesc de venirea Ta cea de azi la ei cuvânt pe pământ! Acum două mii de ani a mai fost și atunci duh de necredință peste noi, dar ne-am întărit întru Tine duhul mărturisirii unii de la alții, Doamne, și creștea credința în oameni și credeau mulți prin noi apoi. O, făcă-se voia Ta în oameni pe pământ, dar ajută-le credința, prin care să Te poată ei urma, Doamne!

Voi, cei ce veniți și beți din râul vieții, fiți credincioși până la sfârșit, că durere mare se suie la cer de la cei ce vin spre izvorul Domnului și nu rămân! O, lucrați credință și rugăciuni pentru ea, că totul este cu puțință celui cu credință, și toate ale Domnului vin spre el și se așează, și lucrează și omul apoi. Nimic, nimic nu are cel fără de credință, iar cel ce are credință stăpânește lumea cât Dumnezeu. Mai mari minuni decât credința să nu căutați să vedeți și să dobândiți. Minunile credinței voastre se lucrează în cer, nu pe pământ, și bucură puterile cerești toate. Minuni pentru cei din cer sunt cei ce cred pe Dumnezeu cu oamenii pe pământ. Fiți oameni-minune și bucurați-vă să fiți așa! Fiți plini de umilință și bucurați-vă să vă păstrați așa! O, fiți rodul credinței Domnului în voi, că are Domnul nevoie să creadă în voi pentru El!

O, scoală-Te, Doamne semănător, și aruncă pe pământ sămânță pentru credință și să creadă popoare multe venirea Ta cea de azi pe pământ! Suntem martori învierii Tale, ca și cei care au fost martorii nașterii Tale din mamă Fecioară în urma acestei bune vestiri prin înger. Mărturisim că ai fost răstignit și batjocorit prin răstignire și că ai înviat și Te-ai arătat nouă timp de patruzeci de zile din timp în timp, și că apoi ai mers la cer de-a dreapta Tatălui Savaot, și că acum iarăși călătorești cu noi pe calea celei de-a doua veniri a Ta după două mii de ani de la cea dintâi venire, născut din mamă Fecioară pe pământ. Suntem alături mărturisitori învierii Tale odată cu cei ce au înviat din mormintele lor odată cu învierea Ta, Doamne, și s-au arătat în Ierusalim înviați și mărturisind intrarea Ta prin cruce în iad și eliberându-i pe strămoși cu strălucirea Ta, cu biruința Ta asupra iadului, care a ținut în închisoarea lui pe cei de până la Tine, Doamne. O, slavă Ție, Împărat înviat! Neamul creștinesc Te are Împărat peste el, iar împărăția Ta și a lui rămâne în veac, rămâne cu cei ce Te iubesc după adevărul Tău, și tot așa Te și mărturisesc prin credința lor și prin sfințenia lor înaintea Ta, acum și pururea și pe vecii, o, Doamne înviat. Amin.

— **O**, măreț duh al mărturisirii, în care sunteți voi cuprinși, scumpi mărturisitori, fie numele vostru binecuvântat de acum și până în veac, iar credința voastră să prindă minune în mulți prin darurile Mele cele pentru ea, și care aduc rod! Stau cu voi în slava venirii Mele și Mă dau cu voi bucurie poporului adunat la izvor lângă junii Mei, lângă junul Meu popor, cu care Mă sprijin pentru venirea Mea cea de azi cuvânt pe pământ. Voi sunteți martorii Mei în cer și pe pământ, căci sunteți întru venirea Mea cea de azi. O, rămâneți în bucuria Mea. Amin.

Grăiesc cu tine acum, o, poporul Meu, popor de la izvor. Fii viteaz cu credința și cu faptele ei, că tot cerul privește alegerea ta și se odihnește mult în credința ta. Voi sunteți junii Mei. Nu v-ați cheltuit viața pentru duhul lumii, ci Mi-ați adus-o Mie de mici și ați lucrat în via Mea, și plata voastră este scumpă, măi fiilor. Să știți, măi junii Mei, că lumii nu-i stă bine

cu voi când treceți voi prin lume cu pasul. Să știți, fiilor, că vouă nu vă stă bine cu lumea când dă ea să se apropie de voi și să vă vadă, căci lumea are duhul ei și vine cu el când caută spre voi pentru că sunteți ai Mei, dar voi să-i arătați ei cum sunteți voi, iar ea să vadă aceasta și să înțeleagă bine că duhul lumii este străin de voi. O, ferice celor ce vă au pe voi în inimile lor cu nume de fii ai lui Dumnezeu pe pământ, că acelora nu le va fi trecută cu vederea credința aceasta în ziua cercetării lor. Rămâneți în iubirea Mea! Vă port în ea, și toate se opresc în Mine câte ar da să lovească în voi, căci iubirea Mea vă ocrotește în ea, fiilor.

Voi, cei care cu credință și cu dragoste alergați ca cerbul însetat la izvorul Meu de cuvânt când veniți la sărbători, păstrați-vă inimile în frică de Dumnezeu, căci aceasta este înger de mare ocrotire vouă împotriva faptelor omenești, care se zbat să trăiască în oameni și din pricina cărora nu trag oamenii spre acest izvor. Îndeletniciți-vă cu pașii spre duhul sfințeniei, ca și voi să deveniți pe deplin fii ai lui Dumnezeu și să prăsiți popor sfânt pentru cerul sfânt, și nu pentru voi. Faceți din trupurile voastre vase curate, de trebuință Domnului, și nu vor fi mai mari bogați pe pământ ca și voi. O, veniți și beți și petreceți cu Domnul și cu sfinții Săi! Veniți la Mine, voi, cei împovărați, și veți simți dulceața odihnei voastre! Eu vin mereu și vă țin calea înainte și vă dau din harurile Mele vouă și voiesc, fiilor, să vă aduc și pe voi prinos Tatălui Savaot, după rânduiala cea din poporul cuvântului Meu cel de azi, rânduială în care Eu, Domnul, l-am așezat pe el ca să-l cunosc pe el al Meu. O, nu este aspră viața lui, căci ea este frumoasă înaintea Mea și este pentru Mine ea, nu pentru ei, iar Eu așez peste ei lucrările Mele, și n-am avut până acum atâta sprijin de pe pământ, iar el știe că Mie Mi se cuvine toată slava Mea cu el și tot ajutorul de la unii la alții, cerul și pământul sprijinindu-se în lucru pentru Scripturile cele de apoi.

Eu, Domnul Cel înviat, Îmi desfac brațele pentru voi și vă aduc mulțumire cu aplecare pentru credința voastră în venirea Mea cuvânt de Duh Sfânt pe pământ. Eu, Domnul, îi numesc pe cei credincioși în venirea Mea cea de azi ai neamului român, îi numesc pe ei românul Meu popor, și aceia sunt poporul român, iar altfel nu poate fi român omul de pe aceste plaiuri cerești pe unde cerul umblă și sfințește și-și pregătește vederea slavei lui cea de la sfârșit de timp.

Eu, Domnul, vă învăț pe voi, iar voi să învățați că fiii poporului Meu de la izvorul Meu de cuvânt nu vă pot vouă da decât ceea ce Eu le dau lor să dea, și nu pot ei lua ca să dea după voința lor sau a voastră, căci Eu împart lor ceea ce iau și ceea ce dau ei, și tot lucrul și cuvântul lor este de la Mine împărțit lor când ei lucrează, când ei împart sau nu, când ei se lasă purtați după voia Mea. Amin.

Stau cu voi în sărbătoare, și oștirile cerești poposesc cu voi și vă așteaptă pentru însoțire pe cale înapoi, căci le-am dat lor cuvânt ca să vă poarte în duhul cel ocrotitor, care se poartă cu cei ce se aduc Mie spre slava Mea cu ei. Vă voi însoți cu măreț cuvânt după sfârșitul sărbătorii și-Mi voi pune povața înaintea voastră și vlagă sfântă voi pune în voi și îndemn să fiți români, că iată, Mă doare cu rană proaspătă, cu rană vie furtuna care a bătut acum de la vrăjmași ca să smulgă de la vârful pe cei cu veghea lor curată peste acest neam. Nu-i place neamului român pacea și duhul frăției, ci îi place duhul mândriei, cu care cei necredincioși adevărului lucrurilor se hrănesc pe ei înșiși și unii pe alții spre durerea acestui neam, care n-a voit să audă șoapta Mea și să vegheze pentru soarta lui.

O, neam român, de câte ori am dat să te adun sub slava

cuvântului Meu cel ocrotitor peste tine și n-ai voit. Soarta ta e în mâna Mea, dar e și în mâna ta, dar dacă mâna ta nu se lasă ținută de mâna Mea, trage la tine suferința, că n-ai voit să cunoști pe cei ce-ți fac ție bine ca să nu te ajungă suferința, ca nu cumva vrăjmașii tăi cei de la mijloc să-ți oropsească soarta. Îi va ustura mult pe cei ce dau să smulgă cârma din mâna celor ce curat te cârmuiesc. Eu voi veghea peste soarta ta, dar durerea ta, pe care singur ți-o faci, te va brăzda, spre ispășirea urii celor ce în mijlocul tău nu știu ce este dreptatea și ce este iubirea.

O, pace poporului adunat la izvor în zi de sărbătoare a Mea cu ucenicii și cu ucenițele învierii Mele! Voi sta cu voi în cuvânt spre sfârșitul sărbătorii, fiilor, și vă voi da vouă tot cuvântul acestei zile de praznic sfânt. Dulce povăță vă dau: umblați pe urmele Mele ca să fiți născuți de sus, ca să iubiți adevărul și dreptatea a toate. Fiți românii Mei, români născuți de sus, ca să fiți poporul Meu român, început de neam nou, de popor nou, după chipul și asemănarea Mea să fiți, o, fiilor! Amin, amin, amin.

*

Iubirea de Dumnezeu îl face dumnezeu pe om, îl face fiu al lui Dumnezeu, iar fiul are ascultare, și prin ea se păstrează el fiu și aduce el bucurie și mângâiere Tatălui și lucrează ca Tatăl, și numai așa este el după chipul și asemănarea Tatălui său. Fiul care trece peste Tatăl și își face altfel lucrarea sa și nu ca Tatăl, acela se dezrădăcinează din Tatăl și aduce roade din sine, nu din Tatăl, dar rămâne fără Tatăl un așa fiu.

Am stat cu oștirile cerești în văzduhul Grădinii Întâlnirii și am măsurat cu măsură din cer inima și purtarea celor adunați la izvor la sărbătoarea de înviere, căci a ținut sărbătoarea aceasta patruzeci de zile și am petrecut-o cu ucenicii și cu ucenițele Mele acum două mii de ani și le-am dat lor duhul învierii, duhul iubirii de Dumnezeu, și apoi M-am așezat de-a dreapta Tatălui, supus Lui pe mai departe pentru tot lucrul, de atunci și până la sfârșitul lucrului Tatălui, Care este în Mine cu lucrul Său.

Am privit cu iubire, dar am privit și cu milă, căci cei ce Mă iubesc cu ascultare sunt cei iubiți, iar cei ce dau să Mă iubească atât cât vor ei și nu cu ascultare de legile iubirii întregi, aceia sunt cei răbdați și miluiți prin răbdarea Mea, dar ce știu ei dacă mila și răbdarea Mea față în față cu ei le dau lor mântuirea? Am spus acum două mii de ani că toți cei care nu știu nu au păcat că nu fac ceea ce trebuie să fie făcut, dar cei ce știu de la Dumnezeu ce trebuie făcut și nu fac sau fac altfel decât trebuie făcut, aceia au păcatul neascultării de Dumnezeu, chiar dacă ei cred liniștiți că au iubire de Dumnezeu în fapta lor.

Eu, Domnul, sunt pe pământ cuvânt și locuiesc cu el în mijlocul tău, poporul Meu de la izvor. Iau din Tatăl și învăț prin cuvânt pe cel ce apleacă urechea ca să audă. Sunt din cei ce vin și iau și lucrează ei apoi după cum aud de la Mine cuvântul cel împărțit spre lucrarea lui, dar sunt între cei ce vin și care aud cuvântul și îl cred, dar fiind ei învățați fără de ascultare pentru lucrarea cuvântului rămân ei așa cum sunt și vin și pleacă de la izvor așa cum sunt ei. Ei cred că Eu sunt și că Eu grăiesc și împart cuvânt spre împlinirea lui, dar dacă ei nu au rădăcina în ascultarea de Dumnezeu nu se pot deprinde să rodească în viță, să rămână în iubirea Mea și să rodească ea în ei. Le dau povăță lor pe mai departe, căci am datorita să fiu Învățător din partea Tatălui Savaot pentru cei ce vin să audă glasul cuvântului Meu și să ia sau nu peste ei lucrarea ascultării

de Dumnezeu. Le grăiesc lor la sfârșit de zi de sărbătoare a Mea cu ucenicii și cu ucenițele învierii Mele și le dau pe mai departe cuvântul Meu lor.

Voi, cei care veniți să-Mi auziți cuvântul, vă trebuie înțelepciunea duhului ascultării de Dumnezeu, iar fără această înțelepciune în voi și în fapta vieții voastre e slab mersul cel cu Dumnezeu, e dezrădăcinat din Dumnezeu mersul celor ce nu se pot deprinde să ia de la Dumnezeu și să asculte cu fapta apoi. Cel ce este născut din Dumnezeu acela nu mai seamănă cu omul, ci seamănă cu Dumnezeu apoi, și așa este fața și fapta celor născuți de sus. Vă aduc aminte că Eu, Domnul, am cerut de la Tatăl prin rugăciune tot lucrul Meu, după ce El Mi-l împărțea să-l lucrez. Chiar dacă primeam de la El tot lucrul cel de lucrat, Eu ceream Lui apoi prin rugăciune, așa cum cere omul binecuvântare pentru lucrul care i se împarte lui spre lucrare de către părintele său. Îmi dădea ca și acum Tatăl de lucru pentru om, iar Eu ceream Tatălui, și nu ceream nimic pentru Mine, dar ceream Lui pentru om, ca să poată avea rod în om lucrul pe care Tatăl Mi-l dădea să-l așez peste om. Tatăl Meu Mi-a dat ucenicii, iar Eu ceream în rugăciune la Tatăl pentru ei tot ce trebuia să fie și să aibă ei pentru asemănarea lor cu Dumnezeu, și căutam pe voia Tatălui tot ce Eu ceream în rugăciunea Mea spre El, și tot așa îi învățam și pe ucenici să lucreze cu rugăciunea lor spre Tatăl și să zică: «*Facă-se, Tată, voia Ta, ca și în cer pe pământ cu noi!*».

Vă aduc aminte vouă, celor povățuiți mult de cuvântul Meu pe care-l căutați și îl doriți mult, și vă amintesc acum că Eu am zis în rugăciunea Mea către Tatăl: «*Tatăl Meu, dacă voiești, să treacă de la Mine acest pahar, dar nu voia Mea, ci voia Ta să se facă!*». O, această rugăciune plină de durere a avut în ea putere să păstreze în ea duhul ascultării de Tatăl, căci în rugăciunea Mea spre Tatăl am zis apoi: «*Nu voia Mea, ci voia Ta să se facă, Tată!*».

Să știți de la Mine, fiilor, că Tatăl Mi-a ascultat rugăciunea cea pentru Mine cerută în clipa paharului Meu amar, căci paharul a trecut, iar Eu am înviat, și odată cu Mine am tras afară morții, care au auzit din iad glasul Meu pentru ca să intru și să-i scot afară pe ei. Să știți, fiilor, că Tatăl Meu a făcut lucrare mai presus de fire de tainică în clipa aceea, căci Duh este Dumnezeu, chiar dacă Eu am purtat trup pe pământ pentru ascultare de Tatăl ca să scot din iad trupurile morților, dar Tatăl M-a păstrat și lângă El în vremea purtării crucii, și Mi-a purtat și trupul spre cei din iad, care s-au intrupat atunci ca să iasă afară și să meargă spre calea ieșirii din iad, căci cum avea să fie atât de biruit satana dacă Dumnezeu nu-i arăta lui în vremea crucii Mele că trupurile celor morți se ridică din țărână și merg pe picioare pe pământ?

O, aș sta de vorbă cu voi mult, mult despre această taină măreață a învierii, taină pentru care Tatăl Mi-a zis să ascult și să Mă nasc ca omul și să Mă semăn în oameni cu tainica Mea lucrare și să cobor apoi prin cruce în iad cu învierea Mea și a morților.

Iată, pun învățătură cu putere peste cei ce vin și Mă iau de la izvor și le spun lor așa: Eu n-am cerut Tatălui pentru Mine în rugăciunea Mea spre El, ci pentru om am cerut, căci am fost Fiu ascultător și am zis: «*Nu voia Mea, ci voia Ta să se facă, Tată!*». O, cât aș vrea să se deprindă și omul să aibă în rugăciunea lui duhul ascultării de voia Tatălui! O, cât aș vrea să fie omul după chipul și asemănarea Mea în rugăciunea lui spre Dumnezeu! O, iată de ce Mă trimite Tatăl pe pământ cuvânt! Mă trimite Tatăl să-l învăț pe om iubirea de Dumnezeu, care-l face dumnezeu pe om, îl face fiu al lui Dumnezeu, iar fiul are

ascultare, și prin ea se păstrează el fiu, căci fii sunt numai cei ce au Tată, numai cei ce se aseamănă cu Tatăl.

Măsur cu măsura cea din Tatăl luată inima și purtarea celor ce se adună în sărbători la izvorul Meu de cuvânt. De la unii Mă bucur mult și de la unii plâng mult, căci Eu pe toți i-aș voi după chipul și asemănarea Tatălui Meu, ca să-Mi fie frați, o, și am de ce să plâng! Plâng de dor de frați, căci frați ai Mei sunt cei ce fac voia Tatălui Meu ca și Mine, iar Tatăl este în ceruri, și ca în ceruri trebuie să fie voia Tatălui cu frații Mei pe pământ. O, cum să nu plâng mult când buzele omului zic mereu: „*Facă-se voia Ta ca și în cer pe pământ, Tată!*”, iar când să fie voia Tatălui așa cu ei, o, nu este ea, ci rămâne omul cu voia sa și așa stă el înaintea lui Dumnezeu.

Mi-e dor să am frați și plâng de dor! Mă vede Tatăl plângând de dor și plânge cu Mine Tatăl, și Ne uităm la îngâmfarea omului care-și zice fiu al lui Dumnezeu, frate cu Iisus Hristos, Care face voia Tatălui Său și nu a Lui. Mi-e dor să fie omul curat ca și Mine, ca să nu-și facă rău oamenii unii altora prin neascultare de Tatăl între ei. Iubirea de Dumnezeu rămâne mult neînțeleasă pe pământ. Cei ce strigă la Dumnezeu sunt cei fricoși, iar cei ce-L au pe Domnul în ei sunt cei ce au iubire. Cei fricoși nu sunt cei ce iubesc, iar cei ce iubesc nu sunt cei fricoși, căci în iubire nu este frică, iar în frică nu este iubire, și iubirea este iubire și frica este frică, și iubirea înseamnă Dumnezeu, iar frica înseamnă omul.

Mi-e dor să am frați și plâng de dor! Mi-e dor de frați după chipul și asemănarea Mea, și de aceea plâng atât de mult în cuvânt și atât de mult grăiesc și povățuiesc. De dor vin și grăiesc. De dor Mă trimite Tatăl să grăiesc pe pământ și să Mă audă oamenii și să-Mi răspundă cumva glasului Meu de peste ei. Nu s-a revărsat atât de multă iubire din cer pe pământ ca și acum, când Tatăl Mă trimite cu mult cuvânt spre oameni, mult ca râul cel cu izvorâre mare. Cuvântul este și sămânța și este și apa care udă sămânța, dar pământul cel pentru sămânță este luat și folosit de omul cel fără de ascultare de Dumnezeu pe pământ.

Voi, cei care veniți și vă mângâiați, și Mă mângâiați pe Mine cu venirea voastră la izvorul Meu de cuvânt, o, învățați viața cea cu ascultare de Dumnezeu! Am petrecut trei ani și jumătate cu mult cuvânt peste ucenicii Mei acum două mii de ani și au văzut ei faptele Mele mărețe și puterea Tatălui în Mine, și încă se mai îndeletniceau ei cu ale lor. Iată cât de greu îi este omului să se lase ucenic cu totul în mâna ascultării de Dumnezeu! O, dacă Eu plâng de dor ca să am frați după chipul și asemănarea Mea, plângeți și voi cu Mine, plângeți de dor de Dumnezeu, căci dorul plânge, și plânsul este lucrarea lui! Plângeți și voi până ce Tatăl va avea în voi puterea să facă din voi fii ai lui Dumnezeu, frați ai Mei, căci Eu ascult de Tatăl, și nimic de la Mine nu fac și nu iau și nu dau și nu grăiesc, căci Eu știu bine care este voia Tatălui, și numai voia Lui o lucrez, și numai așa este fiul cel după adevăr fiu.

Iată, îi este greu omului să moară față de sine. Aș vrea să scape omul de această moarte, de sinele lui, care-l deșază-cinează pe el din Dumnezeu, căci cine aduce roadă din sine și nu din viță, acela este deșază-cinat. Învățați lucrarea viței și lucrarea mlădiței în viță, fiilor. Cobor aici, la izvor, când veniți, și vă dau mult de învățat. Vă număr pașii când veniți, și voiesc să vă număr și faptele ascultării de Dumnezeu, și voiesc, fiilor, să-Mi deveniți frați. V-am dat povață și am pus-o înaintea voastră acum, după sfârșitul sărbătorii. Vă dau și vlagă sfântă pentru povață, iar vloga este chiar ascultarea voastră de povața Mea. Acum iarăși cu dor stau în întâmpinarea voastră și iarăși vă aștept la izvor, ca să vă ajut cu Duhul Meu să învățați să vă

faceți frați ai Mei, fii ai Tatălui cu tot întregul, după chipul și asemănarea Mea în voi. Amin.

O, poporul Meu de la izvor, am pus în carte cuvânt pentru iubirea de Dumnezeu a celor ce vin și iau pe Domnul de la voi. Sfiala fiului înaintea Tatălui Eu am arătat că o am și în rugăciune și în purtare și în ascultare cu sfială de Tatăl. Chiar și față în față cu omul am arătat sfiala Mea dumnezeiască, sfiala Fiului lui Dumnezeu. Sfiala între frați îi învață pe ei iubirea de Dumnezeu, iar când ea nu este între frați, ei nu învață ce este iubirea și ce este Dumnezeu. Sfiala cea sfântă dintre frați îi învață pe frați ascultarea de celălalt, aplecarea spre celălalt prin duhul iubirii de Dumnezeu, căci iubirea se supune și nu supune.

Iată învățatură mare: iubirea nu supune, căci ea se supune, și ea altfel nu poate. Cei ce nu-și arată așa lucrarea iubirii, aceia nu sunt frați între ei în numele Meu, și nimeni nu poate să-L iubească pe Dumnezeu în alt fel pe pământ și în cer, și nimeni nu poate spune că-L iubește pe Domnul dacă nu este între frați sfiala cea sfântă, care îi învață pe frați ascultarea de celălalt, aplecarea spre celălalt prin duhul iubirii de Dumnezeu între frați, căci iubirea nu supune, ci ea se supune, căci ea altfel nu poate, și nu poate în alt fel să fie omul după chipul și asemănarea Fiului lui Dumnezeu, Care cu sfială sfântă S-a supus în cer și pe pământ lui Dumnezeu și omului, arătând El lucrarea iubirii de Dumnezeu, lucrarea fiilor lui Dumnezeu. Amin.

O, fiilor, sfiala cea sfântă care se supune îi învață pe frați cea mai de sus purtare, cea mai înaltă înțelepciune a celor ce se numesc între ei frați în Hristos. Ei nu mai sunt ca pe pământ, ci se ridică sus, sus, prin purtarea cea mai de sus a lor între frate și frate, iar supunerea unii spre alții îi dovedește pe ei că nu mai sunt de pe pământ și că sunt ei pământul cel nou pentru cerul cel nou, în care locuiesc dreptatea și pacea. Dreptatea este voia celui alt și nu a ta. Aceasta este fața dreptății, duhul frăției și sfiala cea mai de sus pentru el, duhul care-l face Dumnezeu pe om, și om pe Dumnezeu, căci Eu, Domnul, M-am arătat că sunt Dumnezeu pentru că am ascultat să Mă fac om, căci iubirea se supune, fiilor, iar iubirea este Dumnezeu și îl face Dumnezeu pe om. Cel ce iubește mamă și tată, soție și copii, frați și surori, rude și prieteni și avut pe pământ, acela rămâne în sângele lui, căci așa voiește el să slujească înaintea lui Dumnezeu, dar cel ce se supune iubirii de Dumnezeu acela se face Dumnezeu prin supunere și Îl face om pe Dumnezeu în însăși ființa lui, făcându-se el casa lui Dumnezeu, cerul lui Dumnezeu pe pământ între oameni, prin duhul supunerii sfinte, duhul fiilor lui Dumnezeu.

Mă aplec cu supunere înaintea Tatălui Meu Savaot și Îl slăvesc pe El prin supunerea Mea și Îi aduc Lui mulțumire mare pentru toată iubirea Lui, care trece prin Mine spre voi, cei ce veniți și învățați de la Dumnezeu.

Iubirea Noastră cea plină de supunere s-o punem peste ei, o, Tată, iar duhul supunerii sfinte să-i învețe pe ei sfiala cea dintre frați, iar cei ce vin la izvor, să vină și să ia și să învețe lucrarea iubirii de Dumnezeu, lucrarea fiilor lui Dumnezeu, o, Tatăl Meu. Amin.

— **D**a, Fiule iubit al Meu, Eu, Tatăl, Mă slăvesc întru Tine, căci Tu ești voia Mea. Mă dau omului prin Tine cu tot cuvântul cel din cer învățător peste om, căci plânsul Tău ca să ai frați după chipul și asemănarea Ta fii ai Mei, o, e și plânsul Meu plânsul Tău, iar lucrarea Noastră poate prin iubire și poate, o, Fiule scump al Meu Iisus Hristos, așa cum Îți este cunoscut numele Tău pe pământ, nume atât de mult prigonit de cei ce nu iubesc pe Dumnezeu

pentru ei în întunericul acestui veac trecător, o, Fiul Meu iubit, mai înainte de vecii Copil al Meu, Cel de o Ființă cu Mine, așa cum și lucrăm Noi în cer și pe pământ, Fiule scump. Amin, amin, amin.

16/29 aprilie 2012

Duminica a patra după Paști, a slăbănogului, și sărbătoarea sfântului mare mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință

Rugăciune și veghe pentru poporul român. Proorocie pentru rușinarea celor vicleni care vor să ia cârma țării.

În zi de duminică și de sărbătoare de sfinți, Eu, Domnul, vin la tine cuvânt din Tatăl, poporul Meu de la izvor. Așa lucrăm Eu și acum două mii de ani. Când era prilej de sărbătoare la iudei Eu Mă apropiam lângă mulțimile adunate și făceam semne cerești peste cei neputincioși, căci îi vindecam pe ei de neputințele lor, și eram semn de împotrivire pentru mai-marii iudeilor, pentru cei ce ziceau între ei că au credința de la Moise, dar Dumnezeu este simțit cu inima de către cei cărora voiește El să li se descopere, iar simțirea cea pentru Dumnezeu a celor hărăziți să fie mărturisitori Domnului a stârnit ea împotriviri mari prin vreme din partea celor ce se făceau mari cu statul lor peste oameni și cărora le era teamă de adevărul cel pentru Dumnezeu și luptau ei cu îndrăzneală împotriva lui.

În zi de sărbătoare sfântă a amintirii Mele cu oamenii pe pământ stau cu tine la masă de cuvânt, poporul Meu, și Mă dau de pe masa ta celor ce Mă iau cu hrana cuvântului Meu pentru ei, că mulți Mă iau de la tine și Mă pun la inimă, căci inima lor simte și trăiește venirea Mea la tine cuvânt pe pământ. Îmi amintesc în ziua aceasta de amintire a Mea și a lucrului Meu pe pământ, Îmi amintesc de împotrivirea celor ce și-au pus în gând să Mă omoare după ce l-am ridicat din slăbănogirea lui pe cel de mulți, mulți ani suferind, și căruia i-am zis în zi de sâmbătă: «*Ia-ți patul tău și umblă!*».

Se teme omul mare de puterea lui Dumnezeu pe pământ și caută după ea ca s-o piardă pe ea. De câte ori se iveau mărturisitori pentru Dumnezeu între oameni, mai-marii de peste oameni se temeau și se ridicau să-i piardă pe cei ce Mă simțeau și Mă mărturiseau când era să aleagă ei între idoli și Dumnezeul cerului și al pământului. Într-o zi de sărbătoare a iudeilor l-am văzut pe cel slăbănog de mulți ani cum aștepta la scaldătoare ca să-i vină și lui vremea vindecării, dar alții ajungeau întâi și se vindeau și mergeau apoi, dar la nici unul din ei nu spuneau iudeii de ce umbla după ce se vindeca, căci îngerul venea la scaldătoare și o făcuse pe ea vestită între iudei. Când însă Eu am fost Cel care am sculat pe slăbănog apropiindu-Mă și întrebându-L: «*Vrei să te faci sănătos?*», o, s-a stârnit atunci împotrivire mare între mai-marii iudeilor, căci este proorocit prin Scripturile care mărturisesc că voi veni, este scris că voi fi ca semn de tăgadă și că voi stârni împotriviri.

O, poporul Meu, cei care cercetează Scripturile și mai ales pe cele pentru vremea de apoi, socotesc ei că în ele au viață veșnică, și tocmai ele sunt care mărturisesc despre Mine și despre această lucrare că voi veni cu ea pe pământ ca să dau viață oamenilor, și nu vin oamenii spre Mine ca să aibă viață veșnică. O, aceasta le-am spus Eu și iudeilor care s-au sculat cu împotrivire ca să-Mi pună la cale moartea pentru că l-am vindecat în ziua sâmbetei pe cel de mult slăbănog. O, nu Eu am mărturisit despre Mine în ziua aceea, ci fapta săvârșită cu minune mare peste trupul celui slăbănog, căci Eu nu de la om

iau mărturie, și spun aceasta spre mântuirea omului, ca și acum două mii de ani.

Se ivesc împotriviri mari pe pământ din pricina dorului de mărire al oamenilor care se simt mari, și se dărâmă unii pe alții cei mari, că nu le ajunge mărirea, și calcă ei cu duhul minciunii peste cele adevărate și își păstrează semeția lor față în față cu adevărul lucrurilor. Împărați și regi și mai-mari de pe pământ și-au păstrat cu luptă josnică tronurile lor și s-au temut de Dumnezeu și de credincioșii lui Dumnezeu și nu-i voiau pe pământ pe ei, căci se temeau de curajul lor cel sfânt, de credința și de dragostea lor de Dumnezeu, căci dragostea este numai Dumnezeu când ea este între oameni pe pământ, iar oamenii care se vor puternici în ei înșiși se tem de această putere, se tem de dragostea lui Dumnezeu din om.

Sunt venit cu sărbătoare de sfinți în zi de duminică lângă serbarea pomenirii minunii vindecării slăbănogului care nu putea singur să ajungă în apa vindecătoare când îngerul cel de sus venea cu vindecarea peste cel ce se atingea de el când el scutura apa prin venirea lui la scaldătoare. Sunt cu ceată de sfinți mucenici, că mult doresc sfinții să vin cu ei pe pajiștele Mele cu voi, măi fiilor care-Mi așterneți cuvântul în cartea sa când vin să-l las peste voi! E zi de sobor între sfinții mucenici pentru marele Meu mărturisitor Gheorghe, biruitorul cel împotriva necredinței împăratului cel din vremea lui. El este acum mărturisitor pe calea venirii Mele pe pământ cuvânt așa cum cu toți sfinții vin, căci este scris în Scripturi să vin cu ei, iar Eu vin și lucrez, și lucrează și ei, căci cei ce s-au făcut pe pământ după chipul și asemănarea Mea înaintea mai-marilor domnitori de peste oameni, aceia lucrează ca Mine, lucrează ei după asemănarea lucrului Meu, precum și Eu, căci dacă Tatăl Meu lucrează, lucrez și Eu.

Binecuvintez intrarea sfinților Mei, iar ei binecuvintează pe Domnul Dumnezeu lor, pe Care cu atâta dor și putere de cuvânt L-au mărturisit pe pământ spre rușinea celor necredincioși și atât de fricoși față în față cu dragostea lui Dumnezeu din cei mărturisitori pentru ea pe pământ. Amin.

O, nu este, Doamne, nu este putere pe pământ care să poată stinge, care să poată ea birui dragostea Ta din om, pusă de Tine în cei ce s-au aprins de la Tine și Te-au mărturisit cu putere înaintea păgânilor. Cel ce stătea cu împăratul pe tron în vremea mărturisirii mele, acela s-a temut de mine când m-am împotrivit lor, alegându-Te pe Tine în schimbul lor și aruncând pe idoli lor. Dragostea mea cea pentru Tine mă întregea la trup ori de câte ori ei îmi risipeau trupul sub chinuri fel de fel, iar teama lor de mine creștea în ei, căci Tu erai puterea mea și vindecarea mea peste trupul meu cel sfâșiat cu torturi pregătite cu cruzime de inimă pentru cei ce nu se lepădau de Tine ca să se închine lor. Urmașul împăratului îl îndemna mereu pe împărat să mă sfășie, dar minuni nemaivăzute veneau de la Tine și mă scoteau biruitor și tare în dragostea mea cea pentru Tine, și la ea a tras apoi împărăteasa, căreia Tu i-ai atins inima ca să se tragă de partea Ta și să-i rușineze pe cei mincinoși. O, mare este puterea Ta, Doamne, pentru cei întru care Tu binevoiești! Așa Ți-ai scris Tu puterea și adevărul Tău pe pământ între oameni, iar în cartea mărturiilor sunt și eu scris mărturisitor al Tău, și mare slavă mi-ai hărăzit Tu apoi în cer și pe pământ, că mulți m-au luat de sprijin de la Dumnezeu pentru ei când au avut ei de biruit peste cel rău. Am rămas de mare ajutor și de mare amintire în neamul român, căci eu am sprijinit mult, și tot așa și acum fac pentru acest neam, că i-am văzut în cer soarta lui cea de la Tine și m-am alipit Ție cu putere pentru lucrarea Ta cu el, și iată, pentru

venirea Ta la el, căci pe vatra lui vii și-Ți lași cuvântul celei de-a doua veniri a Ta de la Tatăl pe pământ, acum, la sfârșit de timp, căci început și sfârșit lucrezi Tu pe pământ.

O, cât îi doare pe sfinți durerea Ta cea pentru neamul român, o, Doamne! Se tem cei mincinoși din acest neam, se tem de cei curați cu inima lor pentru el și caută să-i doboare mereu pe ei și să domnească ei, cei ce nu vor decât binele lor și umilirea acestui neam, amețit acum de tot de la necredincioșia cea pentru el a celor ce vor cu orice preț puterea lor peste el și vor să răstoarne prin duhul prostiei lor pe cei ce dau să scoată la fărmoșoară soarta acestui neam, față în față cu cei ce se luptă fără de rușine să biruiască ei pentru stat mare pe grumazul acestui neam.

O, cât întuneric este în cei orbiți de dorul lor de stăpânire, Doamne! Iată, mâine e zi de doliu pe fruntea neamului român, căci cei ce se luptă să pună ei mâna pe frâie, se luptă cu puterea nedreptății să-și facă loc la cârmă și să facă apoi jaf și jale pe fața poporului român. O, cum să facem să biruim noi, cei din cer, pentru acest neam, nu cei răi de pe pământul român, Doamne? Plâng sfinții cu Tine de la cei ce dau să-Ți răstoarne mereu cu susul în jos biruința cea pentru Tine a celor drepti cu inima și cu fapta lor pentru acest neam, ales de Tatăl pentru Tine ca să vii și să biruiești pe satana și pe antichrist, din mijlocul acestui neam lucrând și cuvântând peste pământ. O, fă-le lor, Doamne, ca regelui Irod, care s-a împotrivit nașterii și creșterii Tale în mijlocul lui Israel, căci sfinții Tăi tânjesc cum și pe pământ au tânjit ca să biruiești Tu, și nu omul cel potrivnic Ție, o, Doamne.

Scoală-Te, Doamne, și mergi biruitor în fruntea oștirilor cerești, căci Tu ești scris în Scripturi să biruiești minciuna și pe împăratul minciunii și pe toți slujitorii lui! Dă-i poporului cuvântului Tău duhul veghii tot mai aprins lângă Tine pentru mersul Tău cel plin de biruință pentru slava Ta în mijlocul acestui neam de pe pământul român! Mărire Ție, Doamne, și nu oamenilor care-și caută mărirea! Așa ne este rugăciunea înaintea Ta, și mângâie-ne Tu pe noi în cer cu împlinirea aceasta. Amin.

O mare este credința ta și râvna ta cea pentru Mine, mucenic mărturisitor! Voi pune pe poporul Meu la veghe, dar duhul rău a intrat cu tot întunericul lui în cei ce dau să jefuiască și să prade casa aceasta, vatra neamului român. Le-am hărăzit lor să nu aibă pe nicăieri loc pe lângă cei ce au fost așezați să vegheze și să cârmuiască acum soarta acestui neam, și aceasta i-a îndârjit diavolește și s-au sculat să doboare pe cei cu veghea și să se așeze ei domni mari și tari așa pătați cum sunt. O, de câte ori am suspinat în cuvânt și am strigat cu dor și cu suspin peste neamul român ca să Mă asculte ceea ce-l povățuiesc Eu pe el, dar n-a voit el să se aplece și să facă voia Mea! O, cum să fac să-l ocrotesc acum de căderea lui sub cei necredincioși lui, și care nu sunt ei voia poporului cel bun, și sunt voia lor însăși, și cu care dau ei să biruiască acest neam, care nu pricepe cine sunt cei ce dau să pună mâna pe cârmă prin puterea răutății lor, care i-a orbit de tot, căci numai cei orbi ca și ei nu văd cu câtă răutate lucrează ei. Mă doare, Mă doare, și îi va ajunge pe ei durerea Mea, ca și pe toți cei care s-au împotrivit în vreme binelui lui Dumnezeu peste pământ.

Așează-te, poporul Meu de la izvor, așează-te, fiule, în duhul veghii sfinte și stai cu gândul și cu inima la durerea Mea, și să stăm de veghe Noi și cu voi, fiilor. Vă va fi împărțită lucrarea veghii, căci este de vegheat. Satana și slujitorii lui sunt în luptă ca să biruiască puterea acestui neam. Să veghem, fiilor,

și să-L rugăm pe Tatăl să trezească El pe cei mari cu inima și cu dreptatea și cu dragostea pentru acest neam, căci neamul român are de la Tatăl chemarea cea mare ca să-Mi fie Mie loc de primire până ce voi sfârși de biruit pe satana, precum este scris, dar este nevoie să facă unire pământul cu cerul în împreună lucrare, căci Eu nu voiesc moartea păcătoșilor, ci salvarea lor o voiesc, și trebuie să-i fac și pe ei să-și voiască salvarea, iar lucrul Meu este mult, căci este la sfârșit.

Tot poporul cuvântului Meu să se așeze în rugăciune și să ceară de la Dumnezeu pază și veghe sfântă peste sufletul neamului român. Tot poporul cuvântului Meu să stea cu inima sus la Dumnezeu și cu gândul la neamul român, cel încercat acum de cei rău-făcători lui din mijlocul lui, și care nu se satură de dorul de domnie peste acest neam, înșelat mult de cei ce îl înșeală pe el. O, dacă M-ar întreba pe Mine acest neam, Eu i-aș spune lui cum să lucreze pentru soarta lui, dar lui îi spune ceata celor răzvrățiți de peste el, și nu este cel care să-i facă lui trezirea cea mare, căci pe Mine, mântuirea lui, nu Mă aude, nu aude cum îl strig ca să-l ocrotesc pe el.

Am stat cu cuvânt de sărbătoare în zi de sobor de sfinți la masă cu tine, popor al cuvântului Meu. Să iei, fiule, putere de sus prin cuvântul Meu de peste tine și să poți cu putere pentru Domnul Dumnezeu tău. Stai înaintea Mea ca să Mă sprijin pe tine, și să prinzi bucurie că poți pentru Dumnezeu, căci Eu, Domnul, am grijă să poți. O, să ai și tu grijă să poată Dumnezeu prin puterea ta, prin supunerea ta înaintea Lui, căci Eu îți dau de lucru, ca să fii tu cel credincios lucrului Meu cu tine.

Să ne dăm unii altora pacea cea de sus, măi fiilor. În dureri și în lupte cu dureri, pacea este mângâierea durerii. Nu se pot ocoli durerile când vin, dar pacea aduce peste ele mângâieri și-L aduce pe Domnul lângă ele și îl țin ele treaz pe cel durut. Așa să stăm noi pentru veghea cea de peste neamul român, atât de înșelat acum de cei cu fața vopsită, și care n-au ce să-i dea lui, decât pagubă peste tot, căci cei ce caută pentru ei înșiși sunt orbiți de dorul puterii peste oameni și se zbat orbește, că n-au ei Dumnezeu de Care să se teamă pe pământ, și numai de ei țin seama, până ce se vor încăiera ei între ei, spre paguba și spre rușinea lor.

O, neam român, îți hărăzesc pe Duhul Sfânt Mângâietorul, Care să te înțeleptească de sus. Îți doresc cu tot cerul sfânt slava Mea cu tine, care lucrează în mijlocul tău pentru viața ta. Ți-aș da trezire mare, dar Mi-e milă. Voiesc să-ți dau mângâiere. Cum să fac să-ți dau? Voiesc să-ți dau vedere. Cum să fac? Vrajmașii tăi și ai Mei stau gata să te culce sub picioarele lor. Mi-e tare milă de tine. Cum să fac să-ți dau salvare, cum să fac? Mă întreb cu cei din cer și Mă întreb cu tine, dar cum să fac cu tine ca să Mă auzi?

O, auzi glasul Domnului, neam român! Te strigă Domnul. Răspunde-I Lui! Amin, amin, amin.

23 aprilie/6 mai 2012

Duminica a cincea după Paști, a samarinencei

Vorbirea samarinencei: omul trebuie să vină după Domnul pentru ca să scape de păcat.

Mă fac cuvânt și sărbătoare Mă fac în mijlocul poporului cuvântului Meu, căci sunt Învățătorul lui, și de aceea Îmi este Mie el poporul Meu. Vin cu sfinții la izvor ca să-i bucur pe ei lângă poporul Meu și pun masă dulce pentru cei din cer și pentru cei de pe pământ care-Mi știu aici venirea Mea, prin care-Mi ridic în zilele acestea un popor credincios și învățat din cer, și nu de pe pământ învățat, și ca să-l

înmulțesc pe el ca stelele cerului și să-Mi împlinesc cerul pe pământ, căci scris este să fie ca în cer pe pământ Dumnezeu întru voia Sa. Amin.

Sunt Domnul Iisus Hristos și sunt venit la tine cu duh de sărbătoare, poporul Meu. Am în curțile Mele cu tine zi de pomenire sfântă în ziua aceasta. Fântâna întâlnirii este numele fântânii cea dintâi a colinei din deal, pe care Eu, Domnul, am împlinit și împlinesc încă așezarea șiragului de mărgăritare în jurul grădiniței cuvântului Meu, care stă ca o mireasă încoronată în mijlocul acestui sătuț, Betleemul Meu cel de azi, în care cuvântul Meu se naște din Dumnezeu și se așează pe pământ în cartea sa ori de câte ori Eu, Domnul, vin la tine cuvânt în grădină.

Fântâna samarinencei am pus Noi numele fântânii pomenită azi cu sărbătoare pentru așezarea ei în curțile Mele cu tine, fiule poporul Meu. Am grăit cu femeia samarineancă acum două mii de ani la fântâna lui Israel în cetatea Sihar, și am grăit apoi cu toți cei din cetate, căci s-a vestit în cetate că Mesia este la fântână și că este Hristos venit de la Tatăl pe pământ în mijlocul lui Israel. Așa am numit Eu cu numele femeii samarinence fântâna aceasta, la care azi s-au adunat mulți oaspeți cerești, așa cum s-a adunat cetatea Samariei în ziua când am poposit Eu la fântâna din Sihar și am grăit cu femeia samarineancă acum două mii de ani: fântâna întâlnirii, în a cărei curți Eu Mă întâlnesc adesea cu poporul care vine la izvorul Meu de cuvânt și-i dau lui din râul vieții ca să nu mai înseteze el după apa acestei lumi, care-l ține pe om în duhul lumii, duhul de care însetează omul iar și iar după ce ia din el.

Stau la masă de cuvânt în ziua aceasta și învățăm ceea ce este de învățat acum. Mereu, mereu trebuie să învățați și să înfăptuiți voi apoi învățătura care se așează între Mine și voi, între cer și pământ pentru cei ce iau de la Domnul, fiilor. Luați aminte cu duh de cuminenie cerească și învățați de la Mine și de la sfinții Mei, căci Eu binecuvintez acum intrarea sfinților Mei, care se așează aici cu voi la masă de cuvânt de învățatură peste voi, ca să fiți voi fii ai învățaturii cea de sus pe pământ cu voi, o, fiilor. Amin.

— **O** slavă venirii Tale pe pământ cuvânt cu sfinții Tăi, Doamne, Dumnezeu lui Israel cel credincios și mântuirea celor ce în Israel și în neamuri au crezut în venirea Ta de la Tatăl pe pământ acum două mii de ani cu numele de Iisus Hristos! Nu cei morți Te vor lăuda pe Tine, Doamne, și nici cei ce se coboară în împărăția morții, ci noi, cei vii, vom binecuvânta pe Domnul, de acum și până în veac. Amin.

Ne adunăm la fântână cu poporul cuvântului Tău și stăm la masă de cuvânt cu el și cu sfinții, Doamne, căci slăvită este în cele ce nu se văd venirea Ta cu sfinții pe pământ în zilele acestea ca să-Ți împlinești proorociile în Scripturi așezate pentru împlinirea lor! Stau cu numire cerească ocrotitoare și patroană a acestei fântâni, căci Tu așa m-ai așezat, și mi-ai dat să moștenesc fericirea venirii Tale pe pământ, acum, la sfârșit de timp, și să stau la fântână întru întâmpinarea Ta, și e mare taină așezarea mea aici acum. Toate tainele Tale cu aceste grădini vin din cer și merg la cer cu lucrările lor, vin și se duc și vin, și tainice sunt, și lucrează ele mult, iar aceasta trebuie să cuprindă mereu în duhul sfielii sfinte pe fiii poporului Tău, pe cei de la izvor și pe cei ce vin din cetăți la izvor și, iarăși, pe cei ce vin din mijlocul lumii după ce au aflat ei că Tu ești la această fântână de cuvânt și cuvintezi oamenilor ca și acum două mii de ani când Te purtai și-Ți lăsați cuvântul și semnele cerești peste oameni, spre amintirea Ta peste timp și spre măr-

turizarea Ta prin cei ce Te-au aflat și Te-au crezut și Te-au vestit apoi peste pământ și peste timp. Las povăț peste fiii poporului cuvântului Tău, peste cel de la izvor popor și peste cel mai de departe, și îl învăț pe el creșterea lui, facerea lui, căci viața are nevoie de facere în fiecare clipă ca să nu moară ea în om, căci cei care mor nu Te mai laudă pe Tine, și nici cei care se pogoară în împărăția morții, ci numai cei vii Te binecuvintează și Ți slujesc cu viață în ei.

O, fii ai lui Dumnezeu-Cuvântul, nu căutați după cel blând cu voi pentru paza vieții din voi! Nu căutați după cel ce se poartă blând și mios cu purtarea voastră, căci viața moare în voi, adoarme în voi sub semnele mângâierii și al ușurului vieții. O, căutați după cel necruțător și aspru asupra greșalelor voastre mici sau mari, și nu după cel blând, care vă încântă auzul inimii ca să mai întârziati cu trezirea și cu pocăința și cu umilința cea pentru ea, căci Domnul Iisus Hristos, Mesia Cel de la Tatăl trimis când m-a întâlnit pe mine la fântâna lui Israel în ziua când a venit de la Domnul vremea cercetării vieții mele, El a fost necruțător asupra păcatelor mele și mi le-a scos în față, ca să-mi poată spune apoi cine este El, iar eu, fiind înțeleaptă, nu m-am supărat și nu m-am rușinat să-mi arăt viața cea neplăcută Lui, ci am stat la făcut și la trezit și la cercetat și I-am spus Lui neorânduiala vieții mele, și mi-a spus-o El apoi, adăugând ceea ce eu n-am spus. O, nu m-am închis, nu m-am încordat, nu m-am răzvrătit și nu m-am supărat, ba, mai mult, am alergat în cetate și le-am spus la toți: «*Veniți cu mine și vedeți pe Mesia, Cel ce mi-a spus mie pe toate câte am făcut!*». O, și L-am mărturisit apoi peste tot pe Domnul, și apoi în fața mai-marilor de pe pământ am stat și L-am mărturisit pe El, până la moartea cea mucenicească, eu și toată casa mea, fii și rudenii, căci noi Îl aflasem pe Cel ce vindecă omul de păcat cu cuvântul Lui, și m-am temut să tac și să nu-L spun pe El peste tot, căci El era Dumnezeu venit din cer pe pământ, și nu se putea să fie El tăgăduit de cei cărora le-a fost descoperit că El este Mesia.

O, nu eram un om de rând, căci eram înțeleaptă, și toți ai casei mele erau la fel, dar păcatul nu-l iartă nici pe cel mare, nici pe cel mic cu rangul sau cu înțelepciunea, iar Domnul ne-a scăpat de păcat. Omul trebuie să vină după Domnul pentru ca să-l scape Domnul de păcat, și nu de altceva să vină omul la Domnul. O, căutați după cel aspru cu cele neplăcute ale vieții voastre și umblați după cel ce vă lucrează viața, veghind peste ea ochi și urechi, că multă lucrare trebuie peste viața din voi, și vai celui ce nu are peste el pe cineva care să-l mântuiască în toată clipa de păcat și de apucăturile păcatului, așa cum lesne îi este omului să pățească și să fie robit de păcat din pricina neumilinței inimii lui. Vine vremea cea cu durere și a și venit când cei ce au stat și au plecat apoi din bărcuța acestei lucrări de cuvânt de facere a omului, în toată clipa facere, vine vremea și a și venit să-i ajungă pe aceștia mari păreri de rău, căci lucrarea aceasta de cuvânt este ușa care-L aduce pe Domnul pe pământ, ca să fie El ușă celor ce vor intra și vor fi cu Dumnezeu în zilele ce vin și-și vor găsi pacea și mântuirea lor de păcat.

Este scris în cartea acestui cuvânt că nu va mai fi pe nicăieri patrafir care să se așeze cu curățire de păcat peste om, căci străini sunt de Dumnezeu cei ce n-au știut ce înseamnă Dumnezeu atunci când și-au pus ei de gând să se ducă ei la școală de preoți și să se așeze apoi peste sufletele oamenilor stăpâni fără pregătire din cer peste ei, fără asemănarea lor cu Domnul în lucrarea lor peste oameni, peste sufletele oamenilor!

Vai celor ce se duc din acest staul spre preoții cei făcuți de oameni preoți, și nu de Dumnezeu, și care n-au peste ei pe

Cel Care să-i curețe de păcatele din ei! Adevăr adevărat a vestit Domnul acum două mii de ani că locurile știute a fi locuri de închinare sunt peșteri și ascunzători de tâlhari, care nu știu ce fac când se așează de la ei citire peste oameni ca să slujească în numele lui Dumnezeu peste ei!

O, n-are cine să-i mai scape pe oameni de păcat până nu vine Domnul cu iertarea și cu trezirea lor, așa cum și cu mine s-a petrecut, de mi-a ieșit Hristos în cale și m-a mântuit de păcat. Nu s-a oprit această milă, ci merge Domnul cuvânt din loc în loc și Se descoperă omului ca să-l ajute pe el împotriva păcatului din el, ca să-l ridice din moarte pe om, iar cei ce așteaptă după cei mincinoși cu viața și îmbrăcați cu epitrafir, aceia nu ajung la Dumnezeu, și nici Domnul la ei, căci Domnul este sfânt, și la cei sfinți trage El și lucrează cu ei și Se împarte cu ei pentru cei robiți de păcat și îi mântuiește pe aceia de păcatul lor.

O, Doamne, nu cei morți Te vor lăuda pe Tine, ci noi, cei vii, Te mărturisim. Eu sunt cu sfinții adunată la fântână și tainic stăm și ne răcorim, căci apa pe care ne-o dai Tu nu dă însetare, Doamne, căci ea se face izvor în cel ce ia din ea ca să bea, și se face cel ce bea adevărat închinător al lui Dumnezeu cu viața lui, în duh și în adevăr închinător, așa cum Tu ai spus inimii mele acum două mii de ani că nu omului trebuie să fie omul închinător așa cum fac cei mulți care caută prin locașuri de biserică și se închină la ce nu știu ei.

Voi, cei care nu știți la ce vă închinați în căutarea voastră, iată învățătura peste voi: Căutați să vă ardă inima după Domnul, nu după om când ea ia foc în voi ca să căutați! Nu căutați după om, fie el chiar și solul lui Dumnezeu cel după adevăr sol, și cu atât mai mult să știți atunci că Domnul este căutarea și liniștea voastră apoi, căci nimeni dintre cei purtători de trup nu sunt scutiți de ispite și de căderi când ei ar căuta într-un alt fel în afară de calea sfințeniei să meargă cu Dumnezeu, Care este în ceruri. Așadar, să vă ajungă Domnul când căutați după El, iar spre altcineva între voi și El să nu vă opriți inima, ci cu sfială sfântă fiecare să-l socotească sfânt pe fratele său și să țină mult seama de mântuirea acestuia, căci datoria aceasta este mare de tot pentru fiecare, și mai ales pentru cel ce se face copil ca să poată veni spre Domnul Mântuitorul, Care locuiește cu cuvântul Său cel de azi în mijlocul acestui popor, deoparte pus de El pentru slava Sa, și să urmeze Lui apoi sub ochii Lui cei plini de vederea cea de sus. Amin.

Am grăit pentru Tine, și am dat înțelepciune fiilor oamenilor, o, Doamne, căci am pus pe masă duhul dragostei de Dumnezeu, care a luat foc în mine în ziua când Tu m-ai întâlnit la fântâna din Sihar și m-ai curățit de păcat, de păcatul cel în ascuns lucrat, și pe care Tu l-ai scos la lumină pentru mântuirea mea.

O, înmulțește-Ți poporul, Doamne, și să strălucească el ca stelele de pe cer de dragostea Ta din el, dragostea cea pentru Tine, Doamne, și binecuvântat să fii Tu de el, iar el să fie binecuvântat de Tine, căci Tu ai făcut cerul și pământul și pe poporul cel purtător de Dumnezeu în toate vremile și până în vremea aceasta, când Tu Te slăvești mai mult decât oricând între cer și pământ și grăiești cuvântul Tău, așezându-l pe el peste poporul Tău de azi, popor purtător de Dumnezeu, popor mărturisitor al Tău, o, Doamne. Amin.

— **F**rumoasă este întâlnirea Mea cu voi la izvorul Meu de cuvânt, o, sfinți ai cerului Meu! Frumoasă vă face vouă grăirea voastră lângă Mine Duhul Sfânt Mângâietorul!

Ai povățuit spre iubirea cea mai mare, spre iubirea de

Dumnezeu pe poporul cuvântului Meu și pe toți cei care dau să caute după Dumnezeu cu căutarea lor din loc în loc peste pământ, o, fiică mărturisitoare pentru Domnul tău, pe Care L-ai întâlnit la fântâna lui Israel acum două mii de ani! Mare ți-a fost mărturisirea cea pentru Mine, întinsă peste toți cei din casa ta și a părinților tăi! Ți-am mulțumit în vremea aceasta de sfârșit pentru dragostea ta cea de atunci, dragostea cea mai mare, și te-am așezat lucrătoare și veghetoare în curțile Mele de azi, în care Eu sălășluiesc în mijlocul unui popor credincios, spre care vin și Mă fac cuvântul celei de a doua veniri a Hristosului lui Dumnezeu pe pământ, ca să-Mi fac cunoscută această slavă și să-Mi pregătesc ziua cea mare, tronul judecării făpturii, pe care stau acum și cuvintez din mijlocul neamului român, pe vatra acestui popor, care ca și neamul lui Israel e rece și nu se aprinde de dor, din pricina neascultării lui de Dumnezeu, în care duhul lumii îl ține pe el, până ce va fi judecat acest duh. Amin.

Am stat la masă de cuvânt cu sfinții în mijlocul tău, popor de la izvor. Îți hrănesc de pe masa Mea cu tine pe mulți, ajutându-i pe ei să ia foc în inimioară pentru Mine, Cel ce vin cuvânt de dor la fântână pe pământ ca să-Mi zidesc un popor iubitor. În zi de duminică am stat cu tine și am lucrat facerea omului. Mai trec două duminici, iar în a treia iarăși voi aduna popor de peste tot la izvor și Mă voi slăvi în mijlocul lui aici, lângă tine cu slava Duhului Sfânt și-i voi da lui putere pentru dragostea de Dumnezeu în el, pentru focul pe care Eu, Domnul, îl arunc pe pământ ca să aprindă el inimi multe spre mărturisirea lui Dumnezeu, spre slava Mea cu oamenii pe pământ, mai multă și mai slăvită decât în toate vremile care au fost, iar tu Îmi ești cale ca să vin, și iată, vin. Vin și Mă slăvesc în mijlocul tău, iar tu Mă dai, și mulți iau foc în inimioară de la acest foc și vin și Mă caută, iar tu să le deschizi și să-i înveți pe ei calea, calea lor spre Dumnezeu, o, poporul Meu. Amin, amin.

30 aprilie/13 mai 2012

Duminica a șasea după Paști, a orbului din naștere

Învățătura de pe pământ nu are putere bună pentru om. Sfântul apostol Ioan îndeamnă din cer poporul să folosească cuvânt dulce.

Proposec cuvânt în cartea Mea cea de azi și-Mi învăț poporul, mereu, mereu îl învăț pe el, căci cine este ucenic învață mereu și vestește mereu lucrarea Învățătorului său.

Sunt Domnul Iisus Hristos Învățătorul. Ca râul vine din cer cuvântul Meu peste pământ. Cine voiește să ia învățătura din cer găsește cuvântul Meu cu care stau în mijlocul neamului român în adunare de ucenici, căci așa am lucrat în toate vremile învățătura Mea peste pământ. E multă învățătura pe pământ peste oameni, dar nu de la Dumnezeu este ea. Învățătura cea de la Mine este sfântă, dar oamenilor nu le place să fie sfinți și nu trag la Mine ca să învețe. Eu însă nu sfârșesc râul Meu de cuvânt, că lumea știe că Eu Mă fac cuvânt pe pământ, iar cei ce caută după Mine trebuie să aibă ce lua, căci fără de sfârșit este învățătura Mea peste om.

Te învăț din cer, o, poporul Meu, ca să Mă găsească la tine cei ce Mă caută pe masa ta. E lumea cuprinsă de duhul învățăturii cea de la om, iar omul nu este curat nici la inimă, nici la faptă, și nici învățătura lui nu este altfel. Iau oamenii unii de la alții și n-au putere bună în ei și între ei, iar duhul cel rău își găsește statul lui în oameni și umblă după vânat, umblă cu fața ascunsă și îi încântă spre el pe oameni, iar Domnului Îi

trebuie ucenici ca să Și-i apropie pe cei credincioși cu inima și să-i învețe pe ei fapta credinței, că nu mai este pe pământ cale cu Dumnezeu pe ea ca să vadă oamenii și să meargă pe ea, căci stăpânitorul acestui veac nu mai tace și își seamănă peste tot duhul său, și plâng sfinții cu Mine și așteaptă să tacă vrăjmașii lui Dumnezeu și ai lor și să vină Domnul lor pe pământ și să facă pace și iubire între om și Dumnezeu.

Am vindecat pe orbul cel din naștere orb acum două mii de ani, dar învățătorii cei de peste oameni s-au întărit cu împotrivirea și n-au putut îndura să se facă mici sub minunea aceasta și să învețe ei de la Dumnezeu, ba, din contra, s-au împotrivit pe față. Am presărat în zilele acelea din timp în timp față în față cu ei multe semne mari, pe care nu le-au mai auzit ei până atunci, dar teama să nu rămână ei mai mici ca Dumnezeu i-a hrănit pe ei cu duhul împotrivirii, și nici pe alții nu-i lăsa să tragă spre Mine și să-și curețe viața de minciună și de păcat.

O, poporul Meu, mersul Meu cu cuvântul pe pământ e dureros. E omul îndărătnic și dornic de mărire și e bolnav de acest dor, și aceasta este duh potrivit omului, duh de diavol. O, dacă diavolul își face loc cu omul și în om își face ca să facă din om păpușa lui, Eu, Domnul, să nu intru în om și să-l fac pe el casă a Mea?

O, fii ai oamenilor, întrebați-vă cu cine semănați prin toate ale voastre lucrări, căci diavolul se ascunde sub față bună, căci îl învață pe om aceasta, dar Eu, Domnul, nu Mă ascund, și ies la iveală cu fața Mea din om. Vine Domnul pe pământ cuvânt, vine să-i cheme pe oameni la școala de învățat cuvânt din cer și fapte cerești între ei pe pământ. Duhul Meu suflă peste voi cuvântul cel de sus, pe care nu-l găsiți pe pământ. Voiesc să vă vindec de întunericul învățaturii cea de la om, căci omul nu este Dumnezeu, fiindcă nu ia de la Dumnezeu ca să aibă și ca să facă și ca să împartă, ci din sine învață, fiindcă omul este îngâmfat, săracul, și nu-și mai poate vindeca duhul decât atunci când el vede că nu mai poate ca el, și atunci s-ar da bătut, dar trebuie și pentru aceasta învățatură bună, căci dacă omul nu-și adună păreri de rău pentru faptele lui rele și pentru îndărătnicia duhului lui cel orb de Dumnezeu, zadarnic s-o da el și bătut, căci nu oricum rodește salvare aplecarea omului, și numai Duhul lui Dumnezeu când poate pătrunde în om, numai El poate să facă loc cald pentru El în om și să-l învieze pe om, scăpându-l de deșertăciunea de pe pământ și din om.

Nu mai Eu, Domnul, numai Eu pot să vindec ochii minții omului. A fost ușor să Mă opresc lângă cel orb din naștere și să fac minunea zidirii ochilor lui și să-i pun lui ochi la locul unde era să aibă el ochi, dar minunea ochilor zidiți de Mine în mintea și în inima omului e cu anevoie de dorit și de crezut și de primit, căci când am făcut orbului ochi și i-am înființat la locul lor, scuipând în țărână și plămădind ochi pentru cel orb, au aflat iudeii și s-au îngâmfat împotriva Mea și a celui vindecat de lipsa ochilor lui, și iată cât de greu poate omul să se plece spre minunile lui Dumnezeu și să se facă mai mic ca Dumnezeu pentru slava lui Dumnezeu pe pământ între oameni!

O, fii ai oamenilor, deschideți-vă ochii duhului și luați de la Mine vedere de sus ca să vedeți apoi! Ridicați-vă inimile spre dreptatea a toate și deosebiți lumina de întuneric și faceți pași spre lumină, căci zilele sunt grele, și nimeni nu vă spune vouă aceasta dintre slujitorii întunericului de pe pământ. Vin Eu pe pământ cuvânt, vin Eu, Domnul, ca să vă vindec de împiedicarea în care vă țin fiii întunericului, căroră le place să le dați slavă, iar ei să se hrănească cu ea. Eu vin din cer de la Tatăl și vin la voi cu învățatură miloasă ca să vă chem să Mă ascultați

și să urmați pe drum cu lumină, căci cuvântul Meu este lumina care vă iese în cale ca să vă lucreze mintea și apoi calea. Veniți de luați lumină, că vin Eu cu ea în calea voastră ca să v-o împart! Umblu tainic pe calea pe care voi călătoriți și am cu Mine lumină pentru voi și tainic stau și vă grăiesc din ea. Dacă duhul diavolului vrăjmaș Mie și vouă intră în om și îl ademenește spre el și-l orbește pe om pentru Dumnezeu, o, cum să nu intre și Domnul în om ca să-l lumineze pe el și să-i dea vedere pentru cele din cer și să vadă omul apoi? Iată, este Dumnezeu și umbli după om ca să-i dea minte, ca să-i dea vedere, numai să vrea omul să caute cu lumina și cu adevărul cel împotriva minciunii de pe pământ, căci omul este mincinos pentru om, și om pe om se robește spre duhul minciunii, că altfel de lucru nu are minciuna.

O, fii ai oamenilor, căutați spre odihna inimilor voastre, că nu aveți odihnă! Veniți să vă dau, veniți spre Dumnezeu! Eu las cuvântul Meu în calea voastră ca să-l auziți și ca să-l primiți și ca să-l iubiți, așa cum el cu iubire caută după voi, că nu duhul cel rău, ci Dumnezeu l-a zidit pe om. Amin.

O, poporul Meu, bogăție de învățatură pun pe masa Mea cu tine, iar tu s-o dai și s-o așezi în calea oamenilor lumină pentru ei. Acum două mii de ani vindecam pe ici, pe colo pe câte unul neputincios și-Mi lăsam așa mărturisirea cea despre Mine între oameni, dar oamenii duhului potrivit se împotriveau și Mă ascundeau din calea minții oamenilor, căci se temeau să nu-și piardă ei statul și slava lor. Vai celor cu stat și cu slavă și cu avuții pe pământ! Iată-i, nu pot învia, nu se pot despărți de această minciună, pe care n-o văd a fi deșertăciune și alergare după vânt. Când omul nu iubește pentru el înțelepciunea cea de sus a vieții, el iubește duhul minciunii și al deșertăciunii și-și hrănește cu el viața și stă rob minciunii vieții și nu poate fără minciună, bietul de el. Toți fiii oamenilor, de la regii de peste ei și până la cei mai mici între oameni, toți slujesc duhului deșertăciunii vieții și nu iau de sus din cer înțelepciune de viață.

Mă port cuvânt din cer pe pământ printre fiii oamenilor ca să audă și ca să vadă ei umbletul Meu după ei. Cel ce are viață în El este Cel ce dă viață și vindecare oamenilor, și nu este El ca și cei ce n-au putere ca să dea omului viață, de vreme ce ei iubesc deșertăciunea vieții. Cu duh însuspinat prin cuvânt, așa Mă port după om peste pământ. Merge cuvântul Meu și se face el strigare după om. Îți voi da putere multă să Mă porți, poporul Meu, iar tu să te folosești de ea spre slava Mea cu tine, că vreau să atrag pe mulți spre izvor și să le dau înțelepciunea Mea lor, spre folosul lor și al multora apoi, căci precum duhul rău atacă pe oameni din unii în alții, Eu, Domnul, voiesc din om în om să Mă vestesc Învățătorul înțelepciunii cea de sus peste pașii și peste viața omului de pe pământ, căci pentru Mine l-am făcut Eu pe om, iar omul a greșit, și s-a născut atunci duhul diavolului, împotrivitorul Meu și al omului, iar omul este slab prin greșeală și se lasă ușor mințit de duhul cel rău, potrivit salvării omului.

Eu, Domnul, binecuvintez lucrarea ta cu Mine, popor al cuvântului Meu, călăuzitorul tău de zi cu zi, și binecuvintez lucrul tău cel pentru pregătirea slavei praznicului Duhului Sfânt. Peste paisprezece zile cobor cu dor între cei ce se vor strânge la izvor ca să petreacă cerul cu ei pe pământ sărbătoarea de Rusalii, aici cu voi, unde Eu cobor cu sfinții Mei, fiilor, și Mă împart cuvânt și har prin cuvânt. Faceți cerere pentru ca să asculte vremea și stihiiile de duhul sărbătorii de Rusalii și faceți iubire între voi mereu, că ea atrage pe Domnul. Iată, mâine este pomenit bisericeste Ioan, apostolul Meu iubit. Iu-

birea vă învață el pe voi, și-i dau acum peste voi glas ca să vă dea el har din har, din iubirea lui cea pentru Dumnezeu să vă dea, o, fiilor. Amin.

— **O**, iubiți-vă unii pe alții precum Domnul vă iubește și vă crește pentru El! Cuvintele dulci sunt cuvintele iubirii și au în ele duhul smereniei dintre frați, iar cuvintele tăioase sunt de pe pământ și din om, nu sunt din duhul iubirii cea de sus, și au fiii oamenilor de unde să învețe pe Dumnezeu și voia Lui cu ei dacă ei se apleacă să ia și să învețe din izvorul de cuvânt al Domnului cu voi. Păziți poruncile Domnului! Numai cei ce le păzesc pe ele, numai aceia Îl iubesc pe El, iar poruncile Lui nu sunt grele, numai să nu ia omul din sine, căci atunci el greșeste, ci să ia îndemn din poruncile lui Dumnezeu și în tot timpul să lucreze el lucrarea lor. Aceasta este ceea ce eu aduc aminte în ajunul zilei mele de pomenire bisericească între frați în cer și pe pământ. Dulce să vă fie graiul, dulce și inimioara. Atente să vă fie duhul și grăirea, și toate să fie ca ale lui Dumnezeu în voi și între voi! Vă iubesc cu iubirea Domnului și vă dau din ea și așa vă iubesc, căci ceea ce am vă dau, și fiecare dă ceea ce are în cuibul inimii lui. O, vedeți cu cine semănați prin toate ale voastre lucrări. Așa a fost învățătura Domnului în ziua aceasta peste fiii oamenilor. Dacă duhul rău ia față în om și intră în el cu fața și cu lucrarea lui, Domnul cum să nu intre în om și să-l povățuiască pe om văzându-L omul pe Dumnezeu în om?

Iubiți-vă unii pe alții precum Domnul vă iubește, fiilor, și grăiți-vă unii altora precum Domnul vă grăiește vouă, ca să fiți asemenea Lui și să fiți mereu, mereu asemenea celor ce L-au iubit și Îl iubesc pe El în cer și pe pământ, o, fiilor. Amin.

— **O**, pace ție, apostolul Meu iubit, căci iubirea este învățătura ta, și ți-ai alinat dorul tău grăind în mijlocul poporului cuvântului Meu. Amin.

Fiți blânzi și smeriți cu inima, fiilor! Fiți cu duhul blând! El este pacea voastră și pacea Mea între voi. Inimă înfrântă și smerită să aveți unul spre altul, și așa va fi judecat în voi și între voi duhul lumii, care sălășluiește din plin în fiii oamenilor și între ei, după chipul și asemănarea stăpânitorului întunericii acestui veac trecător, duhul lumii.

O, pace vouă, fiilor, și mult duh și ajutor din cer las peste voi ca să-Mi gătiți voi marea sărbătoare la izvor, praznicul Duhului Sfânt Mângâietorul cu popor adunat spre bucuria lui Dumnezeu! Eu, Domnul, pun har în voi, har aparte pentru gătierea întâlnirii Mele cu voi și cu poporul care vine pe cale încă de pe acum cu gândul și cu dorul, căci cel ce Mă dorește Eu îi dau și mai mult, și așa Îmi dă și el.

Fiți harnici, fiilor, întru toate fiți așa, căci Eu, Domnul, am peste voi har și fac cu el lucrările Mele, căci voi sunteți așternutul Meu și sunteți mângâierea Mea, fiilor, pe calea dorului Meu după om. Amin, amin, amin.

7/20 mai 2012

Praznicul Înălțării Domnului

*Temerea de Dumnezeu îl ajută pe om să nu calce poruncile iubirii.
Grăirea Domnului de azi va împilini nașterea din nou a lumii.*

Pace ție, poporul Meu! Intru cuvânt de praznic sfânt în cartea Mea cu tine și petrecem amintirea zilei când Eu, Domnul Iisus Hristos, M-am așezat cu trupul Meu cel înviat de-a dreapta Tatălui, unde Îmi este statul din vecii, și Mi-am dus trupul în lucrare de taină și am lăsat în lucrul Meu lângă ucenici pe Duhul Sfânt Mângâietorul, căci așa le-am promis lor. Am petrecut lângă ei patruzeci de zile și din timp

în timp am stat între ei cu semne doveditoare învierii Mele și puterii celei de sus și M-am tras apoi cu ei spre Betania și, suindu-ne pe munte, a venit un nor și M-a acoperit în taină, iar ei s-au strâns apoi mănunchi și au stăruit în unire prin rugăciune toți, iar după zece zile a venit Duhul Sfânt Mângâietorul la ei și i-a îmbrăcat întru El și au fost ei martorii Mei în Ierusalim și în Iudeea și în Samaria și apoi până la marginea pământului, precum Eu le-am spus lor că va fi cu ei.

Mă port pe nori între cer și pământ și vin cu sfinții și cu ucenicii Mei la tine, poporul Meu, și Mă scriu pe pământ cu tine și Mi-e duhul pară de foc, căci așa vrea să vină mulți să audă glasul Meu de peste tine, așa cum este scris să fie acum, la sfârșit de timp, și vreau ca Duhul Sfânt Mângâietorul să facă mai curând această minune, așa cum a făcut El în ziua când i-a îmbrăcat întru El pe ucenicii Mei de s-au minunat toate neamurile pământului adunate la Ierusalim de minunea mărturisirii în toate limbile prin ucenicii Mei mărturisitori, care au mărturisit prin Duhul și atât de minunat M-au împărțit tuturor cu adevărul Meu în ziua slavei Duhului Sfânt de peste ei.

O, cât de minunat și de mult bine aduce pe pământ ascultarea de Dumnezeu a omului credincios Domnului! E mare lucrare să îplinească omul poruncile lui Dumnezeu și să Mă iubească el așa! Atunci Tatăl îi trimite lui pe Duhul Sfânt Mângâietorul și se face Mie mărturisitor peste mulți omul cel credincios. Când cel credincios nu se așează cu împlinirea cea întreagă a poruncilor lui Dumnezeu, el nu veghează întreg pentru iubire și se face el vinovat pentru toată legea iubirii, dar iată cum vin Eu pe pământ cuvânt în zilele acestea ca să-i dau omului trezire și veghe, putere și har pentru poruncile iubirii! Vin și strig să Mă audă omul și să ia în împlinirea lui temerea de Dumnezeu, ca să-l ajute ea pe el să nu calce peste poruncile iubirii, care se fac prin împlinirea lor sfințenie în om.

O, să nu spună omul că-L iubește pe Dumnezeu dacă el nu aduce Domnului împlinirea poruncilor iubirii! O, cum să nu Mă frâng de rușine înaintea diavolului când el Îmi arată pe cei păcătoși în fel și chip că vorbesc ei despre iubirea de Dumnezeu și că zic rugăciunea „*Tatăl nostru*” ca fii ai Tatălui, când ei nu seamănă cu Fiul Tatălui, Cel Unul născut din Tatăl spre pildă celor ce vor să ia de la Mine putere să se facă fii ai lui Dumnezeu prin împlinirea a toate poruncile Lui? Umplu cerul și pământul de glasul cuvântului Meu în zilele acestea și-i spun diavolului să nu se mai bucure că nu îplinește omul cel credincios poruncile lui Dumnezeu, de vreme ce toate puterile duhului rău le-a pus el împotriva mersului cu Dumnezeu al omului, așa cum de la început a lucrat acest duh rău. Vine plânsul și vine scrâșnirea dinților peste toți cei care au înăbușit puterea și mersul cu Dumnezeu al omului. Zadarnic se zbat, zadarnic se bucură cei ce-l despart pe om de Dumnezeu fără ca omul să știe că asta-i face lui cel cu fața ascunsă sub numele de slujitor al binelui cel de la Dumnezeu. Eu, Domnul, Mă voi arăta în toată dreptatea și voi rușina această minciună atunci când nimeni nu se așteaptă, că mulți din cei ce dau să împartă pe Domnul peste cei supti de vlaga din ei Îl urăsc pe Dumnezeu și stau ei în locul Lui peste sufletele oamenilor, și sunt uneltele duhului rău cei ce fac așa.

O, poporul Meu, mare mângâiere aflu Eu în durerea Mea cea de la om când pot să-ți spun ție durerea Mea ca să fie ea scrisă pe pământ și să plângă ea din cer și până pe pământ și să Mă audă omul cumva! Plânsul Meu este vindecător peste om, numai să-l ia omul și să-l pună pe rana pe care diavolul i-o face, căci diavolul este potrivit când îi dă omului bucuriile lui mincinoase și pline de curse pentru sufletul omului. Duhul

Meu însă va sufla tot mereu peste pământ și peste om și tainic va lucra cuvântul Meu peste om și va sta mereu față în față cu duhul cel potrivit și-i va slăbi puterea și se va da bătut și el și omul, căci petrecerea Mea pe pământ acum două mii de ani, prin care am lucrat atât cer pe pământ, și petrecerea Mea cea de acum cu atât cuvânt de viață dătător peste om, vor lucra acestea din două părți și nu va mai rămâne puterea diavolului, și va fi cerul cel nou și pământul cel nou, așa cum este proorocia aceasta, și voiesc s-o creadă mulți și să se facă mulți oșteni acestei înnoiri și să-i curăț Eu pe ei de urmele duhului rău și să-i așez în pocăință și în duh de umilință și de înviere, căci dorul Meu nu stă din arsura lui și-Mi dă de mers și de lucrat peste împotrivirea care Mi se așează mereu în cale de la duhul pizmaș pe Dumnezeu, și va fi apoi împărăția Tatălui și a Fiului și a Duhului Sfânt, căci ea este cea binecuvântată și este ea peste mulți, și va rămâne numai ea peste tot între cer și pământ, căci Eu de aceea am venit acum două mii de ani și de aceea sunt și acum cuvânt de naștere din nou a lumii, cuvânt de împlinit, și-Mi voi afla odihna dorului Meu cel sfânt și mare, prin care plâng de șapte mii de ani în cer și pe pământ.

Mă pregătesc cu sfinții pentru praznic de Rusalii și vin cu ei peste zece zile la masă cu tine și cu cei ce se vor aduna la izvorul Meu de cuvânt, poporul Meu. O, ai grijă de duhul ascultării și al dăruirii depline, fiule, căci Eu te rog aceasta. Ai grijă de Mine, nu de tine, căci de tine am Eu. Ai grijă mare și frumoasă pentru gătirea cea de praznic de Duh Sfânt și fii ochi și urechi pentru armonia cea sfântă între frate și frate, între truda și odihna ta, poporul Meu. O, sunt multe de făcut și te apasă, dar poartă-le cu Mine, fiule, și fii purtător de Dumnezeu, căci Eu te port de mână și-ți dau ca să poți și te întăresc cu cuvântul Meu ca să poți.

Vă voi învăța, fiilor, lucrarea cea cu gospodărire mare a ascultării a toate, căci trebuie mult sporită această ascultare, și vă voi învăța pentru ea, căci Eu vă învăț și de sus, și de jos prin Duhul Meu, Care lucrează mult pentru voi. Înmulțiți-vă veghea cea pentru ascultare, fiilor, căci trebuie să ascultăm de toate câte sunt de făcut și sunteți puținei față de sarcinile Mele, dar Eu sunt Cel minunat și pot să lucrez cu minuni când voi sunteți mici și neputincioși, numai să aveți voi în voi iubirea de Dumnezeu, fiilor, căci ea este cea care poate, iar voi doar să fiți fiii ei.

Multă unire vă cer în toate câte sunt de făcut, fiilor, multă aplecare sub mâna Mea cea minunată peste voi, multă ascultare de toate câte sunt de făcut și de pregătit. Mâncați puțin de tot în zilele care mai sunt de pregătit praznicul Duhului Sfânt, căci trebuie să fiți ușori și vioi și să nu vă ia moleșeala, fiilor. Mâncați mai sfânt decât în zilele cele de mâncat, că avem de lucrat lucru sfânt și ne trebuie vioiciune și inimă mare și timp pentru lucru, fiilor. Adunați-vă mereu pentru sfat și lucrați după sfat, și nu uitați: cu toții în stânga, cu toții în dreapta pentru tot lucrul, ca să fie și duhul veghii sfinte peste voi, și fiți dăruitori, fiilor! Când Eu M-am lăsat dus de nor dinaintea ucenicilor Mei i-am învățat mult pe ei și le-am spus ce trebuie să facă și ce să nu facă, și apoi le-am așteptat ascultarea. Așa să lucrați și voi ori de câte ori Eu vă dau cuvânt ca să-l ascultați și ca să-l lucrați binecuvântați de el. Nu uitați să cereți cerului însoțire cu vreme dulce la sărbătoare și nu uitați să fiți dulci și însoțiți de cei din cer în toate câte sunt de făcut. Pace să lucrați, și de la ea să fiți cu dulce între voi, și apoi ca pe Împăratul tuturor să Mă primiți și să-Mi faceți primirea la praznic de Duh Sfânt cu popor adunat la izvor!

O, fiilor, fără Mine nu puteți face nimic, nu uitați aceasta nici o clipă, dar iată, nici Eu fără voi nu pot. Aceasta însă tre-

buie să vă umple de umilință, nu de bucurie și nici de înălțare cu mintea, ci numai de credincioșie și de îndatoriri sfinte înaintea Celui ce a făcut cerul și pământul și încă face, luându-vă pe voi în slujba Lui. Vă port în Duhul Meu, și tot așa și voi să faceți cu Mine, că n-am bucurie mai deplină ca și aceea când pot să am fii după chipul și asemănarea Mea. Cel ce Mă poartă în duhul lui nu mai seamănă cu omul, și seamănă cu îngerii lui Dumnezeu, cu cei purtători de Dumnezeu, și se înalță spre Mine pe aripi de dor, așa cum Eu, de dorul locului Meu de lângă Tatăl trup și suflet și duh, M-am suit pe nor alb la El și stau cu El pentru voi și pentru toți cei ce pe pământ Mă iubesc și cred în Mine ca și voi, iubind ei poruncile Mele și pe Duhul Sfânt lucrător pentru ele peste ei, o, dar puțin de tot mai aflu Eu pe pământ om în care să stau și să Mă odihnesc și să nădăjduiesc pentru Mine în el și de la el, când Eu am atât de mult de lucrat și de împlinit între cer și pământ, și iată, numai prin cuvânt rostit de gura Mea peste om pot să-Mi desăvârșesc împlinirile, și iată de ce locul Meu de la voi Îmi este așa de scump, așa de dorit și de vegheat peste el!

O, fiilor, vegheați și voi cu toată dăruirea voastră lângă Mine pentru locurile Mele cu voi! Vegheați ca numai Duhul Sfânt să împărătească în ele cu voi, și tot ochiul va vedea în ziua slavei Mele ce comoară a stat în mijlocul vostru și cât de minunat va străluci lucrarea cuvântului Meu, căci comoara aceasta este cuvântul Meu de peste voi și dintre voi, fiilor, și este școală cerească peste voi glasul și învățătura cuvântului Meu.

Mi-e drag să vă grăiesc duios, ca să vă învățați între voi cu același fel de grăire, măi fiilor, și să fiu Eu cu largime între voi prin graiul cel dintre voi ca și al Meu cu voi. Să cerem Tatălui aplecare spre noi pentru dulce duh și văzduh la sărbătoarea Duhului Sfânt Mângâietorul, o, fiilor!

O, Duhule Mângâietor, adu-ne de la Tatăl văzduh dulce și cald și blând și însoțit de semne cerești mângâietoare și binefăcătoare pentru creșterea lui Dumnezeu în oameni pe pământ! O, Duhule al Treimii dumnezeiești, întreită iubire co-boară peste noi și minunată lucrare a Ta, cu vreme dulce pentru sărbătoarea Ta cu popor adunat la izvor! Amin.

Acum, fiilor, rostesc peste voi binecuvântarea lui Dumnezeu, Cel întreit la nume și la lucrare: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, iar voi să-I dați Lui loc larg zi și noapte cu voi, și cu iubire mare să-L purtați pe El, și la vedere să Se vadă Domnul în toate lucrările voastre cu El. Pace vouă! Învăluți în Duhul Sfânt să stați și să lucrați! Cuvintele voastre să fie ca ale Mele, iar duhul cel potrivit să vadă și să slăbească sub slava Mea dintre voi! O, știți voi de ce mereu, mereu vă învăț Eu pe voi? Vă învăț mereu ca să vadă și ca să audă duhul cel potrivit pe Dumnezeu-Cuvântul peste voi, învățându-vă El lucrarea Lui cea de sus cu voi pe pământ, cuvântul Lui de Păstor și de Învățător peste voi și cu voi mereu, mereu, cuvântul Duhului Sfânt cu voi pe pământ, o, fiilor. Amin, amin, amin.

11/24 mai 2012

Duminica a șaptea după Paști, a sfinților părinți

Sfinții părinți îi întreabă din cer pe slujitorii bisericii lumii de călcarea canoanelor ecumenice.

Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt Se așează în carte cuvânt, că e pomenirea bisericească a sfinților părinți, care i-au călăuzit pe oameni spre împărăția cerurilor, spre viața veșnică, iar viața cea veșnică a lor este să-L cunoască ei pe Tatăl singurul Dumnezeu adevărat, și pe Fiul Său Iisus Hristos, pe Care L-a trimis, și Căruia I-a dat stăpânire peste toată

făptura, ca viață veșnică să dea la toți, pe care Tatăl I-a dat Lui, și încă Îi dă.

Deschideți voi, cei ce vegheați în porți, ca să intru în carte și să Mă scriu în ea cu sfinții, măi fiilor. Eu, Domnul, aș fi zis să nu vă mai apăs și azi, dar părinții cei sfinți stau la rând, căci își văd scrisă în ziua aceasta sărbătoare pentru ei, pomenire a lucrărilor lor mărturisitoare pentru Fiul lui Dumnezeu. Ne așezăm o clipă să le dăm lor bucurie cu Mine și cu voi în ziua aceasta, căci dorul cel din cer e mare, fiilor, și e nesfârșit, iar un alin din când în când îi mai liniștește focul. Așadar, fiți primitori de oaspeți cerești la masă cu voi, căci cuvântul cel scris este mult lucrător, iar cei ce îl aud îl lucrează pe el, și îl aud pe el sfinții și toate puterile cerești, care lucrează pentru Dumnezeu în cer și pe pământ.

O, fiilor, în curțile Mele de la voi e pregătire acum pentru venirea Mea cu sfinții la praznic de Rusalii cu voi, și se adună la izvor popor de peste tot și va sărbători cu cerul aici ziua Duhului Sfânt, pomenirea zilei când Eu, Domnul, L-am trimis pe El peste ucenicii Mei după zece zile de la așezarea Mea iarăși la scaunul părintesc Dumnezeu adevărat și Om desăvârșit în trup, căci M-am îmbrăcat în trup și am împlinit pe pământ iconomia Tatălui pentru mântuirea oamenilor, și apoi M-am întors la Tatăl Om și Dumnezeu desăvârșit.

O, poporul Meu, să ceri, fiule, Domnului, tot binele și tot frumosul zilei de praznic al Duhului Sfânt Mângâietorul când El va veni și va cuvânta și Se va mări cu slava Sa cea plină de cuvânt, iar tu gătește-I slava, fiule, și se va întâlni de sus și de jos slavă pentru Duhul Sfânt, Care Se slăvește atât de minunat prin sfinți, și iată, sfinții părinți se așează înaintea Mea și înaintea ta spre împărțirea cuvântului Meu cel din ei, mărturisitori fiind ei din cer lui Dumnezeu așa cum pe pământ au fost, și s-a scris că au fost.

Eu, Domnul, binecuvintez intrarea voastră, sfinți și iubiți părinți. V-ați adunat atunci la trâmbița împăratului creștin și ați așezat în cărți adevărul cel de nezdruncinat pentru Iisus Hristos, mărturisindu-L pe El Dumnezeu adevărat și Om desăvârșit în trup, spre rușinarea celor ce au dat să clatine acest adevăr atunci. O, pace vouă în mijlocul poporului Meu ucenic din zilele acestea, și cu care Eu scriu pe pământ acum cartea Mea cea de azi, grăirea Mea cu omul la sfârșit de timp ca să-i înviez pe mulți! Cuvântul vostru, să meargă îmi spun, și să mărturisească el pe Dumnezeu, și pe voi părinți ai bisericii celor credincioși, părinți binecuvântați pentru așezarea pe pământ a adevărului Fiului lui Dumnezeu. Amin.

— **O**, Tată Savaot, o, Tatăl nostru, preamărește pe Fiul Tău Iisus Hristos prin cuvântul mărturisirii noastre în cer și pe pământ, precum I-ai dat Lui stăpânire peste toată făptura, ca viață veșnică să dea la toți pe care Tu i-ai dat Lui, așa cum și pe noi ne-ai dat Lui, iar viața veșnică aceasta este: să Te cunoască pe Tine singurul adevăratul Dumnezeu, și pe Fiul Tău Iisus Hristos, pe Care L-ai trimis, și Care S-a sfințit pe Sine Însuși, ca și noi să fim sfinți în adevăr, dar nu numai noi, ci și cei care vor crede în El după cuvântul nostru, Doamne, ca toți să fie una, după cum Tu Însuși, Tatăl, întru Fiul Tău ești, și El întru Tine, ca și ei să fie una întru Unul Dumnezeu, așa încât lumea să creadă că Fiul Tău este trimisul Tău, căci El ne-a dat nouă mărirea pe care Tu I-ai dat-o, ca să fim una, precum Tu și cu El Una sunteți, ca iubirea cu care Tu L-ai iubit să fie în noi cu El, iar noi să fim în El, o, Tată.

S-a suit la cer în vremea noastră mare durere asupra Fiului Tău Iisus Hristos din partea celor ce s-au strâns într-un

gând hulitor împotriva dumnezeirii Lui. Ne-a adunat atunci împăratul în sobor de trei sute optsprezece părinți și am stat sub boarea Duhului Sfânt și am dat spre anatema toată mărturisirea cea rea a celor eretici și am lăsat scris că Fiul lui Dumnezeu este Dumnezeu adevărat și Om desăvârșit în trup, și Care S-a ridicat la scaunul părintesc după ce Și-a plinit lucrarea Sa cea de la Tatăl dată. Am pecetluit apoi cu numele părinților adunați și cu numele și pecetea împăratului și am lăsat adevăr veșnic pe pământ și scris în cartea vremii, și iată, le spunem noi în ziua aceasta de serbare de sobor de sfinți părinți, le spunem acum celor ce stau așezați pe scaune de sfinți și de cârmuitori peste sufletele oamenilor și îi întrebăm pe ei de ce clatină și de ce tot au clătinat ei pe cele pecetluite în sobor sfânt de părinți plini de Duhul Sfânt, adunați în sobor sfânt pentru apărarea adevărului cel despre Iisus Hristos? Îi întrebăm pe ei cum de se unesc ei cu cei străini de taina de biserică a lui Iisus Hristos? O, până când? Era oprit să se intre în biserică a celor ce nu erau din același trup, din aceeași dogmă sfântă și aluat sfânt. Iată, culcat-au ei gardul viei la pământ ca să intre toți trecătorii. Singuri se dau anatemei cei ce fac acestea negândindu-se ei la cei mulți, care nu știu ce fac cei ce s-au așezat în capul unghiului în numele lui Dumnezeu.

Voi, cei ce stați pe scaune și nume de slujitori ai lui Dumnezeu peste mulțimi, ați deschis ușile larg și ați făcut amestecătură. Vă va costa aceasta ce faceți voi de atâta vreme ca să pătați trupul bisericii, care și așa era plin de vânăta. Vă credeți voi mari și cu putere, dar Dumnezeu ce mai este? Mai este El, Îl mai socotiți voi pe El? Ba, Îl nesocotiți stând în numele Lui peste mulțimi, iar casele de pe înălțimi, pe care voi le tot zidiți și le tot împodobiți în roșu sunt ale voastre și ale slavei voastre, nu ale lui Dumnezeu, căci voi nu sunteți de partea lui Dumnezeu, Care locuiește în taină. Așadar, singuri se dau anatemei cei ce nu seamănă cu Dumnezeu în slujba lor cea pentru Dumnezeu, și care umblă la așezămintele sfinte ca să le zdrobească și ca să le schimbe și ca să le dea în lături ca să nu mai fie, și să fie apoi numai ei cu dorințele lor slobode, sugând pentru aceasta sângele celor legați la ochi ca să nu vadă, ca să nu știe că întunericul acestui veac își face tron pe scaun știut sfânt, precum este scris.

Iată, stricați vremea și puterea zilelor de post și așezați de la voi dezlegare cu neorânduială peste oameni, iar Domnul este mereu Același ieri și azi, și nu este El altfel azi. O, nu-I puteți voi orându-i lucrările, că iată, v-ați pus pe stricat. Temeți-vă de Dumnezeu! Unde vă este rodul cel pentru El? Veți fi întrebați curând, să știți că veți fi, căci Domnul nu Se lasă batjocorit. O, nu vă jucați de-a pieirea voastră de la fața milei Domnului! Pocăiți-vă și căutați spre vreme de pocăință, că iată, greșiți asupra lui Dumnezeu, nu numai asupra oamenilor! Voi știți ce greșiți, și greșiți cu știință. Știți canoanele și legile sfințeniei, căci ele sunt scrise și pecetluite la locul lor și cu timpul lor, și iată, le călcați pe toată fața pământului și le dați în lături, le luați de peste oameni în loc să le puneți peste ei și să-i păziți prin ele de toate relele care mișună pe pământ și în ape și în văzduh și în adânc. Plâng sfinții și părinții de stricăciunea cea pusă de voi peste oameni. O, ștergeți lacrimile lor. Amin.

Ne-am spus amarul și lacrima ne-am arătat-o, Doamne! O, Fiule al Tatălui, Iisuse Hristoase, Ți-a dat Tatăl stăpânire peste toată făptura, ca viață veșnică să dai la toți pe care Tatăl Ți-i dă, și iată câtă amestecare pe pământ, lucrată de cei ce se dau drept slujitori ai celor sfinte între oameni! Tu Te-ai făcut cu adevărat Om și Te-ai îmbrăcat în trup ca să îplinești pentru

noi taina mântuirii, Doamne, și Te-ai mutat apoi la scaunul Părintelui Tău Om și Dumnezeu desăvârșit, Dumnezeu adevărat și Om desăvârșit în trup, și e mare mila Ta, de atunci și până azi, Doamne. O, cât mai e până când vei birui pe cei ce destramă adevărurile Tale, descoperite prin sfinți și bine așezate ca să stea la loc sfânt și peste popor sfânt? Plâng sfinții, Doamne, plâng și așteaptă ei biruința Ta și a lor. Amin.

— **O** plâng cu voi, plâng și Eu, plânge și Tatăl, cu voi, sfinți și iubiți părinți și mult tânjitori de Dumnezeu pe pământ! E plină cupa fărâdelegii și se clatină tot mai mult spre vărsarea ei peste cei ce au umplut-o pe ea, și va fi apoi cer nou și pământ nou, după cum Eu am făgăduit, dar cei ce lucrează încă de partea fărâdelegii a tot pământul zic că fac ei cer nou și pământ nou, și zic așa pentru că sunt orbi, căci i-a orbit duhul trufiei, și de tot i-a orbit. O, fiți cumiți! Eu, Domnul, lucrez izbăvirea celor iubiți ai Mei și răscumpărarea lor și Mă voi slăvi cu ei și prin ei înaintea celor orbi, care vor vedea atunci pe Dumnezeu, pe Care L-au disprețuit pentru slava lor, și vor vedea ei atunci că slava este crucea cea purtată și viața cea sfântă, pe care ei nu le-au iubit, și le-au dat de peste ei și de peste oameni și s-au unit cu cei străini de duhul cel curat al bisericii cea din strămoși.

O, fiți plini de iubire, sfinți iubiți! Eu, Domnul, am făcut și fac tot ce mai este de făcut, iar cele ce fac cei fără de iubire, nu sunt și nu vor mai fi, și le vom da un semn, și apoi împărăția va fi a lui Dumnezeu, Biruitorul Cel pentru voi, și se va cânta atunci cântarea cea de biruință. Amin.

Grăiesc acum cu tine, poporul Meu de la izvor. Pun în duhul și în sufletul și în trupul tău vlagă sfântă și ajutor de tot felul din partea Mea și a celor din cer, ca să faci tu înveșmântată sărbătoare și praznic de Duh Sfânt, iar noi, cei din cer, facem din cer și ne vom uni truda și vom bucura cerul, și vom bucura pe cei ce se vor strânge la izvor. Iată, le ies în cale tot mai aproape de ziua călătoriei lor spre izvor și le spun lor așa:

O, îmbrăcați-vă frumos în straie cerești, căci cele de pe pământ trec și nu vor mai fi! Îmbrăcați-vă în Duhul Sfânt, ca să fiți îmbrăcați și nu goi, și ca să fiți găsiți îmbrăcați în ziua slavei Mele! Pace vouă în călătoria spre izvorul Meu de cuvânt la praznic de Duh Sfânt! Vă presar în cale iubirea cuvântului Meu, căci el este glasul Meu cu cei ce-Mi urmează în lume, stârpind din ei lumea și duhul ei amăgitor. Eu, Domnul, vă aștept la izvor și dulce vă însoțesc pe cale spre grădinile Mele, numai să simțiți voi boarea cea sfântă a Mea când vă sunt Însoțitor tainic pe cale. O, fiți ca Dumnezeu, căci scris este: «*Vor fi asemenea Lui*». Amin.

Sărbătoare dulce și pace dulce rostesc acum peste ziua de praznic al Duhului Sfânt Mângâietorul și de mângâiere Împărțitorul. Amin.

Pace ție, poporul Meu de la izvor! Ia putere și ajutor din Tatăl, din Fiul și din Duhul Sfânt, ia și lucrează cu pace și cu slavă pentru Domnul Dumnezeuul tău, Care te-a tocmit slujitor al Său acum, ca să crezi și ca să împlinești cu El pe cele ce El le are acum de lucrat și de așezat între cer și pământ, înnoite toate, Noul Ierusalim. Cuvântul Meu e călăuză ta spre Mine și a Mea spre tine, fiule. O, stai sub această lucrare de taină, căci Eu, Domnul, așa petrec cu tine și așa stau cu tine, o, poporul Meu, o, fiul Meu, fiu călăuzit de Dumnezeu. Amin, amin, amin.

14/27 mai 2012

Praznicul Pogorârii Duhului Sfânt

Stihiile cerului s-au întors împotriva pământului fiindcă omul iubește păcatul. Învățătură despre cei care se lovesc în cuvântul Domnului și care cred că au daruri: prooroci, vindecători, apostoli.

E praznic de Duh Sfânt în cer și pe pământ, și e măreață această zi. Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt umple de cuvânt masa de praznic și împarte poporului adunat cu Domnul la masă aici.

O, cu Domnul la masă stai, popor venit la izvorul Meu de cuvânt! Eu sunt cuvântul Tatălui, căci cuvântul gurii Mele trece din Tatăl prin Mine și se face el Duhul Sfânt Mângâietorul, Duhul slavei Domnului.

Pace ție, popor plin de dor, care te strângi la izvorul cuvântului Meu! Te întâmpin în prag cu îmbrățișare de cuvânt. Văzduhul tot e plin de slava Mea, pe care o am de la Tatăl mai înainte de întemeierea lumii. Toată slava Mea este cu tine aici, în zi de sărbătoare de Rusalii. Se poartă între cer și pământ puterile cerești cu toate oștirile lor, și e tot o slavă văzduhul, iar Eu cu tine la masă petrec, și Mă mângâi cu tine când îți văd dorul cum te mână să vii lângă slava Mea cu poporul cuvântului Meu, cu cei cu care-Mi port venirea și multa ei trudă și lucrare, căci slava cerească are multă lucrare, multă facere de zidit acolo unde ea lucrează și întemeiază zidirea ei, care-și va arăta apoi fața.

O, te înfășor în Duhul Sfânt Mângâietorul, popor trudit pentru slava Mea, căci te-am așezat să-Mi gătești ziua de praznic de Duh Sfânt ca să stăm la masă cu poporul cel adunat la izvor. Mi-a fost tare milă de tine, căci vremea a fost cu ploaie și cu frig, iar de lucrat au fost multe și cu strâmtorare. Te-am povățuit din timp să ceri din cer vreme prielnică pentru praznic sfânt în ziua aceasta, căci stihiile cerului s-au întors împotriva pământului din pricina oamenilor de pe el, iar Eu jalea celor din cer o văd câtă este, și toate plâng în fel și chip cu jale, căci omul nu-L iubește pe Dumnezeu Ziditorul, ci iubește păcatul din care el și-a făcut dumnezeu ca să i se închine și ca să-L uite pe adevăratul și pe Unul Dumnezeu Tatăl, Cel ce Se slăvește în Fiul prin Duhul Sfânt Mângâietorul, Cel trimis de Mine peste ucenicii Mei acum două mii de ani, după ce Eu i-am lăsat pe pământ și M-am dus lângă Tatăl, unde-Mi este statul.

O, Tată scump al Meu, Tată Savaot, slăvește-Te în Fiul Tău, Tată, ca să știe lumea că Tu M-ai trimis! Adu-le oamenilor aminte de venirea Mea cea de-a doua, pe care îngerii au vestit-o că va veni, și au arătat-o acum două mii de ani prin cuvântul lor spus peste ucenicii Mei în ziua înălțării Mele iarăși lângă Tine, Tată scump, iar Eu, iată, vin așa cum M-am și suit. Vin, și pe nori de slavă stau, iar ei Mă acoperă în taină și-Mi lasă doar cuvântul să Mi se audă, căci Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, cuvântul Tău, Tată. În mijlocul poporului Tău și al Meu Îți mângâi ființa și Mă mângâi mângâindu-Te, o, Tată scump, căci Duhul Sfânt Mângâietorul este nedespărțirea dintre Noi, Tată. Amin.

— **E** sărbătoare cu slavă multă în ziua aceasta, o, Fiule scump al Meu, căci Treimea dumnezeirii Noastre S-a mărturisit cu putere și cu slavă în a cincizecea zi după învierea Ta dintre cei morți, și s-au coborât în ziua aceea limbi de Duh Sfânt peste ucenicii Tăi cei mărturisitori, și care au fost mărturisiți ai Tăi de către Înșuși Duhul Sfânt peste ei, după cum Tu le-ai promis lor în ziua când Te-ai suit la Mine de lângă ei cu trupul Tău cel înviat.

Sărutăm țara venirii Tale, aplecându-Ne fruntea la pământ în grădinile binecuvântării cea de la sfârșit de timp pentru

venirea Ta iarăși între oameni cuvânt și dor de Duh Sfânt, Fiule Mântuitor. Iată, ai popor de ucenici și-i hrănești mereu pe ei din gura Ta, iar ei Îți slujesc slava, căci slava Ta cu ei este cuvântul Tău de peste ei, și cu care Tu Te reversești peste pământ.

Aplecăm fruntea în fața poporului adunat la izvor la praznicul lui Dumnezeu Cel întreit numit: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Îi învățăm pe ei iubirea de Dumnezeu, nelipsită de duhul temerii de Dumnezeu, duh care îl ajută pe om să nu calce peste orânduile sfinte și peste Dumnezeu, căci omul este mic și are suflet de la Dumnezeu.

Mi-a fost dor de venirea Ta cea de acum două mii de ani și de cea pe care acum o petreci pe pământ cu poporul cel credincios al cuvântului Tău cel ziditor de om. Mi-e dor de Tine pe pământ, Fiule scump al Meu, iar Eu în Tine sunt, și sunt plin de dor, așa cum am fost și acum două mii de ani când Te-am trimis să dai viața oamenilor, tată, că milă Mi-e de ei, și Tu știi că de aceea Te trimit.

Nu sunt deștepti pe pământ oamenii, nu sunt decât cei care Te primesc să petreci cu ei vremea venirii Tale, Fiule scump. Eu, Tatăl, Mă slăvesc în Tine cu Duhul Sfânt Mângâietorul, ca să știe lumea că Eu Te trimit după om, căci omul zidit de Noi la început a schimbat iubirea cu ura și nu Ne-a mai iubit dacă a văzut că a greșit.

O, nu Ne poate iubi omul cel greșit, Fiule scump al Meu! Coborâm îndurerați după om și așteptăm să Ne poată el iubi, dar greșeala lui îi stă împotriva ca să vină după Noi și să primească în dar facerea lui cea nouă. Durerea din Noi e slavă mare, și nimeni nu-și poate aștepta slava decât de la slava durerii, care îl încununează pe om, și apoi pe Noi în el, iar altfel de slavă și de gust de-al ei duc la moarte pe om.

O, grăiește Tu în ziua aceasta și împarte din mijlocul poporului Tău glas de Duh Sfânt peste poporul adunat lângă el la izvor! Mi-e dor de Tine pe pământ, Fiule scump! Eu sunt în Tine, și Tu în Mine, iar cerul Ne este strâmt când Ne doare după om, când Ne este dor, căci dorul doare în cer, și se alină pe pământ, de unde vine durerea, căci cine Ne poate mângâia, dacă nu cel de la care Ne doare?

O, slavă zilei de praznic al Duhului Sfânt Mângâietorul, Care a venit cu limbi de foc peste ucenicii Fiului Meu Iisus Hristos în a cincizeca zi de după învierea Sa de pe cruce! Prin Duhul Sfânt grăiește Domnul pe pământ. În ziua cea dintâi a săptămânii când a sosit ziua Cincizecimii, un vuiet ca de vijelie care trece a venit din cer fără de veste și le-a împărțit ucenicilor limbi arătate ca de foc, deasupra fiecăruia câte una, și toți s-au umplut de Duhul Sfânt și au vorbit în limbi, precum Duhul le sufla, și aceasta s-a petrecut în a opta duminică de după învierea lui Hristos, Fiul Meu.

O, Duhule Mângâietor din cer și până pe pământ, Tu din Tatăl purcezi și în Fiul Te slăvești. Împarte-Te, dar! Eu, Tatăl, Te trimit, precum pe Fiul Meu Îl trimit. Amin.

— **O**, slavă Tatălui în Fiul, prin Duhul Sfânt Mângâietorul! Slava Mea cu Tine pe pământ este Duhul Sfânt, o, Tatăl Meu scump! Întorcem timpul cel ceresc și-i întorcem pe oameni spre el, Tată, și Ne este mare acest dor, iar pământul apasă greu pe el. Sunt Mire și mireasă în țara Mea de venire iarăși pe pământ, și Mă doare în ea, căci ea nu are credință, Tată. I-am dat Noi neamului român în dar, i-am dat lui din mijlocul lui un om cu suflet mare ca să stea la cârma acestui neam înaintea popoarelor, și n-a priceput acest neam bunătatea acestui om pentru el, Tată. L-am așezat și l-am păstrat la cârmă prin rugăciunea pentru el a poporului cuvântului Meu, ca să aibă acest neam duhul iubirii peste el,

duhul milei și al veghii. Iată, trădătorii iarăși s-au ivit, căci n-a voit neamul român să aplece urechea și să ia lucru sfânt să-l facă pentru binele acestui pământ, în care Eu Îmi am venirea.

O, popor trudit după cum cuvântul Meu îți cere, o, fiule, să stăruim încă și să cerem la Tatăl pază cerească peste acest pământ și neam. Vorbește duhul lumii în fel și chip ca să-și dovedească puterea peste neamul român, dar acest duh are de tată pe diavolul. Hai să grăim către Tatăl și să-I cerem Lui biruință asupra diavolului, care-și hrănește cu minciună supușii. Să cerem Tatălui minune mare, cu care să biruiască El pe cei trădători și apucători de bogății pentru ei pe umerii acestui neam.

O, ai milă, Tată, de pământul și de neamul român! Doboară pe cei trufași și răstoarnă planul și urzeala celor trădători, care dau să strivească de peste tot puterea cea bună a iubitorilor de pământ și de neam! Ajută-i Tu pe cei curați la inimă pentru acest neam, și fără ajutor să fie cei ce caută să apuce doar slavă și bogății! O, nu lăsa puterea cea rea să poată, și fă după mila Ta de Tată minuni de înviere peste fiii acestui neam! Amin.

Grăirea Mea de la izvor să întărească inimile voastre, căci am grăit vouă de durerea Mea pentru neamul român. Toate cele de trebuință trupului și duhului, să nu fie acestea mai mult decât Duhul Sfânt Mângâietorul peste viața ta, omule. O, nu uita pentru ce te-a zidit Dumnezeu! Nu uita să nu faci altceva decât ceea ce a zis Domnul Dumnezeu ce să fii și să faci! Neascultarea de Dumnezeu este de la diavolul neascultării, iar supunerea Mea pentru viața ta a fost de la Dumnezeu zidită în Mine. Tu nu ești mai mare decât Dumnezeu, dar uiți mereu aceasta și îți atragi drepturi mari, de care tu nu mai poți să te lipsești. Ți-am dat toată facerea lumii să-ți slujească și să te bucuri cu ea, și să Mă bucuri tu așa cum Eu te bucur prin tot ce am zidit, căci pentru tine am zidit cerul și pământul! Căci dacă pe om nu-l zideam, nu mai zideam pe cele zidite ca să-l așez pe om apoi în mijlocul lor, iar omul trebuie să asculte numai de Ziditorul său, și nicidecum Ziditorul să asculte de om.

O, Mi-e mare durerea că omul nu se zidește pe potriva Mea, după ce Eu, Domnul, l-am zidit ca să fie el! Voi, cei ce v-ați adunat cu Mine acum, în zi de praznic sfânt, fiți veghetori împotriva duhului lumii, fiilor! O, să nu fiți pentru nimeni lume și duh de lume, mări fiilor! Să nu vă împărțiți unii altora această neveghe de suflet și de Duhul lui Dumnezeu din voi și dintre voi împotriva duhului lumii!

Iată, e zi de adunare la chemare și la pomenire a celor adormiți, după datina bisericască pomeniți lângă praznicul Duhului Sfânt, și câți din ei nu au acolo durere că n-au știut să se curețe și să se ferească apoi de duhul lumii și de apucăturile lui? O, mulți din ei plâng și-Mi spun: Tu, Doamne, știi ispita acestui duh viclean. Adu-Ți aminte și ne miluiește și pe noi, cei mult înșelați de acest duh, căci oameni slabi am fost! Dar Tu ne-ai pregătit chemare, și auzim noi glasul Tău cel de azi. Slavă milei cu care vii din cer pe pământ pentru cei vii și pentru cei ce așteaptă învierea, o, Doamne, iar cei ce sunt pe pământ, să învețe să fie potrivnici duhului lumii și mult următori apoi cu putere Duhului Sfânt Mângâietorul și mijlocitorul nostru la Tatăl. Amin.

O, mare milă se coboară pe pământ acum, la sfârșit de timp, iar Eu, Domnul, vă îmbrățișez în ea și vă chem lângă ea ca să facem lucrare de izbăvire neamului omenesc, de la începutul lui și până la sfârșitul tainei lui Dumnezeu. Binecuvântată iubirea să vă fie, că vă dă ea putere să veniți spre binecuvântarea Mea de la izvor!

Voi, cei care adesea călătoriți spre masa Mea de praznic

de cuvânt aici, la izvor, îndemnați-vă unii pe alții spre Duhul Sfânt Mângâietorul, Care îndeamnă spre cer pe om. Voi întregi tot cuvântul Meu cel de azi și-l voi trimite spre voi, iar azi pe-trecem pentru Duhul Sfânt, și frumos să pilduim pe cele ce trebuie urmate și pe cele ce trebuie depărtate. Vă dau mângâiere, iar voi să știți s-o primiți, că nu oricum are parte omul de ea, iar voi să știți aceasta.

Am cu Mine veniți la masă de Duh Sfânt pe împărații creștini cu credința, Constantin și Elena, căci pomenirea lor a fost azi așezată odată cu ziua cea azi prăznuită. Le voi da rând cu Mine în cuvânt, după ce vom ridica masa și vom așeza în carte toată plinirea cuvântului cel de azi.

Glas de Duh Sfânt mișcă frunzele și florile, iarba și văzduhul, duhul și sufletul. Fiți binecuvântați! E mare minune în cer bucuria că sunt cu voi adunat, Eu și sfinții Mei, iar voi sunteți cuprinși în această minune, și se scrie în carte tot cuvântul Meu cu voi. Întăriți-vă prin el duhul și sufletul și trupul și ascultarea, fiilor. Pace vouă! Fiți frumoși! Iubiți ca Dumnezeu! Grăiți ca Duhul Sfânt! Cereți, și veți avea! Cereți pe Dumnezeu cu voi! O, nu cereți pentru voi! Cereți pe Dumnezeu în voi, fiilor, și așa veți primi, și așa El vă va primi pe voi ai Lui! Amin.

O, e praznicul Duhului Sfânt la masă cu voi. Dați putere Domnului în voi, fiilor. Îngerii Mei să vă poarte vouă pașii pe calea înapoi, așa le spun Eu lor. Amin, amin, amin.

*

Duhul sărbătorii de Rusalii plutește în văzduhul grădinii Mele de la voi și vă mângâie pe voi, căci sunteți osteniți, măi fiilor ucenici, dar sunteți vioi, căci voi sunteți fericiți că-Mi slujiți.

Strângem acum așternutul sărbătorii, căci i-am însoțit spre ale lor locuri de viețuire pe cei ce s-au adunat cu voi și cu Noi, cei din cer, aici, la izvor. Acesta este locul unde îngerii și sfinții petrec cu cei de pe pământ, grăindu-le lor și privind cu dor truda lor cea pentru cer și truda cerului pentru ei, căci cerul trudește nevăzut și slujește mult cu darurile lui toate acoperite în taină deasupra celor lucrate la vedere, căci pe deasupra celor ce se văd lucrând la vedere stă taina lor și sunt învăluite în taină, în duhul care le lucrează pe cele ce se văd.

Nu știu cei care văd și care aud de voi, nu știu aceștia taina Mea cu voi, măi fiilor. Mi-am făcut din voi un popor mititel și lucrează cu voi tainele Mele cerești, căci cele ce se văd acoperă pe deasupra lor taina lor, fiilor. Așa este cu toate cele ce se văd, și sunt două puteri, care acoperă în taina lor lucrarea cea nevăzută a celor ce se văd. Îl vezi pe cineva că face un lucru, dar au fost întâi gândul și sfatul, iar apoi este duhul bucuriei pentru lucrul cel lucrat, dar gândul și sfatul și duhul bucuriei sunt mai întâi duh, și apoi cuvânt și faptă de cuvânt. Așa trebuie să-L înțeleagă omul pe Dumnezeu și faptele lui Dumnezeu cu el, și am spus aceasta ca să vă pot spune Eu acum că duhul sărbătorii de Rusalii a acoperit în taina lui tot ce ochii celor adunați la izvor au văzut, și apoi au înțeles taina cea acoperită de ochii lor. Voi ați luat mai întâi din taina celor ce le-ați lucrat, și le-ați arătat la vedere lucrate apoi, iar cei ce le-au văzut pe cele lucrate de voi în ochii lor, au înțeles apoi taina lor, nașterea la vedere a lor din taina din care ele s-au născut.

O, fiilor lucrători, așa este cu cei născuți din Duhul, măi fiilor! Duh este Dumnezeu, și în duh lucrez Eu cu voi, iar cele la vedere sunt puține, căci pe pământ e necredință și strâmtorare. O, dacă voi n-ați fi născuți din Duhul, ați mai sta și ați

mai lua voi din cuvântul Meu, care Mă acoperă pe deasupra ca să pot să grăiesc pe pământ?

Fiilor, fiilor, deschideți Scripturile și citiți cu atenție deslușirea Mea din ele despre cei născuți din Duhul, ca să vă știți și să vă înțelegeți tot mai adânc menirea voastră între pământ și cer, căci v-am născut din Duhul și v-am acoperit în taina Lui, căci Eu așa am stat cât am stat pe pământ în văzul oamenilor. V-a spus vouă Tatăl acum, la masă de cuvânt, v-a spus că Îi este dor de Mine pe pământ, și v-a spus că este strâmt cerul pentru Noi, cei din cer, când Ne doare după om și când Ne este dor, căci dorul doare, și caută pe pământ alinul lui, căci de pe pământ se naște durerea, și tot de pe pământ vindecarea ei.

O, fiilor trudiți, e strâmt cerul pentru Domnul! Cobor cu Tatăl pe pământ după voi. De dor coborâm. Când cuiva îi este dor de cineva, îl strânge locul în care stă, îl strânge, și apoi umblă de dor după cel dorit, măcar cu dorul umblă, dacă nu și cu pasul. E strâmt cerul pentru Domnul când dorește după om pe pământ. Ne poartă Duhul din cer pe pământ, că Ne poartă dorul, măi fiilor. Vă grăiesc cu cuvinte de durere în duhul lor, dar au în ele și bucuria că vi le pot spune, și au în ele fericirea lor. Când cineva scrie o scrisoare unei ființe dragi, pune în ea duhul și durerea și bucuria și fericirea pentru care el scrie scrisoarea aceea, și apoi o trimite și stă în așteptare, iar așteptarea este și ea o hrană, ca și celelalte patru: duhul, durerea, bucuria, și apoi fericirea, care le poartă pe toate. Eu, Domnul, am fost fericit pe cruce, fiilor, căci am purtat pe ea duhul și durerea și bucuria pentru care M-am jertfît, iar acestea toate au fost dorul Meu după om.

O, e strâmt cerul, e strâmtă locuința lui Dumnezeu când dorul după om Îi este mare. Trimit scrisori pe pământ la oameni, și de dor le trimit, iar așteptarea Îmi este hrană și Îmi este nădejde, măi fiilor. Cu așa fel de nădejde vă așez Eu pe voi să-Mi așterneți sărbători cu strângere la izvor, ca să vină cei ce vin și să grăiesc lor și să-Mi pun untdelemn pe rana Mea cea de la dorul Meu cel după om. N-au avut cei adunați, n-au avut bucuria câtă am avut-o Noi, cei din cer, pentru tot ce s-a lucrat și s-a arătat lucrând față în față cu popor adunat la sărbătoarea Duhului Sfânt Mângâietorul. Bucuria care ar fi putut părea fără gust ceresc, a purtat în ea tâlcul cel adânc al fiecărui simbol pe care Duhul v-a învățat să-l așezați la vedere, fiilor. Lucrează Duhul Domnului la voi și Se împarte cu tainele și cu lucrările Lui, iar voi sunteți poporul tainelor Duhului Sfânt și Se sprijină Domnul cu voi cu statul Lui în mijlocul oamenilor, așa cum este scris să lucreze Dumnezeu în zilele aceștea prin taina Lui de biserică de Nou Ierusalim coborâtă din cer pe pământ în duh de nuntă cerească, Mire și mireasă, Mire din cer, și popor mireasă împodobită pentru Mirele ei.

O, poporul Meu mireasă, stai în întâmpinarea darurilor cerești cu tine pe pământ, și să le lucrezi pe ele la vedere pentru cei ce vin să vadă și să înțeleagă că Eu sunt pe pământ cu voi și că voi sunteți născuți din Duhul, măi fiilor, și că nu mai sunteți din lume. Simțămintele voastre să le vegheați mereu, cu Mine să le vegheați, ca nu cumva ceva din cele din lume și din duhul ei să fie amestecate în ele, iar lucrarea simțămintelor voastre se vede bine, se vede și din cer, se vede și de pe pământ, și trebuie vegheate simțămintele voastre, ca să fie ele în Duhul, precum din Duhul sunteți și născuți. Vă voi învăța pe voi o și mai mare lucrare a Duhului de la unii la alții, ca să ne pricepem tot mai desăvârșit să biruim lumea și duhul ei când se încearcă cu fața lor în simțămintele văzute și nevăzute ale celor ce sunt un duh cu Dumnezeu, căci statul Meu cu voi e tot o școală mereu, e tot o învățătură și o lucrare, și așa vom

birui pe cele ce trec, și așa vom zidi pe cele ce rămân. Amin.

Mă port acum după cei ce au stat adunați aici, la izvor, cu sărbătoare de Duh Sfânt, și le spun lor că toată grăirea Mea cu voi după ce am strâns masa de serbare, e duh de învățătură și pentru ei grăirea Mea cu voi. Taina nașterii din nou a omului poate fi pătrunsă numai cu ajutorul Duhului Sfânt, Care îl învață pe om, dar sunt mulți pe pământ care se taie în cuvântul Meu ca într-o sabie când ei dau să ia fără de vegheteori din el și să facă peste ei lucrare a cuvântului rostit de Mine spre lucrarea lui. Aceștia să învețe mai întâi să se teamă de Dumnezeu, și să nu facă din cuvântul Meu sabie care să-i taie, neștiind ei taina cea ascunsă sub cuvântul cel rostit de Dumnezeu, că mulți din cei ce iau cuvântul Meu revărsat aici se cred apoi prooroci și vindecători și împărțitori de daruri și apostoli mergători din loc în loc, dar ca să se teamă să ia lucrul cel neîmpărțit lor, aceasta nu fac ei. Nu pot Eu să fac ceva din cer prin cei ce se cred a fi ceva după ce aud ei cuvântul Meu cel spus spre lucrarea lui cea tainică, căci proorocii și apostolii scriși în Scripturi cu lucrarea lui Dumnezeu prin ei n-au fost din cei ce au dorit să aibă și să împartă oamenilor daruri cerești, ci dădeau să fugă după ce Eu îi strigam spre tainele și lucrările Duhului, iar Eu, Domnul, îi așezam apoi pe ei sub crucea lucrărilor Mele cu mers sub cruce, și numai de cei cu duhul smerit și cu inima blândă, numai de aceia Mă apropiază când alegeam pentru cer lucrători, și apoi îi curățam de ale lor și îi sfințeam pe ei, căci cele de lucrat pentru Dumnezeu sunt cele sfinte și cele ce sfințesc pe om, precum cuvântul Meu este sfânt și sfințește când găsește unde să se așeze cu priiciune pentru el și să stea la lucrul lui pentru facerea omului nou, om născut din Duh.

Le mai spun celor ce au fost adunați la sărbătoare, le spun să nu uite de ei, căci dacă uită de ei, uită și de Dumnezeu și uită de toate câte El arată să fie lucrate, iar cel ce își uită de el însuși, acela nu are grijă de ființa lui cea așezată bine în voile lui Dumnezeu.

O, luați aminte la voi după ce învățați de la Mine viața! Viața trebuie vegheată ca să poată ea să se facă iubire pentru Dumnezeu în voi. Toată viața unui om sfânt trebuie să fie ea iubire pentru Dumnezeu. Zadarnic dai să te vadă omul cu cele ieșite și lucrate din tine, căci iubirea pentru Dumnezeu are fața smerită, are taină de înțelepciune, are patrie cerul, unde ea își strânge avutul ei. V-am învățat acum la sărbătoare și v-am spus: fiți frumoși și cereți pe Dumnezeu în voi, și nu cereți pentru voi, căci patria fiilor lui Dumnezeu este cerul, nu este pământul, nu este omul. O, fiți frumoși, fiți cerești pe pământ, fiți pentru cer frumoși! Aceasta este frumusețea celor sfinți și patria lor cea plină de frumusețe din cer, că mulți și-au făcut pe pământ patrie și au văzut apoi că nu este a lor și că numai cerul poate să fie patrie celor ce vor avea patrie. Amin.

Iar acum avem oaspeți cerești la masă de cuvânt pe împărății creștini Constantin și Elena, mama împăratului, iar ei grăiesc așa:

— **N**umai cerul le poate fi patrie tuturor celor ce vor să-și facă și să aibă patrie, o, Doamne, o, Mire cu mireasă! Grăim cu Tine înaintea poporului Tău mireasă și ne mărturisim viața, pe cea pământescă și pe cea duhovnicească, Doamne. Noi am lucrat pentru noi patrie pe pământ și ne-am pus numele peste ea și am biruit puteri și împărății și pământuri și le-am luat sub stăpânire, căci eram împărați, dar aveam în noi un dor tainic și nestăvilat, ca o furtună care răvășește un ținut tainic și se aude apoi de el, și s-a aprins în noi dorul cel mare pentru mărturisirea Ta și am trecut de la moarte la viață, de la pământ la cer, de la cele

pământești la cele cerești și am dat să-Ți facem loc pe pământ pentru lucrarea adevărului Tău, Doamne, căci cei îngâmfați dădeau să Te defaime atunci, și am căutat noi cumva, cu puterea ce-o aveam ca împărați, și am rupt piedica celor ce credeau în Tine, Unul Dumnezeu, și am dat loc legilor și adevărilor Tale prin cei sfinți pe pământ atunci, strângându-i și dându-le împuternicire împărătească pentru ca să limpezească ei calea creștinească pentru oameni pe pământ.

O, am stat înfiorați în sala de serbare de Duh Sfânt cu poporul cel adunat în jurul ucenicilor Tăi cei de acum. Ca niște fii de împărați Ți-au slujit și Ți-au pregătit așternut ca să vii din cer cu ai Tăi și ca să se adune de pe pământ popor la izvorul Tău de cuvânt, Doamne. Patria Ta este cerul, și ne-ai dat și nouă loc în ea apoi, după ce noi am dat loc larg împărăției Tale pe pământ pentru cei sfinți ai ei și pentru cei ce se nasc apoi pentru ea prin duhul sfinților Tăi mărturisitori, și care prin mărturisirea lor Îl vestesc pe Dumnezeu, născând fii pentru cer. Toate cele pe pământ zidite rămân pe pământ și cad, și acestea mărturisesc omul, dar cele cerește zidite merg în cer și sunt și mărturisesc ele pe Dumnezeu, iar nouă, deși am fost împărați pe pământ, nu ne-a rămas ca patrie zidită, decât cerul și cele de noi economisite în cer, unde molia și rugina nu se cunosc a fi.

O, mare este taina Ta cu poporul Tău ucenic azi, Doamne! Privim înfiorați frumusețea cerească, pe care o ții în taină, frumusețea locurilor Tale de azi cu poporul cuvântului Tău, Doamne, căci cele din cer și cele de pe pământ se încununează aici unele pe altele și sunt acoperite sub nor de taină, și iată, cei din cer pășesc cu sfială cerească aici și privesc înfiorați lucrarea Ta, căci ai aici taina celei de-a doua veniri a Ta pe pământ, Doamne. Ai venit și ai așezat la loc biserica Ta. Mire și mireasă stai Tu aici cu poporul Tău mireasă. Nu avem în cer bucuria pe care o avem când venim cu Tine aici, la izvorul venirii Tale pe pământ cu sfinții Tăi, Doamne. E strâmt cerul pentru Tine când ai atâta dor să vii și să fii pe pământ, căci Tu ai scris „*cer nou și pământ nou*”, nu numai cer ai scris, iar facerea Ta este cerul și pământul, unul altuia slujind, așa cum și la început ai lucrat pentru om. Slavă venirii Tale cu sfinții pe pământ, și voim să-Ți fim de folos pentru așezarea la locul ei și pe temelie ei cea nouă și înnoită prin cuvânt a împărăției Tale celei de sus pe pământ, o, Doamne Împărat. Amin.

— **M**ă bucur cu voi, o, sfinți ai Mei iubiți, când vin cu voi în mijlocul poporului Meu ucenic, și Mă bucur de bucuria voastră ca Unul Care pot să vă arăt împărăția Mea pe care o zidesc pe pământ ca să rămână ea cu moșteni în ea, căci Eu altfel zidesc, ca Dumnezeu zidesc, și aduc din cer împărăția Mea cu omul și așa zidesc la ea. Amin.

Te las spre odihnă cu duhul și cu trupul, poporul Meu ucenic. Am petrecut zi de nuntă, fiilor. La nunta de pe pământ se cântă, se joacă, se bea și se mănâncă, dar la nunta Mea cu voi sunt altfel acestea și iau unele din altele; cele din cer iau de pe masă de la voi, iar cele de la voi iau din cer, și masa este cerească acolo unde cerul se amestecă în toate cu mireasma lui, cu gustul lui.

Vă îmbrac acum în duhul puterilor sfinte ca să rămâneți așa pentru toată truda voastră câtă o puneți mereu în toate câte se fac ca să fie aici cu voi, fiilor. O, M-a durut că ați fost apăsați de vreme cu ploaie multă, dar v-am dat cald și dulce și răcoare și soare la sărbătoare, căci ați cerut plângând unii din voi, și pentru slava sărbătorii ați cerut. Am de pus învățătură peste voi, fiilor. Am de lucrat peste mulți facere din cer tot mai multă, ca să fie din cer cei ce vor cu Mine și cu voi, căci de pe

pământ este altfel omul, iar Eu voiesc să vă fie vouă ușor cu omul, și nu greu, măi fiilor, iar omul se lasă greu spre făcut.

Legătura dintre Mine și poporul Meu sunteți voi, copii așezați la veghe pentru Mine și pentru poporul Meu! Să învețe bine aceasta toți cei care vor să învețe, căci nu Eu să iau de la om și să fac, ci omul trebuie să ia de la Mine și să facă de la Mine, și nu de la el, căci între Mine și Tatăl așa este, iar altfel dac-ar fi, toate s-ar clătina și ar cădea. Nimic de pe pământ, ci numai din cer să ia de lucru cei ce dau să lucreze, căci Domnul stă deasupra a toate și este Împăratul Cel mare. Amin.

V-am învățat, fiilor, și vă voi mai învăța mult, căci vine sărbătoarea sfinților și sărbătoarea trâmbiței Mele Verginica în sărbătoarea lor. În duminica întâia după Rusalii stă așezată sărbătoarea sfinților și a zilei lor de serbare, și Eu vin la voi cu ei și ne vom împărți unii altora și vom lua, iar până atunci Eu, Domnul, vă spun vouă: Pace vouă, fiilor! Amin, amin, amin.

21 mai/3 iunie 2012

Duminica întâia după Rusalii, a tuturor sfinților

Veghe sfântă pentru paza simțămintelor. Cine vine să fie cu taina acestui popor, acela să se dea Domnului spre facere. Îndemn la stăruință cu rugăciune. Omului îi trebuie povață, nu mângâiere.

Vine Domnul pe pământ cuvânt și Se vestește venind și preaslăvindu-Se în sfatul sfinților Săi, și fericit este poporul care cunoaște venirea Sa și adevărul Său în adunarea sfinților Săi! Amin.

Pace ție, popor al cuvântului Meu, martor al Meu pe pământ, precum Eu, Domnul, sunt martor credincios în cer în adunare de sfinți, și fericit ești tu, care cunoști cuvântul venirii Mele, glasul Meu, care vine cu norii deasupra ta și te mărturisește al Meu! Sunt cu adunare de sfinți la masă cu tine, că e ziua cea de pomenire bisericească în cer și pe pământ a tot numărul lor. În mijlocul lor stă sărbătorită în ziua aceasta trâmbița Mea Verginica, fluierașul prin Care Eu, Domnul, Mi-am făcut auzit glasul pe pământ vreme de douăzeci și cinci de ani ca să-Mi adun o mână de popor și să-l călăuzesc spre credință în venirea Mea cuvânt pe pământ prin glas de trâmbiță, și am stat la masă de cuvânt cu acest popor, care Mi-a fost și Îmi este martor pe pământ, precum Eu pentru el sunt martor credincios în cer.

Cete-cete se așează oștirile de sfinți pentru sărbătoarea lor cu Mine aici, în grădinile Mele cu tine, poporul Meu de la izvor, căci Eu în mijlocul tău Îmi am cursul izvorului Meu de cuvânt. Stau sfinții și privesc cum Eu te hrănesc și te cresc, veghind pentru tine din cer și până pe pământ. Se uită trâmbița Mea Verginica la slava Mea din mijlocul tău, pe care Eu am profețit-o prin gura ei și am promis-o că va veni. E zi de învățatură sfântă peste tine, și din masa Mea cu tine iau mulți și se hrănesc și cresc cu credința și cu viața, căci cuvântul Meu are viață în el pentru cei ce iubesc pe Dumnezeu între oameni pe pământ, precum este scris.

Hrănesc mulțimi din râul Meu de cuvânt de peste tine, poporul Meu, căci Eu așa am profețit prin trâmbița Mea, iar acum începem grăirea cu adunare de sfinți și ne hrănim cu hrană de cuvânt. Cetele de sfinți se apleacă și dau întâietate trâmbiței Mele cu ziua ei de sărbătoare de naștere a ei pe pământ, căci ea s-a născut pe pământ în ziua duminicii tuturor sfinților Mei, iar ei văd acum rodul Meu prin ea și se apleacă sfioși lucrării Mele de azi cuvânt peste pământ.

Hai, Verginico, iată rodul pentru care am trudit! Aveam nevoie de fii cu credință mare în ei pentru ca să aducem și ca

să vedem împlinirile cele vestite de pe vremea lucrului Meu cu tine că vor veni văzute și purtate peste pământ, dar atât de tainic lucrând ele ca să se întregească toată împlinirea lor cea de sus! Eu, Domnul, grăiesc cu tine, și tu cu Mine în ziua ta între sfinți, iar sfinții privesc și se hrănesc cu slava Mea și a ta în mijlocul poporului Meu cel de azi, rod al cuvântului Meu, pe care cu tine l-am așezat pe pământ și am întocmit apoi cartea sa. Amin.

O adevărat ești, Doamne, întru făgăduințele Tale prin cuvântul gurii Tale în vremea trupului meu cu Tine pe pământ! Mila și adevărul merg înaintea feței Tale, și fericit este poporul care știe să Te primească acum cu venirea Ta, căci el umblă întru lumina feței Tale, Doamne, și întru numele Tău de-a pururi se bucură, și întru dreptatea Ta cea de sus își ridică inimile lor. Slavă Ție pentru mila Ta de mine, pentru rodul Tău de pe urma mersului meu cu Tine pe pământ! Necăjită sunt pentru toți cei care n-au putut pentru Tine mai mult dintre cei de la începutul Tău cu trâmbițarea Ta prin mine, dar fericită sunt întru rodul cel ieșit acum, căci am avut spre păstrare și spre creștere pe fiii cei astăzi credincioși, care ne-au purtat și ne-au împărțit apoi și ne-au adus și ne aduc rodul cel de azi, Doamne. Se adună sfinții în sărbători în jurul agonisellii Tale de azi și în jurul hranei de pe masă cu poporul Tău, și e mare slava Ta din mijlocul lui, și pe cât e de mare, pe atât de tainică este ea, o, Bunul meu și al lor Învățător și Dumnezeu!

Te cuprind în taina mea cea de sus dintre sfinți, popor al Domnului! Ești rodul trudei Lui prin mersul meu cu El în vremea trupului meu cel plin de suferință pentru nașterea unui popor. Târziu a rodit suferința mea, iar acum s-a făcut ea slavă în cer, și din cer și până pe pământ este acum rodul ei.

V-ați adunat în ziua mea de serbare între sfinți și-mi aduceți cântare și sărbătoare, fiilor credincioși. Toate cetele de sfinți tresaltă cu duhul și iau din slava și din bucuria zilei și se hrănesc din cer și până pe pământ. Mi-a dat Domnul trâmbița să vă cânt din ea. Vă cânt celor din cer credința voastră, căci sunteți mai fericiti decât ei și decât toți cei care L-au văzut pe Domnul. Vă cânt pe voi, cei ce ați crezut făgăduințelor Domnului făcute poporului cel de la începutul meu cu Domnul pe pământ, căci m-a pregătit de micuță pentru trâmbițarea Lui, iar la plinirea vremii cea pentru trâmbițarea a trâmbițat prin mine Domnul și a rostit făgăduințele cele pentru vremea de acum, când voi stați înaintea Lui și a sfinților Lui și luați și împărțiți pe Domnul.

S-a strâns la izvor popor de peste tot în ziua de Rusalii și au fost hrăniți de sus, și a spus Domnul apoi că are de pus învățatură pe masă la voi, pentru voi și pentru toți cei ce se strâng pe lângă voi în sărbători la izvor. Le trebuie învățatură, mereu le trebuie, și mereu trebuie s-o așeze peste ei cei ce aud din cer sfatul și voia Domnului peste ei. Lucrarea Duhului de la unii la alții, aceasta trebuie să se arate cu lucrare între frați, căci Domnul v-a spus vouă să vegheați cu veghe sfântă pentru lucrarea simțămintelor voastre, ca nu cumva ceva din duhul lumii și din apucăturile lui să se amestece în simțămintele voastre. Am luat aminte când Domnul v-a spus că se vede bine din cer și de pe pământ lucrarea simțămintelor voastre, și trebuie vegheate mereu și mult, ca să fie ele în Duhul, măi fiilor.

Voi, cei care stați înaintea poporului Domnului pentru creșterea lui, pentru tot lucrul lui lângă Domnul, vegheați, fiilor, și împărțiți veghea și povățuiți-i pe toți să stea sub veghe cu simțămintele lor, căci lumea este duh rău și dă să se strecoare cu fața ei în purtarea cea dinăuntru și cea din afară a celor

credincioși venirii Domnului cuvânt pe pământ la poporul agonisit de El acum, căci cele ce se văd sunt cortina care acoperă pe Domnul în taină și sunt despărțire între Dumnezeu și om cele ce se văd. O, nu e bună voia liberă. Nimeni să n-o iubească și nici să n-o caute, că e lucru fără binecuvântare de sus voia de sine, și trebuie mereu veghe sfântă pentru cei ce au ales calea vieții cea de sus, ca să fie ea tot o dragoste pentru Dumnezeu în om.

Mă privesc sfinții cum vă învăț, că Domnul are nevoie de popor sfânt și curat de duhul lumii și de cel al trupului și de cel al diavolului prin aluatul semeției inimii, căci omul dă să se înalțe cu părerea și apoi cu inima, și își arată aceasta apoi prin lucrarea minții lui. Paza cea sfântă pentru simțăminte aduce rodul cel bun, dar cu Domnul trebuie vegheat pentru aceasta, căci El știe ce nu este bun și de lepădat, știe ce este de aruncat din cămările inimilor voastre și ale purtării voastre laolaltă frați.

E zi de învățătură adâncă pentru Duhul Domnului în voi și în purtările voastre frățesti, căci mai bună este purtarea cea duhovnicească decât frăția dintre voi, măi fiilor. Duhovnicia vă crește, iar frăția trebuie să trăiască prin cele duhovnicești dintre voi, căci toate ca în cer trebuie să se vadă că au venit și că s-au așezat peste voi.

Sunteți mai puțini adunați acum. Stați, dar, la masă duhovnicească și umpleți-vă de bucuria de a vă da unul altuia leacuri duhovnicești pentru fața Domnului între frate și frate, căci Domnul este din cer, fiilor, și pe El trebuie să-L aveți ființă în voi și purtare între voi, și purtători de Dumnezeu să fiți voi așa. E mult de mărunțit pentru toate cele bune în voi și pentru cele mai puțin bune, și trebuie sortare mereu pentru acestea, numai să iubiți voi să se lucreze la ființa voastră și la facerea ei după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, o, fii și fiice. Se uită sfinții la mine cum grăiesc și cum lucrez de mărunțit cuvânt pentru ca să umble el la inimile voastre și la asemănarea dintre voi și Domnul, și le dau lor acum să spună simțămintele lor, măi fiilor. Amin.

— **O**trâmbiță veghetoare, mult a lucrat Domnul prin tine pe pământ cuvântul Său de facere peste om, iar lucrul tău în cer acum seamănă cu al Lui. Ne minunăm de lucrarea facerii omului cel născut de sus! Cei născuți din Duhul găsesc strămtorare pentru ei pe pământ, dar noi, cei din cer, ascultăm mereu înfiorați deslușirea Scripturilor celor născuți din Duhul și care-L țin pe Domnul pe pământ cu fața Sa în ei.

O, Doamne, mare este învățătura Ta, și cu de-amănuntul, Doamne, este ea! Ai venit pe pământ cu lucrarea facerii omului și ai fii destoinici, prin care treci și așezi facere din cer peste cei ce Te aleg de viață a lor. E mare între noi statul trâmbiței Tale, care a încununat cu venirea ei la cer comoara Ta, așezată în vase de lut pe pământ, și din care Tu aduni pentru cer prin slăvirea Ta cea multă în lucrarea celor credincioși ai Tăi.

O, ce mare lucrare de taină vedem că lucrezi Tu în zilele acestea cu ucenicii Tăi de azi ai cuvântului Tău, Doamne! Stau proorocii și apostolii privind și așteptând fericirea la care Tu lucrezi pentru sfinți în zilele acestea de apoi, și despre care este scris în Scripturi împlinire mare, o, Doamne! Tot cerul ascultă Evanghelia Ta când se citește pe pământ și toți sfinții văd cum ea se face facere a omului în poporul cuvântului Tău. O, Te doare că nu vezi facere a omului în biserică din lume, unde Tu trebuia să încapi și să Te împarți cu facerea Ta, dar acolo nu ai prin cine să fii, căci altceva se lucrează acolo și nu sunt de-ai Tăi! Ești necăjit și fără de putere prin aceia, care s-au ascuns

sub numele Tău ca să se pitească cu ale lor și să fie crezuți ai Tăi de către toți cei ce nu învață din cer, din gura Ta, Doamne, dar ești fericit că poți să împarți cu amănuntul învățătura Ta de viață între fiii poporului cuvântului Tău cel de azi. Nu mai e bucurie ca a Ta când vezi cum crești în ei și cum se veghează peste ei pentru ființa Ta în ei, iar plata căutării lor cu Tine e mare, Doamne. Sărbătorim cu bucurie ziua aceasta pentru adunarea noastră și Te binecuvântăm pentru ea și pentru bucuria ce ne-o dai în ziua noastră de serbare în sobor în mijlocul poporului cuvântului Tău, în sfatul Tău cu ei și cu noi, o, Doamne. Amin.

— **I**n adunare sfântă petrec cu voi și pentru voi aici, în ziua aceasta, la izvorul Meu de cuvânt, iar poporul Meu ucenic ne este gazdă nouă, celor din cer, o, sfinți iubiți ai Mei! Iată, așa Îmi cresc Eu poporul, și nu-Mi ajunge timpul pentru câte am de lucrat la viața lui, la facerea lui, și nici lui nu-i ajunge, că mult e de lucrat pentru mersul Meu cel de azi pe pământ, și mult trebuie să-Mi am grijă de poporul Meu ucenic, și tot așa și el, mult trebuie să lucreze. Căutăm să le împăcăm pe toate, dar timpul ne strânge, iar Eu, Domnul, voi ține seama de aceasta în ziua răsplătirii.

E zi de învățătură, și împart la începutul și la sfârșitul zilei hrană pentru azi peste cei ce s-au strâns la masă de cuvânt, căci trebuie cu de-amănuntul umblat mereu la toate ale Mele peste voi, o, fii și fiice ale creșterii cea de sus. Dar în ziua aceasta de cumpănă pentru soarta neamului român, cereți voi de lângă Mine și cu Mine, cereți cu Mine la Tatăl și la sfinți și la toate puterile cerești să pună mijlocire și duh din cer în inima și în mintea fiilor acestui neam, ca să se îndrepte ei spre alegere bună după voia lui Dumnezeu pentru cărmuitorii care vor fi aleși, căci neamul român e în vreme cu ceață, fiilor, și îi trebuie insuflare din cer. Să cerem Tatălui duh din cer și pentru cei din acest ținut, ca să fie ales la cărmă cel cu duhul bun, căci este nevoie de bine, măi fiilor. Eu, Domnul, voiesc să se destrame ceața și perdeaua ei cea trasă peste fața neamului român, căci neamul român este în cumpănă, fiilor.

Vom așeza apoi în carte toată învățătura de azi, dar voi, cei ce-Mi sunteți Mie de veghe peste poporul Meu, puneți, fiilor, la masă Duhul Meu lucrător prin voi și dați vlagă duhovnicească celor ce iau ca să învețe. Umblați la lucrarea simțămintelor lor, măi fiilor, și umblați așa cum Eu umblu, cunoscând pe cele ale lor, fie că se văd, fie că nu se văd. Cine vine să fie cu taina acestui popor, acela să se dea Domnului spre facere, iar de altceva nu trebuie să vină nimeni între cei ce vin să fie ai Mei, iar dacă altfel vin, aceia să învețe să se teamă de Dumnezeu, Cel ce stă acoperit în taină și veghează în mijlocul acestui popor și izvor. Amin.

Mergi, poporul Meu, și spune-ți și tu cu ochii bine deschiși voința ta pentru cărmuitorii care se vor alege peste oameni în ziua aceasta, și vino apoi la masa Mea și la învățătura Mea și la slava Mea cu sfinții Mei la masă cu tine, și vom așeza apoi în carte toată învățătura cea din ziua aceasta. Pace ție, fiule!

Pace vouă, măi fiilor! Stați cu învățătura Mea, și afară să nu ieșiți din ea, că afară e duhul minciunii, fiilor, e duhul lumii și fiii lui, iar voi sunteți fiii Duhului Meu, fiii lui Dumnezeu!

Să fie pace între voi și Mine, între Mine și voi, fiilor! Să fie Domnul Învățătorul și Povățuitorul Cel pentru voi în acest timp al Meu cu voi, o, fiilor! Amin, amin, amin.

*

Si dacă am petrecut de sus și de jos împreună ziua de serbare a sfinților toți laolaltă, așezăm în carte partea care mai este de așezat în ziua aceasta, căci Eu, Domnul, trebuie să așez învățatură și apoi binecuvântare pentru fapta învățaturii, fiindcă orânduiala cea pentru post trebuie frumos așezată ca să poată ea pentru Dumnezeu, fiilor.

Se începe acum vremea postului cel de treizeci de zile în acest an pentru întâmpinarea sărbătorii sfinților Mei apostoli și învățatori ai oamenilor, prin trimiterea Mea de peste ei ca să-L semene ei în oameni pe Dumnezeu-Fiul, după ce Eu M-am așezat iarăși lângă Tatăl. Duhul Domnului a suflat la începutul bisericii Mele pe pământ și a așezat prin părinții cei sfinți atunci voia Domnului și orânduiala cea peste biserică pentru vremi de post și vremi de sărbători și toate cele dintre vremile acestea, iar acum suntem la început de vreme de post, și-ți dau ție învățatură cu îndemn, ca să fie scrise acestea și să ia din ele cei ce Mă găsesc în cartea Mea cea de azi când ei caută în ea, și apoi îți dau binecuvântare și putere și iubire multă îți dau pentru voia Mea cu tine, popor al cuvântului Meu. Tu ești propteaua Mea, căci pe tine Mă sprijin Eu cu voia Mea, iar vremea cea cu post are nevoie de stăruință cu rugăciune pentru ea, căci din dreapta și din stânga deodată trebuie să lucreze această putere, și mai ales trebuie frățeste încheșată această lucrare, ca să aibă ea putere multă prin taina ei, căci toate sunt duh, și apoi faptă, fiilor.

O, măi fiilor, dacă omul ar mânca numai cât i-ar trebui trupului și nu cât îi trebuie poftei trupului, care se face foame în trup, o, ar fi atunci altfel cu omul! Când omul se obișnuiește cu deasă mâncare el își înfometează trupul și și-l obosește de prea mult lucru pe care i-l dă pentru facerea mâncării, căci mâncarea cea gătită de om pentru gustul poftei și al limbii lui nu este prielnică zidirii trupului lui, căci iarăși este ea gătită de partea cea dinăuntru a firii trupului, după trebuința lucrării pe care o are el înăuntru lui pentru mersul celor dinăuntru lui, căci Dumnezeu a făcut minunat facerea trupului omului.

O, fiilor, pe toate cele de la Dumnezeu așezate voi să le iubiți ca pe niște învățatori ai binelui vostru aici și pe vecii apoi. Iubiți postul, măi fiilor, căci fiii lumii nu-l iubesc, și nici cei ce nu au ce mânca nu-l iubesc și nu postesc aceștia nici cât postitorii cei care nu calcă peste orânduiala cea întregă așezată peste ființa bisericii ca să fie ținută ea apoi. Cel ce iubește postul, acela iubește ascultarea și iubește sănătatea, căci sănătatea vine de la legea ascultării cea pentru ea. Sunt mai cerești cei ce postesc cu sufletul și cu trupul și cu duhul, căci acestea trei trebuie să trăiască în pace și într-o una lucrare a lor în toate câte le este împărțită lucrarea, așa precum Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt Una sunt și una lucrare au, că nu poate fi dezbinare întru această Treime. O, tot așa trebuie să facă și zidirea trupului omului lucrarea sa, măi fiilor, și trebuie voință și îndemn și învățatură și dragoste mare ca să poată trupul așa, iar duhul frăției sfinte hrănește frații cei laolaltă cu roadele Duhului Sfânt, care se fac hrană cu putere întru cele ale trupului omului cel dinăuntru, și poate trupul pentru legea lui cea de la Dumnezeu zidită pentru el.

Acum așez cuvânt de binecuvântare cu putere pentru începutul și pentru mersul cel ceresc al vremii postului cu voi, fiilor. În acest timp voi să gustați din plin gustul rugăciunii, și prin care voi să cereți de la Dumnezeu cu zile de post voia Sa pe pământ și peste oameni așa cum cereți pentru voi, măi fiilor, căci suntem în mijlocul facerii lui Dumnezeu, și în care este așezată și lumea cu toți fiii ei, care nu-L iubesc pe Dumnezeu, ci iubesc duhul și faptele întunericului acestui veac, veacul

lumii. Voi însă sunteți pe pământ cu veacul lui Dumnezeu și aveți puterea de la Dumnezeu asupra veacului lumii ca să-l supuneți sub voi precum Eu l-am supus, numai să știți voi să nu ieșiți din Domnul, măi fiilor, căci duhul lumii suflă peste tot cu grăirea lui. O, câtă veghe trează și mult lucrătoare trebuie pentru aceasta, iar Eu vă rog pe voi și vă învăț cu nădejde: vegheați unii peste alții cu multă vedere, cu ochi mari să vegheați și să vă ajutați spre voia Mea în voi și să vă pedepsiți unii altora ieșirea din voia Mea când ea s-ar ivi cumva, căci cei ce au fost luminați și au gustat învierea cea de la Mine, e cu neputință să mai fie moarte peste ei, ca nu cumva Eu, Domnul, să fiu ridicat iarăși pe cruce prin fiecare păcat săvârșit de cei ce-și pun viața lângă viața Mea înaintea Tatălui ca să fim frați.

O, nu este frumos la chip și la fire și la faptă, nu este frumos prin acestea cel care nu iubește să stea în toată așezarea pusă de Dumnezeu ca să fie peste om. Măcar râvnă și dor să aibă omul, căci acestea îl mână spre dragoste cu facere pentru cele ale voii lui Dumnezeu în om. Așa cum v-am povățuit în ziua aceasta prin fiii cei înzestrați cu învățatură de viață peste voi, Eu, Domnul, întăresc și spun: nu este frumos cel ce nu-și pune viața lângă viața Mea ca să fie el plin de iubirea Mea în el, iubire care nu vatămă și nu se vatămă pe sine, căci iubirea nu stă în sfat cu judecata, ci fiecare din acestea trag la ale lor, și se trage omul ori în cele din Dumnezeu, ori în cele din fire lipsite de Dumnezeu în om.

Iarăși încă vă mai învăț, fiilor, să vă feriți să socotiți voi după simțirea minții voastre pe cele lucrate și grăite de cei cu lucrarea veghii peste mersul lucrării Mele și al poporului cel ascultător pe cale și cel neascultător, căci tainic sunt Eu și tainic lucrez prin ei pentru așezarea sau pentru descurcarea a toate câte sunt de așezat sau de descurcat, după ce cei mai puțin așezați încurcă de la mijloc sau de la margini pe cele ce după voia lor și după dorința lor le lucrează ei pe ale lor în locul celor ce așteaptă să fie ca Dumnezeu sau de la Dumnezeu lucrate, adică după voia Domnului, fiilor. O, duhul rău caută să vă facă rost de vină și vă împinge să vă folosiți mintea voastră, dar puține minți au primit forma cea de sus ca să fie ele de sus apoi, și mulți au rămas cu minte făcută de ei, și cu socoteala ei la fel, și se naște nepotrivire între duhul cel de sus și mintea cea de jos a omului învățat să ia de jos așa cum are la îndemână el să ia. Omul e deprins să-și ascundă faptele lui cele la întuneric lucrate, și este deprins să se teamă apoi, iar ca să scape de această împotmolire trebuie să caute să nu scape de Dumnezeu nici o clipă, căci Cain a gândit o clipă că a scăpat de sub ochiul lui Dumnezeu, dar l-a cuprins apoi numaidecât frica și a fugit să stea ascuns cu fapta sa, dar Domnul a ieșit în fața fugarului ca să-l miluiască cu lumină, iar Cain era ascuns de frică și fugea. Atunci Domnul l-a lăsat pe el așa cum și-a voit el, dar i-a spus lui că fapta nu i s-a putut ascunde ca să nu strige ea la Domnul împotriva lui. Această Scriptură este de mare învățatură pentru cei ce vin să învețe viața cu Dumnezeu și cu lumina lui Dumnezeu, și numai așa să lucreze apoi cei ce se alipesc să umble cu Domnul pe calea acestui cuvânt al gurii Lui peste cei credincioși Lui. Se cunoaște din față cel ce se pitește, iar Domnul îl lasă în greșeala lui pe cel ce-și păstrează în ascuns greșeala, și Se trage Domnul din calea lui, că e mare Domnul și nu Se pune cu omul mic și neputincios, care stă așa, necăutând el la Dumnezeu să fie și să știe și să poată.

Se nasc oameni din oameni și-și iau formă rea în vremea creșterii, iar dacă Îl află ei pe Dumnezeu, nu știu aceștia să se lase în mâna Lui când dau ei să vină și să înțeleagă mersul pe cale cu Dumnezeu. Trebuie povață pentru viață, și apoi trebuie

multă povată, iar altfel se face omul trădare lui însuși și se face slab de înger, slab de tot, de vreme ce nu-i lasă îngerului lucrare ca să poată pentru el.

Vai celui ce se bizuie pe om, căci omul este carne și fire și-și face unul altuia rău prin acestea! Omul trebuie să fie călăuzit de Duhul lui Dumnezeu și să se bizuie pe ajutorul cel din cer, că nu-i trebuie lui mângâiere, ci povată și lucrarea ei îi trebuie omului, iar calea lui trebuie să-i fie spre cer, acolo unde Domnul veghează pentru om. Cel ce se ascunde de om, se ascunde de Dumnezeu, iar cel ce se ascunde de Dumnezeu este cel ce se vede cu toate ale lui și prin toate ale lui, așa cum Domnul Se mărturisește pe Sine prin toate câte se văd ale facerii Lui și care poartă în ele taina lor și puterile cerești slujitoare lui Dumnezeu din cer și până pe pământ pentru viața oamenilor.

A fost frumos încununat duhul sărbătorilor sfinților Mei, căci voi ați lucrat cerește, fiilor lucrători ai duhului poporului Meu, ca să știu el cum să se dea și cum să stea înaintea Mea în toată lucrarea luminii. Cel ce-și păstrează lumina vieții în el, acela este frumos la chip din pricina luminii în care stă, dar cel ce-și trage pe deasupra vâl, acela se dovedește prin toate trăsăturile lui și se face greu și urât, căci duhul luminii nu are părtășie cu el, și e greu un așa om pentru cei din jurul lui.

O, poporul Meu, Eu, Domnul, îți spun mereu, și din cer și de pe pământ vă spun vouă: fiți frumoși, fiilor, căci cei frumoși iubesc lumina și se văd în lumină, precum cei urâți din pricina întunericului tras peste ei se văd cu el peste ființa lor. O, de-ar înțelege toți cei ce Mă caută prin acest cuvânt și cale a lui după om, de-ar înțelege ei căutarea Mea după ei, învățându-i pe ei cum să vină și cum să stea și cum să fie și cum să meargă ei pe calea aceasta, ca să le fie lor cu folos și nu cu pagubă! Fața Mea însă rămâne curată, căci Eu, Domnul, sunt lumina însăși, iar ea luminează și curățește întunericul și se desparte de el, căci lumina biruiește pe toți dușmanii strălucirii ei, care nu se pot uita la ea, precum omul nu poate privi cu ochii trupului lui văpaia luminii din soare, lumina care biruiește prin însăși strălucirea ei.

O, poporul Meu, învață carte sfântă și minte sfântă și lumină peste tine din adâncimea acestor cuvinte mari cu care-ți stau în cale ca să înțelegi calea Mea. Să ia din masa Mea cu tine cel ce iubește să fie viu și să găsească în Mine locul său! Apostoli ai iubirii de Dumnezeu să fiți voi, cei ce învățați de la Mine iubirea cea mai curată, cea mai blândă, cea mai senină, cea mai supusă duhului ei, fiilor.

Se apleacă sfinții toți înaintea măreției cuvântului Meu așezat pe masă la voi și în cartea sa ca să rămână el. Trâmbița Mea Verginica vă dorește pe voi fii ai înțelepciunii cea mereu învățată de sus prin Duhul Meu, prin venirea Mea cuvânt la voi, aici, fiilor.

O, aș vrea să putem mai mult pentru neamul român cu cele de sus puteri cerești, dar rătăcirea duhului acestui neam este mult sprijinită de duhul minciunii și de toate cele ce se văd și se fac de oameni. Trebuie multă stăruință, fiilor. Omul minciunii își face loc și nu se rușinează cu minciuna pe buze, căci înăuntrul lui stă dorul de sine, care-l călăuzește pe el spre nimic, și sunt vânduți duhului minciunii toți oamenii și nu-i poți smulge pe ei spre duhul vieții. Duh iubitor de oameni pun în voi ca să suferiți cu Mine și în Mine pe pământ pentru moartea cea de peste ei, fiilor.

Odihnă vă dau acum de sub duhul sărbătorii sfinților Mei, căci pentru slava Mea e trudă, e de trudit cu toate cele trei părți ale facerii omului, fiilor. Acum vă alint și vă mângâi ca pe unii care Mă mângâiați când Eu vă pot spune vouă bucuria

și durerea Mea.

O, fiți frumoși, fiilor! Să se ia aceasta de la voi la toți cei care doresc să fie frumoși și să fie lumină precum Eu, Domnul, sunt, iar Eu sunt cu voi și vă dau chip ca al Meu, chipul cel frumos al Meu, cel la care omul nu poate privi cu privirea lui, cel pe care fiii întunericului nu și-l pot închipui.

Și acum, pace vouă, pace vouă, pace vouă, măi fiilor! Amin, amin, amin.

28 mai/10 iunie 2012

Sărbătoarea nașterii sfântului Ioan Botezătorul

Fără rugăciune vie nimeni nu ajunge la Dumnezeu. Suferința Domnului pentru neamul român.

Coborâ Domnul și găsește veghea veghind pentru coborârea Sa. Coborâ Domnul pe pământ cu vânt și Se așează cu el în cartea Sa cea de azi. Amin.

Intru la tine cuvânt, popor al cuvântului Meu, și se așează între Mine și tine cuvântul Meu, care veghează pentru viața ta cu Mine. Am găsit veghea veghind și am intrat la tine, căci suferința Mea este mare de la o grăire a Mea la alta în mijlocul tău.

Nu pot să-ți dau din gura Mea dacă nu pot cuvânta cuvântul Meu peste tine, fiule. Cea mai de sus grijă a ta este să fie dorul tău de Mine și de coborârea Mea cuvânt la tine, căci Eu te port în Duhul Meu între cei din cer și stau de-a dreapta Tatălui cu tine ca să nu pieri tu de la Dumnezeu. Trebuie să-ți întăresc statura ta cea de sus, măi poporul Meu. Stă duhul rău de veghe ca să vadă cumva lipsa Mea din mijlocul tău și ca să-și încerce lucrarea lui în lipsa Stăpânului tău de lângă tine. Trebuie să-ți întăresc credința ta în cuvântul Meu de peste tine, căci credința trebuie mereu hrănită ca să fie și ca să se facă ea apoi din tine rugăciune spre Mine, rugăciune vie, fiule, căci fără rugăciune vie nu ajunge nimeni la Dumnezeu, căci cine ar bate la ușa Mea dacă n-ar ști de ea sau dacă i-ar fi atât de bine pe pământ ca să nu mai aibă nevoie de Dumnezeu? Vai omului care uită să fie cu Dumnezeu și înaintea Sa să stea ziua și noaptea! Vai celui ce stă el în el, nefiind Eu umblarea lui, suflarea lui, lucrarea lui, iubirea lui, dorul lui, căci acela se învață fără Dumnezeu peste el și pierie în sine pic cu pic, spre bucuria duhului rău, care-l scoate de la Dumnezeu pe om.

E mare suferința Mea de la o coborâre a Mea la alta în mijlocul tău cuvânt de sprijin ție și de stat al Meu la lucru sfânt cu tine, poporul Meu. Mă uit mereu pe harta pomenirii sfinților Mei ca să pot găsi prilej să Mă așez cu tine la învățat și la vegheat peste viața ta. Dacă aș coborî mai mult, n-aș găsi mai multă bucurie, dar aș mai stinge din suferința Mea cea pentru grija de tine, că Mi-e mare această suferință și n-am ce să-i dau ca să sting durerea ei în Mine și în Tatăl pentru viața ta. Aveam cândva pe poporul Israel, prin care am dat să Mă slăvesc în mijlocul neamurilor de pe pământ cu semne și cu minuni și cu glas de prooroc, ca să stau la cărma lui prin timp și ca să Mă fac cunoscut Dumnezeu adevărat în fața celor ce-și făceau ei dumnezei și se închinau lor, căci omul are nevoie de nădejde, de sprijin și de cale sub picioarele lui.

Mai înainte să fie omul, a fost Dumnezeu, și-i spun aceasta omului spre judecata slujirii lui la tot ceea ce nu înseamnă Dumnezeu. Dacă omul nu Mă descoperă pe deplin ca să Mă urmeze apoi cu temere de Dumnezeu în el pentru pașii vieții lui pe pământ, el cade atunci din taina vieții și-și caută un Dumnezeu. M-am arătat omului pe pământ Dumnezeu adevărat încă de la facerea omului. M-am arătat apoi prin toate

câte înseamnă Dumnezeu și puterile cerești lucrătoare pentru El în vremea când am înnoit neamul oamenilor, care se abătuse cu totul dinaintea Mea, și pe care l-am trecut prin apă la pieirea lui de pe pământ, și s-a scris aceasta în vremea lui Noe, care a fost omul cel credincios, omul lui Dumnezeu prin credință și prin ascultare când nimeni nu mai căuta cu Dumnezeu. M-am arătat prin Moise apoi ca să Mă vestesc neamurilor Dumnezeu lui Avraam, al lui Isaac și al lui Israel, căci am scos dintre slujitorii la idoli pe Israel ca să-i dau lui țara cea promisă părinților lui, iar dacă Eu n-am putut să fiu mult și tot mult mereu cu cuvântul Meu în mijlocul lui, el s-a întors de la Mine spre duhul trufiei, care aduce frații unul împotriva altuia din pricina dorului de dreptate și de mărire, și iată, vai omului care nu învață ce înseamnă Dumnezeu și ce înseamnă omul, sau ce trebuie să fie Dumnezeu și ce trebuie să fie omul!

M-a părăsit poporul Israel tot mai mult, chiar dacă el se fălea cu numele lui Dumnezeu peste el, căci cel ce merge fără călăuză pe cale, Mă părăsește. Am ieșit apoi arătat oamenilor după ce am ieșit din apa Iordanului și de sub mâna lui Ioan, proorocul cel mare, care M-a botezat cu apă ca să Mă numescă Tatăl atunci Fiul Său Cel iubit, întru Care a binevoit El pe pământ ca și în cer, după ce venisem din cer de la Tatăl și M-am așezat în pânțele Fecioarei ca să Mă nasc și să cresc și să Mă arăt apoi la apa Iordanului smerit sub mâna celui ce M-a scos din apă cu numele de Mielul lui Dumnezeu, Care a venit pe pământ ca să spele păcatele lumii și M-am arătat atunci Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, coborât pe pământ între oameni.

O, măi poporul Meu, stau cuvânt în mijlocul tău și Mă arăt grăind cu Ioan, ca să auzi tu grăirea Mea cu el, ca să înveți de la Mine și de la el ce înseamnă Dumnezeu și ce înseamnă omul, și apoi să înțelegi tu și toți cei ce iau de la tine statul Meu cu tine și să fie înțeles ce trebuie să fie Dumnezeu și ce trebuie să fie omul și ca să nu caute el să fie mai mult, iar pe Domnul să-L facă mai puțin decât pe el, că iată, așa face omul, face ca Israel, care avea numele lui Dumnezeu peste el, dar care nu s-a lăsat călăuzit. O, învață, fiule, învață de la Dumnezeu și de la proorocul cel mare al Său, căci pe pământ odată amândoi am fost și Ne-am făcut cunoscuți de la Dumnezeu venind și lucrând Noi lucrarea Sa între oameni. Amin.

— I au rând pentru grăirea mea cu Tine în mijlocul fiilor cuvântului Tău de azi, Doamne Mieluț. Oamenii Te știu în cer și vor așa să stai, dar Tu tânjești să fii cu ei pe pământ și să Te arăți lor și să-i ajuți să Te cunoască cu ei, așa cum ai lucrat Tu și pe vremea mea și a Ta pe pământ în mijlocul lui Israel când s-a scris cartea mea cu Tine, cartea Ta cu mine în istoria cerului și a pământului. Ai fost pe pământ cu oamenii odată cu mine și Te-am mărturisit atunci eu și Tatăl din cer Dumnezeu adevărat pe pământ ca și în cer, ca să-i ajuți pe oameni să Te știe, căci vai omului care uită să fie cu Dumnezeu ziua și noaptea, nefiind Domnul umblarea lui, suflarea lui, lucrarea lui, o, Doamne Mieluț!

O, cât de cumiți am fost noi pe pământ înaintea Tatălui și a oamenilor, Mieluțule Doamne! Nu ne-am dat mari și tari și oameni de la Dumnezeu așezați pe pământ. N-am grăit cu gura decât numai ce Tatăl ne dădea să grăim, iar de la diavol și de la duhul lumii n-a grăit gura noastră.

O, cât de mult și cât de multe grăiește omul, Doamne Mieluț! El nu știe de ce a făcut Dumnezeu ca să aibă gură omul. Multe nu știe omul, și se folosește pentru el și pentru duhul deșertăciunii de toate ale trupului lui, cu care se mișcă pe pământ încoace și încolo. După ce omul se ivește pe pământ

cu trupul său cel din părinți el uită că trebuie să se nască de sus ca să se dea Ție trup și duh și suflet și ca să-i dai lui apoi statul Tău în el și să faci cu el și în el voia Ta.

O, popor al Domnului, eu m-am născut din părinți, dar m-am născut de sus mai înainte să fiu născut din om, și am fost prin nașterea mea voia Domnului apoi pe pământ. O, popor călăuzit din cer, pune Domnul pe masa ta cu El învățatură de sus pentru tot omul care se lasă spre naștere de sus, după ce aude el strigarea Domnului peste el. Cel născut de sus nu mai este ca omul, ci este ca Dumnezeu, căci face voia Lui. Cel ce se naște de sus grăiește de sus, nu mai grăiește cele de jos. O, stai sub grija Domnului și înalță spre El nașterea ta cea de sus prin Duhul Sfânt, Care suflă de la Domnul, și prin credința ta în venirea Sa cuvânt pe pământ pentru învierea făpturii, așa cum a venit acum două mii de ani și a înviat morții din morminte odată cu învierea Lui, căci S-a dat preț pentru răscumpărarea omului, care moare de șapte mii de ani, și apoi a înviat. S-a dat Domnul jertfă pe cruce în zi de vineri și S-a sculat dintre morți în zi de duminică, ziua când a făcut Dumnezeu lumina, ca pe toate să le facă la lumină, așa cum numai Domnul lucrează, căci omul n-a voit să semene cu Dumnezeu în lucrarea sa, și s-a învățat prin greșală să se ascundă în sine și apoi între cer și pământ, așa cum de la început s-a învățat să facă, și de atunci simte omul să se ascundă de Dumnezeu, Cel ce a făcut lumina, care biruiește întunericul.

O, popor călăuzit de Dumnezeu, primește de la mine înțelepciunea Domnului! Cel născut de sus nu mai este ca omul, ci este ca Dumnezeu și știe de la Dumnezeu, și tot așa și grăiește cu grăirea sa. Am venit cu Domnul la tine pentru masă de cuvânt în mijlocul tău, spre pomenirea zilei nașterii mele pe pământ, după ce Domnul m-a vestit prin inger proorocului Zaharia ca să mă primească de la Dumnezeu în casa sa și să mă așeze pe pământ. Apoi eu am fost așezat de Domnul în munți, ca să mă cobor apoi la apa Iordanului în ziua când L-am botezat pe El cu apă și când amândoi ne-am așezat văzuți înaintea lui Israel cu lucrarea Tatălui Savaot, și prin care Tatăl a mărturisit pe Fiul Său, de Care să asculte omul. Amin.

— M ăreață Ne-a fost lucrarea, o, botezătorule al Meu! Aș grăi mult cu tine înaintea poporului Meu de azi, cu care Eu Îmi așez masa cuvântului Meu pe pământ pe vatra neamului român, dar văd suferința care apasă pe firul coborârii Mele. Nu pot să apăs, că Mi-e milă. Durerea Mea cea de la neamul român ieșită acum, s-a zdrobit în firul coborârii Mele și a fost purtată cu greu și încă este și tot este de purtat, căci neamul român e departe de Mine cu inima lui, iar Eu suspin pentru el, așteptând să Mă audă și să-Mi deschidă ca să-i dau învierea și lucrarea apostoliei apoi, căci mersul Meu între cer și pământ prin mijlocul lui trece și se face vestire peste pământ, dar iată, duhul minciunii desparte frații, iar duhul trufiei aduce războiul lui între ei.

O, cum să-i spun Eu neamului român să fie cu Dumnezeu ca să nu mai sufere el robie? Vai neamului care uită să fie cu Dumnezeu și de partea Lui în războiul pe care satana îl aduce între frați! Eu, Domnul, dau să Mă strecor și prin cea mai mică deschizătură ca să suflu cu Duhul Meu sămânță de la Duhul Sfânt peste neamul român și să-l pot cumva călăuzi pe el, ca să-l pot apoi încununa pentru credința lui. Dragostea de Dumnezeu voiesc să așez în el, căci cu altă față el nu poate birui duhul minciunii mânuit de satana între frați spre dezbinarea lor.

O, poporul Meu, aștept în mijlocul tău să am putere pentru ca să pot să stau cu tine la masă de cuvânt și să-ți fiu

călăuză, căci suferința Mea este mare de la o coborâre a Mea la alta cuvânt în mijlocul tău, fiule. N-am mai fost de mulțor venind și cuvântând cu tine, iar Duhul Meu poate numai atunci când îți pot grăi.

Binecuvintez acum mânuțele și trupul și puterea voastră, fiilor, ca să desăvârșiți voi lucrarea cea pentru fața cea deplină a sălii de nuntă sub cortul alb, sub care Eu sălășluiesc cu cei ce vin la izvorul Meu de cuvânt când trâmbița Mea sună ca să le dea de veste și să-i adune la întâlnirea Mea cu ei aici, unde-Mi am sălaşurile Mele cu voi. Voiesc să fiu cu voi aici în sărbători numai cu cei ce fac voia Mea, dar sunt încă din cei ce vin și care nu se așează așa cum am cerut Eu pentru cei ce intră la masa Mea de nuntă cu voi. Îi îndemn pe ei să se deprindă să nu uite să fie cu Dumnezeu ziua și noaptea, căci dacă omul nu este cu Dumnezeu, nici Dumnezeu nu este cu el, iar duhul rău îi dă de la el din toate ale lui și ale obiceiului omenesc.

Să vină spre voi ajutorul tot pentru săvârșirea cea deplină a feței locașului de nuntă al Meu cu voi în zile de sărbătoare când Eu, Domnul, Îmi dau întâlnire aici cu cei ce cred în venirea Mea cea de acum pe pământ cuvânt la voi. Binecuvintez tot lucrul și sfârșitul lui cel bun, și una după alta lucrările Mele cu voi, fiilor, căci voi trebuie să fiți cei binecuvântați pentru cele lucrute de la Dumnezeu cu voi, și trebuie să fiți cei ce binecuvântați pe Domnul, Care vine la voi cuvânt.

Îmi opresc cuvântul, căci este mult și nu s-ar mai opri. Eu aș grăi tot timpul cu voi, fiilor, și suferința Mea se face mare când nu pot mai mult grăi între voi. Amin.

Mă doare și doare acum de la puterea diavolului, care dă să biruiască el și să domnească el peste neamul român cu puterea lui, cu voia lui, dar așa cum în zi de vineri este zi de răstignire, tot așa ziua duminicii este zi de înviere, și va veni și ziua învierii, dar trebuie nădejde, trebuie stăruință spre Dumnezeu, fiilor. Cei ce se bucură acum, vor plânge fără mângâiere, iar cei ce plâng cu Mine vor fi mângâiați în ziua mângâierii, căci Eu, Domnul, veghez și nu stau, și voi lucra ca să așez fața Mea peste acest neam. Amin, amin, amin.

24 iunie/7 iulie 2012

Sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel

Lucrarea celor răzvrățiți din neamul român pentru alungarea din nou de la cârma țării a cârmaciului Traian Băsescu. Proorocie pentru deșteptarea neamului român.

Sunt Împăratul slavei și intru cuvânt în cartea Mea cea de azi. Deschideți, voi, cei din porți, deschideți ca să intre Împăratul slavei la masă de cuvânt cu voi! Vă am așezați de planul Meu ceresc înaintea Mea ca să-Mi ascultați glasul cuvântului Meu și să-l așezați în cartea sa. Eu sunt Domnul Cel tare și puternic, Domnul Cel tare în război. Amin.

Eu sunt, fiilor veghetori, și scriu acum în cartea Mea cu voi, scriu și Eu cele ce se petrec acum pe pământul român ca să fie ele scrise în cartea Mea spre binecuvântarea celor ce slujesc adevărului și spre certarea celor ce slujesc minciunii ca să fie ei rușinați de înseși faptele lor.

În zilele acestea s-au ridicat iarăși cei răzvrățiți în neamul român și au semănat iarăși mulți dintre ei ocară și apoi alungarea iarăși de la cârma acestui neam a celui binecuvântat de Dumnezeu ca să dea față curată patriei române înaintea popoarelor și să șteargă de pe fața ei ocară cea lucrată de fiii cei răzvrățiți, care n-au avut și n-au în ei iubirea adevărului, căci sunt trufași sub vina faptelor lor, faptele fărădelegii, dar iată, efa a ieșit deasupra, și în ea se află fărădelegile lor, iar cu

ea un sul de hârtie lung și lat, în care s-a scris răsplata fărădelegilor lor, căci orice fur va fi nimicit, și oricine a jurat și jură strâmb va fi zdrobit, precum este scris, și va intra acest sul de hârtie în casa furului și a celui ce jură strâmb în numele adevărului și va sta acolo în casă până va nimici pe rând zidirea ei, așa cum este scris în Scripturi despre efa fărădelegii și despre lucrarea ei.

S-au ivit iarăși faptele celor trufași care au voit să răstoarne la pământ pe cei curați cu mâinile și cu inima, așezați la cârma neamului român, pe fiii care s-au dăruit cu viața lor slujirii adevărului, iubirii frățești, ca niște apostoli care slujesc pe frații lor cu dreptate și cu adevăr, căci Eu, Domnul, i-am ridicat și i-am așezat la cârmă ca să lucreze drept și sfânt, și să se pedepsească cei fărădelege prin legea dreptății a toate, și să fie binecuvântare pentru adevărul a toate.

Eu, Domnul, am în mâna Mea soarta neamului român, căci stau de mai bine de cincizeci de ani cu cuvântul gurii Mele coborând și grăind pe vatra acestui neam, și am avut și am vase alese, care-Mi scriu cuvântul în cartea Mea cea de azi, cuvântul lui Dumnezeu peste pământ, căci a venit această vreme ca să se audă glasul lui Dumnezeu chiar și de cei din morminte, precum este scris în cartea Mea cu ucenicii Mei cei de acum două mii de ani, și vine cu pași repezi învierea celor ce Mă așteaptă să vin cu ea pentru ei, și vine biruința Mielului lui Dumnezeu și a celor ce-L iubesc crezând în El și urmând adevărul, și trâmbițele sună pentru venirea Lui. Amin.

Grăiesc acum celui așezat de Mine, Domnul, la cârma neamului român ca să curețe de pe el duhul minciunii și pe slujitorii acestui duh viclean, duh care a acoperit toată fața pământului, căci voiesc să fac din fiii cei credincioși ai neamului român popor al Împăratului slavei, Domnul Iisus Hristos, Care Se face cuvântul lui Dumnezeu pe vatra acestui neam în zilele acestea, căci a venit această vreme.

Apleacă-te cu credință înaintea cuvântului Meu, căci stau în sfat cu tine, fiindcă tu iubești duhul adevărului și stai drept și veghetor asupra duhului minciunii, duhul cel rău, care scurmă peste tot ca să intre peste tot și să robească oameni sub stăpânirea lui. Te-am așezat de veghe la cârma neamului român ca să-l ocrotești pe el de duhul cel rău al omului viclean, și iată, acest duh al urii de Dumnezeu și de frați s-a născut și se naște mereu din duhul trufiei încă de la începutul lui Dumnezeu cu omul, și a fost el înfierat de Dumnezeu în istoria veacurilor, și am ridicat în toate vremile fii înțelepți și veghetori ca să înfieroz prin ei și să se pedepsească cu judecată scrisă acest duh potrivnic lui Dumnezeu și adevărului Său între pământ și cer.

Mă aplec înaintea ta ca un Dumnezeu și îți mulțumesc pentru iubirea ta cea multă și mare pentru neamul Meu cel de azi, peste care Eu te-am așezat cârmaci cu veghe, neam ales de Tatăl Meu Savaot pentru slava Mea cea de la sfârșit de timp, neamul român, pe care Eu, Domnul, îl pregătesc tainic ca să fac din mijlocul lui lumină mare peste neamurile pământului, care vor vedea slava Mea strălucind pe vatra neamului român, neam dușmănit de mulți prin vreme, dar care și-a ridicat mereu crucea pe umeri și a biruit cu ea pe păgâni.

Iată ce-ți cer: cercetează-Mă ca să știi bine cum am lucrat Eu, și tot așa și tu să lucrezi, căci oamenii lucrează ca oamenii și nu ca Dumnezeu. Grăiește-i dulce acestui neam și mângâie durerea lui și spulberă nedumerirea lui și învață-l cum să privească el adevărul a toate. Spune-le fiilor români toate așa cum sunt, și spune-le că așa a fost acest neam, sub cruce a stat și așa a mers, din pricina celor care de la mijloc l-au trădat prin vreme și l-au vândut la cei dușmani lui. Să-i înveți pe fiii

români ce este trădarea și să le spui lor să nu învețe de la nimeni pe cele rele, că iată, s-au ridicat în numele lor oameni sus la cârmă pentru ei și sunt aceia vânzători de frați și de suflete, căci pentru bani își vând aceștia făgăduința pusă pentru slujire curată acolo unde s-au ales ei să stea, și unde s-au îmbolnăvit prea greu de setea de putere peste acest neam, pe care îl stăpânește Dumnezeu sub binecuvântarea Sa, și pe care tu îl iubești cu mare iubire.

Fie-ți milă de Iuda ori de câte ori el se arată cu faptele lui, căci și Mie Mi-a fost de cel din vremea Mea și l-am așteptat să se pocăiască de fărădelegea lui. E de ajunsă plata fărădelegii, iar noi să privim cu milă căderea lor sub faptele lor de trădare și de fuga de sub vină, după ce și-au scris vină rușinoasă pentru faptele lor, căci când iubirea se schimbă în ură ea se dovedește a nu fi fost ea, ci numai minciuna feței ei. Armele tale să fie dreptatea și adevărul, cu care și Eu, Domnul, am biruit moartea și am adus viață celor ce Mă urmează pe pământ.

Mergi acum înaintea poporului român și povățuiește-l să privească atent și să se aleagă atent de partea lui Dumnezeu și a celor ce Îl iubesc pe El pentru ei în numele Meu. Spune-i neamului român să nu se lase amăgit de cei ce lucrează fărădelegea, care se vede bine când ea iese deasupra, căci așa este lucrarea ei, căci cei ce lucrează fărădelegea sunt cei ce spun apoi că sunt slujitori ai binelui ca să-i creadă cei mulți și să li se supună lor și fărădelegilor lor ascunse sub cuvântul dreptății și al facerii de bine, cuvânt pe care ei nu și-l pot ține, căci sunt vânzători de frați pentru slava lor de la cei mulți.

Pe nimeni să nu învinuiești, ci numai păcatul minciunii să-l înfierezi, căci trebuie să ne fie milă de cei ce cad atât de greu prin păcat, căci omul este slab de tot când uită de Dumnezeu și de dreptatea Lui pentru orice faptă pe care el o săvârșește.

Îți voi șterge iarăși fața împroșcată de cei ce te urăsc din pricina ascunderilor lor pentru faptele lor rușinoase și lacomie între fiii oamenilor, căci slava și cinstea de la oameni nu se câștigă cu nedreptate și cu duhul trufiei inimii, ci se câștigă cu iubire de semeni, cu lepădare de sine pentru frați și cu mare duh de umilință în folosul celorlalți, iar cei ce altfel caută slava lor, aceia cad și se prăbușesc, și pot învăța din aceasta dacă vor să învețe din greșalele lor, ei și cei asemenea cu ei.

Îți șterg iarăși fața. Ridică spre putere sfântă lângă tine pe fiii cei curați cu iubirea și cu inima și cu mâinile și dă-le lor nădejde, așezându-i pe scaunul dreptății înaintea neamului român și în numele lui peste el. Îi pecetluiesc și pe ei cu puterea Mea cerească, cu pecetea viului Dumnezeu, și așa voi să-i îndrum pe ei ca un Dumnezeu, căci fiii cei buni trebuie călăuziți, că altfel omul poate să se abată sau să nu poată ști primejdia când ea vine ca să se ridice ei spre veghe și spre biruință cu Domnul, căci de la Mine și nu de la om vine biruința cea bună.

Întărește-te cu trupul și cu duhul și cu sufletul acum, căci lupta este obositoare, dar Eu, Domnul, stau lângă tine și-ți sunt de sprijin ceresc Eu și sfinții Mei, Eu și voievozii cei dreپți ai acestui neam, și care își au locul în cerul sfinților români și au lucrare mare și văd ei slava Mea, văd pe Împăratul slavei cu masă de nuntă și de cuvânt de nuntă pe vatra acestui neam, în care ei își odihnesc așteptarea și apoi învierea, căci vin cu învierea, vine Domnul, precum este scris că vine, și va da fiecăruia după cum este fapta sa.

Nu uita că poporul Meu cel micuț, în mijlocul căruia Îmi las auzit glasul ca să fie scris cuvântul gurii Mele, pe el îl am la rugăciune vie pentru tine și pentru neamul român, iar lovitura de la cei trufași se va vindeca, și le voi da celor ce plâng,

le voi da lor bucuria, căci îl țin în post și în rugă cu strigare pe poporul cuvântului Meu, ca să împlinesc Eu ruga lui spre Mine, că așa este împlinirea, trebuie cerută ea, ca să vină de la Dumnezeu fapta ei apoi. Poporul cuvântului Meu, ales de Mine din mijlocul neamului român, ascultă el glasul Meu și lucrează ceea ce Eu îi dau și așa lucrăm, și așa ar fi să fie lucrarea neamului român, pe care Eu, Domnul, tainic îl pregătesc ca să-l ridic pe culmile slavei Mele și să-l știe pe el popoarele și să se apropie spre slava Mea din mijlocul lui, iar Eu voi sufla și voi aduce voia Mea pe pământ, căci pentru aceasta vin și lucrez.

Acum pace ție! Ești ostenit cu duhul, dar îți dau de la Mine ca să poți. Iubirea Mea te ține în puterea ei cea de sus. Mi-e dor să se aplece neamul român spre slava cuvântului Meu din mijlocul lui, căci am istorie scrisă de peste cincizeci de ani în zilele acestea, și nu de azi grăiesc cuvântul Meu peste pământ acum.

Binecuvintez iubirea ta pentru neamul Meu și al tău, neamul român, și binecuvintez răbdarea ta și puterea ta cea sfântă, puterea inimii, și prin acestea vom putea. Amin.

În ziua aceasta sfântă și bisericască a sărbătorii cea pentru sfinții Mei apostoli Petru și Pavel și a celor împreună slujitori cu ei Evangheliei Mele celei de acum două mii de ani, am grăit cu tine, cel așezat de Mine cărmaci al neamului român, neamul Meu cel de azi, întru care Tatăl Meu Savaot a binevoit pentru venirea Mea cea de azi cuvânt peste pământ.

Sfârșesc cuvântul Meu între Mine și tine acum și pun peste el numele Meu: Domnul Iisus Hristos. Amin.

Eu sunt Împăratul slavei, Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, Eu sunt Alfa și Omega, Cel ce este, Cel ce a fost și Cel ce vine, și plata Mea este cu Mine ca să dau fiecăruia după cum este fapta sa. Amin.

Acum, fiilor din porți, să stăm iarăși și să așezăm în cartea cuvântului Meu masa Mea de cuvânt cu voi ca să fim învățatori în zi de sărbătoare, Eu și apostolii Mei cei de sus, cu care și azi călătoresc ca și cu toți sfinții Mei între cer și pământ, între cele ce se văd și cele ce nu se văd. Ne întoarcem în carte, fiilor, și lăsăm povețe cerești pentru călăuzirea voastră, iar sfinții Mei ucenici vă spun acum așa:

— **F** iți slujitori lui Hristos precum noi am fost și suntem, iar faptele fărădelegii nici să se pomenească la voi, o, fii ai cuvântului lui Hristos, că iată, aceste fapte aduc dureri, și deznădejde aduc apoi peste cei ce le săvârșesc pe ele.

A grăit Domnul în ziua aceasta cărmaciului neamului român, și va grăi El apoi peste toți fiii români, căci Domnul este bun, iar voi sunteți împărțitori de Dumnezeu. Trimiteți acum cartea aceasta acolo unde ea merge și vom sta la masă sfântă apoi și vom pune pe ea din cer și va lucra cuvântul lui Dumnezeu și al slujitorilor Lui cerești, căci puterile cerești nu stau, ci lucrează mereu cât Domnul lucrează, și va fi puterea lui Dumnezeu peste toate câte oamenii fac, bune sau rele, și va lua fiecare după cum este fapta sa. Amin.

— **O** ,ucenici iubiți, e cerul pe pământ cu Mine și cu voi și grăiește cuvântul Meu spre nașterea de sus a omului și vom face trezire neamului român. Îl vom striga pe el iarăși la veghe și vom lucra tainic pentru deșteptarea lui, căci așa este strigarea cea pentru el: „Deșteaptă-te, române”, și îl vom deștepta pe el, căci Duhul Sfânt suflă peste tot și lucrează de la Dumnezeu acolo unde este de suflat și de lucrat. Amin.

Sunt Împăratul slavei și stau în mijlocul vostru ca în ziua cinei Mele cu voi acum două mii de ani și vă sărbătoresc

bisericește între fiii bisericii Mele de nou Ierusalim pe pământ acum pe vatra neamului român. O, ați fost și voi dușmăniți de mulți pe pământ pentru numele Meu. Și ei sunt dușmăniți și grăiți de rău de cei ce nu-L iubesc pe Dumnezeu. Eu însă fac cu ei biruință mare peste pământ în zilele acestea, căci se apropie ziua slavei Mele, ziua Împăratului slavei, cerul cel nou și pământul cel nou, pe care le voi da celor ce iubesc ca Dumnezeu, și le voi da lor un nume nou, numele Meu cel de azi: Cuvântul lui Dumnezeu peste pământ, și vor fi ei fiii Împăratului slavei. Amin, amin, amin.

*

Acum stau cu tine la masă de cuvânt, neam român, căci tu treci prin greu, și te văd că nu știi ce este acest greu. Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, chiar dacă tu stai departe de dragostea Mea. Am în mijlocul tău coborârea cuvântului Meu. Glasul gurii Mele grăiește peste pământ în zilele acestea și am vase alese, pe care Eu, Domnul, le-am așezat să stea înaintea cuvântului Meu când el se face auzit peste pământ. Te-am strigat mereu cu glasul gurii Mele și am pus înaintea ta grăierea Mea de peste tine și te-am povățuit să stai treaz pentru viața ta. Mereu, mereu ți-am trimis carte și ți-am dat din gura Mea, ca să iei și ca să crezi și ca să ascuți, ca nu cumva necrezând și neascultând, să cazi prin cei ce-ți fac ție rău, și pe care n-ai cum să-i cunoști, căci stau aceștia sub vorbe minciinoase și te duc cu vorba că te fac ei fericit, neam român, dar nimeni în afară de tine nu-ți poate lucra fericirea, căci ea trebuie meritată prin toată truda cea pentru ea.

Stau cu tine în sfat ca să te povățuiesc pentru viața ta cea de azi și cea de mâine, căci s-au ridicat să-ți facă rău pe la spate cei ce-ți fâgăduiesc ție bine din mâna lor, neam român. O, iată ce pățești dacă nu veghezi după dreptate! Ce-ai face tu dacă te-ai lăsa să vegheze peste tine cei ce nu veghează, ci așteaptă să te supună pentru slava lor? Ai din mijlocul tău veghetori trei ziua și noaptea pentru viața ta, dar trebuie să te uiți bine ca să-i cunoști pe ei și ca să-i vezi cât lucrează pentru apărarea ta de dușmani. Dușmanii tăi sunt frații tăi care și-au umplut inima de dor de putere peste tine și care dau să se laude cu nume mare, cu slujire mare pentru îngrijirea ta, dar ei nu sunt curați. Cei lăudăroși nu sunt cei curați, căci se fâlesc și se trufesc cei lăudăroși. O, nu te lua după minciuni, țara Mea, neam român! Tu ești țara Mea cea de azi, căci așa a binevoit întru tine Tatăl Meu Savaot și M-a trimis să Mă fac cuvânt de învățătură pe vatra ta, iar Eu grăiesc din văzduhul cel plin de heruvimi și de serafimi și-ți dau din gura Mea povață și te păstoresc, o țara Mea cea de azi.

Ia aminte și învață și ascultă de la Dumnezeu, neam român! Nu da de peste tine pe cel ce veghează pentru tine cu credincioșie și cu daruri de bine, căci te-au dus cu minciuna cei ce dau să te stăpânească sub puterea lor. O, cine să-ți spună ție că nu mai este inimă curată în cei ce-ți fâgăduiesc ție binele? Am sprijinit cu mână tare pe cel pus peste tine de binecuvântarea Mea ca să-ți fie veghetor pentru pacea ta, pentru țara ta. O, nu te lăsa cumpărat și nu te lăsa vândut, fiu român! Cei ce te împing să-ți trădezi conducătorul sunt fiii minciunii și vor să te supună lor, iar ei sunt cei trufași și vânzători de frați prin lucrarea trădării de frați.

Îți spun ție acum, neam român, că nu era așa neamul tău cel de demult, ci era ascuțit la veghe și la privire și nu se lăsa robit când putea să lupte pentru dreptatea lui. O, deschide ochii ca să vezi și ca să înțelegi privind pe cei ce mint că-ți aduc ție

binele! Învață, fiu român, să-ți lucrezi binele cu mâna ta și nu te da pe mâna celor pe care nu-i cunoști, dar învață de la Dumnezeu ca să știi, că iată, Eu, Domnul, Mă fac peste tine cuvânt de veghe și pun străjeri destoinici peste tine, și aceștia te iubesc cu mare iubire, căci inima lor e mare și au priceperea ca temelie și au darul Meu pus peste ei pentru duhul cârmuirii, că nu oricine știe să cârmuiască prin primejdii și prin furtuni fără de veste venite, iar tu ești firav pentru veghe, neam român.

M-am uitat în zilele acestea cât de mult a lucrat duhul minciunii ca să pună stăpânire peste tine cei ce mint. M-am uitat apoi în cartea cuvântului Meu cel de azi și am găsit multa Mea strigare peste tine, neam român. Te-am tot pregătit prin cuvânt să stai treaz și veghetor, căci Eu vedeam cum se pregătesc fiii minciunii ca să răstoarne de la cârmă pe cei curați cu inima și cu fapta pentru viața ta. O, n-ai voit să auzi și să crezi și să te așezi la veghe după atâta strigare a Mea la tine, dar acum iată, iar te strig și iar te învăț și-ți spun: veghează, neam român, ca să nu ți se spargă casa ta! Veghează, fiule, că Eu îți dau învățătură ca să veghezi și-ți dau să știi cum să veghezi, și te rog să ai iubire pentru cei ce te iubesc stând la cârmă cu datorie sfântă pentru tine, și nu cu dor de slavă pentru ei.

Acum, Eu, Domnul, trimit lucrători cerești pe pământ ca să lucreze ei peste tot veghe mare și îndemn tainic peste sufletul neamului român, ca să facă voia cerului acest neam, și voi alunga duhul minciunii din calea lui și voi așeza la loc hărăzit lui acest duh, iar cei ce nu se leapădă de minciună vor fi și ei la locul cel pentru ea, dar bine este lor să se deștepte și să se supună adevărului, care-i poate face liberi pe cei ce nu s-au deprins până acum de partea adevărului. Amin.

Grăiesc acum cu tine, popor al cuvântului Meu! Să stăm la veghe sfântă pentru neamul român, că pentru lucrul cel cu Domnul te-am ales. Privește-i pe fiii minciunii și vezi purtarea lor, măi poporul Meu. Avem de strigat la Tatăl pentru învierea neamului român, pentru care port durere mare, și hai s-o împărțim pentru purtarea ei! Am grăit dulce acestui neam și l-am povățuit mereu cu glas dulce, dar el n-a vegheat, și iată acum muștrare peste el, și ar fi să se înțeleptească din ea, căci greul a venit și s-a făcut mare. Ne facem strigare peste el, și la Tatăl strigare pentru el, și viață sfântă să aduci tu Tatălui, o, poporul Meu cel mic, căci tu Îmi ești sprijin acum pentru împlinirea Scripturilor celor de apoi și lucrez cu tine ca la sfârșit, și tainic lucrăm.

Te povățuiesc acum, popor iubit, să cauți să stai tot mai bine sub veghe, căci îngerii Mei așa stau sub mâna Mea, care le dă lor lucrarea lor. Tu ești pe pământ și poți să greșești, căci pe pământ e lupta grea, dar ia de înger mare lucrarea muștrării, măi fiule, căci fără ea peste tine s-ar bucura diavolul de agoniseala Mea, s-ar bucura de tine și te-ar smulge dinaintea Mea și te-ar duce în lume, unde mișună desfrâul și fărădelegea cea mare.

Dar cum să lucreze peste tine muștrarea? A răbda muștrarea înseamnă a ți-o însuși și a lucra apoi după povața ei, după cuvântul ei cel veghetor înainte și cel trezitor. Ea are și altă lucrare peste cei ce nu iubesc povața. Ea poate să vină cu suferință acolo unde nu poate lucra cuvântul cel muștrător și veghetor prin el.

O, însușiți-vă cu mare dragoste bunul cel prin muștrare, fiilor, ca nu cumva, neprimindu-l pe el cu iubirea și cu veghea lui, să cădeți de la Dumnezeu și să alegeți mintea voastră și voia voastră, care vă cad de sub lucrarea cea plină de veghe a muștrării, căci muștrarea trebuie să-l înțeleptească pe om, primită fiind ea cu iubire, cu așteptare și cu supunere pentru

lucrarea ei.

O, fiilor, voia cea liberă și multă a omului nu-l mai ține legat de Dumnezeu pe om. Iată câtă primejdie pentru despărțire de Dumnezeu îl pândește pe cel ce se folosește de voia sa! Cel ce voiește prea mult să stea liber pentru voia sa, acela nu mai este legat de Dumnezeu în toată clipa, iar dragostea de Dumnezeu îi slăbește mult și tot mai mult, și se învață omul fără mângâierea ei. O, fiilor, dragostea de Dumnezeu din om face minuni văzute și mângâioase de suflet și întăritoare de duh între frați și slujire măreață între ei înaintea Domnului. Dragostea aceasta îl ține treaz pe cel ce iubește pe Dumnezeu cu inima lui și nu-l mai ia somnul pe unul ca acela, și nici foamea nu-l mai ajunge pe el, și nici necinstea nu-l mai paște pe el ca să-i trebuiască apoi să-și caute cinstea sau dreptatea.

O, fiilor, e mare minciună între fiii oamenilor și nu găsim ca să mai culeg din ei pentru Dumnezeu, căci veacul omului este înșelător. Am ales acum două mii de ani doisprezece ucenici și i-am luat din îndeletnicirile lor și i-am făcut vestitori ai împărăției cerurilor pe pământ cu oamenii, dar oamenii sunt învățați ca pe pământ. Am strigat prin ei atunci și abia am cules câte ceva pentru împărăția Mea. Le este dor să strige și acum ucenicii Mei, iar Eu, Domnul, le dau rând lângă Mine, căci i-am trimis atunci și sunt ei de atunci și până azi trimișii Mei peste pământ. Amin.

— **C**ei trimiși, Doamne, sunt cei ce biruiesc pentru Tine între oameni prin trimiterea Ta, și rămâne cunoscută apoi lucrarea lor mai mult decât orice lucrare omenească. Semne mari și minuni mărețe am pus pe pământ în numele Tău să mărturisească ele între fiii oamenilor. Grăirea Ta cu noi, și a noastră cu Tine să le fie povăț fiilor cuvântului Tău de azi, care-Ți trimit din mijlocul lor cuvântul peste pământ, și să lucreze ei apoi împlinirea lui prin rugăciune curată cerută de la Dumnezeu, așa cum toate prin rugăciune se cer, și aceasta noi de la Tine am învățat, că Te vedeam cerând de la Tatăl, și apoi cuvântând și împlinind, ca să-L adeverești pe Dumnezeu-Cuvântul pe pământ cu oamenii în vremea aceea, o, Doamne.

Grăim acum poporului cuvântului Tău cel de azi, Doamne Învățător, și lucrăm peste el așa cum Tu lucrezi, ca Învățătorul nostru lucrăm peste el.

Iubiți lucrarea mustrării prin cuvânt, o, fiilor! Și de ce să faceți așa? Pentru că sunteți fiii lui Dumnezeu, iar fiii Lui au nevoie de creștere, de școală, fiilor. La școală puțini de tot iau nota cea mai mare, și sunt ei ca învățătorul lor din pricina notei mari, căci se jertfesc aceia mult ca și învățătorul lor. Dar sunt mulți care nu învață mult și nu au note mari, și aceia au în ajutorul lor lucrarea mustrării cea pentru învățatură, numai să și-o însușească ei, și prin aceasta să arate că ei iubesc pe învățătorul lor și cununa cea pentru mustrare, că mult trudește învățătorul până ce îi vede crescuți pe ucenici și lucrând ca și el apoi.

Ne-a pregătit Domnul cu multă răbdare și cu mare binecuvântare ne-a însemnat, și apoi ne-a spus: «*Mergeți în toată lumea și spuneți că a venit împărăția lui Dumnezeu și mântuiți-i pe oameni așa cum Eu v-am mântuit pe voi, dar lucrați în numele Meu ceea ce veți lucra!*». Atunci noi am văzut apoi că Domnul lucra pentru întărirea credinței noastre și a celor ce vedeau semne și minuni lucrătoare, în numele Domnului lucrare de noi, și n-am mai stat, ci ne-am ales Celui ce ne-a ales ca să-I aducem rod. Atunci am înțeles noi ce înseamnă fericirea, căci Domnul era fericit de la noi pentru rodul cel adus Lui și ne dădea nouă să învățăm fericirea.

O, fiilor, numai o singură fericire este! Căutați să v-o lucrați și să vă hrăniți cu ea. Când se naște de sus un om prin lucrarea voastră cu Domnul, vine atunci ca plată fericirea inimii, fericirea lui Hristos, fericirea nașterii de sus a omului, iar crucea este dulce apoi, căci omul își cunoaște plata ei și merge spre ea cu dorul aprins și nu-l mai dor durerile, ci îl cresc și îl dau Domnului mereu, că fără de mustrare omul nu crește în Dumnezeu, și nici Dumnezeu în el, măi fiilor, și de aceea ne-a învățat Domnul și a spus: «*Cel ce vine după Mine, să se lepede de sine și să-și ia crucea, urmându-Mă cu ea*», și din această lucrare a omului cu crucea dusă se nasc alții pentru Dumnezeu, se naște fericirea cea născută din greul crucii născătoare de oameni cu naștere din cer, căci pentru cer trebuie suferință, trebuie învățatură, trebuie mustrare pe cale, căci calea spre cer este cruce, și apoi este odihna cea pentru rod. Noi așa i-am învățat pe oameni, iar cine a crezut și s-a botezat în numele lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, acela s-a născut de sus și a putut cu Dumnezeu apoi.

Luați și rumegați ceea ce noi v-am dat vouă în ziua noastră de serbare între sfinți și între voi, o, fii ucenici, iar Dumnezeu-Cuvântul să poată prin voi lucrarea Sa cea de azi până la toată împlinirea ei, așa cum este ea scrisă în Scripturi. Amin.

— **E**u, Domnul, Mă bucur pentru voi, ucenici învățați din cer peste cei de pe pământ ucenici ai Mei acum, la sfârșit de timp, când Eu vin la ei ca să așez cu ei împlinirea Scripturilor cele de apoi peste pământ. Am stat cu sărbătoare de cuvânt în mijlocul bisericii Mele de nou Ierusalim, pe care Eu Însumi am așezat-o pe piatră, iar piatra sunt Eu, Domnul Iisus Hristos, Învățătorul ucenicilor Mei. Amin.

Pace ție, poporul Meu cel de azi! Să iubești, fiule, lucrarea ta cu Dumnezeu. Viața ta să fie nedespărțită de viața Mea cu tine. Să nu fii liber de Dumnezeu pentru viața ta. Să nu-ți faci viața ta, căci viața ta este Dumnezeu, fiule. Cel liber de Dumnezeu își face voia lui, dar tu să nu poți să faci așa, să nu poți să te desparți de Mine pentru viața ta. Mereu să fii legat cu Mine, mereu să te gădesc așa, mereu să stai așa, căci adevărata libertate a ta Eu sunt.

Să stai în Mine, fiule poporul Meu, căci omul care se desparte de Mine pentru viața lui măcar când și când, acela nu este desăvârșit în iubire și în Dumnezeu, ci este împărțit între Mine și el. Eu sunt Domnul Dumnezeu tău, iar tu să-Mi arăți mereu aceasta, căci Eu te privesc mereu și-ți măsoar mereu dragostea, și prin ea pot Eu tot ceea ce va rămâne între pământ și cer. Și chiar dacă mintea ta nu va pătrunde puterea cuvântului Meu, tu să fii credincios, căci Domnul poate, fiule, și vei putea și tu prin credința ta în Dumnezeu, o, poporul Meu. Amin, amin, amin.

29 iunie/12 iulie 2012

Sărbătoarea punerii pietrei de temelie a Sfintei Sfințelor Noului Ierusalim

Proorocie pentru venirea primăverii și a ghiocelor pe pământul român.

La fiecare coborâre a Mea cuvânt pe pământ Eu, Domnul, trebuie să Mă vestesc cine sunt. Eu sunt Cel ce sunt, Eu sunt Alfa și Omega și sunt Cuvântul Tatălui Savaot peste pământ și grăiesc din văzduh și stau pe scaun de heruvimi, iar serafimii cântă imnul slavei Domnului: Sfânt, sfânt, sfânt, Domnul Dumnezeu Tatăl Savaot, și Fiul Său Cel

Unul născut dintr-Însul, și Cuvântul Duhului Sfânt; plin este cerul și pământul de mărirea Lui! Amin.

Numai cei ce au în ei lumina, numai ei sunt cei care Mă cunosc și Mă primesc în acest cuvânt, căci Eu sunt lumina lumii când am cuvânt de cuvântat, când am cum să cuvintez peste pământ și să-Mi fie scris cuvântul și să fie împărțit apoi. La fiecare coborâre a Mea ar fi să-l fac pe tot omul să înțeleagă calea Mea cea de azi, mersul Meu și cuvântul Meu așezat de gura Mea pe pământ și în cartea sa, ca să fie scris și cunoscut numele Meu și cuvântul Meu. Cobor cuvânt, cobor pe nori și cuvintez din văzduh, iar norii slavei Mele Îmi sunt acoperământ când glasul Meu se face auzit ca să-Mi fie scris cuvântul, iar rădăcina lui este în Mine.

Mă fac carte pe vatra neamului român și-i grăiesc lui grăirea Mea cea de azi, căci stau în mijlocul lui de mai bine de cincizeci de ani și am un popor care-Mi deschide glasului Meu și îl așează în cartea sa, iar cartea aceasta este mare atât prin Duhul care o așează pe ea pe pământ, cât și prin multul ei cuvânt, cum n-a mai grăit Domnul mai mult în vremile de până acum.

O, neam român, dacă atâtea cărți scriu oamenii pe pământ și-și pun numele pe ele, Eu, Domnul, Eu, Cel ce am făcut cerul și pământul, trebuie și mai mult să Mă fac carte și să Mă împart oamenilor. Nu da pe seama omului cuvântul gurii Mele! Să nu faci aceasta, neam român! Tot cel ce are în el lumina va cunoaște că Dumnezeu este cuvântul acesta. Eu sunt lumina lumii, și tot omul care Mă are în el Mă iubește și Mă așteaptă și Îmi deschide când Mă descopăr lui, și se așează la masa cuvântului Meu și Mă primește și Mă face faptă în el și se hrănește din gura Mea, iar Eu Mă scriu cu el în cartea Mea cea de azi, în cartea mărturiilor, carte care Îl așează pe Domnul cuvânt pe pământ.

Mă scriu cu tine în cartea cea de azi a cuvântului Meu, care vine cu norii, o, neam român, căci așa este scris că vin. Dacă tu nu dai de cuvântul Meu, care grăiește cu tine din nori, dacă tu nu te lași cuprins în grăirea Mea cu tine, aceasta nu Mă oprește să grăiesc peste tine cuvântul Meu. Taina Mea cu tine în zilele acestea este de la Tatăl scrisă să fie, iar Eu ascult de El. Mi-a așezat Tatăl pe pământ locul în care Îmi așez cuvântul în carte, ieslea coborârii cuvântului Meu pe pământ, și Mi-am îngădit-o ca să fie a Mea și să stau în văzduhul ei cuvântând, iar cei așezați de Mine la veghe sunt cei ce aud glasul Meu și-Mi așează cuvântul în cartea sa.

E zi de duminică și Mă scriu în carte cu sărbătoarea zilei când Eu, Domnul Iisus Hristos, am așezat pe vatra neamului român crucea de temelie și piatra de sub ea pentru zidirea Sfintei Sfintelor, locașul cel așezat de cuvântul Meu ca să fie pe pământ și să însemnez cu el locul coborârii Mele în cuvânt, și sătuțul cuvântului Meu cel de azi. În acest sătuț Mi-am așezat slava Mea cea de la sfârșit de timp și M-am strâns aici cu poporul cel rămas pe urma strigării Mele după om, ca să vină la Mine omul și să-i dau de lucru la calea venirii Mele și să-i dau plată slava Mea, cuvântul gurii Mele, învățătura împărăției cerurilor pentru cei ce se fac moștenitorii ei.

O, neam român, Mă doare mult, Mă doare adânc în Mine pentru tine în zilele acestea. Mă strâng cu Tatăl și cu sfinții deasupra ieslei coborârii cuvântului Meu și-ți dau din gura Mea, chiar dacă tu stai departe de sfatul Meu de peste tine, dar să știi că lucrează cuvântul Meu dacă este el grăit. Am de nimicit în tine minciuna cea ivită din întuneric și toată lucrătura ei cea stricăcioasă mult. Rostesc peste ea și-i spun să se ascundă la locul de unde se naște ea și să strice acolo, și nu

în altă parte, căci Eu, Domnul, stau cu slavă mare de veghe peste pământul român și-Mi curăț calea, căci calea Mea este pământul român și ieslea cuvântului Meu cea din mijlocul lui.

Dau să te scot de sub robia minciunii care s-a năpustit peste tine acum, neam român. Le spun cu cuvântul gurii Mele celor ce au năpustit în zilele acestea să lovească scaunul de veghe și pe cărmaciul de pe el, neam român, și le spun lor așa:

Luați aminte la cuvântul lui Dumnezeu, care grăiește acum peste voi, îndreptându-se spre voi! Nu puteți să vă ascundeți sub necredință sau sub urechi astupate când Eu grăiesc peste voi și trimit spre voi prin îngeri grăirea Mea. Rămâne scris între Mine și voi cuvântul acesta și vă spun prin el că vă judecă pe voi cartea Scripturii, pe care ați ținut mâna când ați jurat înaintea Mea și a neamului român că veți fi drepti, și ați spus fiecare din voi: „*Așa să-mi ajute Dumnezeu!*”. Și iată ce ați făcut voi, căci n-ați ajutat, ci ați dărmănat și ceea ce a fost zidit până acum. Ați făgăduit că veți fi drepti și v-ați însemnat cu semnul crucii Mele, și iată, vă judecă pe voi acum legea dreptății și cuvântul jurământului făcut pentru ea, căci este scris în lege: «*Să nu mărturisești strâmb, să nu furi, să nu iei ceea ce este al aproapelui tău!*», iar voi ați greșit față de toate acestea. Vă judecă acum pe voi puterea sfintei cruci, crucea pe care am stat Eu răstignit ca să-i dau omului pildă de supunere și de umilință și de răbdare și de iertare și de iubire și de biruință prin cruce. Însăpăimântați-vă acum de ceea ce ați săvârșit împotriva dreptății și împotriva neamului român! Și iată, nu dați încă să vă opriți din săvârșirea răului pus la cale pe hoțește ca să loviți mersul acestui neam, din care și voi vă trageți.

Eu, Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot și al mamei Fecioare Născătoarea de Dumnezeu, vă spun vouă în zi de odihnă a Domnului în cer și pe pământ: Voi ziceți că stați să judecați toate în numele poporului român, dar v-a spus vouă poporul român să alungați pe conducătorul lui de la locul carmei și al veghii cea pentru el? O, iată ce ați făcut! V-ați adunat în numele lui și ați săvârșit nelegiuire mare, după ce ați mințit mult acest neam, și veți cădea prin ea dacă nu vă veți cuminți de acum. O, unde vreți voi să duceți pașii poporului român? La suferință și la robie sub mâna voastră vreți să duceți acest neam? O, cine v-a învățat pe voi să săvârșiți nelegiuirea aceasta? V-ați ascuns pentru sfatul cel rău dintre voi și ați dat apoi să-l lucrați și să-l așezați în locul cărții judecății, cartea țării. Vai vouă! Vai vouă acum! Opriți-vă, rostesc Eu, Domnul, vouă!

O, cum de ai uitat tu, neam român, ce ți-a făcut ție mereu această ceată de oameni din unii în alții, și care mint în numele tău și înaintea ta, ducându-te cu vorba că-ți sunt ție binefăcători? Te-am strigat mereu, popor român, și am dat să te scol la veghe și ți-am grăit blând, căci ochiul Meu vedea nelegiuirea cea în ascuns lucrată ca să lovească ea în tine, ieșind din ascuns cu lucrarea ei. Te-am strigat să Mă auzi, dar ai primit cu nepăsare strigarea Mea la tine. Eu, Domnul, încă te strig, mai mult ca oricând te strig acum, căci viața ta este supusă sub ispită grea acum. Voiesc să-ți dau salvare, voiesc să-ți păzesc pașii de robie, căci dau iar să te robească cei ce-și vor slava lor. Te mint cu putere aceștia, fiu român. Privește-i bine ca să-i vezi și ca să înțelegi. Voiesc să trezesc dintre ei, ca nu cumva să-și semneze cu mâna lor pieirea cea rușinoasă, căci le voi cere greu răspuns pentru tot ce au săvârșit și au stricat ei în zilele acestea, că în puține zile au stricat mult de tot, și zile de doliu pentru cer sunt aceste zile. Eu, Domnul, prețuiesc mult pământul român și neamul de pe el și lucrez mult cuvânt peste

el, iar cei din cer așteaptă răscumpărarea lor prin cei urmași lor, prin cei drepti cu inima și cu fapta și sfinți cu viața lor.

Rostesc cuvânt mare și spun celor ce au săvârșit fărâdelegea prin duhul minciunii lor peste neamul român: Dați înapoi acum! Trageți-vă înapoi! Eu, Domnul, rostesc acest cuvânt peste voi. Ocrotiți-vă viața și umiliți-vă și pocăiți-vă și cereți iertare la Dumnezeu, și cereți neamului român iertare pentru stricăciunea pe care ați făcut-o peste el! Fiți înțelepți și faceți-vă drept socoteala acum, după ce atâta vreme v-ați zbatut să puneți mâna pe putere și să dați din calea voastră pe cei ce veghează drept pentru neamul român. Lăsați armele jos, lăsați răzvrătirea, căci armele voastre sunt minciuna și ura. Ajunge! Și dacă nu veți da să ascultați așa, voi veți vedea. Eu, Domnul, am grăit peste voi acest cuvânt. Amin.

Și încă vă mai spun și vă mai vestesc. Vine primăvara, ies ghiociei. Nu puneți voi gheață peste ei, căci soarele vine și gheața se topește și vin ghiociei și ies la iveală, iar voi nu-i doriți să vină, căci nu-i iubiți, că nu iubiți primăvara și pe vestitorii ei și facerea ei cea de la Dumnezeu peste acest neam. Vine primăvara și îmbracă în veșmântul ei cel nou fața pământului român. Dacă aveți trecutul urât și fără dragoste de adevăr și de Dumnezeu în voi, pocăiți-vă acum, căci nu puteți voi să fiți ghiociei. Numai primăvara îi aduce pe ei cu ea, iar voi umiliți-vă, fiilor, căci aveți inima cuprinsă de gheața urii de frate, în vreme ce iubiți și lucrați minciuna ca să biruiți prin ea pe frații voștri mari și mici ca să fiți voi mari peste ei, dar prin trădare și prin minciună n-a biruit nimeni între cer și pământ de partea lor până în sfârșit.

Și acum, Eu, Domnul, pun în lucru mult și sfânt toate puterile cerești și oștirile lor, căci dragostea Mea pentru neamul român este mare, și voi avea tot mai mult grijă de el, căci Tatăl Mi l-a dat ca să așez în mijlocul lui slava Mea cea de la sfârșit de timp și pe poporul cuvântului Meu, pe fiii cei stătători înaintea Mea pentru cuvântul Meu cel de azi, care vine și se face cărare pe pământ acum în mijlocul neamului român. Amin.

Mă las acum în sfat cu tine, popor al cuvântului Meu. În ziua aceasta stau în mijlocul tău cuvânt pentru sărbătoarea de punere a pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Mele, a grădiniței cuvântului Meu și al chivotului zidit pe ea în anul 1991 de la nașterea Mea pe pământ, la 7499 de ani de la facerea lumii, așa cum am pus să fie scrisă pe piatră pisană acestui așezământ sfânt acum douăzeci și unu de ani. Îmi mângâi duhul îndurerat și privesc peste ziua aceea de început ceresc și așezat la vedere apoi, și puțin înțeleasă este taina ei. Mă strâng cu voi, cei rămași cu Mine și cu cei din cer la masa de cuvânt a acestei zile de sărbătoare și de biruință a Mea și a mersului Meu cel de azi prin trâmbița Mea Verginica și prin urmașii ei apoi, prin cei credincioși Mie și ei și planului Meu ceresc peste pământ.

Mă mângâi cu voi, fiilor care ați rămas cu Mine sub greul crucii venirii Mele, căci Duhul Meu este numai mângâiere, și tot așa și caută prin lucrarea lui. Eu prin mersul Meu cu voi am ridicat un popor nou, iar mersul cel pentru grija de el este greu, fiilor, ca și grija pentru mersul lucrării cuvântului Meu peste pământ, și pe care cu voi îl port. Vă binecuvintez acum duhul acestei zile de praznic. Îl binecuvintez aici și de aici pe arhiereul Meu cel de azi, pe cel pe care l-am avut aici martor acum douăzeci și unu de ani și am rostit prin gura lui cuvântul sfințitor pentru punerea pietrei de temelie și al zidirii apoi pe ea a Sfintei Sfintelor Mele, al locului Meu de grăire pe pământ. L-au închis pe el apoi mai-marii lui de peste el, iar el a ascultat așa de atunci și până azi. Privesc la el cum se adună cu duhul și cum privește ziua aceea și se roagă să-l iert pentru

neputința lui, pentru slăbirea lui cea mare, și se roagă să am grijă de el, și fiori îl prind la suflet la amintirea cea de atunci. El are lumina în el, iar lumina înseamnă dragostea de Dumnezeu, care îl ajută pe om să-L cunoască pe Domnul când vine Domnul spre el. Dragostea de Dumnezeu l-a ajutat pe Avraam să Mă cunoască atunci când Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt S-a apropiat să-i fie oaspete la masa lui, la masa cuvântului lui Dumnezeu cu Avraam. Așa este cu fiecare om care-L cunoaște pe Domnul prin dragostea lui când vine Domnul spre el ca să i se descopere lui cu pasul Lui între oameni, cu duhul proorociei, prin care Domnul grăiește pe pământ.

Binecuvintez dragostea de Mine a arhiereului Meu Irineu, martorul Meu cel credincios în ziua când am rostit prin el binecuvântarea așezării pietrei de temelie a noului Meu început de biserică sfântă și curată și mult lucrătoare ea prin cuvântul proorociei, cuvântul Meu de peste ea, iar dragostea acestui fiu uns aici cu unger mare și tainic lucrătoare, să se înmulțească în el și să se desăvârșească ea pentru slava Mea, ori de câte ori cuvântul lui Mă slăvește pe Mine din loc în loc acolo unde el acum păstorește peste fiii neamului român. Dragostea Mea pentru el e mare peste el, căci l-am numit atunci cu nume mare, iar cei numiți sunt cei ocrotiți, sunt cei ce iubesc pe Domnul prin lucrarea cea din ei cu care ei cunosc pe Domnul și se închină Lui și fac lucrarea Lui în mijlocul strămtorării de pe pământ, așa cum Eu, Domnul, am lucrat cu arhiereul Meu martor al cuvântului Meu cel de azi, acum douăzeci și unu de ani. Amin.

Aș sta cu tine în sfat, poporul Meu. Cuvântul Meu de peste tine veghează peste tine, fiule. O, veghează și tu pentru împlinirea lui. Vreau să-ți dau povețe, căci este nevoie de povață multă. Te privesc mereu, iar privirea Mea este ocrotitoare peste tine. La toți cei ce s-au alipit ca să fie cu poporul Meu, Eu, Domnul, le-am dat mâna ca să-i ridic și le-am deschis să intre, și le spun Eu acum la toți așa:

V-am făcut duios și frumos primirea când v-ați ales din veacul lumii desfrânate și ați venit la Mine ca să fiți ai Mei, o, fiilor. Să știți, măi fiilor, că numele de creștin este scris altfel în cer față de cum este el scris pe pământ. Creștinul își dovedește acest nume prin viața lui de creștin, iar altfel nu este acest nume peste el. Cel ce vine la Mine este cel ce-și alege viața cu călăuză peste el. Aceasta înseamnă să vină omul la Mine și să fie al Meu, iar dacă el vine și este încă al său, cum se mai cheamă că vine el la Mine?

O, fiilor, cel ce vine la Domnul trebuie călăuzit apoi și nu trebuie să se mai călăuzească singur. Dacă însă lui nu-i place așa, își ia singur libertatea de a ridica nemulțumiri și cărtiri și face grea calea Domnului spre el ca să călăuzească Domnul pașii lui.

Iată durerea Mea! Când n-am cum să-l călăuzesc pe cel ce vine la Mine încep durerile, la el într-un fel și la Domnul în alt fel, iar răbdarea Mea crește odată cu durerea ei; și pe câtă bucurie s-a făcut în cer pentru întoarcerea unui om căzut din Dumnezeu, pe atâta durere se schimbă ea de la cel ce ridică nemulțumiri Celui ce l-a primit pe el de la moarte la viață când a venit cu pașii lui spre Dumnezeu. O, iată de ce trebuie Eu să călăuzesc pe tot fiul care s-a dat Mie când a venit ca să-i deschid lui!

Fiți creștini cu fapta și cu inimă mare, voi, cei ce v-ați alipit cu fiii poporului Meu, căci crucea Mea cea de la om nu se mai sfârșește, iar omul Mă scoate dator și-Mi pregătește cruce mereu, iar Eu am încă de răbdat și de purtat și de așteptat.

O, fiilor, să nu se simtă bine unii cu alții cei ce stau în nu-

mele Domnului împreună ca fii ai acestui popor, ci să se simtă bine cu Domnul cei ce se unesc pentru El. Aceasta Îmi este așteptarea, de la care dau să găsesc și să am mângâiere. Amin.

Binecuvintez peste voi această zi de sărbătoare și de pomenire a lucrărilor Mele din zilele cele de apoi, o, fiilor de la izvor. M-am scris în carte cu însemnarea acestei zile și cu sărbătoarea ei în zi de duminică. Amin.

Binecuvintez încă lucrul cel pentru săvârșirea sălii de nuntă sub cortul alb, sub care Eu, Domnul, Mă strâng adesea cu popor credincios în sărbători ca să-i dau lui din gura Mea, iar el să-Mi dea viața lui, apropierea lui de inima Mea, petrecerea lui cu Mine aici, în locurile cele binecuvântate pentru venirea Mea cuvânt peste pământ. Vă întăresc mânuțele și picioruțele și tot trupul, fiilor, iar voi întăriți-vă unii pe alții în dragostea de Dumnezeu, căci Eu vă dau cerul de ajutor ca să lucreze cu voi sub greul Meu de peste voi, căci Mi-e milă de voi.

Stați cu inima în inima Mea. Stați cu duhul minții voastre în Duhul Meu, ca să gândim la fel, fiilor! Toată mișcarea ființei voastre să vă fie în Dumnezeu. Tot ce faceți și sunteți voi, să fiu Eu, și nu voi, să fiu Eu, fiilor, căci Eu sunt Cel ce sunt. Să fiu Eu, iar voi să fiți în Dumnezeu. Amin.

O, poporul Meu, stai cu mânuțele ridicate în zilele care au mai rămas până la ziua întrebării pusă de cei ce au săvârșit fărâdelege mare, lovind cu ură peste locul veghii cel pentru paza și ocrotirea neamului român. Cere tu la Dumnezeu așezarea la locul cărmei a celui alungat de la veghe, și cere suflarea Duhului Sfânt peste poporul român, și cere, fiule, biruința Domnului împotriva fiilor minciunii, a celor din mijlocul neamului român și mersul lor spre umilință, iar Eu, Domnul, îți voi aduce bucurie și mângâiere pentru ascultarea ta, pentru dragostea ta, care lucrează la cuvântul Meu, căci cuvântul Meu este dragoste, este dragostea Mea cu cei ce îl iubesc pe el așa cum iubesc Eu, așa cum iubește Dumnezeu, o, fiilor. Amin, amin, amin.

9/22 iulie 2012

Sărbătoarea sfântului prooroc Ilie Tesviteanul

Cartea Cuvântul lui Dumnezeu din zilele acestea este duhul proorociei. Numai lucrarea mustrării îl dovedește pe creștin fiu al lui Dumnezeu.

Duhul adevărului este acest râu de cuvânt. Pe această cale trimit Eu, Dumnezeu Tatăl, pe Fiul Meu Cel Unul născut din Mine mai înainte de vecii, iar El Se face cuvânt peste pământ pe vatra neamului român, acum, la sfârșit de timp, și Își pregătește calea slavei Lui, cerul cel nou și pământul cel nou și popor nou, căci împărăția Lui nu va avea sfârșit, precum este scris, iar Fiul este de o Ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut. Amin.

Eu, Tatăl Savaot, Îți fac intrarea în cartea Ta cea de azi în zi de pomenire proorocească, Fiule Iisus. Eu am mai grăit cu Tine înaintea oamenilor acum două mii de ani și Te-am vestit atunci Fiul Meu iubit în Care Eu, Tatăl Savaot, am binevoit în cer și pe pământ. Ți-am ascultat rugăciunea înlăcrimată pe pământ și Te-am preaslăvit cu lumină mare înconjurându-Te în ea și în cuvântul Meu cel de sus, din nori slobozit deasupra Ta înaintea oamenilor, căci Noi pe nori călătorim și din nori grăim peste pământ, căci suntem Dumnezeu, o, Fiule scump, iar mersul Nostru este cerul. Le-am arătat atunci oamenilor cum Fiul grăiește către Tatăl, iar Tatăl către Fiul, iar cei ce au auzit, au mărturisit, și este adevărată mărturia lor. O, așa și azi Te slăvesc Eu, Tatăl, pe pământ, așa

și azi, Fiule scump.

Am voit în ziua aceasta a pomenirii proorocului Ilie să stau înaintea poporului Tău cel de azi și să Te mărturisesc iar peste pământ, Fiule scump. Grăirea lui Dumnezeu peste pământ e dulce foarte în zilele acestea, e ca și în cer când Noi grăim, e ca atunci când am grăit să facem om după chipul și asemănarea Noastră, și dulce am grăit și dulce am lucrat, și tot așa și azi grăim, iar grăirea Noastră de azi se lasă auzită pe pământ ca să-l învățăm pe om să Ne audă și să Ne creadă și să Ne primească cu grăirea, Fiule scump Iisus. Duhul proorociei se cheamă grăirea Noastră, și am grăit-o prin prooroci, și am grăit-o la început în sfatul cel pentru facerea lumii și a omului, și iată, grăiește Dumnezeu cu oamenii și pentru oameni, o, Fiule scump. Ți-am făcut deschiderea cărții cerului în ziua aceasta pe pământ cu poporul Tău cel de azi și am grăit Eu, Tatăl, prin cartea Ta cu el, căci cartea aceasta se întocmește în zilele acestea pe pământ odată cu grăirea Noastră peste oameni, și este duhul proorociei această carte, duhul cerului peste pământ, așa cum a fost peste prooroci coborât acest duh, și nu încetează lucrarea cerului peste pământ.

Eu, Tatăl Savaot, Te așez în ziua aceasta la masă de cuvânt cu poporul cuvântului Tău cel de azi, căci Eu Te-am preaslăvit pe pământ înaintea oamenilor acum două mii de ani, și tot Eu Te preaslăvesc și acum, la sfârșit de timp, Fiule scump al Meu, iar cine se miră de grăirea Noastră cerească între cer și pământ, rămâne cu miratul, spre judecata lui prin acest cuvânt, cuvântul Duhului Adevărului.

Binecuvintez Eu, Tatăl Savaot, grăirea Fiului Meu Iisus Hristos în ziua aceasta de pomenire cerească, ziua proorocului Ilie, cel ce a grăit cu Dumnezeu pe pământ, cel prin care Dumnezeu a grăit oamenilor, așa cum cartea lui mărturisește de atunci și până azi. Amin.

Slava Ta sunt Eu, Fiul Tău Iisus Hristos, o, Tată Savaot, iar Tu Mă slăvești cu slava Ta, cu rodul Tău cel mai înainte de vecii, căci rodul Tău sunt Eu. Mi-ai deschis cartea Mea cea de azi, în care-Mi scriu cuvântul prin slugile cele de azi, o, Tatăl Meu, și Te-ai așezat cu Mine în sfat, cu Mine în carte, Tată. Urechile și mânuțele cele așezate de Noi înaintea Noastră sunt la veghe pentru Noi și Ne așează în carte, Tată. Așa a fost în toate vremile grăirea lui Dumnezeu așezată pe pământ, și ea mărturisește peste timp. Duhul proorociei este rânduit de Dumnezeu să se facă cuvânt peste pământ și să rămână carte scrisă și să mărturisească ea. Așa este scrisă cartea Noastră cea de azi, o, Tată, iar ea mărturisește grăirea lui Dumnezeu cu oamenii, spre judecata sau spre mântuirea lor, căci cei mai mulți nu se opresc să audă și să creadă și să meargă cu pasul după acest cuvânt, dar este pe pământ o rămășiță de oameni care aud și cred, și se face cuvânt împlinit în ei acest cuvânt.

O, slavă Ție, Tatăl Meu Savaot, că ai preaslăvit pe Fiul Tău înaintea poporului Său în zi de sărbătoare de sfinți! Mă fac acum cuvânt în mijlocul poporului cuvântului Meu, Tată. Duhul Adevărului este acest râu de cuvânt. Amin.

Grăiesc ție, popor al cuvântului Meu, și sunt cu tine la masă de cuvânt și sunt însoțit de proorocul Ilie cu toată ceata proorocilor din cer după el. Despre el este scrisă proorocie că va veni iarăși și va îndupleca inima părinților către fii și a fiilor către părinți, ca să nu piară pământul prin prăpăd până a nu sosi ziua Domnului cea mare și înfricoșată. Toate durerile și loviturile pământului au fost atrase de oamenii de pe pământ care nu au ascultat de Dumnezeu și de proorocii Lui, așa cum pe vremea lui Ilie proorocul a fost bătut pământul cu secetă mare

de trei ani și jumătate, căci era fărâdelege mare pe pământ.

Plânge Dumnezeu în cer cu sfinții Lui de la omul care nu ascultă de legile sfinte și calcă peste ele ca unul mai mare decât Dumnezeu, ca unul care este stăpân peste pământ și peste facerea lui Dumnezeu de pe el. Mă uit la toți oamenii, Mă uit și la cei ce au fost sau sunt sau vor fi de partea lui Dumnezeu cu credința lor și cu jertfa lor, Mă uit să văd, Mă uit, și Mă bucur sau plâng și spun că tot omul care a ascultat în vremea lui de părinții lui, de frații lui, de stăpânii lui, de învățătorii lui, acela ascultă și de Dumnezeu când vine această vreme de la Dumnezeu spre el. Și iarăși spun despre cei ce nu au fost deprinși să asculte nici de părinți, nici de frați, nici de stăpâni, nici de învățători în treacățul vremii lor, și aceia dacă vin la Dumnezeu nici de Dumnezeu nu ascultă, căci nu sunt deprinși de mici sau dintotdeauna cu cumințenia duhului lor, cu ascultarea, cu călăuză peste mersul lor, și aceia nu au sufletul frumos și nu și-l pot lăsa spre duhul care-l poate face frumos pe om, iar Eu, Domnul, de la unii Mă bucur, căci sunt deprinși cu iubirea cea pentru ascultare și pentru călăuzirea lor, iar de la alții plâng, căci sunt deprinși aceștia cu duhul îndărătniciei și al încordării de duh, și acestea depărtează pe Dumnezeu de lângă om. Păi tu, creștine îndărătnic, te încordezi pentru omul care nu face după cum vede și vrea placul tău, dar când tu încordezi prin îndărătnicia și prin neaplecarea ta pe cei din jurul tău, cum de nu simți și tu ceea ce simte cel încordat de la tine? Iată nedreptate pentru aproapele tău și părtinire pentru tine! Și iarăși spun: cei ce nu s-au deprins să asculte de părinți sau de învățători, aceia nu ascultă nici de Dumnezeu și nici de oamenii lui Dumnezeu și au aceștia duhul vârtos din pricina nedeprinderii lor cu aplecarea pe care o cere Domnul celor ce dau să vină după El. Cine nu a ascultat de sfatul părinților, tot așa face și cu Dumnezeu, și sunt prea rari părinții care să vrea răul copiilor lor, chiar dacă părinții au greșit lui Dumnezeu. Și chiar dacă au greșit părinții ei trebuie ascultați de către copiii lor, și aceasta este voința cea bună a copiilor lor, și iată, nu e bine să spună copilul că părinții lui n-au ascultat de binele lor, de părinții lor sau de Dumnezeu, ci e bine să facă ei mai mult, și nicidecum mai puțin, căci fiecare poate să facă mult bine neamului lui care a fost sau care este neascultător de binele lui și de Dumnezeu dacă el lucrează binele în vremea vieții lui, așa cum ucenicul Pantelimon a lucrat binele lui Dumnezeu peste el și peste oameni prin învățătura învățătorului lui și a întors acesta pe tatăl lui la Tatăl Cel ceresc pentru binele cel veșnic.

O, fiule creștin, purtarea ta față de cei din jurul tău este același fel de purtare ca aceea între tine și Dumnezeu, căci Eu, Domnul, nu pot să iau pentru Mine purtarea cea bună față de Mine de la om, ci o iau pe aceea cu care el se poartă înaintea Mea cu cei din jurul lui, căci aceasta este nota purtării lui cu Mine, și n-a fost niciodată altfel pe pământ socotită de Dumnezeu purtarea omului față de Dumnezeu.

Dacă Eu nu pot să-l mustru pe creștin, acela nu este fiul Meu, și este învățat fără călăuză peste el, fără cuvânt peste el. Pentru aceasta grăiesc Eu în ziua aceasta peste toți cei care au fost și sunt și vor fi alăturați celor ce vor cu Dumnezeu așa cum cere azi cuvântul Meu pentru zilele acestea pentru cei ce vor fi poporul Meu și împărăția Mea, cu care voi rămâne și cu care vor rămâne cei ce ascultă de Dumnezeu, și le spun lor așa:

Intrați sub lucrarea muștrării cea pentru fii, voi, cei ce vreți să rămâneți ai lui Dumnezeu și ai împărăției care va rămâne, că nimic nu-l dovedește pe creștin fiu al lui Dumnezeu decât lucrarea muștrării cea pentru fii și primirea ei, căci omul este greșit oricât de mult ar căuta el să nu fie așa. Faceți bine

deosebirea între ucenic și învățator și fiți cuminți cu umilința și cu mintea, căci Eu, Domnul, am spus acum două mii de ani: «*Fericit cel ce nu se smintește întru Mine!*». Erau mulți care căutau să-Mi găsească vină, și-Mi găseau, căci asta căutau ei să facă, dar aceia nu puteau să învieze vreun mort, să vindece vreun orb, să întoarcă pe cineva de la moarte la viață, de la păcat la sfințenie, și nu puteau pentru că aveau în ei duhul judecării, ochiul rău, duhul învinuirii de frați și de Dumnezeu, duh pe care nici Dumnezeu nu-l folosește chiar dacă este Dumnezeu, căci cei judecați sunt de faptele lor judecați și de cuvintele de Dumnezeu spuse mai dinainte ca să nu păcătuiescă omul, și pe care omul le calcă apoi, spre judecata lui. Carnea omului este iubitoare de păcat, chiar dacă duhul suspină după viață în om, dar omul cel fără călăuză peste viața lui, peste trupul lui, nu are altă soartă. De aceea trebuie să poată omul să asculte de Dumnezeu, iar ascultarea va salva viața lui. Amin.

O, stai sub duhul învățăturii în ziua aceasta, popor de la izvor, căci voiesc să ia poporul de peste tot și să învețe, iar proorocul Ilie grăiește și spune că trebuie să se întoarcă bine omul la Dumnezeu dacă vrea să nu rămână pentru prăpădul care se atinge peste tot pe pământ din pricina neascultării omului și a multei lui depărtări de Dumnezeu. Amin.

— **C**arnea omului este iubitoare de păcat, o, Doamne, Învățătorule al meu, iar duhul proorociei a venit mereu de la Tine pe pământ prin prooroci și a făcut chemare de la păcat la sfințenie pentru fiecare om, și mai ales peste căpeteniile de peste oameni, Doamne, așa cum ai lucrat și cu mine în vremea mea prin duhul proorociei și ai pedepsit pe cei ascunși în inima lor pentru împotrivire asupra lui Dumnezeu, și ai binecuvântat pe cei curați cu inima pentru paza lor față de cei drepti. În ziua aceasta de sărbătoare a mea între proorocii din cer vom da împlinire proorociei Scripturii care spune că mă vei trimite să înduplec inima părinților către fii și a fiilor către părinți mai înainte de ziua Ta cea mare și înfricoșată, ca să nu vii să bați pământul cu prăpăd. Voiesc să fie Dumnezeu pe pământ cu oamenii, o, Doamne, iar râvna aceasta m-a mistuit în toată vremea mea pe pământ și mă mistuie acum în cer, căci duhul meu cel ceresc este râvna mea cea pentru Tine, și aceasta a fost iubirea mea pe pământ. Amin.

— **V**oiesc și Eu, Domnul, voiesc să lucrăm în ziua aceasta și să așezăm omul în ascultare de Dumnezeu, o, proorocule al Meu, și vom sufla din cer și se va scrie pe pământ cartea acestei zile și toate câte vor fi să fie scrise în ea în ziua aceasta. Amin.

Eu, Domnul, Mă opresc din cuvânt și las loc sărbătorii bisericesti și petrecerii ei și învățaturii ei și Mă întorc apoi în carte. Zidiți-vă unii pe alții, fiilor, și zidiți-vă în Dumnezeu, căci aceasta vă este chemarea! Fiți pe pământ ca și în cer trăitori, dar trebuie să priviți mult de tot în cer, mult, fiilor, mult și mereu, căci cerul este cu voi în lucru pe pământ, iar voi să nu uitați aceasta nici o clipă, ca să știți voi să dați loc lui Dumnezeu cu voi și lângă voi și pentru voi pe pământ mereu, mereu, o, fiilor, mereu Domnul pe pământ cu voi. Amin, amin.

*

Eu, Domnul, Îmi așez pe mai departe cuvântul acestei zile în cartea sa. Duhul Adevărului este grăirea Mea prin cartea aceasta, Duhul Care a grăit prin prooroci, iar Ilie proorocul se așează la masă de cuvânt cu Mine înaintea ta, poporul Meu de la izvor, și are cu el ceata

proorocilor, căci fiecare stă în ceata din care face parte în cer și merge odată cu ea, căci cerul lucrează și merge lucrând în cete-cete pentru săvârșirea lucrărilor lui Dumnezeu pe pământ. Voiesc să așezăm omul în ascultare de Dumnezeu, în dragoste de Dumnezeu, căci vai omului fără dragostea aceasta în el! Trebuie să-l învățăm pe om să-i fie fierbinte dragostea, căci altfel ea nu poate mult pentru el și pentru Dumnezeu.

Nu poate să-L vadă omul pe Dumnezeu dacă nu este fierbinte în el dragostea. A mers mult și încă merge mult pe pământ vorba că nu poate omul să-L vadă pe Dumnezeu și să rămână viu, dar dacă omul nu-L vede pe Dumnezeu este mai viu decât ar fi dacă L-ar vedea pe El? Iată, una este să zică Dumnezeu aceasta și alta este să zică aceasta omul.

Nu vrea omul să-L vadă pe Dumnezeu, dar Domnul vrea aceasta și mult vrea. M-a trimis Tatăl Savaot pe pământ între oameni căci a vrut Dumnezeu să Se lase văzut de om, și S-a lăsat, și S-a făcut Om Dumnezeu ca să poată sta cu omul pe pământ, după dragostea și dorul Lui după om, iar omului i-a trebuit credință, și a pus Dumnezeu credință în om pentru El și L-a cunoscut omul și L-a văzut pe Domnul omul cel credincios, chiar dacă a fost păcătos cel credincios, căci Domnul este mai mult crezut și cunoscut și văzut de cei păcătoși, care-și recunosc păcătoșenia, decât de cei ce nu au în firea lor dragostea de păcat dar au în ei dragostea lor.

Voiesc să lucrez cu sfinții în ziua aceasta și să învățăm omul să se așeze în ascultare de Dumnezeu ca să-L aibă pe Dumnezeu înăuntrul său cu împărăția Sa și să aibă dragoste omul. O, aș da timpul înapoi pentru fiecare creștin care a venit și a cunoscut și a crezut și a primit și a iubit mult, de a putut să vină și să rămână cu Mine și cu poporul Meu cel de azi, iar sfeșnicul lui s-a stins apoi pic cu pic ca și dragostea lui și s-a răcit creștinul cel iubitor și i s-a sfârșit dragostea și a rămas el. Aș da timpul înapoi ca să-l mai am viu în dragoste pe cel ce a venit și și-a stins apoi pic cu pic veghea lui cea pentru iubire de Dumnezeu, dar Eu nu pot da omul înapoi în timp, căci timpul scurs nu mai este, și este doar omul cel trecut de timp și rece cu inima și stins cu dragostea, după ce el M-a iubit odinioară, iar pentru aceasta Eu plâng.

Mulți dintre cei ce rătăcesc cred că omul trăiește de mai multe ori pe pământ și că moare de mai multe ori dacă trăiește de mai multe ori. O, cei ce spun aceasta și cred așa Mă întristează adânc, chiar dacă dau ei să se folosească de credința lor în Dumnezeu. O, de unde au luat ei această gândire? Din dorul de viață au luat, căci omul dorește viață. Dar ce bucurie ar putea avea omul care ar trăi de mai multe ori dacă el nu ar ști aceasta de fiecare dată dacă a mai trăit și dacă iarăși a venit de acolo? O, ce folos are omul dacă gândește și crede așa? N-are folos, ci are pagubă grea sufletul unui astfel de om. Iată ce poate face mintea omului care nu are de lucru pentru Dumnezeu!

Omul vrea să fie mai mare decât Dumnezeu, și de la începutul lui cel dintâi a gândit omul aceasta și a rămas bolnav de acest dor, și de aceea mintea lui amețește și se prăbușește ori de câte ori omul se înalță cu mintea. I-am spus omului să lucreze raiul și să nu-l lase nelucrat, și nu i-am spus aceasta numai celui de la început, care era unul singur când l-am așezat în rai și i-am spus aceasta. Nimeni să nu spună dintre cei adunați laolaltă că sunt puțini și că de lucru este mult, căci Eu le spun lor că ziua pentru lucru începe la mijitul zorilor și ajunge lucrarea ei dacă se folosește cu tot întregul ei.

O, creștinilor, dacă sunteți în obște adunați sau în case mai puțini, lucrați cu hărnicie dacă sunteți creștini și dacă stați pe pământuri și pe locuri sfințite de Dumnezeu pentru voi. În

casele voastre împospătați-vă mirosurile sfinte și nu lăsați gunoaie pe urma mișcărilor voastre, și care să lase miros urât în urma voastră în case și în jurul lor, căci îngerii și sfinții vor să locuiască cu voi ca și în cer, cu cerul vor să stea pe lângă voi. Când Domnul l-a făcut pe om pe pământ, i-a făcut o grădină și l-a așezat în ea ca s-o lucreze și s-o păzească lucrând, și a făcut Domnul să fie un râu care să ude raiul, și din care se împărțea în patru râuri peste pământ. Era deosebire între restul pământului și grădina raiului, și este deosebire între restul pământului și grădina creștinului, așa precum și la început a fost această deosebire.

O, fiilor de peste tot, curățiți-vă grădinile de buruienile toate și de orice fir al lor mereu, mereu, măi fiilor, și țineți din scurt această pază, ca să nu scoată capul alte buruieni și alte rădăcini. O, fiilor, curățiți-vă pomii de uscăturile care se ivesc, ca să nu sape în ei uscătura, că plânge pomul în care se ivește uscătura și se rușinează de îngerul lui, și plânge îngerul pomului, căci uscătura pomului stă la iveală și nu este ca omul care își acoperă păcatul ca să nu se vadă și ca să-l rușineze pe om dacă se vede. O, dacă nu poți face așa cu grădina ta, creștine, nici cu viața ta cu Dumnezeu nu poți face altfel. Să știi și să crezi ce-ți spun.

E lipsă de ploaie pe pământ. Nu plouă pentru că sunt grădinile pline de buruieni pe lângă casele creștinilor, iar buruienile sug din plin apa cea de la Dumnezeu, apa ploii hrănitoare, și se fac buruienile mai mari ca florile care-L bucură pe Domnul și pe îngeri și se fălesc buruienile înaintea Domnului printre flori. Sug apele Domnului buruienile nefolositoare pentru Dumnezeu și pentru om, așa cum creștinul moale cu jertfa și cu viața suge din adunătura cea pentru frați și se face mare și tare cu trupul și se face cel nedăruit nefolositor pentru Dumnezeu și pentru om.

Nu plouă pentru că sunt uscături prin pomii de pe lângă casele creștinilor, iar pomii în care se ivesc uscături sunt rușinați de uscăturile din ei. Nu plouă pentru că sunt case și grădini lângă ele neîngrijite și nelucrate. Eu, Domnul, când i-am dat omului loc de locuit și grădină cu pomi și cu flori, i-am spus să le lucreze și să le păzească lucrând și să nu lase să se ivească buruieni în grădina raiului, în locul de locuit al omului, căci buruienile sunt tot neghină, sunt neghina din flori, precum în grâu este neghina din grâu, pe care diavolul o seamănă și nu Dumnezeu.

Nu e tot una verdeața cea pentru flori, nu e tot una cu măracinii și cu ciulinii și cu buruienile, care au nume urât și față urâtă și cresc pe pământ prin locuri nelocuite de oameni. Cine nu-și lucrează raiul său, nu știe nici să și-l păzească, căci paza aceasta înseamnă: să lucreze omul raiul și să nu-l lase nelucrat. Eu, Domnul, nu Mă hrănesc tot ca omul. Eu Mă hrănesc cu frumosul și cu mirosul florilor, iar omul se hrănește cu mirosul și cu gustul mâncărilor, iar cel ce ține la trup nu poate să țină și la Dumnezeu, căci cel ce ține la Dumnezeu a isprăvit-o cu păcatul, cu închinarea la trup, căci omul și-a învățat trupul să mănânce mereu și mult, iar aceasta îi dă de lucru mult și de alergare multă și de oboseală multă, din zori în seară, iar timpul plânge trecând zadarnic și nerăscumpărat, pierzându-se fără de folos pentru cer, și n-are omul nici măcar pocăință pentru neputința lui de a-L iubi pe Dumnezeu cu viața lui.

O, poporul Meu de peste tot al acestui cuvânt al Meu, este scris în Scripturi cuvânt mare și adânc la înțeles: «*De n-ar zidi Domnul casa, zadarnic s-ar osteni cei ce o zidesc; de n-ar păzi Domnul cetatea, zadarnic ar priveghea cel ce o păzește. Zadarnic vă sculați dis-de-dimineată, zadarnic vă culcați*

târziu, voi, cei ce mâncați pâinea durerii, dacă nu v-ar da Domnul somn, iubiți ai Săi». O, fiilor de peste tot, când Domnul lipsește din toate acestea, zadarnice sunt și trecătoare sunt ca și omul.

Iată, nu toți se dăruiesc la fel din cei adunați laolaltă pentru Domnul, nu toți se scoală deodată dis-de-dimineată, ca să le fie numai unul pasul la toți până seara când omul se strânge la odihnă de la lucrul său. Cei ce vin să fie cu acest popor trebuie să vină să fie de folos lucrării lui Dumnezeu și nu tot loruși, căci loruși pot fi de folos acolo de unde se desprind să vină, și iată, unii știu ce înseamnă venirea în această lucrare cerească, iar alții au venit și n-au știut și s-au făcut sarcină, și nu numai atât, căci se vor mari și nesupuși și nedăruiți la fel, iar dacă este această deosebire, pentru care se ivesc și dureri între cei stătători laolaltă, unde se duce rugăciunea celui ce mârșnește în fel și chip pe fratele său? Acestea toate aduc și dureri, din pricina nelucrului, a nevegării și a nedăruiții frățești, căci când cade omul și se lovește și își vatămă trupul, de ce se întâmplă aceasta? Pentru că nu veghează să nu cadă și nu veghează nici pentru duh, nici pentru trup cel ce cade, și cade pentru că nu are pe Dumnezeu dragoste în el și pentru că nu are călăuză peste el.

Îi este greu cu călăuză peste el, îi este greu așa omului, și de aceea are el căderi și lovituri. Pilda lui Israel, care n-a putut să stea sub călăuză și s-a răzvrătit după legea libertății de sine, e pildă rea și grea, și poate să învețe din ea cel ce voiește să învețe. Trebuie să-și vadă omul lipsurile lui și trebuie pentru ele să se umilească și să se lase călăuzit de cei care-L au pe Domnul în ei prin darul lui Dumnezeu. Când omul are pe Dumnezeu în el, poate să-L arate pe Domnul oamenilor. Cine are împărăția lui Dumnezeu în el, acela este cel ce cunoaște pe Dumnezeu cu adevărat și cel ce-L împarte pe El celor ce-L caută, nu celor ce nu-L caută și nu-L doresc pe Domnul.

Striga Ilie la oameni să se pocăiască și să se curețe de idoli. Erau în jurul lui atâția ucenici sfinți, care aveau duhul proorociei peste ei și viață îngerească în munți, departe de păcatele și locurile lor de pe pământ, și aveau dragoste de Dumnezeu aceștia, căci credința cu care omul se dă lui Dumnezeu este dragoste, care nu se stinge și care tânjește mereu în cei ce au credința, căci credința se face dor de Dumnezeu în om, iar dorul este mărimea dragostei, și aceasta trebuie să-și hrănească cei ce se adună să-L slujească pe Domnul.

Trebuie să ridice rod lui Dumnezeu cei ce se dau lui Dumnezeu cu viața lor și cu lucrarea lor. Ilie proorocul a adus rod lui Dumnezeu pe pământ și i-a întors pe fiii lui Israel de la idoli la Dumnezeu și a făcut jertfă mare Ilie, iar foamea lui de Dumnezeu striga la cer, și nu numai foame de mâncare a adus el lui Dumnezeu. O, de nu i-ar fi rânduit Domnul casă lui Ilie, el n-ar fi avut. De nu l-ar fi păzit Domnul pe el în cetate păzită, zadarnic ar fi privegheat Ilie. De nu i-ar fi dat din cer Domnul să mănânce prin îngeri, zadarnic ar fi căutat el să lucreze din zori în noapte pentru pâinea durerii. Îi dădea Domnul somn, iar îngerul Domnului venea la el și îi spunea: «Scoală și ieși și lucrează peste Israel, căci regele Ahab zice că tu ai adus nenorocire peste Israel», iar Ilie s-a sculat și a zis regelui: «Nu eu, ci tu și casa tatălui tău, căci ați părăsit poruncile Domnului și mergeți după Baali, dar hai să aducem jertfă Domnului, eu și voi, să vedem cui va răspunde Domnul în Carmel, căci voi schiopătați de amândouă picioarele, iar prooroc al Domnului am rămas numai eu singur, și al lui Baal sunt sute. Să facem, dar, jertfă și să nu-i punem foc, și să chemăm apoi fiecare pe Dumnezeul lui, iar Dumnezeul Care va răspunde cu foc, Acela

este Dumnezeu». Au strigat tare proorocii lui Baal și s-au înțepat cu lănci până la sânge, dar n-au avut răspuns. Și a apropiat Ilie poporul și i-a spus ce să facă și a strigat apoi la cer și a zis: «Doamne, Dumnezeul lui Avraam și al lui Isaac și al lui Iacov, auzi-mă acum cu foc, ca să cunoască Israel că Tu ești singur Dumnezeu în Israel și că eu sunt slujitorul Tău și că Tu le întorci inima la Tine!», și s-a împlinit slujirea poporului Israel după cum a spus Ilie proorocul și s-a împlinit strigarea lui Ilie și a venit foc și a ars jertfa cea udată cu apă multă și a zis poporul: «Domnul este Dumnezeu», și poporul i-a dat lui Ilie pe toți proorocii lui Baal, și acesta i-a jungat pe toți, și s-a făcut această lucrare după ce Ilie a poruncit ploii să nu cadă trei ani și jumătate, și în ziua jertfei lui, a venit ploaie pe pământ și a udat pământul cel însetat de atâta timp, fără strop de apă sau de rouă peste el. Iată cât rod poate aduce un slujitor al Domnului între oameni, și câte stricăciuni aduce pe pământ un slujitor al diavolului, așa cum a fost regele Ahab cu toți supușii lui.

O, poporul Meu de peste tot, ia înțelepciune din cuvântul Meu de peste tine și scoală-te să slujești lui Dumnezeu cu viață multă în tine, ca Ilie proorocul Meu, iar viața ta se va vedea și va face lumină în jur și fapte de înviere peste mulți, căci nu cu cuvântul cel mult, ci cu fapta se mărturisește Dumnezeu de către omul cel luminat de dragostea de Dumnezeu din el. Amin.

— **A**șa a fost viața mea înaintea Ta, o, Iubitul sufletului meu, o, Doamne! Ți-am fost prooroc mare, Ți-am slujit cu foc în inimioară, iar azi duhul meu a locuit în Duhul Tău și s-a desăvârșit în cuvântul Tău peste poporul Tău de azi, iar Duhul Tău a fost în duhul meu, și una am fost în cuvânt pentru învățătură peste Israelul Tău de azi, rânduit al Tău din neamul român să stea azi și să-Ți asculte glasul, cel din nori slobozit peste el, precum în vremea lui Moise Ți-a ascultat Israel tot cuvântul ieșit din gura Ta, și dat lui Moise să-l dea lui Israel, și precum în vremea mea ai dat lui Israel cuvântul Tău de peste mine, iar eu l-am întors pe Israel de la idoli la Tine, și Te-a mărturisit el în ziua aceea pe muntele Carmel Dumnezeul Cel adevărat, Dumnezeul meu, și a zis: «Domnul este Dumnezeu!».

O, cât de măreț ai mărturisit Tu în ziua mea de serbare ascultarea și neascultarea omului, lucrarea sau nelucrarea raiului omului, vederea din cer a lucrărilor creștinilor de peste tot, și peste care este încă mult de împlinit voia Ta, cuvântul Tău cel spus la început omului cel așezat de Tine pe locul locuinței cea pentru el, în rai, ca să-l lucreze și să-l păzească așa omul, o, Doamne. Să ia aminte la glasul Tău cel de azi toți cei care se numesc creștini pe pământ și care au locuințe și grădini aproape ca să le lucreze și să le păzească în mijlocul pământului. Cei ce slujesc Baalilor nu mai au timp să slujească lui Dumnezeu și opresc aceștia ploaia cea din cer peste pământ, și nu mai sunt pe pământ prooroci așa cum am fost eu ca să zică și să dea drumul ploii ca să vină când ea este oprită de oameni și rămasă în cer.

În ziua aceasta ai chemat pe oameni la ascultare de Dumnezeu și ai suflat din cer și s-a scris pe pământ cuvântul Tău de azi, care-l poate învăța pe orice om că așa cum își lucrează și își păzește lucrând casa și grădina și locul lui de locuință cu toate cele din jurul lui folosite de aproape, tot așa își lucrează și viața lui între el și Tine, tot așa, o, Doamne. Omul face mult gunoi, mult de tot și îl lasă peste tot, și miroase urât gunoiul, căci este gunoi, iar omul ar trebui să fie ca floarea, să miroase ca floarea, care Te mângâie pe Tine cu frumusețea și cu mirosul ei, o, Doamne. Plâng sfinții pe pământ și în cer

de lipsa de Dumnezeu a omului, căci omul nu are grijă să stea înaintea lui Dumnezeu și uită aceasta mult. O, cine se poate ascunde măcar o clipă dinaintea Ta? Precum pomii și florile, munții și câmpiile, izvoarele și tot pământul nu se pot ascunde dinaintea soarelui, a lunii, a ploii, a vântului, a frigului și a toată lucrarea stihilor și a puterilor cerești, care le mișcă pe ele, tot așa și omul, nu se poate ascunde de la fața Ta chiar dacă el se trage la umbră dinaintea soarelui, chiar dacă el se trage în locuința lui dinaintea ploii sau a vântului sau a frigului, o, Doamne. Cel ce crede că se poate ascunde de Dumnezeu cu trupul lui, cu faptele lui, acela crede așa din lipsă de minte, numai că mintea omului îl poate duce pe om la slujirea idolilor, Doamne, și aceasta este durerea celor ce au patrie cerul, durerea sfinților Tăi, o, Doamne.

Ia aminte bine la Domnul, Care a grăit cu tine în ziua mea de serbare, Israele de azi, popor credincios, popor al cuvântului lui Dumnezeu! Să ia aminte toți oamenii de pe pământ la glasul Domnului, ca nu cumva să vină Domnul fără de veste și să lovească cu prăpăd pământul și tot ce e pe el! Să facă tot omul deosebire între pământ și rai, între întinderea din jurul lui și casa și grădina în care el locuiește! Să asculte omul de Dumnezeu și să lucreze raiul și să-l păzească! A deslușit Domnul cu de-amănuntul aceasta acum. Omul, animalele, păsările și peștii se mișcă pe pământ, în văzduh sau în ape și pot lucra în jurul lor bine sau rău în mijlocul celor ce nu se mișcă, ci stau credincioase înaintea Domnului și a tot ce se mișcă pe pământ, și pe care stihiiile cerești le hrănesc cu soare, cu apă, cu răcoare, cu frig, cu suflet și cu viață pentru viața tuturor celor ce se mișcă pe pământ, în văzduh sau în ape. Tot ce se mișcă trebuie să slujească celor ce nu se mișcă, și care apoi se dăruiesc celor ce se mișcă, cu toate câte au și rodesc ele prin tainele cele de sus între Domnul și ele. Iată cât Dumnezeu este între cer și pământ și care mărturisește pe Dumnezeu, și e de plâns în cer de la omul care-și irosește mintea și își adoarme în el taina vieții și răspunsul cel pentru ea înaintea Domnului clipă de clipă, și aceasta pentru că omul este deprins fără călăuză peste el pentru viața lui, pentru mișcarea minții lui și a trupului lui între pământ și cer, căci omul stă mai presus de Dumnezeu înaintea lui Dumnezeu și nu e vrednic decât de plâns, bietul de el, iar lucrarea proorocului este să întoarcă inima Domnului către oameni, și inima oamenilor spre Domnul, precum este scris. Amin.

E mult cuvântul cel din ziua mea de serbare între sfinți, Doamne, iar cei ce-Ți slujesc pentru Tine cu lucrul lor sunt cu trupul pe pământ și Tu ești mare, Doamne, față în față cu măsura omului. O, de s-ar prinde de oameni cuvântul cel de azi, cu care noi ne-am așezat acum în cartea Ta cea de azi! Creștinii însă trebuie să-l pătrundă mult, să-l citească mult, să aibă multă carte și să învețe din ea mereu, căci soarta omului pe pământ este să aibă călăuză, să vorbească Domnul din cer cu omul pe pământ și să asculte de Dumnezeu omul.

Slavă Ție, o, Doamne, doritul sufletului meu pe pământ și în cer! Nădejde voiesc să am în cer că omul se va întoarce la Dumnezeu, așa cum Tu, Doamne, Te-ai întors în zilele acestea la el, venind după el cu cuvânt de dor pentru întoarcerea la Tatăl a omului. Amin.

— **O** proorocule mare, mângâierea ta am fost, Eu, căci ți-a trebuit mângâiere mare, că mereu ai fost îndurerat cu durerea Mea pe pământ. Așa sunt cei în care Eu Îmi așez durerea ca s-o port cu ei și să rodească ea apoi rodul cel mare, căci altfel de rod nu este între pământ și cer, ci e numai deșertăciune tot și peste tot. Numai durerea

este cea care poate rodi rodul cel bun și plăcut lui Dumnezeu în om și de la om. Cel ce știe ce înseamnă iubirea de Dumnezeu în om, acela știe ce este durerea și marea ei, cea de neînchipuit de cei ce n-au pe Domnul lumină și viață în ei. Amin.

Acum, Eu, Domnul, am durere mare în cer pentru neamul român, din pricina celor din mijlocul lui care n-au lumină în ei și care se vor mari și cârmuitori se vor, în vreme ce ei nu știu și nu pot cârmui. Port durerea aceasta din plin cu cei ce sunt poporul Meu de azi în mijlocul neamului român. Port cu tine durerea aceasta, măi poporul Meu. Să nu fugi de ea, ci să intri sub ea și să suferi cu Domnul, Care mângâie durerile. Să întoarcem la adevăr acest neam, să cerem la Tatăl lumină peste el. Amin.

Grăirea Mea cu tine este alinul Meu în durerea Mea, și așa cum omul se răcorește cu apă în vreme de arșiță, așa Îmi răcoresc Eu durerea Mea când grăiesc cu tine. Rămâi răcoarea Mea, rămâi alinul Meu, o, popor iubit, rămâi iubire, fiule! Eu sunt Cel ce sunt. Rămâi iubirea Mea, rămâi iubire, o, poporul Meu, căci Eu rămân al tău, rămân Domnul Dumnezeul tău, iar tu să Mă mărturisești iubindu-Mă mereu, așa cum Eu te iubesc și te mărturisesc mereu și te voiesc al Meu. Amin, amin, amin.

20 iulie/2 august 2012

Sărbătoarea sfântului mare mucenic și tămăduitor Pantelimon

Domnul grăiește cu cei care au lovit în cârmuitorul neamului român. Îndemn la port îngeresc.

Eu sunt Cel ce sunt. În zi de sărbătoare de sfinți Mă fac cuvânt pe pământ peste neamul român și Mă fac carte scrisă și Mă dau de știre că Eu sunt Cel ce sunt și că grăiesc ca să fiu auzit. Amin.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, în acest nume vine cuvântul Domnului peste pământ și grăiește peste neamul român, din mijlocul căruia se suie la Dumnezeu veste prin îngeri că este în durere și în primejdie acest neam.

Eu, Domnul Iisus Hristos, veghez mult acum ca să nu se prăbușească la pământ neamul român, și veghez cu sfinții, dar trebuie să grăiesc celor ce dau să ajungă prea departe cu păcatul lor cel greu, păcatul care a lovit în creștet neamul român. Nu pot să stau în cer și să nu aduc de știre prin duhul proorociei că păcatul acesta trebuie oprit și trebuie ispășit apoi. Dacă duhul căinței și al părerii de rău se va sui înaintea Mea de la cei ce au lovit acum greu soarta acestui neam, Eu, Domnul, Mă voi liniști și voi ridica la cer fapta părerii de rău de la cei ce atât de greu au păcătuit acum și au zdruncinat și au zgâriat mersul și fața neamului român, dar trebuie să le grăiesc lor, celor ce s-au încumetat să facă acest cutremur peste pământul român și peste inimile celor zdruncinați de lovitura adusă de ei peste acest neam.

Amin, amin zic vouă: opriți-vă de la fapta fărădelegii lucrată de voi în ascuns și scoasă apoi spre lucrarea ei ca să aduceți prin ea război peste sufletul neamului român! Ați pus pată rușinoasă pe fruntea acestui neam. Ați gândit că veți face bine și că lucrați spre bine, dar cine poate să aducă vreun bine după ce stârnește duhul urii între frate și frate, hrănind acest duh între frați ca să facă ei păcatul urii și al dezbinării și lovire apoi dinspre ei peste scaunul cel de cârmuire al acestui neam? N-ați făcut decât să aduceți rușine peste neamul român. O, cu ce vă veți spăla rușinea aceasta, care a ajuns cu fapta ei până departe la neamurile pământului, așa cum merg în zilele aces-

tea repede de la margini la margini faptele de pe pământ?

Amin, amin zic vouă: fiți cumiți de acum! Cuvântul lui Dumnezeu grăiește din nori peste voi. Este Dumnezeu și lucrează Domnul cu îngerii în cete-cete și coboară cuvântul Său peste pământ. Mai bine de cincizeci de ani Mă las cuvânt pe vatra neamului român și-Mi pregătesc un popor, care stă înaintea Mea și-Mi primește venirea Mea în cuvânt ca să grăiască Domnul pe pământ, așa cum în vreme a grăit prin duhul proorociei. Am înaintea Mea din mijlocul neamului român, ales pentru Mine, am un popor stăruiitor prin sfințenie și mult rugător pentru soarta cea de la Mine a acestui neam, acum, la sfârșit de timp, iar rugăciunea lui stă de-a pururi stăruiind înaintea tronului Meu și al Tatălui Meu Savaot, iar Eu vin de lângă Tatăl cuvânt peste pământ la rugăciunea poporului Meu cel de azi, pe care Eu l-am născut de sus și l-am pregătit rugător să stea ca să împlinesc Eu strigarea lui spre cer, iar Eu, Domnul, îi spun lui cum să ceară la Dumnezeu în vreme de ispită și de durere, ca să vină Domnul cu izbăvirea și cu mângâierea pentru cei îndurerăți și mult încercați.

Amin, amin zic vouă: ați adus ispită rușinoasă peste neamul român, din a cărui rădăcină sunteți și voi. Cei ce ați făcut fapta alungării cârmaciului de la cârma acestui neam v-ați luat unii după alții pentru fapta trădării de frați, faptă împotriva legii dragostei, legea cea de la Dumnezeu între frați. O, fiți cumiți de acum! Ajunge cât ați stricat, cât mers ați strivit, cât ați risipit, câtă față ați strivit neamului român înaintea neamurilor de pe pământ, care priveau cu laude spre mersul acestui neam. Citiți în Scripturile pe care ați ținut mâna și ați jurat că veți veghea pentru soarta neamului român ajutați de Dumnezeu, dar cum să vă ajute Dumnezeu pentru păcatul urii, cu care ați hrănit voi poporul român și ați putut să-l hrăniți ca să-l chemați apoi la întrebare și ca să vă spună el ceea ce voi ați pus în el ca să vă răspundă la întrebare cu ura cu care voi l-ați hrănit? Numai că el se trezește acum, căci neamul acesta vede cât l-ați lovit voi și câtă față i-ați strivit și la cât păcat l-ați îndemnat, căci n-ați stat cumiți, ci l-ați hrănit și încă îl hrăniți pe el cu duhul urii, ca să fie și ei fiii urii, păcat prin care voi vreți să ajungeți drepti și mari peste acest neam.

O, iată cât ați strivit de când v-ați suit la cârmă prin păcatul trădării, lăsând fără cârmă acest neam, căci voi n-ați cârmuit, ci ați stricat și ați lăsat descoperită paza cea pentru el și pentru viața lui de fiecare zi, căci n-aveți milă. O, citiți în Scripturi și vedeți în ele ce și-a atras Egiptul, care s-a împotrivit lui Dumnezeu și lui Moise, salvatorul cel de la Mine pentru poporul lui Dumnezeu cel de atunci până ce el M-a dat din mijlocul lui și M-a răstignit pe cruce, după ce am venit din cer la el prin naștere sfântă, din trup de Fecioară născut, ca să fie Dumnezeu cu oamenii pe pământ, iar voi nu știți unde sunt acum cei care au făcut atunci biruința cea plină de ură împotriva lui Dumnezeu. Vai lor, și vai vouă dacă vă veți îngădui încă să stați cu piciorul și cu apăsarea cea rușinoasă pe fruntea și pe umerii neamului român, neamul Meu cel de la sfârșit de timp, pe vatra căruia Eu, Dumnezeu-Cuvântul, stau de peste cincizeci de ani cuvânt, și s-a făcut carte pe pământ cuvântul Meu cel de azi. Țara română este țara Mea cea de la sfârșit de timp, pregătită Mie de Tatăl încă de la nașterea Mea pe pământ ca să vin și să Mă slăvesc peste ea cu cuvântul venirii Mele și cu slava lui peste un popor, și de mult tot spun Eu aceasta neamului român.

O, nu înseamnă că nu lucrează cuvântul Meu cel rostit peste voi dacă voi vă veți vedea încă de ale voastre fapte rele acum și nu dați să aplecați urechea ca să auziți de la Dumnezeu

duhul proorociei peste voi, cuvântul care grăiește din norii slavei și se face auzit pe pământ și se scrie în cartea sa.

Amin, amin zic vouă: nu puteți voi cârmui soarta neamului român, căci sunteți nedrepti cu el, și unii pentru alții sunteți nedrepti, și se vede bine aceasta. Patria română este iubirea Mea cea de la sfârșit de timp, dată Mie de Tatăl acum două mii de ani ca să-Mi ridic din ea mireasă, iar Eu să-i fiu Mire. Amin.

Dacă voi credeți și spuneți că nu este Dumnezeu, aceasta nu înseamnă că Dumnezeu nu este. Este Dumnezeu! Eu, Domnul, vă spun aceasta, și vă spun că vă faceți rost de pedeapsă rușinoasă pe pământ și în cer dacă nu dați din voi păcatul urii și al dezbinării între frați. V-ați așezat peste acest neam după ce l-ați hrănit cu ura și cu minciuna, și stați peste el așa cum sunteți voi, căci nu sunteți salvatori, ci sunteți călcători de poruncile sfinte și mărturișiți strâmb din zori și până-n zori și dați să duceți în cursă usturătoare neamul român și fața lui cea de la Dumnezeu. O, de unde ați răsărit? Din ce sămânță v-ați ivit și unde voiți să ajungeți? Cui slujiți voi, pentru cine vă luptați voi și cât credeți voi că nu sunteți dați de gol? Dați să uitați de Dumnezeu și de răsplata pe care v-o adunați fiecare la Dumnezeu prin faptele urii din voi. O, până când se va lăsa înșelat de voi acest neam?

Amin, amin zic vouă în zi de sărbătoare de sfinți: trageți-vă înapoi! Duhul proorociei, Dumnezeu-Cuvântul grăiește peste voi aceasta. O, cum de nu vă săturați, cum de nu vă înfricoșați să lucrați atâta minciună zi după zi și atâta nedreptate, o, fii ai urii? Se uită Domnul la voi cât vă zbateți. Când nu vă merge cu o minciună scoateți alta, și așa vă țineți mersul ca să străbateți și ca să rămâneți voi la cârmă și ca să duceți la prăbușire acest neam. O, nu vă este milă? Vă va ajunge frica și disperarea curând, curând dacă nu veți asculta acum de cuvântul Meu de peste voi. Vă iau cu ușorul și cu mila acum, așa cum Dumnezeu lucrează pentru salvarea celor vinovați, căci v-ați strâns prea multă vină, iar ea apasă mult peste voi. O, ieșiți de sub ea și îndreptați-vă spre pace și spre duhul dreptății a toate și nu uitați că Eu, Domnul, am spus prin acest cuvânt vouă și tuturor celor cu voi din această ceată și v-am spus pe când ați mai luat cârma că dacă vă veți tot împotrivi pentru venirea acasă a unsului Mihail regele, fiul cel pribeag de atâția ani din pricina celor nedrepti cu el, care l-au dat de la cârmă atunci când l-au alungat, v-am spus că dacă nu veți asculta așa, vă voi da în lături, și v-am dat, și iarăși v-am spus apoi că dacă veți lăsa să vină acasă cel alungat, vă voi da iarăși dregătorie, și așa a fost, precum v-am cuvântat atunci, și am fost Dumnezeu adevărat prin cuvânt peste voi.

Amin, amin zic vouă și acum și vă spun că dacă vă împotriviți celui ce este numit la cârma acestui neam și veți face încă fărâdelegea pe care ați făcut-o asupra lui, Eu, Domnul, voi face cu voi și cu copiii voștri, voi face ceea ce am făcut lui Faraon și egiptenilor, care s-au împotrivit lui Dumnezeu și trimisului lui Dumnezeu, care să-l scape pe Israel de sub robie, căci plângea la Mine acest popor robit ca să-l aud și ca să-l iert de păcatul urii de frate, prin care el greșise, și să-l dezrobesc pe el de sub plata păcatului lui.

O, dacă veți face încă minciună și ură ca să vă acoperiți cu ele, Eu, Domnul, voi aduce peste voi tânguire fără alin, căci vai celor ce se luptă cu Dumnezeu și cu mersul Său peste pământ pentru mântuirea celor drepti cu El și cu cei drepti ai Săi!

Tatăl Meu Savaot, Dumnezeul oștirilor cerești M-a trimis la voi și Mi-a spus așa:

— **D**u-Te, Fiule Mântuitor, du-Te, Mieluțule milos, du-Te spre ei și stai cuvânt deasupra lor în numele lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, Dumnezeul Cel întru Treime slăvită lăudat, și spune-le lor cuvântul cel pentru faptele lor!

— **E**u L-am ascultat pe Tatăl, căci Îi sunt Fiul ascultător, și am venit și am cuvântat vouă, și stau acum privind la voi, așa cum am stat îndurerat pe nori de heruvimi, pe norii slavei Mele și am privit îndelung la voi și am suspinat în toată această vreme, de când voi ați făcut și încă faceți păcatul minciunii, păcatul trădării, rănind voi cu duhul urii pe fiii neamului român, frați împotriva fraților lor ridicându-se prin păcatul urii și al învrăjbirii dintre frați, păcat prin care voi vreți să biruiți împotriva celor drepte, păcatul vânzării de neam și de frați, vânzând și cumpărând cu bani voința lor pentru voința voastră cea spre păcat. O, nu puteți să fiți voi cei buni după ce ați lucrat atâta rău, după ce Eu, Domnul, am luat cătușele de peste acest neam, spre slava lui cu Dumnezeu acum, la sfârșit de timp.

Iată ce vă povățuiesc: sunt încă milos pentru voi, căci sunteți mult vinovați și aveți nevoie de mila Mea. Mergeți și faceți împăcare cu cel alungat de voi de la cărma neamului român, și pe care Eu, Domnul, l-am așezat, căci am de așezat un nume mareț pe fruntea acestui neam, neamul Meu cel de la sfârșit de timp, deasupra căruia Eu stau cu nori de cuvânt și îl călăuzesc pe el. Mergeți spre cel alungat de voi și îmbrățișați-l, căci sunteți frați. Nu vă temeți de el! Temeți-vă de Dumnezeu și fugiți de păcatul răzvrătirii! Temeți-vă ca nu cumva să trageți voi în prăpastie grea neamul român, care are mulți dușmani ascunși sub nume bun de binefăcători, în vreme ce ei vând și cumpără vânzând pentru câștigul lor de pe urma acestui neam, necăjit acum și încă de acum încolo din pricina ispitei adusă de voi peste el și a rușinii pe care ați lucrat-o voi pe fruntea lui înaintea popoarelor. Nu uitați că lucrarea minciunii are de tată pe diavolul. Smulgeți-vă din cursa acestui dușman și luați în voi duhul dragostei, duhul dreptății, duhul păcii, o, fiilor, căci nu diavolul este, ci Dumnezeu este Dumnezeul acestui neam. Ridicați-vă toți laolaltă și arătați acum neamurilor de pe pământ că știți să biruiți pe diavolul, care a adus dezbinare între frați. Nu uitați că nu puteți voi să faceți bine neamului român, și nu puteți pentru că n-ați putut cu duhul iubirii. O, învățați de acum înainte, învățați iubirea dintre frați și fiți înțelepți pas cu pas pentru fiecare pas, o, fiilor.

Amin, amin zic vouă: trimit acum spre voi cuvântul dintre Mine și voi. Eu, Domnul, voi privi îndelung spre voi și voiesc să vă văd ascultători de Dumnezeu, fiilor. E primejdios lucrul vostru cel cu dușmănie lucrat. Lăsați-i pe cei vinovați să-și ispășească faptele. Nu le faceți voi jocul, căci dreptatea nu poate fi dată în lături și nu-i trebuie ei slujire ca să iasă cu biruință deasupra faptelor nedreptății, peste care nu se poate pune nimic, căci ele au putere prin ele însele chiar împotriva celor ce le lucrează pe ele.

Acum, Eu, Domnul, vă spun vouă: Pace vouă! Nu vă jucați cu ceea ce vă spun. Pace vouă vă spun! Pace între voi și cei învrăjbiți de voi unii împotriva altora în neamul român! Fiți înțelepți, că aceasta ce vă spun este sabie care taie la două capete. Dați voie păcii sfinte să se așeze între frați și apoi peste neamul român, încercat acum de ispita cea grea. Hrăniți iubirea, nu hrăniți ura în sufletele fiilor acestui neam. Dumnezeu dragostei vă va aduce vouă pacea dacă veți lucra dragostea și veți urî minciuna, care iată câtă durere, câtă rușine și câtă pată a adus peste acest neam înaintea a toate popoarele, iar aceasta

din pricina a ceea ce voi ați pus în lucru și ați lăsat fără cârmuire acest neam, și se vede aceasta.

Vă aștept să îndreptați la loc și să întăriți la loc pe cele dărâmate de la locul lor. Treceți de partea dreptății a toate, o, fiilor! De lângă Tatăl Savaot am venit cuvânt peste voi, iar Tatăl este în Mine, precum Eu întru El sunt. Amin.

Pecetluiesc cu numele Meu cartea Mea spre voi. Eu sunt Cel ce sunt. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, Domnul Iisus Hristos, și am grăit vouă în zi de sărbătoare de sfinți, iar prin poporul cuvântului Meu vă trimit vouă cartea Mea spre voi, grăirea Mea de peste voi în zile de grea încercare peste neamul român, pe care Eu, Domnul, voiesc să-l mângâi și să șterg de pe fruntea lui rușinea care s-a așezat acum, iar fruntea lui să strălucească iar și să vadă popoarele slava lui Dumnezeu, dragostea lui Dumnezeu între fiii neamului român. Amin.

Mă voi întoarce în carte ca să grăiesc fiilor poporului Meu grăirea Mea cu el în zi de sărbătoare de sfinți, căci este în cer în ceata mucenicilor zi de sărbătoare pentru mucenicul Pantelimon, cel plin de dragoste, de credință, de stăruință lucrătoare pentru întoarcerea la Dumnezeu a multor suflete și plin de dorul după Dumnezeu pe pământ, iar sfinții Mei sunt întru venirea Mea, căci scris este în Scripturi pentru vremea aceasta că vine Domnul, vine cu zecile de mii de sfinți ai Săi, căci sfinții sunt slava Lui, slava Domnului, precum Eu, Domnul, sunt slava lor. Amin, amin, amin.

*

Mă așez cu tine la masă de cuvânt, poporul Meu. Te-am chemat la Mine prin cuvânt, te-am chemat și M-am făcut auzit de tine, iar tu ai ales pentru tine viața cu Dumnezeu. Apoi Eu M-am dăruit ție din destul cu mult cuvânt dătător de viață și a prins viață în tine dragostea de Dumnezeu, dar la aceasta trebuie apoi să vegheze mult sufletul care s-a voit al lui Dumnezeu prin acest cuvânt de naștere de sus a omului, căci dragostea se aprinde numaidecât, ca lumânarea cea din noaptea învierii când vin să ia lumină mulți, iar ca să rămână omul în zi de înviere mereu, trebuie să se întâmpie minunea aceea de a nu se stinge lumânarea cea de la înviere, căci Eu după ce am înviat n-am mai murit, ci M-am făcut dragoste care nu moare, care nu cade niciodată, și am rămas pentru fiecare om dragoste, lumânare de înviere am rămas, căci Eu sunt lumina lumii dacă sunt în lume, și iată, sunt cuvânt de înviere peste pământ și strig în lung și în lat cu glas duios: Veniți de luați lumină, veniți la înviere, căci moartea vă ține pribegi de Dumnezeu, și numai Dumnezeu este viață și este lumină pentru hrana vieții în om! Amin.

E zi de pomenire de sfinți mucenici, Ierusalime, poporul Meu. Ți-am pus numele Ierusalimul cel nou, o, poporul Meu. E de lucru mult pentru păstrarea acestui nume mareț. Eu lucrez cu sfinții din cer, iar tu de pe pământ lucrezi pentru cer, și e de lucru mult, fiule. Ucenicul Pantelimon este cu ceata de mucenici cu el la masă aici și este sărbătorit cerește, și toți sfinții mucenici iau bucurie de la masa Mea cu tine în ziua lui de serbare. Acest mucenic a avut dor mare în el după Dumnezeu și după dragostea de Dumnezeu a oamenilor, iar dorul acesta face minuni mari, și s-a făcut veste peste tot de dragostea de Dumnezeu a acestui mucenic, iar diavolul văzând așa, s-a ridicat cu aprigă mânie să oprească din lucru minunile lui Dumnezeu, căci sfinții sunt minuni pe pământ și surpă ei de peste tot puterea diavolului și amenință lucrarea lui cea rea, care se face necredință și nepăsare de Dumnezeu în calea oa-

menilor, și iată cât norod fără Dumnezeu pe pământ! Numai că sfinții și lucrarea lor lasă bogăție mare de har în urma lor, iar aceasta rodește tainic și Îi ridică lui Dumnezeu popor credincios, care surpă pe diavolul și îi slăbește puterea, și poate Domnul pe pământ prin sfinții Săi.

Am grăit în ziua aceasta cu cei ce s-au așezat acum la cârmă peste neamul român prin duhul minciunii din ei ca să strivească mersul acestui neam, căci aceștia nu știu să aibă dragoste de oameni, și numai de duhul diavolului se țin, căci mint mereu și mărturisesc strâmb mereu și vor să fie ei cei mari. Am grăit cu durere, și cu durere Mă voi atinge de ei dacă vor voi să fie încă îndărătnici, căci sunt cu sfinții în lucrare mare peste soarta neamului român, neamul Meu cel de la sfârșit de timp, din care Eu, Domnul, Mi-am pus deoparte un popor ucenic, căci am nevoie pe pământ de popor sfânt, la care să poposesc cu sfinții și să-Mi rostesc cuvântul cel pentru facerea din nou a lumii, căci așa este scris pentru vremea cea de acum, când fărâdelegea a dat peste margini și când vine Domnul ca s-o pună la locul ei, s-o dea deoparte și să-Și curețe aria ca să meargă Domnul și să facă biruința cea pentru sfinți, cu sfinții lucrând și biruind. Amin.

— **C**u sfinții, o, Doamne, cu ei vii și lucrezi pe pământ, iar mersul Tău este tainic, și de aceea poți.

Tainic Te-am iubit eu pe pământ, după ce inimioara mea Te-a cuprins în ea cu puterea dorului din ea, și Te-am semănat cu răbdare în mulți apoi. Te chemam și Te rugam să fii milos cu cei luați de moarte și de suferințe fel de fel, și mai ales de necredință în Tine, o, Doamne. Ardeam de dor să Te cunoască, să Te iubească oamenii. Cei mari ai vremii de atunci n-au putut să se aplece adevărului și s-au temut să nu-și piardă slava lor și n-au putut să aștepte prea mult după ce slava Ta venise peste mine și lucra și uimea lumea toată cu minunile ei văzute, ale căror urme au rămas atunci în timp și în oamenii de atunci și în cei de după mergerea mea la Tine între sfinți, o, Doamne, și iată, așa biruiește cu Tine omul cel plin de dragoste de Dumnezeu și care nu se mai poate încânta cu altceva pe pământ între oameni, căci dragostea Ta când este cu adevărat în om, nu este putere mai mare ca ea pe pământ ca s-o poată întrece.

Mă doare pentru rătăcirea cea atât de mare a celor ce au furat locul cârmei peste neamul român, și mă doare cât Tine, o, Doamne. Voiesc să Te ajut cu toți sfinții și să-i rușinăm pe aceștia și să-i ajutăm să-și vadă măsura cea mică a inimii lor, și care nu poate nimic pentru acest neam. Dar nici pentru ei înșiși nu pot nimic aceștia, căci cei fără dragoste nimic nu sunt și nu sunt aceștia, și este diavolul, care se încrunță pentru soarta neamului român, neamul Tău cel de la sfârșit, Doamne.

O, popor iubit, te-a luat Domnul din neamul român și te-a ales al Lui. Ai grijă de Domnul, ai grijă de El mereu, precum noi din cer lucrăm așa! Noi din cer, iar voi de pe pământ, așa să-L ajutăm pe Domnul. Stați numai față în față cu Domnul și umblați ca El înaintea Lui. Să audă oamenii de pe pământ învățătura Domnului de peste voi și să aibă de unde învăța de la Domnul, căci este scris că pe muntele Domnului va sta legea Lui și vor lua din ea popoarele și vor învăța.

O, popor ucenic, trupul Domnului este frumos foarte în cer și pe pământ, la fel și glasul, la fel și mersul, la fel și iubirea Lui. El are pasul mic și des și plin de farmec sfânt. Mișcarea trupului Lui este plină de slavă, cum nu este pe pământ decât numai la El, și este ca adierea vântului cel lin, ca un cântec lin, care liniștește peste tot. Omul însă uită să fie frumos înaintea Domnului, înaintea îngerilor și înaintea oamenilor și uită să

arate că el este cu Dumnezeu și că nu este singur. Toate ale Domnului sunt frumoase foarte: mersul, graiul, iubirea, privirea, simțirea, toate sunt minunate în El în cer și pe pământ, iar voi să căutați la El mereu și să luați de la El ființa Lui pentru voi așa cum este ea, și de la voi să ia cei ce vă privesc și vă știu ai Lui.

O, iubiți cuvintele rugăciunii dată vouă de la sfinții cei plini de pocăință pe pământ înaintea Domnului, și, în sfârșit, iubiți cuvântul Domnului de peste voi, ca să le puteți pe acestea cu dor împlini peste voi. Fiți cu pasul sfânt înaintea Lui întru toate câte faceți și sunteți. Închipuiți-vă în toată clipa că El este odată cu voi peste tot, din culcare până în sculare și din zori în noapte. Căutați să aveți mereu veghe multă peste voi, o, fii cerești, și nu vă bucurați de nici o clipă care nu vă este vegheată.

Iată taină vă spun vouă: nu este îngăduit să se mustre frate pe frate, ci doar să se învețe unul pe altul cu duhul blândeții și al binefacerii, în toată sfiiala cea sfântă dintre frați, iar lucrarea muștrării să vină numai de acolo de unde Domnul a pus-o să lucreze ea, așa încât frații să se supună unul altuia pentru lucrarea dragostei de Domnul între ei. Dacă se ivesc pricini, aduceți-le înaintea Domnului prin lucrarea cea bisericască, și nicidecum să dovedească semeție careva dintre voi, muștrând pe frați pentru vreo faptă, căci rânduiala dintre voi este frățească și este să fie sub veghe lucrarea frăției.

Iubiți sfatul și lucrarea lui, o, fii ucenici, căci dacă nu este iubire nu este primire, și iată, trebuie multă iubire. Felul cum arată fiii lui Dumnezeu zi și noapte trebuie să fie frumos mai întâi înaintea îngerilor, și numai apoi înaintea oamenilor, căci cine nu ține seama de îngeri, nici de oameni nu ține seama cu statura sa omul. Viața și haina călugărească a vestit-o Domnul în dorul Său an după an în cuvântul venirii Sale aici, la voi, și e dorul mare în El să aibă în voi popor frumos cu firea și cu fapta și cu portul cel sfânt, cel îngeresc, căci portul îngeresc pe pământ este nădejdea Domnului, este cel plin de taine prin alcătuirea lui, și iată, în locurile mănăstirești nu mai este trăită taina și viața cea îngerească după toată așezarea ei cea din părinți peste cei ce îmbrățișează viața și cale cu îngeri între oameni.

Toate trebuie să însemne slavă îngerească la voi, iar noi, sfinții cerului, avem privirea în jos, spre fiii lui Dumnezeu, care trebuie să se descopere cu slava Domnului de peste ei, fiindcă toată făptura aceasta așteaptă: descoperirea fiilor lui Dumnezeu, slava Domnului cu ei lucrând și slava lor pentru Domnul lor. Noi, sfinții Domnului, avem nevoie de mângâiere, de frumos ceresc pe pământ, și acestea vor aduce răscumpărarea noastră și a luptei pe care am dus-o pe pământ pentru Domnul cu prețul vieții noastre înaintea celor mari și necredincioși de peste oameni, iar nădejdea noastră nu se stinge, fiindcă Domnul are poporul Său și lucrează în mijlocul lui cu sfinții Săi și va veni biruința cea scrisă în Scripturi pentru sfinți, iar slava aceasta va cuprinde în ea cerul cel nou și pământul cel nou, ținute de Domnul în taină până la arătarea lor, căci aceasta este făgăduința Lui cea pentru sfinți.

O, slavă Ție, Atoateziditorule Doamne! Tu ești calea și mersul sfinților Tăi și ești biruința cea pentru ei. Apropie-Te cu toată slava Ta cea de la sfârșit de timp, apropie-Te cu ziua aceea, o, Doamne, căci cere aceasta timpul, și cere dorul sfinților Tăi, și dorul lor este mare și este mult! Amin.

— **A**ceasta fac, o, sfinți iubiți. Eu, Domnul, nu uit iubirea voastră cea mare. Pentru ea Îmi pregătesc slava și ziua ei cea mare, ca să vă pot încununa iubirea.

Mă aplec ca un Dumnezeu în fața ucenicului sărbătorit acum, Pantelimon. Ai deslușit poporului cuvântului Meu taina slavei Mele, mișcarea trupului Meu, mlădierea mersului Meu, frumosul glasului și al iubirii Mele, din care sfinții Mei gustă cu multul. Așa voiesc să-l văd Eu pe poporul cuvântului Meu de azi. Să semene cu Mine îl voiesc pe el, să am prin el pe pământ fața Mea, mersul Meu și mlădierea lui, glasul Meu cel frumos prin glasul lui și prin iubirea lui cea pentru Mine, între frate și frate ea apoi. Și am încă grijă să-i spun lui că mersul lui când are de ieșit din staulul cel binecuvântat pentru el, acest mers trebuie călăuzit cu cuvântul Meu, căci lumea are mersul ei, grăirea ei, felul ei, iar fiii cuvântului Meu trebuie să fie scumpi la vorbit și mult de tot cuprinși în taină față de felul graiului lumii. Rânduiala ieșirii în vreme de nevoie trebuie să fie vegheată din cer și de pe pământ, iar fiii acestui popor să nu se dea la vorbă cu fiii lumii, care trebuie să-i vadă pe ei fii ai lui Dumnezeu pe pământ.

Vă învăț acum rânduială pe voi, cei ce ieșiți din staul pe calea fiilor lumii când este nevoie de ieșit. O, nu vă arătați mult vorbitori cu cei din lume, care vă trag de limbă și vă îndeamnă să vorbiți cu ei după cum vorbesc ei cu lumea. Luați cu voi o carte sfântă și stați cu gândul în ea când ieșiți, și fiți bine îmbrăcați pe deasupra cu platoșa cumințeniei, căci cei ce grăiesc mult și oricum, aceia sunt fiii lumii și grăiesc ca în lume, iar voi sunteți fiii lui Dumnezeu. Fiecare rânduială de pe pământ are purtător de cuvânt, care știe măiestria cuvântului grăit din dreptul fiecărei rânduiei, iar voi trebuie să știți bine aceasta și să nu uitați scutul de peste voi, pe care vi-l poate vătăma chiar limba voastră nestăpânită și largă la vorbit când voi ați da să intrați în vorbă cu fiii lumii așa cum vor ei când voi ieșiți fiindcă aveți nevoi.

O, fiilor, fiți ca Mine și, mai mult, fiți copii cuminți, fiți micuții Mei înaintea fiilor lumii, care dau să vă tragă de limbă să vorbiți cu ei după felul vorbirii lor. Păstrați-vă în taina care vă cuprinde în ea, căci voi sunteți acoperiți în taină, fiilor. Vă spun că am durere de la unii din poporul cuvântului Meu și care sunt știuți de lume ai Mei. O, păstrați-vă taina grăirii în taina tăcerii, fiilor, că e taină mare grăirea. Vă rog Eu, Domnul, nu uitați aceasta. Arătați că sunteți cerești pe pământ, căci cuvântul Meu are putere, nu numai grăire are el.

Mereu am dorit și mereu doresc să nu umblați singuri, și fiecare când iese să aibă lângă el pe cineva mai veghetor, și unii pentru alții să vegheați pentru cerul din voi și să vadă aceasta fiii lumii și să se sfiască de voi. Iată, vă trimit pe voi spre cei care vă călăuzesc cu cuvântul Meu din ei pentru voi. Ascultați de ei, o, fiilor, și primiți rânduială peste voi prin ei. Ei nu grăiesc de la ei înșiși, ci cuvântul Meu este așezat în ei spre lucrarea lui peste voi. Iată, trebuie și muștrare, trebuie și veghe, trebuie și îndreptare prin lucrarea muștrării, numai să stea pe deplin cu faptele lor în lumină și în veghe toți cei care iubesc calea Mea cea de azi peste un popor călăuzit de cuvântul Meu. Amin.

O, câtă învățătură trebuie mereu! Așa este și în cer. Cei din cer primesc de la Dumnezeu și cer de la Dumnezeu lucrarea cea sfântă a lor pe pământ, și vine de pe pământ cerere și strigare și Domnul lucrează cu trimișii Săi și așa este în cer, și așa trebuie să se lucreze și pe pământ, și apoi de pe pământ spre cer.

O, mare este lucrarea învățaturii Mele de peste tine, poporul Meu Ierusalim pe vatra neamului român! Acum vă spun vouă, fiilor, că se apropie tot mai aproape ziua de praznic pentru mama Mea Fecioara, ziua când am mutat-o Eu pe ea

între cei din cer. Voi aveți în grijă lucrul cel pentru pregătirea sărbătorii și pentru întâmpinarea poporului creștin care vine în sărbători la izvor, și mulți din ei se culcă și se scoală numărând zilele și nopțile care mai sunt până la sărbătoarea care îi va strânge iar lângă izvorul Meu de cuvânt și lângă voi.

Duhul păcii îl cobor cu multul peste voi. El se naște din duhul iubirii Mele dintre voi și din duhul ascultării, și acestea aduc armonie și pe Duhul Sfânt, călăuzitorul a toate, o, fiilor. Eu, Domnul, am grijă de voi și de lucrul care este de lucrat și de pregătit. Și mai este un pic de lucru și binecuvintez lucrarea mânuțelor voastre pentru săvârșirea sălii de nuntă de sub cortul alb, căci Eu și cu voi suntem săraci pe pământ și lucrăm cu bucațica atunci când lucrăm, și așa adăugăm la întregirea fiecărei lucrări, fiilor.

Vă las în duhul păcii Mele, pe care o cobor peste voi, și de care voi să aveți grijă, măi fiilor. Puneți pe masă la lucru duhul vostru lângă Duhul Meu dintre voi și pregătiți acum sărbătoarea și duhul ei, și învățătura care o are pentru cei vin și iau din lucrul Duhului Meu cu voi, fiilor.

Eu vă voiesc plini de har mereu, mereu, fiilor. Fiți izvor de har, căci Eu vă dau, spre împărțirea lui, și inimi calde se vor încălzi încă și fierbinți vor fi pentru Mine și pentru voi, căci Eu prin voi Mă împart și sunt împărțitor de har. O, aveți grijă de duhul păcii dintre voi, de pacea Mea cu voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

27 iulie/9 august 2012

Praznicul Schimbării la față a Domnului

Omul se poate face locaș al lui Dumnezeu prin umilință. Adevărata fericire este iubirea și duișia. Numai fiii lui Dumnezeu Îl pot vedea pe Domnul. Durerea este adevărată, iar fericirea este năluca. Rugăciunea Fiului lui Dumnezeu către Tatăl pentru neamul român.

Îmi deschid gura și-Mi las auzit glasul ca să fie așezat în cartea cuvântului Meu pentru sărbătoarea Mea cea de azi, când Eu, Domnul, acum două mii de ani, după ce începusem să-i vestesc pe ucenicii Mei că va fi să merg la Ierusalim ca să pătimesc pe cruce pentru mântuirea lumii, am luat pe trei din ei mai pătruși de durerea Mea și ne-am suit pe munte înalt și M-am arătat lor în lumină ca de soare strălucitor și în veșmânt alb ca lumina, căci așa a voit în ziua aceea Tatăl să Mă vestească lor Fiul Său iubit, întru Care El a binevoit, și le-a spus lor să Mă asculte, iar Moise și Ilie au stat atunci de o parte și de alta a Mea pe munte înaintea ucenicilor Mei, care s-au spăimântat căzând, iar Eu, atingându-i, le-am dat putere și le-am spus apoi: «*Sculați-vă și nu vă temeți, și nimănui să nu spuneți ce ați văzut, până ce Fiul Omului nu Se va scula din morți!*». Aceasta este ziua pe care Eu, Domnul, o aduc azi în amintire bisericască și tot așa fac, ca și atunci fac, căci Mă vestesc poporului Meu acum că peste zece zile cobor cu slavă mare, cu slăvit cuvânt, cu taina coborării Mele până va veni ziua descoperirii ei, ca și atunci pe munte când a fost să Mă vadă ucenicii în slava Mea cea de la Tatăl, mai înainte de vecii fiind îmbrăcat în ea de către Tatăl Meu Savaot, dar pe care mereu Mi-am acoperit-o în taină ca să pot să stau printre oameni și să las lor cartea venirii Mele pe pământ la ei ca un om, căci am venit smerit și M-am născut din trup de Fecioară ca să vin pe pământ și să fiu om și să Mă vestesc Dumnezeu adevărat prin smerenia Mea, prin venirea Mea cea plină de putere, cu care înviam morții și alungam suferințele cele greu de dus pentru mulți suferinzi pe pământ atunci.

O, poporul Meu de la izvor, peste zece zile tu Îmi vei

primi venirea Mea cu sfinții și cu mama Mea Fecioara, al cărei loc între sfinți este de-a dreapta Mea, precum este scris, căci M-am dus la Tatăl după patima Mea și am venit apoi și am luat-o și pe ea și stă ea pe tronul slavei ei cea de la Dumnezeu, după cum i-a fost alegerea, căci umilița ei a fost mare, măi poporul Meu.

O, iată de unde trebuie să învețe omul umilița! Să se uite la Mine omul, căci M-am coborât din cer umilindu-Mă și stând umilit pe pământ, și să se uite omul la mama Mea Fecioara, care s-a suit la cer pentru umilița ei cea plină de Dumnezeu, și pe care omul n-o poate atinge cu purtarea lui, decât numai dacă voiește el să fie după chipul și asemănarea lui Dumnezeu pe pământ între oameni și nu după asemănare cu omul, căci omul este pedepsit de trufie atât de greu, încât n-are ochi și minte cu care să-și poată simți și vedea acest păcat ca să-l poată pedepsi apoi în însuși trupul său și să învieze în Dumnezeu, făcându-se locaș lui Dumnezeu apoi, așa cum prorocii s-au făcut și toți purtătorii de Dumnezeu în vremea care s-a scurs de la facerea lumii și până azi.

O, aștept și Eu, cu duhul ars aștept să vină la izvor cei ce vin, și aștept să petrec cu ei mângâiere pentru Mine și pentru sfinți. Așteaptă și ei să vină și să ajungă și să se întâlnească aici cu slava cuvântului Meu, în care Eu sunt înfășurat pe deasupra ca să pot veni când vin cu glasul Meu peste pământ, că e măreață foarte slava venirii Mele, și s-ar învăța omul și cu ea dacă s-ar desface mai mult taina ei înaintea lui. Fiecare om trebuie să se schimbe el, nu Dumnezeu, și trebuie schimbarea aceea cu care să-L vadă el pe Dumnezeu așa cum M-au văzut pe munte înalt cei trei ucenici ai Mei, apropiați mult tainei dumnezeirii Mele pentru schimbarea lor de partea Mea, și pentru care Eu le-am răsplătit pe pământ cu slava Mea.

Nu poate omul să-L vadă pe Dumnezeu, decât dacă se face el fiu al lui Dumnezeu. Dacă omul se face atât de ușor fiu al diavolului, tot așa de ușor se poate face și fiu al lui Dumnezeu, iar când Domnul voiește așa cu omul, poate omul atunci chiar și fără să vrea el aceasta, numai să vrea să învețe când vine la el învățătura lui Dumnezeu ca să se dea lui. E măreață foarte taina lui Dumnezeu cu omul, iar Domnul este cuvânt lângă om și Se descoperă și Se face cunoscut și Se dă omului putere și lucrare, iar ca să creadă omul aceasta, să se uite la fiii diavolului, care slujesc acestui stăpân în fel și chip atât cât vor ei, ca apoi să-i dea diavolului putere și lucrare în ei. Cel ce din întâmplare sau dinadins caută și crede să asculte la uși sau la ferestre ca să audă și să știe cele ce se grăiesc dincolo de cele ce nu se văd, trebuie să creadă și să știe că atunci diavolul are largime mare să-și folosească acele lui, țepii lui și să înțepe inimile celor ce se întâmplă sau se așează cu urechea la uși și la ferestre, și căroră diavolul le pune atunci în urechi ceea ce nu se vorbește, dar el potrivește după undița lui spre om grăiri pe dos ca să facă răul în om și să facă omul răutate apoi și duh de dușmănie, și n-au de unde să știe oamenii acest obicei din partea diavolului lucrător, și care scoate multe împotriva omului și niciodată pentru om, și se face omul tătar pentru om și dă cu măciuca, și se face turc și dă foc ogorului, și se face hun sau ungar cu inimă amară și plină de ură și de dor de moarte peste om. O, dacă toate aceste tainice lucrări diavolești mișună printre oameni încă de la începutul lumii și sunt și lucrează mereu ca să-i facă pe oameni fii ai diavolului, iată, Eu, Domnul, pot și mai mult, pot pentru binele omului, pentru viața omului, și pot tot ceea ce voiesc, numai să poată omul să Mă creadă, să Mă înțeleagă, să vrea să înțeleagă pe cele ce nu se văd ale Mele și care lucrează prin taina lor atât cât nu se suie

la mintea omului. Așa am lucrat Eu acum două mii de ani peste cei trei ucenici ai Mei, suindu-Mă cu ei pe munte înalt ca să le descopăr lor apoi taine ale celor ce sunt și nu se văd și nu se aud în chip firesc. M-am lăsat atunci descoperit în slavă înaintea lor, grăind cu Moise și cu Ilie despre patima Mea, care se apropia zi cu zi mai mult, și ca să le descopăr celor trei ucenici cele ce aveau să vină și să se adeverească, și pentru care omului nu-i trebuie numai credință, ci îi trebuie și durere, și iubire pentru durere îi trebuie, căci Domnul este tot o durere între cer și pământ de șapte mii de ani, dar durerea Lui purtată cu omul poate să-l facă fericit pe om, adică plin de iubire și de duiosie, căci altfel de fericire în om nu este fericire, ci este duh vremelnic, nălucă, din care omul nu rămâne cu nimic.

Să se așeze omul cu urechea și cu înțelepciune la fereastra Domnului, la gura Domnului, ca apoi să Se descopere Domnul în ochii omului căutător după Domnul, căutător cu dor. Atunci Domnul îl va hrăni pe el cu cele tainice ale Lui și care nu mint dându-se și arătându-se apoi cu lucrarea lor, căci Domnul este adevăr. Pentru toate aceste înțelesuri adânci îi trebuie omului învățător pățit, povățuitor care cunoaște pe Dumnezeu și de la Dumnezeu pe cele tainice ale Sale și adevărite apoi spre vedere și apoi împărțite spre credință peste oameni, căci Domnul lucrează curat și sfânt, față de lucrarea cea plină de curse a diavolului, cel de șapte mii de ani vrăjmaș pe om, după ce tainic a lucrat și l-a înșelat pe om la început, ca apoi să se nască om după om din omul cel de la început, înțepat de diavolul atunci când el s-a depărtat de Dumnezeu prin nedragoste de Domnul și prin neascultare de cuvântul cel sfânt. Diavolul stă tainic înaintea omului și se lasă văzut cum voiește el prin om și prin cele făcute de el prin om, iar pentru aceasta trebuie învățător încercat peste omul care voiește să se dea de partea lui Dumnezeu și să scape de diavolul, care are sub stăpânirea lui neamul omenesc de pe pământ, care face voia lui.

Venirea Mea cuvânt pe pământ poartă în taina ei nașterea cea de sus a omului, care se naște de jos când se naște pe pământ și căruia îi trebuie iarăși naștere dacă voiește să fie el al stăpânului Dumnezeu, Cel ce a făcut cerul și pământul și pe om. Trebuie să se schimbe omul ca să-L poată el vedea pe Dumnezeu și să fie apoi fiu al lui Dumnezeu. Numai fiii lui Dumnezeu Îl pot vedea pe Domnul, Care S-a făcut Om și Dumnezeu pe pământ. Diavolul nu poate să facă aceasta, și se folosește de trupul și de limba omului, și așa va lucra el până la sfârșit, împărțit în oameni, cuibărit în ei pentru lucrarea lui cea plină de moarte peste om, dar Eu, Domnul, am venit pe pământ și tot vin, ca să stric lucrarea diavolului, să stric iscodirile minții omului și să-l dezrobesc pe om de sub duhul iscodirii, spre care diavolul îl îndeamnă ca să-l atragă spre el pe om apoi. Eu însă vin pe pământ cuvânt și așez Duhul Adevărului în oameni, Duhul Care grăiește lămurit, descoperind lucrarea diavolului și pe toți cei care slujesc lui, lucrare de care omul înțelept se poate feri dacă ia aminte la Duhul lui Dumnezeu, Care grăiește din cer pe pământ, veghind pentru viața oamenilor care voiesc să-și biruiască vrăjmașul, pe diavolul cel fără de astâmpăr în calea oamenilor ca să-i supună el pe ei voinței lui.

Iată de ce trebuie să-și schimbe omul viața și fața! Omul trebuie să se facă fiu al lui Dumnezeu și să-L vadă pe Domnul și să se ascundă în Domnul, departe de fața diavolului, a șarpelui cel viclean, vrăjmaș pe om de șapte mii de ani. Aceasta am să-l învăț și să-l îndemn Eu pe om. De aceea vin cuvânt peste pământ și de aceea Mă descopăr Eu prin taina acestui cuvânt.

Trebuie să se nască din cer oamenii. Eu de aceea vin și cuvintez, și sunt Cel ce făcut cerul și pământul și pe om. Diavolul s-a născut în om prin neascultarea de Dumnezeu a omului și se naște din om acest vrăjmaș, iar Eu Mă fac Învățător din cer peste om ca să-i fac lui bine împotriva răului, pe care el și l-a făcut singur, născând în el duhul diavolului, și apoi lucrarea lui în om. Veghez mult și iată, Îmi fac ucenici pe pământ și-i fac pe ei casnicii Mei, căci am cetate pe pământ cu ei așa cum omul își face pe pământ o cetate pentru el. Numai cei ce iubesc să poarte durerea Mea în ei, numai aceia se fac fii ai lui Dumnezeu și casnici Lui, născuți din durerea Mea, în dureri născuți și crescuți prin ele până sus la cer, iar fața acestora strălucește ca și fața Mea, fața celor îndurerați ca Dumnezeu, căci durerea este adevărată, așa cum fericirea nu poate fi, ci este ea doar nălucă și nu rămâne și nu se naște din ea decât moarte. Cei îndurerați însă sunt cei ce nasc și sunt ca Dumnezeu, de o ființă cu El sunt, și se descoperă ei din slavă în slavă și sunt ai Domnului pe pământ și pot în El și pot ca El aceștia pentru slava numelui Lui. Amin.

Acum, poporul Meu, te îndemn Eu, Domnul, ridică mânuțele sus și strigă la Mine pentru liniștirea războiului din partea celor despărțiți acum de partea răului în neamul român și cere-Mi Mie puterile cerești să se împartă peste tot și să facă ele voia Mea peste pământul și neamul român, căci este mare răzvrătirea celor răzvrățiți și nu-i poate pe ei birui decât brațul Meu, pe care-l ridic mereu și mereu îi biruiesc, dar este nevoie de stăruință și de strigare, căci lupta este grea și este de mult. Să strigăm la Tatăl, să veghem, fiilor, și trei să veghem acum și să chemăm Duhul lui Dumnezeu acolo unde trebuie să lucreze El mult, și de unde se așteaptă o izbăvire acum.

Veghem încă, fiilor, la pregătirea mesei de nuntă pentru ziua mamei Mele Fecioara, căci pornesc mulți spre izvorul Meu cu voi aici. Voiesc pacea Mea între voi pentru strădania aceasta, căci toate pregătirile cele mari nasc încordarea cea pentru pregătirea lor și vă trebuie mult pacea Mea, fiilor, iar voi doar să știți s-o păstrați și s-o creșteți între voi, ca să pot Eu prin ea să vă stau alături sub greu cu puterile cerești, care pot, fiilor. Vedeți voi cum se împart puterile cerești și cum lucrează ele dezgolirea minciunii celor ce mint fiindcă vor să stea ei mari peste neamul român? Iată, puterile cerești, strigate de voi, lucrează, fiilor, și scot la lumină întunericul celor ce lucrează la întuneric împotriva neamului român, de parcă ei n-ar fi români, ci dușmani ar fi. Noi însă să cerem la Tatăl înfrângerea acestei furtuni și rușinarea celor ce bat cu furtună ori de câte ori suflă ei cu ea și strică liniștea văzduhului român, iar această neliniște apasă, fiilor, ca și pe voi, pe mulți apasă. Tatăl Savaot să voiască El să facă liniște, că e greu de tot fără liniște, fiilor.

Îl rog pe Tatăl Savaot pentru pacea neamului român acum:

Întoarce, Tată, durerea aceasta de acum, întoarce-o în bucurie, că doare ea în mulți, Tată! Trezește Tu la duhul dreptății Tale pe judecătorii acestei dureri, ca să facă ei voia Ta, iar Tu să le plătești lor după cum vor iubi ei dreptatea faptelor, Tată! Te rog aceasta din mijlocul poporului cuvântului Meu cel de azi, o, Tatăl Meu. Amin.

Binecuvintez acum vreme dulce pentru sărbătoarea mamei Mele Fecioara, aici, la izvor, cu popor adunat de peste tot, și binecuvintez pașii celor ce pornesc cu inima și cu dorul, și apoi cu pasul spre izvor. Ard inimile lor după Mine și după voi. Așa să-i așteptați și voi în prag, fiilor, și să le dați de la Mine lor, căci au iubire.

Te las spre lucrul tău cu Mine, poporul Meu. Ai grijă sfântă de tot ce este de lucrat pentru întâmpinarea poporului care se adună la izvor. Stai înaintea Mea cu cerere pentru toate câte sunt de lucrat, iar Eu să-ți dau și mereu să-ți dau pentru lucrul Meu cu tine, pentru lucrul și pasul tău cu Mine, o, poporul Meu, iar tu să-i înveți pe cei ce vin să iubească ei să se facă fii ai lui Dumnezeu pe pământ, iar Eu să le fiu lor Dumnezeu pentru voia Mea cea din ei, pentru voia Mea și nu a lor în ei, o, poporul Meu, popor al lucrului Meu peste pământ acum, la sfârșit de timp. Amin, amin, amin.

6/19 august 2012

Praznicul Adormirii Maicii Domnului

Omul trebuie să se facă purtător de Dumnezeu. Creștinul să nimească duhul lumii din el. Plânsul omului este duhul nemulțumirii. Izbânda Maicii Domnului peste neamul român.

Mai înainte de zori Mă pornesc cu oștiri cerești, cu glasul cuvântului Meu și cu întreită iubire întru întâmpinarea celor ce se strâng la izvorul Meu de cuvânt în ziua aceasta de praznic sfânt. Eu sunt Cel ce sunt. Sunt Fiul Tatălui Savaot, Unul născut din Tatăl mai înainte de vecii, și din mamă Fecioară acum două mii de ani când M-am făcut Om ca să fiu cu oamenii pe pământ și să anunț între ei împărăția Mea pentru oricine voiește să se facă fiu al lui Dumnezeu, cu cetățenie cerească peste el pe pământ. Am norii suire și am umblare pe aripile vânturilor, căci scris este: «*Dumnezeu strălucit va veni și nu va tăcea*».

Cu glas de Păstor iubitor și milos vă dau din gura Mea vouă, celor ce veniți la izvorul Meu de cuvânt. Pace vouă! Mai întâi pace vouă vă spun! Apoi voi să vă așezați înaintea Mea ca să vă binecuvintez venirea voastră la Mine, la izvorul cuvântului Meu, care se face carte aici, între slugile Mele, căci Eu sunt Cel ce fac pe îngerii Mei duhuri și pe slugile Mele pară de foc, precum este scris să fac. Voiesc și omul să-L facă pe Dumnezeu ca să-L aibă pe El de Păstor al său.

Vine Domnul la oameni, vine cu sfinții în oștiri, călare pe cai albi, și vine în locurile Sale binecuvântate pe pământ. Precum se duc oamenii în locuri plăcute lor, făcute de oameni, așa vin Eu cu sfinții la izvor aici și Mă odihnesc de drumul dintre cer și pământ, căci Eu am spus, și s-a făcut cuvântul Meu și e domnia Mea aici, și vin aici cei pe care Tatăl Savaot îi atrage, iar Eu le dau lor, căci sunt Păstor.

E zi de praznic împărătesc și sfânt pentru intrarea mamei Mele Fecioara între sfinți în cele ce nu se văd, și este scris la Mine în această zi sărbătoare cu strângere la izvor și cu hrană din gura Mea pentru cei ce vin, atrași de Tatăl Meu. Acum paisprezece zile s-a strâns mulțime mare cât vezi cu ochii, s-a strâns la rugăciune spre Mine pentru ca să le dau lor, dar aici la izvorul înțelepciunii Mele vin cei ce se dau ei Domnului, nu vin cei care cer. O, ce frumos! Unde se mai găsesc locuri sfințite unde să se adune mulțime care să se dea Domnului, și nu ca să le dea lor Domnul? S-a strâns mulțime cât frunza și iarba lângă icoana Maicii Mele și toți au cerut Mie și ei multe pentru nevoile lor, iar Noi să le dăm lor. Aici însă vin cei ce se dau ei lui Dumnezeu, pentru că au iubirea lui Dumnezeu în ei și se dau Lui cu ea. Eu însă Mă aplec și vă dau, ca mama care se apleacă să-și hrănească pruncul mic și să și-l crească îngrijindu-l cu dor.

Mă dau vouă pentru că vă dați Mie cu viața voastră după voia Mea, dar să fie așa venirea voastră la izvorul Meu de cuvânt, care vă învață să vă dați lui Dumnezeu, iar El să facă voia

Lui în voi și între voi, căci voia Lui în voi este cea care se vede între voi apoi, uitând de cele ale voastre și dându-vă unii pe alții Domnului prin povară, prin îndemnare și prin sfântă lucrare pentru mersul Său pe pământ prin voi.

Vă spun vouă în zi de praznic sfânt că omul trebuie să se facă purtător de Dumnezeu, cea mai dulce povară pe care o poate omul avea. Cel ce stă sub această sarcină are pe Domnul strălucire peste el și văd cei din jur lumina aceasta, prin care nu-și face loc trufia, ci numai iubirea și strălucirea ei. Vă îndemn să aveți pace între voi. Prin iubire de Dumnezeu se zidește ea între frați. Nu uitați că iubirea cea știrbită nu are frumusețe și nici rod pentru cer. Cel ce iubește pe Domnul în chip știrbit e ca gura fără dinții ei toți, și de a căror lipsă gura nu poate mesteca hrana cea pentru viață și pentru sănătatea vieții.

Iubirea Mea cea dintre frați a fost povara mamei Mele Fecioara ori de câte ori ea avea de lucrat peste cei ce se mântuiau atunci și erau atrași la Mine și la Tatăl prin lucrarea ei de peste ei. O, tot așa și acum mama Mea se împarte, și iată, Eu Mă împart celor ce se dau Mie cu viața lor, nemaicerându-Mi Mie pentru ei, de vreme ce se dau ei Mie cu totul.

Hai, mama Mea, e praznic sfânt pentru tine, mamă. Avem cetate pe pământ primitoare de oaspeți din cer, mamă, și avem oaspeți veniți la izvor și trebuie să le dăm lor masă împăratească, mamă, căci ei se dau nouă rod ceresc ca să-l aducem Tatălui. Binecuvântat să fie cuvântul tău peste ei! Ocrotire să le fii lor și veghe peste ei, și să te primească ei, mamă. Amin.

— **D**a, Fiule scump, al Tatălui Mieluț, și al meu pruncușor, să-i învățăm pe ei să se facă purtători de Dumnezeu, căci așa lucru voiești Tu să aibă omul. Trebuie acum, la sfârșit, să putem aceasta peste oameni, chiar dacă numai un popor mic la număr va trage sub această povară dulce. Omul este învățat să bată și să ceară de la Noi ceea ce voiește să-i dăm, dar aici, în lucrarea Ta peste acest popor este altfel, Fiule Doamne. Aici omul este cel ce se dă Nouă, iar cel ce se dă nu mai cere, căci are pe Domnul povară dulce de purtat, povară pe care n-o dă omul de la el nici pentru lumea toată, căci așa face cel care simte gustul lui Dumnezeu și bunul Lui din el.

Voi, cei adunați la praznicul meu de suire la cer lângă Fiul meu Iisus Hristos, primiți povara mea! Nimiciți duhul lumii din voi, căci lumea este urâtă și vă face urâți ca și pe ea. Fiți biruitori ca Fiul meu, Care a biruit lumea în însuși trupul Său. Ce-i face omului duhul lumii? Îl face să uite de Dumnezeu, Care dă viață tuturor. Luați din viața mea vedere bună pentru viața voastră. Stați în cer cu viața, că pe pământ e numai desfrânare din tată în fiu, de la începutul omului și până azi și până mâine, și apoi va fi Domnul cu împărăția Sa și cu oștenii ei, cu cei care au biruit lumea ca și Fiul meu Iisus Hristos.

Duhul lumii îi împarte omului mintea în cele din lume, îi strică dragostea, veghea și bucuria cea de sus. Duhul lumii desparte frații cei întru Hristos frați și fărâmițează frumusețea Domnului dintre ei și lucrurile Lui cu ei. Dați-vă Domnului în toate clipele voastre și nu fiți fără El, căci duhul lumii vă prinde singuri și vă trage spre vină și vă învinuiește apoi la Domnul.

O, iubiți rugăciunea cea cu putere rostită, cea plină de Dumnezeu în ea și nu de om! Aceasta trebuie să facă purtătorul de Dumnezeu, nu altceva. Cereți-L pe Domnul în voi să stea! Vă cere Domnul să stați întru El. Iată ce măreață slujire cu supunere înaintea Domnului! Cei ce împlinesc așa nu mai au vreme de duhul lumii, care îl urăște pe om, oricâte podoabe ar avea pe el puse de la Dumnezeu.

Mi-e dor de voi să-I fiți popor lui Hristos Fiul meu! Nu se poate aceasta cu dăruire știrbită, ci trebuie să-L aveți pe El povară dulce și mers întreg să aveți sub crucea Lui. Fie-vă milă de oameni, de fiii oamenilor! Dar cum această milă? Cereți Domnului să pătrundă cu dorul Său în oameni ca să-Și aleagă El popor sfințit. Iată lucrarea purtătorilor de Dumnezeu! Cel ce nu lucrează așa lucrul său, nu este de folos lui Dumnezeu.

O, cât de dulce vă povățuiesc, cât de cerește, cât de frumos! Așa îi îndemnam pe ucenicii Fiului meu, pe cei iubitori de cer pe pământ și peste ei. Eram purtătoare de Dumnezeu și nu-i puteam învăța decât ceea ce eu făceam și împlineam, iar împlinirea mea făcea rod.

Nu uitați să fiți și să rămâneți copii, ca să fiți ai Tatălui și ai Fiului și ai Sfântului Duh și să stați apoi lângă El așa cum eu stau lângă Tatăl și lângă Fiul meu între cei din cer. E cerul plin de purtători de Dumnezeu veniți de pe pământ în toate vremile de până acum. Acesta a fost neamul lui Dumnezeu după duh și după sânge apoi, căci Fiul meu S-a dat lor pe pământ precum în cer și S-a unit cu ei, un singur trup cei doi.

Vă mulțumesc pentru iubirea voastră adusă Fiului meu Iisus Hristos, Care plânge în cer pentru fiecare om, așa cum eu plâng cu El. Învățați taina plânsului lui Dumnezeu. O, învățați puterea acestei taine și veți fi cei fericiți. Plânsul omului este duhul nemulțumirii, dar plânsul Domnului este duhul iubirii. Aceste învățături vă dăruiesc în ziua mea de praznic sfânt al venirii mele la Fiul meu Iisus Hristos, acum două mii de ani, după ce El S-a dus iar la Tatăl și iarăși a venit și m-a luat lângă El.

Lacrima și mila mea de mamă suspină mult pentru neamul român, pentru țara venirii Fiului meu Iisus Hristos Cuvântul acum, la sfârșit de timp. Plâng la Tatăl și Îi cer Lui pentru neamul Fiului meu. Mă împart și fac ocrotire mare în toată vremea peste țara Fiului meu peste pământ cuvânt acum. Mila mea vindecă și slobozește pe cei încercați, iar azi am pregătit cu rugăciune un dar ceresc, o izbândă sfântă peste neamul român, cu greu dobândită împotriva celor ce au alungat cârmaciul acestui neam de la locul lui de veghe. Poporul Fiului meu, aici, la izvorul Lui de cuvânt, a ridicat glas de rugăciune în vremea acestei încercări și s-a deschis cerul și a adus răspuns rugăciunii lui. Luați har din acest izvor ceresc și purtați-vă ca fii ai harului cel de sus, care biruiește în om duhul lumii. Amin.

Eu, Fiule Doamne, am împărțit sămânță peste cei ce vin după cuvântul Tău la izvor. M-am dat lor plină de cuvânt. Îi iubesc pe cei ce vin pentru iubirea lor la Tine și-i doresc pe ei sub această dulce povară: iubirea lor de Dumnezeu. Am multe de așezat bine în ei, am încă multe și mereu cerute să fie lucrătoare în ei. Iubirea din ei să-i facă biruitori, o, Doamne! Ca Tine să iubească ei și nu ca oamenii, o, Fiule Doamne! Iubirea mea cea pentru Tine a fost povara mea de-o viață. Să poarte și ei această dulce povară, și vor fi cei fericiți. Iar Tu întoarce-Te acum în sfat cu ei și dă-le lor, căci eu le-am dat, și le dau încă binecuvântare de mamă pentru calea lor înapoi și dor le doresc lor, pentru Tine dor, o, Fiule scump al meu, Mieluț îndurerat pentru fiecare om, care încă nu știe că Tu ești Dumnezeu și că vii să-i îndemni pe toți la Tatăl cu dulcele Tău glas și cuvânt, ca apoi să Te odihnești, dându-I Tatălui Savaot rodul Tău. Amin.

— **O**, mamă cerească, așa ai fost tu și pe pământ, cerească ai fost tu, mamă. Fii cerești trebuie să naștem Noi din oameni prin cuvântul Nostru semănat peste ei. Cu glas de Păstor milos Mă dau oamenilor și voiesc să se aprindă în ei focul Duhului Meu. Ca mama care

se apleacă să-și hrănească pruncul, așa cobor Eu după om, mamă. Sărbătorim cu poporul cuvântului Meu ziua ta de praznic între sfinți, și e zi măreață această sărbătoare, mamă.

Îți mulțumesc, popor de la izvor, pentru masa cea pregătită și așezată frumos pentru această zi. Ai trudit pentru cer, iar cerul te scrie sus la Tatăl sprijin lui Dumnezeu și lucrărilor Lui. Bindecuvintez în ziua aceasta lucrarea cea pentru săvârșirea sălii de nuntă de sub cortul alb. Se suie în cer truda ta, care-Mi slujește venirii Mele și lucrului ei.

E bucurie în cer pentru cei ce vin la izvor, și voiesc să se întoarcă întru ale lor cu împlinirea Mea în ei. E glasul Meu pe pământ peste ei când ei vin la Mine și la tine ca să audă glasul lui Dumnezeu. O, de și-ar păstra ei credința până la sfârșit! Eu le dau lor această putere s-o poarte, le dau credința, până le voi da plata ei. Amin.

Mă voi întoarce în carte cu cuvântul Meu după ce vom conduce înapoi pe oaspeții primiți la izvor, și vom pune apoi în carte durerea care a fost peste neamul român și truda Mea și a ta și a sfinților toți pentru liniștirea furtunii care a bătut atât de greu peste fața acestui neam. Mă voi îndrepta peste tot cu cuvântul și voi lăsa puterea lui să lucreze mereu, că mereu e de lucrat peste cele ce ispitesc și încearcă neamul român.

Am împărțit puterile cerești ca să lucreze ele peste cele stricate de cei ce au stricat. Voi ați cerut, fiilor, iar Eu, Domnul, v-am deschis și am lucrat și s-a văzut lucrarea puterilor cerești intrând și ieșind și, iarăși, ieșind și intrând și lucrând. Așa lucrez Eu, Domnul, pentru neamul român, și vă am pe voi în mijlocul acestui neam și vă arăt cât pot Eu de mult să lucrez prin voi și cu voi, ca să prindeți voi iubire și putere și răbdare cu Mine și să lucrăm, fiilor, mereu pentru soarta acestui neam, neamul Meu cel de la sfârșit de timp. Să cerem acum Tatălui să ridice mlădițe noi și să învețe ele dăruirea și iubirea care nu caută câștig și nu cere pentru ea, căci altfel de oameni nu pot da cu fapta lor nimic semenilor lor. Voi da în lături pe cei lacomi, pe cei ce iubesc banul și slava lor. Voi face cale multor inimi curate și voi sluji cu ele mersul neamului român. Mergem înainte cu rugăciunea spre Tatăl, căci vremea cea cu război ne ține strânși de Tatăl, de la Care trebuie să vină toată izbăvirea mereu, iar noi să fim mijlocitori, fiilor. Amin.

Fiți la veghe, că ne întoarcem în carte, măi fiilor. Voi sta în sfat cu neamul român și cu cei ce au suflat cu ispită grea peste el. Voi umple acum iarăși de vlagă pe cel ce se întoarce la locul cârmei peste acest neam. Am norii suire și am umblare pe aripile vânturilor, căci scris este: «*Dumnezeu strălucit vine mereu și nu va tăcea*». Amin.

Pace vouă, celor ce iubiți izvorul cuvântului Meu! Sunt Cel ce fac pe îngerii Mei duhuri și pe slugile Mele pară de foc, și vă vor însoți puterile cerești spre cale înapoi. Duhul Meu tânjește de la o întâlnire la alta să se adune cu voi aici, la izvor, să stăm la masă și să avem mângâiere. Luați din înțelepciunea pildelor arătate vouă din mijlocul poporului cuvântului Meu. Veniți și luați și fiți bogați de Dumnezeu. Să nu aveți doruri, să nu aveți nemulțumiri. Fiți plini de Dumnezeu, fiilor!

Pace vouă, pace vouă, pace vouă! Amin, amin, amin.

*

Iată, cerurile se deschid, iar Eu, Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot, sunt trimis de El cuvânt peste neamul român. Eu ascult de Tatăl și împlinesc, căci între cei din cer este ascultare, și vin spre tine cu cuvântul Meu, neam român, iar tu deschide-I Domnului, Care vine la tine cu

toate puterile cerești, în oștiri călare pe cai albi. Am norii suire și Mă port pe aripile vânturilor și-Mi fac din foc, din pară de foc, slujitori.

O, auzi glasul Domnului, neam român! Și auziți voi cuvântul lui Dumnezeu, Care strigă peste voi, cei care ați adus duh de neliniște, furtună peste suflete și pagubă în vreme de secetă, căci seceta a mers odată cu voi și a pârjolit pământul român, așa cum voi v-ați ridicat și ați pârjolit ceea ce a fost zidit până acum pentru slava și numele acestui neam înaintea neamurilor pământului. Stau de vorbă cu voi. Cuvântul Meu nu vă întrebă dacă veți crede în el, ci vă întrebă dacă veți fi cuminiți de acum, căci până acum n-ați fost cuminiți, ci ați făcut pagubă mare, și vai vouă dacă veți plăti aceasta! Vă luați unul după altul la săvârșirea păcatului învrăjbirii între frați și vă îndemnați spre acest păcat, iar păgubitul cel dintâi este poporul, cu care voi vă acoperiți ca să ziceți că în numele lui lucrați voi răul pe care-l faceți și cu care loviți din creștet până în tălpi, de sus până jos trupul neamului român, iar Eu, Domnul, în fața lui stau cu cuvântul Meu de peste voi ca să ne socotim pentru cele ce voi ați săvârșit și încă dați să săvârșiți după mintea voastră lucrare fără rod. E vremea să lucrez Eu, Domnul, căci voi ați stricat mult și ați călcat sub picioarele voastre puteri bune, zidire mare și multă, care s-a dărâmat acum, căci voi ați făcut război asupra celor buni și mari cu inima pentru acest neam. O, cum de n-ați văzut îndeajuns că nu faceți bine și că faceți mult rău? O, cum de nu v-ați temut să lucrați așa și să vă îndemnați unii pe alții să faceți atâta cutremur? Iată cât de mincinoasă este nădejdea cea omenească! Priviți și socotiți-vă pe urma a ceea ce ați dat să săvârșiți. Ca unii fără de minte ați călcat peste toți fiii români și mai ales peste cei pe care i-ați tras la păcatul vostru. V-ați pus de gând să alungați cârmaciul de la cârmă și ați lucrat cu îndărătnicie acest păcat și au răs popoarele de pe pământ de fața neamului român și de lucrarea lui cea plină de răzvrătire, de la mijloc lucrată de voi. V-ați socotit unii pe alții pentru această lovitură și ați instigat apoi poporul, pe care l-ați pus să slujească și să grăiască după cum slujiți și grați voi, dar voi ați mințit poporul, căci nu lui ați vrut să slujiți prin aceasta, ci vouă; vouă, celor vinovați mult și plini de ură și de dușmănie și de duh de trădare de frați. Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, Dumnezeul neamului român-ortodox, a privit la voi și are înainte păcatul vostru, păcat săvârșit asupra fraților voștri, asupra neamului român, neamul Meu cel de azi, la care vin cuvânt, neam ales de Tatăl Savaot să-Mi primească venirea cuvântului Meu peste pământ, căci vremea Mea s-a apropiat și aud morții din morminte glasul Fiului lui Dumnezeu și se pregătesc să iasă, precum este scris, și când puterile cerești și toate câte sunt între cer și pământ aud glasul Meu și-Mi slujesc și am norii suire și am umblare pe aripile vânturilor și vin cuvânt pe vatra neamului român de aproape șazececi de ani și am istorie scrisă în mijlocul acestui popor. Veniți și luați și citiți și bucurați-vă de Domnul, Care este în mijlocul poporului român cuvântând cuvântul Său, sau căiți-vă pentru răul din voi și lepădați-l apoi.

Stau de vorbă cu voi și vă îndemn cu milă părintească să lepădați duhul minciunii, care vă lucrează inimile, și pe care mult îl lucrați, căci v-ați învățat cu el prea mult, și vede acest neam ceea ce faceți voi și e păcat să lucrați așa. O, până când veți merge cu această răzvrătire și învrăjpire între fiii neamului român? Vi s-a dat prea mult gura și limba spre minciună. O, nu de asta trebuie să doriți să stați în sfatul cel pentru țară. V-ați făcut rost de lăudători, care să vă trimită în sfatul țării, în vreme ce voi nu știți și nu vreți să faceți pentru popor și nu pentru voi

lucrul pe care l-ați luat să-l săvârșiți în sfatul țării. În locurile de frunte ale unui neam nu trebuie să râvnească cei ce nu au lepădare de sine și jertfă deplină cu trupul, cu sufletul și cu duhul. Nu trebuie să stea pe scaunele dreptății cei ce calcă aceste legi, defăimând puterea lor. Este scris în Scripturi despre judecătoria pământului și despre lucrarea pe care o au ei de lucrat de pe scaunele legii. Este scris: *«Iubiți dreptatea și cugetați drept despre Domnul Judecătorul, și umblați după El cu inima smerită, o, judecători ai pământului, căci El Se lasă spre cei ce nu-L ispitesc și spre cei ce cred în El, iar cugetele cele viclene Îl depărtează pe Domnul, Care mustră pe cei fără de lege și pe cei ce ispitesc, și în care înțelepciunea nu sălășluiește, iar Duhul Sfânt Se depărtează, căci sunt fără de pricepere aceștia pentru înțelepciune, iar înțelepciunea este duh iubitor de oameni și pedepsitoare pentru cei ce hulesc, căci Domnul este martor gândurilor celor mai ascunse și străbate negreșit inimile și nu-L scapă nici șoapta cuvintelor și nu se poate ascunde de El cel ce este nedrept, căci dreptatea se răzbună și taie chibzuința celui nelegiuit și duce zvonul graiurilor sale înaintea Domnului, spre pedeapsa pentru cele strâmbate de el, fiindcă și cea mai tainică vorbă nu va trece nepedepsită, iar gura cea plină de minciună primejduiește viața sufletului, și nedreptatea săvârșită atrage moarte după ea».*

Este scris în Scripturi de plata celor necredincioși, care-și atrag moartea cu mâinile și cu glasul, cu fapta și cu cuvântul și și-o fac prietenă și sunt împătimiți după ea și fac legământ cu ea și sunt vrednici de ea apoi, dar cine să înțeleagă între ei aceasta? Eu însă vă spun vouă din cartea dreptății, iar cartea aceasta are putere să pătrundă peste voi prin însăși puterea ei, peste care voi călcați și faceți răzbuțoare peste voi dreptatea, și fericiți veți fi dacă vă veți îndrepta spre credință și spre lepădarea fărădelegii apoi, iar dacă cu viclesug veți lucra pe mai departe, voi veți vedea. Amin.

O, neam român, mult te-am strigat și te-am povățuit la veghe prin acest râu de cuvânt! Iată, n-ai vegheat așa cum te-am povățuit, ba te-ai lăsat dus cu vorba de cei ce te-au cumpărat de partea fărădelegilor lor. Stau mijlocitor la Tatăl Savaot pentru soarta ta cu Mine pe pământ între neamuri, dar Tatăl S-a întristat adânc de la tine și a bătut cu secetă mare peste vatra ta, căci L-ai îndurerat prin păcat. O, cum de te-ai lăsat îndemnat la duhul învrăjbirii între frate și frate de către acești oameni însetați de putere peste tine, neam român? O, cum de nu te-ai înțeleptit la glasul Meu, care te-a povățuit mereu mult și milos ca să nu te apleci spre păcatul fărădelegii acestor trădători de frați? O, cum să fac acum pacea Mea în mijlocul tău? S-a stricat fața ta înaintea popoarelor, iar Eu am voit să stea sus fruntea ta și s-o umplu de slava Mea.

Te povățuiesc spre veghe, neam român, și spre înțelepciunea cea de sus, pe care n-o au cei ce te-au tras la păcatul învrăjbirii între frați. Căiește-te acum, după ce te-ai lăsat atras la păcat! Deschide ochii și lasă-Mă să ți-i deschid Eu, căci cei ce vor să stăpânească peste tine acum nu au iubire pentru tine, ci au pentru ei și plăsmuiesc fără să știe dureri peste tine. Te chem sub poava Mea. Deschide ochii mari și socotește bine și crede de la Mine, nu de la om. Nu-ți vor binele, nu-ți țin partea aceștia care te-au îndemnat la păcat, ci te folosesc acum scut pentru ei și pentru fărădelegile lor, pe care ei încă și încă le desfășoară pentru duhul învrăjbirii dintre frați.

Iată, ai greșit lovind cu batjocură și cu defăimare în cel ce stă la cârmă cu trezie mare pentru soarta ta, și pe care îl laudă popoarele pentru veghea lui de peste tine și pentru înțelepciunea lui cea mare. O, caută să cunoști adevărul, neam

român. Nu te grăbi să-i crezi pe cei ce-ți defaimă ființa prin duhul trufiei lor, prin minciuna pe care o împart peste tine în locul pâinii cea de toate zilele, de care tu ai nevoie acum, neam român, căci te-am bătut cu secetă pentru neveghea ta. Din mijlocul puterilor cerești grăiesc peste tine. Scoală-te la veghe și caută să înveți de la cei înțelepți și să pricepi că e război pe vatra ta și că tu încă nu înțelegi și nu te temi! Voi pune duh din Duhul Meu peste tine și-ți voi da ajutor să pricepi și-ți voi deschide ochii și mintea și-ți voi arăta care sunt binefăcătorii tăi. Cei ce iubesc dreptatea și pacea și adevărul a toate, aceia sunt din partea Mea pentru soarta ta între neamurile pământului, căci tu trebuie să strălucești între neamuri, o, țara Mea cea de azi. Pun puterile cerești în slujba ta și lucrez tainic ca să te mântuiesc de cei ce te-au mințit și te-au tras spre păcatul învrăjbirii pentru alungarea cârmaciului de peste tine. Nu mai e mult și vei vedea fața cea adevărată a celor ce te-au îndemnat să te răzvrățești pentru puterea lor peste tine. Vei alerga după ajutor ca după aer, dar nu te lăsa până atunci biruit de ei, neam român. Scoală-te să crezi în cuvântul Meu, care te cheamă la veghe și te scoală la lucru. Nu are nimeni nici un câștig dacă nu crede în cuvântul Meu cel de azi, din care Mi-am făcut toiag de cârmuire peste popoare, precum este scris.

Grăiesc acum cârmaciului neamului român. Duhul Meu îl cuprinde și îi întărește vloga cea rănită și încercată din părți prin cei ce au adus învrăjpire mare între fiii acestui neam.

Deschide-Mi ca să-ți grăiesc! Sunt Fiul lui Dumnezeu Tatăl Savaot și al mamei Fecioare, iar cuvântul Meu se așează înaintea ta și-ți plămădește inima și puterea ei cea de sus pentru locul și duhul cârmei la care stai pentru sufletul și trupul neamului român. Iubirea Mea te prețuiește mult, că ai iubire mare și veghetoare pentru neamul român. I-am avut atât de rari pe cei ce au iubit ca și tine acest neam și cârmuirea lui, cu nădejde în Mine cârmuind ei. Ești însă dușmănit mult de cei ce iubesc minciuna și nedreptatea și pe ei înșiși, și s-au suit aceștia pe scaune în sfatul țării și au iubit duhul minciunii și așa au lucrat, și se vede acum lucrarea minciunii cu care au înșelat ei acest neam ca să-l ridice împotriva ta, împotriva cârmei cea pentru soarta neamului român. Te-au alungat de două ori, căci sunt dușmani, dar Eu, Domnul, am pe poporul cuvântului Meu și îl am pregătit mult înaintea Mea și lucrez cu el împlinirile Mele pentru neamul român. Nu-ți mai spun de lucrarea Mea și de alegerea Mea peste neamul român, și îți spun că lucrez cu mare veghe împlinirea Scripturilor cele pentru acum și Mă folosesc de acest micuț popor, pe care-l țin sub voia Mea, sub cuvântul Meu ca să-l am la lucru și la strigare și ca să vin cu ajutor de sus, ori de câte ori soarta celor drepti ai acestui neam e lovită de frați trădători și învrăjbitori în mijlocul neamului român. E aprigă lupta celor mincinoși și nedrepti asupra ta, căci ei nu au iubire, și se vede bine că nu au, de vreme ce pe limba lor dăinuiește cuvântul minciunii, cu care ei se acoperă și se ajută. Dar când a biruit duhul minciunii ca să nu fie pedepsit apoi acest duh?

Acum îți dau cuvânt de mângâiere și de putere de sus peste tine. Puterile cerești au fost peste tot la porunca Mea și la strigarea poporului cuvântului Meu și s-a văzut puterea lor împărțită și lucrând minunat. Te povățuiesc, și-ți voi face timp prielnic ca să Mă ascuți așa și să te așezi înaintea neamului român, cel atât de încercat acum pentru păcatul în care a fost atras de cei mincinoși, și să-i deslușești tu cu duh duios acestui neam iubirea ta cea pentru el și faptele tale și viața ta și lucrarea ta și lucrul cel pentru el între neamuri, la care tu ai lucrat și ai luptat cu credincioșie, ca să aibă acest neam nume și laudă

înaintea popoarelor, și nu rușine să aibă. Toate învinuirile care ți-au fost aduse pe nedrept cercetează-le bine pe rând și deslușește-le bine înțelesul, ca să trezești la duhul adevărului pe toți fiii neamului român, căci au fost duși cu minciuna împotriva ta cei care s-au tras de partea chemării spre duhul minciunii celor ce mint cu multul pentru ca să câștige ei de partea lor pe mulți din neamul român. Așează tu pe hârtie toate învinuirile, toate nelămuririle care sunt, toate înțeleșurile care s-au încurcat, și deslușește adevărul cel adevărat în fața neamului român, căci ești dator să deslușești totul în numele adevărului a toate. Nu lovi în nimeni, nu învinui pe nimeni, nu rosti nume, ci doar să deslușești adevărul a toate și să te faci înțeles și urmat de mulți apoi pentru adevăr. Caută să stai mult înaintea neamului român cu toate deslușirile pentru toate câte au fost și sunt încă nedeslușite bine și sfătuiește-l spre pace, spre adevăr, spre iubire de țară, de neam și de Dumnezeu, căci numai cei cu Dumnezeu sunt cei ce biruiesc pe deplin. Să nu-ți fie rușine cu Dumnezeu, să nu negi grăierea Mea de peste tine, căci stau deasupra neamului român de aproape șaiszeci de ani și tainic lucrez și cuvintez și-Mi sprijin mersul și ajutorul și împlinirea Scripturilor toate, căci a venit vremea Scripturii venirii Fiului lui Dumnezeu ca să dea fiecăruia după cum este fapta sa.

Dacă cineva te îndeamnă să lovești, să dai la spate mersul Meu peste pământ cuvânt, tu să fii înțelept și să rămâi de partea Mea, căci vreau să pun pe fruntea neamului român slava Mea cea de la sfârșit de timp și să fac patria română lumină peste popoare prin râul cuvântului Meu, care curge din gura Mea și se slăvește peste pământ de pe vatra acestui neam în care Eu Îmi am ieslea coborârii Mele și pe poporul cuvântului Meu, popor de veghe lângă Mine, pentru Mine și pentru neamul Meu cel ales acum, la sfârșit de timp, neamul român, căci poporul Israel M-a alungat și M-a dat pieirii prin moarte pe cruce, iar Tatăl Mi-a dat atunci pământul român ca să-l am pentru venirea Mea cea de acum cuvânt peste pământ, și să am din mijlocul lui popor ales Mie.

Te îndemn spre multă cuvioșenie și multă duioșenie. Pe acestea să le ai pe buze și să hrănești cu duhul lor neamul român. Te-am rugat de mult, și de alte dăți te-am rugat să stai cu mult cuvânt înaintea acestui neam și să-l hrănești pe el cu adevărul cel despre toate câte sunt și vin și trec. Când ai ascultat așa, a fost mai bine, dar după ce n-ai mai lucrat așa și-a făcut loc duhul minciunii dinspre cei ce nu iubesc adevărul și nu te iubesc, din pricina nedreptății pe care ei o iubesc pentru ei.

Nu trebuie să rostești numele celor răufăcători, ci trebuie să grăiești cuvinte deslușite și pline de înțelepciunea faptelor toate și a toate câte vor fi bune ca să vină spre lucrare, iar dorul și iubirea să ți se vadă în toată purtarea ta cea iubitoare de neam și de țară, căci vreau să trezesc acum un duh nou, o primăvară, o vreme cu flori proaspete și cu un suflu curat din unii în alții în fiii neamului român, care are nevoie de iubire și de curatul ei și de rodul ei apoi. Inima ta cea mare trebuie să fie arătată și văzută și luată de model, căci are nevoie acest neam de duh de cărmaci, de vitejie pentru iubire de neam, căruia îi lipsește mult iubirea acum.

Trebuie să scoatem din inimi și dintre frați duhul și puterea învrăjbirii, iar pentru cei ce nu se vor apleca spre pace și spre duhul iubirii, Eu, Domnul, voi privi peste ei și voi lucra după dreptate, căci se apropie ziua și duhul slavei Mele, cu care Mă voi arăta curând, curând peste neamul și pământul român și vor înțelege popoarele iubirea Mea pentru acest neam și lucrarea Mea cea cu lumină mare în mijlocul lui.

Iar acum întărește-te, căci Eu te întăresc. Fii viteaz și fii blând cu duhul cuvântului, cu care să înseninezi fața neamului român. Tot ce este încâlcit și nedeslușit are nevoie de deslușire întreagă, căci altfel nedumerirea și duhul cel rău prind puteri și strică și aduc durere.

Voiesc să se ducă vestea de dragostea dintre frați și de adevărul care lucrează între fiii neamului român. Scoală-te acum și grăiește duios și drept și hrănește iubirea în fiii acestui neam, iar Eu te sprijinesc cu puterile cerești, cu care M-am împărțit ca să lucrez spre slava acestui neam, hărăzit Mie de Tatăl acum, la sfârșit de timp, pentru cuvântul venirii Mele, prin care-Mi scriu cartea judecății faptelor, ca să dau fiecăruia după cum este fapta sa. Amin.

Pace ție, căci am de stat de veghe pentru statul tău la cărma neamului român! Pace ție și locului de cărmă în care stai veghind! Amin.

O, neam român, lasă-te spre duhul iubirii! Să dea mlădițe noi acest duh în mijlocul tău. Iubirea și dăruirea, care nu caută câștig, care nu cer pentru ele, așa să fie cei ce se ridică cu duh proaspăt acum, căci altfel de oameni nu pot da cu faptele lor nimic semenilor lor, iar cei lacomi de slavă și de averi să se dea în lături sau să se nască din nou, căci Eu, Domnul, fac cale acum multor inimi curate și vor sluji ele soarta neamului român.

Pace vouă, fii români, iar cei ce nu iubesc cuvântul Meu, să fie anatema, precum este scris în Scripturi despre cei ce nu iubesc pe Domnul, căci Domnul vine și cărmuiește neamurile cu toiag de fier, cu slava cuvântului Său peste popoare, iar patria română este ieslea Sa, muntele Domnului, din vârful căruia curge peste popoare lumina cea de sus, iubirea Mea pentru cei ce cred și se apleacă pentru iubire, precum Eu iubesc, și sunt cuvântul Tatălui Savaot peste pământ și am veșmânt de Mântuitor și-i strâng sub el pe cei ce se aleg de partea dreptății Domnului, de partea iubirii de Dumnezeu între pământ și cer. Amin, amin, amin.

15/28 august 2012

Sărbătoarea tăierii capului sfântului Ioan Botezătorul

Taina grăirii lui Dumnezeu cu omul și a grăirii omului cu Dumnezeu. Statura femeii duhovnicești.

Eu sunt Cel ce sunt. Cuvântul Tatălui Savaot sunt. Am casă pe pământ cu tine, popor al cuvântului Meu. Iată câtă putere are cuvântul Meu! El vine de sus și se poartă pe nori și face lucrare mare pe pământ. El cheamă omul la Dumnezeu și naște de sus pe cel ce se lasă cu credință spre puterea lui. Amin.

Naștere de sus îi dă omului cuvântul Meu. Așa te-am născut Eu din Mine, din cuvântul Meu, ca să te am casă a Mea și să-Mi fac stat pe pământ între oameni, măi poporul Meu. Stau sfinții în uimire mare față în față cu această minune a Mea între Mine și tine și se hrănesc ei cu dragostea Mea la masă cu tine pe pământ, se hrănesc cu Mine și cu tine la masa Mea cu tine și-și umplu duhul de această dragoste și stau uimiți, așa cum stau legați cu ceea ce văd și simt cei ce se duc să vadă și să audă pe cei ce le arată lor o poveste măreață, pregătită frumos ca să adune spre vedere și spre hrana duhului pe mulți, și stau aceștia cuprinși de starea aceea în toată vremea cât ea lucrează sub ochii lor.

O, poporul Meu, sărbătoarea de azi Mă adună cu sfinții la masa Mea cu tine, și am pe Ioan Botezătorul serbat între sfinți cu ziua întâlnirii lui cu Tatăl Savaot și cu sfinții toți de

până la el, și care până la el au sfârșit calea lor spre cer și au intrat în oștirile celor sfinți, în cele ce nu se văd ale țării celei de sus, țara sfinților Mei, care au trudit pentru ea pe pământ.

Mare învățătură trebuie să ia omul cel credincios din credința sfinților Mei. Mai întâi omul credincios trebuie să se înfioare când ia mijlocitor pentru el un sfânt care a trăit pe pământ cu trupul și pe care îl recunoaște viu în cer și mijlocitor între el și Dumnezeu apoi. Dacă acest fior viu nu-l leagă de cel sfânt pe cel ce îl ia pe el de mijlocitor spre cer, atunci legătura dintre pământ și cer nu se face cu putere, nu desființează pe cele ce se văd, care se fac opreliște omului către Dumnezeu.

E mare taină grăirea omului cu Dumnezeu și cu sfinții Săi. E de așezat bine în mintea omului acest înțeles. Când omul se duce într-un oraș mare și vestit, se pregătește cu duhul și cu trupul și călătorește apoi cu gândul spre orașul acela și spre cele ce va face acolo și spre cei cu care se va întâlni. Mai mult decât aceasta trebuie să-și facă omul pregătirea când duhul lui îl poartă spre cei din cer, căci despărțirea între cele de pe pământ și cele din cer sunt cele ce se văd și sunt însuși trupul omului și cele ale trupului lui, trupul pe care omul trebuie să-l pregătească spre călătorie înspre cer atunci când duhul lui sau trebuința lui îl poartă într-acolo, căci trupul este cel care poartă duhul și este locuința sufletului și a duhului omului pe pământ.

O, măi poporul Meu, multă din vremea sa de pe pământ ar fi s-o lase omul slujitoare spre cele de sus ale patriei cerești și ale celor locuitori într-însa prin cetățenia lor. Așa a fost timpul și dorul și lucrarea sfinților Mei, care cu dor mult căutau să-i atragă spre cele din cer și pe cei ce uitau de Dumnezeu și de cer în petrecerea lor cu trupul pe pământ. Cine vrea să aibă slujire mare și locuință slăvită și fericire cu Domnul pe vecie întru cele cerești, acela învață mult pe pământ și se pregătește mult și dă probe mari și mereu pentru notă bună în cer, și are multă înțelepciune și mult rod strâns apoi, iar plata cea din cer este ca și a unui om care pe pământ își strânge multă cunoștință și multă trecere între oameni prin marea lui ținută, câștigată prin învățătură și prin fapte și prin note mari, și apoi mulți iau de la el pregătire și ridicare spre trepte înalte între oameni și peste oameni, și spre buna lor slujire căpătată cu trudă pe pământ.

O, ce cuvinte mari trebuie spuse despre cel mai mare între cei ce s-au născut din om pe pământ, despre nașul Meu de botez, proorocul Ioan, fiul lui Zaharia și al Elisabetei, rudenie cu Mine după trup! Dacă Eu, Domnul Iisus Hristos, am luat trup din trupul mamei Mele Fecioara, rudenie aproape cu Ioan și cu cei ce l-au născut pe el, atunci Eu sunt rudenie cu Ioan, rudenie aproape, iar între cei din cer tot așa suntem și întreit rudenie suntem în cer.

Nu-și face omul socoteala pentru ceea ce trebuie să fie și să facă el pe pământ, iar Eu le spun tuturor că Ioan proorocul și botezătorul Meu va sta față în față cu tot omul care s-a născut din om pe pământ și n-a luat în seamă îndatoririle lui cele cerești dacă s-a născut și a fost.

Grăiesc cu tine în cer așa cum am grăit și pe pământ, o, botezătorule al Meu, iar cerul este cu Noi aici, unde grăim și unde așezăm masă de cuvânt pe pământ. Îi învățăm pe oameni supunerea Mea și a ta, căci ei nu știu taina aceasta mare și nu caută cu ea mai mult decât tot ce caută ei. E ziua ta de serbare între sfinți și trebuie să le ținem cuvântare oamenilor de pe pământ. Nu trebuie să-i sortăm pe cei ce cred sau pe cei ce nu cred pe cele din cer lucrătoare peste pământ, căci cuvântul cel din cer naște din nou omul, ori spre viață veșnică cu Domnul, ori spre osândă veșnică, fie că vrea, fie că nu vrea omul, și se face această lucrare tainică de către cei din cer după cum și-a

strâns omul în inimă și în minte pe pământ, ori cerul și cele veșnice din el, ori pământul și cele vremelnice de pe el. Cuvântul dintre Mine și tine încununează sărbătoarea ta între sfinți în ziua aceasta și Ne arătăm mărturisitorii Tatălui așa cum am fost și pe pământ călători spre Tatăl, spre țara Lui cea pentru Noi și pentru cei ce au trudit și trudesca și Noi spre ea pe pământ. Suntem serbați în mijlocul poporului cuvântului Meu, și el Ne este casă și masă, iar Noi punem pentru el și pentru sfinți, punem pe masă, și binecuvântată este masa aceasta a cerului pe pământ, la care sfinții servesc pe cei ce iau de pe ea și se hrănesc. Amin.

— **M**are a fost încă de la începutul cel din vecii taina Ta cea în Tatăl păstrată, o, Doamne, o, Fiule Unul al Tatălui Savaot! Cine s-a mai născut pe pământ om ca să stea numai cu Tine, numai în Tine cu viața lui de pe pământ? De la mine și până la mine nu a mai fost încă unul ca Ioan, Botezătorul Tău, ca mine, cel ce am stat în Tine și în taina Ta dintre cer și pământ, și în Tatăl în toată vremea trupului meu, care m-a purtat în locuința lui pe pământ.

O, ce mare lucrare mi-ai hărăzit, Doamne! Taina mea cu Tine și a Ta cu mine a fost mare pe pământ. Supunerea mea a făcut să se poată împlini această lucrare a mea pentru Tine în mijlocul oamenilor. Plângi mult, plângi îndelung față în față cu mine, cu sfinții, cu Tatăl, plângi, Doamne, că vremea Ta de acum e măreață foarte, că iarăși ai venit pe pământ cu lucrarea Ta și e mare slava Ta cea de azi, că e mult de tot cuvântul coborârii Tale și are putere în el cât cele șapte veacuri pecetluite de Scripturi, și nu mai este loc în oameni acum pentru Tine așa cum a fost în mine când m-a pregătit Tatăl încă înainte de zămislirea mea ca să mă nasc între oameni și să aduc Ție apoi lucrarea mea, Doamne, și viața mea în ea, căci am mers înaintea Ta cu viața și cu credința toată și am stat în fața lui Irod cu legea cerului ca să înfierez păcatul pe pământ, păcatul lui Irod, regele lui Israel, care nu avea gândul la Tine și la cei din cer în vremea lui de rege, căci s-a lăsat acesta spre mare cădere în păcat și n-a voit să se dea de partea Ta cu viața lui de pe pământ. Acest păcat greu și rușinos în om a început de la primul om, de la cel zidit de mâna Ta din pământ, o, Doamne, și apoi dăruit cu duh și cu suflet viu prin suflarea Ta de peste el, dar el n-a ales să iubească supunerea pe care Tu l-ai învățat s-o aibă, și a ieșit de sub ea și a făcut voia lui omul.

Uitătura femeii îl scoate din minți pe om, o, Doamne. Irod nu m-ar fi despărțit de trup prin tăierea capului, dar voia lui s-a lăsat slăbită de femeie și de uitătura ei, care l-a supus pe el vrând-nevrând. A fost pe pământ o fată iubitoare de Hristos, care l-a privit cu uitătura ei pe împărat, iar împăratul s-a umplut în el de dorul după ea și a trimis slugi după ea s-o aducă lui, căci gândul lui i-a fost robit spre ea prin uitătura ei, iar dacă ea a văzut că a greșit, s-a temut apoi și a spus că dacă împăratul dorește ochii ei, i-a trimis lui ceea ce el dorea de la ea, și-a luat ochii de la locul lor și i-a trimis împăratului, iar ea a rămas de partea Celui ce locuia în inima ei, de partea lui Hristos, și s-a despărțit ea de ochii ei, dar nu de Hristos, și așa și-a reparat ea greșeala făcută asupra împăratului, și apoi greșeala împăratului asupra ei.

O, cât de mult, cât de amănunțit ai învățat Tu în vremea aceasta pe fiii și pe fiicele poporului cuvântului Tău, Doamne! Omului îi trebuie mare pregătire ca să poată semăna el cu Tine apoi, și mare veghe apoi peste el în toată vremea. Împotriva păcatului trebuie multă învățătură, Doamne, căci cei ce se lasă spre păcat pot face păcat din păcat apoi împotriva celor ce învederează păcatul din ei, îndemnându-i aceia pe ei la pocă-

ință pentru păcat și la salvare din moartea aceasta. Omul face ascundere apoi față de cel căruia greșește, așa cum a dat Cain să facă după ce a greșit el lui Dumnezeu. Cine păcătuiește împotriva celor puse peste el de Dumnezeu sau de oameni ca să le împlinească, se ascunde acela apoi pentru cele greșite de el, se ascunde cel ce face ascundere pentru păcat și fuge de cel de care se ascunde și se poartă urât cu el, căci are de ascuns. Iată, omul ascuns se face aspru cu cel de care se ascunde și se face mincinos față de el, iar purtarea cea urâtă îl dovedește pe cel ascuns cu faptele sale, așa cum a fost dovedit Adam și Cain și Irod și toți cei care au avut de ascuns înaintea dreptății lucrurilor și a faptelor. Irod însă păcătuia pe față și tot Israelul știa păcatul lui, și trebuia să vină cineva în fața lui și să înfiereze prin duhul proorociei păcatul lui, prin duhul care vede pe cele trecute și pe cele ce sunt și pe cele ce vin ca fapte ale omului, dar uitătura femeii nu l-a lăsat pe Irod să iasă de sub puterea păcatului și să scape de pedeapsa cea pentru păcat apoi, și s-a lăsat pe mai departe în păcat regele Irod, ba a mai dat și ascultare cu supunere femeii desfrânate, care l-a slăbit pe el spre ea, și m-a dat regele spre tăierea capului ca să nu se mai audă înaintea lui și în Israel muștrare pentru el și descoperirea păcatelor lui.

Mai mare putere trebuie să aibă supunerea omului spre Dumnezeu, o, Doamne, mai mare putere ca puterea păcatului din el. Aceste două puteri, puterea păcatului și puterea sfințeniei, pe care eu le-am dat astăzi de pildă, acestea două grăiesc prin ele însele. Păcatul din Irod, și sfințenia din mucenița cea dorită de împărat spre păcat, sunt una în fața celeilalte, și am cuvântat eu în ziua mea de serbare despre aceste două puteri, ca să fie de învățătură de viață peste cei ce dau să înțeleagă ce înseamnă Dumnezeu cu oamenii pe pământ și câtă supunere trebuie să învețe ei de la noi, cei ce ne-am supus desăvârșit Tatălui pentru venirea noastră pe pământ între oameni și pentru slava Ta apoi prin această lucrare atunci, o, Doamne. Acum două mii de ani am ieșit din pustie și am fost botezătorul Tău la Iordan și Te-am vestit lumii Mielul Tatălui, iar Tatăl mi-a auzit mărturisirea și a adăugat cu glas de sus, cu glas de tunet că ești Fiul Său iubit, întru Care El a binevoit. Supunerea mea a fost deplină înaintea Ta în toată vremea mea de pe pământ, o, Doamne, iar credința mi-a lucrat mult, și inima mi-a fost în Tine mereu și mult, ca și credința, și nu mi-a trebuit dovezi ca să pot și ca să fiu supus și împlinitor voii și lucrării Tatălui în vremea aceea. Așa ai lucrat și Tu, așa Te-ai supus și Tu, o, Doamne. Te-ai supus desăvârșit Tatălui, și tot așa și omului, și dor Îți este să vezi că înțelege cel ce vine la Tine că are de lucrat și de dovedit supunere mare cu ajutorul credinței, iar supunerea este blândă, este duioasă, este înțeleaptă prin lucrarea ei și îl supune ea pe om Domnului și îl învață pe el să stea în lumină, căci cel ce ascultă nu mai are ce ascunde, ci se face cunoscut prin supunere și prin mare mulțumire în Domnul în toată vremea, așa cum am fost eu și inima mea în toată vremea mea pe pământ.

Voiesc mult să crească poporul Tău de azi în duhul și în lucrarea supunerii și să învețe el mult aceasta de la noi, o, Doamne. Cuvântarea noastră de azi a fost dorită și gustată de toți cei din cer. E mare bucurie celor din cer venirea Ta în cuvânt la poporul Tău aici. Cuvântul meu să-i dea lui împlinire a sa în el, ca și cuvântul Tău, și să ai Tu credință și supunere cu iubire înaintea Ta în fiii cuvântului Tău de azi, în cei născuți de sus la cuvântul Tău, cu care s-au întâlnit ei pentru nașterea lor cea de sus și pentru statul Tău în ei apoi pe pământ între oameni, Doamne. Eu, Ioan, Botezătorul Tău, Te mărturisesc acum din

cer pe pământ Cuvântul Tatălui Savaot, prin Care oamenii se pot boteza cu botezul Duhului Sfânt spre credință și spre pocăință și spre viața lor cu Dumnezeu apoi pe pământ. Amin.

— **E**u, Domnul Iisus Hristos, te mărturisesc și Eu botezător al Meu acum două mii de ani la Iordan, și-ți binecuvintez cuvântul și puterea lui cea ziditoare peste oameni în ziua ta de serbare între sfinți. Ioan Botezătorul Meu ești tu, iar Eu sunt Domnul și Învățătorul tău. Amin.

Zidească-vă pe voi cuvântul Meu și al sfinților Mei, o, fii ai oamenilor, că n-are cine să sufle peste voi de sus, decât Eu și sfinții Mei, spre învierea voastră înspre cer. Vin pe pământ cuvânt și Mă port cu el peste voi ca să-Mi auziți glasul și să tresăriți și să vă apropiați de Mine, Domnul, și Eu de voi, și să ne întorcem unii spre alții, căci suntem despărțiți. Păcatul din voi vă desparte de Dumnezeu, Mă desparte de voi mereu, o, fii ai oamenilor. Ascultați glasul Meu, care vă strigă spre patria cerească și dați-i putere peste voi, ca să vă vindecați de păcat și de plata lui apoi. Eu, Domnul, am milă de voi. Suspirând vă strig și vă aștept spre înviere. Vin cu sfinții pe pământ și grăiesc cuvântul învierii peste voi. Auziți glasul Meu, auziți-l voi! Stau în mijlocul neamului român cu cuvântul venirii Mele și voiesc să înviez mai întâi acest neam și să fac din el lucrare peste mulți, care se vor scula din păcat.

Pace ție, popor al cuvântului Meu! Am stat la masă cu tine și am pus pe ea hrană pentru fiii oamenilor, care se întâlnesc cu cuvântul Meu de peste tine. Învață lecția supunerii înaintea Mea, măi poporul Meu. Supune-te Domnului, așa cum am fost Eu și Ioan supușii Tatălui, căci sunt Învățător prin însăși pilda vieții Mele, iar sfinții sunt asemenea Mie, căci M-au iubit și M-au urmat supuși.

Pace vouă, celor învățați de Dumnezeu, căci mult vi se va cere! Pace ție, Ierusalime nou! Să se întindă cortul Meu de peste tine și să-și afle hotarele lui cele vestite prin Scripturi și prin prooroci! Pace vouă, fiilor, căci vă numesc fii, iar voi să lucrați pentru acest nume lucrarea fiilor lui Dumnezeu, lucrarea Mea cu voi, o, fiilor! Amin, amin, amin.

29 august/11 septembrie 2012

Praznicul Nașterii Maicii Domnului

Taina nașterii Maicii Domnului, așteptată de prooroci. Grăirea Domnului cu neamul român. Îndemn la pocăință mare pentru cei care lucrează fărădelegea.

Eu sunt Alfa și Omega, Eu sunt Cel ce sunt. Sunt Fiul lui Dumnezeu Tatăl Savaot și sunt cuvântul Lui peste pământ, căci scris este să vin pentru cei dreپți și pentru cei nedreپți, care fac strâmbătate ziua și noaptea și să grăiesc peste fărădelegile lor, iar pe cei dreپți cu inima să-i mângâi și să-i mântuiesc de apăsare, căci scris este: «Nu vor greși cei ce nădăduiesc în Domnul».

Cuvânt de praznic sfânt aduc pe pământ în ziua aceasta. Mama Mea Fecioara de-a dreapta Mea stă, iar puterile cerești se apleacă înaintea Noastră ca semn de slavă pentru Fiul lui Dumnezeu și pentru mama Fecioară, Născătoarea Lui între oameni pe pământ. Acum două mii de ani Mi-a pregătit Tatăl Savaot pântece de Fecioară, în care să Mă însămânțez de la Duhul Sfânt lucrare și să Mă nasc apoi Prunc și să cresc până la vârsta bărbatului desăvârșit și să plătesc apoi viața omului, căci omul a căzut din Dumnezeu și n-a mai putut să-și dobândească înapoi viața, și M-a trimis Tatăl pe Mine după om și Mi-a spus să Mă las jertfă pentru răscumpărarea vieții omului,

iar Eu L-am ascultat pe Tatăl, căci fiul cel adevărat fiu ascultă și se supune și biruiește pentru cel de care ascultă, și este biruitor apoi.

A pregătit Tatăl atunci nașterea celei ce avea să Mă primească de la Duhul Sfânt în pânțele fecioresc și să Mă nască între oameni pe pământ, și a lucrat Tatăl cu minuni și a pregătit calea ei ca să se nască între oameni și ca să pregătească apoi calea Mea ca să vin, căci era scris să vin.

Iată zi de praznic sfânt, o, mamă Fecioară, iată ziua ta de naștere între oameni pe pământ, și e praznic în cer și pe pământ pentru tine, mamă! O, ce taină dulce și sfântă a fost nașterea ta! Priveau toți proorocii de până la tine această zi, vestită de ei în vreme că va veni și că tu vei fi și te vei face cale a venirii Mele pe pământ, mamă. Toți dreptii au așteptat în cer această zi de sărbătoare atunci, ziua venirii tale pe pământ, naștere cu minune, căci părinții tăi erau sterpi și plângeau. Plângeau bunicii Mei după un rod de la Dumnezeu, și Tatăl a șters lacrima lor la rugăciunea lor și te-a adus lor pruncă, și apoi te-a făcut Tatăl mama Mea, Fecioară mamă te-a făcut, și ai adus tu pe Fiul Tatălui Savaot pe pământ între oameni, mamă, iar taina cea ascunsă în veacuri și nepricepută nici de îngeri s-a arătat atunci la vedere, căci Eu, Domnul, M-am făcut Fiul tău, Fiul Fecioarei cea vestită de prooroci că va fi și că va purta în pânțele pe Fiul lui Dumnezeu.

Ne așezăm cuvânt și masă cu sărbătoare în mijlocul poporului cuvântului Meu cel de azi, mamă, iar neamul român să se aplece să ia de pe masă și să afle grăirea Domnului, căci pe vatra lui este Domnul cuvânt peste pământ acum, la sfârșit de timp, și cheamă la mântuire și la înțelepciune de sus acest neam, căci l-a ales Tatăl Savaot acum două mii de ani ca să-Mi fie de cărare peste neamuri, și casă de venire a Mea să-Mi fie, și să-Mi sălășluiesc în patria lui venirea Mea cuvânt de la Tatăl la om, că am de pregătit ziua judecării, și este mult de lucrat pentru ea, și Îmi pregătesc neamul român ca să lucrez din mijlocul lui peste pământ această zi.

O, neam român, tu porți numele Meu, numele lui Iisus Hristos pe creștetul tău încă de la începutul tău cel dintâi, cel din vremea începutului Meu peste tine acum două mii de ani, și ești întâia născută atunci între popoare din Hristos, o, țara Mea cea de azi, căci întâiul Meu ucenic, întâiul apostol al Meu, Andrei, ți-a pus atunci cămășuța de botez pe trupul tău și te-a numit cu numele Meu, țară creștină te-a numit, căci numele de creștin vine de la numele Hristos. Am tras din greu, Eu și tu apoi, ca să-ți fie păstrat acest nume măreț, căci tu ai fost întâia născută din ape la facerea lumii și ai purtat pe vatra ta taina facerii omului, iar în această vreme, când antichrist și supușii lui vor să scrie biruință asupra Fiului lui Dumnezeu, Făcătorul omului, lucrez și mai mult pentru păstrarea ta întru slava ta cu Mine acum, la sfârșit de timp, o, țara Mea de azi. Te-a hărăzit Mie Tatăl ca să te am a Mea în locul poporului Israel, care M-a tăiat din mijlocul lui și M-a răstignit când am venit la el și am dat să-i întorc inima spre părinți, dar el n-a vrut aceasta, iar Tatăl Mi te-a dat atunci de țară a întoarcerii Mele după două mii de ani, căci este scris în Scripturi să treacă o mie și iarăși încă o mie de ani și să vin apoi să fiu biruitor asupra șarpelui cel de demult, satana, care l-a înșelat în rai pe om să nu Mă asculte, pe când omul era așezat de Mine în rai ca să asculte de Dumnezeu și să facă voia Lui cu statornicie și să nu uite aceasta, dar iubirea de Dumnezeu când se face mică în om, se face mare apoi spre el puterea lui satana, puterea cea rea, și are Domnul apoi de lucru mult pentru om ca să-l izbăvească de moartea aceasta, de despărțirea lui de Dumnezeu, căci moare omul ori

de câte ori Îl dă pe Domnul de peste el ca să-și facă voia.

Te chem și te aștept spre iubirea dintre tine și Mine, o, neam român, dar caută după înțelepciunea cea de sus cu inima ta acum, căci ea este cartea poruncilor lui Dumnezeu, și din care curge legea, care dăinuiește de-a pururi, și fără de care nimeni nu dobândește viața, iar cei ce o părăsesc pe ea dobândesc moarte, precum este scris. Dar tu întoarce-te spre înțelepciune, o, neam român, și nu lăsa slava ta cea de la Dumnezeu altui neam, căci folosul înțelepciunii aduce descoperirea lui Dumnezeu și iubirea Lui cea pentru fii apoi.

Mă doare când văd inimă de păgân în mulți din fiii tăi, neam român. Aceasta întârâtă pe Domnul să lase pe vrăjmaș să vină, și așa se întâmplă când un popor uită de Dumnezeu și disprețuiește pe Cel ce l-a născut. E părăsit de Duhul Cel din cer neamul român din pricina păcatelor lui, căci s-a abătut mult de la Domnul și a călcat poruncile Lui și n-a mers pe calea dreptei rânduiești. Am lăsat, așadar, nenorocirea să vină, dar tot Cel ce a abătut-o spre voi poate să vă mântuiască din mâna fraților voștri cei vrăjmași între voi, numai să îndrăzniți să Mă strigați ca să vă scap de această împilare și degrab să Mă milostivesc spre voi, că iată, acum îndurați răbdători cele născute între voi din pricina părăsirii de Dumnezeu, dar Eu, Domnul, voiesc să-Mi aduc aminte de voi dacă Mă strigați; și după cum duhul vostru s-a aplecat spre rătăcire de Dumnezeu, căutați-Mă înzecit cu inima plânsă, căci Cel ce v-a dat un nume atât de mare vă va aduce vouă izbăvirea, iar cei plini de duhuri necurate între voi vor slăbi, dar îmbrăcați-vă în haina dreptății, o, fii români, ca să vă arate Domnul întru strălucirea Sa înaintea popoarelor de sub cer, căci este scris că toți munții înalți se vor apleca înaintea neamului cel călăuzit de Dumnezeu cu dreapta Lui îndurare.

Îți hărăzesc izbăvire de sub cei nedrepti din mijlocul tău, o, neam român. Cere-Mi să-i dau în lături și să fac loc la cărmă celor cu inima smerită, iar cei ce cred că numai ei sunt și vor fi stăpâni peste tine, să se prăbușească de pe întăriturile lor și să fie vădită necurăția inimii lor acum. Eu, Domnul, sunt cu mare izbăvire în mijlocul tău, dar cheamă-Mă, popor român, căci sunt în brațe cu mila Mea cea pentru tine, numai să Mă aștepti și să-Mi deschizi și să Mă ai de Dumnezeu al tău, căci Eu, Domnul, aduc mare izbăvire celor ce Mă au Dumnezeul lor și scăparea lor. Amin.

O, mamă Fecioară, durerea Mea și lacrima ei pentru neamul român s-au făcut râvna Mea cea de azi, căci Mi-a dat Tatăl patria aceasta când Ne-am născut Noi pe pământ acum două mii de ani, mamă, și fi-va să ieșim cu biruință mare din mijlocul acestui neam, în care Îmi am așezată masa Mea de cuvânt acum. Tu ești mamă. Suspinul tău e ca și al Meu pentru fiii acestui neam, din care Tatăl Mi-a ridicat acum popor de sprijin Mie ca să pot veni, iar el să Mă aștepte când vin și să-Mi culeagă cuvântul și să-l împartă, mamă. Glasul tău îndreaptă-l acum spre fiii neamului român, că e mare războiul nedreptății celor ce au călcat peste toată dreptatea ca să fie ei stăpâni, o, mamă. Voiesc să se lase biruiți de-acum acești dușmani de neam, mamă. Nu mai pot de durere uitându-Mă la fărâdelegile lor, care stau în calea slavei Mele cu acest neam, și spre care se vor apleca popoarele curând, curând, dar crucea acestui neam apasă greu de tot peste el. „O când ne vei mângâia, Doamne?”, așa strigă inimile multora care așteaptă în acest neam izbăvirea cea de la Mine, mamă. Să-i ajutăm pe ei, să lucrăm mult pentru ei, o, mamă. Lasă-te cu glasul tău de mamă peste acest neam acum, în zi de praznic sfânt, o, mamă. Amin.

— **A** jutorul lor de la Domnul, Cel ce a făcut cerul și pământul, vine la ei această iz-

băvire, o, Fiule Emanuel, Copilul meu Iisus Hristos. Nădejdea să le fie neclintită, căci noi avem puterile cerești în mare lucrare pentru izbăvirea aceasta. Ori de câte ori fiii cei răzvrățiți ai acestui neam își întăresc asupririle peste frații lor, puterile cerești se împart cu lucrarea lor și aduc izbăvirea din toate câte pândesc să se ridice pe rând și să întărească fărădelegea cea asupra dreptății a toate. O, nu mai e mult. Va pieri toată puterea cea vrăjmașă, pe care au lăsat-o să vină toți fiii români care n-au vegheat pentru statul Tău în mijlocul lor cu biruința Ta cea de sus, o, Doamne milos pentru ei.

Vă întăresc credința în Fiul meu Iisus Hristos. Fiți plini de credință, fii români. El nu i-a lăsat să-L aștepte pe cei ce L-au așteptat cu izbăvirea. E groasă ceața cea din partea celor mincinoși în mijlocul acestui neam. Domnul o va risipi, o va subția pic cu pic și se vor arăta după risipirea ei toți cei care din întunericul ei au pus pe foc ca să fiarbă oala fărădelegii lor, îndreptate asupra acestui neam, neamul Fiului meu Iisus Hristos la sfârșit de timp, căci Tatăl Savaot l-a dăruit nouă pentru sfârșit de timp ca să vină Domnul și să Se slăvească în cuvânt pe vatra Lui și să aducă lumină popoarelor, după cum este scris de cuvântul care va curge din gura Lui spre înțeleptirea neamurilor și limbilor de pe pământ.

E mare vrăjmășia inimilor celor ce s-au suit acum la cârma neamului român, iar învrăjbirea s-a ivit pe neașteptate și a adus cu ea durere mare. Aceștia s-au sculat cu război și au lucrat în vreme de noapte și au pus mâna pe scaunele cârmuirii și sunt fățarnici foarte prin lucrarea minciunii, cu care ei se hrănesc, dar puterile cerești sunt pe urmele lor și lucrează odată cu ei și strică planurile lor ascunse, că e Domnul în război cu ei pentru izbăvirea celor ce-L așteaptă pe El cu ea.

Voi, cei care v-ați sculat să vă bateți joc de pacea și de lumina cea de la mijloc a neamului român, opriti-vă, fiilor, de la lucrarea fărădelegilor voastre și dați-vă de partea celor drepti cu inima și cu judecata și cu înțelepciunea, căci vă va fi prea greu față în față cu dreptatea Domnului când ea va sta de față cu voi în ziua ei de slavă. O, dacă nu puteți să iubiți, fiți măcar cumiți, opriti-vă să mai săvârșiți răul mai mult decât l-ați săvârșit până acum! Oprească-se lucrarea mâniei voastre, căci cu mânie și cu minciună ați lucrat și ați dărmat străjerii cei buni de la cârmă peste acest neam. Se uită Domnul la voi, se uită toți sfinții la limba voastră cea plină de minciună și de nedreptate, și vă atrageți cu ea rușinea cea mare, care va veni fără de veste peste voi. Sunt mamă și mi-e milă de voi. Ocrotesc ca o mamă neamul român și vatra lui. Vă îndemn la pace, la temere de Domnul și la lucrarea dreptății a toate, dar mai cu seamă la pocăință mare vă îndemn, ca să vă ajute ea să scăpați de pedeapsa pe care v-ați agonisit-o mult prin tot ceea ce ați adus voi durere și suspin și nedumerire peste neamul român. Să se stingă focul trufiei în care ard mințile voastre îndemnându-vă spre ură între frați! Ați adus învrăjbire mare între frații români. O, de ce-ați făcut aceasta? Pentru cine slujiți voi, oare, prin duhul minciunii și al urii între frați? O, nu e frumos să vă dați de partea fărădelegii, care v-a obosit și pe voi din destul, căci fărădelegea nu poate aduce nimic bun prin lucrarea ei, ci laț și sminteală aduce ea și prinde sub ea pe cei ce o lucrează pe ea. Mă aplec Fiului meu Iisus Hristos pentru voi și Îi spun Lui așa:

Scoală-Te, Doamne, înalță-se mâna Ta și nu uita pe cei iubiți ai Tăi până în sfârșit, căci ei Te așteaptă să-i izbăvești de sub lucrarea celor răzvrățiți între ei! O, pune stavilă răzvrătirii și pașilor celor ce o lucrează pe ea, și naște Tu în ei păreri de rău și duh de pocăință, și frică de Dumnezeu să le hărăzești lor,

Doamne, căci fără ea ei pier pic cu pic și nu știu ce fac, bieții de ei. Te-am născut din pântecul meu cel fecioresc și Te-am dat Dumnezeu al neamului român atunci când ai venit și când Te-a lepădat apoi de la el poporul lui Israel, la care ai venit de la Tatăl. Stau ocrotitoare mare peste acest neam, de atunci și până azi, și îl iubesc pe el pentru Tine, Fiule scump, și mult îl iubesc și mult veghez hotarele lui și taina Ta cu el în mijlocul lui, că iată, ai pe poporul cuvântului Tău în mijlocul lui și îl ții cu mânuțele ridicate spre Tatăl, așa cum stăm și noi lângă el și aducem Tatălui mereu acest neam, cu rugăciune vie pentru soarta lui cea de la Dumnezeu în acest timp.

O, popor iubit, stai cu dor și cu inima plină de Domnul înaintea Lui pentru tine și pentru neamul român, iar Domnul îți va da ție iubire mare, ca și a Lui, căci trebuie să învieze neamul român în taina slavei ce va să fie peste el cu Fiul meu Iisus Hristos, biruitor asupra lui satana, șarpele cel de demult, care a despărțit pe om de Dumnezeu. Veghea ta să fie pentru venirea Domnului pe pământ, o, popor micuț și veghetor înaintea Lui, și va veni Domnul mereu și va păstori cu toiag de fier, cu cuvânt de sus neamul român, și va curge învățătura Lui peste popoare, precum este scris despre muntele înțelepciunii lui Dumnezeu peste pământ, din care vor lua neamurile pământului și vor căuta spre Domnul spre sfârșit de timp. Amin.

Pace ție, o, popor român! Prețuiește darul Domnului în mijlocul tău! Ia aminte la cuvântul Lui de peste tine, ia-l de la cei împărțitori de Dumnezeu din mijlocul tău, căci El este împlinitor prin tot cuvântul Său rostit, de la început și până azi și până peste toți vecii. Vine Domnul la tine cuvânt, o, neam român. Scoală-te întru întâmpinarea Lui și vino spre iubirea Lui și vino tu spre asemănarea cu El în iubirea ta, căci Dumnezeu este iubirea, și numai El este ea. Amin.

— **E**u sunt Alfa și Omega, o, mamă Fecioară. Eu sunt Cel ce am cuvântat cuvântul Tatălui la început, și tot Eu sunt Cel de la sfârșit cuvântul Său și Fiul Său, și sunt Cel născut din pântecul tău cel fecioresc, mamă. Tu ești mamă Fecioară. O, ce frumos nume de mamă ai, mamă Fecioară! Numai tu ai fost și ești așa, numai tu, o, mama Mea Fecioară, și numai Eu sunt Fiul Tatălui și Fiul tău! Să se nască din această iubire toți fiii oamenilor, mamă! Să se nască din iubirea Tatălui pentru ei toți cei care se pot apleca să se facă fii ai lui Dumnezeu, mamă! E praznic de naștere a ta în cer și pe pământ în ziua aceasta. Ai venit între oameni acum două mii de ani și ai fost apoi mama Mea, mamă fecioară ai fost, și ai născut pe Dumnezeu pe pământ. Slăvită este taina Noastră între pământ și cer, și fericiți sunt cei ce cred în ea, mamă, și nu este altă fericire în afară de aceasta una, o, mamă. Cei ce vor fericirea, să se aplece să fie cu Noi și ca Noi, mamă. Ea este a tuturor celor ce cred în ea, a celor ce sunt cu ea, mamă. Amin.

Binecuvintez lucrarea cea de taină a poporului cuvântului Meu, fii prin care Eu, Domnul, pot să fiu acum pe pământ cu oamenii. Tot ce lucrați voi, tot ce începeți voi să lucrați, Eu, Domnul, aduc și binecuvintez. Lucrez tainic cu voi multe lucrări, și lucrăm cerește, fiilor. Fiți cerești, măi fiilor, căci cerești sunt lucrările Mele cu voi pe pământ. Fiți ascultători Duhului Meu dintre voi, fiilor. El veghează de la mijloc, iar voi să ascultați și să luați de la El cu credință, căci El vede și vestește și împlinește de la Dumnezeu cu voi.

Voi sta de vorbă cu voi și voi întări taina Mea de peste voi, ca să aveți voi grijă mare și mereu de uniforma pe care trebuie s-o aveți înaintea Mea, fiilor. Mai întâi căutați să aveți toți aceeași formă, aceeași statornicie, căci Eu v-am înveșmân-

tat frumos când ați venit ca să luați voi chipul Meu, semnul Meu peste voi. Fiți, dar, unii altora asemenea înaintea Mea, fiilor, ca să nu vă pierdeți uniforma pe care trebuie s-o purtați voi înaintea Domnului. Ea vă păstrează în unitatea duhului și a trupului și a sufletului între frați, ea vă aduce la asemănare între voi, măi fiilor. Fiți cuminiți, fiți curați, fiți frumoși, fiți blânzi, fiți miloși și fiți ascultători mult, toți asemenea întru acestea, măi fiilor, iar uniforma cea de deasupra s-o păstrați fără de schimbare și fără de sfârșit, ca și legământul dintre Mine și voi, de-a pururi unul, și lucrați-Mi prin el, măi fiilor.

O, fiilor, fiilor, fiți cu veghe peste voi înaintea Mea, ca să vă cunoașteți între fiii oamenilor că sunteți ai Mei și ca să vă cunosc Eu ai Mei. Fiii oamenilor să vă poată deosebi dintre ei după înfățișarea voastră cea dinăuntru și cea din afară, iar Eu, Domnul, să vă am ai Mei după această înfățișare, căci Eu am plâns mult înaintea Tatălui ca să am un popor și să plâng în mijlocul lui cu lacrima Mea cea după om și să se facă lacrima Mea cuvânt peste pământ, și mila de Mine să-l prindă pe om și să se întoarcă el la iubirea Mea cea pentru el, căci Eu l-am pierdut pe om din rai acum șapte mii de ani, și am de așezat acum iarăși în rai pe om, și să fie el după ascultarea lui de Mine locuitor în rai și să-Mi vindece el rana făcută de el la început în rai, căci Eu plâng după om, plâng ca și la început după el, plâng mult, și plânsul Mi-e duios și Mă doare, și voiesc să-Mi ștergă omul lacrima, și să rămână iubirea Mea cea din rai între Mine și om pe pământ. Amin, amin, amin.

8/21 septembrie 2012

Praznicul înălțării Sfintei Cruci

Uniforma este crucea purtată: supunerea. Cel nemulțumit nu poate înțelege taina purtării crucii. Cinstirea duminicii prin veghe. Grăirea Domnului cu cei ce se miră de venirea Domnului cuvânt pe pământ.

Eu sunt Păstorul Cel bun, Păstorul Cel cu crucea, și am nume mare și Mă numesc Unul Născut din Tatăl Savaot, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, și umblu în lumina Lui și sunt lumină din lumină și luminez cu ea lumea și sunt lumina lumii atât cât sunt în lume, iar altfel lumea umblă în întuneric, umblă fără Dumnezeu încoace și încolo și nu știe unde merge, căci nu are păstor mereu peste ea ca să-i spună cum și unde să meargă ea.

Eu sunt Domnul Iisus Hristos, căci așa M-a numit Tatăl Meu prin îngeri, și nu este pe pământ sau în cer nume mai mare ca numele Meu. Eu prin ascultare de Tatăl am nume mare, și prin fapta ei rămân cu numele de Fiul Tatălui Savaot, de o ființă cu Tatăl fiind numit.

Pace ție, popor al cuvântului Meu! Stau cu tine la masă de cuvânt în ziua aceasta de praznic al crucii. Cuvântul cruce este cuvânt mare și are viață în el numele acestui cuvânt. Nu știe nici un om când spune: „*Sfântă cruce, ajută-mi!*”, nu știe ce spune când el spune așa, după ce a învățat de la părinți să spună așa. Stau cu tine la masă de învățatură, poporul Meu, ca să ia de pe masa Mea cu tine cei ce caută la tine învățatura Mea, cea de sus venită pe pământ pentru cei ce vor să învețe de la Dumnezeu, căci pe pământ învățatura care este nu-l duce pe om la Dumnezeu și la viață pe vecie cu El.

Am grăit vouă să aveți grijă de uniforma pe care trebuie s-o purtați voi, măi fiilor. În ziua aceasta vreau să desăvârșesc mai mult această taină, iar voi să vă desăvârșiți prin ea și s-o faceți faptă tot mai întreagă peste voi. Chipul Meu, pe care trebuie să-l purtați voi, este semnul Meu de peste voi. Așa v-am deslușit Eu când v-am pus pe masă învățatură pentru purtarea

uniformei, cu care Eu v-am înveșmântat pe fiecare când ați venit să vă dați Mie ca să fiți apoi ai Mei și când v-am învățat cum să vă înveșmântați.

O, e greu să fie al Meu omul, căci îi trebuie cruce ca să semene cu Mine dacă voiește să fie al Meu, și îi trebuie uniformă fără de schimbare și fără de sfârșit purtată, iar fiii oamenilor să vadă această lumină între ei și să umble după ea, după cel ce ascultă de Dumnezeu pe pământ între oameni, iar dacă-și schimbă omul uniforma își schimbă ascultarea și nu mai este al lui Dumnezeu cel ce pierde semnul care îl arată pe el al Domnului pe pământ.

Uniforma este crucea cea purtată, măi fiilor. Își pune omul cruce la gât ca să aibă și să poarte semnul de creștin, dar ca să-și poarte el crucea, nu are habar cum. Vin Eu și desfac acest înțeles, căci crucea ca s-o aibă omul, el trebuie s-o primească peste el.

E mare durere pentru om să poarte cruce, și aceasta îi este lui durere pentru că nu-i place supunerea, nu-i place să asculte de Dumnezeu și de cel ce este de la Dumnezeu, și mai degrabă se ascunde omul pentru voia sa, căci ca să-și facă voia sa, trebuie să se ascundă omul. Când Eu am dat să-l întreb pe Adam în rai de ce se ascunde de Mine, el s-a supărat că l-am întreat și că am umblat la purtarea lui ascunsă, și s-a răstit la Mine și s-a supărat pe Mine, iar cine se ascunde de Mine se supără pe Mine și Mă amenință prin purtarea lui și prin vorba lui dacă umblu să-l descopăr, și acela nu mai poate rămâne al Meu și pleacă și se ascunde ca să plece și caută cumva să plece, căci nici dragostea, nici frica de Dumnezeu nu mai rămân cu cel ce se ascunde pentru voia lui, căci dacă măcar frica de i-ar mai rămâne, n-ar pleca, ci s-ar apleca pentru umilință, și iată de ce nu are omul înțelepciune ca să nu păcătuiască și să-l ajungă apoi despărțirea de Dumnezeu!

Nu are omul frică de Dumnezeu, pentru că nu-i place cu Dumnezeu și îi place cu ascunderea cea pentru voia lui. Atunci omul leapădă crucea, leapădă uniforma, leapădă voia lui Dumnezeu, nu-i place cu cruce, nu-i place cu Mine și se face potrivnic lui Dumnezeu, căci crucea înseamnă statornicie și ascultare de Dumnezeu cu supunere și e semnul că ești al lui Dumnezeu, dar cui îi este rușine să asculte și să se aplece, aceluia îi este rușine cu cruce și nu stă sub acest semn, sub semnul celui ce este supus sub fapta supunerii înaintea Domnului spre purtarea crucii.

Se cunoaște omul purtător de cruce, așa cum se cunoaște cel ce nu are dragoste ca să vină după Domnul pentru purtarea crucii. Așa cum fără de cămașă nu poate sta fără să i se vadă goliciunea trupului, tot la fel nu poate omul fi al lui Dumnezeu fără să-și poarte crucea, fără să aibă uniforma aceasta, ascultarea cu supunerea cea pentru ea, așa cum i-am cerut Eu omului în rai să se poarte între el și Dumnezeu pentru voia Domnului în el și cu el. Cel nemulțumit este nemulțumit pentru că nu înțelege taina purtării crucii. Are nevoie de iubire, suferă după iubire cel nemulțumit, de parcă o merită el pe ea. El nu știe să dea iubire fără să vrea să primească înapoi iubire și cinstire.

Cel nemulțumit nu se poate numi purtător de cruce și nu-și poate zidi o cale spre Dumnezeu și spre odihna lui cu Dumnezeu. Cum să poată spune: „*Sfântă cruce, ajută-mi!*”, cum să poată spune aceasta cel nemulțumit? Nu-i poate spune nemulțumirii să-l ajute, de vreme ce ea este cea care-l dărmă pe el. O, viața ta purtată te poate ajuta, omule. Pe ea s-o ai de ajutor și s-o rogi apoi să te ajute spre Dumnezeu. Viața ta este crucea care te poate purta și ajuta, dar dacă tu nu ești purtător

de cruce și te posomorăști mereu sub greu și ești nemulțumit, cărei cruci mai ceri atunci tu ajutor, când tu nu ești purtător de cruce?

O, fii ai cuvântului Meu, care vă crește pe voi ai Mei, iată, fiii oamenilor se găsesc care de care mai vopsiți, mai împodobiți, mai parfumați, mai arătoși, ca să atragă spre ei privirile din jur și să aibă trecere mare, zic ei, iar voi, fiilor, să vă gătiți și mai mult, să doriți și mai mult împodobirea voastră cu Dumnezeu, ca să atrageți spre Mine pe toți cei care vă privesc și Mă văd în voi și cu voi, și să am Eu trecere mare prin voi înaintea lor și să Mă ia ei de iubire a lor, de viața a lor, de călăuză să Mă ia, de lumină din cer pe cale cu ei să Mă ia, de cruce purtată de ei să Mă ia ei, și să nu ia de la oameni pentru ei, ci de la Domnul să ia și să poarte ei.

Aveți grijă de paza vieții, fiilor, așa cum trebuie să aibă grijă fiii lui Dumnezeu de păzirea zilei de odihnă a Domnului cu ei. O, să nu dormiți în ziua Mea de odihnă, ci s-o trăiți cu trezvie pentru puterea ei cea pentru voi. Fiți ca și cei ce stau de pază trează la graniță, căci graniță este această zi, și zi de pază este ea pentru viața omului, căci omul n-a stat de pază în rai așa cum Eu l-am învățat, și nu s-a odihnit în Domnul, ci s-a sculat pentru duhul rău și n-a stat în lucrul Meu omul.

Purtarea crucii înseamnă păzirea poruncilor cele pentru viață, dar cei trufași când se îmbolnăvesc așa din pricina nesupunerii și neascultării, cu greu se mai pot aceștia vindeca dacă au în sângele lor acest aluat, din care-și trag ei purtarea lor. Oamenii răspund obraznic, se răzbuună unii pe alții prin cuvintele lor, se trag la judecată unii pe alții, sunt răzbuunători și nu știu nimic din taina purtării crucii, chiar dacă-și pun ei cruce la gât și se bizuie pe ea sau se semețesc cu acest semn. Altfel este semnul crucii purtate peste cei ce știu ce înseamnă crucea și ajutorul lor de la ea.

O, nu știu oamenii că necazurile și suferințele care vin peste ei sunt chiar ajutorul lor pe calea către Domnul. Puțini sunt pe pământ între cei ce știu după adevăr să spună vieții lor anevoioase: „Sfântă cruce, ajută-mă!”. O, cine l-ar mai ajuta pe om spre Dumnezeu dacă nu necazurile care-i vin?

Nu vine pe altă cale mântuirea spre om, decât prin necazuri și prin răbdare pentru ele, căci scrie în prooroci: *«Este vreun bărbat care naște? Căci văd bărbați mulți cu mâinile în solduri, ținându-se de șale ca o femeie cu fața palidă, gata să nască, dar în vreme de strămtorare va veni mântuirea și se va da ea lor»*, și iarăși este scris: *«Jertfește Domnului jertfă de laudă și împlinește Celui Preaînalt făgăduințele tale și cheamă-Mă pe Mine în ziua necazurilor tale și te voi izbăvi și Mă vei preaslăvi»*, dar nu tot așa a grăit Domnul către cel păcătos, căruia i-a zis: *«De ce povestești tu dreptatea Mea și pui legământul Meu pe limba ta, când tu urăști învățătura Mea, lepădând cuvântul Meu înapoia ta, când tu vezi furul și mergi cu el și pui cu cel desfrânat partea ta, când ai pe limbă răutate și viclenie, clevetire asupra fratelui tău și cugeți fărădelegea, iar Eu, asemenea ție, te voi muștra și voi așeza înaintea ta păcatele tale, ca nu cumva să Mă uiți și să pierzi pe Cel ce te poate izbăvi de fărădelegea ta?»*.

În zi de praznic sfânt, închinat crucii Mele purtate, Eu, Domnul, am pus pe masă învățatură scumpă pentru cei ce știu de la Mine cum poate să vină omul după Mine și să-Mi urmeze. Podoaba lui trebuie să fie viața lui trăită din poruncile Mele după voia Mea, după modelul vieții Mele pe pământ, căci crucea este viața, și ea te poate trece spre Domnul.

Purtarea ta înaintea Mea și între frate și frate, să fie dulce purtarea ta, poporul Meu. O, să nu fii supărăcios, fiule, să nu

fii nemulțumit, să nu fii aspru, să nu-ți pierzi răbdarea, să nu uiți de darul fricii de Dumnezeu pentru pașii vieții tale, căci fără ea își pierde omul înțelepciunea pe care o are de la Dumnezeu. Înțelepciunea ta să fie Eu, nu tu, căci tu ești fiu învățat de Dumnezeu, o, poporul Meu. Ia de la izvorul Meu de cuvânt, ia de la fiii cei purtători de Dumnezeu cuvântul Meu și pune-l peste tine în toată împlinirea lui, ca să te numești purtător de cruce și ca să fii așa, căci fiii oamenilor au rămas doar cu crucea de la gât și nu știu ce întrebare vor primi peste ei de la Mine pentru purtarea crucii sau pentru nepurtarea ei, pentru viața lor înaintea Mea, bună sau rea, adevărată sau mincinoasă, luminată sau nu de lumina Mea, care vine pe pământ ca să fie cu oamenii și să umble ei în lumină.

Să nu se mire cei ce se cred ai lui Dumnezeu mai mult decât voi, fii ai cuvântului Meu care vă zidește. O, să nu se mire aceștia de ce sunt Eu cu voi în lume cuvânt de sus peste voi, purtat fiind de nori și de glas de cuvânt peste voi.

O, nu vă mirați voi, cei ce vă mirați de venirea Mea cuvânt pe pământ, căci voiesc să fie lumină pe pământ, căci am spus: *«Atât cât sunt în lume, lumină a lumii sunt»*. Vă spun și vouă: dacă am venit în lume, lumină a lumii să fiu, umblați și voi în lumină, că iată, lumina cuvântului Meu lucrează în mijlocul întunericului de pe pământ. Aplecați-vă și voi după Mine, după cuvântul Meu cel călăuzitor, ca să vă numiți purtători de cruce, căci altfel nu pot fi cu semnul Meu peste voi. Cel ce este cu Mine și umblă după Mine, se cunoaște după viață, după faptă și după rodul lui cel adus lui Dumnezeu, nu după crucea din mână sau cea purtată la gât. Iată, semnul ei are putere, dar voi nu aveți. Umblați în lumină, ca să aveți lumină și putere să înviați morții, așa cum i-am înviat Eu și ucenicii Mei, căci dacă numai îi îngropați pe cei ce mor, nu sunteți ai Mei, nu semănați cu Mine și cu lucrul Meu cel sfânt și plin de înviere peste om.

O, popor al cuvântului Meu, să iei și să împarți această povăț pentru purtarea crucii cea cu rod purtată, căci Eu trebuie să Mă port cu lumina Mea în lume între fiii oamenilor, iar tu să-Mi faci mers. Pe calea pe care călătorește omul, pe aceeași cale merg și Eu cu cuvântul Meu, căci după om trebuie să Mă țin, și să Mă audă el când îi grăiesc și când dau să ajut mântuirii lui.

Puneți peste voi zi de zi toată povățul cuvântului Meu, fiilor, și faceți-vă veșmânt țesut peste voi din cuvântul Meu de peste voi, și cartea Mea cea de azi să fiți voi. Cei ce nu citesc cartea Mea cea de azi cu voi, dar vă văd pe voi, să poată aceștia înțelege cuvântul cărții Mele cu voi, fiilor, crucea cea purtată, uniforma voastră cea de la Mine înaintea celor din cer și înaintea fiilor oamenilor, ca să vadă ei lumina aceasta, veșmântul celor ce Mă iubesc pe pământ, podoaba lor cea din cer peste ei, purtată de ei la vedere, iar cel ce vă va vedea pe voi și vă va primi și se va spăla în acest râu de cuvânt și de viață prin cuvânt, acela se va mântui și va fi al Meu, fiul Meu va fi el, ca și voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

14/27septembrie 2012

Praznicul Acoperământul Maicii Domnului

Credința rugăciunii face minuni și semne mari pe pământ. Păcatul este închisoarea omului. Oamenii aleargă după locurile sfinte, dar omul sfîntește locul. Vorbirea deșartă a omului miroase urât înaintea Domnului.

Cu duhul mângâierii Îmi acopăr locul coborârii cuvântului Meu din zilele acestea și Îmi învierez și Îmi trezesc la lucru sfânt poporul care stă înaintea Mea, sub

povața Mea, sub facerea Mea în grădinile Mele cu el, grădinile slavei, căci trebuie să am cu cine să grăiesc pe pământ dacă Mi-am făcut cale ca să vin. Vin pe pământ cuvânt de facere, de naștere din nou a lumii și lucrez pentru înnoirea a toate, căci scris este pentru sfârșit de timp între Mine și Tatăl: *«Noi le facem pe toate!»*. Amin.

Sunt Domnul Iisus Hristos și sunt Mângâietorul celor ce cred în Mine și Mă au de Dumnezeu al lor și cer de la Mine ceea ce trebuie cărării lor cu Dumnezeu. Sunt cu mama Mea Fecioara în zi de serbare pentru ea și Ne așezăm cuvânt pentru cei ce Ne cunosc coborârea, și apoi Ne împărțim celor ce Ne așteaptă de pe pământ prin acest izvor de cuvânt. Credința rugăciunii, această putere face minuni și semne mari pe pământ prin cei ce cred așa. Credința strigării spre Dumnezeu, Cel ce poate da celor ce-I cer Lui, această putere trebuie învățată de la Dumnezeu, nu de la om, căci omul nădăjduiește numai pentru cele de jos când Îi cere Domnului pentru el. Credința însă îi dă omului pe cele cerute de el de la Domnul, dar această credință trebuie povățuită, ca să aibă ea rod și pentru cer, nu numai pentru cele pentru pământ cerute.

Se duc oameni îndurerați, se duc și fac drum lung și pași mulți până la locul unde se poartă ei ca să mijlocească cu rugăciune la o icoană, la un preot vestit pentru darurile lui, și aceia se umilesc dacă se duc, iar umilința lor le întărește duhul rugăciunii, credința rugăciunii lor și credința în cel ce rostește rugăciuni pentru ei, iar credința lor împlinește rugăciunea lor. Dar dacă ar fi ei aproape de locul unde călătoresc cu arsură de suflet în ei, ar păli focul din inima lor, n-ar mai arde de credință dorul și pasul lor cel călător.

Călătoresc mulți spre locuri sfințite de sfinți, spre locuri de rugăciune ca să ceară de la Dumnezeu ajutor pentru nevoile lor de pe pământ, și puțini din ei au iubire de Dumnezeu cu împlinirea vieții lor plăcută Domnului. Mă umilesc Eu, Domnul, Mă umilesc pentru fiecare și le dau după credința lor, după umilința în care îi aduc necazurile faptelor lor din viață, căci faptele omului îi atrag lui necazuri fel de fel. Omul învață mai mult la bătrânețe, când îl ajunge durerea pentru faptele care i-au strâns lui durere, iar dacă ar mai fi odată să fie tânăr n-ar mai face relele tinereții, căci ar avea minte. Trebuie însă să învețe el credința rugăciunii, căci durerile îl învață pe om, așa cum pe împăratul David l-au învățat durerile și spunea el adesea Domnului: *«Nu pomeni, Doamne, păcatele tinereților mele și nu mă părăsi pe mine la vremea neputinței mele!»*. O, așa se ruga cel trecut prin viață și prin păcat, și cu durere se ruga, iar rugăciunea cea plină de umilința durerii Îl umilește pe Domnul și Se apleacă după cel durut și pune mângâierea rugăciunii peste el și aduce lui apoi alin.

Vă învăț pe voi, fiilor ascultători de Dumnezeu, fii ai cuvântului Meu cel de azi, că voiesc să ia de la voi mulți învățătura Mea, și s-o găsească pentru ca s-o ia. Rugăciunea trebuie trăită, măi fiilor, iar împlinirii ei îi trebuie credință. Cea mai dulce bucurie a Mea este să-l văd pe cel rugător că știe să Mă bucure cu rugăciunea lui, cu felul ei, cu aluatul ei, că mulți Mă apleacă prea greu ca să le fac pe plac și ca să le dau ceea ce nu folosește sufletului lor, ci numai vieții lor de pe pământ. Omului îi trebuie rugăciune pentru iertare de toate păcatele lui, cu care M-a îndurera și M-a pus pe cruce, căci pentru toate păcatele oamenilor de până atunci și de după aceea am fost Eu pus pe cruce atunci. De păcat am fost pus pe cruce, dar câți se înfioară pentru păcatul lor pentru care Eu, Domnul, am fost înțepat, am fost batjocorit la moarte pe cruce și la chin batjocorit din partea celor ce au împlinit această Scriptură atunci?

O, fiilor, trebuie trăită rugăciunea și trebuie să se roage cu adevărat cei ce se strâng spre rugăciune. Dacă rugăciunea este trăită, se vede apoi împlinită înfățișarea ei prin împlinirea ei, dar mai întâi de orice fel de rugăciune trebuie să se roage omul mult și mereu pentru iertarea păcatelor lui.

O, dacă glasul rugătorului nu-i ține treji și vii pe cei ce aud cuvântul rugii lui, atunci cel rugător nu este atent pentru cei lângă el adunați spre rugăciune. O, altfel s-ar sui la cer și ar veni înapoi împlinirea rugăciunii trăite de către cei ce o rostesc pe ea din carte. Felul cum este rostită rugăciunea aduce sau nu împlinirea ei. Slujitorul care nu are toată grija să fie pătrunzătoare și trăită de toți rugăciunea rostită de el, acela nu are grijă de Dumnezeu în clipa rugăciunii și nici de cei ce vin să se înfățișeze Domnului prin mijlocirea lui. Rugăciunea cea trăită spre Dumnezeu stârnește inima și lacrima și fiorul întâlnirii cu Domnul a celor rugători, iar altfel ea este seacă, și tot așa are și rod, rod sec, inimă în care nu a trăit rugăciunea. O, dacă vremea rugăciunii nu aduce descoperiri de sus pentru suflet și părtășie cu sfinții și cu cele ce nu se văd, atunci ea n-a trecut hotarul spre locul unde caută ea, iar vremea rugăciunii nu este răscumpărată, nu rămâne pe vecii și nu duce în vecii pe om.

O, dacă omul ar trăi rugăciunea cea pentru sufletul lui, ar fi altfel omul. Cel ce este în închisoare se culcă îndurerat când adoarme și se scoală din somn tot îndurerat și se vede mereu închis și că nu este liber și că este departe de ai săi de pe pământ, și așteaptă cu durere să vină ziua să fie eliberat și nădăjduiește îndurerat mereu. O, așa ar fi să fie și omul, și ar fi să-l doară mereu pentru păcatele care-l țin rob sub ele, căci păcatul este adevărata închisoare a omului, robia amăgitoare a vieții lui, a mersului lui spre acasă.

Păcatul este depărtarea omului de Părintele lui, de Mântuitorul lui, Care îl știe pe om închis de diavol sub păcat. Ar fi să fie îndurerat omul de câte ori se culcă și se scoală și știe că are peste viața lui păcatul în care a fost și în care este. Pentru iertarea lui ar fi să se roage omul cel mai mult, cel mai durut, căci omul este mult păcătos, iar păcatul îi aduce rodul lui, și numai apoi se duce omul spre locuri sfințite de sfinți ca să ceară de la Domnul și de la sfinți ajutor și mijlocire peste necazurile lui cele de la păcat.

O, de închisoare omul vrea să scape, dar de păcat nu prea vrea. El se mângâie cu păcatul, săracul. Ar fi să se mângâie și cu durerea cea de la păcat, căci Domnul este drept cu omul, dar omul nu s-a deprins cu dreptatea cea pentru toate, și aleargă el la locuri de rugăciune, la icoane vestite pentru facere de minuni și caută ajutor peste neputințele lui și se umilește și cere și primește, căci Eu, Domnul, Mă umilesc mult, după umilința în care îl aduc pe om necazurile lui.

Mi-e milă de om. El vrea de la Mine multă milă și se apleacă și-Mi cere să-i dau. Atâta doar are el nevoie de Mine. Ce să-i fac dacă altfel n-a învățat să facă și să poată? Cine să-l învețe să-i fie și lui milă de Mine, să-Mi dea și el ce-i cer? Îi cer iubire de Dumnezeu, îi cer omului binele lui, statul lui cu Dumnezeu și statul Domnului cu el, în trup și în loc sfințit de el, dar el nu știe cum să îplinească aceasta. Știu însă cei ce vin și se dau Mie de ajutor, și aceștia nu trebuie să se învețe cu Dumnezeu, ci trebuie să-I lucreze Lui, așteptându-L să vină, așteptându-L mereu, și trebuie să-L iubească așa, așteptându-L pe El, căci dacă nu-L iubesc, nu-L lucrează și nu-L așteaptă. O, cine este cel ce stă degeaba când știe că este să vină la el cineva mare? O, popor al cuvântului Meu cel de azi, o, fiilor, așa să fiți voi, așa să lucrați când știți că vin la voi mereu și că vă sunt Stăpân, și așa să Mă așteptați, lucrându-Mi

Mie. O, așa să lucrezi dacă v-ai aplecat să fiți ai Mei, lângă Mine și cu Mine la greul Meu cel de azi pentru înnoirea a toate. Frumosul și curatul, pe care le lucrezi voi înaintea Mea peste toate cu voi, acestea sfințesc totul, acestea Îmi pregătesc Mie locaș și stat cu omul pe pământ, și iată, nu știu aceasta cei ce aleargă după locuri sfinte. O, nu locurile sfințesc, ci oamenii sfinți sfințesc locurile sfinte, păstrându-le apoi așa și păstrându-se ei pentru ele sfinți, ca să poată să fie Domnul cu oamenii pe pământ, căci Eu numai pe locuri curățate și sfințite și păstrate curate și sfinte, numai acolo pot să locuiesc, și pot cu cei ce se curățesc și se sfințesc și priveghează așa și păstrează așa pentru Domnul locurile sfințite de ei. O, cine știe să înțeleagă așa puterea locurilor sfințite? Cine mai este pe pământ cel ce așteaptă așa pe Domnul?

O, mamă Fecioară, mama Mea scumpă, e ziua ta de pomenire în această zi. Am așezat pe masa poporului Meu învățatură pentru credința rugăciunii, mamă. Tu ești chezașă la Dumnezeu pentru cei ce Mă slăvesc cu dor și cu laudă înaltă până la cer, mamă. O, așa te-ai arătat tu atunci, în ziua aceasta în văzduhul bisericii Vlahernei, când ceată mare de creștini laudau pe Domnul în zi de duminică și privegheau înaintea cerului pentru viața lor cu Dumnezeu, iar tu ai stat în văzduhul bisericii deasupra lor cu slavă înconjurată și ți-ai întins omoforul peste ei, iar cel ce te-a văzut atunci în văzduh, nebunul de dragoste de Dumnezeu și de sfinții lui, a trezit el spre această descoperire pe ucenicul său și l-a întrebat: „*Vezi, oare, tu pe Împărăteasa, Maica Domnului, stând în slavă și acoperind sub omoforul ei poporul adunat?*”. „*Văd, o, văd, părinte, văd, și mă prinde spaima de această arătare acum, aici*”. Așa i-a răspuns ucenicul cel credincios părintelui său cel minunat în iubire și în rugăciune.

Sărbătorim acum această zi atunci trăită de cei mulți din Vlaherne, și te dau cuvânt de povață peste cei ce iubesc pe Domnul, mamă. Are nevoie de învățatură din cer cel credincios, așa cum au avut nevoie de arătarea preaslăvită a ta cei din vremea aceea, când tu te-ai arătat lor în văzduhul bisericii, după ce ei au slăvit pe Domnul toată noaptea aceea, mamă. O, de-ar ști și ei, cei ce Ne laudă cu rugăciune și cu cântări, de-ar ști și ei să Ne dea și ei mângâierea care Ne poate mângâia pe Noi, o, mamă!

— **I**ubirea Ta, Doamne și Fiule scump al meu, e mult s-o înțeleagă omul cel neînvățat de Tine din cer pe pământ. O, e tot o lacrimă cerul de sfinți după iubire de pe pământ spre cei din cer.

Nu mai păstrează nimeni locurile curate pentru Tine și pentru sfinți, Doamne. Toate sunt ale oamenilor, care sunt peste tot. Slujitorii din locurile sfințite nu au trăire sfântă, iar cei ce merg spre locurile acelea pentru închinare, nu știu aceștia durerea aceasta a cerului de la cei ce stau și stăpânesc peste locuri sfințite, fără ca ei să se sfințească pentru ele și să stea sfinți pe ele. O, nu mai avem locuri sfințite pentru Noi, Fiule scump. Ne umilim mult, căci omul ne cere pentru el peste tot, iar pentru noi cu el nu Ne mai cere omul.

Am stat în văzduh în biserica din Vlaherne atunci și m-am arătat semn ceresc peste cei adunați la cântare de slavă, și am întins apoi peste ei omoforul meu, ca mulțumire pentru slava adusă nouă în zi de duminică, zi de adunare a lor sub numele Tău, dar oamenii nu se sfințesc pentru Tine, o, Doamne. De atunci stă această zi de sărbătoare scrisă în biserică și pomenită ea de cei slăvitori, dar dacă și cu fapta lor ar slăvi ei pe Domnul, atunci ar fi întregă iubirea lor și adevărat graiul slăvirii lor și jertfa inimii lor.

Stă diavolul cu capcana desfăcută larg peste tot pe unde poate să-i cadă pe oameni sub păcatul părerii de sine, ca să nu poată coborî peste ei daruri de la Dumnezeu, așa cum purta daruri și descoperiri prin dar cel ce m-a văzut pe mine în văzduhul bisericii și m-a mărturisit atunci ucenicului său și i-a deschis acestuia ochii ca să vadă arătarea cerească. Omul se bucură să fie grăit de bine de Dumnezeu și de oameni și se bucură să fie mângâiat și laudat, dar se întristează când este grăit de rău, o, Doamne. O, nu știe omul ce este bine pentru el, Fiule scump. Numai cât îl vorbește pe cineva de bine, numai cât îi spune cineva partea lui cea bună, fie lui, fie altuia cele despre el bune, gata și diavolul se pregătește să-l pice cumva, să-l păteze cumva pe acela cu părerea de sine, să-l piște de inimă, să-i strice umilința și aplecarea și puterea lui cea bună, și numai ce-l vezi pe acesta că-și schimbă umilința și frumusețea ei cea de sus, aplecarea inimii și blândețea ei și smerenia faptelor lui.

O, Fiule scump Iisus al meu, dacă rugăciunea celor adunați înaintea Ta nu aduce ea descoperiri cerești peste ei, e slabă, e mică rugăciunea lor și nu se face ea minune peste ei. Trebuie glas de rugăciune, Fiule scump. Trebuie inimă aprinsă pentru Tine și duioșie multă în ea, iar credința rugăciunii trebuie să-i cuprindă cu putere pe cei rugători. Trebuie slujitori tari pentru glasul rugăciunii bisericii, căci trebuie Tu să vii acum cu cele din urmă împliniri ale împărăției Tale cu oamenii, Fiule scump, și trebuie cerute acestea, și de pe pământ trebuie să vină glasuri rugătoare cu fierbinte strigare, cu duioasă chemare ca să vii. N-ar mai trebui să se audă altfel de grăiri de rugăciune spre cer de la cei fierbinte rugători, decât glasuri care să Te cheme pe Tine să vii și să-Ți întetești venirea și să-Ți întărești împărăția Ta cu ei, o, Doamne Împărat peste făpturi. O, cine Te mai cheamă să vii? Cine cu adevărat știe ce este venirea Ta, Fiule scump, Care vii? E vremea să vii, și de aceea vii și tot mereu vii. Ne punem nădejdea în fiii cuvântului Tău cel de azi, coborât peste ei din gura Ta pentru pregătirea lor cea mare înaintea Ta, pentru statul lor cu Tine pe pământ înaintea Ta, o, Doamne scump. Să învețe fiii poporului cuvântului Tău glasul cel dulce al cuvântului rugăciunii lor spre Tine, Doamne, și toți să stea cuprinși sub glas de rugăciune rugătoare cu foc, cu inimi aprinse, o, Doamne. Credința rugăciunii Te va aduce, și apoi ea îl va aduce pe om la Tine, va aduce venirea omului, și venirea Ta apoi, o, Fiule scump, Care aștepti să vii și să fii cu oamenii pe pământ.

Binecuvintez mereu înaintea Ta pământul român pentru slava Ta de pe el, o, Doamne. Păstrează-l și ocrotește-l mereu și slăvește-Te din el peste pământ și scrie-Te biruitor de pe acest tron, și munte de slavă să-l arăți pe el peste pământ. Eu așa aștept, eu așa Te aștept, de pe vatra neamului român să stai Mântuitor și biruitor cu împărăția Ta, și toiag de cârmuire să Te faci peste neamuri. Și acum Îți dau loc cu cuvântul Tău cel scump, căci Tu ești Fiul Tatălui și ești Cuvântul Lui, o, scumpul meu Fiu Iisus, și ai de la Tatăl cuvântul și îl împlinești pe el, și Te faci semănător, o, Doamne scump, și crește rodul lui, căci ce este scris vine spre arătare, o, Fiule scump. Amin.

— **E**mult cuvântul Meu peste poporul cuvântului Meu, o, mamă. Mă mângâi când îi pot grăi lui, când am cu cine să-Mi grăiesc cuvântul.

O, să Mă mângâi și tu, măi poporul Meu, și să stai cu Mine de vorbă, fiule, că n-am cui să-i mai grăiesc pe pământ, căci omul grăiește ca el, nu ca Dumnezeu, și nu-i place lui să grăiască Domnul cu el, căci el are gura deprinsă cu deșertăciuni și miroase urât cuvântul gurii lui, după cum și învață el învă-

țatură urât mirositoare de pe pământ, de la deșertăciunea cea de pe pământ. Și precum ceea ce mănâncă omul cu gura iese apoi prin dos din trupul lui și miroase urât și strică mirosul din jur, tot la fel, ceea ce culege el cu mintea și cu inima mult și fără de măsură, iese apoi prin graiul gurii lui, prin suflarea gurii lui cu multul și miroase urât și face urât peste mulți în jur, și nu poate Domnul sta lângă gura omului cu vorbire goală, vorbire ca pe pământ.

Să Mă mângâi cu tine, măi poporul Meu, căci cuvântul Meu te învață să ai minte și grăire ca a Mea, și să-Mi dai mângâiere, și să-Mi dai glas dulce de rugăciune cu strigare înaintea Mea, ca să vin cu multul Meu cuvânt și să-l așez peste pământ, căci dacă n-aș avea cui să-i grăiesc cuvântul Meu cel de azi, cum M-aș mai așeza Eu în zilele acestea cuvânt peste pământ?

O, păstrează-te în cer cu statul tău înaintea Mea, poporul Meu, că pe pământ nu e de stat, și e de sfințit pământul cu cuvântul Meu cel mult, și Mă bucur când te văd cum faci pentru Mine și pentru tine frumos și tot mai frumos peste tot pe locurile Mele cu tine și cum împodobești tu pentru slava Mea cu tine tot mai slăvit pământul pe care ți l-am dat să-l faci sfânt pentru Domnul tău și pentru tine cu El pe pământ acum, la sfârșit de timp.

Iată, binecuvintez de sus și de jos toată dăruirea ta, toată dragostea ta, și cu dragostea toată să le lucrezi pe toate înaintea Mea, pentru slava Mea să le lucrez, căci tu, fiule, ești poporul care așteaptă pe Domnul, care-L primește pe El, și-I dai stat cu tine Domnului și sărbătoare și casă cu tine pe pământ, căci Eu vin cu sfinții la tine, iar tu Îmi dai sălaș Mie și lor în mijlocul tău.

Eu, Domnul, binecuvintez toată pregătirea ta cea înaintea Mea gătită și vin la tine și petrec cu tine, poporul Meu de azi al cuvântului Meu, iar slava aceasta o vei vedea curând, curând și te vei bucura mult de ea, o, fiule, și vei fi tu bucuria Mea, și va fi ea acum și pe vecii mângâierea Mea și a ta. Amin, amin, amin.

1/14 octombrie 2012

Sărbătoarea cuvioasei Parascheva

Domnul este lipsit de părtașia cu omul. Învățătură pentru taina rugăciunii. Veghea pentru statul Domnului în om. Cum să se ferească omul de cădere. Omul nu poate scăpa de sine decât prin supunere mereu. Taina umilinței. Trufia omului și lucrarea lui.

Din cele ce nu se văd vine glasul Meu peste pământ și se face cuvânt și se împarte spre hrană sufletelor care au credință în Mine și dor de mângâierea Mea peste ei, căci cu duhul mângâierii le-a zidit Dumnezeu pe toate câte se văd și câte nu se văd, și toate mângâie sufletul omului și toate grăiesc, fie pentru că se văd, fie pentru că se înțeleg prin credință, căci așa cum credința are grăierea ei, tot la fel grăierea celor ce se văd grăiește cu cei ce le văd pe ele, iar taina facerii rămâne cu minunea ei mărturisind pe Dumnezeu, Cel ce a făcut cerul și pământul și toate ale lor câte se văd și câte nu se văd.

Pace ție, popor al venirii Mele cuvânt pe pământ acum, la sfârșit de timp! Sunt Domnul Iisus Hristos și stau cuvânt în mijlocul tău în sărbători și am istorie scrisă și cu lungime de vreme pentru ea. Pace ție, fiule care Mă ai pe masa ta cuvânt al duhului mângâierii și care Mă împarți celor ce cred că sunt cu tine și peste tine cuvânt! Poposesc cu sfinții la masă cu tine, că e sărbătoare de sfinți în ziua aceasta. Mă bucur când tu faci popas și veghe pentru sfinți în sărbătorile lor, și Mă găsesc și

Eu cu cuvântul glasului Meu și al lor la masă cu tine, că la tine face Domnul popas cu sfinții Săi în sărbători, și tu ești gazda lor, și ce frumos și ce sfânt este să aibă Domnul unde trage și unde prânzi pe pământ cu cei iubiți de El și care-L așteaptă și Îl primesc să vină când El călătorește între cele ce nu se văd și cele ce se văd ale Lui și ale sfinților Lui, locașuri purtătoare de Dumnezeu și călătoare printre cei ce știu să primească cerul pe pământ în petrecere cu ei!

Ar trebui să creadă tot omul ceea ce spun Eu acum, dar mulți doar se fac că au credință și că umblă după Dumnezeu și după sfinți, căci dacă ei nu înțeleg adânc starea și adevărul cerului și al sfinților lui în cer și pe pământ, credința lor e trecătoare, e firavă, e după necazurile lor folosită, ca să le vină din cer ajutor și împlinire și atât.

O, cât aș vrea să-l fac pe om să-L cunoască pe Dumnezeu așa cum se cuvine și să-L înțeleagă și să-L aibă cu tot întregul Lui înaintea omului! Părtașia Mea cu omul e minunată, dar el se apleacă prea puțin să fie cu Mine în părtașia lui cu Mine, și puțin de tot Îmi dă omul popas și stat cu el după tot adevărul statului Meu cu omul.

Cea mai puțină iubire și petrecere am din partea omului pentru Mine. Lipsit sunt de lângă el prin purtarea lui, doveditoare așa. Nu avem tărâmurii diferite, căci cerul începe de la pământ în sus, dar sunt cele două lumi, văzutele și nevăzutele, și numai sfinții cei mari le-au văzut și le văd pe amândouă deodată și le dau lor toată primirea, toată privirea, toată petrecerea lor cu ele, cu adevărul lor laolaltă, dar cine-și pregătește mintea pentru acest adevăr? Adevărat am spus Eu, Domnul, că mai fericiți sunt cei ce cred în cele ce nu se văd până să le vadă, dar trebuie credința lor să lucreze până acolo unde se văd cele nevăzute și să le vadă apoi, căci altfel omul calcă peste ele mereu și se mulțumește cu pământul cel văzut de el sau cunoscut de el.

Am pus în mijlocul tău învățătură pentru taina rugăciunii, măi poporul Meu, că trebuie să găsească la tine mulți învățatura Mea și s-o știe ei de la Mine, căci am spus: rugându-vă să vă adunați la rugăciune și nu grăind alte grăiri pe cale, și iarăși am spus: aveți grijă mare de lucrarea cea pentru iertarea păcatelor voastre cele de odinioară, rugându-vă din rugăciune în rugăciune pentru aceasta, așa cum se rugau proorocii pentru ei și pentru restul poporului apoi, până să ceară ei de la Domnul pe cele pentru vremea lor și pentru cele venite pe neașteptate în calea lor, de Mă cereau ei de sprijin și de izbândă peste vremea cea rea. Am spus că veghea cea pentru statul în Domnul mereu îl păzește pe om de păcatul cel proaspăt dorit de diavol în om, iar cei slabi în fața păcatului ispititor trebuie și mai mult să vegheze și să rostească rugăciuni și să ceară pe Domnul alături pentru ei, căci sfinții așa lucrau și așa biruiau și așa se biruiau, că mereu trebuie să se biruiască pe sine omul, și aceasta pentru că nu are veghea cea întreagă și cea întărită pentru paza sufletului lui.

În zi de sărbătoare de sfinți în mijlocul tău las învățătură de viață pe masa Mea cu tine, poporul Meu, și tot așa și sfinții Mei, iar venirea Mea cu sfinții îi face pe ei mărturisitori și lucrători cu Mine peste cei de pe pământ, și mai mare bucurie ei nu au ca și atunci când cu Mine vin și se așează cu Mine în carte, cuvântând cu Mine și cu oamenii, că de ce altceva ar veni ei cu Domnul spre oameni în cuvânt?

Dau să-l învăț pe om această credință, că el nu știe cum și ce înseamnă să fie credința lui. Eu și sfinții Mei Ne așezăm înaintea oamenilor și le spunem lor cum să le fie credința și lucrarea ei înaintea Mea și a sfinților Mei, și iată, din ceata

cuvioșilor patriei cerești se desprinde acum învățătură sfântă, căci este serbată între cei din cer cuvioasa Parascheva, mărturisitoare cu trupul ei cel sfânt, așezat înaintea oamenilor în cetatea Moldova, pe vatra neamului român. Eu, Domnul Iisus Hristos, binecuvintez intrarea sfinților Mei în cartea cuvântului Meu, prin care cerul grăiește pe pământ. Amin.

— **C**artea Ta, Doamne, cuvântul Tău din zilele acestea, care se face carte pe pământ în mijlocul unui popor de ucenici, cu care Ți-ai făcut casă și masă și venire la el cuvânt, cartea Ta este calea noastră spre oameni și venirea Ta cu sfinții, o, Doamne Iisus, scump și iubit al celor sfinți ai Tăi, căci cine Te iubește, după dreptate Te iubește și Te dorește lor. Credința în cele ce nu se văd, și de unde vine pe pământ glasul cuvântului Tău și al sfinților Tăi, această credință nu știu cum s-o însemne oamenii în cugetele și în inimile lor, o, Doamne Care vii și Te slăvești venind, căci Tu ești tot o slavă între cele ce nu se văd și cele ce se văd. O, de și-ar închipui omul măcar o frântură din această slavă, ar sta mai mult cu Tine omul! O, ce puțin îți dă omul Ție din timpul lui! Doar când e apăsător și caută la Tine ajutor și mângâiere în necazuri, doar atunci s-ar mai apleca și el cu gândul spre Tine și spre ajutorarea de la Tine. O, ce puțin Te caută omul, Doamne! Ce mare ești Tu, și ce mic e omul și ce puțin știe el că e mic! Nu-l prinde pe om fiori pentru măreția Ta și pentru multul ei adevăr între cer și pământ.

O, fii ucenici ai Domnului, Care Se face cuvânt la voi, fiți plini de înțelepciunea Domnului, fiilor! Aplecați-vă prin ea unii în fața celorlalți, căci aceasta face înțelepciunea cea de sus în om. O, învățați să puneți peste voi mereu cuvântul cel împlinit și împlinit frumos, căci Domnul vă învață, nu omul de pe pământ.

O, fiule, păzește-te de cădere, dar știi cum să te păzești? Iată, păzește-te să nu dorești să fii mai bun decât ceilalți frați ai tăi, dar caută cu toată ființa și dăruirea ta să fie toți mai buni decât tine, și să-i iubești așa să fie, și așa îți vei păstra viața de cădere și umilința vieții, că așa fel de umilință îi trebuie celui ce este fiu al lui Dumnezeu, care-și are grijă de mântuirea sa și de trecere înaintea Domnului, pentru el și pentru mulți apoi. O, să ai silința, să ai dorul nestăvilit și să-ți dai toată vlaga ta să-l faci și să-l știi pe fratele tău mai bun decât pe tine, iar odihna să nu cauți pentru această lucrare, ci trudă tot mereu pentru ea. Așa sunt cei iubiți de Domnul și mult iubiți de El, așa sunt cei ce seamănă cu El, și scris este despre ei: «Vor fi asemenea Lui, căci Îl vor vedea cum este El», Îl vor vedea în ei, cu asemănarea Lui în ei și-L vor mărturisi pe El, pe Domnul venit în trup și trăind în cei ce se aseamănă Lui.

Fiți ochi și urechi spre Domnul, Care grăiește peste voi, fiilor, și despre Care voi să le spuneți mereu celor ce caută pe Domnul grăind la voi. Din cele ce nu se văd și nu se aud de ochii și de mintea celor de pe pământ, de acolo grăiește Domnul peste voi și Se face auzit, și așa adeverește El vouă și celor ce cred ca voi Ființa lui Dumnezeu și facerea nevăzutelor Lui. Îi prind fiori pe cei ce vin la sărbători spre aceste grădini ale coborârii Domnului la masă cu voi. Aceștia știu cum să vină și de ce să vină, și le trebuie încă și încă sprijin credinței lor, căci le trebuie mai multă împlinire a Domnului în ei cu fapta, căci credința cea învederată în fapte, aceasta este cea cu putere pentru ei.

Din ceata cuvioaselor grăiesc eu în ziua mea de serbare și v-am grăit vouă pentru credință și pentru faptele ei în cei ce dau de acest izvor, și nu de mine v-am grăit, căci Domnul este Cel ce ne mărturisește pe noi, pe sfinții Săi. Nu uitați lucrarea

iubirii de frați, fiilor ucenici. Aplecați-vă unii înaintea altora fiecare ca în fața celui mai bun decât el, căci viața celor sfinți este greu înțeleasă de către cei ce dau să caute pe Domnul cu petrecerea vieții lor. Iubirea nu rănește ci se apleacă, iar dacă rănește, nu este ea. Ea poate fi și doctor cu doctorie amară pentru vindecarea omului, dar, oare, toți sunt doctori? O, râvniți la darul dragostei, din care se nasc apostoli și prooroci și tămăduitori și mărturisitori de Dumnezeu, de la Care vine darul. Bucuria că am grăit în cartea Domnului în ziua mea de serbare acum nu se aseamănă cu altă bucurie de pe pământ pentru cei sfinți.

S-a strâns puhoi lume de pe lume la racla trupului meu în cetatea Moldovei, dar mângâiere n-am avut, căci cerșetori sunt toți și făloși sunt mulți din ei ca să se arate că vin la raclele sfinților, dar mărturisitori aproape că nu găsești între cei ce se strâng, cerând ca să primească. Lumea are multe interese, și pentru acestea vine ea spre sfinți. Cine se gândește la un sfânt în slava lui cerească și lucrătoare din loc în loc, lucrare vie și împărtășitoare între cei credincioși după adevăr și dăruieți Domnului cu viața lor? Această credință nu se poate ușor căpăta de careva, căci pentru ea trebuie să se desprindă omul de pământ și de sine însuși și de toate cele ce se văd, și să-i călătorească apoi dorul spre țara cea de sus, cea nevăzută cu ochiul trupului, dar cea mai vie, cea mai adevărată, și spre care dorul sfinților a tânjit în ei pe pământ. Iată, spre acolo nu dorește dorul din om, căci omul este legat de pământ din pricina neascultării lui de Dumnezeu și nu de altceva, căci cel ce iubește cerul, acela face cerul pe pământ cu el și lângă el, prin dorul lui de Dumnezeu și de sfinți și petrece cu ei pe pământ ca și în cer și leagă cerul de pământ, așa cum sfinții au ales petrecerea lor cât au stat cu trupul între oameni și și l-au supus pe el dragostei și dorului de Dumnezeu, făcându-și-l casă pentru Domnul pe pământ.

O, fii ai oamenilor, voi ce iubiți pe pământ? Iată ce vă îndemn: iubiți supunerea, și veți scăpa de apăsări și de tristeți și veți zbura spre Domnul cu inima din voi și-L veți iubi pe El dacă-L veți gusta. Nu uitați că Domnul este adevăr, nu închipuire, că El este mai adevărat ca voi, mai mult și peste tot întru toate, dar supuneți-vă Lui întru toate, că pe pământ nu scapă de sine omul decât prin supunere, mereu supunere, dacă voiește să fie mereu eliberat și iubitor de Domnul apoi, căci Domnul este iubirea cea din om dacă omul învață bine ce înseamnă Dumnezeu cu el, și sfinții Săi apoi și toate oștirile cerești, slujitoare între cer și pământ pentru Dumnezeu și pentru oameni și pentru toate cele ce sunt și mărturisesc pe Domnul împărțind între sfinții Săi. Amin.

O, Doamne, învață-i pe oameni taina credinței și lucrarea ei lucrând cu ei și pentru ei! Mai adevărată să le fie credința, mai deslușită să fie în ei lucrarea ei și fapta ei apoi. Am grăit cu dor mult poporului cuvântului Tău de azi și am dat din duhul meu spre împărțire, căci sunt cu Tine în venirea Ta, și am ceata cuvioaselor cu mine în ziua mea de serbare între sfinți. O, de ar ști oamenii cum trebuie să fie ziua de serbare a sfinților și cât de adevărați ar fi să fie ei cu statul și cu petrecerea lor în sărbătoare cu sfinții în zile sfinte!

O, ce tărâm frumos pentru noi aici, unde Tu, Doamne, ai masa Ta de cuvânt! E mult și mare cerul cu toți locuitorii din el, dar toți încap aici, cu Tine în sărbători, iar puterile cerești ne poartă, Doamne, și toate au deosebit lucrarea lor, și una se face ea pentru slujirea Ta și a sfinților Tăi între cele ce se văd și cele ce nu se văd, și pe care Tu le așezi alături, unele în altele aici, când Tu vii cu masă din cer aici.

În numele sfinților toți mă aplec cu sfială sfântă și-Ți

mulțumesc cu ei pentru slava Ta cu noi aici, pe pământ, în mijlocul poporului glasului Tău cel de azi cu el peste pământ, Doamne. O, ce mare mărturie este lucrarea Ta cu el! Cine ar putea purta această slavă a Ta și să nu cadă sub ea? Dar Tu ești blând, ca și lucrarea Ta cu cei credincioși din toate vremile, căci umilința Ta este fără de margini, o, Doamne. Amin.

— **O**, sfinți iubiți ai Mei, voi sunteți slava Mea, iar Eu slava voastră, căci a sfinților este umilința cea pentru credință, și nu știu creștinii de rând taina umilinței și marea și tainica ei lucrare. O, dacă Eu nu M-aș fi umilit în toată vremea, n-ar mai fi Dumnezeu între pământ și cer, n-ar mai fi! O, iată de ce nu este omul. El n-are umilință, săracul, el nu pricepe ființa lui Dumnezeu, Care Se umilește ascunzându-și ființa sub vălul umilinței Lui. Credința cea fără de umilință nu are rod pentru cer. Din cele ce nu se văd grăiește Domnul peste pământ, și stă umilit pentru grăirea Lui și stă ascuns sub cele nevăzute ale Lui, și care Îl acoperă pe El. Cum să-l deprind și pe om să nu se mai trufească, să nu se mai arate atât de mult, să nu se mai creadă atât cât el nu este și să nu se mai uite cât este și cât nu este el? O, neumilința omului stă în calea lui, oprindu-l pe el înspre cele cerești și slăvite foarte pentru ochii celor slabi cu credință.

O, Tată Savaot, o, Tatăl Meu, să cadă această despărțitură, că Mi-e dor de credință adevărată în om, Tată! E departe, departe de Noi omul, chiar dacă Noi suntem atât de aproape de el! O, până când, Tată, această despărțire? Iar Tatăl Mă aude și-Mi spune:

— **C**ând omul se va schimba în umilință ca și Dumnezeu, atunci nu va mai fi despărțit de Noi și Ne va vedea, și va vedea omul pe cele ale Domnului, care au fost și sunt și vor fi, și care vor rămâne pe vecii, o, Fiule scump. Amin.

— **O**, pace ție, popor al glasului și al cuvântului Meu! Din cele ce nu se văd vine glasul Meu la tine și se face hrană sufletului tău și multor suflete care tânjesc și învață să tânjească după Dumnezeu. O, să-i înveți tânjirea după Dumnezeu pe toți cei ce se strâng la sărbători lângă Mine și lângă tine aici, că vreau să Mă bucur, măi poporul Meu, cu Mine în ei, cu ei în Mine, și să am mângâiere cu ei.

Iată, fiilor, trebuie să ne pregătim pentru sărbătoarea îngerilor cu strângere la izvor, că vin cetele îngerilor cu serbarea lor cea bisericască și vom avea oaspeți din cer și de pe pământ, fiilor. Fiți plini de umilință pentru venirea Mea la voi cu sfinții și cu îngerii, fiilor! O, fiți fiii lui Dumnezeu prin darul umilinței din voi, și fiecare să-l socotească pe fratele său mai bun decât pe el, și fiecare să-și dea toată silința pentru această împlinire, pentru ființa și strălucirea Mea în fratele său, și așa veți împlini pe Domnul în voi, pe Mine în voi cu ființa Mea, cu umilința Mea în voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

14/27 octombrie 2012

*Sărbătoarea sfântului mare mucenic Dimitrie,
izvorătorul de mir*

*Mângâierea este numai cea din cer. Să se lucreze numai bisericeste.
Rugăciune în cer a sfântului Dimitrie Basarabov pentru neamul român.*

Mi-e dor să fiu pe pământ în petrecere cerească cu oamenii, Mi-e dor mereu. O, ar trebui să se învețe oamenii să stea în așteptarea Stăpânului lor, și cu dor să stea, și să Ne întâlnim la mijlocul căii cu dorul din ei și să pot

apoi cu primire din partea lor să stau în petrecere cerească la masă cu ei apoi și să le fiu Stăpân dulce și să le fiu lor Dumnezeu, căci dureros este de pe pământ și până la cer lipsa Domnului de pe pământ, de la masa și petrecerea omului, și fericit este satana de la toți oamenii care petrec fără Mine, fără Tatăl Savaot, fără cei din cer cu ei, fără dor de Noi în ei.

O, popor al cuvântului Meu cel de azi peste om, Îmi alin dorul Meu cel greu dacă te am pe tine cărare a Mea spre oameni. E mare cât Dumnezeu durerea Mea că nu pot să fiu cu cerul pe pământ în petrecere cerească, și Mă doare de la toată petrecerea omului. Eu, Domnul Iisus Hristos, n-am găsit nici acum două mii de ani o bucățică de pământ în care să pot găsi pe cineva cu Dumnezeu în el pentru ca să primească în casa sa taina cea din veac ascunsă până și de îngeri, nașterea Mea din trup de Fecioară, și n-am găsit odihnă și popas nicăieri pentru venirea Mea, n-am găsit primire și uimire pentru cele cerești în cineva pe pământ. Iată, nici azi nu încap în petrecerea celor de pe pământ. M-aș bucura nespun să Mă pot face simțit, să Mă pot face văzut și să las mărturie mari din loc în loc, să pun dragoste de Dumnezeu și dor în inimi, să deschid ochii multora ca să-L vadă pe Domnul, să pot petrece cu ei ca și cu ucenicii Mei acum două mii de ani și să Mă port din loc în loc și să dau multora bucurii și mângâieri și să petrec cu ei mai frumos decât în cer, căci în cer e lacrimă și dor după cei de pe pământ și e știrbită fericirea din pricina dorului după om al Domnului și al sfinților Lui. Mă așteaptă sfinții cu dor plin de fiori să Mă întorc în sfat și în petrecere cu ei după ce Eu cobor la voi și Mă las cuvânt pe masă la voi, și Mă așteaptă sfinții, fiilor, ca pe Împăratul tuturor și Mă primesc așa, căci sunt înconjurat de oștiri cerești în toată vremea ca un Împărat Care are slujire mare lângă El.

O, așa cobor la voi, înconjurat de oștiri cerești, măi fiilor. Să audă aceasta cei ce Mă iau de la voi cu coborârea Mea la voi și cu dulcele ei cuvânt, cu care pe toți i-aș mângâia și le-aș împărți din cer bucurii care nu se sting, care nu pier așa cum pier bucuriile de pe pământ odată cu trăirea lor, și care nu sunt decât năluci, și nu rămân.

O, pace vouă, măi fiilor! Vă găsesc în așteptarea Mea, în așteptarea Stăpânului vostru, că e sărbătoare de sfinți, și vin la masă cu voi însoțit de oștiri cerești. Vă vestesc că vin la voi curând, curând cu oștirile îngerești, măi fiilor, căci se apropie sărbătoarea lor bisericască, așezată de sfinți ca să fie ea petrecere cu cei credincioși Domnului pe pământ. Toată așezarea serbărilor sfinte, rânduite de sfinți pe pământ prin biserica sfinților ei, toate ar fi să fie petrecerea celor din cer cu cei de pe pământ adunați în sărbători sfinte, dar oamenii nu au ochi deschiși pentru oștirile cerești pe pământ cu ei, nu au nici măcar în sărbătorile cerului când ele vin prin așezarea lor de cei sfinți ai bisericii de la început când harul și darul erau mari prin lucrările lor peste pământ, căci erau mulți sfinți cu viața lor, și prin ei lucra Domnul cu oamenii pe pământ și se arăta la vedere lucrarea harului cel de sus prin sfinți.

Nimic nu am de adus la vedere pe pământ, decât slava cea cerească să petreacă ea cu oamenii, că nu e mângâiere pe pământ pe nicăieri, fiindcă mângâierea e numai cea din cer, iar altfel îi lipsește ea omului, și caută zadarnic el după ea și cade din ea căutând, cade în minciuna care se voiește a fi mângâiere pentru om.

O, e orfan de mângâiere omul, chiar dacă Eu când am plecat iarăși la Tatăl am lăsat cuvânt dulce și am spus la cei de atunci, pentru ei și pentru toți cei de după ei și am zis: «Nu vă voi lăsa orfani; vă voi trimite pe Mângâietorul cu toate cele

ale Mele ca să vă dea vouă».

Iată, fiilor, ar mai fi trei ani și se împlinesc șaiszeci de ani de când duhul mângâierii, Mângâietorul Cel promis de Mine atunci petrece în mijlocul unui popor pe vatra neamului român. În tot acest timp această școală cerească venită cu Mine, Învățătorul omului, a purtat sub duhul ei școlari cu felul lor de a fi în tot felul. Unii au învățat bine și au ieșit învățatori pentru lucrul Meu și pentru bucuria Mea, pe care de șapte mii de ani o aștept de la om și peste om, iar alții din școala Mea au învățat cât au voit ei să învețe și să facă peste ei pe cele de la Mine, și, iarăși, alții au stat mai mult sau mai puțin timp și s-au dus iarăși spre lume și nu s-au folosit de școala Mea și s-au pierdut de sub acoperământul Meu și sunt acum fără acoperământ și umblă goi prin lume, iar ei nu știu și nu cred așa. Cei ce sunt la această școală au veșmântul ei, uniforma ei numai cât stau școlari lângă Mine și lângă duhul acestui izvor și pământ ales al Meu și îngrijit al Meu și au nume nou, numele cel nou al poporului Meu cel de la sfârșit de timp, Noul Ierusalim, și cu care Eu, Domnul, petrec și stau în mijlocul lui și pun la rază mereu viața și fapta și hrana minții, care-și are rumegarea ei în inima omului, așa cum mâncarea cea pentru trup își are sălaș în pântecele omului, și iată, sunt două feluri de locuri unde se strâng cele două feluri de hrană și de strânsura cea din om. Una este cea din mintea și din inima omului, și care iese din gura lui spre afară și se strânge toată spre mântuirea sau spre osânda lui, precum este scris, iar cealaltă iese din pântecele lui, și care intră prin gura lui în pântece și iese apoi în hazna și se întoarce în pământ, de unde a fost luată.

O, fiilor, toate ale minții și ale inimii, și apoi ale limbii omului, toate se strâng în locul de unde vine înapoi la om rodul strânsurii, bun sau rău. O, învățați, fiilor, căci voi sunteți la școala Mea. Fiți ochi și urechi pentru mintea și pentru inima voastră apoi, și mai ales pentru limba cu care grăiți cu gura cuvintele minții și ale inimii voastre, căci toate se strâng și lucrează pentru om binele sau răul, după cum lucrătorii cerești ai cuvintelor oamenilor le strâng și le așează deosebit, după aluatul lor, la locul de unde vine înapoi la om rodul care iese din acestea. O, mulți au căzut loviți crunt de înseși cuvintele limbii lor, căci omul se grăbește, săracul, să-și dea drumul semeției minții și a inimii lui și să se arate cu cele dinăuntru ale lui, care nu stau înăuntru dacă sunt, ci ies și-l arată pe om, și se duc apoi spre sortarea lor prin lucrarea îngerilor în cete-cete lucrători din cer între om și Dumnezeu, și nu este altfel cu cele ieșite din om între om și om, între oameni și oameni, și iată, de aceea vă spun Eu vouă mereu prin cei lucrători din partea Mea pentru voi că e bine să se lucreze numai bisericește cu toate cele ieșite din om fapte și cuvinte, ori spre curățirea trupului bisericii de cele ce sunt rele, ori spre zidirea trupului ei prin cele ce sunt bune de pus la acest zid, căci când cei ce au venit să învețe de la această școală nu știu cum să înțeleagă, ei trebuie atunci să înțeleagă mai întâi lucrarea facerii lor, la care ei au venit, și iată, e dureros, și va fi dureros pentru mulți din cei ce au venit și vin și nu stau să gândească și să învețe ce au mai mult de făcut și de învățat la școala aceasta a mântuirii omului care iubește școala mântuirii.

O, măi fiilor, să știe și să învețe toți cei care aud și iau de la voi cuvântul școlii facerii omului, să știe ei să nu-și facă vrăjmași mântuirii lor mintea lor și grăirea ei cu limba apoi, căci cuvintele gurii sunt ale minții omului și nu se pierd, ci se strâng toate, ori spre mântuirea lui, ori spre osândirea lui, după ce sunt cercetate de îngeri, și iată ce mult face duhul mărturisirii prin biserică a celor învățați de Dumnezeu, ca nu cumva

vreo rădăcină veninoasă să facă lăstari și rod în ei spre paguba vieții lor. Omul trebuie să caute și să-i placă să ia de la altul pentru mintea lui, căci el este deprins cu părtinirea de sine, cu părerea de sine, și pentru care el rănește duhul din jurul lui, și trebuie apoi să dea socoteală. E bună strângerea și lucrarea bisericească pentru toate cele din om, că nimeni nu e sănătos și vindecăt cu mintea, ci e mereu de curățat și de sortat și de înviat Duhul Domnului în mintea omului, iar Duhul Domnului lucrează mereu astăzi, căci fiecare zi și stare a omului își au mereu astăzi firea lor, și răspunsul cel pentru ele apoi.

O, ne-am dat la învățat, am dat să punem pe masă învățătură ca să se găsească ea pe masă, dar Eu stau cu cetele de sfinți mucenici la masa cea de azi cu voi, căci este serbat între cei din cer mucenicul Dimitrie, cel neclătinat în credință și în fapta credinței, căci în el a strălucit Domnul, și a născut Domnul credință în El pentru mulți prin acest mărturisitor al Meu.

O, măi fiilor, numai cei ce nu au învățat deplin, numai aceia mor iar, dar cel ce a învățat pe deplin, acela rămâne neclătinat în Domnul, iar încercările credinței lui sunt numai spre biruința cea pentru cer, și așa a dovedit cu mărturisirea lui înaintea necredincioșilor acest mucenic. Eu, Domnul, îi fac intrarea: Bindecuvântat să fie cuvântul lui lângă cuvântul Meu, al Domnului său Iisus Hristos Învățătorul, Care-Și are sălaș și strălucire în toți cei sfinți ai Săi. Amin.

— **O**, binecuvântat și preamărit ai fost și ești, și vei fi de toți sfinții Tăi, de cei neclătiți în credință și în duhul mărturisirii lor cea pentru Tine, Doamne, Mântuitorule Iisus și Învățătorule mare! O, nu e de la om, nu e de la dragostea de Tine a omului, ci e de la credința în Tine pusă de Tine în el când Tu vezi la el că poate să se dea Ție și că înțelege el școala Ta, venirea lui spre Tine, Doamne, ca să-i dai de la Tine și ca să Te aibă el apoi și ca să Te păstreze Stăpân al său, nemaidându-se el de partea semeției, care ar căuta mereu să-l atace dinăuntru lui când proba pentru aceasta vine la el ca să-i descopere aluatul și să știe el apoi cum stă viața lui înaintea Ta.

O, cât de mult, cât de adânc trebuie să dea mintea lui de la el omul care vine la Tine să-i dai lui naștere din nou, iarăși naștere, Doamne, și nicidecum să-l naști din cele din el pe el, căci Tu nu pui în burduf vechi pe cele noi ale Tale când dai să-l naști din nou pe om. Numai cei ce se nasc așa, deplin, numai aceia pot da naștere din nou altora, care-L iau pe Domnul din acești înviați, căci nașterea din nou a omului este învierea lui, și trebuie să știe cel ce înviază că a fost mort, și trebuie să nu mai ia de la mort, ci să ia de la Tine, Doamne, căci Tu ești viu în vecii vecilor și lucrezi pentru toți cei ce vor să se desprindă de omul cel vechi și să se îmbrace în omul cel nou și în cămașa de botez, păstrată apoi în viața lui cea nouă. O, mulți sfinți au grăit în fel și chip despre nașterea de sus a omului, dar altceva este să se întâmple această minune fără prea multă vorbă, ci prin Duhul Tău, Doamne, și Care să treacă de la unul la altul prin lucrarea Lui, așa cum s-a petrecut în vremea mărturisirii mele cea prin dureri pentru Tine, de m-a văzut Nestor și a înviat în el Duhul Tău și a nădăjduit prin mine în Tine și a zis pentru biruirea celui vrăjmaș: «*Dumnezeul lui Dimitrie, ajută-mi să-l dobor pe vrăjmașul creștinilor Tăi!*», iar Tu, Doamne, Te-ai lăsat biruitor prin iscusința mâinii lui și prin darul credinței coborât peste el în clipa aceea, după iconomia Ta, și l-ai iubit pe el și l-ai luat cu mine în cer lângă Tine ca să nu apuce să se stingă în el râvna cea pentru Tine și lucrarea credinței lui, și minunat ai lucrat Tu atunci, o, Doamne minunat întru sfinții Tăi și plin de milă și de bunătate pentru

mântuirea omului rătăcit de Dumnezeu pe pământ!

Toți fiii poporului Tău să-Ți dea putere în ei așa cum eu Ți-am dat, Doamne. Aceasta înseamnă să vină la Tine și să fie cu Tine cei ce vin spre Dumnezeu dinspre veacul și duhul lumii și să-Ți fie ei sălaș lucrător și strălucit Ție în ei, căci cum ar putea cineva mărturisi în alt fel pe Dumnezeu că este Stăpânul lui și că este el al lui Dumnezeu între oameni? O, cât de frumos îl mărturisești Tu al Tău pe poporul care-Ți primește azi cuvântul Tău cel venit la el pe nori și pe vânt și pe taină de îngeri purtători, Doamne! Tot așa să fie de frumoasă și mărturisirea lui cea pentru Tine, căci cum ar dovedi cineva că este al Tău dacă Tu nu Te-ai putea mărturisi prin el? Aluatul Duhului Sfânt să se reverse de pe limba lor și de pe fața lor și din purtarea lor, o, Doamne, căci Tu ești Dumnezeul lor. Să spună cei ce-i văd pe ei, să poată spune cu credință: O, Doamne, Dumnezeule al lor, ajută-ne pe noi să-l biruim pe satana din noi și din jurul nostru și să biruim veacul și duhul lumii, ca să fim ai Tăi cu totul apoi. Amin.

Trebuie credință neclintită în cuvântul Tău de ieri și de azi, Doamne, iar altfel nu se poate naște din nou omul prin acest cuvânt venit de sus ca să pună peste om nașterea cea de sus, învierea dintre morți a omului pierdut în el și pedepsitor de Dumnezeu înăuntrul său. Nimic să nu clatine credința celui ce vine la Tine ca să fie viu. Eu aceasta îi îndemn pe cei ce cred în Tine cu dor, căci moartea credinței lor e mai grea pentru sufletul lor decât moartea trupului lor, căci vai celor ce cad din har după ce Tu le-ai dat lor din destul, căci ești mult dăruitor, o, Doamne, și voiești să vină toți la cunoașterea adevărului, și de aceea mila Ta e multă și ești mult iertător și dai să-l înviezi pe om, o, Doamne. Amin.

Acum noi, ceata de mucenici, privim lucrarea cuvântului Tău peste cei ce învață la școala Ta și mărturisim că dorul celor din cer este să petreacă ei pe pământ cu Tine și cu cei la care Tu poți să-Ți faci sălaș și să vii și să fii cu oamenii pe pământ, căci noi știm, o, Doamne, și purtăm dorul Tău. Amin.

— **S**lava Mea cu voi e mare foarte în cer și pe pământ, o, sfinți iubiți ai Mei, iar dorul nostru crește tot mai mare în cer între cele ce nu se văd, căci ne poartă dorul pe pământ spre petrecere cerească cu oamenii. Voiesc să-i învăț pe oameni să stea în așteptarea Stăpânului lor, și cu dor să stea, și să nu le mai fie dor de cele de pe pământ, ci de cele din cer. Așa voiesc să le poată iubirea, că Mi-e dor, Mi-e tare dor să petrec cu ei petrecere cerească pe pământ.

O, poporul Meu, stau cu tine la masă de cuvânt și pun pe masă acum putere și dragoste ca să iei și ca să pregătești tu acum zi de sărbătoare îngerească în grădinile Mele cu tine, că iată, Eu sun și adun la glasul gurii Mele pe cei ce vin la petrecerea cerului cu pământul, că Mi-e dor de petrecere cerească cu oamenii, o, fii ajutători Mie acum, la venirea Mea cu slava cuvântului Meu peste pământ și peste om. Prindeți, așadar, dragoste și putere, amândouă acestea înnoite acum, și pregătiți zi dulce și serbare îngerească și cerească aici, la izvor, că vin oștirile îngerești cu sărbătoarea lor, și vom ridica mâini rugătoare spre Tatăl pentru biruința Mea peste patria română, peste care apasă acum placul cel pământesc al celor ce vor s-o bage pe ea sub dorințele lor, sub setea lor de putere peste țara Mea de azi și neamul de pe ea. Vom sta cu rugă spre Tatăl împreună cu cei ce se strâng la sărbătoare, măi fiilor, iar Tatăl ne va deschide și ne va primi, și vom nădăjdui apoi în puterea Lui, care să biruiască pe cei ce se vor puternici și întâii peste neamul român.

Vom da apoi slavă sărbătorii îngerilor, iar slava îngerească va prinde lucrare simțitoare atunci peste toți cei adunați

sub cetele îngerești pentru sărbătoarea lor.

Vom deschide larg, fiilor, și vom da intrare celor adormiți și-i vom pune la masă, dar sculați-vă dis-de-diminează în ziua aceea și primiți-i pe ei după datina cea pentru ei și pomeniți-i, fiilor, iar când vin oaspeții, voi să fiți pe sfârșite cu pomenirea, și apoi să dați slavă imnurilor pentru îngeri și glas duhului vostru pentru încununarea sărbătorii, și să vi se alătore cu duhul lor cei ce vin să aducă cerului sărbătoarea inimilor lor, sărbătoare îngerească, fiilor, și va fi frumos în cer și pe pământ la voi, iar dorul Meu de petrecere cerească se va alina atunci în voi și cu voi.

Aplecați-vă acum căpșoarele și inimioarele ca să vă pun pe creștet mâna Mea, cu care l-am zidit pe om, și să pun pe inimioarele voastre Duhul Meu, cu Care aduc înviere, căci sunt Cel înviat, fiilor. Puterea crucii sfinte să vă fie vouă acoperământ și putere, fiilor. Iubirea Mea și a sfinților Mei să vă dea din ea vouă, să se dea vouă ea. Paza cea îngerească să nu slăbească de peste voi, și în toată vremea să stea peste voi, iar ziua sărbătorii îngerilor să vă aducă vouă har peste har, strălucire din strălucirea Mea, mers ca și al Meu între cer și pământ, ca să fiți voi mărturisitorii cei de azi ai Mei înaintea celor din cer și a celor de pe pământ, iar această mărturisitoare lucrare trebuie mereu învățată, mereu ținută de mână, iar mânuța voastră să stea gata, mereu gata, pentru ca să fiți purtați, o, fiilor. Amin, amin, amin.

La cumpăna dintre ziua aceasta și cea care urmează cu zorii ei, stă Dimitrie cel sfânt și mult cuvios, sfântul de pe vatra neamului român, cu trupul lui cel văzut în cetatea Bucureștiiului, și voiește să-i dau și lui rând și cuvânt pentru sărbătoarea lui cea de mâine și să-Mi dea el rugăciunea lui pentru neamul român, iar Eu, Domnul, îi dau intrare la masa Mea de cuvânt aici, acum. Amin.

— **D**e pe vatra română îți cer cu rugă arsă de dor, Doamne Mântuitor, binecuvintează pământul român în vreme de durere acum și binecuvintează neamul de pe el și coboară ajutor pentru el, căci sunt zile de cumpănă, Doamne. O, binecuvintează și cercetează via aceasta și dă-i ei acum biruința după tot adevărul lucrurilor, căci plâng cu sfinții de la rana ei, și scoate-o pe ea de sub cleștele care o strânge cu mâna celor plini de ură mărturisită asupra celor buni cu inima pentru acest pământ și neam, și, dacă voiești, dă-i ei biruința cea după voia Ta acum, o, Doamne Dumnezeu al ei, al neamului român, la care Tu ai venit acum.

— **I**ar Eu, Domnul, îți șterg lacrima și îți răspund: Voiesc. Amin.

26 octombrie/8 noiembrie 2012

Sărbătoarea sfinților arhangheli Mihail și Gavriil

Omul are două perechi de ochi, de urechi, de simțiri. Rugăciunea Fiului către Tatăl pentru țara română. Îndemn la statornicie. Sfințenia descoperă orice rău.

Slava Mea se face cuvânt și se vestește pe sine cu sărbătoare îngerească, iar în fruntea cetelor îngerești merg arhangheli Mihail și Gavriil și apoi cete-cete după lucrările împărțite lor. Eu, Domnul îngerilor și al sfinților, am sunat din vreme ca să se adune la izvorul Meu de cuvânt cei ce iubesc sărbătorile Mele aici, unde Eu Îmi pasc turma, un popor de fii, pe care Tatăl Mi i-a dat să Mă sprijin pe ei pentru venirea Mea și să Mă împartă ei de hrană din cer sufletelor tânjitoare după Mine, după slava Mea de azi, care se face cuvânt și îl zidește pe om.

Slavă mare plutește cu Mine și Îmi poartă tronul în văzduhul de deasupra, care se întrepătrunde peste tot aici, unde petrec acum cu îngerii toți, că Mi-e dor de petrecere cerească pe pământ cu oamenii și Mi-e tare dor. Mi-e Tatăl plin de bucuria acestei zile aici, căci El Mă voiește mângâiere să am de la om, că mult am suferit Eu pentru om și n-am scos cuvânt de nemulțumire înaintea Tatălui, căci și El a suferit mereu, o dată cu Mine mereu, și în Mine a suferit.

Am sunat și v-am adunat cu cuvântul pe voi, cei ce ați pornit spre grădinile Mele de azi pe pământ în mijlocul oamenilor, care nu știu să înțeleagă slava Mea în mijlocul lor și pe poporul cuvântului Meu. Îmi desfac brațele ca să vă cuprind pe toți într-o îmbrățișare, și să vă învăț și pe voi ca Mine să îmbrățișați, căci Eu nu îmbrățișez ca omul, căci cine-și strânge brațele ca să îmbrățișeze pe cineva nu le mai are desfăcute, ci le are strânse peste cel îmbrățișat. Eu însă Îmi desfac brațele și așa stau cu ele, ca să-i cuprind pe toți cu nesfârșită îmbrățișare, așa cum am stat pe cruce gata să-i cuprind pe toți în crucea Mea, sub crucea Mea, și M-am lăsat bătut în cuie pe cruce ca să-Mi las semnul îmbrățișării lucrând, și așa M-am dus la Tatăl înainte de învierea Mea, și așa este îmbrățișarea lui Dumnezeu, și nu este ea ca a omului, care-și închide brațele când îmbrățișează, când dă să-și arate iubirea lui.

Îmi desfac brațele și stau cu ele deschise și vă cuprind pe toți, pe toți, căci ați venit la dorul Meu, că Mi-e dor de petrecere cerească cu oamenii, și Mi-e dor. Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, iar slava aceasta se ține după Domnul oriunde Se poartă El cu slava Lui cea de sus. Așa am venit Eu acum aici cu suitele cerești și ne odihnim dorul, Eu și îngerii Mei, în cete-cete însoțindu-Mă aici cu sărbătoarea cea de azi, dăruită lor pe pământ de sfinții cei mari ai bisericii Mele cea de la începutul ei.

O, câtă slavă cerească vă cuprinde acum întru ea! O, cât de mult doresc Eu aceasta! Mi-e dor să petrec pe pământ cu oamenii, și voiesc să le spun lor să creadă în acest cuvânt al Meu, căci totul este cu puțință celui ce crede, și poate omul vedea slava Mea dacă are credință, căci omul are prin facerea lui cea de la Mine două perechi de ochi, două perechi de urechi, două perechi de simțuri are omul, cu care poate vedea și auzi și simți și gusta și miroși pe cele cerești, care-l însoțesc pe om prin facerea lor, prin ființa lor cea de la Dumnezeu.

Îmbrățișarea Mea rămâne deschisă mereu. Mi-am lăsat-o bătută în cuie ca să rămână dragostea ei în mintea omului, în ochii lui cei tainici și să plângă el de dragoste pentru Cel ce este dragoste deschisă pe vecii pentru toți cei ce dau de ea spre mângâierea lor în vremi de dureri.

O, cu ce glas, cu ce cuvânt mai dulce să vă iau în cuvântul Meu acum? Slavă Tatălui Meu Savaot că Mă bucur cu voi în ziua aceasta a îngerilor, cu care mereu Mă bucur plângând și plâng bucurându-Mă, căci Domnul nu are altfel de bucurii! O, deschideți inimile voastre ca să Mă întâlnesc în ele cu voi. Stau îngerii în cete-cete aici și-Mi ascultă ochi și urechi cuvântul Meu cu voi. Nu mai sunt pe pământ din cei ce iubesc pe Dumnezeu, și de aceea sunt așa de puțini cei atrași de Tatăl aici, la izvorul Meu de cuvânt ca să Mă descopăr lor cu venirea Mea cea pentru pregătirea unui popor care să stea în întâmpinarea Mea și cu care să-Mi port crucea Mea cea de azi, crucea venirii Mele după om, căci iarăși Tatăl Mă trimite după om, căci omul s-a înecat de tot, și valuri-valuri îl acopăr, și e grea truda Mea pentru învierea lui.

O, plâng, plâng pentru pământul și neamul român, plâng cu Tatăl. Voiesc să plâng cu voi acest plâns în ziua aceasta de

sărbătoare îngerească. Voiesc să Mă vadă Tatăl rugându-Mă cu voi și să ia aminte Tatăl. Ridicați, dar, mânuțele în sus acum cu Mine odată pentru rugă spre Tatăl, o, fiilor. Chiar dacă nu toți sunteți ascultători de Dumnezeu așa cum se cuvine, Mă aplec Tatălui cu voi, cu toți cei adunați lângă poporul Meu de la izvor și-I cer Tatălui primire, iar îngerii să scrie, odată cu cartea în care Mă scriu pe pământ, și să se vestească pe pământ și în cer ruga Mea cu voi spre Tatăl pentru voia Lui peste pământul român și neamul de pe el acum. Hai! Toată grija cea lumească să o lepădăm acum, și să semănați cu îngerii o clipă, și Tatălui rugă să aducem acum, și cu Mine odată să ziceți:

Tată Savaot, deschide-ne ca să intrăm, și prin ușă să primești ruga noastră, că e vreme de încercare pentru soarta neamului român, iar țara seamănă acum cu o cetate răzvrătită, a căror căpetenie nu iau aminte la dojană și sunt ca leii care răcnesc, iar când judecă sunt lupi de seară, care din prada lor nu lasă nimic pentru a doua zi, iar când să asculte o prevestire ei mai vârtos se silesc spre fapte și mai nelegiuite, precum este scris despre cetatea împilării, dar vino și sălășluiește-Ți întru ea puterea și curăț-o de întinăciune și mântuiește-o, Tată, de cei răzvrățiți din ea și de noaptea lor de peste ea, căci lupii vin noaptea, nu vin ziua la oi ca să le stoarcă viața. Înconjoară-o pe ea la hotare cu sfinții Tăi îngeri, și pe toată vatra ei cetele îngerești și puterile cerești să lucreze lucrarea Ta împotriva lucrării pusă la cale de cei răzvrățiți din ea. Alege-i pe cei buni la cârmuire și pune-i de-a dreapta Ta acum, în toiul luptei, și biruiește-i pentru ei pe cei ce-i biruiesc pe ei de atâta vreme, Doamne Savaot. O, adună-i într-o putere a Ta pe toți cei ce săvârșesc fărădelege și minciună și dușmănie și lăcomie și semeție multă și pune-i pe ei sub pază de îngeri tari și oprește în loc lucrarea lor cea rea, și așa cum vei găsi cu cale scoate pe cei mai buni ca ei de sub amenințările lor și dă-le biruință asupra lor, o, Tată, că nu pot singuri fiii cei buni din români să oprească în loc pe cei ce de la mijloc sapă fără să știe ce fac cu soarta acestui neam. Cuvinte puține, dar cu nădejde mare; prin ele Îți cerem să poți Tu împotriva celor ce se trufesc ca să stea pe mai departe pe scaunele de sus peste neamul român, iar ei sunt fiii răzvrătirii, fiii minciunii, arme cu care ei vor să lupte și să biruiesc pentru ei. O, auzi-ne acum cu biruință asupra lor, a celor răzvrățiți și lacomi pentru mărirea lor peste neamul român, auzi-ne, Tată, ca să vadă necredincioșii că Dumnezeul neamului român ești Tu, și că Tu cârmuiești prin Fiul Tău, Iisus Hristos Cuvântul, în mijlocul acestui neam.

Eu în ei, și ei în Mine, Tată. Noi în El, și El în Noi, o, Tată, așa ne rugăm acum, un duh cu toții stând înaintea Ta în mijlocul cetelelor îngerești și a sărbătorii lor cea de azi, căci Tu ai îngerii cete-cete și faci prin ei minuni. Așa Te rugăm noi, Tată, în zi de serbare a îngerilor, și așa să aduci ruga noastră împlinită peste pământul român, și soarele dreptății să răsară peste acest neam, și fii curați pe mâini să pregătești pe scaunele cârmuirii de peste neamul român acum, o, Tată Savaot. Amin.

Iată, au scris îngerii, și s-a scris și în cartea Mea cea de azi ruga noastră spre Tatăl acum, Eu, și cu voi, pentru ca să aducă El puterea dreptății și biruința ei pentru cei curați pe mâini, pe care Tatăl să-i ridice, și cu ei să biruiesc pe cei ce asupresc acest neam acum.

O, sunt fericit în durerea Mea cea de la om, sunt fericit că am un popor primitor, la care vin și la care sunt găsit de cei ce Mă află aici. Nu vin mulți aici, căci aici omul trebuie să moară față de sine și să învieze Domnul în el cu pașii Lui, cu viața Lui. Nu vin mulți aici, ci vin cei ce iubesc să fie copii și să aibă Învățător peste ei, căci Eu am spus să vină copiii la

Mine și să fie a lor împărăția Mea, și iată adevărul cuvântului Meu cel de acum două mii de ani, căci cine nu poate să lase pentru Mine mamă și tată nu poate fi copilul Meu, și este el al mamei și al tatălui lui, chiar dacă el crede în Mine și urmează poruncile Mele, dar dacă Eu nu pot să-l am sub crucea Mea pentru alinul Meu sub ea, el nu poate să fie copilul Meu și să aibă el ca dar împărăția Mea lui.

O, nu vin mulți aici așa cum se duc cu mulțimile prin alte locuri știute a avea har, dar unde nimeni nu-i cere omului să se aleagă pentru împărăția Mea, și de aceea sunt fericit și atât de fericit că am un popor primitiv la care vin și la care sunt găsit de cei ce Mă află aici în petrecere cerească, după care Mi-e dor.

Vă pun flori la cunună pentru fiecare bucurie cu voi când veniți după Mine ca să Mă ascultați. O, sunt atât de mărețe tainele de aici, sunt atât de cuprinse în taină, că nu se suie la mintea omului puterea tainei pe care Eu, Domnul, o învăluiesc aici în cuvânt ca s-o pot păstra pe ea și ca să le lucreze ea pe toate cele ce mai sunt de lucrat de Dumnezeu, în timp ce tot neamul omenesc se îndeletnicește cu cele ale firii lui, departe de voia Mea pe pământ cu oamenii.

Acum îngerul Meu Mihail dă poruncă cetelor îngerești să sune din trâmbițe salutul lor vouă. Eu, Domnul, binecuvîntez intrarea lui, căci el este îngerul Meu. Amin.

— **C**el ce este ca Dumnezeu”, așa se cheamă numele meu, Stăpâne Doamne al meu și al cetelor îngerești, cu mine în față venite aici acum. Așa voiești Tu să fie și poporul cuvântului Tău de azi, și să se cheme și el ca și numele meu: „Cel ce este ca Dumnezeu”. Amin.

Pornim acum în numele Tău și cu Tine pentru luptă, Doamne, că Tu ai durere mare pentru neamul român, din pricina celor mincinoși și lacomi de slavă în mijlocul lui. Pornim lupta ca să-i dăm în lături, și lupta este grea, dar alături cu fiii poporului Tău trebuie să putem, Doamne, căci fără om Tu nu poți face nimic, așa cum omul nu poate nimic să facă fără Tine, căci Tu lumea pentru om ai făcut-o, și nu este ușor de înțeles aceasta de către mintea cea obișnuită a omului.

Sună îngerii din trâmbițe deasupra pământului român și vestesc lupta împotriva nopții care s-a lăsat peste cetatea Domnului, peste țara română, țara strălucirii, țara venirii lui Hristos cuvânt pe pământ. O, lăsați-vă biruiți, voi, cei ce asupriți acum atât de greu sufletul acestui neam, din care și voi vă trageți! Lăsați jos armele răutății prin care v-ați pierdut înțelepciunea și temerea de Dumnezeu! Intră cetele îngerești în luptă cu voi și sună din trâmbiță peste voi ca să auziți, și veți auzi vești rele, după potrirea nedreptăților pe care le lucrați. O, temeți-vă de Dumnezeu, și vă veți teme și veți fi luați fără de veste, căci n-ați iubit dojana și n-ați luat aminte la prevestirile Domnului, iar acum va fi să dați socoteală Celui ce a strigat la voi din pricina durerii Lui de la voi.

O, aplecați-vă capetele, și le veți apleca. Sunt Mihail, îngerul Domnului, căpetenie a oștirilor îngerești, și am grăit vouă că pornim lupta cu voi, căci neamul român este în mâna Domnului, nu în mâna voastră, iar voi smeriți-vă, căci vremea este să judece Domnul, după ce voi atâta ați stricat, și veți vedea aceasta. Amin.

Slavă întru cei de sus Ție, Doamne, iar eu, îngerul Tău, am lăsat cuvânt scris peste neamul român, iar Tu vei fi Cel ce vei face împlinit cuvântul acesta acum, prin îngerii Tăi. Amin.

— **E**sărbătoare îngerească, iar îngerii Mei Îmi sunt lucrători și sunt slava Mea, și au

adus la masă aici acum pe cei pomeniți, pe cei adormiți, căci le-ați făcut pomenirea, fiilor. Vai de cei ce zic că la voi aici este vorbire cu morții, iar Eu, Domnul, le spun lor că aici este vorbire sfinților, nu a morților, și este vorbirea celor ce înviază întru slavă, așa cum Abimelec cel mic a înviat, după ce mult, mult a dormit, pentru rugăciunea proorocului Ieremia, care a cerut la Domnul să nu vadă acest copil plâpând căderea Ierusalimului. O, nu e vorbire cu morții aici, căci morții nu vorbesc. Numai cei vii vorbesc, numai cei vii umblă cu Domnul, așa cum a umblat mereu cu Domnul Enoh, care n-a mai murit, și s-a mutat sus lângă Mine.

Binecuvântată să fie petrecerea la masă a celor veniți pentru pomenirea rostită pentru ei, dintre cei adormiți veniți, și mare alin am făcut noi lor în ziua aceasta îngerească. Nu este între cer și pământ bucurie mai mare ca a lor când sunt puși la pomenire și la chemare prin îngeri. Eu, Domnul, las peste ei mare duh de bucurie, căci mila Mea e mare prin acest cuvânt.

Iată câtă sărbătoare, câtă mărire, câtă bucurie, câtă mângâiere! Din cer și de pe pământ se strânge laolaltă duhul mângâierii și unii altora ni-l dăruim. Vă cuprind în îmbrățișarea Mea dumnezeiască, lăsându-Mi brațele desfăcute, și vă rog dumnezeiește, fiți statornici pentru mărirea Mea prin acest cuvânt în care vă cuprind, și nici un pas să nu dați înapoi, căci pasul înapoi este pentru cei trădători, pe care diavolul îi mângâie apoi cu duhul îndoielii, al judecății, al necredinței și al înlumirii lor iarăși apoi, căci ce ar merita cei ce părăsesc pe Domnul pentru voia lor? Voi însă luați de la Mine și dați ca să aveți, ca să agonisiți la Mine după voia Mea, și prin aceasta să vă păstrați statornicia și lucrarea ei cu voi. Statornicia însă nu se poate proba decât dacă omul are deasupra lui o mână tare pentru el, pe cineva mai plin de Dumnezeu, și prin care Domnul să-l poată ține de mână și să-i probeze mereu statornicia, căci altă cale pentru cei ce cunosc aici pe Domnul nu mai este apoi, căci s-ar coborî în jos și s-ar scrie părăsire de Dumnezeu orice cale ar lua, și pe nicăieri n-ar mai avea credincioșie cel ce caută altfel de cale pentru pașii lui, după ce el a gustat din atâta bucurie, aplecându-se sub ea cu suflet ars de dor și cu grijă pentru dor ca să nu se stingă el.

Cereți Tatălui un cuget nou, o inimă înnoită mereu, și care să vă ajute pentru duhul statorniciei, duhul cel plin de răbdare și de cununi. Cuvântul Meu se apleacă acum să vă aducă mulțumire, căci bucurie v-ați făcut Domnului în ziua aceasta. Vă îndemn plin de dor, iubiți sfințenia. Ea descoperă orice rău care ar da să vă atingă. Cu ea veți fi poporul Meu, și pentru ea aveți nume ca al îngerului Meu: „Cel ce este ca Dumnezeu”. Amin.

Vă dau acum îngeri călători pe cale înapoi. O, fiilor, fiilor, păstrați îngerii cu voi! Dați-le stat lângă voi! Ei sunt cerești. Așa să fiți și voi. Ei sunt de sus. Așa să fiți și voi, căci omul a fost zidit de Dumnezeu. Amin.

Sună îngerii din trâmbiță, sună mereu, sună tare și se așează de veghe și de mare lucrare peste neamul român pentru duhul adevărului și pentru lupta cea pentru el. Amin.

Duhul sărbătorii îngerești să rămână peste voi. Pace vouă! Sunt Domnul Iisus Hristos. Numai cei blânzi și smeriți cu inima Mă cunosc în acest cuvânt și Mă primesc Învățător al lor. Nici acum două mii de ani n-am lucrat altfel învățătura cuvântului Meu peste cei ce aveau nevoie de Dumnezeu.

O, stați alipiți lângă acest izvor, voi, cei ce ați gustat din el și ați văzut că bun este Domnul. Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Amin, amin, amin.

8/21 noiembrie 2012

Praznicul Intrării în biserică a Maicii Domnului

Venirea Domnului pe pământul român este scrisă în harta cerului. A venit vremea să se arate cerul cel nou și pământul cel nou. Domnul grăiește cu cei care se zbat să câștige pentru ei pământul și neamul român, arătându-se salvatorii lui.

Coborârea Mea cuvânt pe pământ e numai prin dureri, e plină de dureri, dar nu pot să nu-Mi fac lucrarea pe care o am de la Tatăl s-o săvârșesc și nu pot decât să fac voia Tatălui Meu. Eu sunt Cel ce sunt, și sunt de o ființă cu Tatăl și sunt voia Tatălui Meu Savaot, căci sunt Fiul Său, și mai înainte de toți vecii sunt Fiul Său, născut Dumnezeu din Dumnezeu, Lumină din Lumină, cuvânt din cuvânt, Cuvântul Tatălui Savaot, și sunt în cer și pe pământ deodată și n-a fost altfel vreodată statul lui Dumnezeu, în cer și pe pământ deodată fiind El și lucrând. Amin.

Sunt în lucru cu grabă mare în cer și pe pământ pentru soarta neamului român și sunt cu sfinții și cu îngerii, și sunt cu mama Mea Fecioară în lucru pentru pământul român și neamul de pe el și am casă de venire și de suire, de suire și de coborâre pe această vatră, și e calea dinspre cer spre pământ și dinspre pământ spre cer vatra aceasta, și e prinsă în harta cerului venirea Mea pe vatra neamului român cuvânt de naștere din nou a lumii, iar casa Mea de lucru este pământul român, în care Îmi am de la facerea cerului și a pământului temelie pusă, de pe care să lucreze Dumnezeu toată zidirea Sa, toată lucrarea Sa, stând pe muntele sfânt și lucrând până la sfârșitul celor ce trec, ca să rămână cele veșnice, care nu mai trec. Amin.

Mă aplec cu milă dumnezeiască și cu durere mare în mila Mea pentru soarta neamului român, prins în cursă acum de cei necurați pe mâini în mijlocul lui, necurați la inimă și la faptă, chiar dacă sunt ei ieșiți din aceeași sămânță, dar iată, multă sămânță s-a făcut neghină, s-a făcut neagră de tot, căci s-a vândut celui vrăjmaș și s-a ridicat să înăbușe sămânța și s-o facă tot una, neghină să facă din ea și să se lăfăie satana apoi pe pământul alegerii lui Dumnezeu, pe muntele Lui cel sfânt, pe care stă și cuvintează ca la începutul lumii, alegere din vecii și așezată apoi temelie pentru pământ: pământul român, ținut în palma Mea ca să zidesc pe el ceea ce va rămâne, iar satana s-a sculat mereu cu război pentru facerea cea de la Dumnezeu, pentru multa Domnului lucrare de pe pământul român, munte sfânt, de pe care curge roua cerului, mana cerului, cuvântul lui Dumnezeu peste oameni acum, la sfârșit de timp, că a venit vremea să se arate lucrare mare, minune mare, cerul cel nou și pământul cel nou, de care duhul lumii nu are habar.

Durere mare se ridică la cer acum de la apăsarea dușmană care își are cuib în cei ce vor să fie al lor acest pământ și acest neam, neamul român. O, cine le-a spus lor, oare, cine le-a spus că este al lor acest pământ și neam, de se zbat să nu le scape de sub mâna lor?

O, cine v-a spus vouă că voi sunteți dumnezei și că toate trebuie să se plece vouă în acest pământ al neamului român? O, cine sunteți voi, cei ce v-ați pus pe pieptul acestui pământ și neam ca să-l apăsați și să-i opriți răsuflarea? V-am povățuit prin grăierea Mea peste pământul român și v-am rugat nu de mult prin acest râu de cuvânt să vă dați în lături voi, să nu nimiciți voi ceea ce alții au zidit, și nu voi.

O, n-ați vrut să ascultați. Eu, Domnul, stau de aproape șaizeci de ani pe vatra neamului român cu acest izvor de cuvânt, istorie scrisă acum, căci s-a făcut carte scrisă pe pământ cuvântul Meu. Nu de azi grăiesc Eu prin acest cuvânt, și se numește cartea aceasta *Cuvântul lui Dumnezeu*. O, n-ați vrut

să ascultați așa cum v-am povățuit prin acest râu de cuvânt! O, ce veți face voi acum, când dă să vi se apropie prăbușirea? Nu era mai bine să ascultați glasul Domnului, care a grăit vouă și v-a povățuit să nu vă jucați voi cu soarta neamului român?

O, iată ce faceți încă! Dați să vă faceți întărituri, care să lucreze pentru voi, și lucrați cu minciuna ca să vă faceți acope-rământ din ceată plătită, pe care să vă sprijiniți și să vă fie scut, și dați să vă țineți de garduri, dar gardurile sunt făcute să se rupă și nu au altă soartă prin facerea lor.

Iată, încă vă spun, trageți-vă în lături, fiți cuminți, trageți-vă din lucrarea voastră cea rea și vrăjmașă neamului român, și vă veți trage, căci vă vor trage faptele voastre ascunse și care ies curând, căci fără de veste Judecătorul va veni și faptele fiecăruia se vor descoperi, așa cum este scris, și altfel nu va fi. Amin.

O, neam român, ce strămtorare peste tine, ce apăsare, ce pâclă groasă s-a abătut peste ochii tăi, de nu mai vezi prăpastia cea pregătită ție de cei ce te îndeamnă să faci tu voia lor împotriva ta! Ia aminte la cuvântul care vine din cer, din Dumnezeu peste tine, căci vreau să te mântuiesc din primejdia pusă înaintea ta de cei ce te îndeamnă de dimineață și până seara târziu să crezi în ei, să vrei cu ei, să poți cu ei ca să-ți fie ție salvatori, iar ei îți sunt dușmani, o, țara Mea, o, neam român, și n-au milă de soarta ta. Iată, sunt coborât la tine în cuvânt în zi de praznic sfânt pentru mama Mea Fecioară, care de pruncă a fost dăruită lui Dumnezeu ca să poarte ea apoi venirea Mea pe pământ Prunc și să Mă crească și să fiu Mântuitor de la Tatăl Dumnezeu pentru cei ce vin pe calea cu lumină, cu Dumnezeu pe ea, cu cele sfinte, nu cu cele păcătoase pe cale, căci calea Mea este calea vieții, și adevărul și sfințenia umblă pe ea.

Suflu peste tine, neam român, suflare proaspătă de Duh Sfânt, și în taină te umplu de putere din cer, de voia cerului în voia ta, ca să nu faci tu voia omului vrăjmaș ție acum, când el îți pune în față zi de tragere la sorți pentru ca să te alegi tu cu ei, cu cei vrăjmași ție, și nu cu cei buni pentru tine și care îți arată calea pe care trebuie să mergi și să trăiești, și nu să mori ca și cei ce au murit de tot față de duhul dreptății a toate, pierzându-și ei toată frica cea pentru plata faptelor lor. O, fiecare va fi pedepsit sau mântuit prin ceea ce iubește el. Cel ce iubește pe mamona, mamona îl va pedepsi. Cel ce iubește minciuna, minciuna îl va pedepsi, iar cel ce iubește pacea și dreptatea, acestea îl vor înălța pe el spre biruință și nu spre cădere, căci este scris în Scripturi cuvântul Meu care spune: *«Cel ce se înalță va cădea, iar cel ce se umilește va fi înălțat»*. Amin.

Îți doresc, popor român, îngeri care să te insuflă de la Mine și să te ajute să-ți alegi salvarea, căci cei care vor scrie în ziua de sorți câștig de partea celor ce prin minciună vor să se zidească ei, aceia vor fi spre prăbușire împreună cu cei ce zidesc pe nisip, căci așa este scris.

Suflu duhul înțelepciunii și al luminii peste neamul român, și prin îngeri lucrez aceasta, căci oștirile îngerești sunt în lucru mult pentru doborârea puterii minciunii, rostită mereu de cei îndeletniciți cu ea pentru câștigul lor cel nedrept ca să bage sub mâna lor pătată de nedreptate și de mamona față și soarta neamului român, neamul Meu cel de la sfârșit de timp, ales Mie de Tatăl să-Mi fie popor, Ierusalim nou să-Mi fie, noul popor ales în locul Ierusalimului care n-a voit să fie ocrotit sub mantia Mea, căci el M-a disprețuit și a rămas pustiu de Dumnezeu, pustiu și împrăștiat, și Mă va vedea când va fi să spună el: *«Bindecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului»*, precum Eu, Domnul, am proorocit acum două mii de ani când îl plângeam pe Ierusalim din pricina disprețului

adus de el asupra Mea.

O, mamă Fecioară, să așezăm duh de veghe sfântă în toate inimile peste tot în neamul român, că vine și e aproape ziua de sorți pentru cei ce vor cârmui de acum soarta acestui neam, iar lupta întunericului împotriva luminii e mare și e pitită cu lucrarea ei, mamă. Bindecuvântăm acum cu biruință de partea duhului luminii ziua cea pentru tragere la sorți pentru cei ce vor cârmui neamul român, iar noi, cei din cer, Dumnezeu și toate puterile cerești dimpreună cu sfinții biruitori, vom fi în toate, mamă. O, nădejdea e mică în români, fiindcă lupta se dă pe ascuns din partea celor ce merg sprijiniți cu minciuna, dar Eu, Domnul, sunt mare, mai mare decât nădejdea cea mică a celor ce o mai au pe ea acum, că e mare și multă încordarea și e mare nedumerirea, mamă, dar ajutorul vine din cer, și nu de pe pământ, o, mamă. Amin.

— **C**u duh și cu milă de mamă cerească te cuprind și te strâng sub ocrotire în vreme de cumpănă, o, neam român, căci Fiul meu Hristos te iubește mult, te ocrotește mult, pentru cei curați și mari cu inima în neamul tău, și strălucește Domnul de pe vatra ta lumina cuvântului Său peste pământ. Te doresc al Său să fii, atât cât El te dorește al Său, căci eu voia Lui sunt, așa cum am fost acum două mii de ani voia Lui și a venit El pe pământ Prunc, iar eu L-am purtat și L-am crescut pentru cer și pentru om și pentru tine, popor român, căci Tatăl te-a dăruit Lui încă de pe atunci și te-a arătat Lui de pe atunci că vei fi poporul Lui la sfârșit de timp și cale a venirii Lui va fi vatra ta. Înțelepțește-te, dar, pentru ziua tragerii la sorți pe seama soartei tale și dă de peste tine pe cei ce vor să-ți steargă de pe față zâmbetul și lumina și frumusețea înaintea neamurilor de pe pământ, că n-au milă în inimă, și numai pe ei se au, iar pe tine te vor pradă a lor, voie a lor, căci ei te-au trădat și te trădează, și tu nu știi aceasta. Fii înțelept, neam român, nu fă voia lor, o, nu, ai grijă! Nu! Scoală-te și veghează acum și nu fă voia omului vrăjmaș ție și trezește-te și uită-te bine ca să-i vezi fața lui cea ascunsă sub masca trădării, și lasă-te lui Dumnezeu, Care te învață să nu mori, și aceasta este învățătura cea din cer peste tine acum când ziua de sorți bate la ușa ta ca să-i deschizi, dar tu să ieși atunci și să spui nu celor ce te trădează, și să spui da celor ce te iubesc și te așteaptă într-un pas cu ei pe calea dreptății a toate, și apoi pe calea mântuirii, căci Domnul, Fiul meu Hristos, lucrează și-și desfăce calea Sa, iar ea se va vedea. Amin.

Le-am dat povața mea lor, Fiule Emanuel, copilul meu Hristos. Cu duh de mamă a Ta și a lor le-am dat lor. Trimite Tu acum oștirile îngerești, purtate de puterile cerești și pune peste români împlinit acest cuvânt. Amin.

— **A**min, amin, o, mamă, căci puterile cerești sunt pe cale peste tot și veghează și lucrează, mamă, că durerea e mare în cer și în neamul român acum, și lupta e pe întuneric din partea celor trădători, care caută să lovească la catarg, la cârmă, o, mamă, ca apoi să pună ei în lanțuri dreptatea a toate și să-și ocrotească faptele lor, faptele fărâdelegii, mamă.

O, popor român, trebuie nimicite de tot mersul și puterea cea rea ale acestor fii trădători de la mijloc, și nu va fi pace deplină până când ei nu vor fi dați de tot în lături, iar Eu, Domnul, sunt împărțit peste tot cu toate puterile cerești și voi lovi peste tot în fiii lui Edom, în cei îmbrăcați în roșu peste tot, precum scrie despre ei în Scripturi, și care dau să propășească încă, dar arma cea împotriva lor este gata de luptă, căci odată cu ispita e gata și arma cea împotriva ei, precum este scris.

Bindecuvântată să fie lupta puterilor cerești împotriva fi-

ilor lui Edom în neamul român, căci în tot timpul au fost două tabere pentru ca să se arate lupta când vine, Iacov și Edom, iar Iacov înseamnă fiii lui Dumnezeu, precum Edom înseamnă fiii cei împotriva lui Dumnezeu și ai binelui lui Dumnezeu, dar Domnul a bindecuvântat cu bindecuvântare mare pe Iacov, pe poporul lui Dumnezeu, și este el acum popor mare și se cheamă acest popor neamul creștinesc, botezat în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și care luptă de partea Domnului, de partea păcii de sus pe pământ, și mereu Eu, Domnul, îi spun lui: „*Pace ție, poporul Meu!*”, și se vor adăuga lui toți cei făgăduiți lui, fiii făgăduinței făcute peste Avraam, și vor fi ei strălucitori ca stelele cerului, neam al lui Avraam cel credincios, neam al lui Hristos, pe Care poporul Israel L-a răstignit pe cruce acum două mii de ani din neștiință, din necredință, din neumilița sa înaintea Celui ce a venit să mântuiască lumea din păcat.

O, popor român, învață mult, învață viața și faptele și fața poporului creștin, neamul lui Hristos. Privește-te ca să te vezi și să vezi dacă semeni cu Hristos, căci Eu sunt Domnul tău, Mântuitorul tău și te iubesc, și voiesc să te nasc într-o clipă și să fii tu apoi fața Mea, voia Mea, așa cum Eu sunt voia Tatălui Meu Savaot, Care M-a trimis la tine cuvânt și lucrare prin cuvânt pentru nașterea din nou a lumii, pentru înnoirea a toate. Cerul cel nou și pământul cel nou, proorocite prin Scripturi că se vor așeza și vor fi pe vecii, acestea Eu, Domnul, le lucrez ca să le arăt la vedere, începând cu ele de pe vatra neamului român, în care Eu Îmi am cursul cuvântului Meu, râul vieții, muntele Meu cel sfânt și râul care curge din el spre poale peste pământ pentru tămăduirea neamurilor, precum este scris. Amin.

Eu, Domnul, bindecuvintez acum cu biruință sfântă ziua de sorți pentru cei ce vor birui și vor cârmui de pe scaunele dreptății neamul român și mersul lui și viața lui. Eu, Domnul, așez harul Meu peste fiii români ca să lucreze peste ei harul Meu. Amin.

Pace ție, popor român! Ești apăsător, ești îngrijorat, ești descumpănit, și mulți în tine sunt neînțelepți prin cei duși cu minciuna de cei trădători. O, ești sub ispită grea, ești răvășit cu inima. Pace ție! Bucură-te că Domnul grăiește cu tine. Nădăjduiește în El când ești strâmtorat, când ești nedumerit. El este lumina, El te va lumina, El va veni cu ale Sale la tine. Amin, amin, amin.

Acest cuvânt să meargă peste tot, să meargă, numaidecât să meargă, și să lucreze el prin puterea sa. Amin.

Curând, curând voi poposi la tine, popor al cuvântului Meu, și voi veni cu zile de sărbătoare și voi pune înaintea ta învățatură tare și multă, zile de învățatură, iar tu să fii ucenic silitor și să-ți descoperi cunoștințele de la Mine date ție și să Mă bucuri cu ele, căci dacă tu n-ai fi bucuria Mea, ai fi altceva. Ai grijă, ai fi altceva. Ai grijă să fii tu bucuria Mea și să Mă bucuri, fiule, căci Eu numai bucurie îți fac, numai mântuire îți pregătesc, dacă tu vei învăța din ea și pentru ea cu tine, mereu, mereu pentru ea cu tine, o, poporul Meu. Amin, amin, amin.

21 noiembrie/4 decembrie 2012

Sărbătoarea sfintei mare mucenițe Ecaterina

Îndemn la veghe pentru păstrarea aprinsă a duhului dragostei. Poze de mers pe cale cu Domnul. Duhul lumii este închisoare pentru cei fără de Hristos. Sfânta Ecaterina se roagă din cer pentru oameni să îplinească voia lui Dumnezeu în trupurile lor.

Mă așez în carte cuvânt de sărbătoare pentru sfinți, căci sfinții M-au mărturisit pe pământ și

M-au făcut cunoscut și M-au semănat în oameni, fiindcă inima și viața lor sfântă au lucrat odată cu puterea credinței și a mărturisirii și au putut ei să-Mi aducă rod, să-Mi ridice omul de jos, din căderea lui din Dumnezeu și să-i dea mântuire din păcat, iar Eu, Domnul și Mirele lor, i-am slăvit pe ei pe pământ prin minuni și i-am suit la cer cu biruință mare împotriva necredincioșilor și cu cale slăvită și cu minuni pe ea între oameni, căci necredința de pe pământ are nevoie de judecata ei ca și orice faptă sau simțire lipsită de Dumnezeu în oameni, căci lipsa de Dumnezeu în om îl face de rușine, îi dă de gol goliciunea, și mulți dintre oameni au fost mântuiți din întuneric și din necredință și au fost luminați prin sfinți și are Domnul rod prin sfinți și slavă pe pământ prin puterea credinței lor și prin lucrul mărturisirii lor între oameni, așa cum mucenița Ecaterina M-a mărturisit și M-a așezat în multe inimi mari pe pământ și s-au întors ei pe cale cu lumină apoi și s-au suit pe ea la cer.

Pace ție, popor al cuvântului Meu! Te mărturisesc al Meu pentru ca să pun duh de credință în oameni. Te ocrotesc mult pentru ca să te am și să pun pe masa ta învățătura Mea pentru om, căci sunt Mântuitor și dau să-i mântuiesc pe mulți din păcat, ca să nu ajungă ei la suferința cea pentru păcat, căci păcatul aduce apoi suferință peste om. Mă gândesc tot timpul cu duh înlăcrimat adânc la cei ce lasă calea Mea și se duc iar pe cale cu lumea, în pas cu lumea, în lucru cu lumea cea despărțită de Dumnezeu, căci oamenii bisericii nu pot smulge omul de pe calea lumii, ba îl mai și învață pe om că este cu Dumnezeu, că-L are pe Domnul de Stăpân și de Mântuitor, dar nu tot așa au fost lucrul și mărturisirea sfinților, o, nu așa, căci ei i-au învățat pe oameni să se lepede de ei înșiși și de lume și de păcat și nu s-au temut de cei ce le-ar ucide trupul din pricina mărturisirii lor cea pentru Mine și au rămas sub cruce, sub jertfă pentru numele Meu pe pământ și au născut minuni și duh viu în mulți, lucrând din cer mai mult ca pe pământ apoi, și iată, am în venirea Mea sfinți însoțitori și e mare biruința lor asupra lui satana, care-l desparte pe om de Dumnezeu și îl învață vremelnicia și atât.

O, câtă învățatură din cer lipsește pe pământ! Vin Eu cu sfinții mărturisitori pe pământ în cuvânt, căci ei au purtat trup pe pământ și au iubit lumea și salvarea ei, ca și Mine, Domnul, au iubit și nu s-au lepădat de cruce după ce s-au arătat sub ea, și a fost slava lor crucea și au semănat cu Mine și sunt ei frații Mei pe pământ și în cer, fii ai Tatălui Meu, credincioși Lui și iubindu-L, căci acestea sunt puterea lui Dumnezeu în om, și așa a iubit mucenița Ecaterina mersul ei pe urma Mea pe pământ. Amin.

— **O**n-are, Doamne, n-are cine să-i despartă de Tine pe cei adevărați ai Tăi, pe cei scriși în cartea vieții de la întemeierea lumii, ci, din contra, vestesc ei țara cea de sus, împărăția cea dulce a celor ce suferă pe pământ pentru numele Tău și după Tine, Doamne, și căroră li se iartă păcatele cele de odinioară, și e dulce iertarea pentru ei când o gustă, și nu se mai pot ei lăsa de acest dulce din cer, o, Mântuitorule al celor ce vin la Tine ca să Te urmeze pe pământ, și apoi în cer!

Le spun la toți în ziua mea de serbare, le spun la toți cei care au avut milă de la Tine lor și au cunoscut și au gustat din dulcele Tău râu de cuvânt, care curge acum pe pământ, le spun lor despre cei căroră eu le-am mărturisit atunci numele Tău, fângăduințele Tale, adevărul cel unul al Tău și minunea venirii Tale după om, iar aceia nu s-au mai despărțit apoi de viața mărturisitoare, ci au pășit spre moarte mărturisitoare împreună cu mine înaintea celor necredincioși, care-și zic ei mereu în

toate vremile căucid numele Tău de pe pământ și din oameni, o, Doamne. O, le spun la toți să aibă grijă mare în toată clipa și să nu se despartă de duhul dragostei de Tine și să nu-l lase să se stingă din ei, ci să se lepede de sine pentru el și pentru Tine mereu, ca să le fii lor pe veci Mântuitor, o, Mire Doamne. Nu este rușine mai mare pentru un om ca și aceea când el se leapădă de viața lui cu Tine și cu cei ce lucrează Ție viața lor cu credința lor, cu lupta lor cea grea, că e grea lupta omului pentru stat cu Domnul pe cale, dar e dulce și e măreață, Doamne, iar cel ce nu luptă până la capăt, acela e mai de plâns ca unul care cade și se scoală mereu din slăbiciunile lui pe cale cu Tine, căci cel slab are nevoie de Tine mai mult decât cel ce dă să cadă în necredință și în lepădare de Tine când credința îi este pusă la încercare și când el nu biruiește pentru ea și pentru Tine, Doamne.

O, câtă învățatură trebuie mereu, mereu peste cei ce se dau Ție ca să fie ai Tăi mereu, mereu, o, Doamne, căci dragostea nu le este mereu fierbinte, ci trebuie mereu ținută trează și aprinsă și vie și în veghe sfântă păstrată de harul Tău cel milos pentru ei, pentru cei ce se dau Ție cu viața lor, Doamne.

Îl îndemn pe poporul cuvântului Tău să-și nască mereu dragostea cea pentru Tine, căci celui ce nu-i este încercată dragostea cea pentru Domnul, acela are nevoie mereu, mereu de apa nașterii de sus, de izvor de iubire din cer pentru el și de hăinuță curată mereu pentru suflet, și mai ales de lepădare de sine, Doamne, probată ea în tot timpul și aplecată spre probare mereu, ca să poată ea să aibă putere și să-i ajute pe cei ce vin și se dau Ție ca să fie ai Tăi. O, să nu uite ei că nu pentru ei trebuie să mai trăiască ei, ci pentru Tine și pentru cei din jurul lor ai Tăi, și aceasta este lucrarea dragostei care-i ține în Tine pe ei, despărțiți de duhul lumii, care nu lucrează așa, căci eu în lume eram, dar m-am părăsit pe mine însămi în numele Tău și pentru Tine și am trăit restul vieții mele în numele Tău și pentru cei ce mă înconjoară și le dădeam lor pe Dumnezeu, căci Te iubeam, Doamne, iar iubirea mea cea pentru Tine era să Te împart la cât mai mulți mereu, mereu, ca să fii Tu bogat, o, Doamne și Mire al meu, și fericiți sunt cei ce Te au iubire a lor, fericiți, Doamne, dar mai fericiți sunt cei ce nu Te pierd până la capătul cel fericit, când nimeni și nimic nu-i mai pot pierde pe ei dinaintea Ta, din dragostea Ta cea plină de vecie, o, Doamne dulce, Mântuitor și Salvator din păcat pentru om.

Cel ce iubește mult pe cineva are în el dorul de a spune celorlalți iubirea lui și pe cel iubit, bucuria lui pentru ființa lui iubită. O, tot așa și cel ce Te iubește pe Tine are dor neastâmpărat să Te bucure mărturisindu-și iubirea și să Te facă la mulți cunoscut și înțeles și iubit și urmat apoi, și iată, bucuria se întetește și se face nuntă cerească, Doamne, între Tine și mireasă, nuntă cu nuntași plini de dor de a chema la masa nunții pe mulți, lumea întreagă la masa iubirii, și va veni o zi când toți cei ce vor fi pe pământ Te vor iubi, Doamne, și unii altora Te vor da, și inimile lor vor fi una în iubire în ziua aceea și numai Tu vei fi iubit atunci, că mult ai fost părăsit și disprețuit de om după ce omul a căzut din țara lui, pregătită de Tine lui atunci când l-ai zidit, o, Doamne.

Voi, toți cei ce v-ați ales de iubire pe Domnul, supuneți Lui trupurile voastre, locaș Lui să fie ele și să le păstrați așa și să-I spuneți Lui fiecare: Pătrunde, Doamne, în mine și străpunge cu frica Ta trupul meu, ca să mă tem de judecățile Tale și să mă păstrez Ție și să iubesc mântuirea cea de la Tine și cuvântul Tău. Amin.

O, fiți ucenici la școala iubirii și lăsați-vă învățați de Domnul, iar frica de El să vă ajute să nu-L părăsiți, ca să nu

fiți apoi pedepsiți de iubire dacă-L părăsiți. O, îndemnați-vă unii pe alții spre iubire din cer în voi și între voi, că nu poate omul scăpa de păcat și de iubirea de păcat decât dacă-și lasă trupul străpuns de frica de Dumnezeu, căci Domnul este iubirea cea de sus, și este răzbunătoare iubirea cea din cer când este lăsată în lături de om, iar eu am scris pe pământ cu sângele meu povestea iubirii mele de Hristos și m-am încununat cu ea înaintea Lui, aducându-I-o Lui, căci L-am iubit pe El până la sânge și m-am împotrivit până la sânge în lupta pentru nedespărțirea mea de El și sunt a Lui pe vecii și sunt cu El și Îl dau din cer lumii credincioase, dar lumea este mare și îi întoarce înapoi spre ea pe cei credincioși cu inima, ale căror fapte mari pentru Domnul sunt greoaie, sunt puține, sunt slabe, căci duhul lumii este închisoare pentru cei fără de Hristos peste viața lor pe cale.

O, dă-le, Doamne, oamenilor un suflu viu, un duh nou și străpunge cu frica Ta trupurile lor, ca să se poată ei întoarce la Tine și să-și dea Ție trupurile lor, în care locuiesc inimile lor, că nu se poate numai inima să Te aibă în ea în om, iar trupul lui să se facă locuință străină de Tine și de viață ca și a Ta în trup.

Te rog, o, Doamne, cu dor sfânt Te rog în ziua mea de serbare între sfinți, Te rog cu duh înlăcrimat, întoarce omul la Tine și fă-l locaș al Tău cu trupul său, în care să locuiască Duhul Tău, căci Tu, Doamne, de aceea ai zidit omul. Amin.

— **M**ă întorc la om și îl strig pe el să se întoarcă la Mine. Mă întorc de la Tatăl iarăși la om și îl strig să se întoarcă la Mine, căci dacă Eu îl întorc, n-am de la el dragoste. Mă întorc la om ca să-l încălzesc și ca să caute el după căldura Mea, după dragostea Mea, căci vin să înnoiesc lumea și toată facerea ei și de aceea vin. Amin.

Pace ție, popor al cuvântului Meu! Mă dau ție cu sfinții în zi de sărbătoare de sfinți și se dau și ei, căci duhul cel lucrător de viață este plin de dor în Mine și în sfinți. Mă împart prin tine oamenilor și le dau lor puterea de a se întoarce de la idoli la Dumnezeu și îi învăț pe ei să se dea Mie locaș, căci trupul omului a fost zidit pentru slava Mea. Voi sta cu tine în zile de învățatură și te voi așeza în învățatura Mea ca să fie ea găsită la tine de cei ce caută după Mine în mijlocul tău, iar Eu le ies în cale cu locul Meu de pe pământ, cu masa Mea cu tine, măi poporul Meu.

Mi-e dor de statul Meu în om și de lumina Mea în el, ca atunci când nu va mai fi lumină să fie lumină pe pământ, să fie Domnul cu ai Săi lumină pe pământ, lumină din lumină să fie ei, iar ziua Mea vine, și vom spune în lung și în lat peste pământ la toți cei care vor fi și Mă vor aștepta și vor auzi ei în ziua aceea cuvânt de dor, cuvânt cu înviere, cuvântul cel sfânt: Veniți de luați lumină! Amin, amin, amin.

25 noiembrie/8 decembrie 2012

Sărbătoarea sfântului apostol Andrei, cel întâi chemat

Deslușirea Scripturii despre săptămâna binecuvântată și legământul încheiat la mijlocul ei, și începutul cel nou: anul 1955. Vorbirea din cer a sfântului apostol Andrei.

Se coboară pe pământ cuvântul lui Dumnezeu și are Domnul ieslea Sa de coborâre și Se face cuvânt peste pământ.

Eu, Domnul, Mă vestesc și vin și Mă las cuvânt în cartea Mea cea de azi, cartea despre care scrie în Scripturi că se va deschide și că Eu, Mielul Tatălui Savaot, va fi s-o deschid și să Mă așez în ea cuvânt și s-o întocmesc pe ea prin cuvântul Meu cel rostit din gura Mea cea plină de cuvânt, iar cartea

aceasta poartă numele Meu: *Cuvântul lui Dumnezeu*. Amin.

O, poporul Meu cel de azi al cuvântului Meu, așează-te acum la masă cu Mine, că Mă așez cuvânt în carte și am cu Mine oaspeți cerești la masă, că Eu nu umblu singur între cer și pământ, și am cu Mine pe apostolul Andrei, întâiul Meu chemat între cei pe care i-am ales din Israel acum două mii de ani ca să umblu cu ei din loc în loc trei ani și jumătate și să Mă așez pe pământ cu lucrarea cu care am venit de la Tatăl s-o împlinesc, iar apoi apostolii Mei să fie urmași ai Mei înaintea oamenilor și să Mă mărturisească ei peste vreme că Eu, Cel ce am umblat cu ei, am fost Dumnezeu-Cuvântul, Fiul Tatălui Savaot, întrupat pe pământ de la Duhul Sfânt ca să Mă nasc din trup de Fecioară și să cresc și să Mă las apoi spre moarte pe cruce și să plătesc așa ridicarea din moarte a omului, căci omul a căzut de la viață la moarte prin neascultare de Dumnezeu, iar Eu, Domnul, M-am coborât din cer ca să-i fac salvare, căci Eu sunt Cel ce am făcut omul. Amin.

O, poporul Meu, e sărbătoare, măi fiule, e zi de aducere-aminte această zi, ca și cea de dinaintea ei. Am în coborârea Mea pe trâmbița Mea Verginica și pe apostolul Andrei serbați între sfinți și Ne așezăm la masă de cuvânt cu sărbătoare în cuvânt, căci sunt douăzeci și unu de ani de la înființarea acestei sărbători, când am stat cu sfinții și am așezat pe pământ pecetluirea grădiniței cuvântului Meu cel de azi și a semnelui așezat de Mine și de cei tocmiți de Mine ca să fie acest semn arătat pe pământ, pietricica cea albă, chivotul Sfintei Sfintelor Mele din zilele acestea pe vatra neamului român, în care Îmi am în vremea aceasta coborârea Mea cuvânt peste pământ, și de unde Mă împart spre tămăduirea multora, precum este scris în Scripturi despre pomul vieții și despre frunzele lui, care sunt cuvântul Meu spre tămăduirea neamurilor.

O, nu se suie la mintea omului de rând tainele Mele dintre cer și pământ, căci omul stă jos de tot față de cele lucrute de Dumnezeu între cer și pământ, acoperite sau descoperite ele, după cum poate sau nu poate omul să le priceapă sau să le desfacă pentru înțeleșurile lor. În ziua aceasta, acum douăzeci și unu de ani, au fost din cer și de pe pământ martori în această grădiniță și s-a pecetluit atunci cu cuvânt ceresc, din cer și de pe pământ rostit, și s-a numit cu nume ceresc această grădiniță și așezământul de pe ea: Sfânta Sfintelor Noului Ierusalim, pământ înnoit prin cuvântul Meu, care a luat față împlinită și pecetluită în ziua aceea, și s-a scris pe pământ această zi și s-a scris ea în cartea Mea cea de azi și Mă așez cu această sărbătoare la masă cu tine, măi poporul Meu, iar tu ești urmaș și rod al Meu și al lucrului Meu din zilele acestea și-ți dau din pomul vieții și te numesc poporul Meu în mijlocul neamului român și-ți dau din cer mereu din mana cea ascunsă dacă te-ai biruit pe tine și M-ai ales pe Mine după ce M-ai aflat în acest cuvânt, care merge peste pământ și-Mi vestește noul Meu început, sâmburelul din care Eu, Domnul, voiesc să cresc și să Mă fac cuprins de multe inimi, cărora le va fi dat să înțeleagă prin descoperirea Duhului Sfânt că Eu, Fiul Tatălui Savaot, sunt pe vatra neamului român cuvânt și slavă de cuvânt și început de înviere și de lumină și împart din viața veacului ce va să fie și-Mi fac locuitori pentru cer și le dau cetățenie cerească lor când ziua slavei Mele va descoperi pe toate cele acoperite ale slavei celor ce nu se văd, dar sunt și așteaptă pe moștenitorii ei, pe cei cărora le-a fost dat și le este dat să fie fiii slavei Mele, și iată, Eu te hrănesc pe tine cu pomul vieții, măi poporul Meu, precum este scris, iar cu cuvântul Meu Mă dau spre tămăduirea neamurilor și împart cu el frunzele pomului vieții.

Este scris în Scripturi despre o săptămână binecuvântată,

despre un legământ încheiat la mijlocul ei și despre un început iarăși apoi, pentru întregirea tainei acestei săptămâni apoi. În anul 1955 am așezat pe pământ începutul unei săptămâni de ani și am început atunci lucrarea de trâmbițare a cuvântului Meu prin vasul Meu cel ales, care se cheamă trâmbița lui Dumnezeu și Mi-am început trâmbițarea prin trâmbița Mea Verginica. Apoi ea în vremea celor treizeci și cinci de ani a fost pregătită să treacă la Mine între sfinți, și a trecut, iar la mijlocul acestei săptămâni sfinte M-am pregătit cu mare taină și am lucrat tainic ca să închei un legământ nou, căci jertfa cea de-a pururi și priosul au fost călcați prin păcatul uriciunii pustiirii așezat în templul slujirii celor sfinte, precum este scris, căci prințul lumii, antichrist, s-a sculat să dărâme de pe temelia ei biserica cea din părinți și caută să-i facă sfârșitul, căci păcatul ei stă împotriva ei și s-a umplut cupa lui, căci mai-marii bisericii s-au lepădat acum de cuvântul lui Dumnezeu, de venirea Mea cea de azi cuvânt peste pământ, ba au dat să facă întuneric pentru calea cuvântului Meu spre oameni și s-au ascuns, zic ei, dar Eu merg cu taina Mea înainte, și în taină merg, și-i plâng pe toți cei ce se leapădă de Cel ce le grăiește din ceruri și strig după ei să-și întărească credința și să n-o lepede, căci Mă țin după ei cu slava cuvântului Meu și îi ajung și le pedepsesc necredința, care le atrage lor mânie din cer, după cum este scris.

Am martori din cer în venirea de acum cu această sărbătoare, una lângă alta ziua de pecetluire a grădiniței cuvântului Meu și ziua de sărbătoare a apostolului Andrei, martor al Meu pentru această lucrare de taină, alături atunci lângă apostolul Meu Irineu, pe care l-am pregătit cerește din timp și l-am avut aici atunci ca să rostesc prin gura lui cuvântul Meu, pecetluirea cea sfântă a grădiniței Sfintei Sfințelor și pusă ea sub oblăduire cerească și nu omenească, loc pentru Domnul și pentru casnicii Lui din cer și de pe pământ și prin care Eu Îmi scriu pe pământ și în cer cuvântul și îl împart deopotrivă, în cer și pe pământ.

Iată zi de sfinți și de amintire sfântă și de durere sfântă, măi poporul Meu urmaș al acestei zile de taină atunci. Satana, șarpele cel de demult a avut putere apoi prin nestatornicia care se ivește în omul cel tocmit de Mine pentru lucru sfânt ca să-l smulgă pe el de la pieptul Meu, și Mă doare în taină și suspin adânc în taină, că sfântă este taina acestei zile și mersul lucrului ei apoi după ea, și s-a scris atunci mai mult ca până atunci lepădarea de credință a bisericii din neamul român, a slujitorilor din ea, care Mi-au smuls de lângă izvor pe arhiereul Meu martor, pe cel luat de Mine dintre ei ca să pecetluiesc cu el alături taina grădiniței cuvântului Meu și lucrul Meu din ea în mijlocul pământului, loc pus deoparte de umbletul lumii ca să pot Eu, Domnul, să locuiesc aici, așa cum este lăsată să fie taina Sfintei Sfințelor, pusă deoparte de Domnul, căci când Moise s-a suit la Domnul ca să aducă de la El legea pecetluirii păcatului ca să-l întoarcă prin ea pe Israel de la idoli la Domnul, Eu i-am spus lui Moise: *«descalță-ți încălțăminte ta că ești pe loc sfânt»*, și am grăit Eu cu Moise atunci din pară de foc și i-am spus lui cuvântul Meu și i-am scris pe piatră cu degetul îngerului Meu poruncile vieții ca să le aducă el din partea Mea lui Israel. O, tot așa este și cu acest petecuț de pământ, pe care Eu îl numesc vârful de munte, munte sfânt, pe care Eu, Domnul, stau și cuvintez și Mă împart apoi peste pământ.

Mă aud sfinții și îngerii și toate puterile cerești acum, aici, că-Mi sunt însoțitori, și se cutremură cu fior sfânt oștirile cerești în mijlocul tainei Mele de aici și petrec aici cerul și tainele lui și n-are lumea habar sau minte sau ochi ca să afle și să priceapă și să vadă, și este venirea Mea acum cuvânt pe pământ ca și acum două mii de ani când am venit, și n-avea

lumea habar ca să înțeleagă ceva și să se plece la vestirea vestitorilor de atunci, care au vestit de aproape și de departe taina nașterii Mele din Fecioară și creșterea Mea apoi și apostolia Mea apoi și jertfa Mea cea sângheroasă pentru mântuirea lumii, care n-a voit și nu vrea să stea cu cerul pe pământ, căci ea vrea altfel, vrea să aibă ea viață pe pământ și nu împărăția cerurilor, pentru care lumea nu se mai roagă după adevăr, chiar dacă s-a învățat și ea să spună lui Dumnezeu rugăciunea cea pentru fiii cei ascultători și ucenici Mie prin lucrarea lor și pe care Eu i-am învățat să se roage ca și Mine și să zică Tatălui Savaot: *«Să fie, Tată, voia Ta și împărăția Ta precum în cer așa și pe pământ!»*. O, are Tatăl pe pământ împărăție, dar ea nu are nimic cu lumea, nimic în lumea aceasta, căci ea nu este din lumea aceasta și este departe de ea și puținii tânjesc după ea și o doresc a lor, iar Eu, Domnul, am bucuria cea tainică și Mă mângâi cu ea, că am putut să-Mi pun deoparte de lume această împărăție cât un sâmburel în ochii oamenilor, dar mare pentru cer, căci Domnul este mare întru sfinții Săi în cer și pe pământ și Își lucrează lucrarea Sa. Amin.

— Lângă Tine, Doamne, îmi fac loc și cuvânt pentru încununarea tainei acestei zile, ziua mea de serbare, apostolul Tău Andrei, și ziua lui lângă ziua cea de pecetluire a Sfintei Sfințelor Tale din zilele acestea, de unde Tu cuvintezi peste pământ de pe munte sfânt și ești Piatra Cea din vârful, Iisus Hristos-Cuvântul.

Așezăm pe creștetul arhiereului martor cu Noi în ziua aceea aici, așezăm acum mângâierea cea sfântă, aducerea-aminte a zilei când am fost aici alături toți pentru pecetluirea acestei grădinițe de cuvânt. O, apleacă-te, arhiereule frate, și te așează acum cu Domnul și cu Noi în taina acestei mângâieri de atunci, când Domnul S-a mângâiat aici cu Noi, cei ce eram adunați aici din cer și de pe pământ pentru pecetluirea cu legea sfințeniei a acestei grădinițe. Să se cutremure duhul și trupul tău la această măreață amintire sfântă. Roagă-te lui Hristos, Arhiereul Cel mare, și spune-I Lui cu fior sfânt și curat: *„străpunge, Doamne, cu frica Ta trupul meu ca să păzesc calea Ta, căci frica de Dumnezeu mă ajută să înnoiesc înțelepciunea mea cea pentru Tine, și nu mă lăsa departe de slava Ta, căci sunt neputincios și-Ți cer să mă ajuți și să mă ai al Tău, scris în cartea Ta să rămân și să nu fiu șters din ea”*. Amin.

Nu se poate șterge numele tău din cartea aceasta, o, fratele meu arhiereu, căci Domnul te-a așezat în ea, Domnul, și nu tu. Nimeni nu-și poate șterge numele din cartea aceasta, chiar dacă el dă să se piardă de pe această cale, iar seama pentru el va da în dreptul acestei cărți deschise de Mielul lui Dumnezeu și așezată acum pe pământ pentru întocmirea ei.

O, ești strămtorat cu inimiara. O, e mare strămtorarea pe pământ pentru cei mari cu iubirea și cu inima și le este strămtorată credința și mersul ei, dar Domnul este milos, pentru că sunt vremi de strămtorare pentru El și pentru iubitorii Săi. E zi de slavă aici acum. Puterile cerești în cete-cete stau așezate și ascultă cuvântul ceresc. O, adu-ți aminte! Să tresalte și inimioara ta în ziua aceasta, că merge Domnul înainte și Se slăvește peste pământ de pe această piatră. Iată, îți împărțim mângâiere ca să dai și tu din ea acolo unde doare lipsa ta, acolo unde poți fi și altfel, purtat de cei din cer.

Binecuvântată este această zi de serbare și de aducere-aminte a ei și binecuvântată să fie și durerea ei, și să rodească pentru cer această durere, căci Domnul este în taină aici și lucrează așa aici. Amin.

— E u, Domnul, am lăsat în carte cuvânt pentru această zi de aducere-aminte și Mă

pregătesc acum pentru zi de învățătură și de serbare în cer și pe pământ pentru trâmbița Mea Verginica și locul ei între sfinți, și vom așeza învățătură mare pe masa ta cu Mine, măi poporul Meu. Gătește-ți inimioara ca să te așezi frumos înaintea duhului învățurii de peste tine, care mereu îți trebuie peste viața ta așezat. Iată, trâmbița Mea stă la hotar cu ziua ei de serbare și cu învățătura ei și rostește ea peste tine și spune așa:

— **M**i-e dor de poporul meu de odinioară, mi-e dor, Doamne, și mi-e dor de cel mic, născut pe cale, o, Doamne, și cu care am venit să petrec acum cu mângâiere pentru durerea mea cea plină de dor și de aducere-aminte cu dor. Mi-e dor de Tine în cei ce au lepădat de peste ei slava și puterea cuvântului Tău, Doamne, dar vremea iubirii lor s-a dus cu tot cu ei, iar eu mă uit peste ea și plâng ca să-mi mângâi durerea, că multă mângâiere aduce lacrima cea de la durere, iar eu voi sta cu Tine și cu duhul învățurii pe masa Ta de cuvânt cu poporul Tău cel mai mic de acum. Amin.

— **O**, pace vouă, martori cerești! Am venit cu voi și am stat cu voi aici, la masă de cuvânt și de aducere-aminte. O, pace ție, trâmbița Mea de odinioară, prin care Eu, Domnul, am suflat cuvântul Meu peste un popor neascultător! Trecem spre ziua următoare și voiesc să Ne așezăm în carte și să Ne împărțim. Amin.

Pace ție, poporul Meu! Pregătește-ți inimioara și mintea și puterea lor, căci zi de învățătură sfântă vom așeza între Noi și tine și vom sufla din cer vlagă sfântă peste tine, că mereu ea trebuie să-ți fie înprospătată de sus și de jos, ca nu cumva să se stingă ea în voi, măi fiilor. Amin, amin, amin.

30 noiembrie/13 decembrie 2012

Sărbătoarea sfintei Virginia, trâmbița lui Dumnezeu

Dumnezeu îi cere omului să rămână cu El până la sfârșit. Veghe pentru sfințenie între frați. Singura bucurie a sfintei Virginia, că a putut purta venirea Domnului cuvânt peste pământ. Trupul și lumea sunt închisoarea omului. Cuvântul bisericii este cel mai înmiresmat cuvânt.

Mă așez înaintea ta cu masă de cuvânt, cu duhul învățurii de viață veșnică, măi poporul Meu. Punem pe masă din belșug, Eu și trâmbița Mea, punem învățătură cu greutate, că este nevoie peste tot de ea și este nevoie să se alăture poporul acestui cuvânt de toată împlinirea învățurii de sus și să-I dea lui Dumnezeu asigurarea că va fi ascultată și împlinită toată povăța, toată împlinirea cea din cer peste acest popor. Amin.

Pace ție, poporul Meu, în zi de hram sfânt peste tine, căci serbăm în ziua aceasta pe trâmbița Mea, pe Verginica, pe cea purtătoare de Dumnezeu în vremea ei de pe pământ. Eu, Domnul, binecuvintez inima ta, urechea ta, voința ta și ascultarea ta, măi popor al cuvântului Meu, ca să iei tu de la Mine și să împlinești așa. Mai întâi tu trebuie să Mă ajuți să am încredere în tine până la sfârșit, nu numai pentru un timp, că-Mi este tare grea lupta cea pentru biruința Mea cea întreagă atunci când nu Mă pot bizui cu multul pe cei ce se dau Mie pentru lucrul Meu cu ei, iar Eu sunt Dumnezeu, măi poporul Meu, și nu sunt de pe pământ, căci sunt din cer venit. Pe pământ este altfel cu o sculă pe care omul și-o însușește a sa după ce o ia de la cel ce o dobândește, și i se dă pentru ea garanție celui ce o ia de la el, așa cum se folosește ca pe pământ cuvântul încrederii cea pentru o vreme pentru o unealtă lucrată și pusă la vânzare apoi spre folosință la lucru cu ea a omului, și se ușurează de răspundere apoi cel ce făurește și vinde lucrul mâinilor lui la

cei ce se folosesc de el. O, dar Eu, Domnul, Mă întreb, cum să fac când omul vine la Mine și se dă Mie, sau când cineva ajută pe un om să-L înțeleagă pe Dumnezeu și să-I urmeze Lui apoi? Să-l iau din mâna unuia care l-a îndemnat pe om spre Mine, pot Eu atunci să-i cer acestuia act că va fi credincios cel adus la Mine? Iată, îți trebuie o garanție ca să ai încredere în om, și îți trebuie din partea lui adusă, ca apoi să-l poți da Domnului pe el și să nu te doară de la el înaintea Domnului apoi.

Sunt cu trâmbița Mea Verginica cu sărbătoare între sfinți, măi poporul Meu, și vom lucra mult lucru și vom măsura mult și multe, și va fi zi de învățătură peste tine ziua aceasta mare, când trâmbița Mea a luat locul între sfinți și s-a ușurat de trupul suferinței ei și s-a încrozniat în cer cu duhul veghii cerești pentru lucrul ei pe mai departe cu Mine și lăsat pe pământ spre înaintarea lui când ea a venit în ceata sfinților, în lucru între cei din cer.

În poporul acestui cuvânt au fost mulți, au fost și au trecut sau au rămas până la sfârșit pe calea luptei Mele pentru zidirea unui popor ca să-L aibă Tatăl al Său pe pământ prin trâmbițarea Mea de peste el prin glasul trâmbiței Mele, din care Eu grăiam, Eu și nu ea, căci prin prooroci Eu am grăit, Eu și nu ei. Mă lupt răbdând și plângând ca un Dumnezeu și lucrez de aproape șazeci de ani și Mă lupt să-Mi desăvârșesc biruința și Scripturile zilelor de apoi, în care este scrisă venirea Mea cu glasul ei peste cei vii și peste cei morți. Am avut și am nevoie de încredere în cei cu care M-am sprijinit și Mă sprijin, căci altfel Mă sprijin de om numai cât vrea omul, și rămâne cu vină la Dumnezeu cel ce face așa cu Dumnezeu, iar vina atrage ispășirea ei. Nici Eu, Domnul, și nici cei ce-Mi lucrează Mie prin alegerea Mea nu putem avea încredere în cel ce rămâne liber de Hristos și de grija de peste el pe pământ, căci unul ca acela poate face mult rău lui Dumnezeu și lucrului Său și multe dedesubturi folosește apoi, și mai ales dacă îi stă în fire așa ceva, ascunderea de Dumnezeu și de oameni, din ascundere în ascundere lucrând și petrecând, lucrare care naște dușmănie și despărțire între el și cei ce-l văd pe el lucrând așa și disprețuind așa pe frați.

O, când nimeni nu mai poate garanta pentru tine, cine ar putea da pentru tine răspuns lui Dumnezeu când Domnul va aștepta aceasta pentru cetele de care vor da socoteală cei prezentați cu ele la Domnul, căci Domnul nu întreabă pe fiecare în parte, că nu este așa în cer, ci este lege veșnică în cer, iar creștinii sunt cei ce au călăuză duhovnicească spre Dumnezeu dacă ei sunt, și scris este că fiecare va sta la rândul cetei sale. O, durerea aceasta e mare în Mine pentru toți cei care au fost și au trecut prin această lucrare de cuvânt ziditor de om nou și n-au împlinit în ei acest cuvânt și n-au ajutat pe Domnul să aibă încredere în ei până la sfârșit, și n-au făcut aceasta nici cei care au fost o vreme cu multă credincioșie față de această masă cerească a Mea cu un popor pe pământ, iar această încredere pierdută pentru cei ce n-au avut statornicie fără de sfârșit are nevoie de mare pocăință dacă ar fi să-și dobândească cineva din cei trecuți prin acest popor iertarea cea pentru părăsirea de Dumnezeu și de trupul acestei lucrări de cuvânt, care zidește un popor.

Stă trâmbița Mea, stă Verginica la gura Mea și-și răcoarește jalea când Mă vede cum lucrez în ziua aceasta lucrul cuvântului Meu. Vă citesc mereu, mereu inimioarele și duhul, o, și Mă doare de la mulți pentru aluatul din ele. Vă adun sub slava învățurii de azi pe toți cei care ați fost și care sunteți acum sub acest cuvânt. Luați și învățați din el, măi fiilor. Ia, fiule, și te măsoară din creștet până în tălpi și dă-ți răspunsul înaintea

cuvântului Meu. O, dacă tu, creștine, nu ești curat la cuvânt și la inimă pentru cuvânt și la faptă față de fratele tău cu ale tale, crezi tu că se pune că ești altfel față de Mine, Domnul? O, Eu așa te iau față de Mine, și te socotesc și pentru Mine așa cum ești cu fratele tău, și nu este altfel la Mine și niciodată nu a fost altfel față Mea în biserica Mea și lucrarea Mea din ea.

Iată, se păcălește cel ce crede că altfel este cu Domnul față de cum este el cu omul, cu cel de lângă el frate al lui Hristos, căci Eu nu-l întreb pe om despre sine, ci întreb pe cel ce stă față în față cu el, și nimeni nu poate intra la Mine să-Mi răspundă în dreptul lui, căci lucrarea Mea pentru om este pe mărturie de martori zidită, iar altfel de lucru nu este pentru cer în dreptul omului. Nu este cinstit la Dumnezeu să te pui bine cu omul lui Dumnezeu dacă tu nu stai bine cu Domnul, căci omul lui Dumnezeu simte de la Dumnezeu, nu de la el este simțirea lui, cu care el citește pe cei din fața sa.

Când omul se ascunde de ochii celorlalți, cu păcat face aceasta, căci face așa pentru păcat, pentru ascundere, pentru ca să nu fie văzut ce face, și apoi el scapă greu din cursa acestui păcat, din lațul ascunderilor lui dacă mai scapă, căci se rușinează apoi să-și rupă de pe el legăturile sub păcat, fiindcă are mândrie pentru statura lui cea văzută, mândrie născută de la păcat, căci statura cea nevăzută l-ar rușina pe el înaintea celor ce-l știu pe el, pe cel de deasupra ființei lui, și iată ce face păcatul cel ascuns al omului care se pitește cu ale lui pentru ca să facă acest păcat, căci îi trebuie să se ascundă apoi cu fața lui cea neștiută de cei din preajma lui.

O, măi poporul Meu, când omul umblă și caută singur să umble, îl ia diavolul în primire și face omul fapte ascunse, că e liber de sub ochii care să-l vadă pe el, dar cei din cer îl văd, și nu se poate ascunde omul nicăieri de fața celor din cer, nu poate să se pitească de ochiul lui Dumnezeu și al urmăririi Domnului după el, căci Domnul este Atoatevăzătorul, măi poporul Meu.

Iată, n-au scăpat nici creștinii acestui cuvânt de simțăminte ascunse și de faptele lor apoi, de dorințe, de slăbiciuni aduse în faptă prin lucrare la întuneric, fiilor. Și este încă și alt păcat, căci așa cum a fost sau este creștinul, îl îndeamnă inima apoi la dispreț, la dușmănie față de cei de lângă el, iar aceasta este duhul trufiei, măi fiilor, când fiii acestui cuvânt ar fi să fie ca niște fii ai cerului și să se umilească pentru ei înșiși când ar da să pună ei în cântar pe ceilalți, numai că toți uită aceasta, uită cât i-a învățat pe ei Domnul și de câte i-a iertat, și n-ar mai fi să se întreacă ei pe tronul judecății cea pentru frați.

O, cel ce nu poate să fie curat la inimă și la grăire față de voi, fiilor prin care Eu, Domnul, Îmi citesc poporul, acela se cunoaște după linia feței și a faptei lui și după umbletul sau neumbletul lui, se cunoaște după cuvintele sau necuvintele lui, după purtarea lui tăcută sau netăcută, și toate acestea pot fi lumină sau întuneric, pot fi întuneric sau lumină, măi fiilor, căci când Eu prin Duhul Meu vă dau să-Mi citiți pe poporul Meu, atunci voi vedeți dacă sunt lumină sau întuneric, dacă sunt întuneric sau lumină cele lucrute de el, și multă durere se coboară din Mine în voi din pricina celor dinăuntru ale fiecăruia dintre cei ce stau cu duhul sau cu trupul în acest popor.

Grăiesc peste toți și pentru toți cei ce se hrănesc din acest cuvânt și le spun așa: Nu ieșiți de sub veghe! Nu vă ascundeți de cei de lângă voi, că dacă lucrați așa nu veți scăpa de diavolul și de păcat, căci diavolului îi place de omul care se ascunde și poate diavolul prin el apoi.

O, măi Verginico, o, trâmbița Mea, iată ce le spun Eu lor: Rămâneți în Mine, ca să rămân și Eu în voi, iar Eu sunt

lumină și nu se ascund fiii luminii! O, nu rămâneți unii în alții! Rămâneți în Mine, că altfel vă fură satana unii spre alții și uitați să rămâneți în Mine. Rămâneți în iubirea Mea, măi fiilor ca să rămân și Eu în iubirea voastră și să vă ajungă ea de iubire, că altfel puteți cădea să vă iubiți între voi și Mă veți părăsi pe Mine pentru iubire.

O, trâmbița Mea, o, îndurerata Mea, jalea ta pentru ceea ce ai pățit pe pământ, e cu tine în cer această jale. Cel pe care Eu, Domnul, ți-l dădusem să te însoțească în toate durerile tale cele pentru Mine pentru nașterea unui popor, ți-a fost acesta smuls de sub ocrotirea ta nu după multă vreme, căci cine pune preț pe om și îi arată lui acest preț, acel prețuit pierde prețul tot și îi este furat și mâncat și este tras în jos apoi, în păcatul disprețului față de Dumnezeu, și apoi în păcatul ascunderii, căci cade acela apoi spre iubirea și spre bucuria cea ascunsă a sufletului lui încântat și pierde frica de Dumnezeu și gândul de descoperirea faptelor lui și pierde el rușinea și Îl umple pe Domnul de rușine.

O, scumpă trâmbița a Mea, nu-i trebuia însoțitorului tău dragoste de la femeie, dar ieșind el de sub veghe a fost prins de slăbiciune și tras spre păcat. Când Eu îl anunțam că văd păcatul lui el se încrunta pe Mine și se răcea tot mai mult, din zi în zi mai mult și se ascundea tot mai mult, săracul, ca și Adam în rai, căci vai celui ce iese de sub veghe și caută să fie liber de ea.

Iată, Eu, Domnul, nu pot să-l iau cu împrumutul pe om în slujba Mea. El însă se dă Mie cu împrumutul dacă Mă părăsește apoi ca să se dea diavolului cu faptele sale, cu întunericul cel plăcut diavolului, căci cel ce se dă cu împrumutul, acela este nestatornic și se mută de colo, colo și umblă după Dumnezeu și umblă apoi și după mamona, și umblă și după satana, căci mamona este ochiul diavolului, după cum s-a născut această vorbă a celui pățit sub acest ochi, și se duce omul spre dorul acesta și se tot duce, că-l mușcă de inimă mamona și îl duce spre el.

O, e mult păcatul pe pământ, și e amestecare mare pentru păcat. O, numai în lume să nu fie omul. Neștiința cea pentru păcat îl pedepsește pe om prea greu pentru păcat și îl ascunde sub păcat. Nu vă supărați, fiilor, că vă spun lucrul păcatului de pe pământ. O, nu este stăpân care să aibă slujnică și să nu o supună pe ea sub plăcerea simțurilor lui. Nu este stăpână care să aibă slujitor sub ea și să nu-l tragă pe el la plăcerea trupului ei cel pentru păcat. Nu este nici un om mare pe pământ care să nu tragă sub păcatul trupului lui pe cei de sub el, în fel și chip lucrând păcat între ei, și iată de ce l-am povățuit Eu atât de mult pe poporul cuvântului Meu să iasă dintre fiii și stăpânii lumii, căci vreau să-l am curat, dar e de luptat mult și de vegheat mult și mereu și de îndreptat mult peste cele ce se strică și nu stau sub veghe pentru îndreptarea lor, fiindcă diavolul e supărat foc când vede că dau să-Mi fac un popor sfânt și că el pierde suflete și trupuri din pricina învățurii Mele mereu și a veghii mereu din partea Mea peste un popor povățuit, care trebuie să-și înțeleagă menirea și să se lupte pentru viață fără de păcat, și trebuie grijă mare ca să nu cadă în ispită acest popor și să nu se facă unii altora ispită fiii și fiicele acestui popor, căci în lume cade omul spre păcat și spre slăbiciunea pentru păcat numai dintr-o privire aruncată spre el cu dinadinsul, cade printr-o vorbă ademenitoare, cade printr-o mișcare necuviincioasă și se lasă spre păcat apoi, iar Eu, Domnul, am zis prin prooroci și iarăși zic acum: Ieșiți din lume, poporul Meu, ieșiți voi din ea ca să nu gustați din vinul ei, din îmbătarea ei spre păcat, căci fără de veste Judecătorul va veni și faptele fiecăruia

se vor descoperi, că e noapte mereu și e păcat mereu pe pământ, iar păcatul este noapte și noaptea se lucrează el și nu simte omul despărțirea de Dumnezeu în vremea păcătuirii lui, căci are putere păcatul să-l robească pe om și e veche răceala aceasta de Dumnezeu, în care-l aduce pe om păcatul, căci Adam s-a răcit de Dumnezeu când s-a unit cu căldura cea de la păcat, și a văzut târziu apoi această durere, căci i s-a întors împotriva căldura pentru păcat când și-a plătit amar plăcerea spre păcat.

Iată, nu e greu să intre omul în acest popor, ci e greu să aibă el statornicie pentru sfințenie și pentru Domnul, Care este Cel sfânt și este Sfântul sfinților. O, măi fiilor de peste tot, o, voi, cei ce vă hrăniți cu acest cuvânt de dor al Meu după om, Eu, Domnul, vă îndemn la o mare lucrare, la o mare ocrotire peste voi. Nu vă cruțați trupurile, căci ele nu vă cruță de greșalele de la ele, ba, din contra, vă ajută, vă îndeamnă să le faceți împotriva sufletelor voastre, care vor dăinui pe veci ori cu Dumnezeu, ori cu satana. O, de la o coborâre la alta a cuvântului Meu cel învățător și îndemnător peste voi vă lăsați grei cu trupul și cu duhul și tot mai grei și trebuie să vă trezesc spre credincioșie, fiilor, trebuie mereu. O, nu vă luați după apucăturile pe care le vedeți unii de la alții că le aveți și că le arătați. Legătura voastră cu cei cu care Eu vă dau vouă hrană din cer, e rece această legătură, e prea stinsă, e, căci voi n-ați căutat să înțelegeți la timp și mereu apoi ce fac Eu prin ei peste pământ și peste voi apoi, și așa fi voi să fiți cu strălucire cerească unul în fața celuilalt, dar n-ați primit cu totul în voi deslușirea cea întreagă a coborârii Mele spre voi. Treburile cu mâna, vai vouă dacă n-ați avea mereu de lucru!

O, Mă uit la voi, la unii din voi, cât de morți dați să vă lăsați în zile de sărbătoare când nu aveți viață în voi, viața pentru Mine între voi, fiilor, viață cu Mine, măi fiilor. O, ce-ar fi cu voi în zile de lucru cu mâna dacă măcar cu mâna n-ați avea de lucru, căci numai în vremea lucrului fie cu duhul, fie cu trupul, numai atunci este omul viu, și vai vouă dacă tot ați da să fiți mai mult morți și să nu înțelegeți câtă nevoie de mișcare a inimii și a minții și a trupului, însoțită de credință și de voință, și câtă nevoie aveți voi de acestea pentru ca să nu fiți greșiți față de Dumnezeu, fiilor. O, voi nu trebuie să căutați să vă întrebați cu vieți de sfinți pentru viața voastră, căci ei stau cu privirea spre voi și se uimesc de statul Meu în mijlocul vostru și de statul vostru cu Mine, fiilor. Ceea ce fac Eu cu voi și peste voi nu se pune cu nici un fel de nevoiță pe care ați avea-o voi înaintea Mea, căci voi nu vă dați seama ce misiune am Eu, Domnul, acum pe pământ cu voi.

O, ce mari trebuie să fiți, fiilor! Vă trebuie mereu credincioșie în lucrul Meu cu voi, că Mă doare când satana smulge de lângă Mine pe cel tocmit la lucrul Meu cel de azi. O, ce să fac? Să-l fac să-l doară tot atât de greu și pe el pentru actul despărțirii lui de Mine și de cuvântul Meu cel de azi peste pământ? O, fiilor, un animăluț mic sau unul mai mare de pe lângă om dovedește multă credincioșie și multă iubire și mult dor pentru stăpânul său pe care-l cunoaște și multă ascultare, și multă recunoștință și mulțumire are apoi că are stăpân. El merge în stânga sau în dreapta după cum este porunca stăpânului său și își servește stăpânul și îl iubește și se bucură de el cu credincioșie și cu dor. El tânjește după stăpân, iar când stăpânul îl mustră cu vorbă răspicată el știe inima stăpânului său și nu se supără nicidecum, ci se apleacă și-și împacă stăpânul și îi arată iubire și își arată credincioșia pentru stăpânul său. Iată pildă și învățătură prin ea, fiilor.

O, trâmbița Mea, aștepti. Aștepti să-ți spui cuvântul

dragostei pe masă. E mare zi de învățătură, și am pus pe masă cu multul. E ziua ta de hram, e ziua ta de serbare și de dor, și vom așeza încă pe masă, o, trâmbița Mea. Amin.

— **N**u mai pot de dor după cuvântul Tău, o, Doamne! Cei din cer sunt sleiți de dor ca să cuvintezi peste poporul cuvântului Tău, iar ei să-l audă și să se hrănească din mângâierea lui. Nu mai pot de drag când văd cât Te jertfești cu cuvântul pentru viața poporului Tău cel de acum. Aș vrea să-i odihnim un picuț pe cei ce Ne așează în carte cuvânt, că mi-e milă de ei sub atâta greutate, și să Ne întorcem apoi cu ceea ce mai este de cuvântat în ziua mea de serbare între sfinți, și cu care am coborât aici, unde Tu îți ai grădinile și pe poporul cel așezat de veghe în ele și de lucru cel pentru ele și pentru Tine când Te aduni cu popor la izvor.

O, popor mititel, nu la număr să fii tu mare, ci la fapta credinței, fiule, și la jertfa ta pentru Mântuitorul tău. Fapta ta dovedește credința și credincioșia ta, nu numărul cel mare de fii. O, cum se poate să fii mic pentru acestea când așa de mare lucrare și așteptare este în cer de la tine pentru Domnul tău? Bucuria mea de azi este amestecată cu jale. Cuvântul meu, puțin lucrător în mijlocul tău, a dat loc Domnului meu iubit, Iisus Hristos, Care în tot timpul îți dă din ale Sale ca să fii tu și ca să te aibă Domnul. O, ai grijă, îți trebuie credincioșie! Eu așa am arătat că am avut, și nu m-am cruțat, ci am suferit pentru Domnul, și suferința mi-a fost iubirea. O, e greu pentru cel fără de suferință să-L iubească pe Domnul. De aceea trebuie dor mereu, și el să vă fie suferința, fiilor, și râvna cea pentru Domnul nostru, Care ne-a iubit.

Acum petreceți cu pace ziua mea de serbare și o vom sfârși pe ea tot cu cuvânt din cer. Pace vouă, fiilor! Amin.

— **O**, pace ție, trâmbița Mea! Darul cel pentru Mea, iar tu să te bucuri de el, să te bucuri cu el și de la el, căci bucuria Noastră este el, numai el, o, numai el. Amin, amin.

*

Intrăm iar cuvânt în carte, o, Verginica Mea. Ți-a adus închinare poporul Meu și imn de acatist și te-a mângâiat. Eu, Domnul, l-am privit, iar cetele de sfinți venite cu Noi pentru zi de hram scrisă peste grădinița Mea de cuvânt, privesc la fel ca Mine, privesc la tine, cea serbată azi și îți cinstesc darul Meu purtat de tine pe pământ la sfârșit de timp și se îmbată de uimire sfântă, cum de s-a putut atâta jar purtat pe trupul tău atâta vreme de coborâre a Mea prin tine pe pământ cuvânt, o, fiică proorocită ca să fii purtătoarea lui Hristos-Cuvântul, Care trecea prin tine cu grăirea Sa!

Ești așezată cu zi de hram în grădinița cea plină de cuvânt, unde Eu, Domnul, cobor pe nori deasupra ei și cuvintez ca să Mi se scrie cuvântul pe pământ. M-am slăvit în tine și te-am păstrat întreagă cu trupul și nu te-ai topit sub arșița cea de la Mine, căci așa am binevoit Eu, dar suferința ți-a fost multă de tot, că Mie Mi-e tare dor de om și am venit după el, iar tu Mi-ai fost locaș. Apostolul Pavel Mi-a văzut lumina care Îmi învăluia în ea trupul când i-am grăit lui pe calea spre Damasc, iar ochii lui au slăbit cu vederea din pricina strălucirii Mele înaintea lui pe cale, și a rămas acest semn pe trupul celui ales apostol în ziua aceea, și a rămas Duhul Meu și harul Meu peste el ca să-Mi vestească el slava peste tot pe unde spunea povestea arătării Mele înaintea lui. În tine însă intram și lucrăm în clipa cuvântului Meu rostit prin graiul gurii tale față în față

cu cei ce-Mi scriau cuvântul ca să rămână el, și n-a fost o așa lucrare a Mea pe pământ până la tine, și nici nu va mai fi.

O, trâmbița Mea, o, Verginica Mea, ce mare ți-a fost supunerea! La fel ți-a fost și temerea de Dumnezeu și tremurii la cuvântul Meu și te supuneai fără de cârtire, iar darul Meu așezat peste tine a fost mare și greu de purtat, și aceasta a fost jertfa ta adusă Mie, trupul tău, în care duhul cuvântului Meu intra așa cum intru Eu în om în vremea sfintei împărtășanii, și te treceam din trup în duh, o, trâmbița Mea, și curgeau ape de pe tine, căci Eu eram arșiță în tine și minunat lucrăm dacă tu nu te mistui ai. O, numai cu dureri te-ai hrănit și cu trupul și cu duhul și n-ai avut bucurii pe pământ, doar numai una ai avut, că Mi-ai putut purta venirea Mea cuvânt peste pământ ca să-Mi pot apoi pregăti credința unui popor care avea să se ridice după tine și cu care să-Mi întocmesc pe pământ loc pentru Domnul, cer nou și pământ nou, nu cum face lumea și preoții ei biserici pentru lume, o, nu așa, ci pentru Mine și pentru cei ce se leapădă de lume ieșind din ea și aducându-se Mie jertfă de credință și de stăruința cea pentru împlinirea Scripturilor cele de apoi cu ei, că are Domnul nevoie de mâini și de picioare și de dragoste în slujba Sa cea de apoi a cuvântului Său, care vine pe pământ.

Am suferit și Eu și tu ani la rând, așteptând iubirea poporului hrănit prin tine cu cuvântul Meu, Verginico, dar poporul acela a iubit puțin, a iubit pentru el, nu pentru Noi, cei ce stăteam înaintea lui pentru harul lui, pentru strălucirea vieții lui. Ne țineam după el și-i aduceam iubirea și bucurii îi dădeam, dar n-am putut culege rod din cei de odinioară popor. Te-am luat sus, apoi, între sfinți, și de sus am lucrat Noi și am pregătit fii dăruiei Nouă, de am putut să întocmim masa Mea cea de nuntă și să punem pe ea din destul din cămara cuvântului Meu și din cuvânt proaspăt mereu și să Ne vestim cu multul și să avem meseni, Verginico, și am început să facem pași, după cum au fost scrise făgăduințele Mele peste un popor în vremea când tu erai trâmbița Mea pe pământ.

O, ce tainice împliniri și ce mărețe pentru mintea cea mică a omului care nu se uită, care este om și atât, care nu socotește ca Dumnezeu! S-ar cere mare în om iubirea de Dumnezeu. Eu pentru ea l-am zidit pe om și pentru ea lucrez și azi peste pământ cuvânt și Mă dau oamenilor spre priceperea lor pentru cele de sus cu ei, dar trupul și lumea nu-l pot scăpa pe om spre Dumnezeu, așa cum un întemnițat nu poate fugi din închisoare ca să scape de ea.

Hai să Ne amintim de vremea Mea cu tine pe pământ, o, Verginico, căci are de învățat poporul cel firav cu vârsta, și pe care l-am dobândit prin duhul mărturiei și trebuie să învețe bine la această școală și trebuie să facă el ceea ce n-a voit să facă poporul cel de la început și cel de la mijloc al coborării cuvântului Meu peste el. O, mergeam adesea în case de creștini și nu oriunde puteam merge, căci Domnul e plâpând ca un porumbel cu Duhul Lui Cel Sfânt și nu poate sta pe locuri neprielnice Lui și slavei cu care Se poartă între cer și pământ. Ne duceam la creștini și coboram în tine și grăiam casei aceleia și celor ce se adunau la cuvântul Meu. De la mulți Ne era greu, căci nu era plăcută Nouă viața și curățenia casei. Ne duceam la creștini ca să prindă ei îndemn la inimă și să învețe să se pregătească pentru venirea Mea la ei și să-și primenească viața și casa și trupul și toată starea lor, o, și nu găseam frumos mai pe nicăieri și suferea mult slava Mea și se umilea mult, și stăteam în tine cu suferința Mea ca să suferim împreună toată durerea cea de la așteptarea Noastră după ei. Slobozeam cu mare milă miresme îmbătătoare, care și ele sufereau în casele

de creștini, căci erau din rai și Ne erau nouă însoțitoare și înmiresma locul unde coboram, ca să se umilească și nu să se bucure creștinul cel puțin iubitor de Dumnezeu. El însă se lăuda apoi că a fost Domnul cu miresmele Lui cerești în casa lui și cu trâmbița Lui la masă de cuvânt în locuința lui, și nici vorbă de pocăință, de umilință, de ridicare din păcat și din mirosul cel de la păcat, căci toți erau dați la trai și nu rupeau de pe ei bucuriile lor. O, ce mult sufeream de la ne iubirea lor cea pentru Noi! Nici semnele cerești cu care Ne arătam lor nu-i aduceau pe ei spre pocăința cea pentru păcat ca să se facă sfinți pentru Domnul apoi.

O, ce mult sufeream! O, ce mult a suferit trupul tău, Verginica Mea! Iubea poporul mâncărurile lumești și se bucura de ele și nu era creștinul sfânt cu hrana și cu obiceiurile lui, iar Noi sufeream și răbdam. Veneau la tine creștini ca să le dai din cer, veneau în căsuța ta și se desculțau la ușă și intrau și îți lăsau miros greu în casă dacă se desculțau la ușă de încălțăminte de pe drum, și am zis apoi să te ocrotesc și să nu mai poată fi primit oricum în căsuța ta creștinul, că Mi-era milă de tine și de îngerii de lângă tine în toată vremea, și nici n-aveam ce să aleg ca să iau lângă tine suflete scumpe ție și Mie prin viața lor cu Mine și să te sprijini cu ele pentru jalea ta, pentru cerul care suferea în tine, o, trâmbița Mea.

Hai să-i învățăm pe cei născuți pe cale și mereu să-i învățăm, și să-i chemăm să asculte și pe cei ce vor să se deprindă cu viața cea sfântă, căci cu sfințenia în el poate ajunge omul în cer, dar cu știința nu, că nu scapă de duhul îngâmfariei cel ce se arată cu știința lui dacă nu are în el suferință pentru iubirea de Dumnezeu. O, Eu nu grăiesc singur acum, ci grăiesc cu tine alături peste cei ce Ne ascultă grăind, și iată, le grăim lor.

O, fiilor, nu fiți egipteni, căci Eu, Domnul, Mă folosesc de toate mădularele voastre văzute și nevăzute, de toate simțurile voastre și nu-i frumos la cer și nici pe pământ cu voi nu e frumos să nu miroșiți cerește și plăcut pentru cei din cer și pentru cei de pe pământ cu voi. O, aveți grijă cu ce vă hrăniți, măi fiilor! Nu mâncați ca egiptenii, căroră le miroase trupul și duhul graiului a ceapă și a usturoi, a iute, a acru, a pipărat, ci îngrijiiți-vă să semănați cu miresmele cerului, unde nu mai au putere trupurile și mirosurile care fac trupurile urâte și tot mai urâte și grele la miros, căci Eu, Domnul, am făgăduit că-Mi voi sădi un popor și am scris că voi umple pământul cu mii și milioane de crini și de trandafiri, nu cu ceapă sau cu usturoi, nu cu gusturi lumești pe calea Mea cu omul. O, ascultați de semnalele pe care Eu le strecor între voi așa cum mai pot și Eu să le aduc, și împliniți cerește povața Mea de peste voi, că iată, lumea pune mirosuri peste mirosurile trupurilor lor și face acest păcat, căci miresmele sfinte sunt din cer și vin dinăuntrul omului când ele sunt, nu vin din cele ale științei fățarnice, nu, fiilor, nu.

O, mâncați mâncăruri blânde, măi fiilor, căci voi nu mai sunteți lume ca să căutați gust și miros în fel și chip pentru mâncări, ci sunteți fii ai cerului și trebuie să arătați ca miresme pentru îngeri și pentru sfinți. O, de ce aduceam Eu miresme din cer și umpleam casa în care intram și trâmbițam din trâmbița Mea? Făceam aceasta ca să-l ajut pe creștin să facă deosebirea și să înțeleagă dorul Meu cel de la el, căci îl lua de nas mireasma cerească în care Eu, Domnul, Mă cuprind de peste tot între cer și pământ și așa călătoresc, și așa locuri voiesc să găsesc de poposire la fii pe pământ, așa cum Îmi plăcea Mie deosebit locul din Betania unde Mi se făcea pregătire de primire și de miresme pentru intrarea Mea la ei, căci era poporul acela deprins mult cu miresme de mare preț pentru Domnul și avea peste el legea spălării a tot ce nu este plăcut

Domnului, iar dacă nu s-ar fi iubit atât de mult pe sine acel popor, ar fi avut har și l-ar fi prins pe el dragostea de Dumnezeu ca și pe cei din Betania, la care Eu, Domnul, Îmi făcusem popas pe drumul Meu spre cei împovărați de dureri și de tristeți, și pe calea Mea spre Tatăl apoi.

O, fiilor de la izvorul Meu de cuvânt, fiți învățatori peste cei blânzi de pe pământ, care n-au învățatura Mea de peste voi. Dați-le cuvântul Meu lor și rugați-vă Mie să-i fac cale și rod spre ei, și fiți crini și trandafiri, o, fiilor. Iată, Verginica e tot un duh de mângâiere la petrecerea ei cu Mine și cu sfinții lângă voi. Ea voiește ca Eu să grăiesc, ea așa era învățată să fac Eu. O, dar și tu, Verginico, trebuie să le dai, căci tu ești trâmbița Mea și în cer, și toți cei ce ajung după harurile lor în cer își fac pe mai departe peste pământ lucrarea harurilor lor. Amin.

— **L**e-ai grăit Tu lor, Doamne, ceea ce Ne doare mai mult, ca să se găsească aici învățatură pentru cei ce caută cu iubirea lor spre cer. Ca în cer trebuie să le fie starea și ființa, ca în cer să fie înprospătate locurile Tale cu ei, căci egipteni sunt toți fiii oamenilor și sunt ei peste tot și pun aceștia miresme peste putregai și sunt fiii fățarniciei, dar cei ce Te iubesc trebuie să aibă ca Tine și să fie ca Tine și să Te poți Tu arăta oamenilor care îi știu pe ei ai Tăi, și așa să-ți fie ei mărturisitori. Amin.

Să învățați, măi fiilor, și să fiți ascultători pentru toată grăirea Domnului de peste voi, căci cuvântul biserică este cel mai înmiresmat cuvânt, e locul în care Domnul petrece cu ai Săi petrecere ca în cer, ca în rai, ca între miresmele cerești, o, fiilor. Taina acestui cuvânt are întruparea sa pe pământ și se aduce Domnului prin lucrarea ei taina de biserică. O, aveți grijă să hrăniți iubirea între voi, să stea ea la mijloc mereu cu tot ce înseamnă ea, cu tot ce înseamnă Dumnezeu și lucrul Său de peste om, căci cei ce nu ascultă sunt cei ce nu hrănesc iubirea, sunt cei ce obosesc de ei înșiși și stau fără de lucru ceresc apoi și sunt numai trup. Voi însă treceți în toată clipa din trup în duh, iar trupurile voastre să fie crini și trandafiri și să se dea Domnului cu miresmele lor. Dacă egiptenii, fiii lumii, au în firea lor lucrarea miresmelor pentru idolii lor, o, cei ce sunt ai Domnului pe pământ trebuie să le stea în fire mai mult dragostea lor de Domnul și taina Betaniei cu ei.

V-a grăit Domnul în ziua de hram a grădiniței Lui cu voi și v-a spus de suferința mea și a Lui cea de la plăcerile creștinilor hrăniți multă vreme cu mană din cer, din gura mea izvorâtă și din Duhul Lui Cel curgător. O, cât am suferit, o, câtă rușine înaintea Domnului de la cei ce nu se puteau despărți de întâietatea cea pentru trup! O, fiilor, câtă iubire și câtă înțelepciune și ascultare așteaptă Domnul de la cei scriși lângă El pe pământ și cu El în lucrarea Lui! Bucurați-vă că Domnul v-a grăit vouă mai mult El în ziua mea de sobor între sfinți. Eu în El, și El în mine, așa v-am grăit.

O, fiți cumiți, fiilor! O, fiți ascultători, ca să fiți cumiți! Fiți calzi, fiți calmi, fiți blânzi, fiți umiliți mult. Mâncați mâncăruri blânde ca niște sfinți, căci aceasta este datoria cea pentru sfinți. Cel ce voiește să iubească pe Domnul trebuie să învețe aceasta. Amin.

O, mulți iubiți a avut Domnul de la acest fel de har și mulți biruitori peste trupurile lor, căci omul este ceea ce mănâncă și nu altceva este el și își iese din piele așa cum este el. Mâncați dulce, mâncați cele ce vă fac dulci și bineplăcuți și ușori și sfinți și mult mirositori ai miresmelor cerești și la masă cu cerul, căci cerul este cu voi la masă, măi fiilor, și nu sunteți ca toți oamenii de pe pământ, ci sunteți Betania Domnului, casa Lui cea de azi. O, nu uitați să fiți frumoși lui Dum-

nezeu, căci cum Îi sunteți Lui, așa și celor de lângă voi, căci măsura este din cer. Pace vouă! Vă voiesc mângâiere să fiți voi. Amin.

— **O**, Verginico, îi voiesc pe ei mângâierea Mea. Pace ție în zi de hram sfânt a grădiniței pe care o ai în veghea ta cerească! O, nu plânge! E zi de hram acum. Să Ne ascundem lacrimile în ziua aceasta. Ai ucenici care te-au urmat și te-au purtat și te-au păstrat și-ți poartă iubirea și stau ei înaintea Mea și-Mi scriu cuvântul în carte când el se lasă cu glasul lui peste grădinița lui și merge taina facerii celei noi și are putere cuvântul Meu. Hai să nădăjduim. Pământul Ne așteaptă cu cerul deasupra lui în mare lucrare și va veni ziua când nu vom mai plânge Noi. Amin.

Vă voiesc pe voi mângâiere să fiți, o, fiilor, și taina Betaniei să Mi-o purtați cu duhul și cu trupul, că n-am pe alții în afară de voi. Umilința din voi poate să vă facă pe voi mereu sprijinul Meu, mângâierea Mea, și cu sfială sfântă să Mă purtați peste voi și peste pământ cu cuvântul Meu de la voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

1/14 decembrie 2012

Sărbătoarea sfântului ierarh Nicolae

Învățătură despre lucrarea recunoștinței. Cei ce ascultă nu sunt cei ce poruncesc. Domnul îl va birui pe Lucifer, arhiereul satanic, care-și face loc în mintea și inima omului.

Dumnezeu Savaot, Tatăl Meu, Mă pornește din dreapta Sa și-Mi spune să Mă fac cuvânt coborât pe pământ, căci toate se sfârșesc fără Dumnezeu, și numai El mai rămâne, iar El le face noi pe toate la cuvântul Său. Amin.

Cobor la tine, popor al cuvântului Meu, și aduc la masa Mea cu tine pe cei din cer, care prăznuiesc în ziua aceasta pe ierarhul Nicolae, pe cel plin de umilință pe pământ și în cer, pe cel plin de dar, care s-a făcut cunoscut pe pământ și în cer prin duhul blândeții și prin puterea credinței și a fost bogat, căci a iubit sărăcia pentru el și a strâns bogății pentru săraci și le-a împărțit lor, ba a împărțit și credință și umilință și duh de pocăință, căci cel ce împarte din cer are rod în cei ce primesc de la el.

Să înveți, măi poporul Meu, pe toate câte Eu ți le împart și să aibă ele rod în tine, rod din cer și pentru cer, căci fericit este cel ce își strânge din cer și în cer, fiindcă cele din cer în cer se întorc, cu tot cu cei ce fac rod din ele și îl împart pe pământ ca să rodească cer pe pământ, cer în inimile oamenilor, care n-ar putea trage spre cer cu dragostea lor dacă n-ar avea pe cineva ca să le arate calea și rodul ei.

O, te învăț în ziua aceasta taina unui dar frumos și s-o lucrezi tu pe ea spre bogăția ta cea din cer. Ai grijă de lucrarea recunoștinței, fiule. Păstrează-te într-o ascultare cu mare iubire, cu mare recunoștință pentru cei care te ajută și-ți îngrijesc duhul și lucrul tău cel pentru Mine, și care se adună în cer ca avuție a ta, unde molia și viermele n-o strică, nu ajung să aibă viață și să strice în cer. Trebuie să știi cu ce se lucrează taina recunoștinței, căci dacă nu știi n-o lucrezi, n-o iubești și nu te faci prin ea scump la Dumnezeu, de preț înaintea Sa, așa cum sfinții au preț la Dumnezeu.

O, e mare frumusețe să văd Eu pe pământ recunoștință în lucrarea omului! N-ați fi putut singuri să fiți ceea ce sunteți și trebuie să fiți voi, dacă n-ați fi fost sprijiniți și mult ajutați și învățați de cineva care vă dă din cer. Sunt mulți pe pământ care-și dovedesc recunoștința față de cineva care-i ajută din cer, cu cele din cer, că e mult cer pe pământ care se poate

împărți oamenilor cu bogăția harurilor lui dacă are cine să împartă celor ce stau departe de Dumnezeu Vistierul, și sunt mulți care se întorc să aducă mulțumire și care se aduc ei înșiși până la locul de unde le-a venit lor ajutorul.

O, poporul Meu, aștept de la tine multă recunoștință față de cei ce te ajută să fii tu popor al Meu, căci tu pe Mine nu Mă vezi, dar îi vezi pe cei dintre Mine și tine așezați de Mine înaintea ta pentru viața ta, pentru hrana credinței tale în Mine, pentru hrana dragostei tale pentru Mine, pentru hrănirea ascultării tale de Dumnezeu, pentru taina mântuirii tale din păcat ca să fii tu sfânt și nu păcătos. O, câte daruri primești tu! O, cât de recunoscător trebuie să fii și să înveți să fii așa! Această înțelepciune este deasupra a toate, iar cine n-o are pe ea lucrătoare este Lucifer, cade în păcatul lui Lucifer, care n-a mai stat supus Făcătorului lui și s-a ridicat peste El și și-a pierdut toată strălucirea, de s-a făcut negru, căci el a uitat lucrarea recunoștinței față de Cel ce l-a înființat și peste Care s-a semețit odată cu neascultarea lui de Dumnezeu, căci el l-a ascultat pe om și n-a mai privit la Mine ca să vadă de la Mine și nu de la om.

O, aveți grijă, fiilor! Recunoștința trebuie să-și aibă întreagă fața și lucrarea sa în voi. Nimic nu sunteți fără ea, nimic înseamnă omul care nu are în purtarea sa și în inima sa dovada recunoștinței față de cel care îl sprijinește pe el ca să fie al Meu, ca să rămână al Meu. Numai cel ce nu voiește să rămână al Meu, numai acela nu-și păstrează recunoștința și lucrarea ei față de cel de la care-L ia pe Domnul peste viața lui.

O, fiilor, e tare, tare urât păcatul nerecunoștinței când el își face loc la vedere cu lucrarea lui din om. Nimeni nu trebuie să aibă lucrul său mai puțin decât cel de la care îl are el împărțit spre lucru. Când vezi pe cineva care are în slujba sa un om ca să nu fie fără slujire omul, și când vezi că el nu face mai mult decât cel care îl ia spre slujire, e păcatul nerecunoștinței în el, e păcatul trufiei, care-i place să stea în om și să-l facă diavol pe om. Cei ce nu slujesc cu credincioșie și cu jertfă sfântă și scumpă sub cei ce le îndrumă zilele și nopțile și le veghează viața, aceia nu simt trufia și n-au credincioșie și n-au recunoștință pentru mai-marele de peste ei și nu sunt mari dacă nu știu ce este mărirea așa cum a știut proorocul Daniel, care a știut cât de mare trebuie să fie în slujire ca să slujească cu credincioșie pentru treburile regelui, la care el era rob și nu fiu, iar voi sunteți fii, fiii Mei, și fiecare fiu își slujește părintele cu mare credincioșie, sau se trage din slujirea sa din pricina necredincioșiei și se duce și-și cheltuiește viața în desfrânări până ce dă el de rodul rătăcirii lui de la purtarea și slujirea sa la casa tatălui său.

O, vai de părinții care nu-și învață copiii să slujească în casă mai mult decât părinții, căci aceia n-au de unde să învețe lucrarea recunoștinței față de cei ce le-au dat lor viață și îngrijire lor! Vai de aceștia, vai și de părinți, și de copii, că iată, aceasta este fața acestei lumi stricate din creștet până în tălpi și care-și dărâmă unii altora toate întăriturile, căci sunt zidite pe nisip, precum este scris de cei ce se zidesc pe nisip.

O, fiilor, e zi de învățătură sfântă peste voi. Aveți învățător în ziua aceasta viața și faptele ierarhului Nicolae, care primea de la Mine și împărțea pe pitite darurile, ca nu cumva să-l mărească pe el cineva pe pământ, căci toți cei ce sunt măriți de oameni nu sunt cei merițiți, precum merițiți nu sunt cei ce îi slujesc pe ei. O, feriți-vă ca de moarte de bucuria cea de la dragostea cea din jur pentru voi, căci omul pe pământ nu merită nimic, decât pe Dumnezeu pentru iertarea de la El peste om, căci omul este păcătos și are nevoie de recunoștință față

de Dumnezeu și de pocăință mereu înaintea Sa. Cel ce nu dovedește recunoștință mare față de Dumnezeu și de semenii săi și mai ales față de cei ce îi călăuzesc pașii și viața, acela iubește păcatul și stă în păcatul nerecunoștinței și stă nepăsător în acest păcat. O, cum să fie frumos un așa fel de om, o așa desfrânare în om? Cum să fie frumos cel fără de creșterea Mea peste el și în el și în afara lui apoi cu ea? Când omul se duce la racla sau la mormântul unui sfânt, el își dovedește recunoștința față de binefăcătorul lui, care l-a scos pe el din întuneric și din boli și din multe necazuri și griji și se duce și se apleacă și crede ceea ce face, și dorește el după binefăcătorul său. O, iată pildă pentru învățat de la ea! Dar cea mai frumoasă recunoștință o are cel ce lucrează mult lucrarea binefăcătorului său de peste el și care a pus peste el rodul lucrării recunoștinței, rodul ascultării și al jertfei înaintea celui ce i-a dat lui slujire și mântuire prin ea și purtare aleasă în purtarea lui cea plină de rod sfânt, plină de virtutea recunoștinței.

E zi de praznic de sfinți și trebuie să dai daruri sfinte poporului Meu, o, arhierieule sărbătorit între sfinți în ziua aceasta, căci lucrarea ta cea de la Mine ție aceasta este, și nu Mi-ai cerut plată pentru ea, căci Mi-ai fost fiu și nu slugă, și ai iubit să fii recunoscător Făcătorului tău.

Fiilor, fiilor, cei ce ascultă nu sunt cei ce poruncesc, nu sunt cei ce doresc ca ei. Această învățătură s-o dobândiți voi acum. Amin.

— **I**nvățător al celor ce credeau în Tine și al celor blânzi ca și mine și al celor ce iubeau să se înfrâneze de la voile lor, acelora le-am fost eu de ajutor și de păstor spre Tine al lor, o, Doamne Învățător. I-am învățat pe ei recunoștința față de Tine, Cel ce ești Vistierul bunătăților celor spre mântuirea oamenilor și spre înțeleptirea lor.

Mi-ai pregătit cu mari minuni rangul de arhieru peste creștetul meu și am fost mereu dator pentru această măreață lucrare pusă de Tine peste mine cu minuni văzute și înțelese de mulți atunci, dar, o, nu puteam, nu puteam purta slava de la oameni, nu puteam, că mă prindea frică mare față în față cu Tine, Doamne mare, că nu mai Tu ești Cel slăvit, numai Tu. Mi-am ascuns cât am putut de mult lucrarea harului meu cel de la Tine, că n-am putut să primesc eu cele ce Tu și numai Tu meriți și ai.

Le-am dat celor necăjiți ajutorul care le lipsea și i-am scăpat de păcat greu și am făcut cât am putut pentru om înaintea Ta, căci m-ai hărăzit să-Ți îngrijesc turma Ta pe pământ, și fără răgaz s-o îngrijesc.

Le spun, Doamne, la toți arhierii de pe pământ că nu știu ei ce au de lucrat, de vreme ce nu lucrează ei așa cum am lucrat eu înaintea Ta cu lucrarea harului de arhieru, și le spun lor că le trebuie mare, mare pocăință, mare de tot, căci prea multă slavă a Ta au furat ei de la oameni pentru ei și nu s-au temut și nu se tem să facă această lucrare de Lucifer și să-Ți ia Ție slava, când omul nu merită decât pocăință multă, căci este păcătos.

O, de ce, Doamne, uită omul că este păcătos? Dacă n-ar uita aceasta ar fi treaz omul pentru răspunsul său înaintea Ta, de care omul nu poate scăpa. O, cum să facem să dărâmăm de tot din om pe Lucifer, pe acest arhipăstor satanic, imputernicit stăpân al iadului de către toți oamenii care slujesc lui, păstor mincinos, care-și zidește din duhul trufiei scaun de împărăție în om și de stăpânire peste om de nu mai poate omul să scape de sub stăpânirea lui?

O, e lipsă mare de recunoștință între om și Tine, Păstorule bun și blând și plin de răbdare, Doamne, și stau de vorbă

o clipă acum cu fiii poporului Tău și le spun lor așa:

O, fii și fiice, o, copii ai unei așa de mare lucrare dumnezeiască coborâtă cu Dumnezeu la voi și peste voi, faceți-vă rost mereu de mare și nesfârșită recunoștință pentru darul acesta vouă adus și pentru cei ce-l poartă spre voi și vă poartă de grijă duhovnicește pentru cele din cer și pentru cele de pe pământ pentru voi, căci viața voastră trebuie îngrijită, și e grea de tot această datorie purtată pentru voi. O, fiți plini de recunoștință și de purtare recunoscătoare, că nu puteți fi frumoși fără această minune care-l face pe om fiu al celui ce-l poartă pe el. Nici un fiu statornic nu poruncește, nu schimbă povăța de peste el, nu-și scoate înțelepciunea sa înaintea celui ce cu înțelepciune îi împarte lui ca să fie el și ca să aibă Dumnezeu peste el pe pământ și în cer. O, aveți grijă, fiilor, să nu striviți puterea celor ce vă poartă, și fiți recunoscători prin credincioșie, prin aplecare cu iubire și prin ascultare cu sfială, căci Domnul vă așteaptă să străluciți prin acestea și să se vadă lumina lor peste voi. O, mulțumiți-vă cu ceea ce aveți, căci sunteți săracuți, și fiți bogăți în daruri sfinte și hrăniți-vă și îmbrăcați-vă în ele și umiliți-vă pentru ele, umiliți-vă mult și mereu, ca să fiți purtători de daruri din cer și ca să fiți fiii Celui Preaînalt, Care din înălțimea Sa vă dă vouă cu multă umilință, căci Se apleacă până la voi.

O, nici să se pomenească la voi păcatul nerecunoștinței. Fiți blânzi cu inima și cu mintea și cu lucrarea acestora, ca să puteți aduce recunoștință pentru binele așezat peste voi, fiilor. Fiți plini de daruri, și să nu lipsească din voi darurile sfinte, și care împart sfințenie și statură sfântă unii de la alții, unii pentru alții, fiilor, căci greu se mai desparte omul de ceea ce învață și face, iar voi, lucrând pe cele sfinte vă veți despărți cu greu de ele, și ele de voi, că intră ele în firea și în ființa omului și îl nasc din cer pe om, din cele sfinte și pentru cele sfinte mereu, și va avea neamul român mireasa Domnului în mijlocul lui, împodobită ea pentru Mirele ei, Hristos.

Aș vrea să scape Domnul de acest arhierarh satanic, care-și face din trufie tron în om și are turmă cât n-o cuprind ochii omului. O, aș vrea să se strice lucrarea lui Lucifer din mintea și din inima omului, și vă dau vouă în ziua aceasta daruri de sus: blândețe, credincioșie, înfrânare, sfială sfântă vă dau și duhul recunoștinței pentru toate acestea, o, fii și fiice ale acestui cuvânt de sus peste voi, și să-L bucurați pe Domnul împărțind acestea, care să se vadă a fi ele în voi, și apoi izvorul lor. Amin.

O, Te rog, Doamne milos, împodobește-i pe ei cu toate podoabele Tale scumpe și sfinte și nimeni să nu fie ca ei mai frumoși pe pământ, iar ei să aibă recunoștință și purtarea cea pentru ea. Pace Ție din partea lor, pace, Doamne, și mângâierea de la ei să-Ți vindece mereu durerea Ta! Amin.

— O, lângă arhierarul Tău Nicolae am și eu ziua mea de serbare între sfinți, mucenița Filofteia, Doamne al meu. Îmbracă, Te rog, poporul, în haina slavei, în haina milei Tale, ca să aibă părinți poporul Tău de azi, că greu e de cei fără de părinți pe pământ, fără de Domnul și de sfinții Săi cu ei, căci eu Te-am avut pe Tine tată și mamă că n-am avut sprijin de părinți, și fericire mare am purtat în sufletele de la dragostea mea de Tine și simțeam că nu mai este pe pământ un alt fericit în afară de mine, că tânjeam după Tine așa micuță cum eram, dar dorul de Tine trecea măsura mea, și de la Tine a avut el și m-a împodobit și m-a înveșmântat în haina slavei cea de sus, o, Doamne. Îți mulțumesc cu mare smerenie că stau acum lângă Tine cu sfinții și grăiesc eu poporului Tău de azi, pe care toți sfinții și toți îngerii îl așteaptă și

îl privesc și îl fericesc, iar pentru această alegere a lor le trebuie lor umilință cum n-a mai fost în veac și multă recunoștință pentru ceea ce sunt și fac ei, căci Tu le ești lor Păstor și îi înveți pe ei toate, și buni la învățătură și la ascultare trebuie să se dovedească ei. Pace Ție de la noi și de la ei! La fel ca și părintele serbat azi, Nicolae, la fel și eu, mucenița Ta, Îți doresc de la ei, iar ei să nu uite de darurile sfinte și de datoria lor înaintea Ta, o, Doamne Păstor. Amin.

— O, ce frumoși sunt pașii celor ce vestesc pacea! Luați din bucuria cuvântului Meu coborât peste poporul Meu, o, sfinți iubitori și mari cu iubirea, prin lepădarea de sine cu care ați stat voi înaintea Mea și înaintea oamenilor pe pământ.

Pace peste Mine și peste tine de la sfinții Mei, măi poporul Meu! O, tot așa să înveți și tu să-Mi dai și să poți spune după aceea: Pace Ție, Doamne, pace de la noi Ție!

O, poporul Meu, ca la școală să înveți tu, și să-ți însușești cuvântul Meu și rod să aduci peste viața ta și recunoștință să înveți să ai pentru toți binefăcătorii tăi din cer și de pe pământ, și să fii micuț la dorințe și mare la dăruire, măi fiule, iar bucuria Mea de la tine Mă va alina, Mă va mângâia și mult Mă va mângâia, o, poporul Meu, din cer și de pe pământ povățuit de Dumnezeu, Păstorul tău. Amin, amin, amin.

6/19 decembrie 2012

Sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon, făcătorul de minuni

Trezire peste țara română, care n-a vegheat la timp. Proorocie pentru pedeapsa celor care au cumpărat pe bani locuri în fruntea țării. Sărbătorile sfinților au fost strămutate de la locul lor.

Cu mângâiere, dar și cu dojană Mă așez în ziua aceasta față în față cu neamul român, și am în lucru cu Mine oștirile cerești și îngerești, și duhul răbdării sfinte așezăm încă între Noi, cei din cer, și neascultarea de Dumnezeu, care s-a suit cu lucrarea ei până sus la cer de pe vatra aceasta, căci neamul român stă în nepăsare de suflet pentru soarta lui cea de azi și cea de mâine și rabdă cei din cer întârzierea lui spre îndreptarea și spre înțelepciunea lui cea de sus.

Sunt Domnul și Mântuitorul tău Iisus Hristos, o, neam român, și Mă așez cuvânt peste tine și stau cu tine în sfat în ziua aceasta. Tu azi te bucuri în parte pentru praznicul Nașterii Mele, și zic în parte, că e multă tristețe și multă nemângâiere peste cei mari cu inima și cu înțelepciunea în fiii acestui neam, care văd cu adâncime primejdia care dă să se așeze în legea ei cea nimicitoare de Dumnezeu și de oameni peste fiii neamului român, care nu vor să-și deschidă inima și mintea și ochii pentru soarta lor cea de azi și cea de mâine. Eu însă sunt în veghe sfântă peste tine, neam român, iar lupta Mea pentru viața ta cea de sus lucrează tainic, lucrează cu înțelepciune dumnezeiască și cu răbdare roditoare, nepricepute acestea de cei lacomi de slavă și de bani și de scaune și care cred că ei sunt dumnezeii tăi și că nu mai sunt alții peste tine și că viața cea de azi și cea de mâine a neamului român este sub mâna lor, sub cheia lor, sub puterea lor cu totul. O, Cel ce a făcut cerul și pământul are în mâna Sa arma cea umilitoare pentru cei ce se trufesc așa, căci Eu sunt Dumnezeu umilinței și nu fac pogorământ pentru cei bolnavi de duhul slavei deșarte și de puterea lor peste oameni, în vreme ce este Dumnezeu peste toate câte sunt și vor fi, și peste care veghează Dumnezeu.

O, cum pot Eu să-ți spun acum pace ție, neam român? Sunt cu Tatăl Meu Savaot prin cuvânt de sus în mijlocul tău în

ziua aceasta și sunt cu sfinții Mei coborât și cu sărbătoare de cuvânt. O, nu pot să-ți spun pace ție, căci pace nu este în tine, ci este doar închipuirea ei. Nu este pace fără Domnul, nu este nici chiar când cei ce-și zic puternici se simt mari peste un neam de oameni. Dar cum să-ți spun Eu, Domnul, o altfel de urare? Iată, îți spun veghe ție, o, țara Mea cea de azi, și așa și Tatăl Meu Savaot îți spune.

O, Tatăl Meu Savaot, duhul mângâierii nu-l putem pune peste neamul român, căci el n-a vegheat cu ascultare de cuvântul cel de sus, trimis la vreme de cumpănă peste el, căci duhul trufiei, ziditor prin fiii minciunii, al căror tată este diavolul din pricina minciunii mântuită de ei pentru placul lor de a stăpâni peste acest pământ ales de Dumnezeu pentru slava cea de sus, acest duh, această lucrare vrăjmașă neamului român nu poate lăsa duhul mângâierii cea de la Dumnezeu să se lase peste acest neam, ci trebuie dojană acum pentru neveghea acestui neam, pe care l-am povățuit cu multă mângâiere de cuvânt și l-am îndemnat să nu stea în nepăsare în vreme de cumpănă, căci este o lucrare vrăjmașă care voiește să-l străntoreze și să-l supună sub ea și să-l ducă cu minciuna cea bine plătită ca să cumpere prin ea biruința celor ce s-au unit stăpânitori acum și care au supus sub primejdie soarta cea de azi și cea de mâine a neamului român.

Hai, Tată Savaot, poate vor înțelege dojana, că mult povățuit a fost acest neam și n-a dat ascultare cuvântului Meu, care s-a purtat spre el cu povață și cu veghe ca să asculte acest neam. O, hai să Ne așezăm în sfat cu neamul român, Tatăl Meu Savaot.

— **O**, Fiule Emanuel, copilul Meu Cel Unul, născut din Tatăl, îndurerați răbdăm această durere grea. Trebuie să veghem peste cei necredincioși, ca nu cumva să se întâmple cu ei ca și cu cei din Ninive, căroral-am trimis prooroc să-i vestească de veghe, de pocăință și de îndreptare ca să nu-și atragă numaidecât pedeapsa faptelor lor și să piară ei cu totul. Și chiar dacă au crezut atunci ninivitenii, n-a trecut vreme multă și s-au lăsat spre necredință pentru cuvântul proorocului trimis spre ei și au căzut din nou în aceeași neveghe cei din cetatea Ninivei și a pierit apoi cu zgomot cetatea aceea.

O, neam român, Fiul Meu Iisus Hristos stă pe vatra ta cuvânt cu veghe cerească în el și-ți dă din Duhul Sfânt, Care Se face cuvânt de cincizeci de ani și mai bine și veghează și lucrează cu toate puterile cerești în mijlocul acestui neam, iar tu, tată, n-ai voit să ascuți povața ca să veghezi și să nu se smulgă de pe tine ocrotirea și cei ce te vegheau mult și se curățau pentru tine ca să te vegheze în chip curat, ca să te curețe de minciuna celor ce s-au așezat acum peste tine, folosind ei duhul înșelării ca să se așeze ei pe scaunele de cârmuire și să facă din tine poporul lor, voia lor, popor obidit sub placul lor cel fără Dumnezeu. O, îți trebuie dojană, tată, căci ai fost necredincios și n-ai vegheat cu Domnul, Care așa de dulce și de sfânt ți-a făcut mereu trezirea, și te-a povățuit Fiul Meu cu iubire ca să-L primești și ca să ascuți de El pentru viața ta. O, tu vrei, oare, să cazi în suferință cum n-a mai fost în tine? Iată, Noi, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh veghem la căpătâiul tău și ducem luptă grea și cerească pentru mântuirea ta de sub cei ce s-au așezat acum pe scaune ca să te stăpânească ei, și nu sunt de Domnul ei hărăziți peste tine, decât dacă tu meriți pedeapsă prin ei acum, ca să-ți înțelegi neascultarea, fiule român, căci aceștia au furat cu minciună voința celor ce în români i-au scris pe ei pe scaune și care au fost cumpărați cu bani și cu fâgăduințe mincinoase, și iată, povara a început să crească peste

tine și să-ți vezi neascultarea ta de Dumnezeu, Care te-a povățuit la vreme să nu dai voie să te stăpânească cei nedrepti cu Domnul și cu tine, ci să te scoli și să veghezi și să te uiți bine ca să-i vezi pe cei ce se curăță pentru tine ca să-ți vegheze viața de furi și de tâlhari. O, n-ai ascultat, și cazi în suferință acum, și vei face ochii mari vrând-nevrând și vei înțelege că n-ai ascultat de Dumnezeu, Care S-a făcut peste tine cuvânt și slavă de cuvânt, gata să Se lupte lângă tine cu tot cerul pentru biruința ta. O, credință sau dragoste cu sila nu se poate face, dar cel necredincios trebuie dojenit spre înțeleptire și trebuie sprijinit cu povață.

O, neam român, ți-a dat Fiul Meu Hristos cuvânt peste tine. Înțelegi tu iubirea Mea? Îți fac rugămintele sfântă Eu, Tatăl Savaot. Veghează, tată, veghează cu trezie, că este în primejdie soarta ta cea de azi și cea de mâine. Oștirile de sfinți și de îngeri sunt în luptă și în răbdare sfântă și în veghe dumnezeiască pe vatra ta pentru soarta ta. Eu, Tatăl, Mă ridic de pe tronul slavei și stau cu Fiul Meu Iisus Hristos în lucrare tainică peste tine ca să-ți gătim salvarea, o, țara Domnului. Tu ai atâta bogăție de cuvânt coborât pe masa ta! Scoală-te și citește și te încălzește de dragostea lui, că iată, n-ai ascultat în ziua când toate oștirile cerești și îngerești au stat gata să te ajute, să te vegheze, să te insuflă și să te ridici și să spui nu celor ce te-au supus acum sub ei prin numărul celor ce au fost plătiți să spună da și să cazi tu apoi sub stăpânirea fiilor trufiei și ai minciunii lor de peste tine, iar tu ai stat acasă și n-ai ieșit la luptă și nu te-ai apărat, iar oastea cea vrăjmașă și bine plătită împotriva ta s-a sculat și a făcut biruință pentru cei ce s-au așezat peste tine acum.

O, e jale între cei din cer de la neascultarea ta și se bucură duhul cel potrivnic Mie și ție de le neveghea ta, de la somnul tău, și e grea acum lupta celor din cer pentru ocrotirea ta, popor român. Așa pătea și poporul Israel. Îi fâgăduiam mulțime de iubire și de slavă și-l rugam să urmeze după cuvântul proorocilor, dar el se dădea la nepăsare și la idoli și părăsea ascultarea de Dumnezeu, și a fost el părăsit de Domnul și numai o rămășiță a mai rămas din el adevărată.

O, voi, cei îndurerați acum în mijlocul neamului român, și care ați stat de veghe în toată vremea cea rea până la ziua întrebării și ați povățuit poporul și i-ați dat să știe ce să facă și cum să lucreze, o, chiar dacă el n-a ascultat de voi, cei curați cu inima pentru el, nu vă pierdeți nădejdea, căci voi sunteți cu mult mai mulți decât cei puțini între voi care v-au dat vânzării și au primit bani din mâna celor plini de bani și care pentru bani trăiesc și jefuiesc avutul celor suferinzi. O, fiți plini de răbdare sfântă și de credință sfântă că Dumnezeu aduce dreptatea și lucrează pentru ea. Lucrați și voi lângă Noi, cei din cer, și vegheați cu lucrare văzută și știută a fi și grăită peste neamul român și nu slăbiți pentru duhul dreptății, căci trebuie să propovăduim în cer și pe pământ duhul iubirii de țară, țara venirii Fiului Meu cuvânt peste pământ acum, la sfârșit de timp. Stați pe posturile de veghe și dați de gol lucrarea nelegiurii, dar cu umilință să lucrați și cu milă să vegheați, căci cei umiliți vor fi biruitori. Mă aplec cu cuvântul și vă rog cu umilință de Tată ceresc, împodobiți-vă cu duhul rugăciunii spre Dumnezeu și cu zile de post și de jertfă înaintea Sa, căci acest soi de vrăjmași nu cade decât în fața acestor arme cu putere prin ele însele, după cum Fiul Meu Hristos a biruit tot așa duhul lumii când L-am lăsat să fie ispitit de acest diavol. O, lupta nu este pierdută, ci mai degrabă sunt pierduți cei ce s-au înălțat acum unii pe alții pe scaune de stăpânire peste acest neam, dar este scris despre cei ce se vor înălța că vor fi rușinați și smeriți pentru duhul trufiei lor, căci cei fără Dumnezeu sunt nimic, sunt

pentru tăiat, căci rodul lor este otrăvitor, iar otrava usucă viața în care ea pătrunde.

O, Fiule Emanuel, am grăit lor, celor mari cu inima în neamul român și le-am dat nădejde și duhul cunoașterii și al răbdării încă. Suntem cu sfinții la masă de cuvânt pe vatra neamului român. Te mângâi, tată, Te mângâi, Fiule scump, că suferința Ne este mare, și sfântă Ne este răbdarea. Să-i așteptăm pe cei trei pentru duhul dreptății în acest neam și să le dăm lor harul și darul ca să facă ei lucrare de apostoli așa cum se mai poate și să ajute ei duhul neamului român și vederea ochilor lui, care n-au vegheat în ziua când a fost nevoie de veghe ca să nu vină furul, dar furul a venit și a căzut durerea peste cei curați cu inima, și este încă de răbdat și de vegheat și de lucrat, și va veni curând-curând, încurcătura de limbi peste cei ce s-au sprijinit unii de alții pentru câștigare de scaune dar care nu se iubesc nici măcar ca pe pământ, și se rabdă unii pe alții pentru păruta lor slavă, pentru bolnava lor dorință de stăpânire, dar toate acestea sunt veștede prin înșiși cei ce le lucrează, și este scris pe masa cea dinaintea tronului lui Dumnezeu cuvânt rostit de gura celui ce se arată mare acum între cei ce au furat stăpânirea și care a spus cu gura sa cuvântul Scripturii care spune că «*cel ce ridică sabia, de sabie va pieri*», și așa va fi, precum Scriptura grăiește, și se va împlini acest cuvânt peste cei ce au ridicat sabia lor și au tăiat cu ea tot rodul cel cu trudă îngrijit și au semănat măcăciuni mulți în locul rodului și dau aceștia să înăbușe sămânța cea curată, dar vine Domnul și va așeza dreptatea Sa, și va locui ea pe acest loc sfințit prin cuvânt, vatra neamului român. Amin.

— **O**, Tatăl Meu Savaot, puterea Noastră este durerea. Ea are putere mare cât iubirea. Cu ea vom semăna dreptatea și sămânța ei cea multă peste cei ce au nedreptățit neamul român acum.

Sculați-vă voi toți, cei mari cu inima și cu înțelepciunea dreptății sfinte și nu stați din veghe, căci Eu, Domnul, am privit la voi în toată vremea și mereu vă privesc și văd înțelepciunea în care vă păstrați, căci voi sunteți dintre cei ce nu sugeți sânge, ci dați vlagă neamului român prin veghea în care stați și grăiți prin ea. Iar această vampă, acest duh de femeie îmbrăcată în roșu și stând călare pe fiară, sugând ea sângele neamului român în numele lui mamona, are scris în Scripturi blestemul de peste ea, iar banii ei asupra capului ei să cadă cu tot cu prețul desfrânării ei, precum este scris despre fiara cea de la sfârșit de timp și despre femeia care stă călare pe fiară și despre fărâdelegea ei. Sunt Domnul Iisus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu Savaot, și acest fel de sabie este scrisă pentru vampa cea pitită acum sub stacojiul ei, înșelând ea neamurile pământului peste tot, și acest duh fâlos ca al lui Goliat își va pierde capul sub sabia sa, căci și-a zidit pe nisip. Amin.

Vă dau din Duhul Meu vouă, celor curați la inimă și pe mâini în neamul român, și strângeți-vă în acest duh și stați de partea luminii a toate și sprijiniți sufletele și înțelepciunea acestui neam, care plânge negrăit și se uită în lături după salvatori. Ieșiți tot mai în lumină voi, cei ce îmbrățișați lumina și adevărul, ieșiți și faceți lumină peste întuneric și dați de gol faptele ascunse ale întunericului care a prins stat mare peste neamul român, neam care nu trebuie să-și piardă întâietatea cea de la Dumnezeu și să cadă iar sub mână străină și dușmană pentru soarta lui, căci este cu gura căscată o cursă veche și care trebuie dată în lături, dar veghe mare trebuie din cer și de pe pământ, căci vremea este cu noapte peste ea.

O, ești cu bucuria amestecată cu durere, neam român. Nici cei ce s-au scris biruitori asupra ta, nici ei n-au pace, nici

ei. Se tem și ei, căci conștiința îi scurmă din pricina nedreptății cu care și-au făcut loc pe scaune mari, și voi trimite Eu, Domnul, duh tulburător peste conștiința lor, peste liniștea lor vopsită, și teama va crește în ei, iar minunile cerești își vor arăta înțelepciunea și vor ajuta pe cei nedumeriți. Și va veni Domnul cu pacea apoi, căci cât fiii trufiei stau încă pentru ca să dea socoteală față de cele zdrobite de ei, pacea va avea de așteptat și de lucrat în taină pentru arătarea ei apoi. Acum însă sabia va lucra despărțirea minciunii de adevăr, a întunericului de lumină și va fi apoi Domnul Biruitorul, Mielul Cel salvator, Care spală păcatele, Eu, Domnul, Care spal în sângele Meu vărsat pentru om pe cei ce-Mi deschid ca să le fiu lor Mântuitor. Amin.

O, pace ție, țara Mea cea de azi, neam român, dacă vei vrea, dacă vei ști să lucrezi pentru pacea ta, pentru salvarea ta. Amin.

Acum fac cale sărbătorii sfinte pentru ierarhul Spiridon, cel plin de har, de mult, mult har, căci în ziua aceasta sfinții și ceata arhierilor din cer și de pe pământ au slujire și imn de laudă pentru acest mare slujitor sărbătorit, care a păstrat lângă el în slujire oștirile îngerești și le-a dat lor putere pe pământ cu harurile lor.

O, pace ție între sfinții cerului, slujitorule slăvit de Domnul pe pământ, căci ți-am dat har, har peste har să iei și să arăți lucrările lui! Cei adevărați în slujire și în credincioșie au sărbătoare pentru tine în ziua aceasta, iar cei abătuți de la părinți și de la datinile sfinte se laudă că sărbătoresc nașterea Domnului, nașterea Mea cea de acum două mii de ani, dar vai de sărbătoarea lor, căci este slujire la idoli lor, și nu mai este la locul ei această sărbătoare, pe care Eu și sfinții Mei am păstrat-o la locul ei, și vine apoi praznicul Nașterii Mele pe pământ și Mă voi face cuvânt de naștere în ziua aceea, zi mutată de la locul ei de slujitorii lui antichrist, cel mereu descoperit și arătat cu degetul că este vrăjmaș adevărat și nu slujitor adevărat așa cum lumea îl crede și îl slăvește când îl vede îmbrăcat în haină de sfânt.

Iar tu, apostolul Meu sărbătorit azi, scrie-te în cartea Mea din zilele acestea cu sărbătoarea ta, căci Eu, Domnul, Îmi scriu mereu cuvântul Meu în ea și stă deschisă ea pe pământ pentru mântuirea neamurilor, precum este scris. Amin.

— **M**ă scriu, Doamne, cu Tine în carte și le amintesc celor ce Ne iau spre știre de sus că bogăția celor ce doresc să aibă bogăție, când ea cade în mâinile celor hrăpăreți ea se face diavol pe pământ stăpânind în om și nu-și mai închide gura lăcomiei ei ca să nu sugă de la cei săraci pentru ea. Vai de cei bogați, care nădăjduiesc în strânsura lor, căci ei o părăsesc și nu o moștenesc.

Am fost arhieru pe pământ și am avut bogății și lucrăm la ființa lor și la rodul lor apoi și împărțeam cu umilință până și la furi, căci aveam inimă cerească, și numai cei cerești știu de ce trebuie să aibă omul bogăție, dar cei slujitori lui mamona nu știu.

O, cât de mult Te-am mărturisit eu oamenilor, Doamne, al meu Stăpân! O, cât dor aveam în mine ca să-Ți arăt oamenilor harul și puterea lui, împărțite mie pentru slava Ta! O, ce blestem a căzut peste pământ, Doamne! Nu mai sunt veghetori asupra duhului minciunii și al deșertăciunii și care să nu fie biruiți de fiii și de puterile întunericului și care să facă minuni mărețe și să biruiască prin ele pe cei trufași și necredincioși și neînduplecați. O, câtă stăruință trebuie să fie pentru ca să fie omul mărturisorul Tău pe pământ! Greu vor răspunde în fața Ta cei ce stau sub nume de veghetori și de slujitori ai Tăi pe scaune sfințite pentru cei curați și nu pentru fiii fărâdelegii a tot

pământul, Doamne! O, varsă Duhul Tău Cel promis să Se reverse peste cei mulți prin cei puțini, care Te vor sluji pentru adevăr, fii și fiice, robi și roabe, bătrâni și tineri și umple, Doamne, pământul de coborârea Ta cu har mare pe el, că e târziu, târziu și totul a obosit, și secera cea nemiloasă a timpului cel neprețuit de om dă să taie toată așteptarea Ta, Stăpâne mare. Rugăciunile sfinților Tăi stau înaintea Ta cu cupele lor pline, precum este scris pentru zilele cele de apoi, iar Tu îndură-Te, Doamne, de facerea Ta toată și înnoiește-o pe ea, căci Tu așa ai făgăduit, și vino, Doamne, cu oștirile cerești și cu multa Ta slavă

pe pământ, căci sfinții toți spre Tine privesc și așteaptă pe pământ să vii cu cerul tot, să vii, Doamne, să vii. Amin.

— **E**u, Domnul, ascult și lucrez și aduc vremea harului cel mare și mult, și va rămâne acest izvor și va fi hrană și slavă peste toate cele ce vor fi, și plata Mea este cu Mine ca să dau această plată celor ce M-au iubit și M-au mărturisit și celor urmași lor așa, până la vremea slavei veșnice, care va veni și va fi ea pe pământ. Amin, amin, amin.

12/25 decembrie 2012